

TREŠDIENA, 2010. GADA 16. JŪNIJS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Deleģācijas Cariforum valstu un EK parlamentārajā komitejā sastāvs (grozījumu iesniegšanas termiņš) (sk. protokolu)

3. Īstenošanas pasākumi (Reglamenta 88. pants) (sk. protokolu)

4. Gatavošanās Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija sanāksmei - Gatavošanās G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei (26. un 27. jūnijs) (debates)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir kopīgās debates par šādiem jautājumiem:

– Padomes un Komisijas paziņojumi par gatavošanos Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija sanāksmei un

– Komisijas paziņojums par gatavošanos G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei (26. un 27. jūnijs).

Diego López Garrido, *Padomes priekšsēdētājs.* – (ES) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka 17. jūnija Eiropadomes sanāksme varētu būt viena no vissvarīgākajām Eiropadomes sanāksmēm nesēnā Eiropas Savienības vēsturē.

Šī Eiropadomes sanāksme ir kulminācijas punkts veselai virknei darbību un pasākumu, kurus Eiropas Savienība pēdējos mēnešos ir īstenojusi, lai apkarotu ekonomisko krīzi. Tie ir bijuši ne tikai pasākumi tūlītējai krīzes apkaršanai ar tādiem pasākumiem, kurus mēs varētu saukt par aizsardzības pasākumiem pret vispostošākajām šīs krīzes sekām uz Eiropas valstu un privāto ekonomiku un uz finanšu sistēmu. Tie ir bijuši arī vidēja termiņa un ilgtermiņa pasākumi izklūšanai no krīzes, lai Eiropa varētu konsolidēt savu ekonomisko stāvokli un savu stāvokli pasaulē, kas ļautu stiprināt Eiropas projektu kopumā, jo pašreizējā krīze to ir ļoti spēcīgi skārusi. Tādējādi mēs runājam par jautājumu, kas ietekmē Eiropas projektu, nevis tikai noteiktu ekonomisku situāciju.

Tātad Eiropas Savienība ir pieņēmusi pasākumus. Pirmkārt, ekonomiskās lejupslīdes un finanšu sistēmas sabrukuma novēršanai nākotnē ES ir sagatavojusi ekonomikas stratēģiju, kura ļaus mums izkļūt no krīzes. Vienlaikus Eiropas Savienība ir norādījusi dalībvalstīm, ka turpmāk būs vajadzīga ilgtspējīga nodokļu sistēma un fiskāla konsolidācija. Es domāju, ka Eiropadomes 17. jūnija sanāksmē viss šis ES pēdējo mēnešu pasākumu un darbību kopums iegūs strukturētu veidu. Šī būs vienas dienas sanāksme ar ļoti intensīvu darba kārtību, un tās galvenais elements, protams, būs perspektīva izklūšanai no krīzes un Eiropas Savienības stiprināšanai.

Šajā Eiropadomes sanāksmē abi minētie aspekti — no vienas puses, tūlītēji pasākumi, lai aizsargātu eiro zonas un arī dažu Eiropas valstu stabilitāti, piemēram, palīdzība Grieķijai; no otras puses, pārdomas attiecībā uz Eiropas ekonomikas nākotni un nākamā Eiropas ekonomikas stratēģija —, šie aspekti, kas reizēm tiek aplūkoti atsevišķi viens no otra, ir

apvienoti un skaidri ieguvuši vienotu formu. Eiropadome ierosina Eiropas ekonomikas stratēģiju nākamajai desmitgadei, apvienojot absolūti būtisko fiskālo konsolidāciju un stratēģiju izaugsmei un kvalitatīvas nodarbinātības izveidei.

Tas viss ir daļa no stratēģijas, lai izkļūtu no krīzes, kurai tāpēc ir vairāk īstermiņa dimensija, taču tai ir arī ilgtermiņa dimensija.

Padomes stratēģiskajai pieejai izkļūšanai no krīzes ir četri galvenie aspekti. Tie visi ir absolūti būtiski, lai Eiropas Savienība un tās projekts pārliecinoši izkļūtu no krīzes un lai konsolidētu un stiprinātu ES projektu, apkarojot šo postošo krīzi, kurai līdzīgu, protams, neviens no mums nav piedzīvojis, un kurai līdzīga, gandrīz varētu teikt, nav pieredzēta pēdējos simts gados.

Pirmkārt, Eiropas Savienība skaidri ierosina fiskālu konsolidāciju, kas savukārt ietvers budžeta disciplīnu; tādējādi pastāv vairāki stingras ekonomiskās politikas plāni, kurus ir pieņēmusi ļoti liela daļa Eiropas valstu. Šos plānus atbalsta arī tie Eiropas Centrālās bankas īstenotie finansiālās stabilitātes pasākumi, kuri ir daļa no pirmā būtiskā elementa šajā ekonomikas stratēģijā, lai izvestu Eiropas Savienību no krīzes.

Šajā gadījumā pastāv arī Eiropas Komisijas nostāja, un Komisija ir apsvērusi dažādus scenārijus. Komisija runā ar katru dalībvalsti — piemēram, Komisija to darīja pavisam nesen, proti, vakar — par Eiropas Savienības īstenoto uzraudzību attiecībā uz dažādo dalībvalstu pielāgošanas plāniem un tām procedūrām, kuras lielākajā daļā dalībvalstu pastāv saistībā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu: pārmērīga budžeta deficīta procedūrām.

Tāpēc mēs Padomes secinājumos esam skaidri norādījuši vajadzību pēc fiskālas konsolidācijas starp ES dalībvalstīm un līdz ar to arī pēc fiskālas ilgtspējas stratēģijas, kas kopumā būtu paredzēta laikposmam līdz 2013. gadam. Tas ir laiks, kad jābūt sasniegtiem Māstrihtas līgumā noteiktajiem mērķiem.

Vienlaikus otru galveno stratēģijas aspektu mēs varētu raksturot kā pasākumus turpmāku finanšu krīžu novēršanai. Mēs zinām, ka šo krīzi izraisīja finanšu krīze, kura sākās Amerikas Savienotajās Valstīs un kura parādīja, ka ASV vai Eiropas Savienības finanšu tirgu regulējums ir nepietiekams.

Tāpēc Eiropas Savienība jau no paša sākuma centās virzīties uz to, lai panāktu, ka Eiropas iestādes patiesi regulē un uzrauga finanšu pakalpojumu darbību. Tas ir pausts dažādos tiesību aktos, kurus izvirzījusi Komisija, tostarp iepriekšējās prezidentūras laikā, un kurus pašlaik apspriež Padome un Parlaments.

Es gribētu izmantot šo iespēju — kā es to vairākkārt esmu darījis —, lai Padomes vārdā lūgtu Parlamentu ieņemt konstruktīvu nostāju. Tas nozīmēs, ka galīgo vienošanos par šo tiesību aktu kopumu finanšu uzraudzības jomā būs iespējams panākt drīzāk agrāk, nekā vēlāk, kas šajā laikā ir absolūti būtiski un kas raidītu ļoti skaidru signālu Eiropas Savienības sabiedrībai un tirgiem.

Saistībā ar visu iepriekš minēto Padomē un G20 valstu sanāksmē Toronto notiks ļoti svarīgas debātes: debātes par nodokļiem, ko piemēro finanšu sistēmai. Ir banku nodoklis, kas būs šo debāšu temats, un ir arī plāns G20 valstu sanāksmei Toronto, kurš tiks pieminēts vēlāk, un ir pat debātes par nodokli starptautiskiem finanšu darījumiem. Tas viss ir daļa no tā, ko es saucu par profilaktiskiem pasākumiem finanšu sistēmai, — Eiropas Savienības īstenota finanšu regulējuma sistēmai.

Šai stratēģijai ir trešā dimensija, kas ir svarīga: ilgtspējīga izaugsme un kvalitatīvas nodarbinātības izveide. Tā mēs esam nosaukuši stratēģiju „Eiropa 2020”, kas izstrādāta, pamatojoties uz ļoti svarīgu Komisijas paziņojumu, kuru Padome jau vairākkārt ir pārbaudījusi, un kas vainagojās ar to, ka tā šonedēļ tika pieņemta. Stratēģijā Padome ierosina, lai Eiropas Savienība šīs izaugsmes stratēģijas mērķim izmanto visus savā rīcībā esošos instrumentus. Pamatojoties uz svarīgu ziņojumu, ko priekšsēdētājam *J. M. Barroso* pēc viņa lūguma sagatavojis *Monti* kungs, šo instrumentu vidū ir iekšējais tirgus. Īsi sakot, mērķis ir panākt to, kas pēdējā laikā Eiropas Savienībā zināmā mērā ir zudis: konkurētspēju. Stratēģija „Eiropa 2020” paredz atrisināt ES konkurētspējas problēmu, un šim nolūkam tajā ir izvirzīti daži mērķi. Es ceru, ka šajā Eiropadomes sanāksmē tiks kvantitatīvi novērtēti visi pieci stratēģijas pamatmērķi, tostarp izglītība un nabadzības apkarošana.

Tagad visām dalībvalstīm ir praktiski jāīsteno šī stratēģija.

Visbeidzot, ceturtais būtiskais elements šajā ekonomikas stratēģijā, ko Padome gatavojas stingri noteikt par svarīgu politisku un ekonomisku stratēģiju dažiem turpmākajiem gadiem, ir tas, kas ir zināms kā Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldība. Šis ir ļoti būtisks elements. Pārvaldība ir tās darba grupas uzmanības centrā, kuru vada *Van Rompuy* kungs. Arī ekonomikas pārvaldība ir galvenais jautājums tajos specifiskajos Komisijas priekšlikumos par šo tematu, kurus 12. maijā iesniedza komisārs *Rehn*, kas šodien atrodas šajā sēžu zālē. Šiem priekšlikumiem ir svarīgs mērķis, proti, ekonomikas politikas koordinācija visā Eiropas Savienībā.

Visi šie būtiskie aspekti, kuru kulminācijas punkts ir Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldība, ir vēsturisks un, mūsdiā, ievērojams solis, kas Padomei ir jāratificē un jākonsolidē. Tas, protams, ir noteikts solis ceļā uz ekonomikas savienību: ne tikai monetāru savienību, bet patiesu ekonomikas savienību. Pirms daudziem gadiem mēs atļāvām monetārajai savienībai darboties vienai pašai, bet ekonomikas savienības patiesībā nekad nav bijis, un mēs runājam par tās izveidi: par reālas Eiropas ekonomikas savienības izveidi.

Bez šī būtiskā mērķa, kā jūs zināt, Eiropadome gatavojas apspriest arī citus jautājumus. Piemēram, tā gatavojas apspriest vienotu ES pieeju un Eiropas nostāju G20 valstu sanāksmē Toronto, kas šodien vēlāk būs temats debatēm Parlamentā. Tā apspriedīs arī citus jautājumus, kas ir iekļauti Eiropadomes sanāksmes darba kārtībā, un debates par tiem noteikti būs daudz īsākas, taču ne mazāk svarīgas. Viens no šādiem jautājumiem ir Tūkstošgades attīstības mērķi.

Pirmo reizi Eiropadomes sanāksmē tiks apspriesti attīstības sadarbības jautājumi. Eiropas Savienības pastāvēšanas vēsturē tas vēl nekad nav noticis. Ņemot vērā gaidāmo Kankūnas konferenci, Eiropadome šajā pārejas periodā pirms konferences apspriedīs klimata pārmaiņu apkarošanas jautājumu; tā apspriedīs arī Irānas jautājumu, pamatojoties uz deklarācijas projektu, kas tika sagatavots pirmdien Luksemburgā notikušajā Ārlietu padomes sanāksmē; un tā atzīmēs arī progresu, kas panākts Eiropas Imigrācijas un patvēruma pakta piemērošanā.

Es vēlos pateikt, ka šajā Eiropadomes sanāksmē tiks apspriesta arī sarunu sākšana par Īslandes pievienošanu Eiropas Savienībai. Vēl viens jautājums, ko Eiropadome apspriedīs, ir Igaunijas pievienošanās eiro zonai, un tiks pieņemts arī lēmums par starpvaldību konferences sasaukšanu, kurā pieņems grozījuma projektu Lisabonas līgumam pievienotajam Protokolam Nr. 36, kas paredz palielināt Eiropas Parlamenta deputātu skaitu uz atlikušo šā parlamentārā sasaukuma pilnvaru laiku.

(Aplausi)

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms — paldies Spānijas prezidentūrai! Spānijas prezidentūra Eiropas Savienībai ārkārtīgi sarežģītā laikā ir izpildījusi ļoti grūtu uzdevumu. Es domāju, ka ir taisnīgi atzīt tās apņēmību un uzticību Eiropai krīzes apstākļos. Ar ministra *López Garrido* starpniecību es gribu izteikt Spānijas valdībai pateicību par visu tās atbilstīgo ieguldījumu mūsu kopīgajā Eiropas projektā, jo īpaši par to, ko tā paveikusi šajos sešos mēnešos.

Pirms rītdienas Eiropadomes sanāksmes es gribētu pievērst uzmanību dažām pēdējos mēnešos gūtajām mācībām un norādīt virzienu, kurā, manuprāt, Eiropas Savienībai ir jādodas.

Dažos pēdējos mēnešos mēs esam pieņēmuši tādu lēmumus, kurus vēl tikai pirms pāris mēnešiem būtu grūti iztēloties. Mums izdevās no jauna izdomāt tādu ekonomisku atbildi uz ārkārtas vajadzībām, kurā ir ievēroti mūsu visaugstāk vērtētie principi: solidaritāte un atbildība. Tādējādi mēs varējām sniegt atbalstu saviem Eiropas līdzpilsoņiem Grieķijā, izmantojot mehānismu, kurā ietverti nepieciešamie noteikumi un saistības. Tas prasīja zināmu laiku, taču tagad šī sistēma darbojas. Gan pati sistēma, gan Eiropas Savienība ir pierādījusi savu atbilstību attiecīgajam uzdevumam. Turklāt mums ir izdevies gūt panākumus, izstrādājot krīzes reakciju arī attiecībā uz eiro. Tas bija milzīgs darbs, kas tika paveikts ļoti īsā laikā un kas ir nepārspēts visā pasaulē. Ar šo Eiropas mehānismu un šo Eiropas instrumentu, kuru kopējais apmērs ir EUR 500 miljardi, ko papildina EUR 250 miljardi no SVF, mēs esam nodrošinājuši to, ka varam stāties pretī jebkādam turpmākām grūtībām, ja tādas rastos.

Šī mums bija pilnīgi sveša situācija, taču Eiropas Savienība ir darījusi to, kas bija vajadzīgs, lai novērstu riskus saistībā ar finanšu stabilitāti. Un, lai gan tie, kuriem patīk daudz runāt par Eiropas problēmām, to atzīst negribīgi, īstenība ir šāda: tad, kad ir vajadzīga rīcība, mēs spējam rīkoties, taču ar nosacījumu, ka dalībvalstis izrāda politisku gribu.

Turklāt mēs neesam aprobežojušies ar īstermiņa stabilizāciju. Mēs esam sākuši tālejošu fiskālās konsolidācijas un mūsu budžeta un ekonomikas uzraudzības īstenošanu. Es ceru, ka Eiropadome atbalstīs tos Komisijas priekšlikumus stiprināt fiskālo disciplīnu un makroekonomisko uzraudzību, kuri pašlaik tiek konstruktīvi apspriesti priekšsēdētāja *Van Rompuy* vadītajā darba grupā.

Mēs esam sākuši īstenot stratēģiju „Eiropa 2020” izaugsmei un nodarbinātībai. Citiem vārdiem sakot, papildus stabilizācijas un konsolidācijas centieniem mēs padarām ekonomiku dinamiskāku, piemēram, ar Eiropas digitalizācijas programmu. Mēs cenšamies novērst parādu desmitgadi un izveidot izaugsmes paaudzi.

Pēdējā finanšu krīze ir smagi ietekmējusi Eiropas Savienības potenciālo izaugsmi, tāpēc izaugsme tagad ir vissvarīgākā prioritāte. Atbilde ir izaugsme, taču ne jebkāda izaugsme. Mums ir vajadzīga gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme. Gribu uzsvērt šo pēdējo aspektu — integrējoša izaugsme, jo, manuprāt, nebūtu taisnīgi, ka mūsu sabiedrības vismazāk aizsargātā daļa, kas nav vainojama šīs krīzes izraisīšanā, būtu tā, kam krīzes laikā būtu jāmaksā daudz vairāk. Lai šī izaugsme būtu iespējama, ir vajadzīga fiskāla konsolidācija un strukturālas reformas.

Ir acīmredzami skaidrs, ka bez nopietniem centieniem šajās jomās nav iespējams atjaunot uzticību, bet bez uzticības nevar panākt izaugsmi. Tāpēc pašlaik mums ir reāla iespēja turpināt savus centienus ekonomikas politikas jomā. Mums jāvirzās uz priekšu vienlaikus

vairākās frontēs, un šī ir vissvarīgākā mācība, kas jāgūst no šīs krīzes. Faktiski, piedzīvojot šo problēmu saistībā ar monetāro savienību, mums nevajadzētu atgriezties pie savas monetārās savienības, bet gan virzīties uz priekšu ekonomikas savienības izveidē. Tas ir svarīgs jautājums. Ir vajadzīgi reāli centieni izveidot Eiropas ekonomikas savienību. Tāpēc ir izstrādāta šī visaptverošā pieeja, apvienojot vairākus instrumentus: protams, fiskālo konsolidāciju un strukturālās reformas, taču arī nozaru reformu izaugsmei. Tāpēc stratēģijā „Eiropa 2020” par prioritātēm izvirzīti izaugsmes elementi — gudra, ilgtspējīga un integrējoša izaugsme.

Bet šī vēl nav visa programma. Programma attiecas uz izaugsmi, taču tā attiecas uz izaugsmi arī tādā ziņā kā strukturālas reformas, finanšu reforma un jaunā Eiropas ekonomikas pārvaldība. Vakar, jautājumu stundas laikā, man bija iespēja apspriest šo ekonomikas pārvaldības jautājumu. Šobrīd es neiedziļināšos detaļās, taču gribu pateikt, ka mēs esam apņēmušies izmantot šo iespēju, lai stiprinātu ekonomikas pārvaldību Eiropas līmenī.

Rītdienas sanāksmē Eiropadomei būtu jāraida signāls iedzīvotājiem, ka līdz ar stratēģiju „Eiropa 2020” mums ir jauna izaugsmes perspektīva. Tomēr es uzskatu, ka vienošanās par šo stratēģiju, tostarp par tās mērķiem, — un es priecājos, ka pašlaik, šķiet, valda vienprātība attiecībā uz mērķiem, arī mērķiem panākt lielāku sociālo integrāciju, — salīdzinoši ir visvieglākais posms. Joma, kurā mums patiešām ir jāiegulda un jāsadarbojas, ir šīs stratēģijas īstenošana gadu pēc gada. Komisija pilnībā īsteno savu lomu, izmantojot visas Lisabonas līguma sniegtās iespējas, un es gaidu, kad mēs to sīkāk apspriedīsim ar Eiropas Parlamentu.

Cilvēkiem ir jāredz arī tas, ka reāli notiek finanšu tirgu stabilizācija un ka solījumi tiek izpildīti. Līdz vasaras sākumam ir vajadzīga vienošanās par finanšu uzraudzību, lai mūsu iecerēm sekotu darbība, un ir vajadzīgs skaidrs Eiropadomes signāls, ka līdz 2011. gada beigām tiks pieņemti paredzētie Komisijas priekšlikumi par finanšu tirgu regulējumu. Ir svarīgi nezaudēt impulsu finanšu reformai.

Mums jāparāda arī tas, ka krīze nav aizēnojusi mūsu saistības izpildīt Tūkstošgades attīstības mērķus vai mazinājusi mūsu apņēmību turpināt cīņu klimata pārmaiņu jomā. Parlaments ir paudis pilnīgu atbalstu Komisijai attiecībā uz vērienīgu Eiropas pieeju. Eiropai bija galvenā nozīme, izstrādājot globālo reakciju uz krīzi. Tā bija Eiropas Savienība, kas uzstāja, lai G20 valstis kļūst par ekonomikas atveseļošanās globālo forumu.

Tagad ir vajadzīgs, lai augstākā līmeņa sanāksme Toronto vēlreiz skaļāk apliecinā, ka G20 valstis joprojām ir apņēmības pilnas. Tas nenozīmē, ka mēs visi saskaramies ar vienām un tām pašām problēmām vai ka mums būtu vienādi jāreaģē, taču mēs visi zinām to, ka nevienu no šīm problēmām nevar efektīvi risināt vienā valstī bez kopīgas reakcijas starptautiskā līmenī.

Savā vēstulē Eiropadomei es esmu izskaidrojis, kādām vajadzētu būt trim galvenajām darbības jomām Toronto sanāksmē.

Pirmkārt, ir jāvienojas par kopīgiem principiem izejas stratēģijām fiskālas konsolidācijas ziņā. Mēs jau esam to izdarījuši Eiropas līmenī, taču globāla pieeja palīdzētu tām daudzajām valstīm visā pasaulē, kuras sastopas ar tām pašām problēmām.

Otrkārt, pasaulei ir jāstrādā pie jaunu izaugsmes avotu izveides, kā mēs to atbalstām Eiropas Savienībā. Visām lielākajām valstīm ir jāpiedalās, lai sasniegtu pieņemtos spēcīgas, līdzsvarotas un ilgtspējīgas izaugsmes mērķus. Izaugsmes izredžu optimizēšanai kritiski svarīga ir koordinācija globālā līmenī. Lai stimulētu ražīgumu un kāpinātu izaugsmes potenciālu, ir vajadzīgs piedāvājums un pieprasījums visā pasaulē. Spēcīgs signāls šajā

saistībā dotu jūtamu impulsu uzticībai globālā mērogā, proti, es uzskatu, ka būtu jāpatur prātā tas, ka tirdzniecība var būt — un tai ir jābūt — vienam no tiem elementiem, kas rada jaunus izaugsmes avotus.

Mums arī jāvirza tālāk globālā finanšu reformas un stabilizācijas darba kārtība. 2010. gads ir izšķirošs gads to pasākumu īstenošanā, par kuriem G20 valstis jau ir vienojušās, kā arī impulsa turpmākajām reformām saglabāšanā. Minētie pasākumi ietver banku kapitāla kvantitātes un kvalitātes uzlabošanu un pārmērīgu parādsaistību ierobežošanu, uzraudzības un krīzes pārvarēšanas procesu uzlabošanu, konverģentu starptautisko grāmatvedības standartu nodrošināšanu un atvasināto instrumentu tirgu pārredzamības palielināšanu.

Nedrīkst pieļaut atkāpšanos no reformām, un ir jānodrošina finanšu nozares un tajā strādājošo pilnīga iesaistīšanās šajos centienos. Tāpēc es turpināšu aicināt izveidot kopīgu sistēmu banku nodoklim globālā līmenī. Ir tikai taisnīgi, ka finanšu nozare, kuras bezatbildīga uzvedība izraisīja šo krīzi, dod ieguldījumu krīzes atrisināšanā. Kā jau es iepriekš minēju, es personīgi esmu pārliecināts, ka jāizstrādā arī finanšu darījumu nodoklis vai finanšu pakalpojumu darbību nodoklis.

Situācija ir nopietna, patiesībā ārkārtīgi problemātiska. Ir samazinātas algas. Bezdarba līmenis joprojām ir ļoti augsts. Cilvēki, jo īpaši vismazāk aizsargātie, izjūt lielu spriedzi. Eiropadomes sanāksmē un G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē mums ir jāparāda, ka Eiropa ir daļa no risinājuma.

Mēs piedzīvojam ļoti sarežģītu laiku — faktiski vienu no vissarežģītākajiem brīžiem nesenā vēsturē —, taču risinot šos sarežģījumus, mēs bruģējam pamatus labākai nākotnei. Es vēlreiz atkārtoju, ir redzams, ka krīze, koncentrējot politisko gribu, var paātrināt lēmumu pieņemšanu. Risinājumi, kas tikai pirms dažiem gadiem vai pat mēnešiem šķita nerasniedzami, tagad ir iespējami.

Kā mums atgādina Eiropas veidošanās vēsture, parasti tādos krīzes apstākļos kā pašreiz mēs spējam panākt progresu Eiropas projekta īstenošanā. Tā ir realitāte, ka pašlaik dalībvalstis ir gatavas pieņemt dažus priekšlikumus, kas pirms dažiem gadiem vai pat pirms dažiem mēnešiem bija vienkārši nepieņemami, un es varu minēt daudz konkrētu piemēru. Tāpēc, ja mēs saglabāsim savu apņemšanos sniegt saviem iedzīvotājiem faktus, sadarboties ar dalībvalstīm un paskaidrot, ka mums Eiropa ir vajadzīga vairāk nekā jebkad iepriekš, es domāju, ka šī krīze var būt platforma kopīgai Eiropas reakcijai un stiprākai Eiropai.

Protams, spēle vēl nav beigusies. Šis ir ārkārtīgi delikāts brīdis, un tāpēc es gribētu pateikties Parlamentam par nelokāmo atbalstu Kopienas metodes stiprināšanai šajā brīdī. Es vēlos jo īpaši pateikties vissvarīgākajām Parlamenta politiskajām partijām, kuru pārstāvji izteicās un norādīja, ka mums vairāk nekā jebkad ir vajadzīga Eiropas pieceja un Kopienas metodes stiprināšana. Dažkārt mums ir refleksiīva vēlme, rodoties problēmai, mēģināt izveidot jaunas iestādes un struktūras, taču īstenība ir tāda, ka Kopienas metode ir izturējusi laika pārbaudi, jo tā ir vairāk pielāgojama, nekā daži varētu domāt.

Es domāju, ka Eiropas iedzīvotāji grib, lai mēs pievērsām uzmanību būtībai. Viņi negrib vēl vairāk sašķeļošanas diskusijas par iestādēm vai procesiem. Viņi grib rezultātus. Rezultāti ir tas, ko no mums gaida arī pārējā pasaule. Faktiski mēs pašlaik piedzīvojam īpašu brīdi, kad Eiropas iedzīvotāji, tirgi un pasaules kopiena prasa, lai Eiropa būtu labāk koordinēta un labāk organizēta, kas ir lielākas konverģences un saskaņotības priekšnoteikums. Tāpēc es uzskatu, ka mums ir jāsadarbojas ar tām iestādēm, kuras mums ir, un ir pilnībā jāizmanto to potenciāls. Parlaments atkārtoti ir uzsvēris Komisijas centrālo nozīmi. Jā, tajās jomās,

kurās līgumi piešķir Komisijai pilnvaras, tā patiešām ir Eiropas ekonomiskā valdība. Komisija, kurai ir jāatskaitās Parlamentam, savus pienākumus veic sadarbībā ar Eiropadomi un Ministru padomi — saskaņā ar to pilnvarām.

Runa nav tikai par Eiropas Savienības pilnvarām. Ir vajadzīga labāka koordinācija arī tajos jautājumos, kas ietilpst valstu kompetencē. Šādā sadarbības garā mēs varam palīdzēt dalībvalstīm iezīmēt turpmāko ceļu. Ļaujiet man skaidri pateikt: runa nav par varas sagrābšanu Briselē. Šī nav jauna kārtā debatēs par varas sadalīšanu. Šodienas uzdevums ir pievienot vērtību — Eiropas vērtību —, enerģiski, atbildīgi un papildinoši veicot katram savus pienākumus. Eiropas Savienība to darīs, pilnībā ievērojot Kopienas metodi un stiprinot Eiropas reakciju. Jūs varat paļauties uz to, ka Komisija pilnībā uzņemsies savus pienākumus. Mēs darām savu darbu. Mēs paļaujamies uz Parlamenta apņēmīgu ieguldījumu un atbalstu.

(Aplausi)

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *López Garrido* kungs, *Barroso* kungs, dāmas un kungi! Cilvēki bieži runā par globālu krīzi, taču jaunie tirgi, kuros daudzus gadus vidējais pieauguma rādītājs ir gandrīz 10 %, nepiedzīvo krīzi — un jo labāk tiem. Faktiski šie tirgi piedzīvo strauju pieaugumu.

Pat Amerikas Savienotās Valstis, kuras — neaizmirsīsim — izraisīja uzticības krīzi tirgos, ko radīja „*Lehman Brothers Bank*” bankrots un kas bija pārmērīgas regulējuma mazināšanas rezultāts, šogad ar 3 % pieaugumu ir atgriezušās atpakaļ uz izaugsmes ceļu.

Šajos apstākļos mums lietas ir jāsauc īstajā vārdā un jārunā drīzāk par Eiropas krīzi, nevis par globālu krīzi. Šīs nedēļas nogales Eiropadomes sanāksmei ir jāsniedz īstermiņa un ilgtermiņa atbildes uz jautājumu, kā mēs varam mazināt šo krīzi. Īstermiņa atbildes ietver budžeta deficītu samazināšanu — tas notiek veiksmīgi, un es apsveicu tās valstis, kuras to jau ir izdarījušas, — un arī lielāku koordināciju starp dalībvalstīm budžeta, fiskālajos un sociālajos jautājumos.

Ilgtermiņa atbildes ietver milzīgus ieguldījumus prioritārajās nozarēs, proti, izglītībā, apmācībā, pētniecībā un jauninājumos, kā arī stratēģiju „Eiropa 2020”, par kuru balsos Parlaments un kuru, es ceru, ratificēs Padome. Es ceru, ka šoreiz tiks panākta finanšu koordinācija, jo krīze — lai gan tās ietekme ir arī negatīva, jo īpaši uz tiem Eiropas iedzīvotājiem, kuri baidās par saviem krājkontiem vai savu darbavietu un kuriem mums par katru cenu ir jāsniedz drošība, — var nodrošināt un tai ir jānodrošina iespēja pārvērtēt tos paradumus, uzvedību un automātiskos refleksus, kas mums nāk mantojumā no tā laika, kad mēs uzskatījām, ka viss ir iespējams neatkarīgi no tā, cik tas maksā.

Eiropai skan trauksmes zvani, un ikviens zina, ka trauksmes skaņa ne vienmēr ir patīkama. Ja valstu vai valdību vadītājiem, kurus vairāk nodarbina savu popularitātes reitingu saglabāšana, nevis kalpošana vispārējām interesēm, pietiks ar to, ka viņi nāk klajā ar pakāpeniskiem pasākumiem vai paziņojumiem, kas izteikti efekta radīšanai, tad rezultāts būs tāds pats kā modinātāja izslēgšanai pēc pirmās zvana skaņas, paliekot guļam. No otras puses, ja mūsu vadītāji patiešām novērtēs šīs problēmas nopietnību un uzklausi Eiropas Parlamenta, Komisijas un Eiropadomes priekšsēdētāja lūgumus rīkoties saskaņoti un vērienīgi, tad mēs 500 miljoniem Eiropas iedzīvotāju radīsim jaunu uzticību savai nākotnei.

Es ceru, ka viņi šopēcpusdien vai rīt strādās šajā garā, jo tas, ko mēs šeit cenšamies atrisināt, ir uzticības krīze, uzticības, kuru — daļēji pamatoti, jo mēs pārāk ilgi esam dzīvojuši pāri saviem līdzekļiem, bet daļēji nepamatoti un bezatbildīgi drudzaini — nopietni ir iedragājuši tirgi.

Mana grupa lūdz dalībvalstis un to vadītājus un parlamentus saprast, ka to budžetu apspriešana pirms pieņemšanas ir Eiropas solidaritātes zīme, nevis noziegums pret suverenitāti. Arī tad, ja mēs iesaistām debatēs visas 27 dalībvalstis, pirms tiek pieņemti atsevišķi lēmumi par tiem sociālajiem pasākumiem, kurus mēs īstenojam, — par darba laiku, pensijas vecumu —, vai tiem fiskālās politikas instrumentiem, kurus mēs ieviešam, tas nemazina dalībvalstu neatkarību. Mēs nevaram prasīt solidaritātes izrādīšanu, kad esam nonākuši grūtībās; mēs to vairs nevaram darīt jebkurā gadījumā, ja mēs vienlaikus atsakāmies no dialoga par savām valsts finansēm pat paši savā starpā.

Ja šai krīzei ir mums kaut kas jāiemāca, tam vajadzētu būt tieši tam, ko es tikko minēju. Tātad kopsavilkumā: mums vajag mazāk starpvaldību pieejas un vairāk Kopienas pieejas. Mēs to šeit atkārtojam, Padomes priekšsēdētāj, jo mums šķiet, ka mēs runājam ar kurliem cilvēkiem. Mums plašāk jāīsteno Kopienas pieeja, un mēs kopīgi izklūsim no krīzes. Ir vajadzīga arī mazāk valstu un vairāk Eiropas pieeja, un mums būs vairāk kolektīvs redzējums. Tas nenozīmē, ka visu izlems Strasbūra vai Brisele. Tas nozīmē gluži vienkārši to, ka mūsu dalībvalstis beidzot varēs izmantot tos Eiropas politikas virzienus un reaktīva rakstura pasākumus, kas nepieciešami, lai eiro padarītu par stiprāku, veselīgāku un arī stabilāku valūtu.

Dāmas un kungi! Eiropas projekts tuvojas patiesības brīdim, kas prasa skaidru atbildi uz diviem vienkāršiem jautājumiem. Ko mēs patiesībā gribam darīt kopīgi? Mums jāpieņem nopietns lēmums šajā jautājumā, un tas ir jādara kopīgi. Kādus finanšu līdzekļus mēs gribam ieguldīt šajā projektā un vai mēs gribam izniekot šos līdzekļus, katram izlietojot tos pašam savās jomās, vai arī mēs gribam tos izlīdzināt, lai nodokļu maksātājiem nodrošinātu labāku rezultātu par zemāku cenu?

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa grib redzēt, vai Eiropadomei būs drosmē atklāti atbildēt uz šiem diviem jautājumiem.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Uz tiem vīriešiem un tām sievietēm, kas šodien un rīt tiekas Briselē, gulstas milzīga atbildība, jo Eiropa šobrīd atrodas krustcelēs. Spekulanti starptautiskajos finanšu centros, kuri ir ieguldījuši savu naudu, lai eiro ciestu neveiksmi, grib uzvarēt šajās derībās. Šie cilvēki ir absolūti amorāli, un uz viņiem pašlaik neattiecas nekādi noteikumi. Tāpēc ir pēdējais laiks izstrādāt un ieviest noteikumus. Taču spekulanti arī turpmāk neievēros nekādas morāles normas.

Mēs dzīvojam laikmetā, kurā politiku kontrolē cilvēki ar pilnīgu morāles trūkumu, un šo cilvēku vienīgais mērķis ir iegūt lielāku peļņu neatkarīgi no cenas. Mums jānodrošina, lai šie cilvēki zaudētu šajā cīņā. Viena pieeja, kas palīdzēs nodrošināt, lai viņi zaudētu un lai mēs uzvarētu, ir pašreizējās Eiropā pastāvošās renacionalizēšanas tendences apkarošana. Es atbalstu Kopienas metodi, jo zinu: ja mums ir vienota valūta, mēs nevaram atļauties tādu luksusu kā 17 dažādas valstu ekonomikas politikas, 17 dažādas plānošanas stratēģijas un 17 dažādus lēmumus ieguldījumu jomā. Vienotas valūtas zonā ir nepieciešama aizvien saskaņotāka, padziļināta, kopīga ekonomikas politika. To nevar panākt dalībvalstu līmenī. Tā vietā Eiropā ir vajadzīgi Eiropas Savienības tiesību akti. Mums ir iestāde, kas var to darīt, un tā ir Komisija. *Barroso* kungs, rezolūcija, kuru mēs šodien pieņemsim, un atbalsts, kuru jūs vakar saņēmtāt no četru grupu vadītājiem, ir svarīgs balsojums, kas apliecina uzticību jums. Taču es gaidu, ka jūs rīkosieties arī kā stingrs, kaujiniecisks Komisijas priekšsēdētājs un pateiksiet šiem cilvēkiem, lai viņi pārtrauc renacionalizāciju.

Mums ir jāpaveic vēl otrs uzdevums. Mums jāievieš vērtību kopums kā atbilde šiem cilvēkiem bez morāles. Runa nav par izmaksu lietderības palielināšanu, bet par tādām vērtībām kā solidaritāte, kopiena un to cilvēku aizsardzība, kas nevar paši sevi aizstāvēt. Kādi cilvēki pārvalda kredītvērtējuma aģentūras? Kā piemēru es gribētu aplūkot Spāniju, pašreizējo prezidentūru. Tās pašas kredītvērtējuma aģentūras, kuras piespieda Spāniju pieņemt stingras ekonomiskās politikas pasākumu kopumu un pateica šai valstij, ka tai ir jātaupa, jātaupa, jātaupa un tad jātaupa vēl vairāk, lai panāktu sava kredītvērtējuma uzlabošanu, tagad, kad Spānija īsteno savu sāpīgo stingras taupības budžetu, norāda, ka Spānijas izaugsmes līmenis ir neatbilstīgs, jo netiek veikti pietiekami ieguldījumi. Tā kā Spānijai nav izaugsmes stratēģijas, šīs aģentūras pazemina tās vērtējumu. Tā ir spēle! Šie ir tieši tādi paši amorāli cilvēki, kuri ir noslēguši derības un kuri uz spēles liek valstu likteni.

(Aplausi)

Mums ir jāpieliek punkts viņu spēlei. Tāpēc mani nedaudz pārsteidz, Barroso kungs, ka jūs atbalstāt, piemēram, nesegtās vērtspapīru pārdošanas aizliegšanu. Ir pienācis laiks rīkoties. Nolieciet uz galda priekšlikumu, un jūs saņemsiet vairākuma atbalstu!

Es gribu paskaidrot, kāpēc es, tāpat kā kolēģi, kuru uzskatiem es ne vienmēr piekrītu, domāju, ka ir svarīgi aizstāvēt Kopienas metodi. Kopienas metode nav tehnika. Tas ir politisks redzējums. Kopienas metode ir vēstījums. Tā ir vēstījums, ka ik reizi, kad nācījas valsts vairs nespēj rīkoties viena, galvenā atbildība jāuzņemas valstu un tautu kopienai, lai aizstāvētu to personu intereses, kuras dzīvo šajā valstī un kurām ir vajadzīga efektīvāka palīdzība, nekā nācījas valsts spēj sniegt. Pateicoties šai Kopienas metodei, kas pastāv nu jau vairāk nekā 50 gadu, ir bijis iespējams lielākās labklājības un drošības un ilgākā miera periods Eiropas vēsturē. Taču Eiropā joprojām ir cilvēki, kas grib apšaubīt nevis pēc Otrā pasaules kara noslēgto vienošanu, bet to vienošanu, kura tika noslēgta pēc Pirmā pasaules kara. Vai patiešām kāds domā, ka cilvēki, kas atbalsta līdzīgus konfliktus, kas atkal izvirza teritoriālas pretenzijas, — un Eiropā ir šādi cilvēki, daži no viņiem pat ir valstu parlamentu deputāti —, ka šie cilvēki nebūtu gatavi izmantot spēku, ja Eiropai nebūtu integrējošu pilnvaru? Ja vien varētu, viņi atkal kūdītu Eiropas tautas vienu pret otru.

Kopienas metode nav tikai sociāli politisks projekts. Tas ir līdzeklis miera saglabāšanai šajā kontinentā. Tāpēc mums šī metode ir vajadzīga, un tāpēc es to aizstāvu. Sociālā drošība iet rokrokā ar mieru. Bez sociālās drošības nebūtu miera, un miers ir labākais veids, kā ilgtermiņā garantēt sociālo drošību starp Eiropas tautām.

(Aplausi)

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētāja kungs! Man šķiet, ka šodienas debātes ir kārtējās debātes par gatavošanos Eiropadomes sanāksmei un par ekonomikas pārvaldību. Mums jābūt godīgiem vienam pret otru. Šeit valda vienprātība, kā mēs vakar to parādījām, pieņemot divas rezolūcijas: vienu par to, kā būtu jāveic ekonomikas pārvaldība, un otru par to, kā būtu jāīsteno stratēģija „Eiropa 2020” un kā rīkoties saskaņā ar Kopienas metodi.

Šeit valda vienprātība, bet, ja mēs gribam būt atklāti, tas šobrīd nav Padomes un dalībvalstu viedoklis. Padomes secinājumi atkal sagādās vilšanos, salīdzinot tos ar to, kas patiešām ir nepieciešams, un ar tām rezolūcijām, par kurām mēs nobalsojām.

Tieši šeit šodien slēpjas problēma. Šajā sēžu zālē un, es domāju, arī Eiropas iedzīvotāju vidū ir vēlšanās radīt kopēju politiku izklūšanai no krīzes un ekonomikas pārvaldības īstenošanai, taču Padomē un dalībvalstu vidū mēs neredzam šādu politisku gribu. Īstenība

ir tāda, ka pastāv plaīsa starp to, ko sakām mēs, un to, ko domā Padomes locekļi. Tāda ir šodienas realitāte. *Daul* kungs pieminēja kurlus cilvēkus — šie nav mani vārdi —, kurlos cilvēkus Padomē. Kas viņiem beidzot liks saprast to, ka izklūšanai no šīs krīzes ir vajadzīga līdzšinējā darba stila maiņa?

Piemēram, paskatīsimies uz pašreizējiem priekšlikumiem stratēģijai „Eiropa 2020”. Ko mēs redzam? Atklātās koordinācijas metodes turpinājumu. Šī metode nedarbojās 10 gadus, un mēs gatavojamies turpināt to pašu: ekonomikas pārvaldību. Tas, par ko mēs runājam, nav Komisijas īstenota ekonomikas pārvaldība vai Kopienas metode; faktiski valstu vai valdību vadītāji satiksies četras reizes gadā, lai pārvaldītu Eiropas ekonomiku. Tas ir neiespējami! Šis uzdevums ir jāveic Eiropas Savienības iestādei; tas ir jādara komisāriem. Tie nevar būt valstu vai valdību vadītāji, kas satiksies četras reizes gadā un pateiks, ka tagad viņi ekonomiski vadīs Eiropu šajā globalizētajā pasaulē.

Tāpēc ir jāuzdod jautājums, priekšsēdētāja kungs, kas mums ir jādara. Pirmkārt, ir dažas lietas, kuras jūs varat izdarīt. Jūs piedalīsieties Padomes sanāksmes sākumā, un es ceru, ka jūs atkārtosiet tās divas rezolūcijas, kuras Parlaments, es ceru, pieņems gandrīz vienprātīgi.

Otrkārt, mums jāapsver, kā mēs varam pastiprināt spiedienu uz Padomi. Pašlaik daudzi temati ir bloķēti. Kas attiecas uz finanšu uzraudzību, pastāv milzīgas pretrunas starp Parlamenta pieeju un Padomes, kas negrib dzirdēt Parlamenta teikto, pieeju. Tieši tas pats attiecas uz Ārējās darbības dienestu, tematu, kurā es šobrīd neiedziļināšos. Tas pats attiecas uz vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādņēm (BEPG).

Padomes priekšsēdētāj, daudzi temati pašlaik ir bloķēti tādēļ, ka pastāv šī problēma starp Parlamentu, kas grib turpināt Kopienas metodes piemērošanu, un Padomi, kas negrib iet šajā virzienā. Šobrīd jūsu uzdevums ir sākt diskusijas šeit. Es ceru, ka šī Eiropadome pieņems citus secinājumus, atšķirīgus no tiem tradicionālajiem secinājumiem — četrām vai piecām lappusēm —, kas ir sagatavoti.

Es gribu pirmo reizi dzirdēt, ka Padome ir gatava piešķirt Komisijai pilnvaras īstenot reālu ekonomikas pārvaldību. Es negribu klausīties diskusijas par to, vai šai pārvaldībai būtu jāietver 16 vai 27 dalībvalstis. Protams, ka tai jāietver 27 un arī 16 dalībvalstis. Turklāt ar 16 dalībvalstīm tā būs savādāka nekā ar 27, jo mums ir monetāra savienība, un šai monetārajai savienībai ir vajadzīga arī ekonomikas savienība, kuru mēs neesam izveidojuši un kuru mēs neizveidosim, ja arī turpmāk dažas dalībvalstis monopolizēs šo pārvaldību. Tas ir Komisijas uzdevums.

Līdz ar šo krīzi, kas ietekmē Grieķiju un eiro, ir pienācis laiks to saprast un pieņemt lēmumu šajā jautājumā. Mums ir jānodod zināma daļa dalībvalstu suverenitātes Komisijai un Eiropas iestādēm. Šis ir lēmums, kuru mēs turpmākajās dienās gaidām no Padomes, tātad no jums.

(Aplausi)

Rebecca Harms, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Četras grupas patiešām rīkojās pareizi, atbalstot Kopienas metodi. Mums tas bija jādara, jo nodarbošanās ar politikānismu un manevrēšana starp dažādajām valstīm, kas vērojama pāris pēdējās nedēļās un mēnešos, ir izraisījusi glābšanas pasākumu atkārtotu neitralizēšanu. Mūsu lēmums nav devis vēlamos rezultātus, jo Eiropas Savienība pastāvīgi pārāk lielu uzmanību pievērš atsevišķām interesēm, nevis kopējam labumam.

Taču es nepiekrītu *Verhofstadt* kunga viedoklim, ka tagad Eiropas Parlamentam vienkārši ir skaļi jāpauž sava politiskā griba, lai noteiktu, kā mēs panāksim ekonomikas pārvaldību.

Es uzskatu, ka *Juncker* kungs pagājušajā nedēļā ieņēma ļoti godīgu pieeju pret politisko grupu priekšsēdētājiem, paskaidrojot, kur, viņaprāt, slēpjas esošo līgumu ierobežojumi. Nevienš, kurš šobrīd skaļi un skaidri neiestājas par šo līgumu grozīšanu, nevar teikt, ka Komisija ir un būs Eiropas ekonomikas pārvaldītāja.

Tāpēc, *Verhofstadt* kungs, būsim godīgi paši pret sevi. Mēs zinām, ko mēs gribam. Kā mēs varam to panākt? Komisijai ir jāuzņemas galvenā loma sadarbībā ar Eiropas Parlamentu un ar Ekonomikas un finanšu lietu padomi (*ECOFIN*). Kā teica *Juncker* kungs, mums iespējami labākajā veidā ir jāizmanto līgumi un to sniegtās iespējas, lai veicinātu Kopienas metodi. Manuprāt, *ECOFIN* būtu jāstrādā saskaņā ar Eiropas Komisijas izveidotajiem modeļiem. Tas ir vienīgais veids, kas var efektīvi darboties, jo Eiropai tagad ir jākoncentrējas uz procedūru.

Kā mēs varam garantēt demokrātisku leģitimitāti? *Barroso* kungs, neatkarīgi no tā, cik daudz uzslavu mēs tagad jums izsakām avansā un cik liela ir mūsu uzticība jums, mums ir kopīgi jāstrādā pie šī demokrātiskas leģitimitātes jautājuma, pie Eiropas Parlamenta iekļaušanas un valstu parlamentu iekļaušanas. Sīkumainais strīds par pamatlīgumu, kas nedēļām mani šeit padarīja traku, skaidri parāda, ka jūs nebūt neesat tam gatavs. Taču, ja mums jāuzņemas atbildība par miljardiem, kas tiek izlietoti tikai glābšanas pasākumu kopumam vien, mums ir vajadzīga demokrātiska leģitimitāte savām darbībām Eiropas līmenī.

(*Aplausi*)

Ja jūs gribat turpināt veidot politiku kuluāros, jūs cietīsiet neveiksmi.

Es gribētu runāt par tematu, kas, manuprāt, ir viens no svarīgākajiem šajā jomā. Ja Eiropas ekonomikas vadītāji sāks satīties neatkarīgi un izstrādās paši savu darba kārtību — jo līdz šim darba kārtību un notikumu gaitu ir noteikuši akciju tirgu vai kredītvērtējuma aģentūru jaunumi — viens no galvenajiem tematiem būs tas, vai dzelzainais stingras ekonomikas programmas virziens, kas uzņemts gandrīz visur Eiropā, ir vienīgā metode, kā risināt Eiropas deficīta problēmas. Manuprāt, ja mēs visi — valstis, iedzīvotāji un uzņēmumi — krīzes radītās nenoteiktības rezultātā visu uzmanību koncentrēsim tikai uz taupīšanu, mēs gandrīz noteikti nonāksim uz ceļa, kas ved uz lejupslīdi, un es negribētu būt par to atbildīga. Tādām valstīm kā Vācija, kas šobrīd saistībā ar eiro ir labākā situācijā, un arī Eiropas Savienībai ir jāpaskaidro, kā darbosies pakta izaugsmes daļa un kādas subsīdiju programmas ir vajadzīgas, lai panāktu to, kas noteikts stratēģijā „Eiropa 2020”.

Dāmas un kungi! Mums priekšā ir sarežģīts ceļš. Līgumi nenodrošina visu, ko mēs gribam. Taču, ja mēs pat krīzes vidū turpināsim ļaut bagātājiem kļūt vēl bagātākiem un nabadzīgājiem vēl nabadzīgākiem, un, kā pagājušajā nedēļā norādīja Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija, tas pašlaik notiek, tad, es domāju, mums būs jāpiedzīvo tie biedējošie scenāriji, kurus savā runā aprakstīja *Schulz* kungs.

(*Aplausi*)

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ir kāds sens stāsts: kāds vīrietis ir apmaldījies, cenšoties atrast ceļu uz dzelzceļa staciju. Viņš pieiet uz ielas kādam cilvēkam un jautā: „Kur atrodas dzelzceļa stacija?” Šis cilvēks atbild: „Ceļš ir sarežģīts, jāiet ir ilgi, tāpēc, ja es būtu tu, es nesāktu iet no šīs vietas.”

Visās šajās garajās diskusijās par to, kā izvairīties no turpmākas eiro krīzes, mēs novirzām būtisku enerģiju no tā uzdevuma, kas jāatrisina šobrīd, proti, kā izkļūt no pašreizējās krīzes. Visās šajās runās par Eiropas ekonomikas pārvaldību, jauniem noteikumiem un regulām,

un turpmākajām sankcijām trūkst diezgan vienkāršā un svarīgā jautājuma: ko darīt tagad? Mums jāsak no tās vietas, kur mēs atrodamies šobrīd. Mēs gribam, lai eiro arī turpmāk ir veiksmīga valūta, jo īpaši tām valstīm, kas izvēlējušās kļūt par eiro zonas dalībniecēm, taču tas prasa konkrētu rīcību šodien, nevis lielus plānus nākotnei.

Ir acīmredzama patiesība, kā tagad atzīst visas Parlamenta grupas, ka bija nopietni trūkumi šīs valūtas izstrādē, bet trūkumiem tās izstrādē sekoja vēl nopietnāki trūkumi ieviešanā, un šo situāciju nevar atrisināt, vienkārši izstrādājot jaunus noteikumus. Galu galā, griba īstenot pirmajā reizē izstrādātos noteikumus bija nepietiekama. Dažas dalībvalstis neizpildīja saistības, ko tās bija uzņēmušās. Tomēr Eiropas Savienībai nevar būt nekā bīstamāka par pārliecību, ka mūsu problēmu risinājumi ietver lielāku regulējumu, vēl centralizētāku kontroli un lielākus slogus. Mums vispirms ir jāatgriežas pie savu iedzīvotāju reālajām rūpēm par to, kā atjaunot Eiropas trauslo ekonomiku.

Eiropas Savienības ekonomiskā situācija pēdējos gados ir piedzīvojusi trīs smagus triecienus. Pirmkārt, arī pirms pašreizējās krīzes mūsu faktiskais izaugsmes temps bija lēnāks nekā mūsu galvenajiem tirdzniecības partneriem. Mūsu konkurētspēja globālajos tirgos pastāvīgi pazeminājās, darbavietas tika eksportētas, un tirgi pazemināja cenas. Iespējams, mēs jutāmies pārtikuši, taču tā bija traģiska ilūzija, kas lielā mērā sakņojās naudā, ko bija aizņēmis gan valsts sektors, gan privātās mājsaimniecības. Otrkārt, kad sākās krīze, tā sašūpoja Rietumu pasauli un izraisīja nestabilitāti, liekot valdībām aizņemties vēl vairāk, un, treškārt, šī pārmērīgā aizņemšanās daudzās eiro zonas galvenajās valstīs noveda eiro zonu līdz katastrofas robežai. Mūsu dalībvalstis un mūsu iedzīvotāji ir iestiguši parādos, kuru atmaksāšana prasīs daudzus gadus, un lielāko daļu no tiem smagajiem pasākumiem, kas ir vajadzīgi, var veikt tikai pašas dalībvalstis.

Eiropas Savienība var palīdzēt; tāpēc mēs nedrīkstam pieļaut, ka stratēģiju „Eiropa 2020” aizēno vēl plašākas debātes par ekonomikas pārvaldību. Barroso kungs, mēs atzinīgi vērtējam darbu, ko jūs esat ieguldījis šajā stratēģijā. Komisijas pamatiniciatīva joprojām ir izstrādes procesā, taču tai ir vajadzīgs pilnīgs atbalsts, lai mēs nepiedzīvotu Lisabonas stratēģijas kļūdu atkārtošanos. Ir jāizvairās no kārdinājuma ieslīgt teorētiskās debātes par turpmāko ekonomikas pārvaldību. Tā vietā jāvelta uzmanība milzīgajai Eiropas reformu programmai, kas vajadzīga mūsu iedzīvotāju radošās enerģijas un talantu atraisīšanai, lai viņi izstrādātu savus plānus un veidotu uzņēmumus, jo tikai tas spēj nodrošināt to ilgtermiņa ekonomisko labklājību, kuru mēs cenšamies radīt aizvien konkurētspējīgākajā pasaulē.

(Aplausi)

Lothar Bisky, GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Mūsu grupas kritika neattiecas uz to, vai mums ir vajadzīgs jaunizveidotais eiro glābšanas pasākumu kopums, bet gan uz to, kā šie pasākumi tiks īstenoti. Tāpat kā 2009. gadā, visi šie pasākumi atkal ir vērsti uz banku un finanšu sektora glābšanu. Taču bankas un finanšu sektors atkal nepalīdzēs segt draudošu krīžu novēršanas izmaksas. Grūtībās nonākušajām ES valstīm atkal liek samazināt izdevumus sociālā nodrošinājuma jomā, valsts ieguldījumus, samazināt izdevumus sabiedriskajiem pakalpojumiem, algām un pensijām, kā arī palielināt pensijas vecumu. Plāns pastiprināt stabilitātes paktu ir tīrs sado-monetārisms. Darba ņēmējiem, pensionāriem un bezdarbniekiem ir jāmaksā par krīzi, ko izraisīja neveiksmīgā Eiropas ekonomikas politika un spekulācijas finanšu tirgos.

Taču šīs samazināšanas orgijas panāks to, ka pieprasījums iekšējā tirgū un nodokļu ieņēmumi Eiropā nokritīsies viszemākajā līmenī, kā rezultātā mēs piedzīvosim jaunu lejupslīdi. Raugoties no mūsu perspektīvas, šī politika pašos pamatos ir nepareiza, un tā

nenodrošinās stabilas valsts finanses. Mēs atkal dzirdam, ka strukturālām reformām būtu jāizraisa lielāka izaugsme. Tiks samazināts regulējums darba tirgos un Eiropas iekšējā tirgū, bet sabiedriskie pakalpojumi tiks privatizēti, izmantojot valsts un privāto partnerību. Rezultātā ražošanas attiecību stāvoklis kļūs pat vēl nenoteiktāks un bīstamāks. Tas izraisīs nabadzības un sociālās atstumtības palielināšanos tajā pašā gadā, kad no mums tiek gaidīta abu šo parādību apkarošana.

Kā mēs dzirdam, stratēģija „Eiropa 2020” ir paredzēta, lai cīnītos pret šīm parādībām. No kurienes radīsies ieguldījumi izglītībā, pētniecībā, „zaļajās” darbavietās un nabadzības apkarošanā, ja visas dalībvalstis pieņem stingras ekonomikas programmas? Precīzāk izsakoties, stratēģija „Eiropa 2020” nav vērtā pat tā papīra, uz kuras ir uzrakstīti tās ļoti pieticīgie mērķi.

Mūsu grupa atbalsta arodbiedrību protesta kampaņas un sabiedriskās kustības pret katastrofālo kursu, kādu ir ieņēmusi Eiropas Savienība. Mēs piekrītam Eiropas Arodbiedrību konfederācijai, ka ieguldījumus mūsu rūpniecisko sabiedrību ekoloģiskā un sociālā pārveidē nodrošinās Eiropas Savienības mēroga nodoklis finanšu darījumiem, eiroobligācijas, vides nodokļi un lielāki nodokļi augstiem ienākumiem, īpašumiem un mantojumiem.

Pirmkārt, krīzes pārvarēšanai Eiropai turpmāk ir vajadzīga sociāla un vides ieguldījumu Eiropas programma. Otrkārt, tai vajadzīgi apņēmīgi pasākumi finanšu tirgu varas pārtraukšanai un, treškārt, tai vajadzīga Eiropas ekonomikas pārvaldība un lielāka ekonomikas demokrātija, kas kalpo darba ņēmēju interesēm.

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs! Kopš es pēdējo reizi biju šeit, manā dzīvē ir bijuši daži mazi kāpumi un daži diezgan dramatiski kritumi. Gandrīz tāpat kā eiro! Protams, atšķirība ir tāda, ka mans stāvoklis uzlabosies, bet, šodien skatoties uz sejām šeit Parlamentā un dzirdot runātāju balss toni, man rodas aizdomas, ka eiro problēmas tagad, iespējams, ir galīgas.

Jūsu politikas muļķība jau ir sagrāvusi desmitiem miljonu Eiropas iedzīvotāju dzīvi, un tagad tā draud sagraut simtiem miljonu cilvēku dzīvi. Viss šis projekts, protams, balstījās uz meliem, kā norādīja *Van Rompuy* kungs. Ir absolūti skaidrs, ka ekonomikas jomā tas nedarbojas — taču ir interesanti, ka tas nevar darboties arī politiski.

Neviens nekad nav devis piekrišanu šim projektam. Acīmredzami nepastāv nekas tāds kā „Eiropas identitāte”, un kāpēc vāciešiem būtu smagi jāstrādā, lai maksātu Grieķijas parādu? Tas vienkārši nedarbosies. *Barroso* kungs, tas viss tiek vadīts nepareizajā virzienā. Grieķija, Spānija, Portugāle — šīs valstis vienkārši neiederas šajā ekonomikas un monetārajā savienībā, un tas, ko tām patiešām vajag, ir palīdzība: palīdzība izlauzties no šā valstu ekonomiskā cietuma, pirms vēl mēs esam izdarījuši kaut ko patiešām katastrofālu.

Taču rīt ir paredzēts izskatīt priekšlikumu par vēl vairāk centralizētu varu! Tie paši cilvēki, kas ir noveduši Eiropu tajā juceklī, kurā tā atrodas, grib sev lielāku varu! Viņi grib vēl vairāk sarežģīt šīs kļūdas. Ja jūs iesiet šajā virzienā, jūs apdraudēsiet ne tikai Dienvideiropas valstis, bet jūs apdraudēsiet arī demokrātiju un mieru.

Mēs stāvam krustcelēs. Mums ir jāgriežas atpakaļ. Cilvēkiem vajag, lai valsts kontrolē viņu valūtu un viņu ekonomiku. Tas nedarbojas!

(*Aplausi*)

Andreas Mølzer (NI). – (*DE*) Priekšsēdētāja kungs! Krīzes laikā diemžēl pārāk bieži ir atklājusies Eiropas Savienības mazāk patīkamā puse. Ir laužti tabu un pārkāpti ES līgumi,

bet Eiropas Centrālā banka darbojas kā bankrotējušo valstu drošības tīkls. Vienlaikus cilvēki turpina sajūsmināties par egalitārisma un tuvināšanos Eiropai par spīti tam, ka krīze ir parādījusi: atšķirības Eiropas valstu ekonomikas spēkā un valstu ekonomikas mentalitātē diemžēl nevar izgaisināt kā ar burvju mājienu, ieņemot centralizētu pieeju.

Divus gadus Eiropas Savienību pārsteidz viena katastrofa pēc otras. Vispirms bija finanšu krīze, tad lejupslīde un tagad budžeta deficītu eksplozija. Tā vietā, lai kontrolētu spekulantus, kas palīdzēja izraisīt finanšu krīzi un atņēma vienkāršajiem iedzīvotājiem pensijas un darbavietas, un tā vietā, lai beidzot kļiedētu maldīgo neoliberalisma redzējumu, nemitīgi izskan aicinājumi pēc lielākas centralizācijas. Manuprāt, mums vairs nav vajadzīga ES Padomes diktatūra, kā arī mums nav vajadzīga jauna iestāde Eiropas ekonomikas valdības veidā, kas mums izmaksās miljardus.

Es par ļoti satraucošu tendenci uzskatu to, ka nodokļu politiku, minimālo algu un pensijas vecumu noteiks Eiropas Savienība, kurai pat nav nekādas kontroles pašai pār savu budžetu. Banku nodoklis, nodoklis finanšu darījumiem, noteikumi kredītvērtējuma aģentūrām un lielāka finanšu tirgu uzraudzība — visi šie pasākumi ir svarīgi, taču to ieviešana ir pārāk novēlota. Tāpēc ir vēl jo svarīgāk, lai ES rīkojas tagad un vajadzības gadījumā neatkarīgi. Aizvien vairāk šķiet, ka pašreizējās politikas apstākļos eiro ir lemta pašnāvības misija. Lai risinātu problēmu tās saknē, izvēle, kas mums jāizdara, ir stingra Eiropas monetārā savienība.

Werner Langen (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Augstākā līmeņa sanāksme šīs nedēļas nogalē ir patiesi svarīga, un mani izbrīna, ka tā ilgs tikai vienu dienu. Ņemot vērā lielo skaitu tās darba kārtībā iekļauto jautājumu, nebūs iespējams atrisināt nevienu no tiem. Es gribētu paust pilnīgu atbalstu *Barroso* kungam jautājumā par to, ka ir vajadzīga solidaritāte un atbildība. Taču, *López Garrido* kungs, solidaritāte un atbildība nozīmē arī to, ka Eiropai nedrīkst ļaut atgriezties pie starpvaldību sadarbības, kas izslēdz Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu.

Daži kolēģi atsaucās uz Kopienas metodi. Cik vien stingri iespējams, mēs aicinām Padomi nepagriezt atpakaļ to demokrātisko progresu, kas panākts pēdējos 30 gados. Mums nav vajadzīga eiro zonas vai atsevišķu sekretariātu reorganizācija, ko prasa daži Padomes locekļi. Mums ir Komisija, un Komisija ir sastapusies ar izaicinājumu. Ja Komisija darīs savu darbu, tā saņems mūsu pilnīgu atbalstu finanšu tirgu regulēšanai, ilgtermiņa mērķu noteikšanai un Kopienas metodes īstenošanai. *Schulz* kungs žēlojās par morāles trūkumu tirgos. Varu pateikt tikai to, ka nevajag nošaut ziņnesi, kurš atnesis sliktas ziņas. Atbildīgas ir dalībvalstis, kuras pirms pieciem gadiem atlika Stabilitātes un izaugsmes pakta īstenošanu. Atbildīgas ir dalībvalstis, kuras nav ievērojušas noteikumus. Tāpēc es gribu aicināt stingri regulēt finanšu tirgus. Taču tam nebūtu mūs jā kavē turpmāk uzņemties atbildību pašiem par savām darbībām.

Stephen Hughes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Šonedēļ Eiropadomei būs jāsniedz atbildes uz politiskajām, ekonomiskajām, vides un sociālajām problēmām, kuras mēs piedzīvojam pašlaik un kuras piedzīvosim nākamajos 10 gados. Tomēr mēs raizējamies, ka Eiropadome nesniegs šīs atbildes. Šķiet, attiecībā uz pašreizējām problēmām Eiropadome atbalsta domu par paātrinātu fiskālu konsolidāciju un plašu Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanu, ko prasa *Merkel* kundze un *Sarkozy* kungs. Tas nenomierinās tirgus laikā, kad ASV administrācija apsver jaunu atveseļošanas plānu, lai nodrošinātu izaugsmi un darbavietu izveidi.

Eiropai vajag konsolidēt savas finanses, taču ne brutālā un nedemokrātiskā veidā, veidā, kas iedragātu labklājības sistēmas, iznīcinātu trauslo izaugsmi un bez vajadzības liktu zaudēt darbu vēl dažiem miljoniem cilvēku. Tas nav tas, ko grib Eiropas iedzīvotāji, un mēs lūdzam Eiropadomi neizmantot šo krīzi, lai sagrautu sociālās aizsardzības sistēmas vai mazinātu mūsu turpmāko konkurētspēju, samazinot valsts izdevumus tādās būtiskās jomās kā pētniecība un izglītība. Pastāv sociāli taisnīgāks un ekonomiski tālredzīgāks veids finanšu kontroles panākšanai, kas prasa dalībvalstu daudz ciešāku sadarbību pārveidotas ekonomikas pārvaldības un lielākas solidaritātes sistēmā. Taču tas ir vienīgais veids, ja mēs negribam vienkāršajiem iedzīvotājiem un jo īpaši vismazāk aizsargātajai sabiedrības daļai likt maksāt par krīzi, ko viņi nav izraisījuši.

Kas attiecas uz ilgtermiņa uzdevumiem, Eiropadomei būtu atkārtoti jāpievēršas plānotajai stratēģijai „Eiropa 2020”. Pašlaik tā ir nepilnīga, pārāk pieticīga un tai trūkst nopietna finansiāla atbalsta. Būtībā tajā nav ne sociālas, ne vides dimensijas, izņemot tos dažus klimata pārmaiņu politikas elementus, par kuriem jau panākta vienošanās. Dažas prioritātes, piemēram, pētniecība, paātrinātas fiskālās konsolidācijas dēļ netiks īstenotas. Mēs piedzīvojam vēsturisku bezdarba līmeni, taču šajā stratēģijā augstas kvalitātes pilnīga nodarbinātība nav skaidri izvirzīta par pamatmērķi; tam ir jābūt pamatmērķim.

Mēs ceram, ka šie aicinājumi tiks ņemti vērā, priekšsēdētāja kungs, un ka šīs nedēļas Eiropadomes sanāksme nebūs tikai vēl viena neizmantota iespēja.

Lena Ek (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Šodien mēs balsosim par divām šajā sēžu zālē vēsturiskām rezolūcijām; vienā tiek izskatīta vajadzība pēc stingrākas ekonomikas pārvaldības, bet otra rezolūcija ir vajadzīga, lai padarītu vērienīgāku stratēģiju „Eiropa 2020” —stratēģiju ilgtspējīgai izaugsmei un darbavietām.

Šī ir pirmā reize, kad Eiropas Parlaments ir apvienojies plašā koalīcijā, lai atbalstītu tik vērienīgus priekšlikumus, kādi izvirzīti šajā rezolūcijā.

Pārliciecināmais vairākums skaidri apliecina situācijas neatliekamību un vadību, kas var tikt parādīta Parlamentā.

Pirmkārt, krīze ir parādījusi, ka vairāk nekā jebkad ir nepieciešams pastiprināt noteikumus kopīgai Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldībai. Komisijai būtu jāizstrādā, kā arī jāvirza un jāīsteno ekonomikas pārvaldības plāns, un rezolūcijās ir sniegts pilnīgs atbalsts *Olli Rehn* priekšlikumiem. Taču man jālūdz jūs, *Barroso* kungs, izskatīt budžeta priekšlikumus, jo mums tie ir vajadzīgi, lai atbalstītu „Eiropa 2020” rezolūcijas un izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju, bet pašreizējā veidā tie šādu atbalstu nenodrošina.

Otrkārt, es uzskatu, ka pašreizējā krīze Stabilitātes un izaugsmes paktā ir parādījusi, ka Stabilitātes un izaugsmes pakts pienācīgi nedarbojas un tas ir jāstiprina, taču tas ir jāapvieno ar ilgtspējīgu ekonomisko izaugsmi. Runājot par stratēģiju „Eiropa 2020”, ir vajadzīgi priekšlikumi galvenajām programmām. Tikai *Neelie Kroes* Eiropas digitalizācijas programmā ir nodrošinājusi vajadzīgo pamatojumu.

Visbeidzot, kas attiecas uz Padomi, jums ir jāsadarbojas un jānāk klajā ar priekšlikumiem, un jāizvirza iedzīvotāji pirmajā vietā; uzdot jautājumus par sava kaimiņa ekonomiku nav nepiedienīgi, ne aizvainojoši, ja šī ekonomika ietekmē 500 miljonus iedzīvotāju un nodokļu maksātāju.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispirms, kā es pagājušajā reizē teicu, mūsu valsts finanšu sakārtošanai vajadzēs jaunas metodes. Es

gribētu atzīmēt trīs punktus saistībā ar nodokli finanšu darījumiem un banku nodokli. Alternatīvas nav: ir vajadzīgi abi šie nodokļi, jo tiem ir dažādi mērķi.

Nodoklis finanšu darījumiem ir paredzēts tam, lai papildinātu valstu budžetu un finansētu mūsu saistības attīstības palīdzības jomā. No otras puses, bankām piemērotais nodoklis mums ļaus izveidot ārkārtas fondus.

Es gribu pateikt Padomei: pārstāji uztraukties. Es gribu lūgt arī Komisiju Toronto sanāksmē teikt nevis vārdus: „izpētīsim to kopīgi”, bet gan: „mēs darīsim to kopīgi, ja tas būs iespējams, bet mēs to darīsim tikai tad, ja tas ir vajadzīgs”.

Attiecībā uz nodokļu piemērošanu uzņēmumiem ir vajadzīgs stingrs plāns konsolidētas nodokļu bāzes definīcijas izveidei, lai pēc tam varētu veikt nodokļu likmju saskaņošanu. Visbeidzot, es vēlos atgādināt, ka krāpšanās ar nodokļiem un izvairīšanās no nodokļiem mums izmaksā no EUR 200 līdz EUR 300 miljardiem gadā. Mums ir steidzami jāatgūst vismaz puse no šīs summas, un šajā saistībā es gribu pateikt Padomei un Komisijai, ka šis nav laiks pētījumiem un aizbildinājumiem, bet gan rīcībai.

Mans otrais punkts attiecas uz finanšu tirgu regulējumu. Padomes locekļi, jūs esat ļaunprātīgi izmantojuši mūsu pacietību. Jums nāksies paskaidrot sabiedrībai, kā jūsu attieksme, tostarp šauru valsts interešu aizstāvēšana, ir saistīta ar kopējo interešu aizstāvēšanu. To acīmredzami nevar parādīt, un tāpēc ir pienācis laiks, lai jūs pārtrauktu iebilst pret Parlamenta ieņemto nostāju.

Mans trešais punkts attiecas uz stratēģiju „Eiropa 2020”. Barroso kungs, jūsu runā es 47 reizes dzirdēju vārdu „izaugsme”. Jūs esat saprātīgs un racionāli domājošs cilvēks. Es gaidu, ka jūs man parādīsiet saikni starp izaugsmi un darbavietu radīšanu, starp izaugsmi un sociālās kohēzijas palielināšanu un nabadzības samazināšanu, starp izaugsmi un planētas resursu racionālu izmantošanu. Pēdējie 20 gadi ir parādījuši vienu: ja šāda saikne pastāv, tad tā ir negatīva. Tāpēc jūs pieļaujāt kļūdu, izvirzot izaugsmi stratēģijas „Eiropa 2020” uzmanības centrā.

Mēs uzskatām, ka mums ir jāīsteno šādi mērķi: mūsu infrastruktūru pārveide, padarot tās saderīgas ar mūsu planētas resursu ierobežojumiem, un sociālās kohēzijas jautājuma risināšana kā atsevišķs mērķis. Tad būs iespējams radīt ilgstošas, ilgtspējīgas un kvalitatīvas darbavietas Eiropā, palīdzot 80 miljoniem Eiropas iedzīvotāju izkļūt no nabadzības.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Kay Swinburne (ECR). – Priekšsēdētājas kundze! Šajā sēžu zālē mēs vienmēr runājam par vērienīgiem mērķiem, par daudzām lietām, ko mēs gribētu, lai Eiropa sasniedz. Es gribētu domāt plašāk un es gribētu, lai mūsu vadītāji domā plašāk, kad viņi piedalīsies gaidāmajā Eiropadomes sanāksmē un G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē.

Ekonomikas un monetārā komiteja runā par neveiksmi globālā mērogā un vajadzību īstenot Eiropas risinājumus, aizmirstot to, ka lielākā Eiropas Savienības partnere, ASV, ir piedzīvojuši dziļāku nestabilitāti nekā mēs. ASV meklē pat vēl radikālākus un novatoriskākus risinājumus, no kuriem daži patiesībā mums ir vairāk vai mazāk atbilstīgi. Ieviešot dažus grozījumus, mēs varētu pievienoties ASV un kopīgi iesniegt risināšanas mehānismus lielai daļai pasaules lielāko banku.

ASV Federālo rezervju banka un Apvienotās Karalistes Finanšu pakalpojumu iestāde pašlaik apspriež grozījumu protokolus saistībā ar pārrobežu krīzes vadību banku nozarē un risināšanas mehānismus transatlantiskajiem finanšu pakalpojumu sniedzējiem. Tie ir jāiekļauj šā Parlamenta normatīvajos ziņojumos. Priekšlikumi par atvasināto instrumentu tirgu pārredzamību ir saderīgi abos Atlantijas okeāna krastos, tāpat kā saderīgas ir kapitāla prasības. Tāpēc, ja mums neizdosies pierunāt visas G20 valstis pievienoties, lietderīgi būtu arī divpusēji nolīgumi. Šķiet, dažas G20 valstis jau aktīvi ceļ apsūdzības pret tirgus dalībniekiem cerībā izmantot regulatīvo arbitražu.

Mums ir jānudina citi finanšu tirgu dalībnieki drīzāk virzīties kopā ar mums, nevis sacensties par brīvāku regulatīvo režīmu finanšu tirgiem. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme var darboties un tai būtu jādarbojas, taču es mudīnu mūsu pārstāvjus būt drosmīgiem šajā sanāksmē.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Mana parlamentārā grupa atbalsta Eiropas darba ņēmēju reakciju — ģenerālstreikus Grieķijā, Portugālē un gaidāmo streiku Spānijā 29. septembrī, kurš sakrīt ar Eiropas Arodbiedrību konfederācijas organizēto protesta akciju. Tā ir darba ņēmēju atbilde uz šo ekonomikas modeli.

Dāmas un kungi! Atbildīgi ir ne tikai tirgus — neregulēts tirgus — un Padome. Tas tā noteikti nav. Atbildīgas ir arī galvenās parlamentārās grupas, jo tās parakstīja konsensu: Briseles konsensu, kurš bija precīza Vašingtonas konsensa kopija un kurš lika mums ticēt, ka Eiropu varētu izveidot bez kontroles pār ekonomiku; šis konsenss joprojām tiek atbalstīts.

Tā ir galvenā problēma, kas pakļauj riskam Eiropas sociālo modeli, Eiropas demokrātiju un Eiropas integrāciju, ja mēs ar to domājam tādu Eiropu, kurā pastāv liela sociālā un teritoriālā kohēzija. Tā ir pamatproblēma, dāmas un kungi! Galvenās politiskās grupas, un es runāju par sociālu demokrātiju, joprojām turpina šīs runas par neiejaukšanos ekonomikā.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kamēr mēs apspriežam šos dažādos jautājumus, Amerikas Savienotajās Valstīs notiek dzīvas debātes par jautājumu, kas, manuprāt, ir izšķiroši svarīgs, proti, par atgriešanos pie Glāsa un Stīgola akta principiem un parastu banku nodalīšanas no spekulatīvajām bankām, kuras izraisījušas ārkārtīgi nopietnās problēmas, par ko dārgi maksā mūsu valstis un iedzīvotāji.

Kamēr mums šeit tiek iesniegti priekšlikumi, pirms 10 dienām aiz slēgtām durvīm Bilderbergas kluba sanāksmes aizsegā pulcējās liels skaits augstākā līmeņa birokrātu un Eiropas politisko vadītāju, visticamāk, tādēļ, lai vienotos par noteikumiem tām direktīvām, kas pēc tam tiks iesniegtas Eiropas Parlamentam, kuram nebūs citas izvēles kā vien tās izskatīt.

Turklāt šorīt es dzirdēju, ka *Barroso* kungs lūdza sniegt palīdzību mūsu Grieķijas draugiem. Es negribētu, ka šī palīdzība nonāk galvenokārt pie viņa drauga, kuģu īpašnieka *Spiros Latsis*. Šajā gadījumā *Barroso* kungam ir skaidrs interešu konflikts, par ko viņam būtu jāatskaitās.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Diemžēl mana mokošā slimība līdz šim man nav ļāvusi tik skaidri uzrunāt mūsu starptautisko auditoriju, kā es to iepriekš esmu darījis par citiem Eiropai svarīgiem tematiem.

Manā rīcībā ir viena minūte, *Barroso* kungs. Jums šis ir vēsturisks laika posms. Ciktāl runa ir par finanšu tirgiem, jūs novērtēs pēc tā, vai jums būs izdevies atrisināt vienu no visneatliekamākajiem jautājumiem, citiem vārdiem sakot, ieviest tādus noteikumus, kas reāli novērsīs pārkāpumu iespējas. Spriežot pēc pašreizējās situācijas, nekas no Komisijas

teiktā un tā, ko mēs līdz šim esam dzirdējuši Parlamentā, neliedz to izdarīt. Ja neviens no vajadzīgajiem uzlabojumiem netiks ieviests, jūs ieiesiet vēsturē kā cilvēks, kurš ir vērojis, kā nodeg māja, un nav mēģinājis meklēt, ar ko noslāpēt liesmas, nemaz nerunājot par jaunu celtniecības materiālu meklēšanu.

Otra lieta, ko gribu pateikt, attiecas uz kapitālu. Ja jums neizdosies atcelt šo katastrofālo, postošo ārpusbilances ieguldījumu fondu („ēnu”) banku sistēmu, nevis vienkārši to uzraudzīt, jūs reālajai ekonomikai un miljardiem cilvēku visā pasaulē atņemsiet ne tikai ekonomisku pamatu darbībai, bet arī uzticību visam, ko mēs saucam par demokrātiju. Tādā gadījumā Ķīna un totalitārās valstis, kas nodrošina, lai to bankas tiktu kontrolētas, pēkšņi atradīsies izdevīgākā situācijā nekā Eiropas Savienība.

Trešā lieta, ko es vēlos pateikt, protams, ir tas, ka mums vajag sistēmu, kura līdz minimumam ierobežo sistēmiskos riskus. „Pārāk liela, lai bankrotētu” jautājumu var atrisināt ar noteikumiem par progresīvo nodokli, kas liks bankai vienkārši slēgt savu darbību, kad tā kļūs pārāk liela.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Viena lieta ir pilnīgi skaidra: neviens šīs krīzes posms un neviena krīze pēdējos 60 gados nav radusies tādēļ, ka būtu pārāk daudz Eiropas. Nevienu krīzi nav izraisījis tas, ka būtu pārāk daudz Eiropas. Ja arī šajā saistībā pastāv kāda problēma — un mēs visi piekrītam tam, ka problēma pastāv, — tad tā ir tāda, ka mums vajag vairāk Eiropas, ka mums ir pārāk maz Eiropas. Visacīmredzamākā pretruna ir šāda: no vienas puses, dalībvalstis lūdz mūsu iestāžu atbalstu, taču, no otras puses, tās grib atgūt savu suverenitāti.

Tas mūs noved pie otras pretrunas. *Verhofstadt* kungs šajā saistībā asi kritizēja Padomi, norādot, ka ir jānodod suverenitāte. Taču mums būtu jāpatur prātā kāda neliela nianse: suverenitāti nenodod dalībvalstis, bet iedzīvotāji. Ja mēs šodien pajautātu šiem cilvēkiem, vai viņi ir gatavi Eiropas iestādēm nodot visu suverenitāti ekonomikas jautājumos, es neesmu pārliecināts, ka daudzi no viņiem atbildētu apstiprinoši, jo tie ir tie paši cilvēki, kuru atsaucība Eiropas vēlēšanās ir 30 % un kuri izjūt ļoti lielu neuzticību pret mūsu politisko projektu.

Tāpēc rodas jautājums — ko mēs reāli varam darīt? Kādu ieguldījumu mēs reāli varam dot? Es uzskatu, ka Komisija ir uz pareizā ceļa. Komisijai būtu jālūdz dalībvalstu valdības dot kopīgu, taču arī selektīvu ieguldījumu, tas ir, piešķirt daļu no saviem budžetiem un Eiropas Savienības budžeta un tādējādi dot taustāmu ieguldījumu, lai nodrošinātu, ka mēs spējam izkļūt no krīzes.

Marīta Ulvskog (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze! *Schulz* kungs sacīja, ka gaidāmo sanāksmju darba kārtībā patiesībā ir morāle un solidaritāte. Es tam pilnīgi piekrītu. Jautājums ir šāds: vai mēs varam paļauties uz to, ka tie, kuri šajās sanāksmēs sēdēs pie apspriežu galdiem, patiešām veicinās morāli un solidaritāti? Mani māc nopietnas šaubas. Mēs nedrīkstam aizmirst, kā tika izraisīta šī krīze. Tie bija labā spārna partiju tirgus fundamentālisti, kuri ir pie varas daudzās mūsu dalībvalstīs un kuri ir liels spēks šajā Parlamentā, Komisija un Padome, kas atbalstīja neregulētu tirgu. Viņi to slavēja un viņi to aizstāvēja.

Viņi ir arī tie, kas vismazāk ir īstenojuši ES Stabilitātes un izaugsmes pakto. Viņiem ir lieli deficīti un viņi ir bijuši slinki, uzturot kārtībā savu ekonomiku. To ir darījušas gandrīz visas ES dalībvalstis. Vissliktākā situācija šajā jomā ir bijusi lielākajās dalībvalstīs, un arī tajās ir konservatīva valdība.

Kurš tagad par to maksā? Maksā darba ņēmēji, pensionāri un jaunieši, kas nevar atrast darbu. Es neesmu pārliecināta, ka šo sanāksmju rezultātā — par spīti visiem skaistajiem vārdiem — tiks panākta tāda pieeja taupīšanai, kas mūs nekavējoties novedīs situācijā, kurā tiek sagrauta atveseļošanās, bet kas drīzāk parādīs, ka mēs esam gudri un domājam par ilgtermiņa rezultātiem un solidaritāti, un ka mēs arī veicam tādas ieguldījumus, kas radīs ilgtspējīgu izaugsmi. Es pievērsīšu lielu uzmanību tam, lai pārliecinātos, vai šie skaistie vārdi tiks praktiski īstenoti.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze! Nākamā Eiropadomes sanāksme notiks laikā, kad valda krīze, kas satrauc mūsu iedzīvotājus un laupa viņiem stabilitāti. Dalībvalstīs mulsoši palielinās stingras ekonomikas programmu skaits, bet atbildīgie maldās veltīgās semantiskās ķildās.

Mums patiešām ir jātiek no tā visā laukā. Mēs neatjaunosim uzticību bez budžeta un ekonomikas koordinācijas Eiropas Savienības līmenī. Tas ir acīmredzami un tas ir neatliekami svarīgi. Tāpēc Komisijai ir pilnībā jāīsteno savas iniciatīvas tiesības. Es no savas puses gribu izvirzīt dažus priekšlikumus.

Pirmais ir pastāvīga Eiropas monetārā fonda un Eiropas obligāciju tirgus izveide. Otrs priekšlikums ir koordinēt, kā jūs teicāt, dalībvalstu budžetus, paturot prātā divus mērķus: censties panākt līdzsvarotas valstu finanses, taču vienlaikus radīt sinerģiju starp turpmāk nepieciešamajiem ieguldījumiem. Turklāt Eiropas līmenī ir jāizveido nodoklis, ko piemēro finanšu iestādēm, lai nodokļu maksātājiem vairs nebūtu jāfinansē bankas, vidējā termiņā jāsasakaņo mūsu fiskālie tiesību akti — jo īpaši tie tiesību akti, kuri ir slogs uzņēmumiem — un, visbeidzot, ir vajadzīgs svarīgāks Eiropas budžets ar pašu resursiem.

Es vēlos pateikt pāris vārdus par soda naudām. Manuprāt, mums nevajadzētu runāt par jaunu sodu ieviešanu, drīzāk mums būtu jārunā par to piemērošanu. Tāpēc es gribu Komisijai ierosināt ļoti vienkāršus noteikumus: sākot no šā brīža, tai vajadzētu publicēt visas rakstiskās saistības, ko tā saņem no tiem, kas ir pie varas. Esmu pārliecināta, ka tas būs lietderīgs veids, kā virzīt uz priekšu debātes, vismaz dažās dalībvalstīs.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Rītdienas Eiropadomes sanāksmes darba kārtībā atkal ir iekļautas diskusijas par Komisijas ierosināto stratēģiju „Eiropa 2020”. Eiropadome izskatīs arī konkurējošu projektu, kura nosaukums ir „Eiropa 2030: Pārbaudījumi un iespējas”, ko sagatavojusi Pārdomu grupa vai „gudro vīru grupa”.

Eiropas Parlaments daudzkārt ir izteicis savus iebildumus pret stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem un to īstenošanas līdzekļiem. Es personīgi esmu pievērsis Komisijas uzmanību tam, ka šī programma nedrīkst novest pie jaunajām dalībvalstīm, tostarp Polijai, paredzēto līdzekļu samazināšanas. „Gudro vīru” stratēģijas „Eiropa 2030” dokuments vēl nav iesniegts Parlamentam. Es domāju, ka Eiropas Parlamenta deputātu viedoklim vajadzētu būt svarīgākam nekā neformālas grupas viedoklim, īpaši tādēļ, ka šī grupa nav pakļauta nekādai kontrolei un tai nav piešķirtas demokrātiskas pilnvaras.

Ņemot vērā projektu par Eiropas nākotni lielo pārpilnību, piemēram, „Eiropa 2020” un „Eiropa 2030”, es ierosinu Parlamentam nepalikāt malā, bet izstrādāt pašam savu stratēģiju — „Eiropa 2050”.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kundze! Barroso kungs, López Garrido kungs, es vakar un šodien klausījos, kā jūs plāpājat par gudru un ilgtspējīgu attīstību. López kungs, es noklausījos jūsu runu par vēsturisku soli. Man radās iespaids, ka

jums ir zudis priekšstats par Eiropas sociālo realitāti vai ka jūs apzināti izturaties pret to vienaldzīgi.

Finanšu disciplīnas un konkurētspējas vārdā gluži kā epidēmija izplatās stingras ekonomikas programmas — no Īrijas, Grieķijas, Itālijas, Spānijas un Portugāles līdz Vācijai —, programmas, kas svētā savienībā ar Starptautisko Valūtas fondu ir vērstas pret ekonomiku, pret sociālo attīstību un pret izaugsmi.

Grieķijā šī stingrā ekonomikas programma izpaužas tā, ka minimālā pensija tiks samazināta līdz EUR 360, sāksies plašas atlaišanas, bet algas valsts un privātajā sektorā samazināsies par 30 %. Kas attiecas uz visiem šiem cilvēkiem, *Barroso* kungs, *López* kungs, darba ņēmējiem, kuri zaudē savas tiesības, pensionāriem, kuri cieš no krīzes, Eiropas bezdarbniekiem, kuru līmenis ir sasniedzis 10 %, nabadzīgajiem cilvēkiem, par kuriem jūs esat aizmirsuši, — un vēl jo vairāk nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas gadā —, iespējams, tiek sperti vēsturiski soļi, taču tie ir vēsturiski soļi atpakaļ.

Niki Tzavela (EFD). — (EL) Priekšsēdētājas kundze! Riskējot kļūt apnicīgs, ar visu pienācīgo cieņu es gribētu atgriezties pie tā priekšlikuma, kuru es vakar izteicu par jaunu ekonomiskās attīstības iniciatīvu „Eiropas lielie projekti” atsevišķi no galvenajiem Eiropas tīkliem un atsevišķi no valsts un privātā sektora partnerības projektiem. Vai jūs varētu apsvērt iespēju, ka atsevišķi tiek izskatīts tikai Eiropas lielo projektu jautājums?

Mēs esam pārliecināti, ka globālais tirgus ļoti atsaucīgi reaģētu uz šo iniciatīvu. Tas ir attīstības jautājums, un es būtu pateicīgs, ja jūs to apsvērtu. Es to vakar pieminēju, un jūsu reakcija bija negatīva, taču es domāju, ka būtu konstruktīvi vēlreiz izskatīt šo jautājumu.

Andrew Henry William Brons (NI). — Priekšsēdētājas kundze! Darba kārtībā ir iekļauta jauna stratēģija darbavietām un izaugsmei — ar ko tiek domāta darbavietu zaudēšana un negatīva izaugsme! 2009. gadā IKP ir samazinājies par 4 %, un 10 % darbaspēka — 23 miljoni cilvēku — ir bezdarbnieki. Kāds būs Eiropadomes risinājums šai problēmai? Lielāka imigrācija! Paraugieties uz Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu, kas redzams darba kārtībā. Ja jūs ticat tam, ka mūsu problēmas beigsies līdz ar pašreizējo krīzi, padomājiet labi. Kā tiek norādīts, konkurence, ko rada jaunattīstības valstis, kļūst aizvien spēcīgāka.

Kāda būs Eiropadomes stratēģija, lai risinātu šo problēmu? Lielāka globalizācija, durvju atvēršana lielākam preču importam no jaunajām trešās pasaules valstīm, darbavietu eksportēšana, veicinot nodarbinātību citās valstīs. Eiropas valstis varēs konkurēt ar trešās pasaules un jaunattīstības valstu precēm, pakalpojumiem un darbaspēku tikai tad, ja mūsu algu līmenis nokritīsies līdz šo valstu līmenim, — un neceriet, ka mūs glābs jauninājumi kapitāla un tehnisko paņēmienu jomā. Mūsu šodienas jauninājumi pieder parītdienas pasaulei. Globalizācija nozīmē nabadzību Eiropas valstīm.

Corien Wortmann-Kool (PPE). — (NL) Priekšsēdētājas kundze! Es gribu apsveikt Komisiju par iesniegtajiem priekšlikumiem — komisāru *O. Rehn* un *M. Barnier* priekšlikumiem — un par virzienu, ko tā ir izvēlējusies, jo finanšu tirgi joprojām ir pārbaudījums Eiropas Savienības apņēmībai. Padomei es gribu pateikt, ka Parlaments to izaicinās pieņemt patiešām tos lēmumus, kas vajadzīgi Eiropas ekonomikas pārvaldības stiprināšanai, jo tas ir jautājums, par kuru mēs esam nobažījušies.

Palūkosimies uz Padomes nostāju Eiropas finanšu uzraudzības jautājumā. Tai ir jāizrāda daudz lielāka vēlme satīties ar Parlamentu pusceļā. Mēs vēlamies panākt kompromisu. Es aicinu Padomi doties uz augstākā līmeņa sanāksmi un pieprasīt valstu vai valdību vadītāju

apņemšanos. Galu galā, ja Padome nerīkosies, mēs zaudēsim tik dārgo laiku, un, iespējams, mums būs jācīnās, lai panāktu, ka līdz 1. janvārim uzraudzības iestādes patiešām sāk strādāt.

Šodienas balsojumā Parlaments paudis plašu atbalstu divām svarīgām rezolūcijām. Mēs gribam, lai Eiropas Komisijai ir galvenā loma, mēs gribam plašāku Kopienas metodes piemērošanu un Stabilitātes un izaugsmes pakta stiprināšanu, ko laimīgā kārtā tagad ir paredzējusī atbalstīt arī Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa; šajā sarežģītajā laikā tas ir ļoti svarīgi. Es vēlos pateikt gan Padomei, gan Komisijai, ka mēs arī aicinām jūs nopietnāk uztvert šā Parlamenta institucionālo nozīmi, mūsu demokrātisko nozīmi, un iesaistīt Parlamentu šajā procesā.

Udo Bullmann (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! *López Garrido* kungs, es gribētu lūgt jūs nodot vēstījumu pārējiem Padomes locekļiem. Aizbaidinājumu politikas laiks ir beidzies. Ir svarīgi, lai jūs rīt nenolemtu, ka Parlamentam ātrāk jāpieņem finanšu uzraudzības pasākumu tiesību aktu kopums un riska ieguldījumu fondu pasākumu kopums kā daļa no finanšu tirgu regulējuma, bet Padome — es nedomāju personīgi jūs, *López Garrido* kungs, taču es gribu mudināt jūs mums palīdzēt — tajā pašā laikā nospiež bremžu pedāli un neļauj mums meklēt risinājumus.

Vienā laikā ar Eiropadomes sanāksmi šajā Parlamentā tiekas Padomes, Komisijas un Parlamenta dialogi, lai apspriestu riska ieguldījumu fondu regulējuma jautājumu. Mēs esam ierosinājuši atbilstīgus noteikumus, kas neļauj finanšu nozarei aprīt rūpniecības uzņēmumus, izmantojot spekulatīvus līdzekļus un pakļaujot sev reālo ekonomiku. Taču Padome bloķē šos noteikumus. Lūdzu, pasakiet valstu vai valdību vadītājiem, ka aizbaidinājumu laiks sen ir pagājis. Vairs nav pieņemami, ka viņi savās valstīs uzstājas ar cēlām runām par noteikumiem, ko Eiropa var ieviest, taču aizšmauc, kad viņu amatpersonas sāk strādāt Eiropas līmenī. Šādas rīcības laiks ir pagājis, un pašreizējās ekonomiskās krīzes kontekstā mēs vairs nevaram atļauties šādi uzvesties.

Es gribētu uzdot šo pašu jautājumu jums, *Barroso* kungs. Nav svarīgi, vai jūs vārdu „izaugsme” šeit minējat 49, 52 vai 64 reizes. Daudz svarīgāk ir tas, lai jūs paskaidrotu, kādēļ, kā aizvakar norādīja Ekonomikas un finanšu lietu padome (ECOFIN), dalībvalstīm būs jāveic milzīgi samazinājumi 3,5 % apmērā no to nacionālā kopprodukta, bet jūs mums nedarāt zināmu, kā jūs izmantosiet šos līdzekļus, lai novērstu šausmīgu katastrofu darba tirgū. Šajā situācijā mums ir jābūt kopīgi augt. Taču jums ir jāpaskaidro, kā tas notiks. Pretējā gadījumā stratēģija „Eiropa 2020” nebūs vērtā pat tā papīra, uz kura tā ir uzrakstīta. Mums fiktīvu atbilžu un aizbaidinājumu vietā ir vajadzīgas reālas atbildes, lai nodrošinātu, ka tās iestādes, kuras jūs pārstāvat, ir daļa no risinājuma, nevis daļa no problēmas.

Adina-Ioana Vălean (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Šajā posmā mēs varam piekrist, ka starpvaldību metode ir parādījusi savus ierobežojumus. Mums jārikojas vērienīgāk un drosmīgāk un jāizveido patiešām kopīga ekonomikas pārvaldība. Svarīga ir ekonomikas koordinācija, lai līdzās monetārajam pilāram izveidotu ekonomikas pilāru, un, visbeidzot, svarīga ir patiesa ekonomikas savienība. Taču tai nav jābūt nevajadzīgu slogu un regulējuma radīšanai; tai ir jāietver lielāka organizāciju konkurence un jauninājumi.

Noteicošajai ir jābūt solidaritātei, un tā grūtībās nonākušajām dalībvalstīm nedrīkst kļūt par tukšu skaņu. Nav nekāda iemesla, kādēļ tiem, kuri gadiem ilgi ir īstenojuši stingras ekonomikas programmas un kuriem klājas labi, vienmēr būtu jāmaksā par citu kļūdām. Tāpēc mēs esam ieviesuši efektīvus sankciju mehānismus, stingrāku ES īstenotu valstu budžetu kontroli un stingrākus noteikumus attiecībā uz Stabilitātes un izaugsmes pakta.

Stratēģijai „Eiropa 2020” būtu jāiezīmē pagrieziena punkts ES politikā, un tā nedrīkst palikt vienkārši par vēl vienu mērķi vai piedzīvot neveiksmi. Es gribētu jo īpaši uzslavēt komisāri Kroes, kura ir paveikusi izcilu darbu, izstrādājot saskaņotu stratēģiju Eiropas digitalizācijas programmai. Es uzskatu, ka IKT nozarē slēpjas milzīgs ekonomisks potenciāls un ieguvumi. Laikā, kad mēs gribam atjaunot ES vienoto tirgu, IKT varētu bruģēt ceļu, ja mēs pievērstu lielu uzmanību konkurences veicināšanai, līdzsvaroti regulējot tirgu.

Rīt dalībvalstis varēs parādīt, vai tās ir gatavas uzņemties atbildību un ieņemt tālejošu nostāju. Konkrētāk izsakoties: laiks iet uz beigām.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Brīvajam tirgum ir liela vērtība. Ja nav pietiekamu noteikumu, kas garantē tā pienācīgu darbību, un nav iestāžu, kuras nodrošina šo noteikumu ievērošanu, rodas problēmas, kam neizbēgami seko krīze. Šodien Eiropā to var skaidri redzēt. To var redzēt arī pasaules līmenī banku sektorā, kurā trūka tieši šādu noteikumu un atbildības sajūtas. Sekmīgai brīvā tirgus darbībai ir vajadzīgas iestādes, kuras nodrošina pamatprincipu ievērošanu, kā arī uzticamību, kam ir jābūt galvenajam faktoram, lai darbotos uzņēmējdarbības tirdzniecības vidē. Bez šādām iestādēm iznākums diemžēl būs nožēlojams.

Kas attiecas uz stratēģiju „Eiropa 2020”, ir vērts atzīmēt, ka līdz šim nav veikta Lisabonas stratēģijas, kuru mēs ar lielu pompu pieņēmām pirms 10 gadiem, neveiksmes analīze. Tagad, to nepārdomājuši, mēs pieņemam jaunu stratēģiju. Tā ir kļūda. Manuprāt, būtu jāveic šāda analīze, lai arī stratēģija „Eiropa 2020” nekļūtu par neveiksmīgu eksperimentu virkni, kā tas notika ar Lisabonas stratēģiju, kuru daudzi apsveica milzīgā cerībā, ka Eiropa gūs lielus panākumus. Vairāk noteikumu, vairāk atbildības un iespēja uzticēties kā daļa no brīvā tirgus darbības ir tas, kas Eiropai šodien ir vajadzīgs.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mēs apspriežam veidu, kā izklūt no salīdzinoši grūtās ekonomiskās un finanšu situācijas Eiropā. Mēs meklējam grēkāžus bankās un kredītvērtējuma aģentūrās. Ar to es negribu teikt, ka tās nav veicinājušas mūsu pašreizējās problēmas rašanos, taču paskatīsimies paši uz sevi — vai mēs neesam veicinājuši šīs situācijas rašanos, pieņemot valstu ilgtermiņa parādus un to parādu lielos apmērus.

Budžeta atbildīga pārvaldība ir tikai pirmais pasākums, kas mums jāievieš. Mums jāpievērš uzmanība arī mūsu sabiedrības struktūrai. Eiropā ir ļoti sarežģīta valsts pārvaldes sistēma. Uzņēmējdarbības vides organizācija ir ļoti komplicēta, pastāvot daudzām reģionālām atšķirībām un pārrobežu šķēršļiem. Uzņēmējdarbību smacē birokrātija, kuras piemērošanas sfēra un apmēri jau sen ir pārsnieguši veselā saprāta robežas. Mums ir jācenšas samazināt administratīvo slogu un jāatbalsta radoši cilvēki, kas grib nodarboties ar uzņēmējdarbību, nodrošinot sev iztiku un radot nodarbinātības iespējas saviem līdzpilsoņiem. Tā ir vienīgā izeja no pašreizējā stāvokļa Eiropā.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kundze, Barroso kungs, ministr! Šodien mūsu vidū nav vienas ļoti svarīgas personas: Van Rompuy kunga. Mēs negatavojamies Padomes sanāksmei; mēs gatavojamies Eiropadomes sanāksmei. Es nekad nepieradīšu pie tā, kā rīkojas Padome. Tas neattiecas uz jums, ministr; fakts ir tāds, ka Van Rompuy kungs patiešām palaiž garām iespēju izveidot politisku savienību ar Parlamentu, jo viņa ieguldījums visās jomās ir minimāls.

Eiropas Komisijas priekšsēdētāj, es gribētu jums uzdot jautājumu: kas jums liek domāt, ka stratēģija „Eiropa 2020” darbosies, ja Lisabonas stratēģija ir piedzīvojusi neveiksmi? Mēs piekritam tās mērķiem, taču nav nodrošināti līdzekļi šo mērķu sasniegšanai. Tāpēc mēs

gribam jums izteikt dažus priekšlikumus. Mēs uzskatām, ka pienācis laiks izveidot finansiālu, politisku un ekonomisku savienību ar dalībvalstīm saistībā ar darbību un ieguldījumiem.

Kas attiecas uz darbību, mums ir vajadzīga ar dalībvalstīm kopīga politika to valsts izdevumu koordinēšanai, kuri attiecas uz Eiropas lietām. Aizsardzības jomā mums ir 27 armijas, bet nav neviena ienaidnieka; enerģētikas un pētniecības jomā trūkst saskaņotības; iekšējā tirgus jomā mums ir 27 valstu regulatori, bet nav mērķa; mums ir 27 diplomātiskie dienesti un simtiem ēku ārzemēs; un mums ir muitas terminālis un 27 muitas pārvaldes.

Kas attiecas uz pašreizējiem ieguldījumiem, tad Eiropas Savienība neiegulda pietiekami. Mums ir jāizstrādā EUR 1 triljona investīciju plāns ieguldījumiem ātrvilcienos, upēs, enerģētikā, ūdenī, kosmosā, izglītībā un veselības aprūpē. Dalībvalstīm ir jāpalielina Eiropas Investīciju bankas kapitāls līdz EUR 230 miljardiem, un mums no sava budžeta aptuveni EUR 30 miljardi ir jāpiešķir Eiropas Savienības ieguldījumiem. Ir pienācis laiks kopā ar dalībvalstīm izveidot Eiropas budžeta forumu, kurā kontinenta mērogā notiktu debātes par ekonomiku un finansēm.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kundze! Šīs ir ļoti svarīgas debātes par gatavošanos Eiropadomes sanāksmei un piedalīšanos G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Toronto, kuras ļoti vērienīgajā darba kārtībā ir iekļauta atveseļošanās no krīzes, G20 valstu īpašā programma globalizācijas ekonomiskās pārvaldības jomā un atbilde uz Tūkstošgades attīstības mērķiem un klimata pārmaiņām.

Manā rīcībā ir tikai pusotra minūte, lai pievērstos vienam jautājumam, kas ir krīzes sociālā dimensija: tās ietekme uz nodarbinātību un miljoniem darbavietu iznīcināšana krīzes dēļ. Ir nepieciešama reakcija arī šajā saistībā.

Tāpēc es piekrižu tiem, kas pauduši ne tik daudz bažas, kā vilšanos par spēcīgo uzsvāru, kāds pēdējā laikā tiek likts uz konverģences un stabilitātes atjaunošanu, atstājot novārtā vai ignorējot stratēģiju izaugsmei un nodarbinātībai.

Galvenais uzsvārs jāliek uz cilvēkiem; tas attiecas uz nodarbinātības atjaunošanu un pienācīga darba nodrošināšanu, nabadzības apkarošanu, augstas kvalitātes darbavietām un pienākumu un atbildības kultūras atjaunošanu. Tas ir atkarīgs no Eiropadomes un G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmes, bet jo īpaši no idejas par integrējošu izaugsmi un zaļu, ilgtspējīgu izaugsmi. Galvenais iemesls ir tas, ka šī ideja paredz tādu priekšlikumu izstrādi, kuru mērķis ir mainīt mūsu ražošanas, patēriņa un transporta nozares darbības modeļus, veicinot pāreju uz zemāka oglekļa patēriņa ekonomiku.

G20 valstis neapšaubāmi apspriedīs budžeta koordināciju un soda sankcijas, taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas Savienībai jānodod vēstījums arī par Tūkstošgades attīstības mērķu īstenošanu un tādējādi par globalizācijas sociālo dimensiju, jo šī ir pirmā globalizācijas krīze.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kundze! Eiropadomes sanāksme notiek izšķirošā brīdī, un tai ir būtiska nozīme. Mums ir vajadzīga dziļa pārvaldības sistēmas reforma 27 dalībvalstu līmenī, nevis tikai 16 eiro zonas valstu līmenī. Mūs vieno daudz vairāk nekā kopēja valūta. Mums ir jāstiprina ekonomikas pārvaldība Eiropas Savienībā. Galvenais šajā sakarībā ir panākt lielāku ekonomikas politikas orientāciju uz Kopienu; ar to es domāju Eiropas Komisijas nozīmes stiprināšanu ekonomikas koordinēšanā, veicot valstu budžetu iepriekšēju (*ex ante*) analīzi, un Eiropas Parlamenta nozīmes stiprināšanu Eiropas ekonomikas pārvaldības demokrātiskas kontroles jomā.

Mums ir jānovērs Eiropas sadalīšanās eiro zonas elites klubā un pārējās valstīs, saglabājot visu 27 dalībvalstu ekonomisko integrāciju. Mēs nedrīkstam pieļaut divēju ātrumu sistēmu Eiropā. Tām valstīm, kuras nav eiro zonas dalībnieces, bet kuras gatavojas tai pievienoties, lielākoties ir stabilākas valsts finanses un lielāks ekonomiskās izaugsmes potenciāls. Tās var dot ievērojamu ieguldījumu visas Eiropas Savienības ekonomiskajā attīstībā. Es gribu visiem atgādināt, ka vissmagākajā krīzes posmā Polija bija vienīgā labklājības sala sarkanajā Eiropas kartē — tajā laikā tā bija vienīgā valsts, kas uzrādīja ekonomisku izaugsmi.

Mums jānācās no pašreizējā Stabilitātes un izaugsmes pakta trūkumiem. Sankciju sistēma, kas izpaužas tikai kā dažu valstu kaunināšana, vienkārši nedarbojas. Ir vajadzīga efektīva un pret visām valstīm vienādi taisnīga sankciju sistēma, un ir jāstiprina arī pakta preventīvā darbība. Risinājums krīzes pārvarēšanai ir šāds: mums ir jāiet uz priekšu. Krīzes apstākļos mums vajag vairāk Eiropas.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šī krīze ir dziļa, un Eiropas iedzīvotāji no mums prasa vienu: nodrošināt, lai politika atkal būtu atbildīga par ekonomiku. Mums ir jāuzņemas šī atbildība, atdzīvinot Kopienas metodi, aizsargājot savu valūtu un veicinot pasākumus iedzīvotāju aizsardzībai un nodarbinātības nodrošināšanai. Finanšu tirgu atbildības nodrošināšana ir ne tikai mūsu morāls, bet arī politisks pienākums, un gaidāmajā G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē Eiropai ir jāņem vienota nostāja.

Šī ir problēma, kas jāatrisina jums, *Barroso* kungs. Komisijai ir jāpieliek pūles, lai dalībvalstīm nodrošinātu godīgas konkurences apstākļus, un jāpārlicina tās, ka neviena valsts neizklūš no krīzes pati saviem spēkiem. Būdamā vienota, Eiropa uzvarēs, būdamā sašķelta, tā zaudēs. Jums jābūt kā orķestra diriģentam, *Barroso* kungs, kas visiem orķestra dalībniekiem liek spēlēt vienu melodiju.

Taču kādai ir jābūt šīs mūzikas partitūrai? Pats galvenais, ir vajadzīgs finanšu tirgu un kredītvērtējuma aģentūru regulējums, eiro zonas ekonomikas pārvaldība, nodokļa piemērošana visiem finanšu darījumiem un ieguldījumi izaugsmē, nevis tikai budžetu samazināšana. Saskaņā ar Itālijas valdības teikto spilgts piemērs bija jūsu vadītās Komisijas pozitīvais atzinums par Itālijas finanšu pasākumu kopumu, kas nospiedīs uz ceļiem Itālijas vietējās iestādes. Nevienš vēl nav panācis izaugsmi tikai ar budžeta samazināšanu, un šodien mums ir vajadzīga izaugsme.

Paulo Rangel (PPE). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms, pievienojoties tam, ko teica *Daul* kungs un *Langen* kungs, es gribu pateikt, ka Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldības nodrošināšana ir būtiska, taču tās īstenošanai jābūt koncentrētai Komisijā. Tas ir pirmais punkts, kuru es gribētu uzsvērt. Tomēr, kad esmu to pateicis, gribu piebilst, ka mēs nevaram savās debatēs visu uzmanību veltīt tikai neatliekami risināmiem jautājumiem, kā tas šeit notiek visu rītu; mums jāpievēršas arī tiem jautājumiem, kas iekļauti stratēģijā „Eiropa 2020”. Es vēlos īpaši uzsvērt izglītības un jauniešu apmācības jautājumu, kā arī jauninājumu, pētniecības un attīstības jautājumu.

Es gribu tos uzsvērt tādēļ, ka šīs ir galvenās jomas, kas ļaus Eiropai konkurēt globālā arēnā. Diemžēl man jāsaaka, ka Eiropas izglītības modelis ir cietis neveiksmi, un tas ir cietis neveiksmi tāpēc, ka pašlaik šis modelis ir mazāk prasīgs un mazāk stingrs nekā tie izglītības modeļi, kas izveidoti tādās jaunattīstības valstīs kā Indija, Ķīna vai Brazīlija. Tādēļ, ņemot vērā šā jauninājumu, attīstības, pētniecības un izglītības mērķa radīto izaicinājumu, es aicinu ieviest lielāku stingrību un prasības arī Eiropas izglītības sistēmās. Tikai ar stingrību un prasīgumu mēs sagatavosim savus jauniešus konkurencei globālajā tirgū. Mēs nevaram

šogad vai divos vai trīs nākamajos gados domāt tikai par krīzi. Mums jādomā par Eiropas stratēģiju nākamajiem 10 līdz 20 gadiem, un šāda stratēģija ir atkarīga no tā, vai mums būs stingra un prasīga izglītības sistēma.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Šī krīze ir pārāk liela liberālisma rezultāts, un tā ir sagrāvusi ilūziju, ka demokrātija un tirgus var atrisināt visas pasaules problēmas.

Nākamajai Eiropadomes sanāksmei ir jāatbild uz šādu jautājumu: vai Eiropas Savienība ir izdarījusi visu, kas tai bija jādara, un vai tas ir izdarīts īstajā laikā? Es ceru, ka Eiropadomei būs drosme pieņemt tos lēmumus, kurus cilvēki gaida. Ar skaistiem vārdiem nepietiek; ir vajadzīgi pareizi lēmumi. Kāda nozīme runāt par uzraudzību, regulējumu un ilgtspējīgu izaugsmi, ja mēs nelikvidēsim nodokļu oāzes un kazino tipa ekonomiku. Ar labiem nodomiem nepietiek; ir vajadzīgi rezultāti. No stratēģijas „Eiropa 2020” būs maz jēgas, ja Eiropas Savienībā nebūs reālas ekonomikas pārvaldības. Eiropas Savienības nākotne ir mūsu rokās. Tā nedrīkst būt atkarīga no kredītvērtējuma, ko veic aģentūras, kuras kalpo spekulantu interesēm. Eiropas Savienība ir ārkārtīgi īpašs instruments, taču mēs neesam atklājuši, kā to pareizi izmantot.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Joprojām pastāv dilemma. Eiropai ir vajadzīgas spēcīgas valdības, lai virzītos uz priekšu, savukārt ekonomikas globalizācijai, lai pastāvētu, ir vajadzīgas vājas valdības. Stratēģija „Eiropa 2020” izaugsmei un nodarbinātībai katrā ziņā ir instruments, kas ļaus nodrošināt ieguldījumus izglītībā, zināšanās un izcilībā, vienlaikus apkarojot nabadzību un sociālo atstumtību.

Nekas no minētā nebūs iespējams, ja netiks stiprināta Kopienas metode, un tam ir vajadzīga Eiropas iestāžu solidaritāte un koordinācija, kuras pēdējos gados ir pietrūcis. Tā vietā, lai novērstu krīžu rašanos, tās, bieži arniecīgiem panākumiem, tiek risinātas tad, kad tās jau ir sākušās.

G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme ir svarīga arī tad, ja Eiropas Savienība tajā grib piedalīties ar konkrētu nostāju attiecībā uz ilgtermiņa finanšu uzraudzību Eiropas Savienībā un ārpus tās. Ekonomikas pārvaldība ir politisks jautājums, un kā tāds tas prasa pastāvīgus daudzus atbildīgo pušu centienus ilgākā laikā, pat ja rezultāti ir neievērojami.

Jautājums ir šāds: vai Eiropas iestādes ir gatavas īstenot ilgtermiņa politiku un atteikties no automātisko reakciju filozofijas, un raudzīties uz lietām ilgtermiņā? Tas ir vienīgais problēmu risināšanas veids, paturot prātā to, ka piecdesmit pārticības gadi, kurus mēs piedzīvojām pēc kara, var arī neatgriezties, ņemot vērā to konkurējošo nostāju, kādu, kā iepriekš tika minēts, jau šobrīd ieņem tādas valstis kā Indija, Brazīlija un pat Ķīna, īpaši izglītības un izcilības jomā.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Divus gadus pēc krīzes izraisīšanās, kaut arī lēni, tomēr ir sākusies ekonomiskā izaugsme. Taču situācija joprojām ir ārkārtīgi trausla. Milzīgie valsts budžeta deficīti un dalībvalstu parādsaistības prasa ārkārtīgi disciplinētu budžeta politiku un līdzekļu taupīšanu visās jomās. Populistiskiem solījumiem nav vietas. Mums ir jāierobežo un reāli jāsamazina visi deficīti. Ļoti būtiski ir nodrošināt, lai izdevumu samazināšanas rezultātā nabadzīgie un neaizsargātie iedzīvotāji nenonāktu bezcerīgā situācijā. Jāgarantē, ka nākotnē neviena valsts nesekos Grieķijas piemēram.

Ir labi, ka José Manuel Barroso kungs un Olli Rehn kungs izteica brīdinājumu tiem, kuri, viltojot datus par faktisko situāciju, iecerēja Grieķijas bankrotu un spēlējās ar uguni. Tāpēc ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis savus budžeta projektus vispirms iesniegtu izskatīšanai Komisijā. Nožēlojami, ka tas neattiecas uz Apvienoto Karalisti. Turklāt ir jāveic arī svarīgi

pasākumi patiesas ekonomikas savienības izveidošanai. No vienas puses, šajā nolūkā vajag daudz efektīvāk saskaņot dalībvalstu ekonomikas politiku. Tikai Kopienas mēroga risinājumi var izvest Eiropas Savienību no krīzes; nacionāls egoisms un intraversija tikai saasina problēmas.

Ernst Strasser (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Daudzi iepriekšējie runātāji pievērsās finanšu un deficīta krīzes jautājumam. Es gribētu runāt par Padomes secinājumiem par Eiropas Imigrācijas un patvēruma paktu. *Reding* kundze un *Malmström* kundze ir ierosinājušas plašu pasākumu kopumu šajā jomā, kurš pelna mūsu atbalstu. Šī pasākumu kopuma mērķis ir atļaut imigrāciju, taču nodrošināt, lai tiem cilvēkiem, kuri ierodas Eiropas Savienībā, būtu iespējas strādāt un lai viņi neatņemtu darbu tiem, kuri jau dzīvo šeit; ātri un bez birokrātijas sniegt patvērumu cilvēkiem, kuriem tas patiešām ir nepieciešams, un ieviest stingrus pasākumus, lai novērstu nelegālu imigrāciju un ļaunprātīgu patvēruma sistēmas izmantošanu. Šie mērķi skaidri parāda, ka mums ir vajadzīga saskaņota Eiropas darbaspēka migrācijas politika, kas dalībvalstīm piešķirtu koplēmuma tiesības, pamatojoties uz to sociālajām un integrācijas iespējām. Ir vajadzīgs Eiropas tiesību aktu kopums patvēruma jomā, apvienojot valstu tiesību aktus patvēruma jomā un uzlabojot patvēruma piešķiršanas procesa kvalitāti un efektivitāti. Ir vajadzīga efektīvāka mūsu ārējo robežu aizsardzība, vienlaikus pastiprinot Eiropas Aģentūras operatīvās sadarbības vadībai pie ES dalībvalstu ārējām robežām (FRONTEX) nozīmi un ieviešot vīzu informācijas sistēmu. Ir vajadzīga darboties spējīga repatriācijas politika, kas ļautu piemērot atpakaļuzņemšanas nolīgumus, un ir vajadzīga vīzu režīma atvieglošana, taču tā jāpiemēro tikai tad, kad ir noteikti mērķi. Tas attiecas uz Bosniju un Hercegovinu un uz Albāniju, kā arī uz Krieviju un Turciju.

Michael Cashman (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Saistībā ar migrācijas plūsmu es gribētu pateikt tikai to, ka nevar atrisināt migrācijas plūsmu problēmu vai panākt pietiekami drošas robežas, ja netiek pievērsta uzmanība cēloņiem, kādēļ cilvēki uzskata, ka viņiem nav citas izvēles, kā vien doties prom no savas valsts, kurā viņi bieži vien dzīvo visbriesmīgākajos apstākļos. Tāpēc G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē ir jābūt absolūtai apņēmībai risināt nabadzības, spīdzināšanas un pamattiesību, tādu kā tiesību uz pārtiku, tiesību uz ūdeni, tiesību uz izglītību un tiesību uz sanitāriju, neievērošanas jautājumu.

Vakar mēs Parlamentā ar ievērojamu balsu vairākumu pieņēmām manu ziņojumu par Tūkstošgades attīstības mērķiem un vidusposma pārskatu. Ir skaidrs, ka G20 valstīm jāpilda savas saistības palielināt finansējumu attīstības palīdzībai līdz 0,7 % no NKI, par ko ir panākta vienošanās. Tagad nav īstais laiks atkāpties. Ir jāizveido starptautisks finanšu nodoklis papildināmības radīšanai, lai risinātu klimata pārmaiņu ietekmes mazināšanas jautājumu kopumā, jo klimata pārmaiņas dramatiski ietekmē migrācijas plūsmas un nodrošinātību ar pārtiku. Tāpēc ir nepieciešama G20 valstu vienošanās. Ja vienoties neizdosies, tas nozīmē, ka mēs zaudēsim savu morālo un juridisko ietekmi.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Priekšsēdētājas kundze! Mēs zinām, ka krīzes apstākļos ģimenes līmenī ir iespējami un vajadzīgi dažādi risinājumi. Piemēram, tām ģimenēm, kam ienākumi ir krituši zem izdevumiem, tas ir, otrādi — kam ienākumi kritas zem izdevumiem, — viņiem ir jāmazina savi izdevumi. Bet tām ģimenēm, kurām ienākumi nav krituši uz leju, tiem droši vien nemaz nav nepieciešams mazināt savus izdevumus. Tas pats attiecas arī uz dalībvalstīm. Nav viens risinājums krīzes apstākļos, kas der visiem. Piemēram, krīzes ļoti smagi skartajām valstīm, kā, piemēram, Baltijas valstīm, Grieķijai, Portugālei, Spānijai, Īrijai, manuprāt, ir nepieciešams mazināt budžeta izdevumus. Bet citām dalībvalstīm, ko krīze nav tādā pašā veidā tik smagi skārusi, kā, piemēram, Vācijai,

Polijai, iespējams, tas nav tas pareizais risinājums, un šīm valstīm drīzāk vajadzētu koncentrēties uz izaugsmi, jo Eiropā mums arī vajag izaugsmi. Lai panāktu Eiropā risinājumus, kuri ir dažādi dažādās valstīs, ir vajadzīgs viens centrālais koordinators. Un pilnīgi dabīgi, ka tā ir Eiropas Komisija. Mums nevajag jaunu lieku birokrātiju, mums ir jāizvairās no dalībvalstu savstarpējās konkurences vienai ar otru, mums ir jāstiprina esošās struktūras. Palielināsim Komisijai pilnvaru, lai būtu šis ekonomikas koordinators mums visiem. Paldies!

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es ievērošu sev atvēlēto laiku un runāšu ļoti konkrēti. Es gribu konkrēti pateikt Padomei un Komisijai, kas tām nedēļas laikā ir jāizdara, ja tās grib panākt vienošanos par tiesību aktu kopumu finanšu jomā.

Galvenais, ko es gribu pateikt, ir tas, ka nākotne izskatās gaišāka nekā pirms kāda laika, taču pie horizonta joprojām ir redzami daži mākoņi. Saskaņā ar Starptautisko Valūtas fondu, bankas tam ir parādā USD 800 miljardus saistībā ar zaudējumiem, kurus tās neizpauž, un tas ir aizdevis USD 2,2 miljardus bankrota riska apdraudētajām dienvidu valstīm.

Finanšu tirgu reforma ir jāveic tagad, jo svarīgi ir nevis tas, ka tajos ir iespējama krīze — kura ir iespējama —, bet tas, lai mūsu rīcībā būtu pasākumi tās vadībai.

Otra lieta, ko gribu pateikt, ir tas, ka starp Padomi un Parlamentu pastāv nopietnas nesaskaņas attiecībā uz Eiropas tiesību aktu kopumu finanšu uzraudzības jomā. Parlaments grib, lai Eiropai patiesi uzticīga iestāde stingrāk uzrauga tās struktūras, kuras varētu izraisīt finanšu sistēmas sabrukumu un apdraudēt reālo ekonomiku. Tā ir ekonomikas pārvaldība.

Mēs arī gribam, lai tagad tiktu izveidoti mehānismi to struktūru pārveidei, kuras varētu izraisīt visas sistēmas sabrukumu. Runa nav par to glābšanu, bet par to pārveidi un, ja nepieciešams, likvidēšanu, lai neizplatītu infekciju vai beigās nemestos glābt šīs struktūras, jo par to vienmēr maksā vieni un tie paši cilvēki.

Treškārt, saskaņā ar principu „piesārņotājs maksā” šai nozarei ir jāizveido fonds krīzes izmaksu segšanai. Padomei ir nedēļa laika, lai darītu to, kas norādīts *Larosière* kunga ziņojumā, un panāktu vienošanos ar Parlamentu; ja ne, tad tā būs pilnīga Padomes rotējošās prezidentūras atbildība.

Tunne Kelam (PPE). - Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos runāt par trim jautājumiem. Pirmkārt, Parlamenta lielais vairākums un Padome ir vienprātis, uzsverot vajadzību stiprināt Kopienas metodi. Es atbalstu šo pieeju, taču mums būtu jāapzinās, ka ekonomikas pārvaldība ir jāsteno Komisijai, nevis obligāti Padomei. Pirms mēs radām jaunas iestādes, vispirms ir jāstiprina pašreizējās. Komisijai ir jābūt lielākām pilnvarām, lai efektīvi koordinētu fiskālo konsolidāciju ar iestādi, kas izsaka brīdinājumus tiem, kuri pārkāpj noteikumus.

Otrkārt, krīze sniedz arī iespējas, piemēram, pabeigt iekšējā kopīgā tirgus izveidi. Es gribu īpaši uzsvērt Eiropas digitalizācijas programmu, kas ir svarīga stratēģijas „Eiropa 2020” daļa. Tai būtu jāklūst par instrumentu, kas stimulē produktu un pakalpojumu kopējā digitālā tirgus efektīvu darbību, samazinot birokrātijas radītos horizontālos šķēršļus un uzlabojot saziņu.

Treškārt, eiro zona. Uzticams un stabils eiro ir ne tikai 16 eiro zonas valstu pamats; tas ir visas Eiropas Savienības pamats. Pašreizējai krīzei nevajadzētu novest pie Eiropas sašķelšanās

divās atsevišķās noņemtnēs, bet tai, gluži pretēji, būtu jāapvieno Eiropa uz kopīgu ekonomisku un garīgu vērtību pamata. Igaunijas pievienošanās eiro zonai finanšu nestabilitātes laikā apliecina uzticību eiro nākotnei. Šis ir laiks, kad jāuzdod jautājums: „Ko mēs varam darīt, lai stiprinātu Eiropu?”, nevis jautājums: „Ko Eiropa var darīt mūsu labā?” Igaunija pievienosies eiro klubam, pilnībā apzinoties, ka tā kļūs līdzatbildīga par savu kohēziju, un tā dos proporcionālu līdzekļu ieguldījumu finanšu stabilizācijā.

SĒDI VADA: R. ANGELILLI

Priekšsēdētāja vietniece

András Gyürk (PPE). – (HU) Papildus starptautiska finanšu regulējuma jautājumam G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmē tiks apspriestas arī globālās klimata pārmaiņas, kā arī ar tām saistītais nodokļa par oglekļa dioksīdu jautājums. Eiropas Komisija velta aizvien lielāku uzmanību šā nodokļa ieviešanai Eiropas Savienībā, un BP (*British Petroleum*) naftas ieguves platformas avārija ir vēl lielāks stimuls debatēm par šo jautājumu. Tāpēc ir vērts precizēt dažus pamatprincipus. Pirmkārt, kas attiecas uz nodokli par oglekļa dioksīdu, mēs nedrīkstam aizmirst, ka jau pastāv tirgus attiecībās sakņoti klimata aizsardzības instrumenti, no kuriem viens ir ES emisiju tirdzniecības sistēma. Jebkāda nodokļa par emisijām ieviešanu var apsvērt tikai tajās nozarēs, kuras vēl nepiedalās ETS sistēmās, kas ietver aizvien vairāk nozaru. Jāizvairās no daudzkārtīgu, atkārtotu nodokļu piemērošanas. Otrkārt, nodoklis par oglekļa dioksīdu nevar būt tikai ienākumu radīšanas instruments, lai palīdzētu valdībām samazināt budžeta deficītu. Šā nodokļa ieviešana ir atbalstāma vienīgi tad, ja tas ļaus panākt būtiskas priekšrocības vides jomā un ja tas neuzlikts pārāk lielu slogu iedzīvotājiem vai Eiropas rūpniecībai. Treškārt, — un visbeidzot — galvenais priekšnoteikums nodokļa par oglekļa dioksīdu ieviešanai Kopienas līmenī ir šāda nodokļa ieviešana arī citās rūpnieciski attīstītajās valstīs. Tieši tāpēc ir jānosaka tiesisks pamatregulējums šajā jomā, tāpat kā globāla finanšu regulējuma jomā. G20 valstu augstākā līmeņa sanāksme varētu būt piemērota izdevība, lai to izdarītu.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Barroso kungs, López Garrido kungs, dāmas un kungi! Vispirms es gribu jūs lūgt šajā augstākā līmeņa sanāksmē dod skaidru ieguldījumu Eiropā kā kopienā un noraidīt priekšlikumus par valdību jaunu sadarbību, kuru iniciators galvenokārt ir Vācija un Francija. Otrkārt, es vēlos aicināt Komisiju uzticami pildīt savu uzdevumu, vadot debates par ekonomikas, nodarbinātības un sociālas savienības izveidi. Ja mūsu mērķis nebūs politiskā ziņā izveidot Eiropas Savienotās Valstis, mēs zaudēsim globālajā konkurencē. Runājot par šīs krīzes apkarošanu, mūsu lielākie trūkumi ir kontinenta sadrumstalotība, demogrāfiskās pārmaiņas un ekonomiskas un sociāli politiskas pieredzes neesība Eiropas Savienībā. Trešā lieta, ko es gribu pateikt, atkal attiecas uz Padomi. Stratēģija „Eiropa 2020” ir nepilnīga. Jums ir jāaicina Komisija apvienot izejas stratēģiju, stratēģiju izaugsmei un darbavietām, un Monti pasākumu kopumu un iesniegt mums projektu izaugsmei un nodarbinātībai.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Protams, ka mums ir vajadzīga ekonomikas pārvaldība, un, protams, ka dalībvalstīm ir jākonsolidē un jāpārstrukturē savi budžeti. Taču tas, ko mēs pašlaik redzam, ir radikāla sociālā budžeta samazināšana. Bezdarba līmenis un nabadzība palielinās, un cilvēki nesaprot, kādēļ bankas un uzņēmumi saņem atbalstu, bet politiķi tajā pašā laikā tikai tukši runā par nabadzības un bezdarba apkarošanu un izvirza mērķus, kuru īstenošanu nevar uzraudzīt.

Tāpēc tik svarīga ir stratēģija „Eiropa 2020” un integrētās pamatnostādnes. Mēs gribam turpināt centienus sasniegt pilnīgas nodarbinātības mērķi, un mēs gribam pienācīgu darbu,

nevis neaizsargātas darbavietas. Nabadzības apkarošanā mūsu mērķiem patiešām ir jābūt tālejošākiem. Tāpēc mēs aicinām Padomi pieņemt Komisijas priekšlikumu samazināt nabadzību Eiropā par 25 %. Eiropas Parlamentam ir konkrēti mērķi, un ir svarīgi, lai Parlamentu uztvertu nopietni.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze! Es gribu mudināt Eiropas vadītājus rītdienas Eiropadomes sanāksmē vienoties par pievienošanās sarunu sākšanu ar Īslandi. Es ceru uz pozitīvu iznākumu un ceru, ka dalībvalstis neļaus „Icesave” jautājumam kavēt šā procesa sākšanu. Savu pieteikumu par pievienošanos Eiropas Savienībai Īslande iesniedza 2009. gada jūlijā. Komisija atbildēja 2010. gada februārī, sniedzot pozitīvu atzinumu. Īslande kā EEZ dalībvalsts no 35 pievienošanās sarunu sadaļām 22 sarunu sadaļu prasības jau ir izpildījuši. Atlikušie jautājumi un sadaļas, kas vēl jāapspriež, attiecas uz lauksaimniecību, zivsaimniecību, struktūrfondiem, ārējām attiecībām, reģionālo politiku un budžetu.

Ja ES vadītāji rīt iedegs zaļo gaismu, es zinu, ka šīs sarunas būs nopietnas. Taču esmu pārliecināts, ka abas puses konstruktīvi risinās sarunas par pārējām 13 sadaļām. Es gribētu vēlreiz lūgt Eiropadomi rīt apstiprināt pievienošanās sarunu turpināšanu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas iedzīvotāji gaida, lai Eiropas Savienība būtu starptautiski plaši pārstāvēta Toronto augstākā līmeņa sanāksmē un lai tā ierosinātu skaidrus priekšlikumus, tādus kā atvasināto produktu un riska ieguldījumu fondu ierobežojumi, banku nodoklis lielajām bankām, pamatojoties, piemēram, uz konsolidēto bilanci, un skaidras robežas pārmērīgām vadītāju prēmijām. Mums līdz minimumam jāierobežo spekulācijas ar citu cilvēku naudu un jākoncentrējas uz kredītvērtējuma aģentūrām. Ir vajadzīgs neitrāls, neatkarīgs kontroles mehānisms. Turklāt skaidri jānosaka atbildība nepatiesa novērtējuma gadījumā. Kanāda, Japāna un Brazīlija jau ir atklāti izteikušās pret banku nodokli. Tas nav pārsteigums, jo šo valstu bankas nav jāglābj ar pasākumu kopumu miljardu vērtībā.

Man šķiet svarīgi skaidri pateikt arī to, ka šī pieeja ir tuvredzīga. Bez finanšu tirgu regulējuma mēs nespēsīm tikt uz priekšu. Tiem cilvēkiem, kuri gadiem ilgi guvuši peļņu no riskantām spekulācijām, ir jāatgādina viņu pienākumi. Nedrīkst vienkārši prasīt, lai atbildību par šo cilvēku darbības negatīvajām sekām uzņemtos pārējie iedzīvotāji.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Barroso kungs, man šķiet, ka krīzes apkarošanas procesā būtu jāiekļauj visas dalībvalstis, un šajā saistībā vērtīga ir Kopienas metode, par kuru mēs tik daudz runājam, un mums nevajadzētu veidot jaunas struktūras vai jaunas iestādes.

Eiropas Komisijai ir visas pilnvaras kļūt par iestādi, kas koordinēs krīzes apkarošanas politiku. Vienlaikus mums būtu arī jānorāda, ka papildu ieguvumam no šīs palielinātās koordinācijas metodes vajadzētu būt tādiem risinājumiem, kas neprasa pārāk daudz tiesību aktu. Slikts piemērs bija vakar, kad mēs gribējām vienā sistēmā iekļaut uzņēmējus un transporta uzņēmumu darbiniekus. Šādi risinājumi nepalīdz konsolidēt krīzes pārvarēšanu.

Es gribu pievērst uzmanību arī subsidiaritātei un dalībvalstu parlamentu iekļaušanai šajās debatēs, lai tie varētu justies līdzatbildīgi par šo procesu — visas Eiropas Savienības izvešanu no krīzes.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Šodienas debatēs jau ir daudz pateikts, tāpēc es probežošos ar pāris jautājumiem, jo manā rīcībā ir tikai viena minūte.

Mēs visi piekrītam šīm regulām, mēs visi piekrītam, ka mūsu pienākums ir pieņemt tādas priekšlikumus, kuriem būtu jāierobežo finanšu spekulācijas un jāpiemēro finanšu nozarei lielāka vispārējā kontrole. Taču taisnība ir arī tas, ka pirms gatavošanās iepriekšējai G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei mēs šeit ļoti skaidri runājām par to, kā mums būtu jāapkaro nodokļu oāzes vai valstis, kuras piedāvā nodokļu oāzes. Izdarīts šajā jomā nav nekas.

Es vēlos pieminēt vēl vienu jautājumu, proti, Starptautisko Valūtas fondu. Mēs gribam atvēlēt SVF milzīgu darbības lauku, un mēs gribam piešķirt tam pilnvaras, it kā mēs būtu aizmirsuši, ka šī iestāde par spīti tās milzīgajiem resursiem neparedzēja šo krīzi, kas pilnībā ietvēra visu Eiropas Savienību, un neaizsargāja mūsu valstis no krīzes. Šodien mēs gribam pat vēl vairāk paplašināt tās darbības jomu.

Nobeigumā es gribētu pateikt, ka mums ir jāstiprina sadarbība Parlamentā un iestādēs, mums jāaskaņo nodokļu politika un sociālā politika. Bez tā Eiropa neizkļūs no krīzes.

Constance Le Grip (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Piedzīvoto krīžu rezultātā Eiropa bieži ir panākusi progresu, un tas notika arī pavisam nesen. Taču, kaut arī Eiropa spēja reaģēt, — taisnība, mazliet novēloti —, ne mazākā mērā taisnība ir arī tas, ka valstu parādu krīze ir skaudri atklājusi faktu, ka mums trūkst ekonomikas koordinācijas Eiropas līmenī, kā arī atklājusi cenu, kādu mēs maksājam par šo ekonomikas un budžeta reālas koordinācijas neesību Eiropā.

Tāpēc, manuprāt, pietiekamu laiku pirms tam, kad dalībvalstīs tiek izstrādāti valsts budžeta projekti, vajadzība pēc šādas mūsu ekonomikas un budžeta politikas koordinācijas ir jāapspriež Ekonomikas un monetārajā savienībā — ne tikai, protams, bet vispirms šajā savienībā.

Ekonomikas un monetārā savienība — proti, fakts, ka mums ir vienota valūta, — no mums, protams, prasa lielāku atbildību un solidaritāti. Tāpēc — nē, nebūs divējāda ātruma vai divu līmeņu Eiropas, taču ekonomikas un monetārā savienība neapšaubāmi ir jāstiprina.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Šomēnes notiekošajā Eiropadomes sanāksmē ir paredzēts apspriest arī dalībvalstu mērķus un to atbilstību stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem. Valstu izraudzītajām metodēm un virzieniem noteikti būs izšķiroša nozīme saistībā ar stratēģijas mērķiem, taču reģioniem būs jārisina jaunas problēmas. Tāpēc es uzskatu, ka Padomei arī turpmāk jāatbalsta kohēzijas politika kā galvenais instruments ekonomiskās izaugsmes veicināšanai. Es esmu izvirzījis šo ideju arī kā daļu no ziņojuma, pie kura es sāku strādāt Reģionālās attīstības komitejā.

Es gribu atkārtoti paust savu pārliecību, ka kohēzijas politika ir turpmākās attīstības, ekonomiskās izaugsmes un nodarbinātības radīšanas galvenais pīlārs. Precīzāk izsakoties, šī politika būtu projektu īstenošana, sniedzot atbalstu, kas pielāgots katra reģiona specifiskajam raksturam saskaņā ar tās attīstības pamatnostādņiem. Eiropai laikposmā līdz 2020. gadam jābūt efektīvas partnerības Eiropai, kuras mērķis ir radīt ekonomisko izaugsmi un darbavietas.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Es apsveicu Eiropas Komisijas centienus izveidot instrumentu Eiropas finanšu stāvokļa stabilizēšanai, kas ļautu gan eiro zonas valstīm, gan valstīm ārpus eiro zonas pārvarēt finanšu grūtības un būtu paredzēts arī ekonomikas pārvaldības sistēmas pārveidošanai. Prakse ir parādījusi, ka monetārā savienība viena pati nenodrošina Kopienas ekonomisko stabilitāti. Tās panākšanai mums steidzami jāapvieno visu 27 dalībvalstu ekonomikas potenciāls un jānodrošina labāka dalībvalstu politikas

koordinācija ekonomikas jomā. Ar koordinācijas palīdzību mēs radīsim arī efektīvāku uzraudzības mehānismu. Kā Eiropas Savienība mēs zaudējam un acīmredzami turpināsim zaudēt konkurentiem, ja ļausim dažādām kredītvērtējuma aģentūrām un starptautiskiem fondiem mūs novērtēt un pieņemt lēmumus par ES dalībvalstu finanšu stāvokli.

Daudzkārt ir teikts, ka Eiropai ir vajadzīga sava kredītvērtējuma aģentūra, un tās izveide sāk kļūt iespējama, tāpēc es priecājos, ka *Jean-Claude Juncker*, Eiropas priekšsēdētājs, jau runā par šādas aģentūras vajadzību. Eiropas Savienība spēj radīt arī pati savu fondu, ar kura starpniecību mēs varētu izveidot Eiropas tirgus uzraudzības sistēmu.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Visiem ir skaidri redzams, ka lielākajā daļā dalībvalstu budžeta situācija pasliktinās, bet bezdarbs Eiropas Savienībā palielinās.

Rādītāji sāk sasniegt satraucošu līmeni, kas varētu izraisīt sociālus nemierus. Saskaņā ar statistikas datiem 2010. gada aprīlī 24 rūpnieciski attīstītākajās Rietumu valstīs bija 46,5 miljoni bezdarbnieku, tas ir, par 3 300 000 vairāk nekā tajā pašā laikā pirms gada. Šī situācija ir patiešām traģiska, tāpēc mums ir vajadzīga kohēzija un vienotība.

Šķiet, ka Komisijas priekšlikumi ir vērsti pareizajā virzienā. Mums ir jāizstrādā Eiropas Savienības mēroga pieeja. Ir jābūt kopējam ceļvedim, kurā būtu izklāstīts konstruktīvs ilgtermiņa redzējums. Vienlaikus mums ir jākoordinē dalībvalstu politika saistībā ar tiesību aktiem budžeta jomā, lai aizsargātu ģimenes, aizsargātu personas un būtībā aizsargātu atsevišķu dalībvalstu sociālo kohēziju.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Darbavietu un izaugsmes radīšana ir cēls mērķis. Jautājums ir par to, kā to īstenot. Es neredzu, kā mēs varam īstenot šo mērķi, ātri un krasi samazinot izdevumus. Diemžēl šķiet, ka daudzas dalībvalstis, politisku dogmu vadītas, gatavojas to darīt.

Apvienotajā Karalistē par spīti zemākam parādu līmenim un izaugsmes prognozēm valdību sajūsmina perspektīva samazināt valsts izdevumus un izdevumus sabiedriskiem pakalpojumiem. Tā vietā mums būtu jāplāno uz priekšu un jāplāno izaugsme. Tāpat būtu jārikojas Eiropas Savienībai.

Mums jānodrošina stingrāka politika un pienācīgs finansējums pētniecībai un attīstībai, izglītībai un apmācībai un, protams, kohēzijas politikai un struktūrfondiem, kas ir tik svarīgi daudziem reģioniem visā Eiropas Savienībā. Es gribu cerēt, ka Padome to atzīs un ieviesīs šo politiku, un ka tā gatavojas atlabšanas fāzei un izaugsmei.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es patiešām jutos ļoti laimīgs, klausoties šā rīta debātes.

Krīze mūs piespiež pieņemt tādus lēmumus, kuri pagātnē, visticamāk, šķita neiespējami. Taču es gribēju uzdot jautājumu *Barroso* kungam, kurš runāja par izaugsmi, izaugsmi un vēlreiz par izaugsmi, un, protams, arī *López Garrido* kungam: attiecībā uz līdzekļiem, — nerunājot par to plānošanu un racionalizēšanu, un valsts un privātās partnerības ieviešanu kā finanšu metodi un atbalsta līdzekli, — vai jūs plānojat efektīvu un konkrētu izaugsmes iespēju nodrošināšanai izveidot Eiropas attīstības fondu, ko varētu finansēt Eiropas obligāciju tirgus? Vai arī mēs paliksim pie parastā, tradicionālā budžeta, ņemot vērā to, ka dalībvalstīm pašlaik ir neiespējami atrast kaut vienu vienīgu eiro papildus līdzekļiem, kas tām vajadzīgi saviem izdevumiem?

Diego L3pez Garrido, *Padomes priekšsēdētājs*. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es pateicos Barroso kungam par izteikto atzinību un atbalstu Padomes Spānijas prezidentūrai. Liels paldies viņam par laipnajiem vārdiem! Man patiešām jāsaka — un es to nesaku, lai uz viņa uzslavu atbildētu ar to pašu, — ka Komisija ir strādājusi ārkārtīgi nopietni, efektīvi un ļoti ciešā sadarbībā ar Spānijas prezidentūru. Es gribu Komisijai par to pateikties visoficiālākajos apstākļos, kādos es varu to izdarīt: Eiropas Parlamenta plenārsēdē.

Es domāju, ka rīt Eiropadome apspriedīs Eiropas vissvarīgāko problēmu: šo ārkārtīgi dziļo krīzi un to, kā no tās izkļūt. Galu galā, ir paredzētas diskusijas, kuru uzmanības centrā jābūt sabiedrībai — cilvēkiem, kas reāli cieš no krīzes izraisītajām sekām. To uzmanības centrā jābūt bezdarbniekiem, ģimenēm un cilvēkiem, kurus ietekmējusi šī lejupslīde, šī ekonomiskās aktivitātes samazināšanās, sarežģītā situācija valstu kasēs un valstu kontos: visas šīs krīzes radītās sekas.

Tomēr ES reakcija uz šo situāciju nav bijusi atraušānās atpakaļ vai atkāpšānās, bet nosvērtā turpmāko mērķu izvirzīšana. Tie ir izklāstīti Padomes secinājumu pielikumā. Eiropas Savienība nākamajā desmitgadē grib panākt 75 % nodarbinātību un grib panākt, lai ieguldījumi pētniecībā un attīstībā sasniegtu 3 % no nacionālā kopprodukta, tādējādi ietekmējot mūsu ekonomikas konkurētspēju.

Tā grib, lai Eiropas Savienība saglabātu vadību slaveno 20-20-20 klimata pārmaiņu apkaršanas mērķu ziņā; tā grib, lai Eiropas Savienībā mācības pārtraukušo skolnieku skaits nepārsniegtu 10 %; tā grib, lai vairāk nekā 40 % Eiropas Savienības iedzīvotāju būtu augstākā izglītība; tā grib dažos nākamajos gados 20 miljoniem cilvēku novērst nabadzības risku.

Es domāju, ka šie ir ļoti svarīgi, ļoti konkrēti un ļoti reāli mērķi, kas skaidri vērsti uz sabiedrību. Tieši šobrīd sabiedrība grib redzēt, ka ES iestādes ir vienotas. Sabiedrība grib, lai visas mūsu Eiropas iestādes strādātu šiem mērķiem un tām politikas jomām, kas vajadzīgas šo mērķu sasniegšanai. Sabiedrība grib, lai iestādes to darītu partnerībā un sinerģijā, un tāpēc tā grib sadarbību. Šis katrā ziņā ir visbūtiskākais Eiropas Savienības aspekts: tās iestādēm ir jādarbojas pozitīvi, nevis lai savstarpēji izslēgtu viena otru, bet lai uzlabotu un stiprinātu katras iestādes darbības.

Man jāsaka, ka Komisija vēl nekad nav tik aktīvi darbojusies, kā nākdama klajā ar iniciatīvām, reaģējot uz krīzi. Šeit atkārtoti tika pieminēta svarīgā Komisijas loma, un Parlaments ir ļoti jutīgs pret šo lomu, jo Komisija pauž Eiropas kopējās intereses. Taču vēl nekad nav bijis tik daudz Komisijas iniciatīvu, ko dalībvalstis tik labi ievērotu un tik pozitīvi uztvertu. Šodien mūsu vidū ir komisārs *Rehn*, kuram bija galvenā loma dažās no šīm iniciatīvām.

Verhofstadt kungs runāja par Ārējās darbības dienestu. Drīz mēs par to panāksim vienošanos starp Parlamentu, Komisiju, Augsto pārstāvi un Padomi. Viņš runāja arī par tiesību aktu kopumu finanšu uzraudzības jomā. Es gribētu īpaši uzsvērt divas runas, *Bullmann* kunga un *García-Margallo y Marfil* kunga runas, kuras bija ļoti pozitīvas un konstruktīvas, par ko es viņiem pateicos. Es ceru, ka nedēļas laikā, ko minēja *García-Margallo y Marfil* kungs, būs iespējams panākt vienošanos par finanšu uzraudzības paketi, kas ir absolūti būtiski. Protams, šajā saistībā uz priekšu ir jāvirzās abām pusēm: gan Parlamentam, gan Padomei. Mēs dabiski ejam šajā virzienā, jo abas puses jau ir sākušas virzīties. Es uzskatu, ka mēs varam noslēgt šo vienošanos. Ir būtiski, lai mēs panāktu šo vienošanos.

Kā es teicu, Komisijai un arī Parlamentam vēl nekad nav bijusi tik liela nozīme. Man jāteic, ka Padome pilnīgi atbalsta šo rezolūcijas priekšlikumu, kuru parakstījušas dažādas

parlamentārās grupas un lielais vairākums deputātu un par kuru notiks balsošana uzreiz pēc šīm debatēm. Mēs piekrītam šim rezolūcijas priekšlikumam. Attiecībā uz krīzes apkarošanu mēs ejam vienā virzienā ar Parlamentu.

Parlaments piekrīt arī stratēģijai „Eiropa 2020”, kura ir būtisks šā rezolūcijas priekšlikuma elements. Šīs stratēģijas pamatelementi ir pasākumi modernizācijas un konkurētspējas jomā, kuri Eiropas Savienībai jāīsteno kā ES un tās dalībvalstu mērķi. Šī ir saistoša stratēģija, kas to padara atšķirīgu no iepriekšējās stratēģijas.

Arī daži no jums pieminēja šo aspektu. Tā būs saistoša stratēģija, un galvenā loma, pieprasot, lai stratēģijā „Eiropa 2020” izvirzītie mērķi būtu saistoši, būs Komisijai. Arī tas ir daļa no tā, ko mēs saucam par „pārvaldību”.

Es gribētu pieminēt stratēģijas „Eiropa 2020” aspektu lielo nozīmi attiecībā uz Eiropas Savienības tehnoloģisko modernizāciju, attiecībā uz ekonomikas politikas jomā pieņemto pasākumu sociālo ietekmi un attiecībā uz „zaļo” ekonomiku. Šī ir jauna stratēģija nākotnei, un to atbalsta tās mērķu saistošais raksturs. Es uzskatu, ka šī ir būtiska pārmaiņa, kas atspoguļojas gan secinājumos Padomes rītdienas sanāksmei, gan Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumā.

Es nedomāju, ka Komisijas, Parlamenta un arī dalībvalstu nostājas jebkad būtu bijušas tik saskaņotas, un tas ir tas, ko grib sabiedrība. ES dalībvalstis, kas ir pārstāvētas Eiropadomē un Padomē, protams, ir Eiropas iestāde: vēl viena ES iestāde līdzās Parlamentam un Komisijai. Šīs dalībvalstis pašlaik skaidri atbalsta ekonomikas savienību un tādu pasākumu veikšanu, lai no izteikti monetāras savienības virzītos uz ekonomikas savienību un ekonomikas pārvaldību.

Piemēram, ja mēs paraugāmies uz to, kas noticis pēdējos mēnešos, kad tika sniegta palīdzība tādai valstij kā Grieķija, tad šo soli spēra dalībvalstis. Es jau iepriekš Parlamentā esmu teicis, ka tas, iespējams, notika pārāk lēni, taču šis solis tika sperts, un Grieķija saņēma ļoti ievērojamu palīdzību. Ir pieņemts arī ES finanšu stabilitātes mehānisms, kas arī bija ārkārtīgi svarīgs un vēl pirms dažām nedēļām absolūti neiedomājams, un to izstrādāja un izveidoja Eiropas Savienības dalībvalstis.

Ja mēs paraugāmies uz secinājumiem — piemēram, uz secinājumu projekta, kuru mēs pirmdien izskatīsim Vispārējo lietu padomē un kurš tiks apspriests rītdienas sanāksmē, 15. punktu —, mēs varam redzēt, ka Eiropadome izrāda izcilu apņēmību attiecībā uz finanšu pakalpojumu regulējumu. Šajā punktā ir teikts, ka Eiropadome aicina Padomi un Eiropas Parlamentu drīz pieņemt finanšu uzraudzības pasākumus. Tajā arī teikts, ka Eiropadome aicina Eiropas Komisiju sagatavot tiesību aktu priekšlikumus par „alternatīvu ieguldījumu fondiem”, kas ir riska ieguldījumu fondi. Eiropadome arī aicina rūpīgi izskatīt Komisijas priekšlikumu par kredītvērtējuma aģentūru uzraudzību un aicina Komisiju — izrādot tai nemainīgu uzticību — sagatavot priekšlikumus par to, kas pazīstams kā „atvasināto instrumentu tirgi”; citiem vārdiem sakot, to, kas ir aprakstīts kā „nesegta īsās pozīcijas pārdošana” vērtspapīru tirgos. Šie priekšlikumi iet rokrokā ar vēl vienu šajā punktā iekļautu priekšlikumu, kurā norādīta vajadzība izveidot nodokli finanšu iestādēm: ne tikai bankām, bet finanšu iestādēm. Gribu vēlreiz atkārtot, ka ne tik sen tas viss bija absolūti neiedomājami, taču nu tas ir iekļauts priekšlikumā Eiropadomes rītdienas rezolūcijai.

Tas pats, protams, attiecas uz stratēģiju „Eiropa 2020”, kas būs daļa no rītdienas rezolūcijas, kura, es ceru, Eiropadomes vārdā apstiprinās šīs stratēģijas sākšanu. Runājot par ES ekonomikas pārvaldību, Eiropadome norāda, ka visiem ES instrumentiem, arī Eiropas

fondiem, struktūrfondiem un visiem politikas virzieniem, jākalpo šai stratēģijai un tām strukturālajām reformām, kuras Eiropadome rīt aicinās īstenot.

Agrāk tas bija slikts vārds, tabu: runāt par Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldību bija ķecerība. Tagad tas tā vairs nav. Tādā tekstā kā Eiropadomes secinājumi tiek runāts par Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldību. Dalībvalstis kopīgi ar Parlamentu un Komisiju veic ļoti svarīgus pasākumus.

Tāpēc Eiropadomes vēstījumam rīt vajadzētu būt tādā, ka ekonomikas politiku Eiropā vada Eiropas Savienība; tas ir bijis Padomes Spānijas prezidentūras mērķis kopš tās pilnvaru sākuma.

Tādējādi Eiropas Savienība grib ekonomikas politikas koordināciju. Ekonomikas politiku nevadīs tirgi, bet Eiropas Savienība, un tas ir iekļauts šajā priekšlikumā. Tas ir stingrs, skaļš un skaidrs signāls, kas Eiropadomei rīt būtu jāraida.

Šī ir mana pēdējā uzstāšanās no šīs vietas šajā pēdējā pilnvaru pusgadā, un es gribu izteikt pateicību jums, šim demokrātiskajam Parlamentam.

Man bija pagodinājums pārstāvēt Padomi šeit, Eiropas Parlamentā; apspriesties ar jums, apmainīties ar idejām, ar domām, ar viedokļiem un perspektīvām. Šajā pusgadā es esmu daudz iemācījies, un viena no mācībām, ko esmu guvis, ir tas, ka šis parlamentārais sasaukums, šis Parlaments pārstāv Eiropas vērtības: brīvību, toleranci un solidaritāti. Šīs vērtības ir mūsu īstais vairogs, mūsu īstā aizsardzība, mūsu īstais „masveida radīšanas ierocis”. Man bija patīams prieks un pagodinājums šajos pēdējos sešos mēnešos būt šeit, pārstāvēt Padomi un pārstāvēt Eiropas vērtības.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. - Paldies, *López Garrido* kungs! Arī mēs gribam jums izteikt vissirsnīgāko pateicību.

Olli Rehn, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es gribu jums visiem pateikties par ļoti saturīgajām un atbildīgajām debatēm, kā arī par jūsu rezolūcijas projektiem par stratēģiju „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldību. Es gribu jums pateikties arī par atbalstu Komisijas veiktajam darbam, jo īpaši finanšu tirgus reformas un ekonomikas pārvaldības stiprināšanas jomās.

Es gribētu pateikties arī *Diego López Garrido* kungam, viņa komandai un Spānijas prezidentūrai par izcilo sadarbību un ārkārtīgi efektīvo darbību šajā ļoti sarežģītajā laikā, kad Eiropa piedzīvo vissmagāko līdz šim pieredzēto finanšu krīzi un ekonomisko lejupslīdi. Bija liels prieks ar jums sadarboties, un es to ļoti augstu novērtēju. Protams, es gribu šodien Spānijai novēlēt vislielākos panākumus. Es varētu novēlēt tādus pašus panākumus arī Šveicei, taču tikai tad, kad tā būs pievienojusies Eiropas Savienībai!

Rītdienas Eiropadomes sanāksme notiks diezgan divējādā ekonomiskā situācijā. No vienas puses, ekonomikas atveseļošanās ir sākusies un aizvien vairāk nostiprinās, kaut arī tā joprojām ir pakāpeniska un trausla. No otras puses, satricinājums valstu parādu tirgos ir metis nopietnu ēnu uz finanšu stabilitāti Eiropā, kas jaunākajā gadījumā varētu apdraudēt joprojām tik trauslo reālās ekonomikas atveseļošanos.

Eiropas Savienība ir veikusi saskaņotas un apņēmīgas darbības, lai novērstu finanšu nozares sabrukumu, taču mēs nekādā ziņā vēl neesam izkļuvuši no sarežģītās situācijas. Mums ir jāstabilizē un jāreformē sava ekonomika, lai panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un radītu Eiropai

tik ļoti nepieciešamās darbavietas. To mūsu iedzīvotāji gaida no saviem vadītājiem. Eiropadomei ir jārada ceļš un rīt šai nolūkā jāpieņem stingri lēmumi.

Šajā kontekstā Eiropas ekonomikas pārvaldības stiprināšana ir īpaši svarīga. Ir jāuzlabo preventīvā budžeta uzraudzība, lai novērstu turpmākas krīzes, ir jārisina makroekonomiskās nelīdzsvarotības jautājums, lai nonāktu pie problēmu saknes, un ir jāizveido pastāvīgs krīžu pārvaldības mehānisms. Pats galvenais, ir pienācis pēdējais laiks justies ērti, dzīvojot EMS, un izveidot patiesu ekonomikas savienību, lai tā papildinātu jau pastāvošo monetāro savienību.

Eiropadome pieņēma ļoti svarīgu lēmumu, lūdzot priekšsēdētāju *Herman Van Rompuy* kopīgi ar Komisiju izveidot darba grupu, lai ierosinātu veidus un līdzekļus ekonomikas pārvaldības palielināšanai. Rīt priekšsēdētājs *Herman Van Rompuy* sniegs progresa ziņojumu par darba grupas paveikto un par pirmo ieviržu kopumu. Komisijas 12. maija paziņojums ir nodrošinājis stingru pamatu šīs darba grupas darbam. Mūsu iniciatīvas ir guvušas plašu atbalstu, un drīz mēs tās papildināsim ar konkrētiem reformu priekšlikumiem.

Šobrīd mums ir jāizmanto brīdis, lai pabeigtu Ekonomikas un monetārās savienības izveidi. Es paļaujos uz jūsu atbalstu šajā saistībā. Es paļaujos uz to, ka jūs atbalstīsiet mūsu priekšlikumus un Kopienas metodi, kas mums šajā kontekstā ir jāsauglabā un jāstiprina. Nezaudēsim impulsu, darbosimies un panāksim, ka jaunā sistēma sāk darboties jau līdz nākamā gada sākumam!

Kas attiecas uz Toronto augstākā līmeņa sanākumi, tās centrālajam motīvam jābūt vienotības centieniem, pašreizējo problēmu risināšanai, uzticības globālajai ekonomikai stiprināšanai un ekonomikas atveseļošanās aizsardzībai. Pirms divām nedēļām es piedalījos finanšu ministru un centrālo banku vadītāju sagatavošanās sanāksmē Pusanā, Korejā, un es arī došos līdz priekšsēdētājam *Barroso* uz Toronto augstākā līmeņa sanākumi.

Toronto būs trīs prioritāri jautājumi. Pavisam īsi pievērsoties šim tematam, varu pateikt, ka pirmais ir fiskālā konsolidācija. Finanšu ministru un banku vadītāju sanāksmes Pusanā noskaņā notika svarīgas izmaiņas. Tās dalībnieki piekrita, ka visattīstītākajām valstīm, jo īpaši mazāk aizsargātajām, ir jāpaātrina fiskālā konsolidācija. No Eiropas Savienības puses mēs skaidri pateicām, ka, ņemot vērā parādu līmeni rūpnieciski attīstītākajās valstīs — pašlaik ASV un Japānā tas ir augstāks nekā Eiropā —, fiskālā problēma ir globāla problēma, un tā pastāv ne tikai Eiropā, tāpēc šī problēma ir jārisina kā globāla problēma.

Mūsu G20 partneri atzina un patiesi atbalstīja Eiropas saskaņoto un diferencēto fiskālās izejas stratēģiju, un tāpēc G20 valstu ministri piekrita, ka vajadzīga tāda diferenciacija, kas būtu ļoti tuva Eiropas Savienības pieejai.

Otrkārt, G20 valstīm jācenšas atjaunot arī globālā pieprasījuma līdzsvars. Tas ļaus pasaules ekonomikai pēc krīzes pārvarešanas virzīties pa ilgtspējīgākas un lielākas izaugsmes ceļu, un šajā nolūkā ir būtiski risināt globālās nelīdzsvarotības, jo īpaši nelīdzsvarotības starp ASV un Ķīnu, problēmu.

Trešais galvenais jautājums, protams, ir finanšu tirgus reforma. Ņemot vērā Toronto augstākā līmeņa sanāksmes lielo ietekmi uz globālo stabilitāti un arī uz G20 valstu uzticamību, šajā sanāksmē ir jāspēr reāls solis uz priekšu. Tāpēc G20 valstu sanāksmei Toronto būtu jāpieņem saskaņoti noteikumi par banku kapitāla uzlabošanu, par darbību veikšanu attiecībā uz jurisdikcijām, kuras nesadarbojas, un atvasināto instrumentu tirgu pārveidošanu.

Tas, lai Toronto raidītu stingru signālu par banku nodokļiem, ir īpaši būtiski, un G20 valstīm ir jāparāda, ka tās koordinē un īsteno šādu nodokļu ieviešanas procesu. Pusanā, Korejā, netika panākta vienprātība par priekšlikumu piemērot šādu nodevu finanšu iestādēm, lai veicinātu finanšu stabilitāti un stiprinātu tiesisko regulējumu, taču, no otras puses, tika panākta vienošanās par vienota principu kopuma izveidi sloga sadalīšanai.

Ir patiešām būtiski, lai valsts sektoram nebūtu jāsedz finanšu sektora kļūdu radītās izmaksas, un šiem principiem būtu jāatspoguļo arī iespējamās regulējuma izmaksas un jāstimulē atbilstīga uzvedība.

Finanšu ministri piekrita arī tam, ka globālas atveseļošanās nodrošināšanai kritiski svarīgi ir panākt turpmāku progresu banku un finanšu nozares stabilizēšanā. Šīs diskusijas turpināsies Toronto, un no Eiropas Komisijas skata punkta es varu pateikt, ka mēs atbalstām plašu pārredzamību attiecībā uz banku stresa testiem, kas ir būtiski, lai atjaunotu un stiprinātu uzticību Eiropas ekonomikai.

Noslēgumā es gribu pateikt, ka gan Eiropadomei, gan G20 valstīm ir pēdējais laiks pieņemt gudru stratēģiju, kas ietvertu fiskālu izeju no krīzes, izaugsmes palielināšanu, līdzsvarošanu un reformas, finanšu tirgu reformas un ekonomikas pārvaldības stiprināšanu. Svarīgi, lai Eiropadome un G20 valstis tagad izmantotu šo iespēju un šajā Eiropas ekonomikai, kā arī globālajai ekonomikai kritiskajā laikā rīkotos konkrēti.

Priekšsēdētāja. – Es esmu saņēmusi astoņus rezolūciju priekšlikumus ⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Kopīgās debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks trešdien, 2010. gada 16. jūnijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Saskaroties ar ekonomikas un sociālās krīzes padziļināšanos — skarbs pārmetums Eiropas Savienībai un tai ekonomikas un sociālajai politikai, kuru tā īsteno, —, Komisija un Eiropadome izrāda vēl nepieredzētas nekaunības pazīmes. Patiesībā pasludinātie mērķi — atveseļošanās no krīzes, izaugsme, sociālā kohēzija un ekonomiskā kohēzija — mērķi, kas atkārtoti tiek norādīti un kas, protams, ir vajadzīgi, acīmredzami ir pretrunā tā sauktā Stabilitātes un izaugsmes pakta neloģisko kritēriju piemērošanai, kā arī tam, kas nosaukts par „uz izdevumiem orientētu” fiskālu konsolidāciju, kura tiek veikta par katru cenu, neņemot vērā atsevišķu dalībvalstu, jo īpaši valstu ar vājāku un vairāk atkarīgu ekonomiku, specifiskos apstākļus.

Mēs labi apzināmies šīs pieejas nozīmi un sekas: lielāku spiedienu uz darba tirgu, uz darbaspēku — tā vērtības pazemināšanas un intensīvākas izmantošanas ziņā — un uz sociālās aizsardzības, veselības aprūpes un izglītības sistēmām. Īsi sakot, šīs pieejas mērķis ir likvidēt valdību sociālās funkcijas. Šādas pieejas bardzība, liekot darba ņēmējiem un citiem vienkāršajiem cilvēkiem maksāt par krīzi, kuru viņi nav izraisījuši, kontrastē ar iecietīgo attieksmi pret finanšu kapitālu, jo līdz šim pārsvarā ir izskanējuši tikai neskaidri, nekonkrēti nodomi, kuri turklāt ir pilnīgi neatbilstīgi, un neviens nezina, kad tie tiks īstenoti...

(1) Sk. protokolu

Louis Grech (S&D), rakstiski. – Pirms stratēģijas „Eiropa 2020” galīgās pieņemšanas Eiropadomei būtu jāstiprina šīs stratēģijas struktūra un jānosaka skaidrs politisko prioritāšu kopums, reālistiski mērķi un termiņi, kas nodrošinātu, ka Eiropā līdz 2020. gadam tiek izveidota zaļa, uz zināšanām pamatota un sociāla tirgus ekonomika. Jaunajai stratēģijai jāatspoguļo pašreizējā ekonomiskā situācija, jāietver mācības, kas gūtas no Lisabonas stratēģijas, un jābūt koncentrētai uz to, lai panāktu ilgtspējīgu izaugsmi un labklājību visiem Eiropas iedzīvotājiem. Vienai no vadošajām stratēģijas „Eiropa 2020” ierosmēm vajadzētu būt vienotajam Eiropas tirgum, risinot tādus jautājumus kā sociālais taisnīgums un ekonomiskā izaugsme un liekot uzsvāru uz iedzīvotāju labumu, patērētāju aizsardzību un MVU. Vienotajam tirgum vajadzētu būt ekonomiskās atveseļošanās galvenajam katalizatoram un vienlaikus vajadzētu panākt, lai iedzīvotāji to pieņem kā savu interešu aizstāvi, lai patērētāji to pieņem kā savu tiesību sargātāju un lai MVU to pieņem kā pareizo stimulu sniedzēju. Ir vajadzīga jauna vienota un kopēja pieeja, pieeja, kas pilnīgi integrētu iedzīvotāju un patērētāju bažas, nodrošinot viņiem iespēju maksimāli palielināt savu potenciālu un pilnībā izmantot ilgtspējīgas Eiropas Savienības sniegtās priekšrocības.

Cristian Dan Preda (PPE), rakstiski. – (RO) Lai gan Eiropadomes debāšu uzmanības centrā ir stratēģija „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldība, visticamāk, Eiropadome apspriedīs arī Īslandes pieteikumu par dalību Eiropas Savienībā. Paturot prātā Komisijas atzinumu 2010. gada 24. februārī par Īslandes pievienošanu Eiropas Savienībai, kā arī ziņojumu, kuru es šobrīd gatavoju un kurš tiek apspriests Ārlietu komitejā, esmu pārliecināts, ka savā 17. jūnija sanāksmē Eiropadome ieteiks sākt pievienošanās sarunas ar Īslandi. Es arī ceru, ka Īslande turpinās ievērojamo progresu, kuru tā jau ir panākusi, un pieņems *acquis communautaire*, tādējādi kļūstot par jaunu dalībnieci Eiropas saimē.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropadome atkal gatavojas apspriest stratēģiju izaugsmei un darbavietām, un cīņai pret krīzi — stratēģiju „Eiropa 2020”. Šie jautājumi ir jāapspriež visi kopā, jo tie ir savstarpēji saistīti īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Ir lietderīgi norādīt dažus no pašreizējās sarežģītās situācijas cēloņiem un iesniegt koriģējošu pasākumu priekšlikumus. Mēs neesam ievērojuši Stabilitātes un izaugsmes paktu. Rodas jautājums: kur bija iestādes, kur bija cilvēki, kas atbildēja par uzraudzību un kontroli? Eiropas Savienībai nav patiesi kopēja tirgus — monetārās savienības valstis ir ļoti dažādas, tām nav vienotas finanšu politikas, un ekonomikas savienība ir sākuma stadijā. ES ir jābūt mērķtiecīgākai tirgu, arī banku un finanšu tirgu, regulēšanā. Palīdzība, kas tika piešķirta finanšu iestādēm un bankām, ir jānovirza un jāizmanto attīstības nolūkiem. ES budžets ir jāpamato uz daudziem un dažādiem avotiem, arī finanšu darījumu nodokli. ES konkurētspējas attiecībā uz trešām valstīm pamatā jābūt tiem standartiem, kas ir spēkā Eiropā. Komisijai saskaņā ar Padomes un Parlamenta noteiktajiem principiem ir jāizstrādā un jāievieš Eiropas Savienības ekonomikas pārvaldības mehānisms 27 dalībvalstīm. Eiropas Savienības darbībā būtu jāietver pasākumi, lai nodrošinātu pienācīgu atbilstību un papildināmību starp valstu budžetiem un ES budžetu. Kas attiecas uz eiro zonas valstīm, ECB ir jāstiprina vienota monetārā politika. Turklāt kopīgi ar dalībvalstu valdībām ir jāstrādā pie noteiktiem kopīgiem pasākumiem fiskālās politikas jomā.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība piedzīvo ekonomiskās un finanšu krīzes sekas, kā arī bezdarba palielināšanās sociālo ietekmi, klimata pārmaiņas un demogrāfiskas problēmas. Demogrāfiskās problēmas un ekonomiskās un finanšu krīzes radītās sekas apdraud pensiju sistēmu ilgtspēju, tādējādi palielinot nabadzības risku, sevišķi gados vecāku cilvēku un jauniešu vidū. Stratēģijai „Eiropa 2020” ir jāatspoguļo ES politiskais redzējums laikposmam līdz 2010. gadam attiecībā uz ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības,

darbavietu un pienācīgu dzīves apstākļu radīšanu Eiropas iedzīvotājiem. Šī stratēģija kalpos par pamatu gan Daudzgaļu finanšu shēmas 2007.–2013. gadam vidusposma pārskatam, gan jaunajai finanšu shēmai 2014.–2020. gadam. ES ir jāiegulda kombinētās Eiropas transporta sistēmas ilgtspējīgā attīstībā, Eiropas enerģētikas infrastruktūrā, energoefektivitātē un lauksaimniecībā. Stratēģijai „Eiropa 2020” vajadzētu būt pamatotai uz sabiedriskas apspriešanas un debašu par turpmāko kohēzijas politiku, turpmāko kopējo lauksaimniecības politiku, turpmāko kopējo transporta un enerģētikas politiku, turpmāko rūpniecības politiku un turpmāko pētniecības un jauninājumu politiku iznākumu. Es aicinu Eiropadomi pirms stratēģijas „Eiropa 2020” pieņemšanas sākt apspriešanos ar Eiropas Parlamentu, valstu parlamentiem, vietējām iestādēm, sociālajiem partneriem un NVO. Tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, lai stratēģija „Eiropa 2020” kļūtu par kaut ko vairāk nekā tikai papīru.

Iuliu Winkler (PPE), rakstiski. – Eiropas Savienība pašlaik ir izšķirošas problēmas priekšā: tai ir jāizdara izvēle starp pieeju, kuras pamatā ir valsts intereses, ko stingri atbalsta dažas dalībvalstis, un kopējām gaidām, ka ES arī turpmāk būs nozīmīga globāla dalībiece. Gaidāmajai G20 valstu augstākā līmeņa sanāksmei būtu jāizraisa pārdomu brīdis: ja mēs pēc krīzes gribam stiprāku Eiropas Savienību, mums jāapzinās tas, ka drīz pat lielākās Eiropas valstis globālo problēmu priekšā būs mazas salīdzinājumā ar Brazīliju, Krieviju, Indiju, Ķīnu un Dienvidāfriku (BRICS valstīm) vai ASV.

Atbildei vajadzētu būt pamatotai uz kopēju Eiropas pieeju un lielāku ekonomikas koordināciju, nevis uz starpvaldību pieeju, kurai ir spēcīga tendence nosliekties valstu interesēs un kura atbalsta izņēmumus. Eiropas Savienība nekļūs stiprāka, ja starp dalībvalstīm tiks novilkta jaunas robežlīnijas un jaunā ekonomikas pārvaldība tiks koncentrēta tikai uz eiro zonu, pārstājot ievērot Eiropas solidaritātes pamatprincipu.

Es domāju, ka Eiropas veiksmīgas būtības plānošana, vienlaikus izslēdzot tās valstis, kuras neietilpst eiro klubā, ir diezgan amorāla. Euro zona nevar gūt panākumus, ja panākumus negūst visa Eiropas Savienība. Jebkāda cita pieeja pašos pamatos sašūpo Eiropas projekta arhitektūru.

5. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (31. maijs–1. jūnijs) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes (31. maijs–1. jūnijs) secinājumiem.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos, ka mums šodien ir iespēja runāt par pēdējās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes, kas notika Rostovā pie Donas, iznākumu. Tā bija laba augstākā līmeņa sanāksme, tā bija pragmatiska un konstruktīva, un tā apliecināja Krievijas vēlmi panākt ciešākas attiecības ar Eiropas Savienību.

Šajā augstākā līmeņa sanāksmē mēs sākām „Partnerību modernizācijai”. Kā godājamie deputāti zina, savu pilnvaru laikā prezidents Medvedev pastāvīgi ir atzinis, ka Krievijai ir vajadzīga modernizācija. Eiropas Savienība — kā Krievijas vissvarīgākais tirdzniecības partneris un investors — ir dabisks partneris šajā procesā. Mūsu attieksme ir skaidra: lai gūtu panākumus, vajadzīga plaša pieeja modernizācijas centieniem. Tiem jānodrošina jauninājumi un uzņēmējdarbība, taču tiem arī jāstiprina demokrātiskas vērtības un

tiesiskums. Tāpēc „Partnerības modernizācijai” prioritārās jomas ir efektīva tiesu iestāžu darbība, cīņa pret korupciju un dialogs ar pilsonisko sabiedrību.

Tā kā Eiropas Savienībā agrāk ir bijušas šādas problēmas, mēs paudām bažas par cilvēktiesību aizstāvju un žurnālistu ikdienas situāciju. Demonstrācijas, kas Maskavā notika 31. maijā, bija piemērs tam, ka joprojām pastāv sarežģījumi attiecībā uz konstitucionālo pulcēšanās brīvību. Bažas sagādā arī aizvien lielākā nestabilitāte Ziemeļkaukāzā.

Taču ir arī pozitīvi notikumi, un ir svarīgi, lai mēs tos atzītu: nāves soda moratorija apstiprināšana un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. protokola ratificēšana. Darbs tiesiskuma un korupcijas apkarošanas jomā veicinās arī uzņēmējdarbībai draudzīgāku vidi. Ieguldījumu plūsmas uz Krieviju ir samazinājušās, un Krievija saprot, ka tai ir vairāk jādara, lai piesaistītu investorus.

Šajā plašākajā stratēģijā, kas paredz stiprināt uz noteikumiem pamatotus procesus, ietilpst arī pievienošanās Pasaules Tirdzniecības organizācijai. ES atbalsta Krievijas drīzu pievienošanos, un mēs ceram, ka drīz izdosies pabeigt darbu, lai tas būtu iespējams.

Politiskā apņemšanās sākt tirdzniecību ir jāpārverš par realitāti. Zināmas bažas vieš Krievijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienības izveide. Mums kopumā nav problēmu ar muitas savienībām — Eiropas Savienība ir muitas savienība —, taču mums rodas bažas, ja šīs savienības drīzāk kavē tirdzniecību nekā to veicina, kā, šķiet, tas būs šīs ierosinātās muitas savienības gadījumā.

Kas attiecas uz enerģētiku, mūsu diskusijās uzmanība tika pievērsta fiziskajai infrastruktūrai, mūsu attiecību enerģētikas jomā tiesiskajam pamatam un energoefektivitātei. Liela nozīme šajā saistībā būs programmai „Partnerība modernizācijai”. Mūsu jaunajā nolīgumā jābūt pārliecinošiem nosacījumiem enerģētikas jomā, kas atspoguļo Enerģētikas hartas nolīguma principus. Mēs arī uzsvērām, ka mēs Enerģētikas hartu uzskatām par visloģiskāko forumu, lai apspriestu priekšlikumus daudzpusējai energoapgādes drošības sistēmai.

Energoefektivitātei un siltumnīcefektu izraisīto gāzu samazināšanai ir galvenā nozīmē cīņa pret klimata pārmaiņām. Mēs mudinājam Krieviju būt vērienīgākai attiecībā uz mērķiem (pašlaik 15–20 % salīdzinājumā ar 1990. gadu līmeni), un mēs turpināsim savus centienus, gatavojoties Kankunas konferencei.

Attiecībā uz vīzām Krievija ir gatava ātri virzīties uz priekšu, taču tā apzinās Eiropas Savienības iekšējo kontekstu saistībā ar šo jutīgo jautājumu. Eiropas Savienība uzsvēra vajadzību virzīties soli pa solim, īstenojot uz rezultātiem orientētu pieeju. Mēs esam iesnieguši konkrētu priekšlikumu šajā saistībā, un mēs arī atgriezīsimies pie mūsu nolīguma par vīzu režīma liberalizāciju. Mēs ceram, ka būs iespējams noslēgt divpusējus nolīgumus par vietējo pierobežas satiksmi ar Poliju un Lietuvu, tādā veidā uzlabojot Kaļiņingradā dzīvojošo krievu situāciju.

Mēs arī apspriedām sadarbību krīžu pārvaldības jomā, un abas puses norādīja uz *EUFOR Chad* un *ES NAVFOR-ATALANTA* pozitīvo pieredzi. Mēs vienojāmies apsvērt, vai mēs varētu tālāk attīstīt šo sadarbību. Krievija iesniedza konkrētus priekšlikumus, kurus mēs izskatīsim. Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas neatkarībai, protams, jāpaliek neskartai.

Šī augstākā līmeņa sanāksme bija iespēja apspriest arī daudzus starptautiskus jautājumus: Tuvo Austrumu miera procesu, Irānas kodolprogrammu, Afganistānas un Pakistānas attiecības, Kosovas jautājumu, Austrumu kaimiņattiecības, kā arī plašāku Eiropas drošību. Es priecājos, ka mēs ar ārlietu ministru *S. Lavrov* sniedzām kopīgu paziņojumu par

zaudētājām dzīvībām laikā, kad Izraēla veica militāro operāciju pret flotili, kas kuģoja uz Gazu.

Taču, kā bija gaidāms, mūsu viedokļi atšķirās jautājumos par Gruziju, Kosovu un Moldovu; šajos jautājumos izskanēja labi zināmā Krievijas nostāja.

Elmar Brok, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton, dāmas un kungi! Es vēlos jums izteikt lielu pateicību par šo paziņojumu, baronese Ashton, kā arī par to, kā bija organizēta šī augstākā līmeņa sanāksme. Ir kļuvis skaidrs, un tas tika pateikts arī šajā sanāksmē, ka cilvēki ir nobažījušies par daudziem notikumiem Krievijā saistībā ar tiesiskumu, kā arī par demonstrācijām un noteiktām tiesā izskatītājām lietām. Viens no daudziem citiem bažu iemesliem ir tas, ka, piemēram, saistībā ar Gruziju joprojām nav noteiktas starptautiskas tiesību normas. Tomēr, no otras puses, ir svarīgi atzīt panākto ziņā būs svarīgs ieguldījums.

Ir būtiski, lai mēs apzinātos Krievijas stratēģiski svarīgo nozīmi. Mums ir ievērojamas kopīgas intereses ekonomikas un enerģētikas jomā. Man ļoti svarīgi šķiet tas, ka bija iespējams panākt kopēju nostāju 5+1 valstu sarunās saistībā ar Irānu un Apvienoto Nāciju Organizācijas rezolūciju, kā arī citos jautājumos. Es arī uzskatu, ka, ja mēs gribam panākt progresu, izšķiroši svarīgi ir pastiprināt Tuvo Austrumu Kvarteta darbību.

Taču tas, vai mēs varam virzīt uz priekšu sarunas par jaunu partnerības un sadarbības nolīgumu, un tas, kā tajā var iekļaut politiku par četrām kopīgajām jomām un cilvēktiesību jautājumu, ir atkarīgs arī no Krievijas uzticamības. Kā jūs teicāt, daudziem no mums ir svarīgi tie pamatjautājumi, kurus līdz šim ietvēra Enerģētikas harta un kas netiek piemēroti. Krievijai jābūt gatavai padarīt šāda veida nolīgumus juridiski saistošus, tāpat kā tai jābūt gatavai uztvert nopietni sarunas ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju (PTO) un pasākumus, kas jāveic, lai kļūtu par PTO dalībnieci, ja tā grib kļūt par pilntiesīgu dalībnieci starptautiskajā arēnā. Šajā sakarībā muitas savienība ar Kazahstānu un Baltkrieviju nav labs piemērs. Taču es domāju, ka šī starptautiskā saikne ir svarīga, jo īpaši attiecībā uz G20 valstu saistību uzticamību.

Manuprāt, būtu pareizi, ja mēs virzītos uz priekšu vīzu režīma liberalizēšanas jautājumā. Tomēr mums būtu skaidri jāpasaka, ka tam jānotiek saskaņā ar izmaiņām mūsu austrumu kaimiņu, kuri nedrīkst ciest Krievijas vīzu režīma liberalizēšanas dēļ, vīzu procesos. Nedrīkst notikt arī tā, ka ceļot uz Eiropu no Ukrainas ar Krievijas pasi būtu vienkāršāk nekā ar Ukrainas pasi. Es ceru, ka jūs pievērsīsiet uzmanību atbilstīgai šo procesu saskaņošanai.

Adrian Severin, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienības un Krievijas attiecībām ir liela stratēģiska nozīme, ko raksturo ne tikai mūsu ekonomiskās intereses, bet arī mērķis cieši sadarboties dažādās starptautiskās jomās. Ģeogrāfiski Krievija ir un būs Eiropas Savienības tuvākais kaimiņš, un tai arī turpmāk būs virzītājspēka loma gan Eiropas un Āzijas, gan Eiropas un Atlantijas attiecībās.

Varētu runāt arī par Eiropas Savienības un Krievijas papildināmību starp vajadzībām un resursiem, kā arī noteiktu globāla mēroga mērķu sakritību vai konvergenci.

Ir jāsaprot, ka nestabila, neaizsargāta Krievija, kas cieš no iekšējām nesaskaņām, rada problēmas Eiropas Savienībai, savukārt pretējais nozīmē stabilitāti. Es ceru, ka arī Krievija sapratīs, ka tās drošībai labākas ir stabilas kaimiņattiecības.

Eiropas Savienības un Krievijas stratēģisko attiecību sistēmai būtu jāparedz darbības vairākos līmeņos. „Partnerība modernizācijai” ir patiešām svarīga; tai būtu jāveicina uzticības,

savstarpējas atkarības un konverģences izveide ar Krieviju plašās kopīgu interešu jomās. Taču būtu jāapsver arī partnerība attiecībā uz pievienošanu PTO, jo šādas partnerības ceļā Krievija varētu gūt labumu no tā, ka Eiropas Savienība paātrinātu tās integrāciju PTO.

Svarīga ir enerģētikas kopiena. Tai būtu jāietver arī trīspusējas sadarbības instruments ar pārejas valstīm. Iespējams, mums kopīgi ar Amerikas Savienotajām Valstīm ir vajadzīgas arī trīspusējas sarunas par to, kā atjaunināt Eiropas un globālās drošības nolīgumus tā, lai izveidotu sava veida globālu līdzsvara mehānismu, īstenojot tiesību ievērošanu un subsidiaritāti; šajā mehānismā mums jānodrošina pareiza pieeja cilvēktiesību perspektīvai. Jāizvairās izmantot dialogu par cilvēktiesībām kā ģeopolitisku instrumentu — cilvēktiesībām jābūt reālas politiskas sadarbības un reālas iestāžu savstarpējās sadarbības pamatā.

Kristiina Ojuland, *ALDE grupas vārdā.* – (ET) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Eiropas Savienības un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme, kas notika Rostovā pie Donas, viesa cerības uz panākumiem savstarpējās attiecībās, jo īpaši attiecībā uz ekonomisko sadarbību un arī, plašāk runājot, starptautisko sadarbību ar Krieviju. Ņemot to vērā, mēs tomēr domājam, ka ir svarīgi, lai mēs, attīstot šīs attiecības, nepārtrauktu uzsvērt demokrātijas, cilvēktiesību, pilsoņu brīvību un tiesiskuma principus.

Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa atbalsta modernizācijas programmu, kuras mērķis ir dažādot Krievijas ekonomisko vidi un attīstīt tirdzniecības attiecības ar Eiropas Savienību. Šis mērķis ir sasniedzams, ja Krievija darīs visu iespējamo, lai sakārtotu savu ekonomisko un tiesisko vidi. Mēs starp Krieviju, Kazahstānu un Baltkrieviju izveidoto muitas savienību uzskatām par zīmi, ka Krievija pašlaik negrib pievienoties PTO, bet tas savukārt atbaida potenciālos investorus. Kas attiecas uz ārējiem ieguldījumiem Krievijā, mēs gribētu redzēt lielāku noteiktību gan enerģētikas nozarē, gan citās jomās.

Mēs gribētu redzēt lielāku Krievijas vēlmi uzlabot sadarbību pārrobežu preču pārvadājumos, taču mēs arī domājam, ka ir saprātīgi vienkāršot vīzu režīmu starp Eiropas Savienību un Krieviju. Tomēr, lai to panāktu, Krievijai ir jāveic konkrēti un praktiski pasākumi. Attiecībā uz energoapgādes drošību ALDE grupa uzskata, ka ir ļoti svarīgi turpināt sarunas ar Krieviju un panākt nolīgumu, kura pamatā būtu Enerģētikas hartas principi un kurš patērētājiem garantētu piegādes drošību.

Mēs atzinīgi vērtējam Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 14. protokola ratificēšanu un nāvessoda moratorija apstiprināšanu Krievijā, taču mēs gribētu norādīt, ka saistības attiecībā uz Gruziju vēl nav izpildītas. Mēs arī gribam redzēt Krievijas taisnīgu sadarbību, lai atrisinātu konfliktus Moldovā un Dienvidkaukāzā.

Visbeidzot, es gribu vēlreiz atgriezties pie pamatvērtībām. ALDE grupa gribētu izveidot ilgtermiņa partnerību ar Krieviju visās jomās, taču mēs nevaram ļaut saviem partneriem novirzīties no tiesiskuma un demokrātijas principiem un tādējādi tos pārkāpt. Nekāds ekonomisks labums nevar būt svarīgāks par tām vērtībām, kuras pārstāv Eiropas Savienība. Viens raksturīgs piemērs tam, kā Krievijas Federācija ir novirzījies no tiesiskuma principiem, ir *Mikhail Khodorkovsky* otrā tiesas prāva, kam pievērsta uzmanība arī ALDE grupas ierosinātajā 5. grozījumā, un mēs lūdzam kolēģus to atbalstīt. Paldies!

Werner Schulz, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungļi! Mūsu priekšā uz galda atrodas vāja rezolūcija par nepārliciecināšu Eiropas Savienības un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi. Ņemot vērā prezidenta *D. Medvedev* centienus modernizēt Krieviju, mums jāturpina viņam paskaidrot, ka modernizācija nav tikai tehnisks jautājums.

Lai gan mēs pilnīgi saprotam to, ka Krievija grib attīstīt nanotehnoloģijas un izveidot „Silīcija ieleju”, modernizācijai ir vajadzīga arī aktīva un dinamiska pilsoniskā sabiedrība, kurā var izpausties radošums. Mums būtu jāpiedāvā Krievijai pilnīga šāda veida partnerība modernizācijai, un tāpēc ir svarīgi novērst trūkumus un risināt problēmas. Mēs esam pateicīgi Eiropadomes priekšsēdētājam *Van Rompuy* kungam, kurš to darīja Rostovā, un baronesei *Ashton* par viņas centieniem nesenojā augstākā līmeņa sanāksmē.

Taču tas būtu jāatspoguļo arī mūsu rezolūcijā. Tāpēc mēs esam iesnieguši četrus grozījumus, un es vēlos lūgt jūs tos atbalstīt. Tie attiecas uz politiskas vajāšanas pārtraukšanu, uzlabojot sodu sistēmu, *Sergei Magnitsky* nāves apstākļu izmeklēšanu, *Mikhail Khodorkovsky* un *Platon Lebedev* atbrīvošanu, konflikta Ziemeļkaukāzā noregulēšanu un Krievijas Konstitūcijā noteiktās pulcēšanās brīvības ieviešanu. Ārējai brīvībai — citiem vārdiem sakot, vīzu režīma liberalizācijai — būtu jāiet rokrokā ar brīvību valsts iekšienē. Mēs esam pārliecināti, ka brīvībai Krievijā jābūt nedalāmai.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze! Ņemot vērā Krievijas ģeogrāfisko tuvumu Eiropas Savienībai, kā arī tās triljonus vērtu ekonomiku un milzīgos dabas resursus, sevišķi gāzi, ES un Krievijas stratēģiskās attiecības ir ļoti svarīgas. Mana grupa atzīst, ka Krievijai kā pastāvīgai ANO Drošības padomes loceklei ir jābūt svarīgai starptautiskajai lomai. Jo īpaši Krievijai jābūt svarīgai lomai attiecībā uz situāciju Ziemeļkorejā un ar Kvarteta starpniecību Tuvo Austrumu procesā, kā arī Irānas pārliecināšanā atturēties no tās kodolieroču programmas un Turcijas pārliecināšanā atvērt robežu ar Armēniju.

Ukrainā — valstī, kas ir tuva manai sirdij, — prezidenta *Janukovich* ievēlēšana ir būtiski uzlabojusi iepriekš saspringtās attiecības starp Maskavu un Kijevu, taču pretrunīgais lēmums pagarināt nomu Krievijas jūras flotei Krimā nebūtu jāuztver kā zīme, ka Ukraina ir noraidījusi Eiropas Savienību un pilnīgi atgriezusies Mātes Krievijas rokās. Jo īpaši mums būtu jānoraida Krievijas ārlietu ministra *Sergei Lavrov* paziņojums, ka Krievija nav vitāli ieinteresēta, lai Ukraina pievienotos Eiropas Savienībai. Prezidents *Janukovich* vēlēšanās uzvarēja ar nelielu pārsvaru, un vismaz puse Ukrainas iedzīvotāju atbalsta ciešākas saites ar Eiropas Savienību; mēs nevaram vienkārši atkāpties no sava pienākuma pozitīvi reaģēt uz viņu cerībām.

(Sēde tika pārtraukta)

6. Oficiāla sveikšana

Priekšsēdētāja. – Dāmas un kungi! Man ir prieks jūs informēt, ka saskaņā ar starpparlamentu sanāksmju formātu uz dažām dienām Eiropas Parlamentā darba vizītē ir ieradusies Ķīnas Tautas Republikas Nacionālā tautas kongresa delegācija, lai piedalītos 29. Eiropas Parlamenta un Ķīnas starpparlamentu sanāksmē. Es gribētu sirsnīgi sveikt visus šīs delegācijas locekļus.

Šīs 29. mūsu parlamentu sanāksmes līdzpriekšsēdētāji attiecīgi ir Ķīnas Tautas Republikas Nacionālā tautas kongresa priekšsēdētāja vietnieks *Peixin* kungs un Eiropas Parlamenta deputāts *Rivellini* kungs.

Eiropas Parlaments priecājas par šo dialogu, kas regulāri notiek jau zināmu laiku. Šī jaunā sanāksme stiprinās attiecības starp mūsu parlamentiem un ļaus apspriest plašu jautājumu loku, kas skar Eiropas Savienības un Ķīnas Tautas Republikas kopīgas intereses.

Es gribētu pateikt abu delegāciju locekļiem, ka es vēlos, lai jau notikušās sanāksmes, kā arī tās sanāksmes, kas notiks šodien, būtu aktīvs ieguldījums abu mūsu iestāžu tuvināšanā.

7. ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumi (31. maijs–1. jūnijs) (debašu turpināšana)

Priekšsēdētāja. – Mēs atsākam debates par Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojumu par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes (31. maijs–1. jūnijs) secinājumiem.

Helmut Scholz, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Mēs Eiropas Parlamentā bieži apspriežam attiecības starp Eiropas Savienību un Krievijas Federāciju. Es savas grupas vārdā esmu parakstījis Parlamenta kopīgo rezolūcijas priekšlikumu — par spīti ierobežotajiem paziņojumiem par nesenās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu.

Taču es gribētu izteikt šādu papildu apsvērumu. Šī bija pirmā augstākā līmeņa sanāksme pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, un tāpēc Krievija cerēja, ka Eiropas Savienība ieņems apņēmīgāku nostāju. Krievijai Eiropas Savienība ir dabiska stratēģiskā partnere, ar kuru tai ir saikne, ņemot vērā mūsu kopīgās vērtības. Šajā saistībā es gribētu visiem atgādināt, ka 2010. gada februārī Krievijas Federācija bija pēdējā no 47 Eiropadomes locekļiem, kas ratificēja Eiropas Cilvēktiesību konvenciju. Tā bija skaidra norāde, ka Krievija atbalsta Eiropadomes kopējās vērtības. Krievija jo īpaši cerēja panākt progresu vīzu prasības atcelšanas jautājumā. Šīs sarunas notiek jau vairākus gadus un joprojām nav devušas nekādus konkrētus rezultātus.

Es ļoti lielā mērā piekrītu viedoklim, ka ierosinātā „Partnerība modernizācijai” ir solis stratēģiskas partnerības nolīguma virzienā. Taču, manuprāt, partnerība modernizācijai nesniedz pietiekami tālu, jo saskaņā ar Eiropas Reformu centru nav paredzēts, piemēram, nodot Eiropas tehnoloģijas tiem projektiem, kuros piedalās Krievija. Eiropas Savienība šajā ziņā ir pārāk tuvredzīga un neizmanto daudzas sadarbības iespējas, jo īpaši attiecībā uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, un tādējādi arī iespējas radīt uzticību.

Kādēļ šīm sanāksmēm, kas notiek gadiem, tik ļoti trūkst satura? Manuprāt, mums būtu jāpatur prātā, ka vissvarīgākā problēma, ar ko saskaras abas sarunu puses, joprojām ir savstarpējas uzticības trūkuma pārvarēšana. Ir pārāk daudz retorikas, un ļoti bieži trūkst nopietnu projektu, kas varētu dot patiesu ieguldījumu, lai izveidotu uzticību visās politiskās, ekonomiskās, sociālās un kultūras dzīves jomās.

Eiropas Savienības un Krievijas konstruktīvo attiecību, kuru mērķis ir atrisināt pašreizējās problēmas, galvenie aspekti ir enerģētika un vide. Mēs visi pārāk bieži runājam par to, ka enerģētikas politika ir stratēģisks sadarbības instruments un pozitīvs uzticības radīšanas piemērs, taču bieži pārpratumi un nolaidība pastāv tieši enerģētikas jomā. Mums jāveic apņēmīgi pasākumi, lai atrisinātu šo problēmu.

Fiorello Provera, *EPD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Krievija Eiropas Savienībai būs ārkārtīgi svarīga stratēģiskā partnere, un tāpēc ir būtiski panākt plašu partnerību un noslēgt sadarbības nolīgumu.

Šis nolīgums ir mūsu ārpolitikas prioritāte, jo tas radītu atbilstīgu forumu vispusīgai sadarbībai ar Maskavu. Ar to es domāju divpusēju tirdzniecību, vīzu režīma liberalizāciju, nelegālās imigrācijas kontroli, cīņu pret terorismu, organizēto noziedzību un klimata

pārmaiņām, kā arī tādus īpaši steidzamus jautājumus kā Irānas kodolprogramma, Kaukāza jautājuma noregulēšana un Tuvo Austrumu miera process.

Attiecībā uz enerģētiku Eiropas Savienībai būtu jāatmet daži aizspriedumi un jāieņem pragmatiskāka un saskaņotāka pieeja. Ja mēs gribam atrisināt energoapgādes drošības jautājumu, mums būtu jāatzīst „*South Stream*” projekta pievienotā vērtība, jo tas garantē drošu piegādes maršrutu un pietiekamu enerģijas daudzumu, kas vajadzīgs ekonomikas atveseļošanai turpmākajos gados.

Attiecībās ar tik svarīgu partneri kā Krievija Eiropai būtu jādarbojas divos atsevišķos līmeņos: no vienas puses, apspriežot ideālus un ideoloģiskās vērtības un, no otras puses, ieņemot praktisku pieeju, kādu prasa attiecības starp valstīm.

Jean-Marie Le Pen (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Es priecājos par jauno dinamiku, ko radījusi „Partnerības modernizācijai” sākšana, un es priecājos par tās pragmatismu. Pat ja no tās nebūtu citu ieguvumu, šī jaunā partnerība vismaz uzsvērtu to, cik lielā mērā Krievija ir Eiropas Savienības neizbēgama ģeopolitiska partnere. Mani ļoti iepriecina arī pozitīvie komentāri par sadarbību ar Krieviju krīžu pārvaldības jomā.

Tomēr man ir daži komentāri. Ja Eiropas Savienības prasības vienmēr ir uzsvērtas, tad tās partneres nostāja vai intereses, šķiet, ir sistemātiski par zemu novērtētas vai pat noraidītas — neatkarīgi no tā, vai runa ir par enerģētikas jomu vai veidu, kā Krievija analizē austrumu partnerību un savu tuvāko kaimiņu cerības pievienoties atlantiskajai kopienai.

Es gribētu arī piebilst, ka tā stingrība, ko lielākā daļa dalībvalstu pauž savos uzskatos, un asums, ar kādu tiek nosodīti cilvēktiesību pārkāpumi, šķiet, attiecas tikai uz Krieviju. Laikā, kad Francijas vai Eiropas darba ņēmēji ir bezdarbnieki, attiecībā, piemēram, uz Ķīnu un tiem tiesiskuma pārkāpumiem, ko tā, raugoties no Eiropas obligāto sociālo prasību viedokļa, sistemātiski īsteno, pat runājot tikai Laogai, šīs milzīgās fabrikas, kontekstā, komentāri ir civilizētāki un diplomātija kļūst pieklusinātāka.

Ļaujiet man jums atgādināt parunu *ad angusta per angusta* — uz cildenu mērķi caur grūtībām —, jo tā es šodien redzu Krievijas centienus, brīvus no marksisma noziedzīgās indes, kas tik daudzas desmitgades bojāja asinis šajā zemē un padarīja to par cietumu. Pašreizējai Krievijas Federācijai ir izdevies likt visai nācijai pašapzinīgi izslīeties par spīti ievērojamajām grūtībām un problēmām, uz kurām tai joprojām ir jāreaģē.

Tāpēc es vēlos lūgt ultra labējos Eiropas piekritējus izrādīt mazliet lielāku pieticību, jo īpaši laikā, kad Eiropas supervalsts neīsteno nevienu no saviem mērķiem, par spīti aizvien dārgākajām metodēm un aizvien lielākajai Rietumeiropas, Centrālās un Austrumeiropas dalībvalstu dominēšanai.

Man arī jums jāatgādina, ka Parlaments pret komunistisko Padomju Savienību izrādīja lielāku iecietību nekā pret Krieviju. Turklāt bieži tie, kas šodien ar paštaisnu sašutumu un vislielāko klīrību uztver Eiropas Savienības un Krievijas partnerību, ir tie paši, kuri iepriekš aģitēja par Rietumu vienusēju atbrūnošanos un *Gorbachev* kunga līdzdalību Kopienā.

Šajā sakarībā, ja jūs to jau nezināt, man jūs jāinformē par jauniem vēsturiskiem faktiem, kas pēc kāda laika parādīsies atklātībā, jo pašlaik tiek tulkoti slepenie padomju arhīvi, kurus izdevās iegūt drosmīgajam *Pavel Stroilov*. Šie arhīvi jau ir sagādājuši un arī nākotnē sagādās dažus nepatīkamus pārsteigumus tiem, kuri izplata vienīgo atļauto uzskatu par realitāti attiecībā uz Aukstā kara beigām: atklās, kas patiesībā bija *Gorbachev* kungs un kā šo realitāti

ir sagrozījuši šodienas Eiropas ultra labējie spēki, kuri toreiz ar lielu entuziasmu gribēja padarīt iespējamus dažus padomju projektus.

Riskēdams atkārtoties, es tomēr gribu pateikt, ka Krievija ir būtiska Eiropas valstu stratēģiskā partnere un mums visu pušu interesēs ir jāstiprina mūsu attiecības. Šī valsts kultūras, civilizācijas, vēstures, ģeogrāfijas, savstarpējo interešu un kopīgo risku ziņā mums ir tuvāka nekā dažas valstis, kurām jūs gatavojaties ļaut pievienoties Eiropas Savienībai.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, *Ashton* kundze! Vispirms es gribētu pateikties kolēģiem, kuri sadarbojās ar mani, lai panāktu labu, skaidru rezolūciju. Mūsu rezolūcijā ir ietverti daudzi ļoti kritiski izteikumi par augstākā līmeņa sanāksmi Rostovā pie Donas. Tāpat kā daži komentētāji, mēs domājam, ka galvenais šīs sanāksmesniecīgo rezultātu iemesls ir tas, ka Krievija dod priekšroku divpusējai jautājumu risināšanai ar dalībvalstīm, nevis ar Eiropas Savienību, jo tā uzskata, ka mēs joprojām nepaužam vienotu nostāju. Kāds ir jūsu viedoklis par sadarbību šajā augstākā līmeņa sanāksmē? Vai, jūsuprāt, jums tajā izdevās reāli paust Eiropas nostāju?

Tagad es gribu uzdot četrus konkrētus jautājumus. Vai šajā augstākā līmeņa sanāksmē vispār tika apspriests partnerības nolīgums? Manuprāt, ārkārtīgi svarīgi ir noslēgt plašu, juridiski saistošu nolīgumu, kura darbības sfērā būtu ietverta ne tikai ekonomiska sadarbība vai jauna vienošanās enerģētikas jomā. Tomēr šā partnerības nolīguma neatņemamai daļai jābūt arī demokrātijai un cilvēktiesībām. Vai šis jaunais partnerības nolīgums vispār ir jūsu vai Krievijas prioritāte?

Kas attiecas uz modernizācijas partnerību, es kā Eiropas Parlamenta deputāte jutos izslēgta. Ir ļoti noslēgtas sadarbības līgumus, taču šī jaunā modernizācijas programma ir spīdošs neskaidrības piemērs. Šī nebija vienīgā iniciatīva, kuru es būtu gribējusi vispirms apspriest ar jums, jo, ja runa ir par Krievijas ekonomikas modernizēšanu, manuprāt, daudz aktuālāki kļūst tādi jautājumi kā Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO), Enerģētikas harta un cīņa pret korupciju.

Turklāt pastāv četras kopīgās telpas; vai jaunā modernizācijas programma nav tas pats, kas mūsu iepriekšējais nolīgums par četrām kopīgajām telpām?

Jebkurā gadījumā šajā rezolūcijā mums ļoti liela uzmanība jāpievērš politikai cilvēktiesību jomā, un jūs abi to esat darījuši. Ir iesniegta arī virkne grozījumu; manuprāt, labāk būtu tos izskatīt ziņojumā par Krieviju.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Baronese *Ashton*, es gribētu jums pateikties par skaidro un atklāto ziņojumu, kurš parāda, cik svarīgi ir izveidot partnerību ar Krieviju. Es gribētu, lai tiek izveidota stratēģiska partnerība. Taču man arī jāsaaka, ka Krievija ir partnere, kas diemžēl ne vienmēr ievēro visus līgumus un nolīgumus, piemēram, attiecībā uz Gruziju. Būdam viens no tiem, kuri ļoti kritiski izturējās pret Gruzijas darbībām pēdējā kara laikā, es gribu izteikt nožēlu, ka Krievija neievēro nolīgumus ar Gruziju, jo tas vājina Krievijas pozīcijas un tās izredzes īstenot miera uzturētājas lomu šajā reģionā.

Normālos apstākļos Krievija būtu arī iesaistīta, lai palīdzētu atrisināt ļoti kritisko situāciju Kirgizstānā. Paldies Dievam, tā skaidri pateica, ka grib tikt iesaistīta tikai kā daļa no Apvienoto Nāciju Organizācijas. Šī ir jomā, kurā mums Krievijai ir ļoti skaidri jādara zināms mūsu viedoklis. Mēs gribam, lai Krievija būtu mūsu stratēģiskā partnere, taču tai ir jāievēro kopīgie noteikumi, kas izstrādāti Apvienoto Nāciju Organizācijā, kā arī nolīgumi, kas noslēgti ar Eiropas Savienību.

Es ļoti priecājos par pozitīvajām tendencēm Ukrainas un Krievijas attiecībās. Taču tas nekavē un nedrīkst kavēt Eiropas Savienību pastāvīgi uzlabot attiecības ar Ukrainu. Šīs abas lietas viena otru neizslēdz.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Mana grupa piekrīt tam, ko tikko sacīja Swoboda kungs. Mēs gribētu, lai ES būtu stratēģiska partnerība ar Krieviju. Taču mēs arī uzskatām, ka mums nav šāda veida partnerības, jo to vienkārši vēl nav iespējams izveidot, pamatojoties uz vērtībām, kuras mums pašlaik nav kopīgas ar Krieviju. Neraugoties uz to, es uzskatu, ka ir dažas cerības zīmes. Manuprāt, šīs zīmes ir svarīga iespēja jūsu pilnvaru laikā, baronese Ashton, zīmes, kuras jūsu priekštecim, visticamāk, nebija pieejamas.

Es Krievijā saskatu „rietumu politiku”, kas ir konstruktīvāka nekā līdzšinējā politika. Ievērojams panākums ir strīda ar Norvēģiju atrisināšana attiecībā uz robežu Arktikā; šis strīds bija saistīts ar lielām izejmateriālu atradnēm. Vēl viens pārsteidzošs solis ir nolīgums ar Ukrainu par jūras flotes bāzi Sevastopolē un gāzes piegādi, kas, cerams, radīs arī zināmu stabilitāti gāzes piegādēs Eiropas Savienībai. Vēl viens ļoti svarīgs panākums ir domstarpību ar Poliju noregulēšana jautājumā par Smoļenskā notikušo traģēdiju. Visi šie notikumi patiesi ir atzinības vērti. Es nedrīkstu aizmirst pieminēt vēl kaut ko, kas bija patiešām negaidīti. Krievijas valsts televīzija divas reizes visizdevīgākajā raidlaikā rādīja Andžeja Vajdas filmu „Katiņa”. Tas norāda uz jaunu attieksmi Krievijā, kas manī vieš cerības uz nākotni.

Šīs „rietumu politikas” rezultātā Krievija ir arī sākusi atzīt, ka tās reālās problēmas slēpjas dienvidos un austrumos. Šajā saistībā ir minēta gan Kirgizstāna, gan Irāna. Iespējams, šī „rietumu politika” izpaužas arī Krievijas balsojumā ANO Drošības padomē par sankcijām pret Irānu. Vienošanās par jaunu Stratēģiskā bruņojuma samazināšanas (START) līgumu katrā ziņā ir šīs politikas rezultāts. Tā ir taisnība, ka pastāv cerības. Mēs varam cerēt uz attiecību uzlabošanu un uz nepārtrauktu progresu ceļā uz stratēģisku partnerību.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Es vēlos sirsnīgi pateikties Augstajai pārstāvei, kura devās uz Rostovu pie Donas, un visai ES Cilvēktiesību darba grupai. Es ļoti priecājos, ka jūs izvirzījāt šos jautājumus, jo, kā jūs teicāt, ir pozitīvas zīmes, taču ir arī iemesli bažām. Manuprāt, Eiropas Parlamentam būtu skaidri jānorāda šīs problēmas savā rītdienas rezolūcijā, kā jūs atzīmējāt. Starp Parlamentu, Komisiju un Padomi ir bijusi lieliska sadarbība, un mums arī turpmāk ir šādi jāsadarbojas, ja runa ir par cilvēktiesību jautājumiem.

Šajā saistībā es gribu pateikties arī komisārei Malmström par to, ka viņa diskusijās ar kolēģiem Krievijā pievērsās ļoti svarīgai lietai cilvēktiesību jomā. Viņa pieminēja advokāta Sergei Magnitsky lietu, kas ir šokējošs piemērs tam, kā cilvēks, kurš atbalsta cilvēktiesības, var zaudēt dzīvību.

Mēs nedrīkstam pievērt acis arī uz faktu, ka laikā, kad Rostovā pie Donas notika ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme, nevalstiskajām organizācijām tika liegta pulcēšanās un demonstrāciju iespēja. Šīs organizācijas tikai pauda atbalstu Krievijas konstitūcijas 31. pantam, kuram būtu jāgarantē pulcēšanās brīvība.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Maskava ir sapratusi, ka bez modernizācijas un plašas piekļuves rietumu tehnoloģijām tai attīstības ziņā nav nekādu izredžu sasniegt Eiropas vidējo līmeni. Eiropas Savienībai būtu jāizmanto šī iespēja. Taču, kā pierāda ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes Rostovā pie Donas diezgan viduvējais iznākums, tas nenotiek.

Tā tas būs vienmēr, kamēr Eiropas Savienība neriskēs sarunās ar Krieviju ieņemt stingru nostāju attiecībā uz vērtībām un principiem. Tāpēc mums ir skaidri jāpasaka, ka jaunajā Krievijas un Eiropas Savienības partnerības un sadarbības nolīgumā ir jāiekļauj saistoša sadaļa par cilvēktiesībām, un skaidri jāpasaka, ka Krievijas modernizācija nevar notikt bez tās demokratizācijas.

Tādēļ savā rezolūcijā Parlamentam būtu jāpauž nožēla par to, ka tie Eiropas Savienības pārstāvji, kuri piedalījās augstākā līmeņa sanāksmē, nereaģēja uz milicijas brutālo rīcību Maskavā un Sanktpēterburgā 31. maijā. Nepietiek ar to, ka šajā Parlamentā izsaka atzinību Krievijas cilvēktiesību organizācijai „Memoriāls” un piešķir tai Saharova balvu. Dažas vērtības ir jāaizsargā arī ar konkrētu rīcību.

(Aplausi)

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Priekšsēdētājas kundze! Jau kopš cara Pētera I laikiem Krievija un Eiropa ir atšķirīgi interpretējušas un piemērojušas modernizācijas koncepciju: materiāla pieeja pretstatā aptverošākai interpretācijai, kas ietver gan materiālus, gan nemateriālus aspektus.

To vēlreiz skaidri apliecināja pēdējā Eiropas Savienības un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme, kas šā mēneša sākumā notika Rostovā pie Donas. Pēc programmas „Partnerība modernizācijai” parakstīšanas prezidents *Medvedev* norādīja, ka viņš to saprot galvenokārt tehnokrātiskā nozīmē. Tas Eiropas iestādēm uzliek ļoti svarīgu uzdevumu, proti, tām jāturpina saukt Krievijas vadību pie atbildības attiecībā uz reālas sociālas modernizācijas būtisko nemateriālo aspektu: galveno pamattiesību saglabāšanu brīvā pilsoniskā sabiedrībā.

Krievijas cilvēktiesību komisārs *Vladimir Lukin* ir izteicis satraucošu kritiku, ka Krievijas Federālā drošības dienesta (FDD) jaunās pilnvaras ir vērstas pretējā virzienā, t.i., nepareizajā virzienā. Viņš pamatoti brīdina par bumeranga efektu, ko tas izraisīs attiecībā uz pašas Krievijas valsts iestādēm. Viņa nostāja pelna lielu atbalstu, jo šajā reģionā vai Ukrainā nedrīkst atdarināt premjera Putina modeli.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Ir ļoti labi, ka mēs runājam ar Krieviju. Mums ir jārisina dialogs ar Krieviju, un visi saprātīgi cilvēki to atbalstīs. Arī Eiropas Parlaments atbalstīs dialogu ar Krieviju.

Krievija mainās, — vismaz mēs tā ceram. Mēs ceram — kā prezidents *Medvedev* ir teicis —, ka Krievijā būs likuma diktatūra un ka tie Eiropas Savienības uzņēmēji, kuri ieguldīs Krievijā vai tirdzniecībā ar Krieviju, varēs rēķināties ar tādu juridisko situāciju, kas viņiem palīdzēs, nevis traucēs. Diemžēl līdz šim ir bijis daudz piemēru tam, ka Krievijā pastāv juridiska rakstura problēmas. Diskusijās ar Krieviju mums tas ir jāatceras un par to jārunā.

Protams, mēs priecājamies, ka Krievija sadarbojas ar Eiropas Savienības dalībvalstīm, starptautisko kopienu, NATO, Amerikas Savienotajām Valstīm un ANO terorisma apkarošanas un pasaules drošības jomā, taču mūs acīmredzami satrauc, ka ne visas problēmas tiek risinātas — ne visas problēmas Krievijas attiecībās ar tās kaimiņvalstīm. Mūs satrauc, ka Krievijā joprojām ir politiķi, kuri domā par Krievijas impērijas atjaunošanu. Jo īpaši Gruzijas gadījumā ir vajadzīga mūsu iejaukšanās un pastāvīgi atgādinājumi.

Knut Fleckenstein (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese *Ashton*, dāmas un kungi! Eiropas Savienības un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme ir devusi pieņemamus rezultātus, jo īpaši „Partnerības modernizācijai” konkretizēšanā. Es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka šajā partnerībā par prioritāti ir izvirzīts dialogs starp pilsoniskajām sabiedrībām.

Būdam Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar Krieviju priekšsēdētājs, pirms dažām dienām es vadīju darba grupas sanākumi Permā, kuras temats bija pilsoniskās sabiedrības izveide. Mēs atkal redzējam to, cik liels progress Krievijā ir panākts pēdējos gados, taču redzējam arī to, cik daudz joprojām ir jādara un cik lielu ieguldījumu mēs varam dot šajās diskusijās, izmantojot gan savu pozitīvo, gan negatīvo pieredzi.

Manuprāt, galvenie principi ir apmaiņa un kustība. Bez cilvēku kustības nevar būt partnerības modernizācijai. Tāpēc es jūtos diezgan vīlies, ka ES reāli nav panākusi jūtamu progresu bezvīzu ceļošanas jomā. Mums tagad ir jānosaka konkrēti mērķi, lai ES un Krievija varētu sadarboties to īstenošanā. Runa nav par grafikiem un noteikti nav par noteiktas notikumu secības ievērošanu. Runa ir par to, lai nodrošinātu, ka mēs ieņemam paredzamu pieeju šiem jautājumiem, ka kritēriji tiek skaidri definēti un ka visi, tostarp Krievija, var būt pārliecināti, ka tad, kad šie nosacījumi būs izpildīti un būs atrisinātas konkrētās problēmas, būs iespējama vīzu režīma liberalizācija.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Eiropas Savienības attiecībām ar Krieviju ir jābūt divvirzienu ceļam. Ir acīmredzami, ka mēs Krievijai sniedzam ievērojamu zinātību tehnoloģiju attīstības jomā, savukārt Krievijai ir jāgarantē klimata uzlabošana ES uzņēmēju ieguldījumiem, kā arī juridiska stabilitāte. Man ļoti žēl, ka tas, ko mēs apspriedām augstākā līmeņa sanāksmē, bija vienvirziena ceļš. Mēs Krievijai devām, taču Krievija darīja ne pārāk daudz. Šajā kopīgajā rezolūcijā, teiksim atklāti, trūkst atsauces uz konkrētiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Būtu labāk minēt vārdus un konkrētas lietas, un tādu ir daudz. Visbeidzot — ja *Merkel* kundze un *Medvedev* kungs nonāks pie vienprātības par ES un Krievijas Politiskās un drošības komitejas izveidi, tas būtu konkrēti jāpasaka —, vai Eiropas Savienība patiešām gatavojas tajā paust vienotu nostāju, vai arī tā būs atsevišķu dalībvalstu nostāja?

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Tas, cik svarīgas Eiropas Savienībai ir attiecības ar Krieviju, ir acīmredzams: tā ir ietekmīga kaimiņiene, stratēģiska partnere ekonomikas un enerģētikas jomā un Drošības padomes pastāvīgā locekle.

Šķiet, ka tagad, pateicoties jaunajam Līgumam par stratēģisko ieroču samazināšanu ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Krievija ir miermīlīgāka un noteiktāka, pārvarot savas domstarpības attiecībā uz pretraķešu vairogu un nolīgumiem, ko tā panākusi ar jauno Ukrainas valdību. Turklāt ir samazinājusies spriedze, ko radīja tās interence Gruzijā pirms diviem gadiem. Šajā jaunajā kontekstā mēs visi atzinīgi vērtējam Krievijas atbalstu neseno pieņemtajai Drošības padomes Rezolūcijai 1929 par Irānu. Tāpēc šis ir labs laiks attiecību ar Krieviju uzlabošanai.

Līdz ar to, baronese *Ashton*, man žēl, ka nav panākts nekāds progress sarunās par jauno partnerības nolīgumu ar Krieviju, kuram vispirms ir vajadzīgs, lai Krievija pievienotos Pasaules Tirdzniecības organizācijai, kas arī joprojām nav skaidri noteikts.

Dāmas un kungi! Ir vajadzīgs tālejošs nolīgums, kas ietver un regulē enerģētikas, ieguldījumu un tirdzniecības jautājumus. Ir vajadzīgi skaidri, juridiski saistoši noteikumi.

Protams, es arī piekřītu tam, ka Eiropas Savienība atbalsta Krievijas vēlmi veikt modernizāciju un palīdz tai īstenot šo vēlmi, taču „Partnerībai modernizācijai”, kas bija pamats neseno augstākā līmeņa sanāksmē izveidotajām attiecībām, nevajadzētu būt iepriekš minētā nolīguma alternatīvai.

Es viennozīmīgi atzinīgi vērtēju to, ka prezidentūra šajā partnerībā ir iekļāvusi tiesu sistēmas efektīvu darbību un cīņas pret korupciju pastiprināšanu.

Es tūlīt beigšu savu runu: es gribu arī vienotu, efektīvu un saskaņotu ES politiku, un es ceru, ka Lisabonas līguma jaunie instrumenti — jūs pati, Augstā pārstāve, un pastāvīgais Eiropadomes priekšsēdētājs — mums palīdzēs sasniegt šo vienotas, saskaņotas politikas mērķi.

Kristian Vigenin (S&D). – (BG) Es novērtēju jūsu centienus aicināt ievērot kārtību šajā sēžu zālē, taču tas nedod rezultātus. Ir skaidrs, ka troksnis zālē tikai palielināsies. Komisijas priekšsēdētāja vietnieces kundze un Augstā pārstāve, es vēlos jums pateikties par uzstāšanos šajā Parlamenta plenārsēdē. Mēs ar īpašu interesi sekojām augstākā līmeņa sanāksmes iznākumam. Saskaņā ar mūsu novērtējumu šīs augstākā līmeņa sanāksmes norise bija konstruktīva, tajā valdīja mazāk saspīlēta gaisotne, un abas puses izrādīja lielāku reālismu un lielāku cieņu vienai pret otru. Es domāju, ka šī jaunā atmosfēra neizbēgami sāks nest augļus mūsu attiecībās.

Lai gan mūsu vērtības joprojām nesakrīt, nav noliedzams, ka Eiropas Savienībai un Krievijai ir aizvien vairāk kopīgu mērķu, un tas nozīmē, ka šajā ziņā mums ir plašs sadarbības lauks. Es varu tikai piekrist kolēģiem, kas uzskata, ka rezolūcija, kuru mēs esam iesnieguši un pieņemsim, ir vāja. No otras puses, tā ir līdzsvarota rezolūcija, kādas mums sen nav bijis, un tā atspoguļo šīs sanāksmes iznākumu.

Visbeidzot, es uzskatu, ka šis padziļinātais dialogs ar Krieviju ir ļoti svarīgs Austrumu partnerībai, jo tas mums sniegs iespēju kopīgi atrisināt dažas no ilgstošajām problēmām valstīs, kuras piedalās šajā partnerībā.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Cienījamie kolēģi! Sadarbība ar Krieviju nenoliedzami ir jāturpina un jāattīsta, tomēr jaunajam Eiropas Savienības partnerības līgumam jābūt daudz precīzākam un juridiski saistošam. Sadarbībai modernizācijas jomā jābūt abpusējai un proporcionālai. Kā Cilvēktiesību apakškomitejas koordinatore vēlos uzsvērt, ka gandrīz visos no 115 Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumiem pret Krievijas valsti tā ir atzīta par vainīgu. Neskatoties uz faktu, ka dažkārt minēti arī vainīgo vārdi, tie nav saukti pie atbildības, nevainīgajiem nav izmaksātas kompensācijas. Tieši pretēji, piemēram, PSRS armijas virsniekam V. Kononovam, kurš 1944. gadā nežēlīgi noslepkavoja un dzīvus sadedzināja mierīgus Latvijas ciema iedzīvotājus, tostarp arī grūtnieci, un kuru Eiropas Cilvēktiesību tiesa atzina par vainīgu kara noziegumos, Krievija šogad piešķir valsts apbalvojumu. Vēl jo vairāk — prominenti Krievijas politiķi šajā sakarībā pat izteica draudus Eiropas Cilvēktiesību tiesai. Tas liecina par atšķirīgu cilvēktiesību izpratni pie mums un Krievijā, un šie jautājumi noteikti jārisina jaunajā līgumā. Paldies!

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, rezultātu un nozīmes ziņā Vācijas un Krievijas 2010. gada 5. jūnija augstākā līmeņa sanāksme varētu izrādīties svarīgāka nekā ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme Rostovā pie Donas. Protams, ES Augstajai pārstāvei un Krievijas ārlietu ministram saskaņotāk un ilgstošāk būtu jāapspriež drošības jautājumi, tostarp Piedņestras situācija, ar nosacījumu, ka abas puses — viena, runājot par strīdu izšķiršanas mehānismu, bet otra — par ES un Krievijas Drošības forumu viedokļu apmaiņu starptautiskajās lietās un drošības jautājumos, domā vienu un to pašu.

Tomēr, lai gan es, pats būdams starptautiskās politikas profesors, atzīstu un respektēju to, ka grandiozas stratēģijas ir paredzētas lielajām valstīm, es nevaru aizmirst, ka detaļu, kurās slēpjas problēmas, risināšana parasti tiek atstāta mazajām valstīm.

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē daudz kas netika panākts. Partnerība modernizācijai, par kuru puses vienojās,

pastāv tikai uz papīra, un nav skaidrs, vai tā ir pamatota uz partnerības nolīgumu vai uz sadarbības nolīgumu. Nemaz nerunājot par to, ka nav noteikti ne termiņi, ne konkrēti projekti. Tomēr, kā mēs visi zinām, ir būtiski padziļināt attiecības ar Krieviju, jo Krievija ir Eiropas svarīgākā partnere, jo īpaši enerģētikas politikas jomā.

Taču es uzskatu, ka būtu neproduktīvi sasaistīt vīzu režīma liberalizāciju Krievijai ar vīzu režīma liberalizāciju valstīm, kas ietilpst ES Austrumu partnerībā. Šāda veida svarīgus lēmumus nevar pieņemt vienlaikus attiecībā uz vairākām valstīm. Šādu kļūdu mēs pieļāvām 2004. gada paplašināšanās kārtā. Svarīgi ir nodrošināt, lai katra valsts izpildītu visus nosacījumus.

Ņemot vērā, ka šīs augstākā līmeņa sanāksmes laikā tika apspriests Gazas konflikts, Kosova un krīzes teritoriju skaita samazināšana, rodas jautājums, kādēļ netika aplūkota arī politiski nestabilā situācija Kirgizstānā. Ja Kirgizstānā sabruks valsts struktūras, tad pastāv risks, ka tas nopietni satricinās tās kaimiņu reģionus. Tas radītu problēmas daudzās jomās, arī „Nabucco” projektā.

Catherine Ashton, *Padomes priekšsēdētāja vietniece/Augstā pārstāve.* – Priekšsēdētājas kundze! Es ceru, ka tiem, kuri grib dzirdēt šo debašu nobeigumu, tas ir iespējams.

Es pievērsīšos tikai dažiem galvenajiem jautājumiem, par kuriem, man šķiet, runāja daudzi godājamie deputāti, un es sāksu ar saistību starp „Partnerību modernizācijai” un politiskās sadarbības nolīgumu. Vēlos uzsvērt, ka tie viens otru savstarpēji neizslēdz. Es gribu, lai tiktu panākts ievērojams progress ceļā uz sadarbības nolīgumu. Pastāv dažas problēmas, īpaši saistībā ar sadaļām, kas attiecas uz tirdzniecības un ekonomikas jautājumiem, taču, manuprāt, nav nekādu šaubu par to, ka mums līdztekus programmas „Partnerība modernizācijai” sākšanai — un tas bija tikai sākums — jānoslēdz šis nolīgums.

Es piekrītu, ka šajā sakarībā ir dažas patiešām nopietnas problēmas, kā teica, manuprāt, *Severin* kungs, taču, kā teica arī *Lambsdorff* kungs, šī mums ir reāla iespēja mēģināt un turpināt strādāt šajā virzienā. *Kurski* kungs, „Partnerība modernizācijai” ietver cilvēktiesību jautājumus. Tajā noteikti runa nav tikai par tehniska rakstura priekšrocībām, ko vēlas Krievija. Tā ir daudz plašāka, ietverot tiesu iestāžu reformu. Ja drīkstu, es gribētu ieteikt godājamiem deputātiem izlasīt šīs augstākā līmeņa sanāksmes paziņojumu, jo es domāju, ka tas labi atspoguļo visu to plašo jautājumu spektru, kurus mēs apspriežam. *Belder* kungs, tas varētu būt vērtīgi arī jums.

Kas attiecas uz spēju paust vienotu nostāju — kā to īpaši uzsvēra *Oomen-Ruijten* kundze —, pašlaik ir redzams, ka ES daudzās jomās sāk darboties daudz vienotāk un saskaņotāk. Es domāju, ka Krievija labprāt dotu priekšroku iespējai runāt ar visām 27 dalībvalstīm. Tas nekad nenovirzīs Krieviju no tām ciešajām divpusējām attiecībām, kuras Krievijai pastāv — un tam arī nebūtu Krievija jānovirza —, taču ir daudzi jautājumi, ne tikai tirdzniecības un ekonomikas jomā, jautājumi, kuros ES kā 27 dalībvalstu savienībai var būt daudz lielāka mums vēlamā ietekme Krievijā nekā tā būtu atsevišķām dalībvalstīm.

Tannock kungs, *Le Pen* kungs un *Swoboda* kungs norādīja uz divām lietām. Pirmkārt, saistībā ar attiecībām krīžu pārvaldības jomā es esmu runājusi ar *Sergei Lavrov* par to, kā mēs varētu efektīvāk sadarboties, risinot problēmas visā pasaulē. *Mölzer* kungs, Kirgizstāna nebija tik svarīgs jautājums, par kādu tā ir kļuvusi pēdējās 48 stundās, bet mēs, protams, sazināties ar Krieviju šajos jautājumos, un pašlaik mēs sazināties ar daudziem partneriem. Lielāko daļu šīs nedēļas nogales es esmu pavadījusi, runājot pa tālruni ar Kazahstānu un citām valstīm, cenšoties rast šīs problēmas risinājumu.

Otrkārt, daudzi deputāti, jo īpaši *Swoboda* kungs un *Tannock* kungs, runāja par Ukrainu. Vakar es tikos ar Ukrainas premjerministru, lai konkrēti apspriestu to, kā mēs varam sekmēt attiecības starp Eiropas Savienību un Ukrainu. Es ļoti labi apzinos, ka Ukraina ir mums svarīga valsts. Ir ļoti svarīgi, lai savu darbību kontekstā, piemēram, saistībā ar vīzu režīmu un reģionālo dimensiju — ko mūsu debašu sākumā pieminēja *Brok* kungs — mēs absolūti saskaņoti sadarbotos ar savām Austrumu partnerības kaimiņvalstīm, nodrošinot, ka veids, kā mēs virzāties uz priekšu, tām nerada lieku nelīdzsvarotību.

Fleckenstein kungs, pilsoniskās sabiedrības dialogs ir atspoguļots sanāksmes paziņojumā. Šis dialogs ir ārkārtīgi svarīgs, tāpat kā ārkārtīgi svarīga, manuprāt, ir Krievijas virzība uz Pasaules Tirdzniecības organizāciju, lai tagad vēlreiz izskatītu iespēju pievienoties PTO bez visu muitas savienības dalībvalstu pievienošanās, t.i., kopīgi ar Kazahstānu vai vienai pašai. Nesen es tikos ar premjerministra vietnieku *I. Shuvalov*, lai noskaidrotu, ko mēs vēl varam darīt, lai to veicinātu.

Ļoti svarīgs jautājums ir Gruzija. Tam konsekventi tiek pievērsta uzmanība. Mēs esam pievērsuši uzmanību šim jautājumam mūsu divpusējās sanāksmēs visos līmeņos. Ir ļoti svarīgi turpināt darbu Ženēvā, lai atrastu risinājumu šim jautājumam, un es izsaku atzinību *Pierre Morel* par mūsu vārdā paveikto darbu.

Visbeidzot, enerģētika, protams, ir nopietns un būtisks pamatjautājums, kurā mums jāsauglabā cieša partnerība ar Ukrainu un cieša partnerība ar Krieviju.

Priekšsēdētāja. Es esmu saņēmusi sešus rezolūciju priekšlikumus⁽²⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks 2010. gada 17. jūnijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Vienošanās par modernizācijas partnerību, kas parakstīta Rostovā pie Donas notikušajā augstākā līmeņa sanāksmē, rada pamatu labākai Eiropas Savienības un Krievijas sadarbībai ekonomikas un ieguldījumu jomās. Tas var dot zināmu stimulu turpmākām ekonomikas reformām un demokrātijas izveidei Krievijā. No vienas puses, mēs atbalstām nostāju, kas paredz, ka Krievijas modernizācijai 21. gadsimtā jābūt pamatotai uz demokrātiskām iestādēm un vērtībām. No otras puses, mēs nevaram piekrist Krievijas ierosinātajam Līguma par Eiropas drošību projektam. Tas vājinātu NATO un EDSO nozīmi. Es uzskatu, ka vīzu režīmu būs iespējams atcelt tikai tad, kad Krievija būs izpildījusi visus vajadzīgos nosacījumus. Vienlaikus es vēlos pievērst uzmanību tam, ka gadījumā, ja Krievijas iedzīvotāji varēs ieceļot Eiropas Savienībā bez vīzām agrāk nekā Austrumu partnerības valstu iedzīvotāji, tas raidīs negatīvu signālu šo valstu iedzīvotājiem. Vēlos uzsvērt, ka Moldova un Ukraina ir panākušas ievērojamu progresu, lai izpildītu vīzu režīma atcelšanai izvirzītos nosacījumus. Eiropas Savienībai jāturpina atbalstīt valstis, kas ietilpst Austrumu partnerībā.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es atzinīgi vērtēju šīs ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes iznākumu, jo es uzskatu, ka lietu attīstības virziens ir pareizs. Krievija ir ieņēmusi konstruktīvāku attieksmi nekā iepriekš, savukārt no ES puses baronese *Ashton* un Eiropadomes priekšsēdētājs *Van Rompuy* veiksmīgi ir pārstāvējuši

(2) Sk. protokolu

Eiropas Savienību. Tomēr es gribētu, lai attiecībās ar Krieviju mēs būtu apdomīgāki. Kopumā Krievija neapšaubāmi ir ļoti svarīga stratēģiska partnere, raugoties no ekonomikas, enerģētikas un tirdzniecības perspektīvas. Taču mēs nedrīkstam aizmirst, ka Krievija neuztver ES kā reālu partneri, un nopietnākas problēmas tā izvēlas risināt divpusēji ar dažādām dalībvalstīm. Mums jābūt saskaņotiem un jāparāda Krievijai, ka ES var būt vienota un ka Krievijai ir jārisina sarunas uz vienlīdzīga pamata ar Eiropas Savienību, nevis ar dalībvalstīm, jo tas novērsīs iespējamo risku, ka Krievija varētu pieņemt „skaldi un valdi” stratēģijas. Turklāt, lai gan es atzīstu, ka ir panākts ievērojams progress, ir būtiski, lai Eiropas Savienība uzstātu uz savām vērtībām, jo īpaši tiesiskumu, demokrātiju un cilvēktiesībām. Pieļaušana, ka tās kļūst otršķirīgas, ir tas pats, kas atteikšanās no šīm vērtībām un no mūsu identitātes.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Pirms divām nedēļām notikušās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtībā energoapgādes drošības jautājumiem bija mazāka nozīme, nekā tas bija iepriekš. Tas nenozīmē, ka pēdējos mēnešos nebūtu bijis pieminēšanas vērtu notikumu. Nesen atkal tika izvirzīts jautājums par Krievijas gāzes uzņēmuma „Gazprom” un Ukrainas uzņēmuma „Naftogaz” apvienošanu. Ukrainas prezidents ierosināja, lai Eiropas Savienības pārstāvji piedalītos turpmākajās diskusijās par šo apvienošanu. Taču Eiropas Komisija — kā mēs uzzinājām no jaunumiem presē — nesaskata nekādu iemeslu piedalīties šajās sarunās. Mēs, pretēji Eiropas Komisijai, uzskatām, ka, ja reiz mēs esam uzaicināti, tad ES pārstāvjiem būtu jāpiedalās diskusijās par šo uzņēmumu apvienošanu, pirmkārt un galvenokārt tādēļ, ka gāze, ko dalībvalstis importē, izmantojot „Naftogaz” tīklus, ir pietā daļa no mūsu kopējā enerģijas patēriņa. Tādējādi abu uzņēmumu apvienošana būtiski ietekmētu Eiropas enerģijas tirgus darbību un līdz ar to arī cenu konkurētspēju. Mēs nevaram uztvert „Gazprom” un „Naftogaz” apvienošanu kā divu uzņēmumu absolūti iekšēju lietu, jo mēs visi labi zinām, ka pirms šādām darbībām sarunās intensīvi iesaistās arī valstu valdības. Tāpēc, ja Eiropas Savienība ir aicināta, arī tai būtu jāsež pie sarunu galda. Ja Eiropas Savienībai nav nekā sakāma lēmumos, kas ietekmē pašu ES kā importētāju, tad kopējā enerģētikas politika ir tikai bezjēdzīga, papagailiski atkārtota un tukša retorika.

Sandra Kalniete (PPE), rakstiski. – (LV) Eiropas Savienības un Krievijas attiecību attīstību ierobežo tās nopietnās problēmas, kas saistītas ar demokrātijas pamatprincipu un cilvēktiesību ievērošanu Krievijā, tiesu iestāžu un masu mediju atkarību no politiskās izpildvaras, represijām pret opozīcijas pārstāvjiem un likumu selektīvu piemērošanu. Vienlaikus uzsvārs ES politikā, šķiet, pārvietojas no „kopīgās vērtībās balstītas stratēģiskās partnerības” uz pragmatisku, interesēs balstītu politiku. Šādai politikai it īpaši nepieciešams stingrs un vienots visu dalībvalstu atbalsts un konsekventa tās īstenošana. Es apsveicu Rostovā pie Donas sākto ES un Krievijas „partnerību modernizēšanai” un pakāpenisko progresu attiecībās. Tomēr es īpaši gribu uzsvērt, ka šajā partnerībā ir jābūt spēcīgai vērtību sadaļai, kura ietvertu tiesiskumu, demokrātijas un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Mēs nedrīkstam aizmirst arvien pieaugošo Krievijas un ES savstarpējo atkarību enerģētikas jomā un tās nopietnās problēmas, kuras radīja iepriekšējos gados notikušie energoapgādes pārtraukumi. Šādu problēmu novēršanai ir nepieciešama gan gāzes piegādes drošības likumdošana Eiropas Savienībā, gan ES un Krievijas sadarbība, balstoties uz vēl nenoslēgto, bet vajadzīgo ES-Krievijas nolīgumu par energodrošības agrīnās brīdināšanas mehānismu. Es gribu uzsvērt, ka ES un Krievijas sadarbībai enerģētikas jomā jābalstās uz Enerģētikas hartu, kura jāiekļauj jaunajā ES un Krievijas pamatnolīgumā, lai nodrošinātu pārredzamus un savstarpēji godīgus nosacījumus ieguldījumiem un vienlīdzīgu piekļuvi tirgum.

Tunne Kelam (PPE), rakstiski. – Nešķiet, ka Rostovas augstākā līmeņa sanāksmei būtu kādi ievērojami rezultāti. Modernizācijas programma izskatās pēc glīti noformēta aizstājēja svarīgas ilgtermiņa sadarbības trūkumam. Neviens no oficiālajiem rezultātiem tieši neattiecas uz Krievijas bēdīgi slaveno tiesiskuma nepiemērošanu. Taisnība, priekšsēdētājs *Van Rompuy* izvirzīja cilvēktiesību jautājumu, taču kopīgajā paziņojumā tas nav atspoguļots. Diemžēl jāsecina, ka „netaustāmās vērtības”, uz kurām oficiāli balstīta Eiropas Savienība, attiecībās ar ietekmīgām trešām pusēm joprojām paliek neoficiālā līmenī. Lai gan kopīgajā paziņojumā tiek runāts par pilsoniskas sabiedrības veidošanu un cilvēcisko kontaktu attīstību, jautājums paliek: kā var apvienot pilsonisku sabiedrību, ja daudzi tās aktīvisti piedzīvo ieslodzīšanu cietumā vai vajāšanu tikai tāpēc, ka viņi izteikuši savu viedokli? Tāpēc Eiropas Savienībai ir stingri jāreaģē uz 31. maijā notikušajām iedzīvotāju demonstrācijām 40 Krievijas pilsētās, prasot īstenot konstitucionālās tiesības uz pulcēšanās brīvību. Uzreiz pēc augstākā līmeņa sanāksmes Vācija un Krievija nāca klajā ar paziņojumu par ES un Krievijas kopīgas drošības komitejas izveidi. Ir gaidāms, ka šādi improvizēti divpusēji nolīgumi mazinās ES nozīmi un uzticamību trešo pušu acīs, liekot apšaubīt, ka tā īsteno kopējo ārpolitiku un drošības politiku saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Krievijas Federācijas un Eiropas Savienības 25. augstākā līmeņa sanāksme rada iespēju pajautāt, vai šādu sanāksmju regularitāte nenoved pie tā, ka tās ir nepietiekami novērtētas un vāji sagatavotas. Es negribu mazināt ES un Krievijas augstākā līmeņa pārstāvju tikšanos nozīmi attiecībā uz sadarbības attīstību un mantojumā nākušo konfrontācijas paradumu likvidēšanu. Kādi bija ieguvumi no pēdējās augstākā līmeņa sanāksmes? Tā bija pirmā šāda augstākā līmeņa sanāksme, kas notika pēc Lisabonas līguma ratificēšanas un stratēģijas „Eiropa 2020” pieņemšanas. Tomēr es nepamanīju nekādu jaunu Briseles pieeju. Bija daži neskaidri solījumi par palīdzību Krievijai modernizācijas jomā un paziņojums, ka Eiropas Savienībai pretstatā ASV nav vajadzības „atsākt” attiecības ar Krieviju — tai vienkārši jāturpina iet pa labi iemītu taku. Maskavas priekšlikumi ieviest bezvīzu attiecības Krievijas un ES iedzīvotājiem tika ignorēti. Brisele neteica neko — par spīti tam, ka pieredze rāda, ka nav nekāda bada izraisītas migrācijas no austrumiem riska un ka pašreizējā sistēma nav šķērslis starptautiskajai noziedzībai. Gribu norādīt, ka nesenās Krievijas prezidenta vizītes Turcijā laikā tika parakstīta vienošanās par bezvīzu attiecībām starp Krieviju un Turciju. Tas pats attiecas uz Krievijas pieteikumu par pievienošanos PTO. Eiropas Parlamentam būtu jāatgādina tiem cilvēkiem, kuri gatavo šīs augstākā līmeņa sanāksmes no ES puses, ka stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai ir vajadzīga labāka sagatavošanās. Es vēlos ierosināt, ka mēs varētu apsvērt Eiropas Parlamenta deputātu un Krievijas Domes deputātu kopīgu sanāksmju organizēšanu, kas veicinātu labāku savstarpējo izpratni un augstākā līmeņa sanāksmju labāku sagatavošanu.

György Schöpflin (PPE), rakstiski. – Krievija joprojām uzskata, ka par Padomju Savienības sabrukumu un B. Jeļcina laika haosu atbildīgi galvenokārt ir rietumi. Tomēr Krievija piedzīvo daudzas sarežģītas problēmas, kam vajadzētu mudināt to nosliekties rietumu virzienā, bet Maskavas nepatika pret Eiropas Savienību joprojām pastāv. Pirmkārt, vadītāji Krieviju ir padarījuši par enerģijas ražošanas valsti, taču enerģijas resursiem samazinoties, šīs valsts ekonomika ir nonākusi nopietnās grūtībās. Pasaules finanšu krīze ir novedusi pie enerģijas cenu sabrukuma, tādējādi Krievija zaudē ieņēmumus. Krievijas demogrāfiskais stāvoklis ir dramatisks; tā tik tikko spēj mobilizēt pietiekamu skaitu karavīru, lai aizsargātu valsti. Ziemeļkaukāzā, ko apdzīvo lielākoties musulmaņi, Krievija piedzīvo vardarbības pastiprināšanos. Šī vardarbība tiek apspiesta, kas nozīmē, ka konflikts turpināsies. Ķīna ir sākusi konkurēt ar Krieviju Centrālāzijā, kuru Maskava ilgstoši ir uzskatījusi par savu interešu sfēru. Visbeidzot, joma, kurā Krievija joprojām labi darbojas, ir izlūkdienestu

darbība, ko pierāda ātrā Krievijas varas atjaunošana Ukrainā pagājušajā gadā. Tas ir signāls rietumiem. Krievija darīs visu, kas ir tās spēkos, lai paplašinātu savu rietumu drošības zonu neatkarīgi no ES interesēm.

Indrek Tarand (Verts/ALE), *rakstiski*. – (FR) Mani izbrīna konformisms kompromisa rezolūcijā par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes secinājumiem, kurā tik maz tiek runāts par cilvēktiesību tematu. Baidos, ka šāds problēmu risināšanas veids attiecībā uz Krieviju nedos nekādu labumu turpmākajām Eiropas Savienības un Krievijas attiecībām. Turklāt Francija ir pārdevusi Krievijai „Mistral” tipa karakuģi, un es esmu pārliecināts, ka tā nožēlos šo soli.

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

8. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir balsošana.

(Balsojumu rezultātus un citus datus sk. protokolā)

Robert Atkins (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Es nevēlos ilgi aizkavēt Parlamentu, bet mums tagad ir jāizskata 43 balsojumu lappuses. Cik ilgi mēs samierināsimies ar smieklīgo Parlamenta nespēju sakārtot balsošanas procedūras? Mums teica, ka mēs sāksim 12.00 pusdienlaikā. Drīz būs 12.50. Paies ilgs laiks, kad beigsim. Es pieprasu uzaicināt priekšsēdētāju un Prezidiju, lai paskaidrotu komisāriem, ministriem un visiem citiem, ka viņiem jāpieskaņo savs grafiks mūsu procedūrām, nevis otrādi, lai mēs varētu balsot izsludinātajā laikā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi! Es vēlos atgādināt, ka balsošanas sākums bija plānots plkst. 12.30. Mēs tomēr kavējamies, bet par 20, nevis 40 minūtēm.

Es vēlos arī visa Parlamenta vārdā apsveikt *Fidanza* kungu, kas nesen apprecējās.

8.1. Kopīga Baltijas jūras pētniecības un attīstības programma (BONUS-169) (A7-0164/2010, Lena Ek) (balsošana)

8.2. Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūras (A7-0160/2010, Evžen Tošenovský) (balsošana)

8.3. Eiropas Zemes novērošanas programma (GMES) (2011-2013) (A7-0161/2010, Norbert Glante) (balsošana)

8.4. Pievienošanās Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtiem (A7-0176/2010, Herbert Reul) (balsošana)

8.5. Ciešākas sadarbības apstiprināšana laulības šķiršanas un laulāto atšķiršanai piemērojamo tiesību jomā (A7-0194/2010, Tadeusz Zwiefka) (balsošana)

– Pirms balsošanas.

Tadeusz Zwiefka, referents. – (PL) Dāmas un kung! Šī ir svarīga lieta. Pirmo reizi Eiropas Savienības vēsturē mēs uzsāksim ciešākas sadarbības procedūru. Man jāvērs jūsu uzmanība uz diviem jautājumiem. Pirmkārt, es vēlos iesniegt grozījumu, lai papildinātu ieteikumu, jo pēc dokumenta izstrādes un balsojuma Juridiskajā komitejā situācija mainījās. Nevis 12, bet 14 dalībvalstis ir pievienojušās ciešākas sadarbības procedūrai — Malta un Portugāle arī ir pievienojušās. Attiecībā uz to es vēlos, lai mēs ietveram šo pārmaiņu no 12 uz 14 dalībvalstīm preambulas G punktā.

Es vēlos izteikt dedzīgu lūgumu Eiropas Komisijai un dalībvalstīm, kas ir pievienojušās ciešākas sadarbības procedūrai, pēc iespējas plašāk veicināt un popularizēt šo procedūru starp dalībvalstīm saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 328. panta 1. punktu. Šī procedūra netiks izmantota, lai noslēgtu īpašu vienošanos starp ierobežotas valstu grupas valstīm.

8.6. Euro ieviešana Igaunijā 2011. gada 1. janvārī (A7-0182/2010, Edward Scicluna) (balsošana)

8.7. Budžeta grozījuma Nr. 4/2010 projekts, III iedaļa — Komisija (2009. gada budžeta pārpalikums) (A7-0200/2010, László Surján) (balsošana)

8.8. 2008. finanšu gada budžeta izpildes apstiprināšana: ES vispārējais budžets — Padome (A7-0096/2010, Ryszard Czarnecki) (balsošana)

– Pirms balsošanas.

Ryszard Czarnecki, referents. – (PL) Tikai viena piebilde — mēs dāvājam Padomei uzticību uz kredīta, bet šis kredīts nav bez nosacījumiem. Es esmu pārliecināts, ka nākamgad sadarbība ar Padomi būs daudz labāka un efektīvāka nekā iepriekš.

– Pirms balsošanas par 1. atsauci.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs balsojam par rezolūciju par budžeta izpildes apstiprinājumu, un Parlaments atceras, ka mēs balsojam par budžeta izpildes apstiprinājumu iepriekšējās sesijas laikā. Diemžēl ziņojumā palika viena pozīcija. Es to jums nolasīšu: „Lēmuma par budžeta izpildes apstiprinājumu atlikšanas iemesli”. Es ierosinu iesniegt mutisku grozījumu, lai atsauktu šo pozīciju, kā arī nākamo pozīciju „Turpmāk veicamie pasākumi un Parlamentam iesniedzamie dokumenti”. Man šķiet, ka šī kļūda ir izskaidrojama ar neuzmanību.

Priekšsēdētājs. – Pateicos jums. Man šķiet, ka jūsu ierosinātais grozījums ir pareizs, bet mēs to būtu katrā ziņā automātiski ieviesuši, lai apstiprinājums atbilstu šodienas datumam. Tāpēc es piekritu jūsu ieteikumam.

8.9. Tiesības uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā (A7-0198/2010, Sarah Ludford) (balsošana)

8.10. Darba laika organizēšana personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (A7-0137/2010, Edīta Bauer) (balsošana)

– Pēc kopējās nostājas noraidīšanas.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Ņemot vērā šo balsojumu, Kolēģija pārskatīs iespējamus variantus, tostarp šā priekšlikuma atsaukšanu. Mēs nekavējoties pieprasīsim, lai dalībvalstis paskaidro, kā tās piemēro darba laika noteikumus pašnodarbinātiem autovadītājiem un kā tās uzrauga šo noteikumu ievērošanu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! No komisāra runas es sapratu, ka Komisija atsauks savu priekšlikumu, kuru mēs noraidījām. Šādā gadījumā vairs nav vajadzības to nosūtīt Nodarbinātības un sociālo lietu komitejai.

Priekšsēdētājs. – Es sapratu no komisāra teiktā, ka šī iespēja tiks apsvērta. Šādā gadījumā jums patiešām ir taisnība, Berēs kundze! Ja komisārs apstiprinās, ka Komisija vēlas atsaukt savu priekšlikumu, tad, protams, Prezidijs, ko pašlaik pārstāvu es, nenosūtīs šo lietu atbildīgajai komitejai. Füle kungs, vai jūs to varat apstiprināt?

Štefan Füle, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs! Es patiešām teicu, ka Kolēģija izskatīs iespējamus variantus, tostarp priekšlikuma atsaukšanu.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šajos apstākļos, ņemot vērā nenoteiktību, ko komisārs savā atbildē apstiprināja, es saskaņā ar Reglamenta 56. panta 3. punktu lūgšu, lai plenārsēdē tiek izteikts viedoklis par tiesību akta priekšlikumu noraidīt Komisijas priekšlikumu, un es lūgšu kolēģus apstiprināt savu balsojumu, balsojot par šādi grozītu tiesību akta priekšlikumu.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs. – Jums ir tiesības to darīt Berēs kundze. Referente lūdz vārdu.

Edīta Bauer, *referente*. – (HU) Diemžēl man jāatzīst iespēja, ka pret 25 dalībvalstīm tiks ierosināta pienākumu neizpildes procedūra. Es vēlos lūgt, lai manu vārdu svītro no šā ziņojuma, jo es negribu to veicināt.

Priekšsēdētājs. – Tomēr ir arī Berēs kundzes priekšlikums. Es aicinu kādu izteikties par šo priekšlikumu un kādu — pret. Kas vēlas izteikties pret Berēs kundzes priekšlikumu balsot par tiesību akta priekšlikuma noraidīšanu? Nevienš? Kas vēlas izteikties par šo priekšlikumu?

Saskaņā ar Reglamentu nevar būt nekādu iebildumu pret Berēs kundzes lūguma pieņemamību. Tāpēc mēs varam balsot par šo priekšlikumu.

Giles Chichester (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Iepriekšējā gadījumā, kad Parlaments balsoja par Komisijas priekšlikuma noraidīšanu — toreiz par direktīvu attiecībā uz naftas rezervēm —, to nosūtīja atpakaļ attiecīgajai komitejai, jo Komisija skaidri neapstiprināja, ka tā atsauks savu priekšlikumu. Komisārs ir rūpīgi izvēlējis savus vārdus. Es nepiekrītu Berēs kundzes interpretācijai. Tam ir jāatgriežas komitejā, līdz mēs zināsim, vai Komisija atsauks savu priekšlikumu vai neatsauks.

(Aplausi)

Emīlie Turunen (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos izteikties par to, ka mums šodien jāturpina balsošana. Es citēšu Reglamenta 56. panta 3. punktu: „Ja Komisija

priekšlikumu neatsauc, Parlaments to nodod atpakaļ atbildīgajai komitejai bez balsošanas par normatīvās rezolūcijas projektu, izņemot gadījumus, kad Parlaments pēc atbildīgās komitejas priekšsēdētāja, referenta, politiskās grupas vai vismaz 40 deputātu priekšlikuma balso par normatīvās rezolūcijas projektu.”

Tas ir ļoti skaidri teikts. Mēs lūdzām turpināt. Protams, ka mums jāturpina.

(Aplausi)

(Parlaments apstiprināja šo priekšlikumu)

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Visu balsošanas jautājumu varēja risināt citādi, ja referente būtu ņēmusi vērā komitejā panāktos rezultātus. Lūdzu, vai mēs to nevarētu turpmāk darīt?

(Aplausi)

8.11. Pārtikas produktu informācijas sniegšana patērētājiem (A7-0109/2010, Renate Sommer) (balsošana)

– Pirms balsošanas par 48. grozījumu.

Renate Sommer, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es tikai gribēju paskaidrot valodu, kas lietota vācu tulkojumā. Citu valodu versijās nav vajadzīgas nekādas pārmaiņas. Tas ir nepieciešams tikai tiesiskās noteiktības dēļ un attiecas uz „nicht vorverpackte Lebensmittel” (fasēti pārtikas produkti), nevis „nicht fertig abgepackte Lebensmittel” (neiesaiņoti pārtikas produkti). Vācu valodas versijā ir lingvistiska atšķirība.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

– Pirms balsošanas par 130. grozījumu.

Renate Sommer, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Šis grozījums attiecas uz tādu pārtikas produktu marķēšanu, kas satur nanomateriālus. Es būtībā esmu par šo grozījumu. Es tikai vēlos paskaidrot, ka tiem jābūt stabiliem nanomateriāliem. Ir arī nestabili nanomateriāli, piemēram, cukurs, ko var samalt tik smalkā pulverī, ka tā daļiņas ir nanoizmēra. Ir pierādīts, ka nestabili nanomateriāli nekaitē dzīvībai organismiem. Tāpēc es vēlos ierosināt šādu mutiskā grozījuma papildinājumu: „Produktiem, kas satur *stabilus* nanomateriālus.”

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

– Pirms balsošanas par 101. grozījumu.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es tikai vēlos aizvietot vārdu „izcelsme” šajā punktā ar vārdiem „valsts vai izcelšanās vieta”. Tas ir labāk saprotams patērētājiem.

(Mutiskais grozījums netika pieņemts)

– Pēc balsošanas par 101. grozījumu.

Renate Sommer, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! 101. grozījuma pirmā daļa ir pieņemta, bet otrā — noraidīta. Ja es pareizi saprotu 328. grozījumu, mums tāpēc par to vēl jābalso. Tas attiecas arī uz tehnisko pielāgošanu, kas pieder pie pārmaiņām, kuras mums jāievieš saskaņā ar Lisabonas līgumu. Terminu „komitoloģijas sistēma” ir jāaizvieto ar terminu „deleģēts akts”. Šā iemesla dēļ mums, manuprāt, ir par to jābalso.

(Parlaments apstiprināja šo priekšlikumu — notika balsošana par 328. grozījumu)

– Pēc balsošanas par 295. grozījumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Patiesībā PPE ierosinātais grozījums un sākotnējie teksti dažas lietas izmaina, bet ne PPE ierosinātais grozījums, ne sākotnējie teksti neskar transtaukskābes. Tāpēc par attiecīgo 144. grozījuma daļu ir tomēr jābalso pat tad, ja tiek pieņemts 295. grozījums, jo transtaukskābes daudziem cilvēkiem šeit šķiet svarīgs jautājums.

Renate Sommer, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Lai gan es nevēlos iesaistīties debatēs par satura jautājumiem, šis ir jautājums, ko atrisinājusi Dokumentu iesniegšanas nodaļa, kā redzams balsošanas sarakstā. Grozījuma mērķis, kuru iesniegusi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, ir svītrot 29. panta 1. punkta 1. apakšpunkta b) daļu. Schlyter kungs atsaucas uz jautājumu, par kura b daļu vēlreiz balsoja Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejā, bet tā ir numurēta kā ba). Tāpēc Schlyter kungs domā, ka papildinājums saskaņā ar 29. panta 1. punkta 1. apakšpunkta b) daļu ir vēl viens papildinājums, par ko kopā ar šīs daļas grozījumu šodien nav jābalso.

Es uzskatu, ka mums jāņem vērā Dokumentu iesniegšanas nodaļas viedoklis. Manuprāt, ja 295. grozījums tiek pieņemts, mums jāatsakās no 144. grozījuma. Viedokļi par šo jautājumu ir atšķirīgi, bet Schlyter kungs mani pienācīgi informēja, pirms viņš šo lietu ierosināja plenārsēdē. Es tomēr iesaku balsot atsevišķi par 144. grozījumu.

(Parlaments noraidīja šo priekšlikumu)

– Pēc balsošanas par 145. grozījumu.

Renate Sommer (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mums ir jābalso par 339. grozījumu. Tas arī attiecas uz tehniska rakstura pielāgojumu „deleģēts akts”.

(Parlaments apstiprināja šo priekšlikumu)

– Pirms balsošanas par 149. grozījumu.

Renate Sommer (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Abas 313. grozījuma daļas ir noraidītas. Tāpēc mums tagad jābalso par 149. grozījumu.

(Parlaments apstiprināja šo priekšlikumu)

– Pirms balsošanas par 297. grozījumu.

Carl Schlyter (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs! Tas attiecas uz 31. panta 3. punktu. PPE grupa vēlas svītrot obligāto ieteicamo daudzumu dienā (GDA). Mēs piekrtam PPE grupai un vēlamies balsot par to. Tāpēc 314. grozījuma autori ir nolēmuši to mainīt, lai tas attiektos uz 31. panta 3.a punktu (jaunu) un netiktu atzīts par spēkā neesošu, ja 297. grozījums tiktu pieņemts.

– Pēc balsošanas par 316. grozījumu.

Renate Sommer (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Mums nevajadzēja balsot par 316. grozījumu, jo 316. grozījumu atzīs par spēkā neesošu, ja pieņems 313. grozījumu. Mēs balsojam par 313. grozījumu divās daļās, un to nepieņēma. Es atvainojos par to, ka kļūdījies.

– Pēc balsošanas par 346. grozījumu.

Renate Sommer (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Jūs tikko balsojuma laikā teicāt, ka 346. grozījumu noraidīja. Man šķiet, ka jūs kļūdījāties. Tas attiecās arī uz tehnisko pielāgojumu. Grupas tam piekrīt. Es gribu lūgt jūs vēlreiz pārskatīt 346. grozījumu.

(Parlaments apstiprināja šo priekšlikumu)

– Pēc balsošanas.

Joseph Daul (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mans ierosinājums attiecībā uz laiku. Es lūdzu vienkārši balsot par stratēģiju „Eiropa 2020” un ekonomikas pārvaldību un atlikt pārējo uz rītdienu, un, ja mums nepietiks laika ceturtdien, mēs paliksim līdz piektdienas rītam.

(Aplausi)

(Parlaments apstiprināja šo grozījumu)

Komisijas nostāja attiecībā uz Eiropas Parlamenta ierosinātajiem grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes priekšlikumā regulai par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem

Referente: Renate Sommer (PPE)

(COM(2008)0040 – C6-0052/2008 – 2008/0028(COD))

Grozījumi

Pieņemami nekavējoties:

2, 3, 7, 9, 11, 14, 15, 17, 29, 43, 51, 52, 55, 70, 71, 74, 76, 82, 83, 90, 95, 103, 105, 126, 138, 142, 163, 168, 188, 201, 217, 234, 240, 326, 329, 330, 336, 346.

Principā pieņemami:

16, 61, 69, 84, 94, 98, 100, 119, 130, 133, 140, 149, 162, 183, 185, 189, 207, 226, 227, 228, 256, 276, 293, 304, 315, 323.

Pieņemami jaunā formulējumā:

20, 25, 30, 31, 67, 72, 79, 97, 106, 134, 175, 182, 202, 203, 204, 210, 229, 255, 331, 333, 335, 339, 343, 344, 345, 348.

Daļēji pieņemami:

4, 5, 6, 18, 19, 22, 23, 24, 32, 35, 39, 42, 46, 49, 59, 60, 78, 86, 88, 89, 101, 104, 112, 121, 125, 135, 144, 146, 152, 157, 160, 180, 184, 219, 224, 225, 238, 243, 257, 258, 262, 286, 289, 296, 306, 310, 312, 313, 320, 321, 322, 328, 332, 334, 340, 347, 349, 351.

NAV pieņemami:

1, 8, 10, 12, 13, 21, 26, 27, 28, 33, 34, 36, 37, 38, 40, 41, 44, 45, 47, 48, 50, 53, 54, 56, 57, 58, 62, 63, 64, 65, 66, 68, 73, 75, 77, 80, 81, 85, 87, 91, 92, 93, 96, 99, 102, 107, 108, 109, 110, 111, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 120, 122, 123, 124, 127, 128, 129, 131, 132, 136, 137, 139, 141, 143, 145, 147, 148, 150, 151, 153, 154, 155, 156, 158, 159, 161, 164, 165, 166, 167, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 176, 177, 178, 179, 181, 186, 187, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 205, 206, 208, 209, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 218, 220, 221, 222, 223, 230, 231, 232, 233, 235, 236,

237, 239, 241, 242, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 259, 260, 261, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 287, 288, 290, 291, 292, 294, 295, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 305, 307, 308, 309, 311, 314, 316, 317, 318, 319, 324, 325, 327, 337, 338, 341, 342, 350.

8.12. Gatavošanās Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija sanāksmei - ES 2020 (balsošana)

8.13. Gatavošanās 2010. gada 17. jūnija sanāksmei – Ekonomikas pārvaldība (balsošana)

8.14. Priekšlikums lēmumam izveidot īpašo komiteju politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada un noteikt tās skaitlisko sastāvu (B7-0295/2010) (balsošana)

8.15. Priekšlikumi iecelšanai amatā delegācijā CARIFORUM valstu un EK Parlamentārajā komitejā (B7-0341/2010) (balsošana)

Priekšsēdētājs. – Līdz ar to balsošana ir beigusies.

9. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojumu skaidrojumi

Priekšsēdētājs. – Mēs tagad turpināsim ar balsojumu skaidrojumiem.

Ziņojums: Lena Ek (A7-0164/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – *(PL)* Baltijas jūra ir vērtība, kas pieder mums visiem. Tādēļ ir svarīgi veikt pasākumus, kas ļaus to aizsargāt no mums pašiem.

Tas skan paradoksāli, bet tādas ekonomikas nozares kā rūpniecība, lauksaimniecība un zivsaimniecība — ja tās slikti pārvalda — var nelabvēlīgi ietekmēt Baltijas jūras biosistēmas. Tādēļ blakus būtiskajiem pasākumiem, kas jāveic, lai nodrošinātu ekonomikas attīstību, mūsu pienākums ir rūpēties par Baltijas jūru un aizsargāt to, jo tā ir unikāls dabas resurss. Ja atstāsim novārtā Baltijas jūras bioloģisko daudzveidību, tas kaitēs tām ekonomikas nozarēm, kas gūst labumu no Baltijas jūras ūdeņiem. Tāpēc Eiropas mēroga un pārrobežu sadarbība ir būtiska šajā teritorijā.

Tikai veicot kopīgu pētniecību, iesaistot arī Krievijas zinātniekus, mēs varēsim izveidot efektīvu sistēmu, kas aizsargās Baltijas jūru un ļaus novatoriski izmantot tās potenciālu.

Ziņojums: Edward Scicluna (A7-0182/2010)

Peter Jahr (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sirsnīgi sveikt Igauniju par pievienošanu eiro zonai. Es priecājos par ikvienu jaunu eiro zonas dalībvalsti, jo kopēja valūta ir svarīgs integrācijas faktors. Tomēr es vēlos atgādināt Komisijai, ka pastāv stabilitātes kritēriji, kuriem ikvienai valstij ir jāatbilst. Man reizēm rodas iespaids, ka pašreizējām eiro zonas dalībvalstīm ir piešķirtas īpašas tiesības. Noteikumi pastāv, lai tos ievērotu. Ikviens, kas pārkāpj noteikumus, ir jā soda. Tas jo īpaši attiecas uz eiro stabilitātes kritērijiem.

Siiri Oviir (ALDE). – *(ET)* Es uzticos eiro kā valūtai, un, protams, kā Igaunijas pārstāve es atbalstīju ziņojuma pieņemšanu un eiro ieviešanu no nākamā gada. Mūsu budžeta deficīts

ir mazs, un mūsu valsts sektora parāds ir viens no zemākajiem Eiropā. Valdība ir veikusi samazinājumus, kur vien tas bija iespējams. Rezultāts — atzinīgs vērtējums Eiropas Savienības līmenī — ir pelnīts. Taču es nobalsoju par ziņojumu arī tādēļ, lai pateicībā uzslavētu mūsu cilvēkus, Igaunijas iedzīvotājus. Nav bijis ne streiku, ne sacelšanās, pat ne gaušanās, lai gan ir bijis jāpacieš augsts bezdarba līmenis, darba algas samazinājums — tas viss ir pārdzīvots. Šī spriedze nevar vairs turpināties. Mēs ceram, ka eiro sniegs mums atvieglojumu un ka sāksies augšupeja. Pateicos par uzmanību.

Laima Liucija Andriķienē (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Es nobalsoju par šo ziņojumu, un vispirms es vēlos apsveikt Igauniju par Eiropas Parlamenta lēmumu atļaut tai 2011. gada 1. janvārī pievienoties eiro zonai. Taču eiro šodien ir sastapies ar dažām nopietnām problēmām. Igaunijas pievienošanās eiro zonai dos skaidru signālu tiem, kas apšaubā Eiropas vienotās valūtas pastāvēšanu un izredzes.

Mums ir jāuztver Igaunijas apņēmība un noturīgie centieni pievienoties eiro zonas saimei kā piemērs, jo īpaši ņemot vērā to, ka Igaunijas slavējamais sniegums tika panākts globālās finanšu un ekonomikas krīzes laikā. Igaunijai ir jākalpo par piemēru citām dalībvalstīm, kas tiecas pievienoties eiro zonai, kā arī pašreizējām eiro zonas dalībvalstīm, jo īpaši tām, kas pietiekami nenovērtē eiro zonas kritēriju un noteikumu nozīmi.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0096/2010)

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs! Šodien pieņemtā ziņojuma sagatavošana ir bijis grūts uzdevums. Kā jūs zināt, pagājušajā gadā mēs pabeidzām izstrādāt līdzīgu ziņojumu par Padomes budžeta izpildes apstiprinājumu tikai novembrī. Tas liecina par to, ka šīs svarīgās Eiropas Savienības iestādes budžeta izdevumu uzraudzības jautājumā Eiropas Parlamentam bija un vēl arvien ir ievērojami iebildumi.

Par spīti dažādām problēmām un ļoti grūtam dialogam ar Padomi ir jācer, ka uzticības kredīts, ko šodien devām Padomei, veicinās atvērtāku sadarbību ar to un ka dokumenti par budžeta izdevumiem, kas tiks nosūtīti Eiropas Parlamentam, būs precīzāki, un ka tas notiks ātrāk, lai beidzot slavenā „džentlmeņu vienošanās” — 40 gadus vecs, 1970. gada veidojums — tiktu pārskatīta un lai Eiropas Parlaments iegūtu reālu un ilgstošu ietekmi Padomes budžeta izdevumu uzraudzībā.

Ashley Fox (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Esmu dziļi norūpējies par neseno Eiropas Padomes priekšsēdētāja paziņojumu, kurā apgalvots, ka dalībvalstis piekrīt iesniegt savus budžetus Komisijai, pirms to izdara šo valstu parlamenti.

Tā vienkārši nebija taisnība, un tas bija nepārprotams *Van Rompuy* kunga mēģinājums piespiest dalībvalstis piekrist nodot vēl vairāk pilnvaru Eiropas Savienībai. Pieprasījums, lai dalībvalstis vispirms iesniedz savus budžetus Komisijai, būtu liels nacionālās suverenitātes pārkāpums. Es priecājos par to, ka Apvienotās Karalistes valdība ir izlabojusi priekšsēdētāja *Van Rompuy* teikto un apņēmīgi atkārtoti, ka parlamenta apakšņams pirmais skatīs un apstiprinās mūsu budžetus. Tas nav apspriežams.

Neviens nekavē dalībvalstis, kas vēlas vēl lielāku ekonomisko un fiskālo integrāciju, to panākt, bet to nedrīkst uzspiest tādām valstīm kā Apvienotā Karaliste, kas vēlas saglabāt savu ekonomisko suverenitāti.

Ziņojums: Sarah Ludford (A7-0198/2010)

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret šo ziņojumu ne jau tāpēc, ka es uzskatu tulkojumu kriminālprocesā par nevajadzīgu — protams, ir ļoti svarīgi, lai kriminālprocesā būtu nodrošināta pareiza interpretācija un tulkojums. Tomēr patiesībā tas liecina par centieniem piešķirt lielākas pilnvaras Eiropas Cilvēktiesību konvencijai. Apvienotā Karaliste jau ir parakstījusi šo konvenciju, un tā tika iekļauta mūsu tiesību aktos 1998. gadā, kā tas, manuprāt, notika visā Eiropas Savienībā.

Mums ir jājautā sev, kādēļ Eiropas Savienība ir izvēlējusies šo ceļu. Es uzskatu, kā tā ir izvēlējusies šo ceļu — un, manuprāt mēs visi zinām, kādēļ tā ir izvēlējusies šo ceļu —, jo tas ir vēl viens solis ceļā uz valsts statusu. Tāpēc es balsoju pret to. Šie lēmumi jāpieņem dalībvalstu valdībām, nevis jums, jūs neesat valsts. Cik reižu mums tas jums jāsaka?

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Es un mani kolēģi no Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas atturējamies no balsošanas, bet ne jau tāpēc, ka mums būtu principiāli iebildumi pret pienācīgiem tulkošanas pakalpojumiem tiem, kas nokļuvuši ārvalstu tiesās. Tomēr balsot par to nozīmētu atbalstīt Stokholmas programmu un Eiropas tiesisko sistēmu saskaņošanu.

Kā mēs redzējam Eiropas apcietināšanas ordera gadījumā, tas nozīmē sagraut gadsimtiem ilgas garantijas pret netaisnīgu apcietinājumu un ieslodzījumu, kas piešķirtas saskaņā ar Anglijas tiesību aktiem. Vēl sliktāk būs ar tiesas procesiem bez atbildētāja klātbūtnes, soda naudu, konfiskācijas rīkojumu savstarpēju atzīšanu utt. Ikvienam, kas uzskata, ka dalībvalstu tiesām ir jābūt tiesīgām aizstāvēt savus pilsoņus, ir jāpretojas tiesisko sistēmu saskaņošanai un Stokholmas programmai.

Ziņojums: Edit Bauer (A7-0137/2010)

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret šo ziņojumu un priecājos, ka Parlaments to noraidīja. Es pārstāvu Apvienotās Karalistes Vestmidlendu, vienu no apgabaliem Apvienotajā Karalistē, ko vissmagāk ir skāris bezdarbs. Cilvēki Vestmidlendā tāpat kā visā Apvienotajā Karalistē dibina mazus uzņēmumus, nodarbinātību Apvienotajā Karalistē patiešām nodrošina mazie uzņēmumi, un šis ziņojums ir vēl viens uzbrukums mazajiem uzņēmumiem. Ja tas būtu pieņemts, tas norādītu uz to, ka, uzsākot mazo uzņēmējdarbību, jūs būtu pakļauts pārmērīgam regulējumam, tāpēc es ceru, ka Parlaments un Komisija nenodos to atpakaļ Parlamentam, bet to noraidīs kā signālu likumdošanas iestādēm neieviest pārmērīgu regulējumu mazajiem uzņēmumiem. Mums ir vajadzīga atlabšana, nevis pārmērīgs regulējums.

Ziņojums: Renate Sommer (A7-0109/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka Eiropas patērētājiem ir tiesības zināt, ko satur pārtikas produkti, kurus viņi ēd.

Komisijas priekšlikums par ES pārtikas produktu marķēšanas noteikumu jaunu formulējumu ir neapšaubāmi vērsts uz to, lai izpildītu prasību pēc likumdošanas procesa uzlabošanas. Protams, tas ir paredzēts birokrātijas mazināšanai, tas piedāvā pārtikas ķēdes dalībniekiem lielāku tiesisko noteiktību, uzlabo Eiropas pārtikas ražošanas nozares konkurētspēju un nodrošina patērētājus ar visaptverošu informāciju par pārtikas produktiem. No vienas puses, šis priekšlikums tiecas garantēt pārredzamību patērētāju interesēs, bet, no otras

puses, tas nešķiet piemērots ne birokrātijas mazināšanai, ne likumdošanas vienkāršošanai. Mēs uzskatām, ka Komisija ir gājusi vieglāko ceļu.

Es atbalstu referentes priekšlikumu attiecībā uz uzturvērtību aprakstiem, kas ir patiešām sīki izklāstīti, bet tiem trūkst zinātniska pamatojuma. Vēl sliktāk ir tas, ka Komisija izstrādāja regulas priekšlikumu, neapspriežoties ar neatkarīgiem ekspertiem, kas ir, mūsaprāt, mulsinoši. Vēl jo vairāk mulsinošs ir tas apstāklis, ka priekšlikums ir iesniegts laikā, kad ir pieejami tikai atsevišķu zinātnisko pētījumu rezultāti, plašāki pētījumi, kas aptver visas dalībvalstis, ir tikai tagad uzsākti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Protams, ka patērētājiem ir tiesības zināt, ko satur pārtikas produkti. Tomēr ikviens, kas uzskata, ka jaunā marķēšanas regula liks Eiropai aizmirst savu bezrūpību vai ka cilvēki ēdīs veselīgāku pārtiku, rūgti vilsies. Mums ir vajadzīgas konsultācijas par diētu un izglītošana ne tikai pieaugušajiem, bet jo īpaši bērniem, un tās kļūst arvien svarīgākas. Cilvēki, kuriem ir daudzveidīga diēta un aktīvs dzīves veids, var bez sirdsapziņas pārmetumiem apēst tāfelīti šokolādes. Šādu vēsti mums vajadzētu nodot visiem pēc šodienas balsojuma.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es balsoju pret grozījumiem *Sommer* kundzes ziņojumā, kas ierosina ieviest tā saukto luksofora sistēmu. Es uzskatu, ka norādes par tauku, sāls, cukura, piesātināto taukskābju saturu un enerģētisko vērtību ar vienkāršas sistēmas palīdzību, kas pamatojas uz vērtību, nesniegs patērētājiem pareizu informāciju. Toties pastāv reāls risks radīt negatīvu attieksmi pret gatavajiem pārtikas produktiem, piemēram, saldētu picu, kam būtu sarkana zīme uz etiķetes, tāpēc ka tā satur sieru. Paradoksālā veidā „luksofora” sistēma dod priekšroku neveselīgiem, nevis augstas kvalitātes pārtikas produktiem. Visbeidzot, es nepiekrītu kaloriju uzrādīšanai uz alkoholisko dzērienu etiķetēm, tostarp uz vīna etiķetēm. Pārtikas produktu izcelsmes vieta ir jānorāda.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Priekšsēdētāja kungs! Es savlaicīgi pacēlu roku, lai pieteiktos runāt arī iepriekšējā ziņojuma laikā (ar to es domāju *Bauer* kundzes ziņojumu), un, kad es beigšu runāt par *Sommer* kundzes ziņojumu, es runāšu arī par *Bauer* kundzes ziņojumu. Es iesniedzu arī rakstisku pieteikumu, tāpēc nav mana vaina, ka man nedeļa vārdu. Attiecībā uz *Sommer* kundzes ziņojumu jāsaprot, ka referente ir paveikusi lielu un lielisku darbu, un es esmu par tiesisko noteiktību, jo viens konkrētu noteikumu kopums aizstās pašreizējo normu biezokni. Tāpēc es atbalstīju regulas pieņemšanu.

Es atbalstu, ka ir jānorāda ieteicamais daudzums dienā, jo šis marķējums sniedz objektīvu informāciju par to, cik vienā pārtikas devā ir enerģētiskās vērtības un uzturvērtības. Šāda informācija ir lietderīga, pieņemot lēmumu par patēriņa izvēli. Taču es neatbalstīju krāsu kodu sistēmas ieviešanu. Šī sistēma sniedz subjektīvu pārtikas produktu vērtējumu, bet nedod patērētājam informāciju par to, kā izvēlēties līdzsvarotu diētu un kā ēst saskaņā ar savām vajadzībām. „Luksofora” sistēma faktiski iedala pārtikas produktus labos un sliktos, bet būtu prātīgi runāt par labiem un sliktiem ēšanas ieradumiem. Pateicos par uzmanību.

Ziņojums: Edit Bauer (A7-0137/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Es augstu vērtēju *Bauer* kundzes darbu. Es arī esmu šajā komitejā, un es redzēju, cik lielas pūles viņa ielika šajā darbā un cik daudz laika tam veltīja. Es uzskatu, ka nav jēgas iekļaut pašnodarbinātos šajā direktīvā, jo uz viņiem attieksies cita direktīva, proti 51. direktīva, un pārmērīgs regulējums nav vērtējams pozitīvi. Tāpēc es neatbalstīju

to, ka Komisija izbalso šos priekšlikumus, nedz arī to, ka šis ziņojums tiek noraidīts. Pateicos par uzmanību.

Ziņojums: Renate Sommer (A7-0109/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Šīs regulas galvenā ideja ir izveidot vienotu pārtikas produktu marķēšanas sistēmu, kas darbotos visā Eiropas Savienībā. Tā, protams, būs pārredzamāka un saprotamāka visiem Eiropas patērētājiem.

Vienoti noteikumi pārtikas marķēšanai atvieglos mums pareizo produktu izvēli. Atrodoties ārvalstīs, mums nebūs neskaidrību par nevēlamām sastāvdaļām vai nejaušu alergēnu lietošanu. Tiesību aktu saskaņošanas līmenis Eiropas Savienībā nodrošinās tirgus efektīvu darbību un liberalizēs preču plūsmu. Tomēr neaizmirsīsim, ka ikviena pārmaiņa pārtikas produktu marķēšanā bez pārejas perioda rada pārtikas ražotājiem zaudējumu risku.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Šodien Parlaments balsoja par ļoti svarīgu dokumentu, un es atzinīgi vērtēju pieņemto lēmumu. Patērētājiem ir svarīgi būt pienācīgi informētiem, un iespēju robežās šī saņemtā informācija nedrīkst būt maldinoša, kā arī tai jābūt pieejamai. Savā balsojumā es centos galvenokārt ņemt vērā patērētāju intereses, bet mums tomēr ir jānodrošina līdzsvars starp vajadzīgo un lieko informāciju, kā arī starp patērētāju un ražotāju interesēm. Tāpēc es uzskatu, ka nākamajam solim jābūt tādas sistēmas izveidei, kas mudinātu ražotājus brīvprātīgi sniegt patērētājiem pēc iespējas vairāk papildu informācijas, lai mēs Eiropas Savienībā spētu aizsargāt sabiedrības veselību.

Horst Schnellhardt (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šīs regulas mērķis ir sniegt patērētājiem labāku informāciju un palīdzēt tiem cīnīties pret aptaukošanos. Taču vienlaicīgi tai ir jāsamazina arī birokrātija.

Ar savu šodienas lēmumu mēs esam īstenojuši mērķi sniegt patērētājiem bagātīgu informāciju. Mums vēl ir jāpārlicinās, vai tas, ko mēs esam nolēmuši, vienmēr dos vēlamus rezultātus. Taču es vēlos paskaidrot, ka labāka informācija pati par sevi nenodrošinās veselīgākus ēšanas ieradumus un aptaukošanās mazināšanos. Mums būs jādara daudz vairāk, tostarp arī Parlamentam, lai cilvēkus izglītotu un sniegtu viņiem informāciju, jo īpaši skolās.

Attiecībā uz birokrātijas mazināšanu mēs esam panākuši pretējo rezultātu. Mums vēl arvien veikalos ir uzturvērtību apraksti, kā arī izcelsmes marķējumi. Tā sekas ir birokrātijas palielināšanās un patērētāju pārslogošana ar informāciju tā, ka tie pat nepievērsīs uzmanību informācijai par aptaukošanās samazināšanu.

Linda McAvan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Parlamenta leiboristu deputāti, ieskaitot mani, galīgajā balsojumā tomēr nobalsoja par *Renate Sommer* ziņojumu, tāpēc ka mēs redzam progresu, jo īpaši divās jomās — attiecībā uz izcelsmes valsti un marķējumu iepakojuma priekšpusē. Tomēr mums ir lieli iebildumi pret balsojumu svītrot dalībvalstu brīvprātīgās marķēšanas shēmas, piemēram tās, ko izmanto lielākie mazumtirgotāji Apvienotajā Karalistē.

Tās ir pilnīgi brīvprātīgas shēmas, un viss liecina, ka patērētājiem šīs shēmas patīk. Paskatīsimies, vai Padome lems saglabāt šīs dalībvalstu shēmas. Ja mēs nevarēsim panākt vienošanos par „luksofora” sistēmu visā Eiropā, mēs ceram, ka otrajā lasījumā spēsim panākt to, ka vismaz tās valstis, kas ir izveidojušas savas shēmas, kuras veiksmīgi darbojas un kuras cilvēki saprot, varēs šīs shēmas saglabāt.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0348/2010)

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Es balsoju pret šo rezolūciju. Lai gan tai nav nekādas normatīvas vērtības, tā tomēr atspoguļo virzienu, kurā dodas Eiropas Savienība.

Tas ir Eiropas Savienības plāns Eiropas ekonomikas pārvaldībai. Kā šorīt dzirdējam no *Barroso* kunga un vairākuma politisko grupu, viņi vēlas panākt tieši to. Pašreizējā finanšu krīze tiek uzskatīta par izdevīgu Eiropas Savienības varas palielināšanai.

Es pārstāvu Londonas Sitiiju, kuru gaida iespējama bojāeja Eiropas Savienības tiesību aktu dēļ. Eiropas veiktā ekonomikas pārvaldība sagraus visu Lielbritānijas ekonomiku. Vienīgais prātīgais šajā rezolūcijā bija *Pieper* kunga ierosinātais grozījums, kas ļautu dalībvalstīm atteikties no vienotās valūtas. Es ar prieku balsoju par to, bet diemžēl to noraidīja.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

Ziņojums: Lena Ek (A7-0164/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo dokumentu, kas piedāvā vairāk iespēju izmantot Baltijas jūras reģiona dalībvalstu zinātnisko potenciālu. Baltijas jūras ekosistēmas ir lielā mērā apdraudētas dabīgu faktoru un cilvēku darbības dēļ, un ir jāizmanto zinātne, lai atrisinātu šo problēmu. Līdz šim Baltijas jūras reģiona dalībvalstis ir individuāli katras valsts līmenī īstenojušas vairākas pētniecības un izstrādes programmas, bet tās nav bijušas pietiekami koordinētas Eiropas līmenī. Es uzskatu, ka *BONUS* programma būs labs piemērs, kas palielinās Baltijas jūras reģiona pētniecības potenciālu, iesaistot šo valstu zinātniekus kopējos pasākumos un sniedzot ieguldījumu Eiropas Pētniecības telpas (*ERA*) izveidē Baltijas jūras reģionā.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Kad dalībvalstu un ES sinerģija izraisa sinerģiju starp pētniecību, konkurētspēju un inovācijām, tad pie darba jāķeras tiem, kas ir atbildīgi par atbalstu šim projektam un par tā pārvaldību. *Ek* kundzes ziņojumā ir ierosināti mehānismi, kuru mērķis ir koordinēt zinātniskās pētniecības pasākumus, kurus pašlaik atbalsta dalībvalstu programmas, lai iegūtu izpratni par Baltijas jūras ekosistēmu mijiedarbību. Tādēļ es balsoju par šo ziņojumu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo Baltijas jūra un tās piekrasti negatīvi ietekmē vairāki faktori — piesārņojums, klimata pārmaiņas, paskābināšana, zivju krājumu sarūkšana un bioloģiskās daudzveidības samazināšanās. Tādēļ, lai samazinātu Baltijas jūras piesārņojumu, astoņas Eiropas Savienības dalībvalstis, ieskaitot Lietuvu, iecerējušas uzsākt kopīgu Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmu *BONUS-169*. Pašlaik dažās Baltijas jūras reģiona valstīs notiek valsts līmeņa zinātniskā pētniecība un tiek īstenotas attiecīgās programmas, bet ES līmenī šajā jomā trūkst pietiekamas koordinācijas. Tāpēc, ņemot vērā pašreizējo smago situāciju, Baltijas jūras reģiona zinātniskās pētniecības programmām vajadzētu būt mērķtiecīgākām un sistemātiskākām, lai risinātu sarežģītos un neatliekamās jūras piesārņotības jautājumus saskaņotākā, lietpratīgākā un efektīvākā veidā. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka Komisijas piešķirtais finansiālais atbalsts kopīgajai attīstības programmai palīdzēs optimāli izmantot zinātnisko potenciālu.

Turklāt kopīgā programma atbilst Eiropas Jūras vides stratēģijas, Jūrniecības stratēģijas un Baltijas jūras stratēģijas mērķiem. Tā atbilst arī jaunajai stratēģijai „Eiropa 2020”, jo ieguldījumi zinātnē un zināšanās, kas stimulēs ekonomikas izaugsmi un radīs jaunas darbavietas, ir arī jaunās stratēģijas galvenie mērķi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju *BONUS* programmu, kas integrēs dalībvalstu pētniecības pasākumus Eiropas Komisijas pasākumos attiecībā uz vidi un Baltijas jūras resursu pārvaldību.

BONUS programma ir uz nākotni vērst modelis un piemērs cita veida reģionālajai sadarbībai zinātniskās pētniecības jomā.

Tāpat kā Baltijas reģions arī citi reģioni, piemēram, Eiropas dienvidrietumu reģions, gūs labumu no dalībvalstu un Komisijas saskaņotās rīcības, risinot kopīgus uzdevumus un atbalstot ilgtspējīgu šo reģionu attīstību.

Šajā reģionā atsevišķas dalībvalstis ir uzsākušas pētniecības programmas, kas varētu sasniegt pietiekami augstu līmeni stratēģiskajās jomās.

Es tāpēc aicinu Parlamentu un Komisiju apsvērt iespēju izveidot kopīgu pētniecības programmu Dienvidrietumeiropai, pievēršot galveno uzmanību tādām svarīgām jomām kā jūrai un no jūras iegūstamiem energoresursiem, lai nodrošinātu Eiropas Atlantijas asij un tās kaimiņreģioniem ilgtspējīgu attīstību.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Ziņojumā par kopīgo Baltijas jūras pētniecības programmu ir aplūkotas Kopienas līdzdalības iespējas Baltijas reģiona pētniecības pasākumos, kurus jau ilgu laiku veic astoņas Eiropas Savienības dalībvalstis — Dānija, Igaunija, Somija, Vācija, Latvija, Lietuva, Polija un Zviedrija. Šie pasākumi tomēr nav saskaņoti, un tiem nav pietiekamu pārrobežu rezultātu. Kopienas līdzdalībai jāapvieno dalībvalstu pētniecības programmas un tajās iesaistīto valstu pasākumi vienā kopīgā programmā ar nosaukumu *BONUS*, atbalstot pētniecības un vides mērķu īstenošanu Baltijas jūras reģionā, jūras un kuģniecības stratēģijas un Ūdens pamatdirektīvu. Es atzinīgi vērtēju Krievijas Federācijas zinātnieku iesaistīšanu *BONUS* projektā, jo Krievijai pieder lielas Baltijas jūras teritorijas, un tāpēc tai ir tieša ietekme uz Baltijas jūras ekosistēmu.

No finansiālo izmaksu viedokļa *BONUS* nevar uzskatīt par jaunu Kopienas projektu, jo tas sasaucas ar projektiem, kuriem ir tādi paši mērķi un kuri ir jau pabeigti vai drīz tiks pabeigti — proti, *ERA* (2004.–2006. g.) un *ERA-NET PLUS* (2007.–2011. g.) —, un tam ir jāturpina šo projektu darbs. Es pilnīgi atbalstu mērķi iegūt finansējumu no projektā iesaistītajām dalībvalstīm, lai nodrošinātu šo pasākumu ilgtspējību pat tad, ja ES finansējums izbeigtos. Es piekrītu ziņojumam kopumā un balsošu par to.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Baltijas jūra ir piedzīvojusi lielas labklājības un rosīgas darbības laikus, kā, piemēram, Hanzas savienības uzplaukuma periodā. Tā nodrošināja auglīgu cilvēku, preču un zināšanu apmaiņu starp dažādām valstīm un nācijām. Šī apmaiņa palīdzēja izveidot ciešākas saiknes starp Hanzas savienības pilsētām un veicināja patiesu solidaritāti, kā to, ko pēc vairākiem gadu simteņiem sludināja Roberts Šūmans kā vislabāko ceļu uz kopēju Eiropu.

Apstākļi, ka Baltijas jūra ir daļēji noslēgta Eiropas iekšējā jūra un ka tajā ir dzīva kuģu satiksme, ir novedis pie liela daudzuma dažādas izcelsmes piesārņojošu vielu uzkrāšanās. Tās ir steidzami jālikvidē, citādi būs apdraudēta reģiona ekosistēma. Eiropas Savienībai ir jānodrošina ieguldījums tādu projektu īstenošanā, kas veicina Baltijas jūras pētniecību un attīstību. Ņemot vērā īpaši nopietnos apstākļus, kas to ietekmē, tam ir jāklūst par prioritāti.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Baltijas jūru un tās piekrasti ir kaitīgi ietekmējis piesārņojums, paskābināšana, kā arī dabas resursu un bioloģiskās daudzveidības zudums. Lai samazinātu Baltijas jūras piesārņojumu, astoņas Eiropas Savienības dalībvalstis

— Dānija, Igaunija, Somija, Vācija, Latvija, Lietuva, Polija un Zviedrija — īsteno Baltijas jūras attīstības programmu ar nosaukumu *BONUS*. Šīs programmas mērķis ir atbalstīt zinātnes un inovāciju attīstību, nodrošinot vajadzīgo juridisko un organizatorisko pamatu starptautiskai sadarbībai starp Baltijas jūras reģiona valstīm reģiona vides pētniecībā, kas atbilst tiem stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem, kuri saistīti ar pētniecību un zināšanām. Eiropas Savienības ieguldījums būs EUR 50 miljoni ierosmes īstenošanas posmā, un to papildinās projektā iesaistīto valstu ieguldījumi, lai palielinātu valstu ieinteresētību kopīgi īstenot programmu. Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijas finansiālo atbalstu šai programmai un jo īpaši to, ka projektā iesaistītās dalībvalstis garantēs šīs programmas ilgtspējību pat pēc ES finansējuma izbeigšanās. Es tāpēc balsoju par šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Baltijas jūra ir viena no visvairāk piesārņotajām jūrām pasaulē, tāpēc *BONUS-169* programmai ir liela nozīme. Ir svarīgi noskaidrot, kā radusies šāda situācija un kāpēc piesārņojuma līmenis ir tik augsts. ES ir jāpievērš vislielākā uzmanība okeāniem, lai nākamās paaudzes varētu izmantot tiem piemītošo potenciālu, kas ir to tagadējais un nākotnes ekonomiskais, sociālais un zinātniskais potenciāls. Es vēlos teikt, ka piekrītu Krievijas iesaistīšanai šajā jautājumā, jo tā ir viena no lielākajām Baltijas jūras piesārņotājām. Tikai šādā veidā šī programma var būt sekmīga, citādi tas būs veltīgs un dārgs pasākums, kas nesasnies paredzētos mērķus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Saskaņā ar ziņojumu tiks izveidota īpaša īstenošanas struktūra — Baltijas valstu zinātni finansējošo organizāciju tīkls jeb *BONUS EEIG*, kas īsteno *BONUS-169*. *BONUS EEIG* saņems Kopienas ieguldījumu, bet ne obligāti projektā iesaistīto valstu ieguldījumus. Pat ja projektā iesaistītajām valstīm atgādina, ka kopējā fonda princips ir svarīgs, katra no tām izlems, vai pašai pārvaldīt savus ieguldījumus, vai tās ieguldījumus pārvaldīs *BONUS EEIG*. Nobeigumā vēlos teikt, ka tas ir labs ziņojums un ka mēs to esam atbalstījuši.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Dāmas un kungi! Baltijas jūrai Lietuvas sabiedrībā ir liela nozīme. Mūsu galvenās rezerves atrodas Baltijas jūras piekrastē. Mums, lietuviešiem, Baltijas jūra ir patiešām vērtīga no loģistikas viedokļa — jo īpaši Klaipēdas jūras ostas dēļ —, kā arī no dabas un kultūras viedokļa. Diemžēl, kā teikts šajā ziņojumā, Baltijas jūru ļoti apdraud cilvēku darbība, piemēram, gaisa piesārņojums, klimata pārmaiņas, zivju krājumu sarūkšana un paskābināšana. Nedrīkst pieļaut, ka dalībvalstis, kas veic individuālus pasākumus, vienatnē risina vides problēmas, kas radušās Baltijas jūras reģionā. Tāda kopīga rīcības programma kā *BONUS* ir pašlaik jo īpaši vajadzīga. Zinātniskā pētniecība ir pareizā atbilde uz pašreizējām ekoloģiskajām, sociālajām un ekonomiskajām problēmām. *BONUS* programma radīs kopīgu pozitīvu plānu Lietuvai un mūsu kaimiņiem Baltijas reģionā, un tādējādi, cieši sadarbojoties, mēs varētu risināt arī politiskus un ekonomiskus jautājumus. Lai gan *BONUS* programmas galvenais mērķis ir vides pētniecība, mēs nedrīkstam aizmirst otru labumu, ko šī programma var sniegt. *BONUS* programma var dot ievērojamu sociālu un ekonomisku labumu un veicināt Lisabonas stratēģijas mērķu īstenošanu, ieguldot zināšanās, kas saistītas ar izaugsmi un nodarbinātību. Tā uzlabotu stāvokli vairākās nozarēs — zivsaimniecībā, tūrismā, jūras pārvadājumos un akvakultūrā.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – Es nobalsoju par kopīgo Baltijas jūras pētniecības un attīstības programmu (*BONUS-169*), tāpēc ka es atbalstu šā projekta mērķus un uzskatu, ka Baltijas jūras pašreizējās ekoloģiskās problēmas ir jārisina. Turklāt es atbalstu šo projektu tāpēc, ka tas ļaus mums, projektā iesaistītajām valstīm — Dānijai, Vācijai, Igaunijai, Latvijai, Lietuvai, Polijai, Somijai un Zviedrijai — pastiprināt kopīgo sadarbību un koordināciju. Es ceru, ka, atbalstot kopīgo Baltijas jūras pētniecības un attīstības

programmu (BONUS-169), mēs spēsim panākt optimālu resursu izmantošanu un zinātnieku, tūrisma padomju, reģionālo konsultatīvo padomju un pašvaldību sadarbību.

Ziņojums: Evžen Tošenovský (A7-0160/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šajā priekšlikumā ir ierosināts nodibināt Eiropas GNSS (Globālā satelītu navigācijas sistēma) aģentūru (turpmāk tekstā „Aģentūra”), lai aizvietotu Eiropas GNSS uzraudzības iestādi (turpmāk tekstā „Iestāde”), ko nodibināja ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi (turpmāk tekstā „Regula”). Šī pārmaiņa bija vajadzīga tāpēc, ka vairāku Iestādes uzdevumu izpildi tagad ir pārņēmusi Eiropas Komisija. Regulu ir nepieciešams pārskatīt, lai atspoguļotu to, ka Aģentūra vairs nav atbildīga par to publisko interešu pārvaldību, kas attiecas uz Eiropas GNSS, nedz arī par šādu programmu regulēšanu.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulā (EK) Nr. 683/2008 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (EGNOS un Galileo) turpmāku īstenošanu ir definēts jaunais regulējums Galileo un EGNOS programmu publiskajai pārvaldībai un finansēšanai. Tas nosaka principu, kuram atbilstoši ir skaidri nodalīta Komisijas pārstāvētās Eiropas Savienības, Iestādes un Eiropas Kosmosa aģentūras kompetences joma un Komisijai piešķirta atbildība par programmu pārvaldību. Turklāt Regulā ir paredzēts, ka Iestāde veic tai uzticētos uzdevumus, ņemot vērā Komisijas kā programmu vadītājas lomu un saskaņā ar Komisijas formulētajām pamatnostādņēm, un tai ir jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par pieņemto akreditācijas lēmumu sekām, lai programmas tiktu saskaņoti attīstītas. Es uzskatu, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis un Komisija būtu pārstāvētas Administratīvajā padomē un tām būtu pilnvaras, kas nepieciešamas, lai izstrādātu budžetu, uzraudzītu tā izpildi, pieņemtu pienācīgus finansiālus noteikumus, izstrādātu Aģentūrai pārredzamu lēmumu pieņemšanas procedūru, apstiprinātu darba programmu un ieceltu izpilddirektoru.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Ir pieņemti grozījumi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 683/2008 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (EGNOS un Galileo) turpmāku īstenošanu, kurā ir definēts jaunais regulējums Galileo un EGNOS programmu publiskajai pārvaldībai un finansēšanai. Tas nosaka principu, kuram atbilstoši ir skaidri nodalīta Komisijas pārstāvētās Eiropas Savienības, Iestādes un Eiropas Kosmosa aģentūras kompetences joma un Komisijai piešķirta atbildība par programmu pārvaldību.

Lai nodrošinātu, ka Aģentūra veic savus uzdevumus, ņemot vērā Komisijas kā programmu vadītājas lomu un saskaņā ar Komisijas noteiktajām pamatnostādņēm, ir skaidri jāparedz, ka Aģentūra Administratīvajā padomes vadībā jāpārvalda tās izpilddirektoram atbilstīgi pamatnostādņēm, kuras Aģentūrai noteikusi Komisija, un ka Komisijas pārstāvim Aģentūras Administratīvajā padomē ir 30 % tās balsu.

Tā kā Administratīvajā padome pieņem lēmumus ar divu trešdaļu tās locekļu balsu vairākumu, šie 30 % balsstiesību ļaus Komisijai ar vismaz vienas dalībvalsts atbalstu bloķēt jebkuru Administratīvajā padomes lēmumu, kas ir pretrunā Komisijas pamatnostādņēm.

Tā kā mums bija nelielas šaubas par šo priekšlikumu, mēs galīgajā balsojumā nolēmām atturēties no balsošanas.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Eiropas satelītu navigācijas programmas EGNOS un Galileo ir projekts, kas jau gadiem ilgi tiek īstenots, bet šķiet, ka tas īsti nevirzās uz

priekšu, lai gan tajā ir ieguldīti milzīgi naudas līdzekļi. Tāpat kā SIS II programmā izmaksas, šķiet, izkūp gaisā. Tomēr ir tiesa, ka Galileo projekts ir stratēģiski svarīgs ilgtermiņa projekts, un tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu, protams, ar iebildumiem pret pārmērīgajām izmaksām.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Balsot par ziņojumu par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu pārvaldības struktūrām (Evžen Tošenovský) bija viegli. Mēs to atbalstījām.

Ziņojums: Norbert Glante (A7-0161/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, ņemot vērā tā ietekmi uz Komisijas turpmāko budžetu un ieguldījumu, ko pasākumi kosmosā var sniegt stratēģijai „Eiropa 2020” novatoriskas izaugsmes un augsto tehnoloģiju, kvalitatīvas nodarbinātības un Eiropas kohēzijas jomā. Mums ir jāatzīst GMES programmas potenciāls — kā lieliskais darbs, kas tiek veikts Azoru salās —, atbalstot bioloģisko daudzveidību, pārvaldot ekosistēmas, veicinot pielāgošanos klimata pārmaiņām, sniedzot paātrinātus pakalpojumus reaģēšanā ārkārtas situācijās, uzraugot zemes un jūras vidi vai pat atbalstot transporta politiku, nemaz nerunājot par drošības aspektu, ko tas sniedz, proti, robežkontrolē un kuģošanas pārraudzībā. Ir jānorāda, ka šie pakalpojumi ir ļoti svarīgi „jaunajai ekonomikai” dažādos tālos, salu un visattālākajos reģionos, kas ir daļa no NEREUS tīkla un kas izmanto šīs jaunās tehnoloģijas, kuras var „eksportēt”, ne tikai pievienotās vērtības radīšanai, bet arī kvalitatīvas nodarbinātības nodrošināšanai un šo reģionu pievilcības vairošanai ar zinātnes un tehnoloģiju palīdzību, kas ļaus nodibināt jaunus uzņēmumus.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Manā uztverē Eiropas Savienībai jābūt vienlaicīgi uzvarošai un aizsargājošai. GMES programma („Vides un drošības globālā novērošana”, iniciatīva, kuras mērķis ir radīt operatīvas iespējas Zemes novērošanai) apvieno šīs abas prasības. Tā kā tagad ir pieejamas visjaunākās tehnoloģijas, lai efektīvi pārraudzītu vidi un tādējādi rūpētos par mūsu drošību (dabas katastrofu un pirātu uzbrukumu gadījumos jūrā, pētot ozona slāņa stāvokli vai klimata pārmaiņas utt.), Eiropas Savienībai ir jāveic ieguldījumi šajā jomā, izmantojot visus resursus, kas ir tās rīcībā. Tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas nodrošina juridisko bāzi un finansējumu GMES programmai, kas mums ir nepieciešama.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju ES stratēģisko lēmumu izstrādāt Eiropas Zemes novērošanas iekārtas ES vadībā un sadarbībā ar Amerikas Savienotajām Valstīm un Eiropas Kosmosa aģentūru vides un drošības jautājumu risināšanai ar mērķi veicināt labāku rūpniecisko inovāciju potenciāla, pētniecības un tehnoloģiju politikas izmantošanu Zemes novērošanas jomā.

GMES var dot reālu labumu eiropiešiem, garantējot darbavietas, zināšanas, drošību un vides aizsardzību. Tā ir arī pilnīgā saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, kā arī ar stratēģiju, ko īsteno pēc Kopenhāgenas konferences.

GMES ir svarīgs bioloģiskās daudzveidības atbalsts, ekosistēmu pārvaldības un klimata pārmaiņu mazināšanas instruments. Tā dos ieguldījumu arī lielākā drošībā, piemēram, sniedzot informāciju par tādām dabas katastrofām kā mežu ugunsgrēki un plūdi.

Turklāt tā veicinās labāku dabas resursu, ūdens un gaisa kvalitātes uzraudzības un pilsētu plānojuma pārvaldību. Tā atvieglos transporta plūsmas, optimāli uzlabos lauksaimniecību un sekmēs atjaunojamu energoresursu avotu izmantošanu.

Es uzskatu, ka šī programma spēs ievērojami uzlabot mūsu paaudzes un mūsu bērnu paaudzes dzīves apstākļus.

Ioan Enciu (S&D), rakstiski. – (RO) GMES Zemes novērošanas iniciatīva ir Eiropas Savienības nākotnei svarīgs projekts. Labi pārdomāta finanšu shēma ir būtiska GMES īstenošanai, kā arī datu un pakalpojumu sniegšanai un izmantošanai. Šajos apstākļos ir īpaši svarīgi nodrošināt, lai īstajā laikā būtu pieejams pietiekams finansējums, gan sākotnējo darbību laikā, gan pēc šī posma beigām, tādējādi nodrošinot datu un piedāvāto pakalpojumu uzticamu un nepārtrauktu pieejamību. Būtu labi, ja Komisijas priekšlikumā paredzētie finanšu līdzekļi sākotnējās darbības posmam tiktu papildināti, jo tādējādi varētu paredzēt saistību apropriācijas turpmākajām kosmosa komponentes jomām. Visiem ES pilsoņiem un uzņēmumiem vajadzētu nodrošināt brīvu piekļuvi ar GMES palīdzību sniegtajiem datiem un pakalpojumiem, lai attīstītu pakārtoto pakalpojumu tirgu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu tirgu. Līdzās vides un drošības aspektiem GMES mērķis ir arī progresa un inovāciju sekmēšana. Brīvu pieeju vajadzētu nodrošināt arī ārpuskopienas uzņēmumiem, taču ar noteikumu, ka, pamatojoties uz savstarpīguma principu, arī Eiropas pilsoņiem un uzņēmumiem būs pieeja ārpus ES iegūtiem datiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas kosmosa politikai pašreizējā Komisija ir piešķirusi Eiropas Savienības nākotnes galvenās nozares statusu. Tāpēc Eiropas Zemes novērošanas programma var piedāvāt Eiropas Savienībai lielas iespējas, sekmējot tās rūpnieciskās attīstības stratēģiju (jo īpaši kosmosa nozarē), dodot sabiedrībai labumu jaunu darbavietu veidā un attīstot pētniecību, lai ieviestu inovācijas, uzlabojot vides pētniecību un cilvēku drošību, kā arī radot sinerģiju ar citām nozarēm, kas var sniegt vērtīgas iespējas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Šo programmu attīstība tomēr prasīs no Komisijas papildu budžeta apropriācijas, tāpēc mēs uzskatām, ka, pārskatot daudzgadu finanšu shēmu, tās ir rūpīgi jānovērtē.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Regulas par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES) un tās sākotnējo darbību mērķis ir nodrošināt, lai Eiropa patstāvīgi varētu veikt Zemes novērošanu jomās, kas saistītas ar vidi un drošību. Tāpat kā *Galileo* satelītu navigācijas programma arī GMES izveide nozīmē Eiropas Savienības mēroga vienotas infrastruktūras izveidi, kas ļaus gan uzlabot vides pārvaldību, gan palielināt iedzīvotāju drošību. Ņemot vērā klimata pārmaiņas, šī ir ļoti svarīga pilsoņu aizsardzības palielināšanas programma. Faktiski šī regula nodrošinās līdzekļus precīzu datu apkopošanai par izmaiņām uz zemes, jūrā un atmosfērā. Tāpēc tā sekmēs mūsu spējas novērst un pārvaldīt lielas katastrofas, t.i., naftas noplūdes, mežu ugunsgrēkus, plūdus un zemes nogrūvumus. Šī regula attiecas uz finanšu vajadzībām tikai 2011.–2013. gada laikposmam, kas rada nopietnas bažas. Ir jānorāda, ka EKA saistībām *Sentinel* satelītu darbības uzsākšanai ir vajadzīga precīza un savlaicīga sagatavošanās, un tās ir saistītas ar ļoti lieliem izdevumiem faktiskajai darbības uzsākšanai, kas paredzēta 2014.–2017. gada laikposmā. Tāpēc jācer, ka Komisija un Padome atradīs pienācīgu risinājumu šai problēmai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) GMES Zemes novērošanas iniciatīva ir svarīgs projekts Eiropas Savienības nākotnei. Tā paredz Eiropas Savienības mēroga vienotas infrastruktūras izveidi, kas ļaus gan uzlabot vides pārvaldību, gan palielināt iedzīvotāju drošību. Šī programma varētu kalpot par piemēru patiesai vēlmei izstrādāt Eiropas rūpniecības

stratēģiju kosmosa nozarei un dot vairāk labuma sabiedrībai. Tā radīs vairāk darbavietu, garantēs drošību un vides aizsardzību. Tā radīs lielu tirgu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ja ES vienlaicīgi uzsāk vairākus lielus projektus — *SIS II*, *Galileo*, tādu dabas gāzes cauruļvadu projektu kā *Nabucco* un *GMES* Zemes novērošanas programmu —, kas izmaksā miljardus, pastāv risks, ka Eiropas Savienība iestīgs purvā. Katrā ziņā ir svarīgi izstrādāt precīzu budžetu un nodrošināt finansējuma lietpratīgu izmantojumu. Uz nākotni vērsti projekti ir svarīgi, un tāpēc es nobalsoju par šo ziņojumu, lai gan es bažījos par izmaksām.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Bija viegli balsot arīdzan par šo ziņojumu — par Eiropas Zemes novērošanas programmu (*GMES*) (2011.–2013. g.) (*Norbert Glante*); arī šo tekstu mēs atbalstījām.

Ziņojums: **Herbert Reul (A7-0176/2010)**

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par šo lēmuma priekšlikumu, ņemot vērā to, ka minētās aģentūras nolūks ir veicināt visu veidu atjaunojamu energoresursu plašu un arvien straujāku ieviešanu un ilgtspējīgu izmantošanu, tādējādi uzsverot — un tas Azoru salām ir būtiski —, ka bez vides saglabāšanas un klimata, un bioloģiskās daudzveidības aizsardzības mērķu sekmēšanas tā rūpēsies arī par ekonomisko izaugsmi un ekonomisko un sociālo kohēziju, jo īpaši par nabadzības izskaušanu un ilgtspējīgu reģionālo attīstību. Pieņemot šos Statūtus, ir jāņem vērā nacionālās un vietējās prioritātes, lai gan uzmanība galvenokārt jāpievērš atjaunojamu energoresursu lielajai nozīmei salu, attālos un visattālākajos reģionos, cerot, ka šī aģentūra centīsies panākt šādu teritoriju energoneatkarību un ka tā ierosinās lietderīgus risinājumus atjaunojamu energoresursu plašākai izmantošanai, jo īpaši atbalstot jaunus šā enerģijas veida potenciāla izmēģinājumus un pētniecību reģionos, kas visvairāk cieš no ģeogrāfiskās nošķirtības. Jāsaka, ka šai aģentūrai, kas ir gan Eiropas, gan starptautiska aģentūra, ir jāierosina risinājumi šiem reģioniem.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atzinīgi vērtēju pievienošanas Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (*IRENA*) Statūtiem.

Atjaunojamu energoresursu avoti ir viens no galvenajiem nākotnes jautājumiem. Dažādās valstīs ir atšķirīga pieeja — gan no politiskā, gan no ekonomiskā viedokļa — atjaunojamo energoresursu ražošanas un lietošanas veicināšanai. Lai gan tiem ir milzīgs potenciāls, atjaunojamu energoresursu izmantošana tomēr pašlaik ir ierobežota. Pastāv dažādi šķēršļi, tostarp ilgas importa tarifu apstiprināšanas procedūras, kā arī tehniski šķēršļi un nenoteiktība attiecībā uz atjaunojamu energoresursu ražošanas projektu finansējumu un nepietiekama informācija par šo energoresursu iespējām.

Tāpēc ir svarīgi, lai Starptautiskā Atjaunojamo energoresursu aģentūra sasniedz savu mērķi un kļūst par atjaunojamu energoresursu izcilības centru, un sniedz valdībām padomus, kā izstrādāt valstu programmas atjaunojamu energoresursu ieviešanai, izplatīt informāciju par šiem resursiem un piedāvāt apmācības, kā arī iepazīstināt ar labāko praksi un finansēšanas iespējām šajā jomā.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras Statūtiem, kas veicinās atjaunojamu energoresursu ražošanu un palīdzēs samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šodien, kad Eiropas Savienība pieņem Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) Statūtus, es atkārtēju to, ko ieteicu pagājušā gada 20. oktobrī. Esmu vienmēr bijis ieinteresēts samazināt mūsu energoatkarību, un es esmu pārliecināts, ka mums jāatbalsta un jāattīsta atjaunojamie energoresursi, lai to panāktu, tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka Portugāle ir viena no IRENA dibinātājvalstīm. Tāpēc es arī atbalstu Eiropas Savienības pievienošanos IRENA Statūtiem.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Aģentūru IRENA, kurai Portugāle ir viena no dibinātājvalstīm, oficiāli nodibināja 2009. gada 26. janvārī. Atjaunojamo energoresursu izmantošana ir viens no galvenajiem ES klimata pārmaiņu politikas mērķiem. IRENA tāpēc palīdzēs īstenot šos mērķus, jo īpaši attiecībā uz atjaunojamo energoresursu īpatsvara palielināšanu līdz 20 % no kopējā enerģijas ražošanas apjoma līdz 2020. gadam. Tāpēc es nobalsoju par šo Statūtu pieņemšanu.

Jarosław Kalinowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Tas, ka Eiropas Parlaments pieņem Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras Statūtus, ir laba ziņa visai Eiropas Savienībai. Alternatīvajiem enerģijas resursiem pieder nākotne gan mūsdienu ekonomikā, gan vēl jo vairāk mūsu centienos saglabāt vides bioloģisko daudzveidību. Ģeotermālā, vēja un saules enerģija un biomasas izmantošana jeb biogāze ir metodes, kas var palīdzēt Eiropas ekonomikai kļūt zināmā mērā neatkarīgai no importētiem energoresursiem, vienlaicīgi izmantojot videi nekaitīgus dabas resursus.

Ņemot vērā pašreizējo globālās ekonomikas stāvokli un jo īpaši ģeopolitisko situāciju, manuprāt, Eiropas kontinenta energodrošības garantēšanai ir nepieciešamas papildu iniciatīvas. Atjaunojamo energoresursu izmantošana ir lieliska alternatīva tradicionālajām metodēm, tā rada arī jaunas darbavietas, ir lētāka un nav kaitīga videi. Pieņemot šos Statūtus, Parlaments ir spēris soli pareizajā virzienā — pretī labākai enerģētikas politikai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Ekoloģisku katastrofu laikā ir obligāti jāiegulda līdzekļi atjaunojamo energoresursu avotos. No šā viedokļa Eiropas Savienības pievienošanās Starptautiskajai Atjaunojamo energoresursu aģentūrai (IRENA) ir apsveicama. Tomēr mums ir jādara vēl vairāk, lai saglabātu cilvēces kopīgās vērtības, proti, mūsu ekosistēmu. Eiropai ir pakāpeniski jāatsakās no kodolenerģijas, kā arī no bīstamā oglekļa emisiju kvotu tirgus.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tā kā tādu resursu krājumi kā nafta samazinās un kļūst dārgāki, mums arvien vairāk būs jāizvēlas alternatīvi un atjaunojami energoresursu avoti, kā, piemēram, ūdens, vēja, viļņu un saules enerģija, kuru resursi ir neizsmeļami. Šie resursi pasaules mērogā tāpēc kļūst arvien svarīgāki, un šā iemesla dēļ Starptautiskās Atjaunojamo energoresursu aģentūras (IRENA) izveide ir ļoti būtiska. Šis apstāklis izskaidro manu balsojumu.

Alajos Mészáros (PPE), *rakstiski*. – (HU) Mana balsojuma skaidrojums ir šāds: es atzinīgi vērtēju to, ka plenārsēdē uzmanība tika veltīta Starptautiskajai Atjaunojamo energoresursu aģentūrai (IRENA), un es priecājos, ka varēju ar savu balsojumu to atbalstīt. Es uzskatu, ka ir svarīgi pēc iespējas ātrāk izveidot starptautisku centru, kura uzdevums būtu sniegt atbalstu un padomu 75 valstīm, kā arī Eiropas Savienībai par atjaunojamo energoresursu ieviešanu un izmantošanu, par mērķprogrammu plānošanu, kā arī piedāvāt apmācību un padomus par labāko praksi un finansēšanas iespējam. Es vēlos uzsvērt, ka IRENA programma ir jāparaksta visām ES dalībvalstīm (līdz šim to ir parakstījušas 20 dalībvalstis), lai ikviena dalībvalsts piedalītos šajā starptautiskajā sadarbības pasākumā un lai, apmainoties idejām, mēs varētu iegūt lielāku pieredzi atjaunojamo energoresursu avotu attīstības jomā.

Lai sasniegtu 2020. gadam paredzētos mērķus, proti, samazinātu oglekļa dioksīda emisijas un palielinātu energoefektivitāti, mums ir jāizmanto ikviena iespēja, un Aģentūra šajā ziņā var palīdzēt šos mērķus sasniegt

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Jo īpaši šajā laikā, kad kodolenerģija, kas subsīdijās saņēmusi miljardiem eiro, tiek ieteikta mums kā klimatam nekaitīgs energoresursu avots, ir svarīgi veicināt atjaunojamo energoresursu attīstību ne tikai ES, bet visā pasaulē. Starptautiskā Atjaunojamo energoresursu aģentūra (IRENA) ir pirmā starptautiskā organizācija, kas izveidota šim nolūkam un kas var sniegt rūpnieciski attīstītām un jaunattīstības valstīm praktiskus padomus un palīdzību. Šis mērķis ir pelnījis mūsu atzinību un atbalstu. Tomēr veids, kādā tas tiek īstenots, ir neskaidrs, un tāpēc es balsoju pret to.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu grupai tas nešķīta pretrunīgs ziņojums, un tāpēc mēs bez lielām debatēm nobalsojām par to.

Ziņojums: Tadeusz Zwiefka (A7-0194/2010)

Roberta Angelilli (PPE), rakstiski. – (IT) Es piekrītu Komisijas priekšlikumam, ko pieprasījušas daudzas dalībvalstis, ieviest ciešāku sadarbību attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami laulību šķiršanai un laulāto atšķiršanai. Tas ir svarīgs mērķis, lai radītu tiesisko regulējumu un sniegtu palīdzību tiem laulātajiem, kas ir dažādu valstu pilsoņi. Šā priekšlikuma mērķis ir mazināt šķiršanās negatīvo ietekmi uz laulāto bērniem vai uz vājāko laulāto.

Šis pasākums veicinās mediācijas izmantošanu, lai izvairītos no ilgas un mokošas tiesvedības. Kā Eiropas Parlamenta starpniece, kas pārstāv bērnu intereses, par kuru aizbildniecību cīnās vecāki, kas ir dažādu valstu pilsoņi, es esmu pārliecināta, ka šis priekšlikums veicinās draudzīgus risinājumus bērnu interesēs, nosakot vecāku pienākumus pret viņiem un paredzot vislabākos nosacījumus, kas aizsargās iesaistīto bērnu labklājību.

Turklāt priekšlikums sekmē vājākā laulātā aizsardzību, novēršot tā sauktās apsteigšanas sacīkstes, kad viens laulātais cenšas nodrošināt, lai laulības šķiršanas procesā tiktu piemēroti tiesību akti, kas ir viņa vai viņas interesēs. Tomēr galvenokārt, pateicoties Tiesiskās sadarbības tīklam civillietās, šis priekšlikums garantē piekļuvi jaunākajai informācijai par galvenajiem dalībvalstu un ES tiesību aktu aspektiem, kā arī par laulību šķiršanas un laulāto atšķiršanas procedūrām, lai abi laulātie būtu informēti par savas izvēles sekām.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par to, lai tiktu apstiprināta ciešāka sadarbība attiecībā uz tiesību aktiem, kurus piemēro laulību šķiršanai un laulāto atšķiršanai. Faktiski mani iepriecina tas, ka 12 valstis ir nolēmušas panākt progresu šajā jomā, lai atvieglotu šķiršanās procesu laulātiem pāriem, kas ir dažādu valstu pilsoņi. 2007. gadā noslēdza aptuveni 300 000 laulību starp dažādu valstu pilsoņiem, un aptuveni 140 000 laulību tika šķirtas. Šī jaunā procedūra dos laulātajiem, kas ir dažādu valstu pilsoņi, tiesības izvēlēties tiesību aktus, kas piemērojami viņu laulības šķiršanai. Tā būs pirmā reize, kad tiks piemērots ciešākas sadarbības mehānisms, kas ļaus mums virzīties uz priekšu, lai gan dažas dalībvalstis nevēlas pieņemt šo pasākumu. *Nouveau Centre* pauž nelokāmu atbalstu tam, lai šo risinājumu piemērotu biežāk, kas ļautu likvidēt neatrisinātu lietu sastrēgumu, ko radījusi prasība pēc vienprātīga atbalsta.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo Eiropas Parlamenta priekšlikumu, jo kopīgi noteikumi visā Eiropas Savienībā par tādu laulātu pāru laulības šķiršanu, kas ir dažādu valstu pilsoņi, šķiršanās gadījumā labāk aizsargās šo pāru tiesības

vai tādu laulāto tiesības, kas dzīvo ārvalstīs. Iniciatīva ieviest vienotus noteikumus pārrobežu šķiršanās lietās ir vēsturisks notikums, jo šoreiz ir iesniegti priekšlikumi ļaut dažām ES dalībvalstīm ierosināt ciešākas sadarbības procedūru šajā jomā. Pašlaik tiesību akti, kas piemērojami šķiršanās procesos, dažādās dalībvalstīs ir atšķirīgi. Tāpēc ne vienmēr ir skaidrs, kurā valstī laulību var šķirt pāris, kas ir dažādu valstu pilsoņi, vai pāris, kas ir ārvalstīs dzīvojoši citas ES dalībvalsts pilsoņi. Ņemot vērā juridiskās problēmas, ar ko sastopas ES pilsoņi, kad tie šķiras, jaunais tiesību akta projekts paredz iespēju abiem laulātajiem izvēlēties valsti, kuras kompetencē ir šķirt viņu laulību, iesniedzot šīs valsts tiesā, kas izskatīs viņu šķiršanās lietu saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, kopīgu rakstisku vienošanos. Tādējādi, ņemot vērā mūsu pilsoņu tiesības, mums galvenokārt jānodrošina, ka tāds sāpīgs notikums laulāto dzīvē kā šķiršanās nekļūst vēl sarežģītāks un mokošāks juridisko problēmu vai tiesas procesa sarežģītības dēļ.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Četrpadsmit valstis, ieskaitot Rumāniju, ir centušās veicināt ciešāku sadarbību likumdošanas jomā attiecībā uz laulības šķiršanu un laulāto atšķiršanu. Sastopoties ar procesuālām grūtībām un lielām atšķirībām noteikumos, šīs 14 valstis sper pirmos soļus pretī šķiršanās tiesību aktu vienkāršošanai un standartizēšanai. Sākot ar vienkāršiem faktiem — 140 000 starptautisku laulību šķiršanas lietām, kas ir sarežģījušas tiesu darbību vairākās valstīs —, mēs varam teikt, ka šis ir vēsturisks gadījums, kas dod tiesības 14 valstīm un pēc tam arī jebkurai citai valstij, kas vēlas pievienoties šim pasākumam, izmantot ciešākas sadarbības mehānismu.

Eiropai jau ir kopīgi civiltiesību un ģimenes tiesību akti, izņemot trīs valstis, kas nevēlējās pievienoties šim risinājumam. Kolīzijas normu saskaņošana veicinās brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā pieņemtu tiesas nolēmumu savstarpēju atzīšanu, tādējādi stiprinot savstarpēju uzticību. Pašlaik Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs ir spēkā 26 dažādas kolīzijas normu sistēmas. Pirmais solis pretī ciešākai sadarbībai ir sperts, un tas samazinās kolīzijas normu sistēmas līdz 14.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es vēlreiz paužu nožēlu par to, ka Roma III regulu, ko Parlaments pieņēma 2008. gada oktobrī, Padome nobloķēja. Es atzinīgi vērtēju to, ka vairākas dalībvalstis nav samierinājušās ar šo situāciju un ir nolēmušas virzīt šo priekšlikumu uz priekšu. Tam ir jāsniedz laulātiem pāriem, kas ir dažādu valstu pilsoņi vai nedzīvo savā valstī, bet kādā citā — ļoti grūtā viņu dzīves periodā —, iespēja izvēlēties viņu laulības šķiršanas lietai piemērojamos tiesību aktus.

Ņemot vērā to, ka katru gadu Eiropas Savienībā noslēdz aptuveni 350 000 jauktas valstspiederības pāru laulību un ka 20 % no visām šķiršanās prāvām ES ir pārrobežu ietekme, mums, bez šaubām, ir vajadzīgi kopīgi noteikumi.

Es tāpēc atbalstu šo 14 dalībvalstu, ieskaitot Portugāles, ciešākas sadarbības apstiprināšanu. Es ceru, ka pārējās valstis arī nolems pievienoties šai iniciatīvai, kas palīdzēs iekšējam tirgum pareizi darboties, likvidējot potenciālos šķēršļus personu brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanai. Es ar nepacietību gaidu, ka mums pēc iespējas ātrāk tiks iesniegts konkrētais tiesību akta priekšlikums.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā ģimenes tiesību īpaši jutīgo raksturu, tās ir vienīgi dalībvalstu kompetencē. Tomēr ir bijuši vairāki mēģinājumi „kopieniskot” šos jautājumus. Iniciatīva apstiprināt ciešāku sadarbību piemērojamo tiesību aktu jomā attiecībā uz laulību šķiršanu un laulāto atšķiršanu ir vēl viens šāds mēģinājums. Es labi zinu juridiskos jautājumus un praktiskās problēmas, kas rodas, izīstot laulībām starp dažādu valstu pilsoņiem, un tāpēc, manuprāt, šis jautājums ir pelnījis, lai to risina uzmanīgāk.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu, kas ļaus laulātiem pāriem no dažādām dalībvalstīm vai tiem, kas nedzīvo savā valstī, bet kādā citā, izvēlēties tiesību aktus, kuri piemērojami viņu laulības šķiršanai. 2007. gadā ES šķīrās 140 000 pāru, kas nāca no dažādām dalībvalstīm. Šajos tiesas procesos Eiropas pilsoņiem radās juridiskas problēmas, kas ietekmēja viņu šķiršanos. Es gribu uzsvērt arī ciešākas sadarbības mehānisma iedarbināšanu, kuram ir pievienojusies arī Portugāle, kas ļāva tālāk attīstīties šim ziņojumam, kuru ģimenes tiesību aktu atšķirību dēļ (piemēram, Maltā laulību nevar anulēt šķiršanās procesā) bija bloķējusi Padome.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par Padomes lēmuma projektu, kas apstiprināja 14 Eiropas Savienības dalībvalstu, ieskaitot Francijas, ciešāku sadarbību attiecībā uz pārrobežu šķiršanās procesiem. Patiešām, laikā, kad robežu atceļšana un mobilitāte veicina dažādu valstu pilsoņu laulības un tātad arī šķiršanos, Eiropas Savienībai ir svarīgi iegūt instrumentu, kas palīdz vienkāršot šo procedūru un aizsargāt vājāko partneri. Tam, ka laulātie var pieņemt kopīgu lēmumu par piemērojamajiem tiesību aktiem, un tas, ka nevienprātības gadījumā tiesa, kurā tika celta prasība, izskata domstarpības, būs pozitīva ietekme gan uz laulāto pāri, kas šķīras, gan viņu bērniem. Ņemot vērā to, ka šķiršanās pati par sevi ir sāpīgs pārbaudījums ikvienam ģimenes loceklim, šķiršanās procedūras vienkāršošana var viņiem tikai palīdzēt. Es uzskatu — vismaz es ceru —, ka šī ciešākā sadarbība kalpos par atspēriena punktu globālai pārrobežu šķiršanās procedūru saskaņošanai, jo pozitīva tās izmantošana var rosināt citas dalībvalstis arī pievienoties šai iniciatīvai.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā nav iespējams pilnīgi saskaņot dalībvalstu tiesību aktus par laulību šķiršanu un laulāto atšķiršanu, ciešāka sadarbība šajā jautājumā nodrošinās ievērojamu progresu, kas novedīs pie starptautisko privāttiesību saskaņošanas un integrācijas procesa stiprināšanas.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Šķiršanās vienmēr ir grūts process. Ja abas tajā iesaistītās personas nāk no dažādām valstīm, lieta kļūst vēl sarežģītāka. No vienas puses, ir svarīgi neskart dalībvalsts noteikumus, bet, no otras puses, panākt lielāku skaidrību un tiesisko noteiktību. Taču ar šo priekšlikumu netiks panākta pietiekami skaidra situācija, un tāpēc es balsoju pret ziņojumu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – Es nolēmu balsot par šo ieteikumu un pilnā mērā atbalstu šo vēsturisko notikumu — pirmo reizi aktivizēt ciešākas sadarbības procedūru. 2007. gadā Eiropas Savienībā tika izziņotas 140 000 starptautisku laulību šķiršanas, un Eiropas pilsoņi vēl arvien sastopas ar juridiskām problēmām, kad tie ir iesaistīti pārrobežu laulību šķiršanas procedūrās. Mūsu uzdevums ir novērst šos sarežģītos tiesiskos šķēršļus un pēc iespējas vairāk vienkāršot šīs patiešām sāpīgās epizodes cilvēku dzīvē. Lai gan pašlaik mana valsts, Lietuva, nepiedalās ciešākā sadarbībā, es pilnīgi atbalstu šo iniciatīvu, jo tā sniedz labu piemēru, kā daudzi ES pilsoņi var gūt praktisku labumu no tā, ka ir Eiropas Savienības pilsoņi. Eiropas Savienība, tās pilsoņi un iekšējais tirgus gūs tiešu labumu no šīs vēsturiskās ciešākās sadarbības, jo tā palīdzēs novērst turpmāku diskrimināciju un iespējamus šķēršļus personu brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanai. Tā palielinās ES atpazīstamību un tiesiskumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu grupai šis nešķīta pretrunīgs ziņojums, un tāpēc mēs bez lielām debatēm to atbalstījām.

Ziņojums: Edward Scicluna (A7-0182/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kā uzsvēra *Joseph Daul*, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas priekšsēdētājs, tas, ka Igaunija 2011. gada 1. janvārī ievieš eiro, ir dubults uzticēšanās apliecinājums — Igaunijas uzticēšanās eiro, kas ir patiešām pozitīvs signāls tirgiem, kā arī ES uzticēšanās Igaunijai, kas kļūs par pirmo Baltijas valsti, kura spers šo soli. Šī uzticēšanās ir pilnīgi pamatota, jo Igaunijas valdības parāda attiecība ir viszemākā Eiropā. Es tāpēc nešaubīgi nobalsoju par šo ziņojumu, kurā ir ieteikta Igaunijas uzņemšana eiro zonā.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Mani iepriecina tas, ka par spīti grūtajai ekonomiskajai situācijai Igaunijai, vienai no Baltijas valstīm, ir izdevies pievienoties eiro zonai. Igaunijas piemērs rāda, ka, pateicoties līdzsvarotai un mērķtiecīgai politikai, ir iespējams panākt atbilstību visām konverģences prasībām. Tas, ka valstis krīzes laikā vēl arvien vēlas pievienoties eiro zonai, rāda, ka tās uzticas šai valūtai. Es esmu pārliecināta, ka arī Lietuvā politiskā griba un centieni ieviest eiro nav mazinājušies.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Komisijas un Eiropas Centrālās bankas konverģences ziņojumos ir izvērtēts, kādu progresu sasniegušas valstis ar izņēmuma statusu un vai tās tagad spēj izpildīt savus pienākumus saskaņā ar Ekonomikas un monetārās savienības kritērijiem. 2010. gada konverģences ziņojums aptver deviņas dalībvalstis ar izņēmuma statusu (Bulgāriju, Čehiju, Igauniju, Latviju, Lietuvu, Ungāriju, Poliju, Rumāniju un Zviedriju), jo Apvienotā Karaliste un Dānija nav izrādījušas vēlēšanos pieņemt eiro.

Saskaņā ar ziņojumu no visām novērtētajām dalībvalstīm tikai Igaunija atbilst eiro ieviešanas kritērijiem. Šā lēmuma priekšlikuma mērķis tādējādi ir Igaunijas izņēmuma statusa atcelšana ar 2011. gada 1. janvāri. Es nobalsoju par to un apsveicu Igauniju par visu nepieciešamo nosacījumu izpildīšanu, jo īpaši šajā globālās ekonomiskās krīzes laikā.

George Sabin Cutaș (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es nobalsoju par *Edward Scicluna* ziņojumu par eiro ieviešanu Igaunijā no 2011. gada 1. janvāra. Igaunija bija viena no pirmajām valstīm, ko vissmagāk skāra ekonomiskā krīze. Tomēr tai izdevās apstādināt lejupslīdi, un tās valsts kopējā parāda attiecība pret IKP 2009. gadā bija 7,2 %, ievērojami zemāka par 60 % atsauces vērtību. Turklāt valsts budžeta deficīts bija 1,7 % no IKP, ievērojami zemāks par 3 % atsauces vērtību. Tāpēc es uzskatu, ka Igaunijas pievienošanās eiro zonai kritiskā brīdī stiprinās Ekonomikas un monetāro savienību un ka tās veiksmīgais modelis dos stimulu citām dalībvalstīm, kuras vēl neatbilst konverģences kritērijiem.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ar atbildības sajūtu es balsoju par šo ziņojumu un ieteikto eiro ieviešanu Igaunijā no 2011. gada 1. janvāra. Grūtajā globālās finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes laikā, kas ietekmēja daudzu citu dalībvalstu nominālās konverģences perspektīvas, Igaunija izceļas ar plašu un svarīgu strukturālu reformu īstenošanu, kas ļāva tai izpildīt konverģences kritērijus. Par Igaunijas valdības un iedzīvotāju mērķtiecīgajiem un neatlaidīgajiem centieniem var jo īpaši spriest pēc valsts parāda, kas ir viszemākais ES, un pēc deficīta, kas 2009. gadā bija mazāks par 3 % atsauces vērtību, kuru nosaka Māstrihtas kritēriji. Pēc pievienošanās kritēriju un citu līgumos noteikto procedūru izpildīšanas Igaunijas pievienošanās citām eiro zonas dalībvalstīm ir jāuzskata par dabīgu rezultātu, kam jākalpo par pamudinājumu citām dalībvalstīm, kas gatavojas pievienoties eiro zonai. Igaunijas pievienošanās eiro zonai vēlreiz uzsvēr vīziju, vilinājumu un ticību, ko tās dalībvalstis, kas vēl nepieder pie eiro zonas, piešķir vienotajai valūtai un tās nākotnei.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski. – (PT)* Laikā, kad eiro pēlējim ir šaubas par vienotās valūtas dzīvotspēju, Eiropas Savienība vēlreiz parāda, ka šis projekts ir vēl arvien stiprs un ietur pareizu kursu, saglabājot savas iespējas un pievilcību dalībvalstu acīs. Tā kā Igaunija ir izpildījusi visus Māstrihtas kritērijus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 140. pantu un LESD pievienoto protokolu (Nr. 13) par konverģences kritērijiem, nav nekāda iemesla novilcināt eiro ieviešanu šajā Baltijas valstī.

Ir jānorāda, ka Igaunija ir izpildījusi šos kritērijus smagas ekonomiskās un finansiālās krīzes laikā valdības apņēmīgu, mērķtiecīgu un neatlaidīgu centienu rezultātā. Tagad tai ir jāsteno fiskālas piesardzības politika. Pievienošanās vienotajai valūtai nav pašmērķis, kā to ir parādījusi pašreizējā krīze. Centieniem konsolidēt budžetu un līdzsvarot valsts finanses ir jābūt nepārtrauktiem, aktīviem un efektīviem. Es apsveicu Igauniju, tās iedzīvotājus un valdību par pievienošanās eiro zonai, lai gan šis ir grūts laiks, lai pieņemtu vienoto valūtu, un es ceru, ka tā turpinās konverģences centienus, kā tā ir darījusi līdz šim.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski. – (PT)* Ņemot vērā ekonomiskos rādītājus un Igaunijas valsts finanšu ilgtspējību, es atbalstu eiro ieviešanu Igaunijā 2011. gada 1. janvārī. Pašreizējās globālās krīzes laikā, kad finanšu tirgi izdara pastāvīgu spiedienu uz eiro, Igaunijas pievienošanās eiro zonai ir pozitīvs signāls, kas stiprina Eiropas ekonomiskās un monetārās integrācijas nozīmi un dzīvotspēju. Ir jāuzsver stabilitātes piemērs, ko rāda Igaunija, kas ir sapratusi, kā savienot progresu ar valsts finanšu disciplīnu un ilgtspējību. Neraugoties uz negatīvo ekonomisko stāvokli 2009. gadā, Igaunijas budžeta deficīts bija 1,7 % no IKP, bet valsts kopējā parāda attiecība pret IKP bija 7,2 % no IKP, ievērojami zemāka par 60 % atsaucis vērtību Eiropas Savienībā. Šajā kontekstā es vēlreiz atkārtāju, ka mums ir jāizveido efektīvi mehānismi, lai reālajā laikā pastāvīgi uzraudzītu visu dalībvalstu ekonomiskos un budžeta rādītājus un nodrošinātu to atbilstību konverģences kritērijiem.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski. – (FR)* Mēs balsojam pret šo ziņojumu, ne jau tāpēc, ka mēs būtu naidīgi noskaņoti pret Igauniju, bet protestējot pret to, ka Igaunijas pilsoņu viedokli par šo būtisko jautājumu nenoskaidroja referendumā. Pēdējos mēnešos ir kļuvis skaidrs, ka eiro nav nedz īstais risinājums, nedz aizsardzības veids, bet faktors, kas ir veicinājis krīzi. Dažas pēdējās nedēļas ir parādījušas, ka, galu galā, eiro zonas problēmas ir vairāk saistītas ar Vāciju nekā ar valstīm, kuras mēs nicinoši saucam par PIGS (akronīms, kura nozīme ir cūkas — Portugālē, Īrija, Grieķija un Spānija). Merkel kundze, tērpusies savā lepņajā augstprātībā, atsakās pieņemt kompromisu jomās, kurās viņa pieprasa kompromisu no citiem. Ikvienam ir jāatbalsta Vācija — tās ekonomika, kas balstās uz eksportu, tās bailes no inflācijas, pat tās politika, kuru tā uzspiež citiem, neņemot vērā partneru intereses.

Mēs skaidri redzam, pie kā tas ir novedis Franciju — pie konkurētspējas upurēšanas uz franka un markas paritātes altāra, pēc tam pie „stipra” eiro, budžeta ierobežojumiem, kas palielina ekonomiskās grūtības, cenu kāpuma un pirkspējas samazināšanās pārejas periodā uz eiro. Turklāt, pieprasot taupību, Merkel kundzes Vācija spēlē bīstamu spēli, riskējot ar pieprasījuma samazināšanos starp tās galvenajiem klientiem.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski. – (FR)* Kā Igaunijas iedzīvotāju draugs es nevēlos, ka viņi cieš zem Stabilitātes un izaugsmes pakta jūga un ar to saistītās sodu sistēmas, kam drīz jāpastiprinās. Komisijas atbalstītās neoliberalās politikas drakoniskā īstenošana jau ir iegrūdusi vairāk nekā 20 % Igaunijas iedzīvotāju galējā nabadzībā. Integrācija eiro zonā vēl vairāk sodīs Igaunijas darba ņēmējus. Es balsoju pret šo ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Par spīti finansiālajai krīzei un uzbrukumiem eiro Monetārā savienība ir neapšaubāma realitāte, kas jāstiprina ar pakāpenisku visu to dalībvalstu pievienošanu, kuras vēl nav tai pievienojušās. Secinājums, ka Igaunija par spīti starptautiskajai krīzei ir izpildījusi Māstrihtas kritērijus un tāpēc no 2011. gada 1. janvāra var kļūt par pilntiesīgu eiro zonas locekli, ir laba ziņa tiem, kas atbalsta spēcīgāku Ekonomikas un monetāro savienību.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Lai gan Igaunijas ceļš jau, šķiet, ir izlemts, tās nopelni un laika izvēle, kad pievienoties vienotajai Eiropas valūtai, attur mani no balsošanas par šo ziņojumu, kuru pašlaik apspriež Parlaments.

Eiropas ekonomika ir krīzes stāvoklī un piedzīvo nemierīgus laikus, kas liek mums apsvērt, vai ir vēlams, vismaz īstermiņā, ka jaunas dalībvalstis pievienojas eiro zonai. Manu viedokli attiecībā uz Igauniju, kas pamatojas arī uz sociāliem un kultūras apsvērumiem, izskaidro konkrēti makroekonomiskie dati. Igaunija bija viena no pirmajām valstīm, kurā sākās ekonomikas lejupslīde. 2009. gadā tās IKP samazinājās par vairāk nekā 14 %, rūpnieciskā ražošana samazinājās par 33,7 %, kas bija vislielākais kritums Eiropas Savienībā. Turklāt šīs negatīvās tendences vēl nav beigušās.

Nobeigumā gribu teikt, ka absurdi ir tas, ka par spīti šiem datiem, ziņojumā, par ko mums jābalso, ir prasīts, lai Komisija simulē eiro zonas glābšanas paketes ietekmi uz Igaunijas budžetu tikai tagad, kad valsts pievienojas eiro zonai un tādējādi kļūst par dalībvalsti grupā, kas garantē glābšanas finansējumu. Tādēļ šī informācija ir jāpadara pieejama, cik ātri vien iespējams, lai Padome varētu pieņemt pamatotu lēmumu un paredzēt nākotnes scenārijus.

Sławomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) 2011. gada 1. janvārī Igaunija kļūs par septiņpadsmito valsti Eiropas Savienībā, kas ieviesīs eiro. Laikā, kad Eiropas valstu finansēs ir krīze, ikviena valsts, kas atbilst konverģences kritērijiem, vairo mūsu finanšu sistēmas stabilitāti. Euro ieviešana nozīmē ne tikai ērtības, kas saistās ar vienas valūtas lietošanu vairākumā dalībvalstu, bet vēl jo svarīgāks ir tas apstāklis, ka tā liecina par stabilu un stipru ekonomiku. Euro pieder nākotne. Euro nodrošina reālu attīstības iespēju visos sociālās, administratīvās un ekonomiskās dzīves līmeņos.

Tomēr neaizmirsīsim, ka eiro uzliek mums arī pienākumu īstenot pārdomātu un līdzsvarotu valsts finanšu politiku. Kā dedzīgs eiro aizstāvis es vēlos apsveikt Igauniju, kas par spīti globālajai ekonomikas krīzei spēja izpildīt ES kritērijus, kuri ļauj tai ieviest eiro. Esmu dziļi pārliecināts, ka līdz ar mūsu partneri Igauniju arī Polijai drīz būs tas gods pievienoties šai valstu grupai.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ievērojamais progress, ko sasniegušas Baltijas valstis un jo īpaši Igaunija, ir vērtējams ļoti atzīnīgi. Tomēr jautājums paliek, vai ir īstais laiks krīzes nomocītajai eiro zonai pieņemt jaunas dalībvalstis. Turklāt Igaunija nesārīkoja referendumu par šo jautājumu, kas man šķiet ļoti apšaubāmi no demokrātijas viedokļa. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Justas Vincas Paleckis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka Igaunija patiešām ir pelnījusi pievienoties eiro zonai. Šī mazā ziemeļu valsts ir parādījusi, ka pat finansiālas krīzes laikā ir iespējams pievienoties Monetārajai savienībai, ja pēc tā tiecas nepārtraukti un konsekventi. Es uzskatu, ka eiro ieviešana nāks Igaunijai par labu — tā palielinās uzticību valsts ekonomikai, piesaistīs vairāk ieguldījumu un samazinās aizdevumu likmes. Tā stimulēs arī Lietuvas un Latvijas ekonomiku. Šā notikuma simboliskā vērtība arī ir svarīga, jo Igaunija ir pirmā no bijušajām Padomju Savienības valstīm, kas

pievienosies Monetārajai savienībai, noslēdzot vissarežģītāko posmu savā integrācijā Eiropas Savienībā. Tomēr šis notikums ir tikpat svarīgs visai eiro zonai. Lai gan eiro zonai ir savas problēmas, vienotā valūta turpina šķīst pievilcīga un spēj sniegt dalībvalstīm pievienoto vērtību. Mani iepriecina tas, ka Komisija un Padome ir uzslavējušas Igaunijas progresu, un es ceru, ka Eiropadome arī pieņems tādu pašu lēmumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu grupai šis nešķīta pretrunīgs ziņojums, un tāpēc mēs bez lielām debatēm to atbalstījām. Turklāt tā ir laba ziņa, ka vēl viena valsts, šoreiz Igaunija, ir pievienojusies mums eiro zonā.

Vilja Savisaar (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, Scicluna kungs, dāmas un kungi! Es vēlos pateikties jums par atbalstu, ko esat snieguši Igaunijai, tai pievienojoties eiro zonai. Šai mazajai valstij tas ir svarīgs un ilgi gaidīts lēmums. Igaunija ir pielikusi lielas pūles, lai sasniegtu šo mērķi, un tās iedzīvotāji ir daudz arī cietuši. Taču tam ir bijusi liela ietekme uz mūsu ekonomiku. Diemžēl es nevaru piekrist dažiem lēmumiem, kurus pieņēma mūsu valdība, vadoties no izredzēm uz eiro ieviešanu. Cerams, ka arī bez eiro ieviešanas mēs spēsim vairāk atbalstīt mūsu ekonomikas nākotni, atsākot valsts sektora ieguldījumus infrastruktūrā un pievēršot vairāk uzmanības darba tirgus attīstībai. Es vēlos pateikties referentam par saturīgo un kompetento ziņojumu un par drosmi atbalstīt eiro zonas nākotni, un es vēlos pateikties arī saviem kolēģiem, kas mūs atbalstīja pirmdienas sarunās un šodienas balsojumā. Vislielākā pateicība, protams, ir jāizsaka Igaunijas iedzīvotājiem, jo, tikai pateicoties viņiem, tas viss kļuva iespējams.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu par Igaunijas pievienošanu eiro zonai. Tam jau bija sen jānotiek, un pašreizējos apstākļos tas ir apsveicami.

Ziņojums: László Surján (A7-0200/010)

Laima Liucija Andriekienė (PPE), rakstiski. – Es nobalsoju par *László Surján* ziņojumu. 2009. finanšu gada budžeta izlietojums uzrāda EUR 2,25 miljardu lielu pārpalikumu, kas galvenokārt radies maksājumu apropriāciju nepilnīga izlietojuma dēļ, kā arī lielāku ieņēmumu dēļ, nekā bija paredzēts. Turklāt tas ne vien sagroza ES budžeta izpildes rezultātus, bet arī tieši ietekmē dalībvalstu iemaksas ES budžetā, kas jau attiecīgajā finanšu gadā samazinās. Ja pagājušajā gadā šāds budžeta grozījums nebūtu veikts, pēc 2009. finanšu gada budžeta izpildes, galvenokārt neizlietoto budžeta līdzekļu dēļ, būtu izveidojies vairāk nekā EUR 5 miljardu liels pārpalikums. Kopš 2007. gada budžeta pārpalikums katru gadu ir palielinājies, kaut gan attiecīgajos finanšu gados bija iesniegti budžeta grozījumi, lai samazinātu pārpalikumus. Tādējādi redzam, ka apdraudētās summas ir ļoti ievērojamas.

ES budžeta līdzekļu apjoms nespēj nodrošināt nepieciešamo finansējumu jaunām vajadzībām un saistībām, un tas rada budžetā saspīlējumus un līdzekļu deficītu, kas apdraud daudzas citas ES prioritātes, kā, piemēram, Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu. Tas viss nozīmē, ka ES budžets nebija reāls, vai arī to, ka mums nav efektīvu līdzekļu, lai pārraudzītu budžeta izlietojumu. Galvenais secinājums tāpēc ir, ka mums ievērojami jāuzlabo budžeta plānošana un ar to saistītās procedūras.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Kopējās summas (kas iekļautas budžeta grozījumos, kuri sagatavoti pēc provizorisko gada pārskatu pabeigšanas marta beigās), kas atmaksātas dalībvalstīm kopš 2007. gada ir šādas: pārpalikums 2007. gadā — EUR 1 542 miljoni, 2008. gadā — EUR 1 810 miljoni, 2009. gadā — EUR 2 264 miljoni. Kopējā pārpalikumu summa ir radusies trīs iemeslu dēļ — īstenojot izdevumu

samazinājumus, īstenojot ieņēmumus, valūtas maiņas kursa svārstību dēļ. Pārpalikumi netiek atmaksāti dalībvalstīm tiešā veidā, bet iegrāmatoti kā ienākumi nākamā gada budžetā saskaņā ar Finanšu regulu. Būtībā tūlītējās sekas izpaužas kā pašu līdzekļu samazinājums, kuri jāsaņem no dalībvalstīm. Es uzskatu, ka šie pārpalikumi ir jāizmanto nākamā gada budžeta stiprināšanai, palielinot saistību apropriācijas, vai tie ir jānovirza atpakaļ uz Eiropas fondiem ES prioritāšu finansēšanai. Katrā ziņā ir svarīgi saglabāt vajadzīgo elastību, lai izvairītos no šiem pārpalikumiem. Galu galā, šie ikgadējie pārpalikumi rodas tāpēc, ka netiek pilnā mērā īstenota politika un pasākumi, kas paredzēti Eiropas Savienības attīstībai. Tāpēc es uzskatu, ka budžeta grozījuma Nr. 4/2010 galīgais apstiprinājums ir jāuztver kā iespēja apsvērt Eiropas Savienības budžeta patieso stāvokli.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Mūsu grupai šis nešķīta pretrunīgs ziņojums, un tāpēc mēs bez lielām debatēm to atbalstījām.

Ziņojums: Ryszard Czarnecki (A7-0096/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju šādu iemeslu dēļ:

- es uzskatu, ka, ņemot vērā administratīvo izdevumu palielināšanos un jo īpaši iespējamus operatīvos izdevumus, Padomes izdevumi ir jāpārbauda tādā pašā veidā kā pārējo ES iestāžu izdevumi — izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā paredzēto budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru;

- es piekrītu Parlamenta nostājai — noraidīt Padomes paziņojumu, ka Parlaments un Padome nav agrāk savstarpēji pārbaudījuši attiecīgo budžeta iedaļu izpildi tā sauktās džentlmeņu vienošanās dēļ (rezolūcija fiksēta Padomes 1970. gada 22. aprīļa sanāksmes protokolā); es uzskatu, ka džentlmeņu vienošanās nav saistošs dokuments un ka Padome to interpretē pārāk plaši;

- es uzskatu, ka budžeta sagatavošana un budžeta izpildes apstiprināšana ir divas dažādas procedūras un ka Parlamenta un Padomes t.s. džentlmeņu vienošanās par attiecīgo budžeta iedaļu sagatavošanu nekādā ziņā nedrīkst būt par iemeslu, lai Padomi sabiedrības priekšā atbrīvotu no atbildības par tās rīcībā nodotajiem līdzekļiem.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par rezolūciju par Padomes budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru. Iepriekšējā sesijā Eiropas Parlaments jau visumā noraidīja lēmumu, ko ierosināja referents — atlikt lēmuma pieņemšanu attiecībā uz apstiprinājuma sniegšanu Padomes ģenerālsekretāram par Padomes 2008. finanšu gada budžeta izpildi. Šāda bija mana nostāja — vienīgajam — savā laikā Budžeta kontroles komitejā, tāpēc ka Revīzijas palāta gandrīz nekad neizsaka Padomei aizrādījumus par budžeta pārvaldību. Tā rezultātā Eiropas Parlaments piešķīra Padomei budžeta izpildes apstiprinājumu, atliekot balsojumu par rezolūciju uz šo sesiju un pievienojot budžeta izpildes apstiprinājuma lēmumam piezīmes un ieteikumus Padomei par budžeta pārvaldību. Diemžēl Budžeta kontroles komiteja nepieņēma manu ieteikumu veikt juridisku izpēti, lai precizētu Eiropas Parlamenta tiesības — un tāpēc arī pienākumus — attiecībā uz Padomes budžeta izpildes apstiprinājumu.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju, jo es uzskatu, ka, ņemot vērā administratīvo izdevumu palielināšanos un jo īpaši iespējamus operatīvos izdevumus, Padomes izdevumi ir jāpārbauda tādā pašā veidā kā pārējo ES iestāžu izdevumi — izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā paredzēto budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru. Es piekrītu, ka Padomei un Eiropas Parlamentam

kā apvienotajai budžeta lēmējīnstītūcijai ir kopīgi jāievieš budžeta izpildes apstiprinājuma procedūrā ikgadēja procedūra, lai uzlabotu informācijas apmaiņu par attiecīgajiem abu iestāžu budžetiem, un es uzskatu, ka budžeta sagatavošana un budžeta izpildes apstiprināšana ir divas dažādas procedūras un ka Parlamenta un Padomes t.s. džentlmeņu vienošanās par attiecīgo budžeta iedaļu sagatavošanu nekādā ziņā nedrīkst būt par iemeslu, lai Padomi sabiedrības priekšā atbrīvotu no atbildības par tās rīcībā nodotajiem līdzekļiem.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Budžeta disciplīnas un sabiedrības vajadzību pārredzamības dēļ es uzskatu, ka Padome nedrīkst nepildīt pienākumu publiski atskaitīties par tās rīcībā nodotajiem līdzekļiem. Tāpēc es piekrītu referenta lēmumam atlikt lēmuma pieņemšanu attiecībā uz Padomes budžeta izpildes pārskata apstiprinājumu līdz pieprasītās papildu informācijas iesniegšanai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Man žēl, ka Parlaments nepauž vienlīdz moralizējošu un sašutuma pilnu nostāju un nav tikpat lielā mērā norūpējies par nodokļu maksātāju naudu, kad runa ir par paša Parlamenta vai kādas citas iestādes izdevumiem. Tas apstiprināja Komisijas budžeta izpildi, lai gan jau piecpadsmito gadu pēc kārtas Eiropas Revīzijas palāta nespēja sniegt labvēlīgu atzinumu par Komisijas budžeta izpildi. Taču tas pats labprāt apstiprina sava budžeta izpildi saskaņā ar džentlmeņu vienošanos, ko tas šodien nosoda.

Tas pārāk ātri aizmirst pats savus netikumus — savu pēdējā brīža finansiālo atbalstu aizejošajam priekšsēdētājam dzīvokļa iegādei Briselē tieši pirms viņa nomaiņas; izdevumu eksploziju, ko izraisīja Eiropas Parlamenta deputātu nolikuma un Deputātu palīgu nolikuma reformas, kuras iepriekš tika novērtētas kā neapmierinošas; neseno finansējuma un EP deputātu personāla palielinājumu, aizbildinoties ar nepatiesiem ieganstiem, vai pat *iPad* izsniegšanu ikvienam EP deputātam. Protams, publiskas naudas kontrole ir būtiska. Taču mēs atsakāmies piedalīties mazajā karā, ko jūs vedat pret Padomi politisku iemeslu dēļ.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Es nobalsoju par rezolūciju par Padomes budžeta izpildes apstiprinājumu, jo tajā ir iekļauti divi jautājumi, kas, manuprāt, ir svarīgi. Viens no tiem attiecas uz Spānijas prezidentūras ierosinājumu pārskatīt džentlmeņu vienošanos starp Padomi un Parlamentu, ko noslēdza 1970. gadā, un otrs — uz Padomes saistībām pilnā mērā atskaitīties Parlamentam par administratīvo budžetu. Padomei ir jāpārdomā sava informācijas politika un jānodrošina lielāka pārredzamība, jo īpaši saistībā ar pašreizējām diskusijām par jaunā Eiropas Ārējās darbības dienesta budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru. Šo iemeslu dēļ es atbalstu Eiropas Parlamenta Rezolūciju P7_TA(2010)0219.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Budžeta kontrole ir būtisks Eiropas Parlamenta pienākums, ko EP deputāti uztver ļoti nopietni. Kā vēlētiem pārstāvjiem mums ir jāatskaitās pilsoņu priekšā par to, kā tiek izlietots Eiropas budžets. Kā atkārtoti apstiprinājusi Eiropas pārredzamības iniciatīva, pilsoņiem ir tiesības zināt, kā tiek tērēti viņu nodokļi. Eiropas Padomes izdevumi, t.i., iestādes, kas pārstāv ES valstu vai valdību vadītājus, nav izņēmums no šī noteikuma. Šogad mēs vēlējāmies noskaidrot Eiropas Padomes budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru, vēlreiz apstiprinot pilnvaras, ko Parlamentam piešķir Līgums. Tā kā pārredzamība ir svarīgs ES princips un tā kā ir pieliktas pūles to uzlabot daudzās jomās, no Eiropas Padomes puses būtu prātīgi sniegt visu informāciju, kas Parlamentam ir vajadzīga, lai pārbaudītu budžeta izpildi. Šāds mērķis šogad bija ziņojumam par balsojumu par Padomes budžeta izpildes apstiprinājumu. Es atzinīgi vērtēju sākotnējo progresu, kas panākts šajā ziņā, lai gan ir jāpanāk vēl lielāks progress.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikuma ar konstatējumiem, kas ir neatņemama daļa no lēmuma par Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildes apstiprināšanu, II iedaļa — Padome ir būtiski svarīga.

Iepriekš minētais priekšlikums attiecas uz Padomes paviršo iesaistīšanos budžeta izpildes apstiprināšanā, ieskaitot tās atteikšanos piedalīties Parlamenta rīkotajās debatēs par budžeta izpildes apstiprināšanu, kas liecina par necieņu pret Parlamenta budžeta izpildes apstiprināšanas uzdevumu un jo īpaši pret sabiedrības un nodokļu maksātāju tiesībām prasīt, lai atskaitās visi tie, kas ir atbildīgi par Eiropas Savienības līdzekļu izlietojumu.

Es uzskatu, ka pēdējais apstāklis ir jo īpaši svarīgs, ņemot vērā to, ka Padomē pārstāvētās dalībvalstis ir atbildīgas par aptuveni 80 % no ES budžeta faktiskajiem izdevumiem. Es pilnīgi atbalstu Padomei nepārprotami izteikto prasību, jo es uzskatu, ka tai ir jāsniedz sīka informācija par izdevumiem, kas radušies, tai veicot īpašus uzdevumus, un ka tās izdevumi ir jāpārbauda tādā pašā veidā kā pārējo ES iestāžu izdevumi — izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā paredzēto budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju, jo es uzskatu, ka, ņemot vērā administratīvo izdevumu palielināšanos un jo īpaši iespējamus operatīvos izdevumus, Padomes izdevumi ir jāpārbauda tādā pašā veidā kā pārējo ES iestāžu izdevumi — izmantojot Līguma par Eiropas Savienības darbību 319. pantā paredzēto budžeta izpildes apstiprinājuma procedūru.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pēc vairāku kopīgu grozījumu pieņemšanas, kurus iesniedza S&D, ALDE, PPE, Greens/EFA un GUE grupas, kā arī pēc daudzu individuālu papildinājumu iekļaušanas, no kuriem daži nāca no mūsu grupas, mums vairs nekādas problēmas nekavēja atbalstīt šo ziņojumu, par kuru mēs beigās arī nobalsojām.

Ziņojums: Sarah Ludford (A7-0198/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par direktīvas pieņemšanu, kuras mērķis ir garantēt apsūdzētām personām tiesības uz tulkojumu kriminālprocesos Eiropas Savienībā. Konkrēti runājot, tas nozīmē, ka aizdomās turētām, apcietinātām, pratinātām vai apsūdzētām personām, kas nesaprot tās valsts valodu, kurā process notiek, ir tiesības uz uzklaušanās, pratināšanas un tikšanās ar advokātu mutisku vai rakstisku tulkojumu, lai izvairītos no nepareizas iztiesāšanas. Kad kādu personu apcietina vai izdod ārvalstij saskaņā ar Eiropas apcietināšanas orderi, vai vienkārši apcietina ārpus izcelsmes valsts, šai personai ir tiesības uz taisnīgu tiesu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo vienādas tiesības visā Eiropas Savienībā uz tulkojumu tiesas procesos, kas ietvertas jaunajā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvā, palielinās tiesu objektivitāti un efektivitāti. Tā kā visas ES dalībvalstis ir parakstījušas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvenciju, tām ir jānodrošina taisnīga tiesvedība un pareizi tiesiskie standarti. Diemžēl praksē šie tiesiskie principi un augstas kvalitātes tiesvedība netiek pietiekami aizsargāti. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka tiesības uz tulkojumu kriminālprocesos nostiprinās personas tiesības uz taisnīgu tiesvedību un tiesības tikt uzklautam tiesā.

Pašlaik cilvēktiesības tiek bieži pārkāptas, jo personai, kuru tiesā vai pratina, nesaprotot konkrētas ES dalībvalsts valodu, ne vienmēr ir tiesības uz mutisku vai rakstisku tulkojumu tiesā, tāpēc ka līdz šim attiecībā uz tiesībām uz tulkojumu kriminālprocesos ES trūka vienvēidīga tiesiskā regulējuma. Tāpēc, lai nodrošinātu taisnīgu tiesvedību, mums ir jāizvairās no problēmām, kas rodas, nesaprotot valodu, un jānodrošina, lai apsūdzētais saprot, kas tiek teikts tiesas procesā.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) No šā brīža ES pilsoņiem tiek garantētas pilnīgas tiesības aizstāvēt sevi, ja viņi ir iesaistīti kriminālprocesos, kas notiek nevis viņu izcelsmes valstī, bet kādā citā dalībvalstī. Saskaņā ar direktīvu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesos ikviens izmeklēšanas vai tiesvedības posms tiks tulkots un izskaidrots tiesvedībā iesaistīto aizdomās turamo vai apsūdzēto personu dzimtajā valodā. Balstoties uz apsvērumiem par tiesībām uz taisnīgu tiesas procesu jebkurā Eiropas Savienības valstī, kuras tika vienprātīgi apstiprinātas, šis pasākums uzlabos Eiropas pilsoņiem garantētās aizstāvības kvalitāti. Tāpēc direktīva papildina tiesību aktus, kas attiecas uz lietām, kurās tiek izdots Eiropas apcietināšanas orderis, tādējādi uzlabojot to Eiropas pilsoņu iespējas aizstāvēt sevi, kuri ir apsūdzētās vai aizdomās turamās personas kriminālprocesos.

Rakstisko un mutisko tulkojumu pakalpojumus, kurus piedāvā apsūdzētajai personai izmeklēšanas vai tiesvedības procesā, kurā šī persona ir iesaistīta, tādā valodā, ko viņš vai viņa saprot, garantēs saskaņā ar katras dalībvalsts tiesību aktiem trīs gadu laikā. Tas ir periods, kurā Eiropas Savienības dalībvalstīm ir jānosaka krimināltiesiskie normatīvie akti. Saskaņā ar direktīvu rakstiskā un mutiskā tulkojuma pakalpojumi jāsniedz nopratināšanā galvenajā policijas pārvaldē un saziņā ar advokātu, un pie šiem pakalpojumiem pieder arī svarīgu dokumentu tulkošana. Tie jāsniedz arī tad, kad kādai personai tiek atņemta brīvība vai izvirzīta apsūdzība.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas projektu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā, tāpēc ka tas stiprina aizdomās turamu vai apsūdzētu personu tiesības šajā procesā. Es uzskatu, ka dalībvalstīm ir svarīgi nodrošināt, lai aizdomās turamas vai apsūdzētas personas, kas nesaprot valodu vai nerunā valodā, kurā notiek attiecīgais kriminālprocess, varētu bez kavēšanās izmantot mutiskās tulkošanas pakalpojumus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Mēs visi zinām, ka efektīvas krimināltiesību piemērošanas dēļ ir īpaši jānosaka aizdomās turamu vai apsūdzētu personu tiesības, lai garantētu tām pienācīgu aizstāvības iespēju ar pienācīgiem tiesiskiem un jurisdikcijas līdzekļiem. Tāpēc ir svarīgi garantēt aizdomās turamām un apsūdzētām personām tiesības uz informāciju tām zināmā valodā par to tiesībām un pienākumiem, un par apsūdzību saturu, kuras izvirzītas pret tām, kā arī par visu būtisko lietā, kurā tās ir iesaistītas. Tas būs vienīgais veids, kā nodrošināt efektīvu aizstāvību, kas ir tiesiskuma un mūsdienīga kriminālprocesa stūrakmens. Es atzinīgi vērtēju arī Padomes lēmumu pakāpeniski pieņemt tiesu iestāžu sadarbības pasākumus šajā un citās jomās, jo procesuālo tiesību aizsardzība nodrošina ātrāku, efektīvāku un taisnīgāku tiesvedību.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Brīvības telpas radīšanu Eiropas Savienības daudzveidīgajā īstenībā nevar panākt, negarantējot vienādus nosacījumus visiem Eiropas pilsoņiem ikvienā ES teritorijā, jo īpaši tiesu pieejamību, kas ir viena no demokrātijas un ikvienas tiesiskas valsts pamatvērtībām. Šā iemesla dēļ es atbalstu direktīvas ieviešanu, kura garantē kopīgus standartus mutiskajam un rakstiskajam tulkojumam kriminālprocesos

visās Eiropas Savienības dalībvalstīs, piešķirot jebkuram pilsonim, kas atrodas ārpus savas izcelsmes valsts, policijas pratināšanā vai tiesas procesā tiesības izteikties un tikt informētam savā dzimtajā valodā vai jebkurā citā valodā, ko tas uzskata par pieņemamu. Ņemot vērā to, cik svarīgi ir nodrošināt taisnīgāku Eiropu, lai stiprinātu Eiropas integrāciju, es aicinu visas dalībvalstis piemērot šos jaunos pasākumus, cik ātri vien iespējams, un Eiropas Savienību — turpināt saskaņošanas procesu attiecībā uz tiesību un likumā paredzēto procesuālo noteikumu garantēšanu.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) *Ludford* kundzes priekšlikums, kas izteikts tiesību uz aizstāvību vārdā, rada nenoliedzamas tiesības uz mutisko un rakstisko procedūru tulkojumu personām, kas iesaistītas tiesas procesā un nerunā vai apgalvo, ka nerunā tās valsts valodā, kurā pret viņiem ir ierosināta tiesvedība. Tas novedīs pie krasa izmaksu palielinājuma un procedūru ieilguma un apcirps tiesu budžetus, kas jau tagad nav pietiekami, un vēl vairāk palielinās deficītu, izraisot *Merkel* kundzes neapmierinātību. Turklāt plānotās procedūras šo tiesību ieguvei beigsies ar tiesājamo atbrīvojumu skaita palielināšanos procesuālu pārkāpumu dēļ.

Tas viss veicinās parādību, ko uzskata par absolūtu tabu — augstu ārvalstu neeiropiešu noziedzību visās valstīs, kurās notiek masveida imigrācija. Visbēdīgākais ir tas, ka *Ludford* kundze, šķiet, uzskata, ka neviena tiesībaizsardzības vai tiesu iestāde līdz šim nav apsvērusi, ka griezties pie tulkotājiem būtu lietderīgi ne tikai izmeklēšanā vai iztiesāšanā, bet arī lai ievērotu jau minētās aizstāvības tiesības, kas mūsu demokrātiskajās valstīs izriet no valstu noteikumiem un starptautiskajām saistībām. Šis ziņojums ir paviršs, un tāpēc mēs par to nenobalsojam.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es nešaubīgi nobalsoju par šā teksta pieņemšanu, kas ne tikai nozīmē progresu aizstāvības tiesību jomā, bet arī vēsturisku notikumu, jo tas ir pirmais Eiropas pasākums krimināltiesībās, kas pieņemts saskaņā ar koplēmuma procedūru. Es priecājos, ka to pieņēma ar tik lielu balsu vairākumu. Šis vēsturiskais tiesību akts — kas dod visiem Eiropas pilsoņiem tiesības uz rakstisku un mutisku tulkojumu no brīža, kad attiecīgā persona uzzina, ka tā ir aizdomās turama vai apsūdzēta un ir pakļauta pratināšanai vai tiek tiesāta citā Eiropas valstī, kuras valodā tā nerunā — ir liels solis uz priekšu Eiropas tiesiskuma telpas izveidē. Turklāt es atzinīgi vērtēju ceļvedi par procesuālām garantijām, kas iekļauts Stokholmas Rīcības plānā. To personu tiesības, kuras nopratina kriminālprocesā, ir jāstiprina, un galvenokārt mums ir jāatjauno līdzsvars starp progresu, kas panākts apsūdzību jomā, un atpalcību aizstāvības tiesību jomā. Es to attiecinu uz juridisku informāciju, juridisku palīdzību un informāciju tuviem radniekiem un pat neaizsargātām personām, kas arī ir vajadzīga.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es priecājos, ka pēc vairāku gadu ilgām nemitīgām neveiksmēm beidzot ir panākts progress ES līmeņa aizdomās turamu personu procesuālo garantiju īstenošanā, kuru mērķis ir aizsargāt personu no patvaļas. Lietās, kurās iesaistīti ES pilsoņi, kas izsaukti uz nopratināšanu par noziedzīgiem nodarījumiem, kuri izdarīti citā dalībvalstī, turpmāk būs iespējams garantēt tiem piekļuvi būtisku dokumentu rakstiskam un mutiskam tulkojumam to dzimtajā valodā. Eiropa ir ceļā uz tiesiskuma telpas izveidi, un es turpināšu atbalstīt iniciatīvas, kas nākamajos mēnešos pabeigs šo procesu, piemēram, iniciatīvu par interviju noteikumiem un pat par juridisko pārstāvību.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Tiesības uz adekvātu rakstisko un mutisko tulkojumu kriminālprocesos ir svarīgas un kļūst vēl svarīgākas, palielinoties sadarbībai

krimināllietās visā ES un iedzīvotājiem kļūstot arvien mobilākiem. *Ludford* kundzes ziņojums ir ļoti līdzsvarots, un tāpēc es nobalsoju par to.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas nolūks ir izveidot vienotu tiesiskuma telpu ar obligātiem noteikumiem un standartiem attiecībā uz tiesībām uz rakstisku un mutisku tulkojumu kriminālprocesos Eiropas Savienībā. Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo es atbalstu tādu aizdomās turamu un apsūdzētu personu tiesību uzlabojumu, kas nerunā attiecīgās valsts valodā un nesaprot tiesvedības procesuālās darbības. Ikvienai personai ir jāpiešķir šīs tiesības no brīža, kad attiecīgās valsts iestādes ir izsniegušas tai oficiālu paziņojumu par to, ka tā tiek turēta aizdomās vai tiek apsūdzēta noziedzīga nodarījuma veikšanā. Es uzskatu, ka obligātu un kopīgu šo tiesību savstarpējas atzīšanas standartu ieviešanai vajadzētu atvieglot savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu, līdz ar to novēršot traucējumus Eiropas Savienības dalībvalstu tiesu iestāžu sadarbībā.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Šis ziņojums satur dažas progresīvas idejas. Ir svarīgi ļaut ikvienai aizdomās turētai personai bez kavēšanās piekļūt augstas kvalitātes rakstisku un mutisku tulkojumu pakalpojumiem kriminālprocesos. Zīmju valoda arī ir jāiekļauj šajos pakalpojumos. Piebildīsim, ka nedrīkst aizmirst arī tulkojumu Braila rakstā. Es tomēr atturos balsot par šo ziņojumu. Man nav pieņemams tas, ka, mūsaprāt, ir jātulko tikai tie dokumenti, kurus mēs uzskatām par būtiskiem. Jebkurai aizdomās turētai personai ir tiesības visos sīkumos uzzināt, kuri dokumenti nāk tai par labu un kuri ir vērsti pret to. Nav vairs pieņemams tas, ka mēs varam ierosināt mutisku tulkojumu rakstiska tulkojuma vietā. Ikvienai aizdomās turamai personai jābūt iespējai nesteidzoties izpētīt visus savas lietas aspektus. Bez tā taisnīgs un objektīvs tiesas process ir ilūzija.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pieņemot šo noteikumu, ir stiprināta tiekšanās pēc tādas Eiropas Savienības, kas būtu brīvības, drošības un tiesiskuma telpa. Tas, ka jebkuras dalībvalsts pilsonim ir tiesības uz visu viņa lietas dokumentu mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā, ir ļoti svarīgi. Tas ir vienīgais veids, kā skaidri un nepārprotami stiprināt dalībvalstu savstarpējo uzticību un sadarbību, kā arī pilsoņu tiesību aizstāvību.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Vienotas tiesiskuma telpas izveide, kurā valda kopīgi noteikumi, ir paredzēta, lai ievērojami palielinātu dalībvalstu savstarpējo uzticību tieslietu sistēmām un kriminālvajāšanai. Turklāt būs lielāka sadarbība attiecībā uz personu tiesībām izmeklēšanā un tiesvedībā. Ir jāievēro standarti, kurus nosaka Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija un Eiropas Savienības pamattiesību harta. Tā kā ziņojumā nav pietiekami sīki aplūkoti dalībvalstu jautājumi, es balsoju pret to.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Uzskatot, ka Eiropas Savienības pilsoņiem ir obligāti jānodrošina reālas tiesības uz aizstāvību, es nolēmu atbalstīt ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas projektu par tiesībām uz mutisku un rakstisku tulkojumu kriminālprocesā. Tas ietilpst ceļvedī par aizdomās turamu un apsūdzētu personu procesuālo tiesību stiprināšanu kriminālprocesā, ko Padome pieņēma 2009. gadā. Pieņemot šo ziņojumu, mēs dodam ievērojamu ieguldījumu individuālo tiesību tiesiskās aizsardzības uzlabošanā, vienlaicīgi īstenojot Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas noteikumus, kā tie interpretēti Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksē. Mutiskiem un rakstiskiem tulkojumiem jābūt bezmaksas, adekvātiem un tūlītējiem, lielā mērā uzlabojot ES pilsoņu iespējas aizstāvēt sevi.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Cieņa pret ikvienas tautas valodu liecina par cieņu pret cilvēktiesībām un par demokrātiskas valsts pienācīgu funkcionēšanu. Eiropas

Parlaments šodien nobalsoja par jaunu tiesību aktu, kas ikvienam ES pilsonim garantē mutisku un rakstisku tulkojumu, ja tas ir iesaistīts kriminālprocesā citā dalībvalstī. Cita starpā ir paredzēts nodrošināt šīs tiesības visos tiesvedības posmos, rakstiski tulkot visus būtiskos dokumentus un dot iespēju aizdomās turamajām un apsūdzētajām personām iesniegt pārsūdzību. Tikai tā tie vairs nebūs neizdevīgā stāvoklī, un tikai tā tie pilnā mērā īstēnos tiesības uz taisnīgu tiesu, kas paredzētas ES Pamattiesību hartas 47. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – *Sarah Ludford* ziņojumu par direktīvu par rakstisku un mutisku tulkojumu kriminālprocesā pieņēma pirmajā lasījumā. Lai gan es atbalstīju GUE grupas labojumus attiecībā uz to, lai reģionālās un mazākumtautību valodas arī tiktu ņemtas vērā, tie tika noraidīti. Tomēr galīgais balsojums rāda, ka viss ziņojums ieguvis lielu atbalstu (637 balsis „par”, 21 „pret” un 19 atturas).

Daciana Octavia Sârbu (S&D), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju virzību uz godīgākām un vienlīdzīgākām tiesu procedūrām dalībvalstīs. Jebkuras pienācīgas tiesu sistēmas pamatprincips nosaka, ka apsūdzētajiem jāsaprot, kas ar tiem notiek, kādas apsūdzības ir izvirzītas pret tiem un kādi ir pierādījumi pret tiem. Taču es vēlos piebilst, ka ne tikai apsūdzētajiem ir vajadzīgi rakstiski un mutiski tulkojumi. Ir gadījumi, kad noziedzīgu nodarījumu upuriem nav piekļuves pilnīgai informācijai par tiesas procedūrām un procesiem, kuros tie ir iesaistīti. Upuru vajadzību jautājums arī ir jārisina.

Ziņojums: Edit Bauer (A7-0137/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Daudziem no maniem līdzpilsoņiem paplašinātā Eiropas Savienība šķiet sociāli ekonomiskā ziņā nepietiekami viendabīga, lai izvairītos no negodīgas konkurences starp 27 dalībvalstu uzņēmumiem. Šāds stāvoklis, piemēram, ir transporta nozarē, kurā ir spēcīga konkurence. Bez kohēzijas politikas — par ko es cīnos katru dienu, tāpēc ka, cita starpā, tā ļauj mums Eiropas Savienībā samazināt attīstības atšķirības — mums ir vajadzīgi kopīgi noteikumi vienotajā tirgū. Es tāpēc balsoju par grozījumu, kas apšaubā pašnodarbinātu autovadītāju izslēgšanu no tiesību aktiem par kravas automašīnu vadītāju darba laiku. Tāpat kā mani kolēģi no Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas Francijas delegācijas es tāpēc vēlos iedibināt godīgu konkurenci starp visiem Eiropas smagkravas automašīnu vadītājiem un garantēt drošību uz mūsu ceļiem, mazinot automašīnu vadītāju nogurumu. Pēc šā grozījuma pieņemšanas es nobalsoju par visu ziņojumu.

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es sekoju tās komitejas ieteikumam, kas pieņēma ziņojumu, kuru sagatavoja mana Slovākijas kolēģe *Edit Bauer* un kurā ir ieteikums Parlamentam saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru noraidīt pirmajā lasījumā priekšlikumu direktīvai, ar ko groza 2002. gada direktīvu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Ziņojumā ir aicinājums Eiropas Komisijai atsaukt savu priekšlikumu un iesniegt jaunu. Diemžēl Eiropas Komisija savā atbildē izvairījās skaidri paziņot, vai tā atsauks savu priekšlikumu vai neatsauks. Es paužu nožēlu arī par referentes nostāju — noraidīt ziņojumu un iesniegt grozījumu, kas pieņem visas direktīvas tekstu. Patiesībā istā problēma ir viltus pašnodarbināto kravu autopārvadājumu vadītāju apkarošana. Cerēsim, ka šajā jomā mums veiksies.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es nobalsoju par Komisijas priekšlikuma noraidīšanu. Komisija ierosināja vairs neiekļaut pašnodarbinātus autovadītājus direktīvas darbības jomā. Es uzskatu, ka pašnodarbinātu autovadītāju neiekļaušana veicinās nelegālu

darbu un dos uzņēmumiem iespēju ekspluatēt autovadītājus, nenoslēdzot ar tiem darba līgumu, bet nolīgstot tos kā pašnodarbinātas personas, uz kurām neattiecas stingras darba un atpūtas laika stundas, kas paredzētas direktīvā. Lai nodrošinātu konkurētspējīgu kravas autopārvadājumu tirgu, Komisijai jāatrod risinājums, kas garantētu vienādus nosacījumus visiem autovadītājiem. Parlaments bieži ir izteicis bažas par pašreizējo dubultstandartu piemērošanu autovadītājiem, kam ir darba līgums, un pašnodarbinātajiem autovadītājiem. Šāds stāvoklis kropļo vienotā iekšējā tirgus darbības principus un apdraud ceļu satiksmes drošību.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret Komisijas priekšlikumu, citiem vārdiem sakot, es balsoju par to, lai pašnodarbinātus autovadītājus iekļautu 2002. gada direktīvā par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, šādu iemeslu dēļ. Pirmais iemesls ir tas, ka noguris autovadītājs rada draudus transportam uz ceļa. Tas attiecas uz visiem autovadītājiem neatkarīgi no tā, vai tas ir pašnodarbināts un vai tā noguruma iemesls ir transportlīdzekļa vadīšana vai preču iekraušana un izkraušana. Otrais iemesls ir tas, ka, precīzi runājot, tikai transportlīdzekļa vadīšana un darbības, kas ar to saistītas — iekraušana, izkraušana, transportlīdzekļa mazgāšana un tehniskā apkope, palīdzība pasažieriem vai oficiālas procedūras, kurās iesaistītas policijas un muitas amatpersonas — tiek ņemtas vērā, aprēķinot maksimālo darba laiku. Vispārīgais administratīvais darbs — atskaites un darba organizēšana utt. — netiek ņemts vērā. Tāpēc iekļaušana Darba laika direktīvā neapdraud pašnodarbinātu autovadītāju darbu. Trešais iemesls ir tas, ka ir neauglīgi censties definēt terminu „viltus pašnodarbinātas personas” šajā ziņojumā. Balsot par pašnodarbinātu personu turpmāku neiekļaušanu Darba laika direktīvā nozīmētu viltus pašnodarbinātu personu atbalstīšanu un, galu galā, negodīgas konkurences veicināšanu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es piekrītu Eiropas Parlamenta nostājai — noraidīt Eiropas Komisijas priekšlikumu —, tāpēc ka noteikumiem, kas regulē vienoto tirgu, jāattiecas uz visiem bez izņēmuma. Izņēmums, ko pašlaik ierosina Komisija, — nepiemērot Darba laika direktīvu ceļu transporta nozarē pašnodarbinātiem autovadītājiem — var veicināt viltus pašnodarbinātu autovadītāju reģistrāciju lielākajos uzņēmumos, un tas novedīs pie vēl negodīgākas konkurences tirgū un vājinās vispārējo darba tirgu.

Uz pašnodarbinātiem autobusu un kravas automašīnu vadītājiem ir jāattiecina tie paši noteikumi par darba un atpūtas laiku, kas attiecas uz autovadītājiem, kuri strādā lielākajos uzņēmumos. Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka visu autovadītāju darba apstākļu uzlabošanas un sociālo tiesību un garantiju aizsardzības nolūkā, kā arī, lai uzlabotu ceļu drošību un izvairītos no negodīgas konkurences transporta nozares tirgū, mums kopā ar Komisiju jāveic pienācīgi pasākumi un jāiesniedz jauns, uzlabots priekšlikums par autovadītāju darba laika organizēšanu. Tāpēc mums ir vajadzīgi juridiski pasākumi, lai apkarotu viltus pašnodarbinātu autovadītāju darbu, jo viltus pašnodarbinātība ir vispārēja darba tirgus problēma, un tā ir pienācīgi jāatrisina.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju pret ziņojumu, tāpēc ka bez acīmredzamā jautājuma, kas rodas attiecībā uz pašnodarbinātu autovadītāju darba tiesībām, ir vēl divi svarīgi jautājumi, kas prasa īpašu uzmanību. Pirmkārt, viss sarunu un lēmumu process starp referenti un Padomi norisinājās bez kompetentās Parlamenta komitejas apstiprinājuma, tādējādi uzsākot nepieņemamu praksi, kas mazina un anulē Eiropas Parlamenta nozīmi. Otrais un, manuprāt, vēl svarīgākais jautājums skar ceļu satiksmes drošību. Manā valstī ir traģiski liels nāves gadījumu skaits ceļu satiksmes negadījumu dēļ. Mūsu, Eiropas Parlamenta deputātu, pienākums ir darīt visu, kas ir mūsu spēkos, lai

mazinātu ņo tendenci. ņājā īpaņajā gadījumā mums jābalso tā, lai neļautu noguruņiem kravas automaņīnu vadītājiem likumīgi un bez kontroles braukt pa mūsu ceļiem ar katastrofālām sekām un cilvēku upuriem, kā to Eiropas Parlaments ir pieļāvis līdz ņim.

Derek Roland Clark (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija balsoja pret 1. un 29. grozījumu, lai atjaunotu Komisijas nodomu neiekļaut neatkarīgos autovadītājus ņajā direktīvā. Mēs uzskatām, ka prasību, lai neatkarīgie autovadītāji atskaitās par laiku, kas pavadīts, izstrādājot grafikus un piedaloties izsolēs, lai iegūtu jaunus klientus, nebūs iespējams kontrolēt, jo īpaņi, ja ņis darbs tiek darīts mājās un ja tam tiek atvēlēta daļa no pieņķirtajām maksimālajām nedēļas darba stundām. Tas novedīs pie braukņanas un konkurētspējas samazināņanās, kā sekas būs bezdarbs. Apvienotās Karalistes Neatkarības partija atbalsta personu brīvību uzsākt uzņēmējdarbību un strādāt paņu labā, bet ņi direktīva ierobežo uzņēmējdarbību. Tā kā ņis nav veselības un droņības jautājums, ieguvēji būs tikai lielie uzņēmumi.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), rakstiski. – Es balsoju pret Komisijas priekņlikumu direktīvai par darba laika organizēņanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Es zinu, ka autovadītāji parasti pieņķir lielu nozīmi savai neatkarībai. Tomēr balsoņana pret ņo priekņlikumu bija vienīgais veids, kā piespiest Komisiju iesniegt priekņlikumu cīņai pret viltus pašnodarbinātajiem autovadītājiem, kas rada tieņus draudus tām personām, kuras ir patieņām pašnodarbinātas, kā arī citiem autovadītājiem, kas strādā algotu darbu, grauļot samaksas un citus nosacījumus ņajā nozarē. Kad mēs atrisināņim ņo pamatproblēmu, mēs varēņim vēlreiz apsvērt, kas ir nepiecieņams īstajiem pašnodarbinātajiem autovadītājiem.

Cornelis de Jong (GUE/NGL), rakstiski. – (NL) ņodien es balsoju pret *Edit Bauer* ziņojumu par Komisijas priekņlikumu direktīvai par darba laika organizēņanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Tas nozīmē, ka uz pašnodarbinātajām personām arī attiektos ņi direktīva.

Es zinu, ka autovadītāji parasti augstu vērtē savu patstāvību. Tomēr, manuprāt, balsoņana pret ņo priekņlikumu ir vienīgais veids, kā piespiest Komisiju pasteigties un piedāvāt priekņlikumu viltus pašnodarbināto autovadītāju problēmas risināņanai. ņie viltus pašnodarbinātie autovadītāji rada tieņus draudus oficiāli nodarbinātajiem autovadītājiem. Kad mēs atrisināņim ņo pamatproblēmu, mēs nedrīkstam zaudēt laiku, lai vēlreiz apsvērtu, kas ir nepiecieņams īstajiem pašnodarbinātajiem autovadītājiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju pret Komisijas priekņlikumu direktīvai par darba laika organizēņanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Komisijai ir jāpieņem Parlamenta lēmums un jāgroza paņreizējais priekņlikums. Ne tikai oficiālajiem darba ņēmējiem, bet visām personām, kas dara ņo darbu, ir jāierobežo nedēļas darba stundas, lai palielinātu Eiropas ceļu lietotāju droņību un novērstu negodīgu konkurenci ceļu transporta nozarē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Tiesiskā noteiktība ir būtiski nepiecieņama likuma pareizai piemēroņanai, un tāpēc jebkurņ tiesību akta grozījums, kas rada papildu grūtības tā darbības jomas noteikņanā, ir jānoraida kā nepiemērota juridiska metode. Tā kā pastāv ņaubas par direktīvas projekta darbības jomu, jo īpaņi par atņķirību starp pašnodarbinātiem autovadītājiem un transportlīdzekļu apkalpes locekļiem, mēs atbalstām referentes viedokli, ka tas ir jāpārstrādā.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Uzņēmumu konkurētspēju un dzīvotspēju nevar uzturēt ar izkropļotiem un nesamērīgiem noteikumiem attiecībā uz nodarbinātības

tiesību aktu vērtībām un vispārīgajiem principiem, ņemot vērā to, ka šādi noteikumi tikai veicina negodīgu konkurenci un nodarbinātības nestabilitāti. Transporta nozarē iespēja piešķirt izņēmuma statusu pašnodarbinātām personām, turpmāk neiekļaujot smago kravas transportlīdzekļu vadītājus nozares tiesību aktos noteiktajās tiesībās un pienākumos, jo īpaši attiecībā uz darba stundām, radīs nepieņemamu nevienlīdzīgu situāciju un negodīgu konkurenci attiecībā uz oficiāli nodarbinātiem autovadītājiem, kā arī pasliktinās ceļu satiksmes drošību un palielinās risku cilvēku dzīvībai. Es tāpēc balsoju pret Komisijas priekšlikumu, jo es neesmu pārliecināts, ka tas veicinās cieņu, drošību, veselību, labklājību un godīgu konkurenci šajā nozarē.

Carlo Fidanza (PPE), rakstiski. – (IT) Es atzinīgi vērtēju balsojumu plenārsēdē, kas noraidīja Eiropas Komisijas priekšlikumu pārskatīt Direktīvu 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kuras ir autotransporta apkalpes locekļi.

Piešķirot lēmuma tiesības dalībvalstīm, pašnodarbināti autovadītāji vairs netiktu iekļauti direktīvas darbības joma. Pašnodarbinātu autovadītāju turpmāka neiekļaušana būtu novedusi pie lielas diskriminācijas, dodot šiem autovadītājiem priekšrocības un radot negodīgu konkurenci starp uzņēmumiem, kuriem ir tendence arvien vairāk izmantot elastīgus, zema atalgojuma neatkarīgos darbiniekus, tādējādi nopietni apdraudot ceļu satiksmes drošību.

Ir jāpiebilst, ka Itālija saskaņā ar Direktīvu 2002/15/EK, kas paredz pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušanu tajā no 2009. gada 23. marta, īstenoja šo klauzulu pieprasītajā laikā, 2007. gadā izdodot Likumdošanas dekrētu Nr. 234, kas paredz vienādus noteikumus pašnodarbinātiem un uzņēmumos nodarbinātiem autovadītājiem. Šā iemesla dēļ es pievienojos saviem kolēģiem no *Popolo della Libertà* delegācijas, pilnā mērā atbalstot Eiropas Komisijas priekšlikuma noraidījumu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ir ļoti svarīgi, ka Parlaments šodien nobalsoja par priekšlikumu — kuru mēs atbalstām — noraidīt Komisijas priekšlikumu turpmāk neiekļaut autobusu un kravas automašīnu vadītājus tiesību aktā, kurš regulē darba laiku šajā profesijā.

Saskaņā ar Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju, kuras nostāju apstiprināja Parlaments, veselības un drošības apsvērumu dēļ un lai nodrošinātu godīgu konkurenci šajā nozarē, pašnodarbināti autovadītāji ir jāpakļauj tiem pašiem noteikumiem, kādiem ir pakļauti darba ņēmēji.

Komisijas priekšlikuma mērķis bija grozīt 2002. gada direktīvu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Parlaments noraidīja Komisijas priekšlikumu ar 368 balsīm pret 301 balsi, 8 deputātiem atturoties.

Līdz ar šā priekšlikuma noraidījumu 2002. gada direktīva (Direktīva 2002/15/EK) paliek spēkā, ar ko saskaņā uz pašnodarbinātiem autovadītājiem attiecas tie paši noteikumi, kuri attiecas uz darba ņēmējiem un kurus piemēro no 2009. gada 23. marta.

Mēs uzskatām, ka šis iznākums ir ļoti svarīgs, lai apkarotu sociālo dempingu, aizstāvētu šīs nozares darbinieku tiesības uz veselību un atpūtu un uzlabotu ceļu satiksmes drošības apstākļus.

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Mēs uzskatām, ka ir pilnīgi nepieņemami, ja uz pašnodarbinātiem autovadītājiem vairs neattiektos direktīvas darbības joma par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi. Šis lēmums nozīmētu

nopietnu risku ceļu satiksmes drošībai, ko radītu ne tikai pārmērīgi ilgais braukšanas laiks, bet arī tas, ka autovadītājiem bez braukšanas ir jāveic pārāk daudz citu pienākumu.

Šis lēmums novestu arī pie negodīgas konkurences transporta uzņēmumu starpā. Tie lielā mērā dotu priekšroku neatkarīgu darbinieku nodarbināšanai, kuri lielākas elastības dēļ spēj piedāvāt pakalpojumus par zemāku maksu. Pašnodarbinātu autovadītāju turpmāka neiekļaušana varētu stāvokli pasliktināt, radot transporta uzņēmumu sadrumstalotību un izkropļojot tirgu. Nepakļaujoties direktīvai, lielākie uzņēmumi varētu faktiski sašķelties neskaitāmos mazos uzņēmumos.

Mēs noraidām arī kompromisa pieeju, kas ļauj dalībvalstīm pašām pieņemt lēmumu, jo šī situācija arī novestu pie nevienlīdzības starp dažādu valstu vienāda profila uzņēmumiem. Es tāpēc balsoju pret priekšlikumu. Nerunājot par visu citu, diskriminācijas veicināšana autotransporta nozarē nesaskan ar mērķi izveidot kopēju transporta politiku.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Es nešaubīgi balsoju pret Eiropas Komisijas priekšlikumu vairs neiekļaut pašnodarbinātus kravas automašīnu vadītājus Darba laika direktīvas darbības jomā attiecībā uz autotransporta nozari. Labi apzinādams autovadītāju stāvokli, jo īpaši pašnodarbinātu autovadītāju stāvokli, es priecājos par noraidījumu, jo es pilnīgi atbalstu pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušanu šīs direktīvas darbības jomā, ņemot vērā lielo risku, ko radītu pašnodarbinātu autovadītāju turpmāka neiekļaušana, kā arī tās negatīvo ietekmi. Eiropas Savienībā ir 1,9 miljoni profesionālu kravu automašīnu vadītāju. 31 % no tiem ir pašnodarbināti. Es uzskatu, ka arī uz viņu darbību ir jāattiecinā šī direktīva, lai garantētu godīgus konkurences nosacījumus un uzlabotu ceļu satiksmes drošību. Šodienas Eiropai, kas pēdējā desmitgadē ir piedzīvojusi vēl nepieredzētu kravu pārveidājumu pa autoceļiem pieaugumu un satiksmes intensitāti, ir vairāk nekā jebkad vajadzīgi pasākumi satiksmes drošības veicināšanai uz ceļiem, kā arī profesionālu autovadītāju darba apstākļu regulējums, jo šie apstākļi diemžēl ir pasliktinājušies.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par Komisijas priekšlikuma noraidījumu, jo tā mērķis ir vairs neiekļaut pašnodarbinātus autobusu un kravas automašīnu vadītājus Darba laika direktīvas darbības jomā. Uz spēles ir likta ne tikai pašnodarbinātu autovadītāju veselība un drošība, bet arī citu individuālu autovadītāju drošība, jo noguris kravas automašīnas vadītājs apdraud ne tikai pats sevi, bet arī citus. Es uzskatu, ka referentes attieksme pret šo jautājumu ir apkaunojoša, jo viņa ir turpinājusi veikt sarunas ar Padomi un Komisiju bez oficiāla pilnvarojuma. Šī situācija ir vēl jo vairāk nepieņemama tāpēc, ka, šķiet, tajā priekšroka ir dota tirgus, nevis iedzīvotāju interesēm. Sociālās intereses Eiropā nedrīkst šādā veidā mīdīt kājām, un mans balsojums izriet no šā viedokļa.

Peter Jahr (PPE), rakstiski. – (DE) Šodien es nobalsoju par ES Komisijas priekšlikumu vairs neiekļaut pašnodarbinātus kravas automašīnu un autobusu vadītājus Darba laika direktīvā. Šī direktīva neattiecas uz viņiem. Jau pašlaik pastāv skaidri noteikumi par pašnodarbinātu personu braukšanas laiku un atpūtas periodiem. Ceļu satiksmes drošības jautājums tāpēc nav pamatots iemesls, lai iekļautu viņus direktīvā. Es paužu lielu nožēlu par to, ka plenārsēdē deputāti atbalstīja Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ieteikumu. Tas ir nopietns pārkāpums attiecībā uz personu brīvību nodarboties ar uzņēmējdarbību un liels slogs tām pašnodarbinātajām personām, kuras tas skar.

Un tas viss notiek laikā, kad mūsu galvenais uzdevums ir atbalstīt mazos un vidējos uzņēmumus un samazināt birokrātiskos šķēršļus, ar kuriem tiem jāstāpjas. Šajā grūtajā ekonomiskajā situācijā Eiropas Savienībai ir jādara viss iespējams, lai palīdzētu uzņēmumiem, nevis apgrūtinātu tos ar jauniem noteikumiem un birokrātiju.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – Pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušana Darba laika direktīvā ir lielisks piemērs tam, kā pasliktināt to cilvēku stāvokli, kas jau tā maz uzticas Eiropas Savienībai. Es pati nobalsoju par Komisijas priekšlikumu, un man tagad, redzot Parlamenta balsojuma rezultātus, ir grūti slēpt savu vilšanos.

Piemēram, Somijā, valstī, no kuras es nāku, vairākumu transporta nozares uzņēmumu pārstāv neatkarīgie uzņēmēji, kas nodarbina vienu vai divus cilvēkus. Un tā būtu katastrofa, ja 48 stundu darba nedēļas ierobežojums attiektos arī uz viņiem.

Ja piepildītos vissliktākais scenārijs, tas nozīmētu, ka transportlīdzekļi nedrīkstētu nomazgāt vai veikt tam tehnisko apkopi ārpus šā laika ierobežojuma. Vēl grūtāk ir atzīt tagad pieņemto lēmumu, ņemot vērā to, ka uz pašnodarbinātiem autovadītājiem tāpat kā uz autovadītājiem, kurus nodarbina uzņēmumi, attiecas tiesību akti par braukšanas un atpūtas laiku. Tāpēc balsojumam Parlamentā nav nekāda sakara ar satiksmes drošību. Toties tas ir saistīts ar kreiso un labo spēku taktiku vājināt mazo uzņēmēju stāvokli, un mēs varam tikai minēt, kādi ir viņu motīvi šajā jautājumā.

Uzņēmējdarbības brīvības regulēšana, par ieganstu izmantojot pašnodarbinātus autovadītājus, ir patiešām bēdīgs fakts, un, piemēram, Somijā šo tiesību aktu uzskatīs par galveno iemeslu garāku ceļojumu izmaksu palielināšanai. Nevienā citā nozarē darba laika ierobežojums neattiecas uz neatkarīgajiem uzņēmējiem, tad kādēļ tam būtu jāattiecas uz transporta uzņēmējiem? Es varu vienīgi cerēt, ka Padome savos lēmumos šoreiz izrādīsies gudrāka par Parlamentu.

Marine Le Pen (NI), *rakstiski*. – (FR) Pašnodarbinātu autovadītāju darba laika regulēšana, šķiet, neatbilst uzņēmējdarbības brīvībai un pašnodarbinātā statusam. Mēs tāpēc nobalsojam par *Bauer* kundzes ziņojumu, kura mērķis ir svītrot šo kategoriju no direktīvas darbības jomas.

Jautājums ir — kā uzraudzīt tādas personas darba laiku, kas ir pašnodarbināta? Kā aprēķināt darba laiku ārpus braukšanas darba laika — administratīvos un tirdzniecības procesus utt. —, tādas personas darba laiku, kas nebrauc un kuras darba laiku nevar izmērīt ar tahogrāfu? Nerunājot par izmaksām, ko prasīs šādas regulējošas sistēmas ieviešana, tā vienkārši būs nekam nederīga un dos graujošu triecienu nozarei, kuru jau tā nopietni ietekmējusi krīze.

No otras puses, mums ir pastiprināti jāapkaro viltus pašnodarbināti autovadītāji — proti, autovadītāji, kas, izliekoties par pašnodarbinātiem, patiesībā ir maskējušies darba ņēmēji —, un mums ir jāizstrādā precīza definīcija, kas ļaus atšķirt īstus pašnodarbinātus autovadītājus no viltus pašnodarbinātiem autovadītājiem. Jā, mums ir jācīnās pret sociālo dempingu, bet pašnodarbinātiem autovadītājiem nav jāmaksā par Eiropas politiku — atvērt transporta nozari, jo īpaši kabotāžu, pilnā mērā konkurencei.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es uzskatu, ka atšķirība starp pašnodarbinātiem autovadītājiem un transportlīdzekļu apkalpes locekļiem ir neskaidra un ka tāpēc var palielināties viltus pašnodarbinātu autovadītāju risks, kuri, lai izvairītos no iekļaušanas šīs direktīvas darbības jomā, neslēgs darba līgumu ar darba devēju, bet kuriem nebūs arī tiesību uzturēt attiecības ar vairākiem klientiem. Es piekrītu referentes viedoklim, ka ir jāizstrādā skaidrāka pašnodarbināta autovadītāja definīcija, nevis jāiekļauj īstie pašnodarbinātie autovadītāji šīs direktīvas tiesiskajā regulējumā.

Es uzskatu, ka Komisijai ir rūpīgi jāpārstrādā ziņojums, kas, es ceru, notiks, cik drīz vien iespējams.

Astrid Lulling (PPE), *rakstiski. – (DE)* Viedokļi Parlamentā un ārpus tā par pašnodarbinātu autovadītāju iekļaušanu Direktīvas par darba drošību un veselības aizsardzību darbības jomā attiecībā uz autotransportu ir ļoti atšķirīgi. Ikviens tic, ka viņam ir labi argumenti, lai aizstāvētu savu viedokli, un es to respektēju.

Tomēr Eiropā ir pārāk maz pašnodarbinātu personu, un tos cilvēkus, kas vēl ir gatavi riskēt un kļūt par pašnodarbinātiem, nedrīkst atrunāt vai atņemt tiem motivāciju. Tieši to mēs darīsim, ja sāksim regulēt pašnodarbinātu personu darba laiku Eiropā.

Ir taisnība, ka pastāv viltus pašnodarbinātu personu parādība, bet tā pastāv ne tikai transporta nozarē. Tā ir vispārēja darba tirgus problēma, kas jārisina, kā referente pareizi teica.

Vairākums cilvēku kā argumentu min ceļu satiksmes drošību, bet komerciālo autovadītāju darba laiks ir stingri regulēts. Spidometrs nezina, vai pie stūres sēž pašnodarbināta persona vai darba ņēmējs.

Nav nekādas starpības, vai automašīnu vada pašnodarbināta persona, kas nogurusi no dokumentu aizpildīšanas, vai darba ņēmējs, vai autovadītājs, kas ir noguris kāda cita iemesla dēļ. Birokrātiski ierobežojumi maziem neatkarīgiem uzņēmumiem mums pašlaik Eiropā nepavisam nav vajadzīgi. Tāpēc es nobalsoju par ziņojumu.

Judith A. Merkies (S&D), *rakstiski. – (NL)* Kravas automašīnu vadītāji var būt darba ņēmēji, pašnodarbinātas personas vai viltus pašnodarbinātas personas. Pēdējās kategorijas darbinieki patiesībā ir darba ņēmēji, un viņiem vajadzētu piešķirt tādas pašas tiesības, kādas ir darba ņēmējiem. Šā iemesla dēļ jau 2005. gadā Eiropas Parlaments pieprasīja, lai Eiropas Komisija ievieš skaidrību ar likumdošanas iniciatīvas palīdzību. Darba laika noteikumi autotransportā, kas ir mūsu priekšā, pietiekamā mērā neregulē viltus pašnodarbinātu autovadītāju juridisko statusu un nesniedz risinājumu iespējamiem pārkāpumiem. Tāpēc es balsoju pret Komisijas priekšlikumu, aicinot to izstrādāt jaunus, uzlabotus noteikumus.

Īsto pašnodarbināto autovadītāju statuss, protams, atšķiras no darba ņēmēju statusa, un tā tam vajadzētu būt arī turpmāk. Tāpēc es vēlos, lai jaunajos noteikumos, kurus mēs pieprasām no Eiropas Komisijas, atšķirība starp pašnodarbinātiem uzņēmējiem un darba ņēmējiem tiktu ņemta vērā. Mums ir vajadzīgi saprātīgi darba laika noteikumi autotransporta nozarē, lai aizsargātu darba ņēmējus, izskaustu viltus pašnodarbinātību, ņemtu vērā pašnodarbinātu uzņēmēju intereses un kopā ar braukšanas laika un atpūtas periodu noteikumiem garantētu satiksmes drošību uz ceļiem.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski. – (ES)* Es nobalsoju par grozījumu, kas noraida ierosināto direktīvu par darba laika organizēšanu personām, kuras ir autotransporta apkalpes locekļi, tāpēc ka tajā ir ierosināts pagarināt darba laiku šajā nozarē līdz 86 stundām nedēļā, kas palielinātu negadījumu risku uz ceļiem. Direktīvai būtu nopietnas sekas attiecībā uz drošību, sociālo dempingu un darba ierobežojumu atcelšanu. Kā gan var panākt lielāku drošību eiropiešiem, ja autobraucējiem, riteņbraucējiem un kājāmgājējiem jālieto tas pats ceļš, pa kuru brauc pārguruši smago transportlīdzekļu vadītāji? Ir pierādīts, ka nogurumam ir tāda pati iedarbība kā alkoholam. Darba ņēmēju aizsardzība no pārmērīgi ilga darba laika ir problēma ar garu vēsturi. Vienalga, vai ekspluatēta tiek pašnodarbināta persona, vai darba ņēmējs, svarīgi ir aizsargāt tos pret pārmērīgi ilgām darba stundām, kas noved pie arodapdraudējuma, un tas arī noteica manu balsojumu.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski. – (DE)* Bauer kundzes ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 2002/15/EK par darba laika

organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, skar jautājumu, vai pašnodarbināti kravas automašīnu vadītāji ir jāiekļauj šīs direktīvas darbības jomā.

Šī direktīva ir vispārējās Darba laika direktīvas 2003/88/EK *lex specialis*. Šis īpašais regulējums ir saprātīgs pasākums, jo tas aizsargā darba ņēmējus. Tāpēc visi nodarbinātie autovadītāji, tostarp viltus pašnodarbinātie autovadītāji, ir pakļauti šim regulējumam, kas ir ārkārtīgi svarīgs, lai šī sistēma netiktu ļaunprātīgi izmantota. Tomēr nebūtu saprātīgi attiecināt šo regulējumu uz pašnodarbinātām personām. Tas nostādītu mazos un vidējos kravu pārvadājumus uz ņēmējus stipri neizdevīgā stāvoklī, jo viņi paši atbild par preču iekraušanu un izkraušanu. Turklāt viņiem ir jāveic arī rakstu darbi. Direktīvas sekas būtu pašnodarbinātu autovadītāju braukšanas laika ievērojama samazināšanās, kas viņiem būtu ļoti neizdevīgi. Es uzskatu, ka mazie un vidējie uzņēmumi, kas veido mūsu ekonomikas pamatu, ir jo īpaši svarīgi. Arguments, ka kravas automašīnu vadītāji tad strādās līdz 86 stundām nedēļā un brauks pa mūsu automaģistrālēm pārguruši, ir pilnīgi nepamatots, jo braukšanas laiks saskaņā ar Direktīvu 561/2006/EK ir ierobežots līdz 56 stundām. Tāpēc es nobalsoju par Komisijas priekšlikumu.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Manu nostāju attiecībā uz Parlamentā apspriežamo ziņojumu, cita starpā, motivē šādi apsvērumi.

Direktīva 2002/15/EK, kas ir šā ziņojuma temats, neregulē drošību autotransporta nozarē, bet paredz noteikumus tādu pasākumu organizēšanā, kas papildina braukšanu. Pašnodarbinātu personu pakļaušana šodien apspriežamajam regulējumam nozīmē pirmām kārtām nāvējošu triecienu uzņēmumu brīvībai un neatkarībai.

Otrkārt, acīmredzami praktiski iemesli apgrūtina efektīvas kontroles ieviešanu, lai noskaidrotu, vai pašnodarbināti kravu pārvadātāji ievēro šīs direktīvas noteikumus. Tas, galu galā, nozīmē, ka nebūtu jēgas pakļaut viņus noteikumiem, kurus paredz Direktīva 2002/15/EK.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Ar šodienas balsojumu Eiropas Parlaments ir devis lielu ieguldījumu ceļu satiksmes drošības uzlabošanā Eiropā. Ar lēmumu iekļaut pašnodarbinātas personas direktīvā EP deputāti ir novērsuši nepilnības, kas deva iespēju apiet darba laika tiesību aktus. Tagad ir svarīgi īstenot šo direktīvu. Tad turpmāk darba devēji negūs labumu no tā, ka piespiedīs savus autovadītājus kļūt par viltus pašnodarbinātām personām. Visiem tiks piemēroti vienādi noteikumi, kas ir saprātīgi, jo gan darba ņēmēji, gan pašnodarbinātas personas ir dzīvas būtnes, kas nogurst vienādā mērā un apdraud gan savu, gan citu cilvēku dzīvību. Tas nozīmē uzlabojumu visiem autovadītājiem, kam tagad nav jāstrādā nebeidzamas stundas, iekraujot un izkraujot kravu un gaidot, papildus grūtajam un apnicīgajam braukšanas laikam. Mēs tagad aicinām Eiropas Komisiju ņemt vērā Parlamenta balsojumu un pieprasīt, lai dalībvalstis nekavējoties īsteno šo direktīvu, ņemot vērā to, ka tagad pašnodarbinātas personas arī ir tajā iekļautas.

Bart Staes (Verts/ALE), *rakstiski*. – (NL) Autotransporta tiesību aktiem par drošību un braukšanas laiku ir vienādi jāattiecas uz visām iesaistītajām pusēm, vienalga, vai autovadītāji ir darba ņēmēji vai pašnodarbinātas personas. Pamatdirektīvā 2002/15/EK (kas stājās spēkā 2005. gada martā un attiecās uz autovadītājiem, kas ir darba ņēmēji), bija paredzēts, ka no 2009. gada marta noteikumi ir piemērojami arī pašnodarbinātiem autovadītājiem. Tagad no tā atteikties nozīmētu sliktu pārvaldību un padošanos tirgus stihijai.

Noguruši autovadītāji ir bīstami autovadītāji, vienalga, vai viņi ir pašnodarbināti vai nav. Cilvēki ir jāaizsargā pret virsstundu darbu, kas apdraud ne tikai paša autovadītāja, bet arī

citu cilvķeku drošību. Pašnodarbināti autovadītāji var izjust lielāku finansiālu spiedienu nekā darba ņēmēji. Ja mēs vairs neiekļausim pašnodarbinātus autovadītājus, transporta uzņēmumi, kas nodarbina autovadītājus, kuri ir pakļauti obligātajiem braukšanas laikiem un atpūtas periodiem, cietīs no negodīgas konkurences, un tas, protams, nav mūsu nolūks.

Pašreizējā direktīva ir pierādījusi, ka gadījumā, ja netiek pieprasīts, lai pašnodarbināti autovadītāji ievēro tādu pašu darba laiku, citi autovadītāji ir spiesti kļūt par pašnodarbinātām personām, lai apietu šo darba laiku. Tādā veidā rodas viltus pašnodarbinātas personas, un šo parādību es vēlos apkarot. Ir jāizstrādā nepārprotami tiesību akti, kuros visiem ir paredzēti vienādi pamatnoteikumi. Tāpēc pašnodarbinātus autovadītājus nedrīkst neiekļaut pašreizējās direktīvas darbības jomā.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Darba ņēmēju veselība un drošība ir svarīgāka par visu, jo īpaši autotransportā, tāpēc ka satiksmes negadījumos cieš arī kājāmgājēji un citu transportlīdzekļu pasažieri.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šodien mēs balsojām par dokumentu kopumu attiecībā uz darba ņēmēju veselības aizsardzību un drošību, kas izraisīja svarīgas debātes. Projektā, ko Komisija iesniedza Parlamentam, ir ierosināts, ka direktīvai nav jāattiecas uz pašnodarbinātiem autotransporta darbiniekiem, proti, autovadītājiem, kas strādā kā ārštata darbinieki paši savā un nevis kāda cita labā.

Ziņojumā, kuru pieņēma Parlamenta Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja, tomēr ir ierosināts noraidīt Komisijas priekšlikumu. Manā izpratnē divi galvenie jautājumi šajā dokumentu kopumā attiecas, pirmkārt, uz vajadzību Eiropas līmenī izstrādāt pašnodarbināta darbinieka definīciju un, otrkārt, uz vajadzību, lai ikviena dalībvalsts nodrošina, ka tiek slēgti pienācīgi līgumi ar darbiniekiem, kas paši nevar brīvi organizēt savu darbu, un tāpēc tos nav iespējams noligt kā pašnodarbinātas personas. Lai gan es uzskatu, ka viltus pašnodarbinātu personu parādība ir jārisina dalībvalstu līmenī ar regulējuma, uzraudzības un pienācīgu sodu palīdzību, manuprāt, uzsāktās debātes var palīdzēt risināt jautājumus. Šā iemesla dēļ, cieši sekojot šim dokumentu kopumam, es uzskatu, ka man ir taisnība, balsojot pret Komisijas priekšlikumu.

Viktor Uspaskich (ALDE), *rakstiski*. – (LT) Dāmas un kungi! Ja ļausit, es vēlos piedāvāt Lietuvas viedokli par šo jautājumu. Lietuvas kravas automašīnu vadītājiem ir laba reputācija visā Eiropā. Viņi ir uzņēmējdarbības pionieri un mūsu jaunās neatkarīgās Lietuvas valsts varoņi, kas bieži uz ilgu laiku ir šķirti no savām ģimenēm. Eiropas garās automaģistrāles ir kļuvušas viņiem par otrām mājām. Jā, ir bijuši ziņojumi, ka kravas automašīnu vadītāji ir pārkāpuši ES satiksmes drošības un darba noteikumus. Taču tā ne vienmēr ir kravas automašīnu vadītāju vaina. Dažreiz viņu darba devēji neatstāj viņiem citu iespēju, kā pārkāpt noteikumus. Es esmu saņēmis vēstules no Lietuvas kravas automašīnu vadītājiem ar aicinājumu man un Eiropas Parlamentam uzklausīt viņus. Viņi raksta, ka kravas automašīnu vadītāji riskē zaudēt atalgojumu, ja viņi nevilto automašīnas tahogrāfā uzrādīto nobraukto distanci. Atpūtas dienas —kas pieprasītas tiesību aktos— bieži netiek piešķirtas vai tiek piešķirtas novēloti. Autovadītājus, kas žēlojas par to, bieži pēc tam diskriminē. Tie ir nepārprotami autovadītāju tiesību un ES noteikumu pārkāpumi, kā arī Eiropas Līguma par transportlīdzekļu apkalpju darbu starptautiskajos autopārvadājumos (AETR) un Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu (CMR) noteikumu pārkāpumi. Daži no viņiem ir vērsušies Lietuvas iestādēs, bet viņi vienmēr ir sastapuši nedzirdīgas ausis. Autotransporta nozarē ir jādara daudz vairāk, lai aizsargātu autovadītāju un

transportlīdzekļu apkalpju locekļu veselību un drošību. Tā nav tikai Lietuvas problēma, tā ir Eiropas problēma. Tās ignorēšana var novest pie nāvējošām sekām.

Ziņojums: Renate Sommer (A7-0109/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es nobalsoju par šo regulu par pārtikas produktu marķēšanu, tāpēc ka tās mērķis ir palīdzēt patērētājiem izdarīt apzinātu izvēli — paredzot citu uzturvielu obligātu marķēšanu un ieviešot jaunus izcelsmes valsts noteikumus — un tāpēc ka šis priekšlikums vienkāršo, atjaunina un apvieno vienā tiesību aktā septiņas direktīvas un vienu pašlaik spēkā esošu regulu par pārtikas produktu marķēšanu, tādējādi vienkāršojot šo tiesību aktu. Es atbalstīju arī aicinājumu neattiecināt šo regulu uz amatnieciski ražotiem izstrādājumiem un vīniem to specifisko īpašību dēļ, kuru dēļ ir izstrādāta atsevišķa regula par vīniem. Izcelsmes valsts marķējums, kas konkrētiem pārtikas produktiem, piemēram, liellopu gaļai, medum, augļiem, saknēm un olīveļļai ir obligāts, ir jāattiecinā uz visu veidu gaļas produktiem, mājputnu gaļu un piena produktiem.

Izcelsmes valsts ir jānorāda arī gaļai, mājputnu gaļai un zivīm, kas lietotas kā sastāvdaļas pārstrādātos pārtikas produktos. Gaļai un pārtikas produktiem, kas satur gaļu, izcelsmes valsts ir valsts, kurā dzīvnieki ir dzimuši, audzēti un nokauti, un nevis valsts, kurā to gaļa tiek pārstrādāta, kā tas ir pašlaik.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), *rakstiski.* – (EL) Priekšlikums par pārtikas produktu marķēšanu netiecas aizstāvēt patērētājus, kā apgalvo ES. Tas paredz konkurences noteikumus, kurus uzspiež monopolistu uzņēmumi uz patērētāju, strādnieku un zemnieku rēķina. Patērētāju tiesības zināt, ko viņi patērē, nenodrošina produktu marķēšana, un tā vēl mazāk aizstāv viņu tiesības uz veselīgu, nekaitīgu un labas kvalitātes pārtiku. Patērētāji ne vienmēr pārzina nepārtraukti progresējošos tehnoloģiskos un zinātniskos pielietojumus, nedz saprot attiecīgās etiķetes — pārtikas īpašības un dažādu lielumu mērvienības. Valsts pienākumu, nacionālos tiesību aktus un mehānismus, kas kontrolē to pielietojumu, kam jānodrošina, lai pārdotā pārtika būtu nekaitīga un veselīga, nedrīkst uzticēt individuāliem patērētājiem, pieprasot, lai viņi izlemj, vai attiecīgais pārtikas produkts ir labs vai slikts viņu veselībai un vai tam ir pietiekami liela uzturvērtība.

Biežie pārtikas skandāli, ko izraisa bezatbildība un starptautiski uzņēmumi, kas ražo, pārstrādā un tirgo pārtikas produktus, nenotiek sliktas marķēšanas dēļ. Tie notiek kapitālistiskā ražošanas veida dēļ, kurš pakļaujas tikai peļņas likumiem. Šodienas vajadzību pēc veselīgas pārtikas var nodrošināt, tikai mainot ražošanas veidu un pārtikas ražošanas mērķi.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Es nobalsoju par Renate Sommer ziņojumu, tāpēc ka tas liecina par līdzsvarotu kompromisu starp informāciju patērētājiem, kas nedrīkst būt pārmērīgi plaša, lai tai nebūtu pretējs rezultāts un tā nebūtu pārāk dārga, un informācijas trūkumu, kas pazeminātu patērētāju izvēles kvalitāti. Mani jo īpaši iepriecina tas, ka Eiropas Parlaments noraidīja marķējumu ar krāsām pēc „luksofora” parauga, kam bija jānorāda pārtikas produktu bīstamības līmenis veselībai. Ikviens labi zina, ka mazs šokolādes gabaliņš un nedaudz vīna nāk par labu veselībai. Pārāk daudz šokolādes un vīna kaitē veselībai. Zaļam, dzeltenam un sarkanam krāsu kodam nebūtu nekādas jēgas. Kārtējo reizi Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir likusi Eiropas Parlamentam ieklausīties saprāta balsī.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Patērētājiem ir tiesības uz skaidru, saprotamu informāciju par pārtikas produktiem, ko viņi pērk, kā arī tiesības zināt, kurā valstī šie produkti ražoti.

Skaidrāki noteikumi fasētas pārtikas marķēšanai palīdzēs patērētājiem, kas cenšas izdarīt pareizo izvēli un pirkt veselīgu pārtiku. Ir aprēķināts, ka 20 % Eiropas iedzīvotāju būs aptaukojušies šā gada beigās. Ir skaidrs, ka jāveic pasākumi, lai veicinātu līdzsvarotu diētu.

Ir jāpanāk līdzsvars starp labas, skaidras informācijas sniegšanu un pārāk plašu informāciju uz etiķetēm, kas tikai mulsinātu patērētājus. Pārtikas produktu marķēšana nedrīkst kļūt par slogu pārtikas produktu nozarei, jo īpaši maziem un vietējiem ražotājiem. Eiropas patērētāji māk novērtēt augstas kvalitātes pārtiku, ko ražo Eiropas lauksaimnieki, un skaidrai informācijai par valsti, kurā preces ražotas, jābūt iekļautai etiķetēs. Šāda gaļas, mājputnu gaļas, sakņu un augļu marķēšana ir vajadzīga, lai panāktu, ka patērētāji netiek maldināti.

Elena Băsescu (PPE), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par 351. grozījumu kā daļu no *Renate Sommer* ziņojuma par „Pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem”, jo patērētājiem ir jāsaņem pareiza informācija par pārtikas produktu izcelsmes valsti. Šā iemesla dēļ es atbalstīju obligātu izcelsmes valsts norādi uz gaļas, piena, sakņu, augļu un to produktu etiķetēm, kam ir viena sastāvdaļa.

Pirmkārt, mums ir jānodrošina, lai Eiropas iedzīvotājiem būtu labāka aizsardzība un lai viņus nemaldinātu norādījums, ka pārtikas produkts ir ražots kādā konkrētā dalībvalstī, ja patiesībā tas nāk no pavisam citas valsts. Tas dos patērētājiem iespēju izvēlēties jebkuru produktu, zinot par to visu informāciju, un ēst noteiktas izcelsmes un kvalitātes pārtikas produktus. Otrkārt, labāka marķēšana var mazināt izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas regulu apvienošana, kuras pārvalda fasētu pārtikas produktu marķēšanu, dos patērētājiem iespēju izdarīt apzinātu izvēli, neradot sarežģījumus un neliekot ražotājiem izdot lielus finanšu līdzekļus. Eiropas Parlamenta debātes trešdien par produktu marķēšanu izraisīja lielu EP deputātu interesi, jo tā skar ikvienu no mums. Mēs dzīvojam pasaulē, kurā valda neveselīgs dzīves veids, kurā aptaukošanās un sirds un asinsvadu slimības ir sasniegušas epidēmijas apjomus un apdraud iedzīvotāju veselību visā Eiropā. Tāpēc ir svarīgi, lai ikviens patērētājs izdarītu apzinātu izvēli, pērkot konkrētus pārtikas produktus. Standartizējoši noteikumi Eiropas līmenī un norādījumi redzamā vietā par lipīdiem, piesātinātajām taukskābēm un cukuru, ko satur pārtikas produkti, kā arī par to enerģētisko vērtību pārvarēs valodas šķēršļus, ko daži patērētāji varētu izmantot kā argumentu.

Lēmums, ko šonedēļ pieņēma Eiropas Parlaments, liecina, ka tas saprot vajadzību aizsargāt Eiropas patērētājus, kā arī apzinātas izvēles nozīmi. Kad jaunā regula būs ieviesta, patērētāji varēs izvēlēties, ko tie vēlas patērēt. Es no visas sirds ceru, ka jaunie noteikumi ES iestāžu procedūrās tiks nekavējoties pieņemti un tuvākajā nākotnē kļūs obligāti.

John Bufton, David Campbell Bannerman un Nigel Farage (EFD), rakstiski. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija balsoja pret *Renate Sommer* ziņojumu Eiropas Parlamentā, tāpēc ka tas ir nevīžīgi pagatavots lopēdiens, kas skaidri neatbalsta tādu vienkāršu pārtikas produktu kā gaļas un olu izcelsmes valsts marķējumu. Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas politika ir atbalstīt izcelsmes valsts marķējumu, lai palīdzētu ražotājiem pārdot savas preces un lai patērētāji droši zinātu, no kurienes nāk viņu pārtika. Mēs noraidījām ziņojumu tāpēc, ka tas neaizsargā lauksaimnieku un patērētāju intereses, ļaujot lielākajiem mazumtirgotājiem maldināt patērētājus. Referente pati teica, ka, viņasprāt,

priekšlikums tiek virzīts pārāk ātri. Apvienotās Karalistes Neatkarības partija uzskata, ka EP deputāti rīkojas bez pietiekamas informācijas šajā jautājumā.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Patērētājiem ir tiesības zināt, ko satur viņu patērētie pārtikas produkti. Šā iemesla dēļ informācija par pārtikas produktu sastāvu un uzturvērtību ir obligāta, jo tā ir galvenais faktors, kas ļauj patērētājam izdarīt konkrētu izvēli.

Komisijas priekšlikuma mērķis attiecībā uz jaunu ES tiesību aktu par pārtikas produktu marķēšanu formulējumu ir pašreizējā regulējuma vienkāršošana. Priekšlikuma mērķis ir arī nodrošināt pārtikas ķēdes ieinteresētajām pusēm lielāku tiesisko noteiktību, palielinot Eiropas pārtikas ražošanas nozares konkurētspēju un garantējot pārtikas nekaitīgumu, kā arī sniedzot patērētājiem pilnīgu informāciju par pārtikas produktiem un veicinot veselīgus ēšanas paradumus kā vienu no Eiropas Savienības stratēģijas aspektiem aptaukošanās problēmas risināšanai.

Es atzinīgi vērtēju šādus regulā iekļautos pamatpriekšlikumus.

- Visas obligātās informācijas rakstu zīmju minimālajam lielumam jābūt 3 mm.
- Ir jāievieš visaptverošs paziņojums „galvenajā redzamības laukā” par iepakojuma uzturvērtību.
- Iepakojuma priekšpusē pienācīgā secībā ir jāsniedz obligātas ziņas par pārtikas produkta enerģētisko vērtību un tā tauku, piesātināto taukskābju un ogļhidrātu saturu ar īpašu norādi uz cukura un sāls daudzumu.

Es aicinu dalībvalstis pieņemt šos standartus...

(Deklarācija saīsināta saskaņā ar Reglamenta 170. panta 1. punktu)

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), rakstiski. – (DE) Informācijas sniegšana patērētājiem par pārtikas produktiem ir, bez šaubām, svarīga. Tomēr debates Briselē ir kļuvušas par pārtikas produktu ražošanas nozares lielo uzņēmumu un patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju lobiju cīņu. Šajās debatēs nav vietas patērētāju ikdienas rūpēm un interesēm. Vācijas Brīvās demokrātiskās grupas pārstāvji Eiropas Parlamentā atbalsta minimālu marķēšanu. Patērētājiem jāspēj izdarīt pirkumu izvēli, pamatojoties uz pārredzamu, salasāmu informāciju. Marķēšana, izmantojot krāsu kodu, ietekmē patērētājus un nesniedz pārredzamu informāciju. Tā sauktajam ieteicamajam daudzumam dienā (GDA) arī ir savas vājās puses. Parlaments apsprieda, vai neitrālas informācijas par uzturvielu daudzumu uz 100 gramiem vai mililitriem, kas salasāmi uzdrukāta uz iepakojuma, vietā kā atskaites punktu nenorādīt 40 gadu vecas sievietes vidējo dienā nepieciešamo devas daudzumu un vai uzturvielu marķējums ar krāsām ir lietderīgs lēmumu pieņemšanas līdzeklis.

Ierosinātās tālejošās obligātās prasības sastāvdaļu izcelsmes marķēšanai praktiski nav iespējams ieviest. Mēs esam noraidījuši arī ideju par īpašiem dalībvalstu noteikumiem, jo marķēšanas sistēmai ir jābūt pēc iespējas vairāk standartizētai. Šo iemeslu dēļ mēs nevaram balsot par ierosināto ziņojumu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Nepārbaudīti pārtikas produkti un informācijas trūkums, kā arī nepareiza informācija un patērētāju maldināšana rada lielu risku veselībai (aptaukošanās, diabēts, sirds un asinsvadu slimības un daži vēža paveidi). Tomēr pārtikas preču ražošanas nozare izdod aptuveni USD 10 miljardus gadā, lai ietekmētu bērnu ēšanas ieradumus. Ir jāizbeidz mūsdienu patērētāju neziņa par uztura kvalitāti.

Grozījumu mērķis, kurus iesniedza Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, bija palīdzēt patērētājiem uzzināt, ko viņi ēd, lai viņi varētu izdarīt pareizu izvēli.

Kā iestādei, kas arī ir iesaistīta likumdošanas procesā, Eiropas Parlamenta pienākums ir pieņemt tiesību aktus, kas nemaldina patērētājus un neapdraud viņu veselību. Es nobalsoju pret ziņojumu, tāpēc ka pieņemtie grozījumi diemžēl pierādīja, ka savstarpēji atkarīgas intereses ir spēcīgākas par patērētāju drošību un ka pārtikas ražošanas nozare, kas ir viena no lielākajām ieguldītājām reklāmās, ir ieguvusi kontroli pār ražošanu un patēriņu.

Derek Roland Clark (EFD), *rakstiski*. – Apvienotās Karalistes Neatkarības partija Eiropas Parlamentā balsoja pret *Renate Sommer* ziņojumu, tāpēc ka tas ir vāji izstrādāts un tajā ir neatbilstošas definīcijas. Paziņojums par izcelsmes valsti bija slikti formulēts un radīja neskaidrības. Apvienotās Karalistes Neatkarības partijas politika ir atbalstīt izcelsmes valsts marķēšanu, lai palīdzētu ražotājiem un patērētājiem droši zināt, no kurienes nāk viņu pārtika. Mēs noraidījām ziņojumu, tāpēc ka tas neaizstāv lauksaimnieku un patērētāju intereses, bet atļauj lielākajiem mazumtirgotājiem maldināt sabiedrību. Apvienotās Karalistes Neatkarības partija uzskata, ka EP deputāti rīkojas bez pietiekamas informācijas šajā jautājumā.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es nobalsoju par šo ziņojumu, lai gan mani daži aspekti mulsina.

Es uzskatu, ka ir svarīgi vienkāršot pārtikas produktu marķēšanu, lai iegūtu lielāku izpratni par produktu sastāvdaļām, metodēm un izsekojamību no patērētāju puses. Es tomēr nepiekrītu metodēm, ar kādām mēs gribam sasniegt šo mērķi. Apzinātu pārtikas produktu izvēli nevar panākt, ja tikai norāda uzturvērtības, ieteicamos daudzumus dienā vai izmanto „luksofora” sistēmu. Šādām metodēm nav nekāda zinātniska pamatojuma, un tāpēc tās nevar uzskatīt par ticamām. Tāpēc es priecājos, ka „luksofora” sistēma ir atmesta, bet nepriecājos par to, ka tika pieņemtas uzturvērtības un ieteicamie daudzumi dienā.

Nobeigumā gribu teikt, ka es atbalstu grozījumu, kurā aicināts norādīt konkrētu pārtikas produktu izcelsmi. Es esmu stingri pārliecināta, ka jānorāda produkta izcelsme, jo es uzskatu, ka ir svarīgi informēt patērētājus par to preču izcelsmi, kuras viņi pērk. Es ceru, ka otrajā lasījumā būs iespējams vienoties par tekstu, kas būs ikvienam vairāk pieņemams un kas piedāvās lielāku līdzsvaru starp interesēm, kuras liktas uz spēles — no vienas puses, veselības interesēm un, no otras, pārtikas ražošanas nozares interesēm.

Jürgen Creutzmann (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Tāpat kā vairākums deputātu no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas es esmu nolēmis balsot par *Renate Sommer* ziņojumu. Ir taisnība, ka liberāļi nav spējuši sasniegt savus mērķus visās jomās. Par izcelsmes marķēšanas pieņemšanu pārstrādātiem gaļas un piena produktiem ir jāpauž nožēla, jo tā ievērojami palielinās ražotāju izmaksas, un šķiet, ka to īstenot būs praktiski gandrīz neiespējami. Tomēr manā uztverē balsojuma pozitīvie rezultāti skaidri atsvēr negatīvos. Mums pirmo reizi ir vienoti noteikumi par pārtikas produktu marķēšanu visā iekšējā tirgū, neļaujot to darīt atsevišķām valstīm. Turklāt izšķirošs šā balsojuma panākums ir tas, ka maldinošais „luksofora” modelis tika noraidīts.

Obligāts krāsu koda paziņojums par uzturvērtību nebūs atļauts ne Eiropas, ne dalībvalstu līmenī. Vienveidīgi Eiropas mēroga marķēšanas noteikumi dos labumu gan uzņēmumiem, gan patērētājiem. Ražošanas izmaksas un produktu cenas samazināsies, jo ražotājiem būs

jāievēro tikai viena vienīga regula. Patērētājiem būs labums no vienveidīgas uzturvielu marķēšanas, salīdzinot produktus, kas nāk no Eiropas Savienības valstīm.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Mēs zinām, ka pastāv Eiropas patērētāju tiesību aizsardzības politika. Tās mērķis ir piemērot augsta līmeņa standarta noteikumus visā Eiropas Savienībā. Patērētājiem ir jāiegūst skaidra, saprotama informācija par pārtikas produktu būtiskiem uzturvērtības aspektiem, tādējādi ļaujot viņiem izdarīt apzinātu izvēli. Turklāt es uzskatu, ka vajadzība pieņemt jaunu regulu patērētāju informēšanai par pārtikas produktiem sakņojas vispārējos centienos palielināt izpratni par to, cik svarīgi ir pāriet uz veselīgāku diētu, un likt patērētājiem vairāk interesēties par pārtikas produktu saturu. Manuprāt, tas mudinās gan lauksaimniecības produktu ražotājus, gan pārstrādātājus veikt pasākumus produktu marķēšanai, atbildot uz patērētāju pieprasījumu. Informācija, kas nodrukāta uz etiķetes, nedrīkst maldināt patērētājus par pārtikas īpašībām — tās pazīmēm, specifiku, kvalitāti, saturu, daudzumu, derīguma termiņu, izcelsmi, kā arī tās ražošanas metodēm —, kad tie pērk pārtikas produktus. Hipokrāts arī teica: „Mūsu pārtikai ir jābūt mūsu zālēm. Mūsu zālēm jābūt pārtikai.”

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Pārtikas vielu standartizēta marķēšanas sistēma iekšējā tirgū ir ne tikai būtiski vajadzīga, lai garantētu Eiropas patērētājiem augstu pārtikas nekaitīguma līmeni, bet tā ir arī svarīgs uzņēmumu konkurētspējas instruments šīs nozares tirdzniecībā Eiropas Savienībā. Tāpēc es vispār balsoju par grozījumiem, kurus ierosināja referente. Es atbalstu „luksofora” sistēmas noraidījumu attiecībā uz informācijas sniegšanu par tauku, oghidrātu un olbaltumvielu līmeni un atbalstu ES mēroga marķēšanas sistēmu, kas ir vienkārša, pārredzama un viegli saprotama. Informācija par pārtikas produktu sastāvu un uzturvērtību, kā arī par galvenajām uzturvielu sastāvdaļām un attiecīgajām enerģētiskajām vērtībām, kas ir pieejama patērētājiem, ir svarīga un palīdz tiem izdarīt apzinātu un saprātīgu izvēli un pirkumu. Es tāpēc uzskatu, ka Komisija ir pieņēmusi aizgādniecisku pieeju šim jautājumam, cenšoties ietekmēt patērētāju izvēli, nevis informēt tos. Es tomēr uzskatu arī, ka ne lauksaimnieku tiešās pārdošanas pārtikas produktus, ne vietējos un reģionālos produktus nedrīkst pakļaut šiem noteikumiem, jo tie ir produkti, kas dod ieguldījumu Eiropas gastronomiskās kultūras daudzveidībā.

Luigi Ciriaco De Mita (PPE), rakstiski. – (IT) Šīs regulas priekšlikums lauž jaunu likumdošanas ceļu tematam, kas ir svarīgs Eiropas Savienības iedzīvotājiem un uzņēmumiem, proti, informācijas par pārtikas produktiem pārredzamība un izplatīšana.

Lai gan, no vienas puses, ir svarīgi izveidot iekšējo tirgu, kurā visi iedzīvotāji un uzņēmumi var izdarīt vislabāko iespējamo izvēli, no otras puses, mums ir jāņem vērā unikālā pārtikas produktu, vīnu un gastronomiskā kultūra, kas veido daudzu Eiropas valstu tradīcijas, tādējādi dodot labumu veselības, ekonomiskajai, sociālajai un vides ilgtspējībai.

Priekšlikuma grozīšanas procesā, gan sīkumos, gan plašā nozīmē, ir kļuvis skaidrs, ka Eiropas Parlaments, veicot šo funkciju, kas ir tik svarīga tā pienākumu izpildē, kļūst par placdarmu starptautisku uzņēmumu interešu un darījumu aizstāvībai uz patērētāju rēķina.

Sastopoties ar šo varas nevienlīdzību, kas ir jālidzvaro ar sabiedrības interešu ievērošanu šajā iestādē, mēs varam tikai brīnīties par sabiedrībasniecīgo interesi par Eiropas integrācijas procesu. Šīs piezīmes nemotivē nacionālas intereses, bet gan sapratīga tieksme saglabāt tipiskos vietējos pārtikas produktus un stipras vietējās saiknes starp ražotājiem un patērētājiem.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo man šķiet būtiski rast skaidrību par daudzajām atšķirīgajām pārtikas produktu etiķetēm un standartizēt tās, tādējādi nodrošinot, lai tām būtu ticama zinātniska vērtība. Šajā nolūkā es atbalstīju grozījumus, lai ieviestu labāku salasāmību, cita starpā, apņēmoties ievērot minimālo raksta zīmju lielumu, lielāku pārredzamību attiecībā uz pārtikas produktu izcelsmi, kas ļautu mums uzzināt, no kurienes nāk gaļa, kas tiek pārstrādāta un pārdota citā valstī, labāku informāciju par pārtikas kvalitāti, ko laiž tirgū patēriņam — piemēram, mums ir tiesības zināt, vai tas, ko ēdam, ir pagatavots no dziļi sasaldētām vai vienkārši saldētām sastāvdaļām, kā arī uzturvērtību aprakstu, kas satur informāciju par to produktu specifiku, saturu, daudzumu, īpašībām, derīguma termiņu, kā arī uzglabāšanas un lietošanas nosacījumiem, kas ir laisti apgrozībā patēriņam.

Nobeigumā vēlos teikt, ka šī regula nedrīkst kaitēt mazajiem ražotājiem un mikrouzņēmumiem. To amatnieciskajiem produktiem jābūt izslēgtiem no regulas darbības jomas. Mazajiem un vidējiem lauksaimniecības nozares uzņēmumiem ir jāsaņem īpašs atbalsts.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šodien mēs zinām, ka, ēdot sliktu pārtiku vai patērējot pārāk daudz kādu uzturvielu (kā sāļi un taukvielas), mēs riskējam saslimt ar daudzām dažādām slimībām, kas ne tikai rada nopietnas sabiedrības veselības problēmas, bet arī sagādā lielas izmaksas veselības aprūpes dienestiem. Daudzos gadījumos (piemēram, hipertonijas) šīs slimības varēja novērst ar uzmanīgāku diētu un pienācīgu informāciju.

Es tāpēc uzskatu, ka ir svarīgi pienācīgi regulēt pārtikas produktu marķēšanu. Mēs nevaram izdot tiesību aktus, kas spētu piespiest cilvēkus lietot veselīgāku barību, bet mēs varam sniegt patērētājiem vajadzīgo informāciju, lai viņi zinātu, ko viņi patērē, un varētu izdarīt apzinātu izvēli. Tie nav pasākumi, kas vērsti pret pārtikas produktu ražotājiem — faktiski priekšlikums ir tik saprātīgs, ka tas izslēdz tradicionālos produktus un mazos un vidējos ēdināšanas uzņēmumus, kas pasniedz nekomplektētus ēdienus, no regulas darbības jomas. Tie ir pasākumi, kas paredzēti sabiedrības veselības aizsardzībai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem pieņemšanu, kurš apvieno un aizvieto septiņas direktīvas un vienu regulu. Pārtikas produktu marķēšana ir svarīga, lai garantētu pārtikas nekaitīgumu. Es atbalstu skaidras informācijas sniegšanu patērētājiem, mazāk birokrātijas, noteikumu vienkāršošanu, lielāku tiesisko noteiktību un lielāku konkurētspēju pārtikas produktu nozarē, neaizmirstot arī mazos uzņēmumus. Es atzinīgi vērtēju to, ka pretēji Komisijas nolūkiem ne lauksaimnieku tiešā pārdošana, ne vietējie un tradicionālie produkti nebūs pakļauti šīs regulas noteikumiem. Tieši šie pārtikas produkti garantē mūsu saknes un mūsu kultūras un gastronomijas daudzveidību. Es priecājos arī par to, ka uz fasētiem produktiem, kurus pasniedz mazās viesnīcās un ēdināšanas uzņēmumos, un kafejnīcās, šī regula neattieksies. Tāda pati situācija ir ar vīniem. Vīniem jau tagad ir vairāki obligāti noteikumi, tāpēc jebkāda papildu informācija uz etiķetes būtu lieka un neefektīva. Patērētājiem jābūt informētiem, bet bez spiediena vai norādījumiem. Patērētājiem ir jādod brīva izvēle, par kuru ir atbildīgi viņi paši.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Patērētājiem ir neatņemamas un pamatotas tiesības zināt pēc iespējas vairāk par pārtikas produktu sastāvu. Šādas zināšanas ir nepieciešams — lai gan ne pietiekams — priekšnosacījums, lai viņi varētu veikt apzinātu un saprātīgu savas diētas izvēli, un tāpēc šīs tiesības palīdz veicināt cilvēku veselību un labklājību. Mēs atzīstam un atbalstām to, ka šis priekšlikums ir piemērojams galvenokārt

fasētiem pārtikas produktiem. Sabiedriskās ēdināšanas nozares īpatnības — nozares, ko lielā mērā veido mikro, mazie un vidējie uzņēmumi — ir jāaizsargā, jo tie gatavo ēdienus, kurus nevar uzskatīt par standarta produktiem.

Mēs tomēr paužam nožēlu par to, ka daudzi svarīgi grozījumi ir noraidīti, padarot ziņojuma saturu daudz nabadzīgāku. Mēs varam tikai secināt, ka Parlamenta vairākums ir padevies un aizstāv dažu ietekmīgu pārtikas nozares sektoru intereses.

Kā piemēru varam minēt tā grozījuma noraidījumu, kurā bija prasīts, lai patērētāji tiek informēti, „ja patēriņam paredzēti pārtikas produkti ir ĢMO produkti un/vai satur atvasinājumus un vielas, kuras var klasificēt kā ĢMO”.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Jautājums par informācijas sniegšanu patērētājiem par pārtikas produktiem, kas veido *Sommer* kundzes ziņojuma saturu, ir pelnījis īpašu uzmanību.

Tikai sniedzot skaidru un izsmeļošu informāciju par produktu izcelsmi un saturu, mēs varam aizsargāt patērētājus pret neapzinātas pārtikas produkta izvēles risku, kam var būt negatīva ietekme uz viņu veselību. Šis jautājums ir saistīts arī ar kvalitatīvu produktu aizsardzības politiku un vispārējo patērētāju aizsardzības stratēģiju, kas ir apspriesta jau vairākas reizes gan plenārsēdēs, gan Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā.

Es vēlos uzslavēt savu kolēģi par darbu, ko viņa veikusi ar Komisijas dokumentu, un es vispār atbalstu viņas ierosinātos grozījumus, un jo īpaši viņas pretošanos marķēšanas sistēmas ieviešanai pēc „luksofora” parauga, kas ir pārāk vienkāršota un maldinoša. Šī sistēma kaitētu dažiem dabīgiem, augstas kvalitātes produktiem, kuri tiktu mākslīgi modificēti, lai iegūtu zaļo gaismu.

Es uzskatu, ka stingrākas prasības norādīt izejvielu izcelsmi pārstrādātos produktos ir ievērojams rezultāts, lai gan es būtu devis priekšroku balsojumam pret atkāpēm no produktu klasifikācijas metodes, jo tie draud padarīt regulu neefektīvu.

Robert Goebbels (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju pret ziņojumu par tā saucamās pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem. Žans Pols Sartrs teica: „Ceļš uz elli ir bruģēts ar labiem nodomiem.” Eiropas Savienības „labie nodomi” attiecībā uz patērētāju informēšanu ir grūti saprotami un birokrātiski un tiecas „auklēt” patērētājus ar mērķi piespiest tos ievērot „veselīgu” dzīves veidu, tā lai tie kādu dienu nomirtu no labas veselības. Komisija vēl arvien runā par labākiem tiesību aktiem, birokrātijas sloga izskaušanu attiecībā uz uzņēmumiem un tuvināšanos pilsoņiem. Tiesību akti, kas ir tik smagi un grūti saprotami kā šī regulējuma priekšlikums, nedos patērētājiem nekādu labumu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Šī patērētāju informācijas reforma ir nemākulīga un pārāk politizēta. Komisijas nolūks nav sniegt skaidru, lietderīgu un viegli saprotamu informāciju, bet gan galvenokārt moralizēt ar marķēšanas palīdzību. Referente ar nelieliem panākumiem ir centusies pieļaut saprātīgus grozījumus, piemēram, svītrot bēdīgi slaveno uzturvērtības aprakstu, kuram nav nekāda zinātniska pamatojuma un kurš sakņojas ideoloģiskos centienos kontrolēt ēdienu mūsu šķīvjos, liekot mums justies vainīgiem. Tiesa, šajā jomā Briselei, protams, būs mazāk neveiksmju nekā citās jomās, kas ir tās pārziņā, piemēram, finanšu spekulāciju ierobežošanā vai viltojumu apkarošanā utt.

Tas liecina par nespēku un tirāniju — nespēku, risinot lielas politiskas, ekonomiskas un sociālas problēmas, un tirāniju pret neaizsargātām personām. Šie uzturvērtību apraksti ir saglabāti. Cerēsim, ka otrajā lasījumā tie pazudīs. Vienīgais patīkamais pārsteigums ir

pienākums norādīt, vai lops ir nokauts bez apdullināšanas, citiem vārdiem sakot, saskaņā ar rituālu, lai mēs pārtrauktu tos pārdot bez viņu ziņas patērētājiem, kam nav tāda pati reliģiskā pārliecība, kas motivē tādu rīcību.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es nobalsoju par ziņojumu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem.

Mani šis balsojums apmierina, jo tas turpmāk patērētājiem dos piekļuvi skaidram, salasāmam un ticamam marķējumam uz konkrētiem pārtikas produktiem. Ideja par krāsu kodu uz iepakojuma, kas norādītu, vai būtisku uzturvielu daudzums ir augsts (zaļš), vidējs (dzeltens) vai zems (sarkans) — ko ierosināja sociālisti un zaļie —, ir noraidīta, pateicoties Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupai, un es priecājos par to. Līdzsvarotas diētas pamats ir daudzveidība. Šā krāsu koda sekas būtu konkrētu pārtikas produktu apzīmogošana par nederīgiem, un es nesaprotu, kā tas palīdzēs mūsu līdzpilsoņiem izvēlēties līdzsvarotāku diētu.

Mums izdevās izvairīties no pārāk smagnējas regulas, kas nodarītu kaitējumu patērētājiem, kā arī mūsu MVU. Es priecājos arī par to, ka vīnkopība, luksusa nozare *par excellence*, gūs labumu, tāpēc ka tā tiek izslēgta no uzturvērtības marķēšanas. Mēs nedrīkstam pakļaut riskam savu vīnkopības nozari, jo uz to jau attiecas sīki reglamentēta sistēma.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es paziņoju, ka esmu par skaidrāku uzturvērtību marķēšanu visu fasētu pārtikas produktu iepakojuma priekšpusē, jo īpaši atbalstot krāsu koda ieviešanu, kas ļaus mums vieglāk noteikt būtisku pārtikas produktu uzturvērtības līmeni, ko aizstāv gan patērētāju tiesību aizsardzības asociācijas, gan veselības aprūpes speciālisti. Lauksaimniecības pārtikas ražošanas nozarei ir jāpārtrauc slēpt patiesību par dažu produktu kaitīgo ietekmi uz uzturvielu sabalansētību. Man ir arī savs viedoklis par grozījumu, kas paredz informācijas papildināšanu attiecībā uz pārtikas produktu izcelsmi, skaidri minot, no kurienes tie nāk, citiem vārdiem sakot, visos sīkumos paskaidrojot, kur pārtika ir iegūta. Nobeigumā vēlos teikt, ka es arī noraidīju priekšlikumu iekļaut alkoholu šīs regulas darbības jomā.

Małgorzata Handzlik (PPE), *rakstiski*. – (PL) Ar lielu balsu vairākumu Eiropas Parlaments pieņēma ziņojumu par pārtikas produktu marķēšanu. Tās ir labas ziņas mums visiem, jo pārtikas produktu iepakojums turpmāk saturēs būtisku informāciju, kas ļaus mums, patērētājiem, izdarīt apzinātu savas diētas izvēli. Pieņemot regulu, Eiropas Parlaments paziņoja, ka ir par to, lai informācija, ko saņem patērētāji, būtu skaidrāka, bet ne pārmērīgi plaša. Parlaments piekrita arī prasībai noraidīt pārtikas produktu marķējumu ar krāsām pēc „luksofora” parauga, kas bieži mulsina patērētājus.

Eiropas Parlaments nolēma arī to, ka informācija par produkta enerģētisko vērtību ir jāsniedz iepakojuma priekšpusē. Saskaņota un vienkāršota pārtikas produktu marķēšanas sistēma visā Eiropas Savienībā veicinās lielāku starptautiskā tirgus kohēziju, jo ražotājiem būs garantēta lielāka tiesiskā noteiktība, bet patērētāji iegūs vajadzīgo informāciju no ražotājiem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *rakstiski*. – Pēdējās nedēļās un mēnešos par šo jautājumu ir norisinājusies intensīva lobēšana, un ir jāpauž nožēla, ka šodienas galīgajā balsojumā dažu lielāko pārtikas ražošanas nozares dalībnieku lobēšana ir triumfējusi pār patērētāju interesēm. Tomēr galīgais ziņojums liecina par dažu pārtikas produktu marķēšanas aspektu progresu, un kopumā to var vērtēt atzinīgi kā soli pareizajā virzienā.

Holger Kraemer (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Informācijas sniegšana patērētājiem par pārtikas produktiem ir neapšaubāmi svarīga. Tomēr debātes Briselē ir kļuvušas par pārtikas ražošanas nozares lielo uzņēmumu un patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju lobēšanas cīņas lauku. Šajās debātes nebija vietas patērētāju ikdienas vajadzībām. Vācijas Brīvās demokrātiskās partijas pārstāvji Eiropas Parlamentā atbalsta minimālu marķēšanu. Patērētājiem jāspēj izdarīt pirkumu izvēli, pamatojoties uz pārredzamu, salasāmu informāciju. Marķēšana, izmantojot krāsu kodu, ietekmē patērētājus un nesniedz pārredzamu informāciju. Tā sauktajam ieteicamajam daudzumam dienā (GDA) arī ir savas vājās puses. Parlaments apsprieda, vai neitrālas informācijas par uzturvielu daudzumu uz 100 gramiem vai mililitriem, kas salasāmi uzdrukāta uz iepakojuma, vietā kā atskaites punktu nenorādīt 40 gadu vecas sievietes vidējo dienā nepieciešamo devas daudzumu un vai uzturvielu marķējums ar krāsām ir lietderīgs lēmumu pieņemšanas līdzeklis.

Ierosinātās tālejošās obligātās prasības sastāvdaļu izcelsmes marķēšanai praktiski nav iespējams ieviest. Mēs esam noraidījuši arī ideju par īpašiem dalībvalstu noteikumiem, jo marķēšanas sistēmai ir jābūt pēc iespējas vairāk standartizētai. Šo iemeslu dēļ mēs nevaram balsot par ierosināto ziņojumu.

Isabella Lövin un Carl Schlyter (Verts/ALE), *rakstiski*. – (SV) Mēs nolēmām balsot par ziņojumu, jo tā pozitīvie aspekti atsver negatīvos. Diemžēl iespēja dalībvalstīm paredzēt savus noteikumus ir noraidīta, bet mēs uzskatām, ka tos atkal ieviesīs, kad notiks sarunas ar dalībvalstīm. Alkohols ir izslēgts no priekšlikuma, un mēs zaudējam balsojumā par marķējuma ar krāsām ieviešanu pēc „luksofora” parauga, citiem vārdiem sakot, par sistēmu, kurā pārtikas produktus marķē ar sarkanu, dzeltenu vai zaļu krāsu atkarībā no tā, cik daudz dažādu uzturvielu tie satur. Tomēr mums izdevās panākt, ka tiek pieņemti vairāki pozitīvi grozījumi: nanomateriālu marķēšana pārtikā ir kļuvusi obligāta tāpat kā gaļas, zivju, piena produktu, sakņu un augļu izcelsmes valsts marķēšana, kā arī transtaukskābju marķēšana. Arī tad, ja produkts satur glutamīnskābi, teksts „satur ēstgribu veicinošas sastāvdaļas” ir jāiekļauj norādījumā par sastāvdaļām. Vēl viena uzvara ir tas, ka enerģētiskā vērtība, tauku, piesātināto taukskābju, cukura, sāls un saldinātāju saturs ir jānorāda produkta iepakojuma priekšpusē. „Gaļas līme”, kuru Parlaments aizliedza šajā pavasarī, piesaistīja daudz uzmanības. Tirgū ir arī citi produkti, kurus lieto, lai salīmētu gaļas atgriezumus un radītu iespaidu, ka tie sastāv no viena nedalīta gaļas gabala, piemēram pārstrādāta šķiņķa gabala. Šie produkti jāmarķē ar frāzi „kombinēti gaļas gabali”. Uzlabojumi nozīmē, ka patērētāji spēs veikt labāk apzinātu izvēli, piemēram, attiecībā uz to, vai izvēlēties veselīgākus variantus, vai atteikties no produktiem, kas transportēti no liela attāluma.

Astrid Lulling (PPE), *rakstiski*. – (FR) Kā referente par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas atzinumu Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejā es apsveicu *Sommer* kundzi par drosmi un saprātu.

Es nobalsoju par viņas priekšlikumiem šādu iemeslu dēļ.

Nefasēti pārtikas produkti ir jāatbrīvo no obligātās uzturvērtības marķēšanas.

Alkoholiskajiem dzērieniem nav vietas šajā direktīvā.

Uz imitācijas siera produktiem ir jābūt nepārprotamām norādēm.

Es atzinīgi vērtēju jauno medus izcelsmes marķēšanas formulējumu, tāpēc ka pašlaik lielie iepakojuma uzņēmumi marķē medu ar šādu norādi „Medus maisījums no ES un ārpuskopienas valstīm” pat tad, ja šis maisījums satur tikainiecīgu Eiropas medus daļu un pārējā daļa ir mākslīgais medus vai aromatizēts sīrups no Ķīnas.

Es noteikti esmu pret dalībvalstu marķēšanas sistēmām, kas traucē iekšēja tirgus darbību. Turklāt es baidos, ka šīs dalībvalstu sistēmas var radīt veidu, kā apiet regulu un ļaut bēdīgi slavenajai „luksofora” sistēmai iekļūt aprītē pa sētas durvīm.

Brīvprātīga papildu informācija ir zinātniski jāpamato, lai nemaldinātu patērētājus. Uzturvērtību apraksti ir jēdziens, ko nevar pamatot ne zinātniski, ne kā informācijas līdzekli, jo robežvērtības, kuras ierosinājusi Eiropas Komisija un kuras apstrīdējusi Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde, nav pamatotas un ir galīgi neparedzamas. Tās varētu tikai maldināt patērētājus.

Gesine Meissner (ALDE), rakstiski. – (DE) Informācijas sniegšana patērētājiem par pārtikas produktiem ir, bez šaubām, svarīga. Tomēr debātes Briselē ir kļuvušas par pārtikas produktu ražošanas nozares lielo uzņēmumu un patērētāju tiesību aizsardzības organizāciju lobiju cīņu. Šajās debātēs nav vietas patērētāju ikdienas rūpēm un interesēm. Vācijas Brīvās demokrātiskās grupas pārstāvji Eiropas Parlamentā atbalsta minimālu marķēšanu. Patērētājiem jāspēj izdarīt pirkumu izvēli, pamatojoties uz pārredzamu, salasāmu informāciju. Marķēšana, izmantojot krāsu kodu, ietekmē patērētājus un nesniedz pārredzamu informāciju. Tā sauktajam ieteicamajam daudzumam dienā (GDA) arī ir savas vājās puses. Parlaments apsprieda, vai neitrālas informācijas par uzturvielu daudzumu uz 100 gramiem vai mililitriem, kas salasāmi uzdrukāta uz iepakojuma, vietā kā atskaites punktu nenorādīt 40 gadu vecas sievietes vidējo dienā nepieciešamo devas daudzumu un vai uzturvielu marķējums ar krāsām ir lietderīgs lēmumu pieņemšanas līdzeklis. Ierosinātās tālejošās obligātās prasības sastāvdaļu izcelsmes marķēšanai praktiski nav iespējams ieviest. Mēs esam noraidījuši arī ideju par īpašiem dalībvalstu noteikumiem, jo marķēšanas sistēmai ir jābūt pēc iespējas vairāk standartizētai. Šo iemeslu dēļ mēs nevarējam balsot par ierosināto ziņojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pārtikas produktu marķēšanas mērķis ir nodrošināt, lai patērētājiem būtu pieejama pilnīga informācija par šo produktu saturu un sastāvu, tādējādi aizsargājot viņu veselību un intereses. Šā iemesla dēļ mēs uzskatām, ka pārtikas produktu marķēšana ir svarīga, lai garantētu lielāku tirgus pārredzamību, jo tā ļauj ražotājiem reglamentētā un ticamā veidā informēt patērētājus par savu produktu kvalitāti un/vai to īpašo reģionālo izcelsmi. Mēs atzinīgi vērtējam arī to, ka pārtikas produktiem, kas ražoti tradicionālā vai amatnieciskā veidā, kā arī vīniem, ņemot vērā to specifiku, ir pievērsta īpaša uzmanība.

Judith A. Merkies (S&D), rakstiski. – (NL) Veselīga diēta ir svarīga. Taču kā to izvēlēties? Ticamai, saprotamai informācijai uz iepakojuma ir liela nozīme. Jaunais tiesību akts nodrošinās patērētājiem labāku, saprotamāku informāciju, turklāt vissvarīgākā informācija būs nodrukāta redzamā vietā iepakojuma priekšpusē, bet sīkāks apraksts būs atrodams aizmugurē. Tas dod iespēju patērētājiem salīdzināt produktus, uzmetot tiem ātru skatienu, un izvēlēties veselīgākus, ja viņi to grib. Krāsu kodu sistēmu, kurā uz iepakojuma ir norādīts, vai produktam ir augsts vai zems sāls vai tauku saturs, Parlaments balsojumā noraidīja. Es nobalsoju par šo sistēmu, jo tā sniedz patērētājiem skaidrus norādījumus bez didaktiskām pamācībām. Par sākotnēji ierosināto „luksofora” sistēmu, kas izmantoja sarkanu un zaļu krāsu, lai norādītu, vai produkts ir veselīgs vai neveselīgs, balsojums nenotika, jo tā bija noraidīta jau iepriekš. Manuprāt, šī sistēma ir pārāk vienkāršota un nedaudz didaktiska. Bez krāsu koda noraidījuma vēl viena neizmantota iespēja attiecībā uz jaunajiem noteikumiem bija alkoholisko dzērienu svīturošana no regulas darbības jomas. Žēl, ka Parlaments nenobalsoja par skaidru alkoholisko dzērienu marķēšanu, norādot tādu

informāciju kā enerģētisko vērtību kilokalorijās un cukura, kā arī citu piedevu saturu. Šie jaunie noteikumi piedāvā patērētājiem veselīgākas diētas iespēju, ja viņi to vēlas.

Claudio Morganti (EFD), *rakstiski*. – (IT) Manu nostāju pret Parlamentā apspriežamo ziņojumu izskaidro, cita starpā, priekšlikums ieviest daudzkrāsu marķēšanas sistēmu. Pārtikas produktu kvalitāte ir atkarīga no daudziem sarežģītiem faktoriem, kurus nav iespējams pienācīgi atveidot ar dažādiem krāsu marķējumiem. Autoritatīvi pētījumi, kas veikti par šo jautājumu, liecina, ka nekādas skaitliskas robežvērtības, nespēj precīzi iedalīt pārtikas produktus dažādajās ierosinātajās krāsu kategorijās. Daudzkrāsu marķēšanas sistēmas pieņemšana tāpēc pārmērīgi ietekmētu patērētāju uztveri. Taču viņiem vajadzētu pieņemt lēmumus, pamatojoties uz pārredzamu informāciju.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Obligāta izcelsmes valsts iekļaušana marķējumā sniegs atbalstu Eiropas ražotājiem, jo tā piedāvās atzīt augstos kvalitātes standartus, ko tie piemēro. Mūsu iedzīvotāji vēlas zināt, no kurienes nāk produkti, kurus viņi pērk, vai tie nāk no Eiropas vai ir ievesti produkti. Savukārt patērētāji citos tirgos uzticas produktiem, kas tiek ražoti un pārstrādāti Eiropas Savienībā.

Faktiski obligāta izcelsmes valsts iekļaušana marķējumā kalpos divējādiem mērķiem — patērētāju informēšanai un Eiropas pārtikas produktu veicināšanai globālajos tirgos. Es atzinīgi vērtēju grozījuma par krāsu kodu noraidījumu, tāpēc ka tam būtu bijusi pretēja ietekme. Tas būtu novērsis patērētājus no tradicionālajiem, veselīgajiem un dabīgajiem Eiropas produktiem piedāvātās vienkāršotās novērtēšanas metodes dēļ.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *rakstiski*. – (PL) Rīkojoties Eiropas Savienības patērētāju interesēs, es atbalstīju ziņojumu par Eiropas Parlamenta un Padomes regulu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem. Viena no ES pilsoņu pamattiesībām ir tiesības uz informāciju, tostarp uz informāciju par pārtikas produktiem. Izvēles brīvība nebūtu pilnīga, ja tā nebūtu apzināta izvēle. Ziņojums ir liels solis ceļā uz patērētāju labāku informēšanu, iedibinot vienvērtīgu marķēšanas sistēmu, kas uzrāda produktu uzturvērtību, sastāvdaļas un izcelsmes vietu. Vienlaikus ieviešot papildu informācijas programmas, mēs varēsim sasniegt mērķi — likt patērētājiem pieņemt adekvātus produktu izvēles lēmumus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šā ziņojuma pieņemšanu, kurš līdzsvarotā veidā reaģē uz Eiropas Komisijas sākotnējo priekšlikumu, aicinot izslēgt fasētus un reģionālus pārtikas produktus no regulas darbības jomas, atteikties no vīna un vīna izstrādājumu obligātās marķēšanas, noraidīt „luksofora” sistēmu (sarkanu, dzeltenu vai zaļu krāsu, kas norāda ogļhidrātu, proteīna un tauku līmeni) un ieviest obligātas izcelsmes vietas norādes gaļai, lai gan pakļaujot to ietekmes analīzei, kas jāveic Eiropas Komisijai. Atkāpes no vispārējās piemērojamās sistēmas, kas ir atļautas attiecībā uz reģionālajiem produktiem, vīnu un zināmā mērā arī gaļu, ir pozitīvi vērtējamas. Patiešām, Eiropas Komisijas sākotnējais priekšlikums būtu kaitējis Portugālei, kas ir slavena ar savām vēsturiskajām gastronomiskajām tradīcijām — tai rastos papildu konkurētspējas problēmas attiecībā uz ES ziemeļu dalībvalstīm, kurās pārtikas ražošana ir lielā mērā industrializēta un kurās tradicionālās tehnoloģijas un/vai instrumenti tiek reti lietoti. Pozitīvs fakts ir tas, ka šis ziņojums paredz neattiecināt šīs regulas noteikumus uz lauksaimnieku pārtikas produktu tiešo pārdošanu.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Šai regulai ir jānodrošina marķēšanas sistēma, kura derētu visai ES un kuru varētu piemērot — ar dažiem izņēmumiem — visiem pārtikas produktiem, nevis tikai dažām produktu kategorijām. Marķēšanas sistēmas saskaņošana ir jo īpaši svarīga netraucētas iekšējā tirgus darbības nodrošināšanai, jo pašlaik dalībvalstu

papildu noteikumi un dažādās pašreizējo Eiropas tiesību aktu par marķēšanu interpretācijas rada šķēršļus tirdzniecībai un konkurences problēmas. Šo problēmu atrisināšana var palīdzēt pazemināt pārtikas ražotāju un mazumtirgotāju izmaksas, kā arī cenas patērētājiem.

Saskaņā ar aptauju Rumānijā, kurā bija iesaistīti 1000 cilvēku vecumā no 18 līdz 50 gadiem, rumāņi visvairāk raizējas par pārtikas produktu nekaitīgumu, (75 %), maldinošu informāciju (67 %) un kredīta/aizdevuma pakalpojumiem (51 %), bet vismazāk viņus uztrauc tūrisma pakalpojumi (28 %). Šā iemesla dēļ pārtikas produktu marķēšana ir tikai viens no daudzajiem aspektiem, kas attiecas uz pārtiku. Šis informācijas veids var tikai papildināt, nevis aizstāt centienus palielināt iedzīvotāju informētību ar izglītojošu kampaņu palīdzību un pasākumiem, kas veicina veselīgāku dzīvesveidu.

Britta Reimers (ALDE), *rakstiski*. – (DE) Obligātais marķējums gaļai, mājputnu gaļai, piena produktiem, svaigiem augļiem un saknēm, kā arī pārstrādātiem produktiem, kas izgatavoti no vienas sastāvdaļas, kā paredzēts ziņojumā par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem, uzliek pārtikas pārstrādes uzņēmumiem pārmērīgu slogu. Šā iemesla dēļ es balsoju pret ziņojumu. Eiropas iekšējā tirgū pārtikas ražošana pārsniedz valstu robežas. Piemēram, piena produktu ražošanas nozarē pienu savāc no vairākām valstīm un tad pārstrādā. Atsevišķa tādu pārstrādātu produktu partijas marķēšana, kas savākti no vairākām valstīm, nav tehniski iespējama. Tas liktu birokrātiskus šķēršļus to Eiropas uzņēmumu ceļā, kas ir veiksmīgi globālajā tirgū.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šodienas balsojums par ziņojumu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem ir bijis garš, nogurdinošs un zināmā mērā licis mums vilties. Ziņojumu pieņēma ar 562 balsīm „par” un 67 „pret”, un mēs nobalsojām „par”, tāpēc ka, galu galā, mēs no tā vairāk iegūstam nekā zaudējam. Piemēram, mēs uzvarējām jautājumā par nanomateriālu marķēšanu, obligāto izcelsmes valsts marķēšanu gaļai, mājputnu gaļai, piena produktiem, svaigiem augļiem un saknēm, citiem vienas sastāvdaļas produktiem, kā arī gaļai, mājputnu gaļai un zivīm pārstrādātos pārtikas produktos, turklāt gaļai vajadzības gadījumā jāmin trīs izcelsmes vietas (dzimšanas, audzēšanas un kaušanas), par obligāto transtaukskābju un hidroģenētas eļļas marķēšanu, par cukura, sāls, tauku un piesātināto taukskābju enerģētiskās vērtības marķēšanu iepakojuma priekšpusē, par saldinātāju marķēšanu iepakojuma priekšpusē, par gaļas, kas izgatavota no kombinētiem gaļas gabaliem (izmantojot „gaļas līmi”) marķēšanu, par eļļas izcelsmes norādēm (piemēram, lai izvairītos no palmu eļļas), „svaigu pienu” var marķēt kā „svaigu” tikai tad, ja tā derīguma termiņš nepārsniedz septiņas dienas pēc tā iepildīšanas dienas, „ēstgribu veicinošas sastāvdaļas” (glutamāti) ir attiecīgi jāmarķē, par „imitācijas pārtikas produktu” marķēšanu, kā arī panācām, ka netika svītroti uzturvērtību apraksti. Taču mēs zaudējam jautājumā par „luksofora” sistēmu, arī jautājumā par dalībvalstu brīvprātīgajām un obligātajām shēmām —tas bija liels zaudējums, lai gan mēs esam pārliecināti, ka Padome to aizstāvēs.

Olga Sehnaiová (S&D), *rakstiski*. – (CS) Es uzskatu, ka arvien lielākas pārtikas produktu marķēšanas prasības ēšanas ieradumu mainīšanā neko daudz nepanāks, bet tikai palielinās šo pasākumu īstenošanas izdevumus. Tās arī neatrisinās galveno problēmu, kas ir iedzīvotāju aptaukošanās un ar aptaukošanos saistītās slimības, kuras izraisa līdzsvara trūkums starp uzņemto un izlietoto enerģiju kustību trūkuma dēļ. Mana vecmāmiņa mēdza teikt: „Beidz ēst, kad vēl gribas ēst, beidz dzert, kad vēl gribas dzert, un tu dzīvosi garu mūžu.” Es atvainojos par vienkāršošanu, bet tāds ir mans viedoklis par šo priekšlikumu. Es atturējos no balsošanas.

Catherine Soullie (PPE), rakstiski. – (FR) Es priecājos par rezultātiem, ko deva balsojums par *Renate Sommer* ziņojumu. Eiropas Parlaments ir izvēlējis saprotamu un informējošu marķēšanas sistēmu, kas atbalsta līdzsvarotus patēriņa modeļus. Turklāt es atzinīgi vērtēju 205. grozījuma pieņemšanu kas ļaus iekļaut sīkas, precīzas ziņas par tādu lopu gaļu un gaļas izstrādājumiem, kas pirms kaušanas nav apduļļināti. Patērētājam ir jābūt informētam par to, vai ir ievēroti dzīvnieku labturības principi, kas veido Eiropas pārtikas politikas pamatu. Tas nenozīmē apzīmogot ar kauna zīmi reliģiskas kopienas vai sagādāt grūtības to gaļas ražošanas un izplatīšanas ķēdei, bet dot iespēju Eiropas iedzīvotājiem patērēt pārtikas produktus, pilnā mērā apzinoties, ko viņi patērē.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Izņemot dažus mazāk svarīgus jautājumus, tiesību aktu par pārtikas produktu marķēšanu pārskatīšana ir solis pareizajā virzienā. Šī regula nozīmē, ka patērētāji turpmāk būs labāk informēti par pārtikas produktiem. Manuprāt, ir jāpauž nožēla par to, ka pārtikas ražošanas nozares lobija spiediena rezultātā grozījums par „luksofora” sistēmu netika pieņemts. Sarkanais, dzeltenais un zaļais krāsu kods sniegtu patērētājiem vienkāršu un skaidru norādi par to, cik veselīgs vai neveselīgs ir produkta saturs.

Jaunā tiesību akta stiprās puses ir prasība, lai pārtikas produktu ražotāji uzrāda attiecīgā produkta enerģētisko vērtību, kā arī sāls, cukura, tauku un piesātināto taukskābju saturu. Tagad arī uz iepakojuma ir jānorāda gaļas, zivju un piena produktu izcelsme. Patērētāji tagad var pārlicināties, kur attiecīgais dzīvnieks piedzimis, uzaudzēts un nokauts. Viņi var izvēlēties vietējos un reģionālos produktus un izvairīties no produktiem, kas nāk no tālienes. Pienu, kura derīguma termiņš pārsniedz septiņas dienas, vairs nedrīkst marķēt kā svaigu pienu.

Ir risināts arī transtaukskābju un aromatizētāju jautājums. Ja produkts ir saldināts, tas ir jānorāda uz iepakojuma. Visi šie lēmumi liecina par progresu patērētāju labā, jo viņi būs labāk informēti un varēs izdarīt apzinātu izvēli.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es šo ziņojumu vērtēju atzinīgi, jo tas marķējumu ar krāsām pēc „luksofora” parauga padarīs obligātu. Tā ir sistēma, kam priekšroku dod patērētāji, jo tā ļaus viņiem kontrolēt savu diētu. Es atzinīgi vērtēju arī skotu viskija marķējuma aizsargāto statusu.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Pašlaik mūsu iepirkšanās ratiņu saturs ir bez norādes, no kurienes nāk liellopa gaļa, ko lietojam lazanjas pagatavošanai. No kurienes nāk tomāti tomātu zupas pagatavošanai? Patērētājs to nezina. Informācijas trūkums neļauj patērētājam izdarīt apzinātu izvēli, jo īpaši attiecībā uz oglekļa dioksīda līmeni. Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments ir sekojis manai nostājai un noteicis obligātu izcelsmes valsts norādi, cita starpā, vienas sastāvdaļas produktiem, kā arī gaļai, mājputnu gaļai un zivīm, ko lieto kā sastāvdaļas pārtikas produktu izstrādājumos. Tas ir vēl viens solis pareizajā virzienā, lai sniegtu mūsu patērētājiem ticamu un augstas kvalitātes informāciju.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Ir vajadzīga vienkāršāka pārtikas preču marķēšana visā Eiropas Savienībā, lai nodrošinātu lielāku pārredzamību, sniedzot patērētājiem vienkāršāku informāciju, lielāku tiesisko noteiktību pārtikas ražošanas uzņēmumiem un lielāku skaidrību par *acquis communautaire*. Es uzskatu, ka Komisija ir atļāvusies pārāk daudz, cenšoties savā priekšlikumā izglītēt patērētājus un ietekmēt viņu izvēli.

Informācijai uz etiķetēm ir jāaprobežojas ar būtiskām ziņām. Es tāpēc atbalstīju referentes grozījumus, kas noraidīja „luksofora” sistēmu, kurā tiktu norādīts ogļhidrātu, proteīna un tauku daudzums, kā arī viņas priekšlikumu uz iepakojuma redzamā vietā sniegt informāciju par produktu enerģētiskajām un uzturvērtībām. Tomēr es uzskatu, ka no šā ES tiesību akta ir jāsvīturo vietējie un amatnieciski izgatavotie produkti, kā arī lauksaimnieku tieši pārdotie produkti. Reģionālie produkti nodrošina tipisku vietējo produktu pagatavošanas pārmantojamību un pieejamo produktu daudzveidību. Regula nav jāattiecinā uz šiem produktiem to specifikas dēļ un tāpēc, ka tie nodrošina Eiropas daudzveidību. Es ceru arī, ka šodien pieņemtā regula nekaitēs šīs nozares mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un ka pieņemtajā dokumentā paredzētais piecu gadu ilgais pārejas periods ļaus tiem efektīvi pielāgoties.

Alexandra Thein (ALDE), rakstiski. – (DE) Tāpat kā vairākums Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas deputātu es esmu nolēmusi balsot par *Renate Sommer* ziņojumu. Ir jāpiekrīt, ka liberāļi nav spējuši sasniegt savus mērķus visās jomās. Izcelsmes marķējuma pieņemšana gaļai un pienam pārstrādātos produktos ir solis, par kuru jāpauž nožēla, jo tas prasa no ražotājiem ievērojamas izmaksas, un šķiet, ka to praksē gandrīz nav iespējams īstenot. Tomēr manā uztverē balsojuma pozitīvie rezultāti atsver negatīvos. Pirmo reizi mums būs vienveidīgi noteikumi par pārtikas produktu marķēšanu visā iekšējā tirgū, nedodot atsevišķām valstīm iespēju pieņemt savus noteikumus. Turklāt viens no šā balsojuma visizšķirošākajiem panākumiem manā uztverē ir tas, ka maldinošais „luksofora” modelis tika noraidīts. Obligāts krāsu koda uzturvērtību norādījums netiks atļauts ne Eiropas, ne dalībvalstu līmenī. Vienveidīgi Eiropas mēroga marķēšanas noteikumi dos nepārprotamas priekšrocības uzņēmumiem un patērētājiem. Produktu ražošanas un realizācijas izmaksas samazināsies, jo ražotājiem būs jāņem vērā tikai viena vienīga regula. Patērētāji būs ieguvēji no vienveidīga uzturvērtību marķējuma, salīdzinot produktus, kas nāk no visas Eiropas.

Peter van Dalen (ECR), rakstiski. – (NL) Būtiskais šā jautājuma aspekts ir tas, ka patērētājiem ir jāzina, no kā sastāv viņu pārtika. Viņiem ir jābūt iespējai izdarīt apzinātu izvēli, pamatojoties uz skaidru informāciju. Galvenajam noteikumam jābūt skaidrībai patērētājam un iespējām pārtikas ražošanas nozarei. Tomēr vairāk informācijas ne vienmēr ir labākais variants. Ņemsim, piemēram, produktu izcelsmes valsts marķējumu. Šī nacionālistiskā pieeja liecina par nepārprotamu protekcionismu, un tādējādi tā kaitē Eiropas un jo īpaši Nīderlandes uzņēmumiem. Tā pat dod nepareizu signālu. Izcelsmes valsts marķējums patiesībā sniedz patērētājiem maz informācijas, bet tikai palielina ražotāju izmaksas. Tāpēc, manuprāt, ir jāpauž nožēla, ka Parlaments nobalsoja par to.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Šis ziņojums nozīmē, ka visu fasētu pārtikas produktu iepakojuma priekšpusē būs skaidri jānorāda to enerģētiskā vērtība, tauku, piesātināto taukskābju, cukura un sāls daudzums. Tas patērētājiem nepārprotami ziņos par veselīga ēdiena un pareizas tā izvēles lielo nozīmi. Diemžēl sociālistu ierosinātais grozījums, kas būtu ieviesis skaidru „luksofora” sistēmu, atvieglinot patērētājiem pārtikas izvēli, tika noraidīts. Šajā ziņojumā produkta izcelsmes valsts marķējuma noteikumi ir attiecināti arī uz gaļu, mājputnu gaļu un piena produktiem, un tam ir jāizbeidz no importētām sastāvdaļām ražotu produktu, marķējumā kā izcelsmes valsti maldinoši norādot Lielbritāniju, un šo ierosinājumu vajadzētu atzinīgi vērtēt gan lauksaimniekiem, gan patērētājiem visā ES.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Dāmas un kungi! Patērētājiem ir tiesības zināt, kādas vielas satur dažādi pārtikas produkti. Šā iemesla dēļ informācija par pārtikas

produktu sastāvu un uzturvērtību ir būtiska, jo tā ļaus patērētājiem pieņemt apzinātus pirkumu lēmumus. Piemēram, personām, kas cieš no alerģijām, konkrēta, skaidra, sīka un salīdzināma informācija viegli saprotamā valodā ir būtiska. Nobeigumā gribu teikt, ka, manuprāt, ir svarīgi, lai patērētāji spētu uzņemties atbildību par saviem lēmumiem, bet tas ir iespējams, tikai pamatojoties uz pārredzamu informāciju. Pateicos par uzmanību.

Glenis Willmott (S&D), rakstiski. – Kā Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas referente es ieteicu savai grupai atbalstīt grozīto ziņojumu un normatīvo rezolūciju, ar ko groza Komisijas priekšlikumu par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem. Mēs balsojām pret to, lai tiktu svītrotā iespēja turpināt īstenot brīvprātīgas, nesaistošas dalībvalstu shēmas. Es un mana grupa stingri iebilstam pret to. Taču šo svītrojumu plenārsēdē apstiprināja. Mēs tomēr panācām daudzus pozitīvus rezultātus attiecībā uz citiem aspektiem, tostarp obligātu produkta izcelsmes valsts marķējumu un to, ka produkta galvenās sastāvdaļas tiek marķētas iepakojuma priekšpusē, bet pilns tā uzturvērtību paziņojums tiek nodrukāts iepakojuma aizmugurē, un tas neapšaubāmi ir Komisijas priekšlikuma uzlabojums. Tagad es aicinu Padomes dalībvalstis atjaunot valstu shēmas un ieviest krāsu kodu, lai patērētājiem būtu piekļuve skaidrai, patiesai un godīgai informācijai par pārtikas produktiem.

Anna Záborská (PPE), rakstiski. – (SK) Tiesību aktiem attiecībā uz pārtikas produktiem jāpamatojas uz faktiem, nevis uz iespaidiem. Informācijai uz iepakojuma ir jābūt precīzai, salasāmai un saprotamai. Uzturvērtību apraksts, gluži pretēji, nav fakts, tas ir iespajds. Vienlaicīgi tas ir arī veids, kā noteikt, ko cilvēki drīkst un ko viņi nedrīkst ēst. Šai nevajadzīgajai un dažkārt maldinošajai informācijai nav vietas uz pārtikas preču iepakojuma. Nespēja pieņemt priekšlikumu izbeigt obligātu uzturvērtības informācijas sniegšanu liecina par to, ka etatismam vēl arvien ir liela vara pār politikāiem un civildienesta ierēdņiem. Man ir cieša pārliecība, ka šis domāšanas veids ir Eiropas ekonomiskās krīzes patiesais iemesls.

Rezolūcijas priekšlikums par ES stratēģiju 2020. gadam (B7-0348/2010)

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Piecu Eiropas Parlamenta lielāko politisko grupu atbalstīta, šī kopīgā rezolūcija aicina dalībvalstis pieņemt vērienīgākas saistības attiecībā uz Eiropas Savienības ilgtermiņa ekonomisko stratēģiju. Pēc Lisabonas stratēģijas (2000.–2010. g.), kuru mēs atcerēsimies tās konkrēto rezultātu trūkuma dēļ, stratēģija „Eiropa 2020” nedrīkst likt mums vilties. Dalībvalstīm tāpēc būs beidzot jāveic reformas un jāpieņem pasākumi, kas vajadzīgi izvīrīto mērķu sasniegšanai. Personīgi es priecājos, ka mani kolēģi atbalstīja manu aicinājumu vienkāršot struktūrfondu īstenošanas procedūras un iekļāva šādu manis ierosinātu teikumu rezolūcijā: „tādēļ mudina vēl vairāk vienkāršot kohēzijas politikas īstenošanas noteikumus, lai to padarītu lietotājdraudzīgu, pārskatatbildīgu, un nodrošinātu, ka šī politika labāk reaģē uz turpmākām problēmām un ekonomikas krīzes risku”.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – Es nobalsoju par šo rezolūciju, lai gan es šaubos par ierosināto mērķu īstenošanas iespējamību. Stratēģija „Eiropa 2020” paredz ļoti vērienīgus mērķus, kas jāsasniedz nākamajā desmitgadē, piemēram, augstas kvalitātes nodarbinātību un vairāk „zaļo” darbavietu, klimata un enerģētikas, un daudz citu mērķu. Taču es uzskatu, ka stratēģijai trūkst būtisku elementu, piemēram, konkrētu pasākumu un soļu, kas jāspē, lai risinātu radušās problēmas. Komisijas ierosinātā stratēģija ir diezgan vispārīga, un Komisijai nekavējoties ir jāiesniedz sīkāk izstrādāts plāns, lai paskaidrotu, kā ierosinātās iniciatīvas tiks īstenotas. Citādi pastāv risks, ka stratēģija būs nekas vairāk kā lozungu kolekcija bez konkrētas rīcības, atkārtojot Lisabonas stratēģijas neveiksmes.

Marielle De Sarnez (ALDE), *rakstiski.* – (FR) Protams, es atbalstu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, jo īpaši nodarbinātības, pētniecības un izstrādes, inovāciju, klimata pārmaiņu apkarošanas, nabadzības mazināšanas un apmācības uzlabošanas jomās. Tomēr es baidos, ka juridisko saistību dēļ, kuras uzņēmušās un ievēro dalībvalstis, šie mērķi netiks sasniegti. Patiešām, ja par spīti atkārtotajiem Eiropas Parlamenta aicinājumiem mēs neiesim tālāk par atvērto koordinācijas metodi, tad tie paši mērķi dos tos pašus rezultātus. Tas, kas neveda nekādus rezultātus Lisabonas stratēģijai pēdējā desmitgadē, nedos nekādus rezultātus arī stratēģijai „Eiropa 2020”. Mums ir vajadzīga metode ar lielāku uzsvāru uz kopienu. Mums ir vajadzīgi tieši, praktiski pasākumi. Tā ir cena, kas mums jāmaksā par stratēģijas „Eiropa 2020” panākumiem.

Lívía Járóka (PPE), *rakstiski.* – (HU) Dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju Eiropas Parlamenta jauno rezolūciju par stratēģiju „Eiropa 2020”, kurā tas aicina Eiropadomi izstrādāt uz nākotni vērstu konsekventu stratēģiju šīs iniciatīvas mērķu sasniegšanai, kā arī lūgt Parlamenta atzinumu, nosakot galvenos parametrus. Dalībvalstu parlamenti, pašvaldības un attiecīgās nevalstiskās organizācijas arī ir jāiesaista šajās apspriedēs. Cenšoties sasniegt mērķus attiecībā uz darba tirgu un nabadzības apkarošanu, kas ir formulēti Eiropas Komisijas integrēto pamatnostādņu otrajā daļā, uzsvārs ir jāliek uz šā kontinenta lielākās un nabadzīgākās mazākumtautības, romu, sociālo iekļaušanu. No vienas puses, romu tautības personu īpatsvars aktīvajā iedzīvotāju daļā, kas atbalsta sociālā nodrošinājuma sistēmu, nepārtraukti pieaug, un, no otras puses, šāda milzīga bezdarbnieku skaita integrācija darba tirgū nozīmē lielu ekonomisko potenciālu.

Šīs stratēģijas integrētajām pamatnostādņēm ir jāizstrādā sīks un ilgtspējīgs ceļvedis, jo īpaši attiecībā uz darbaspējīga vecuma iedzīvotāju nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu līdz 75 %, samazinot to iedzīvotāju skaitu, kas dzīvo zem valsts nabadzības sliekšņa, par 25 %, samazinot skolu priekšlaicīgi pametušo jauniešu skaitu līdz mazāk par 10 % šajā vecuma grupā. Saskaņā ar Parlamenta rezolūciju mums papildus ir jānosaka 100 % vidējās izglītības mērķis. Tomēr ir jāpauž nožēla, ka stratēģijas pamatmērķos nav iekļauta dzimumu līdztiesība, lai gan tā ir būtisks triju prezidentūru, Spānijas, Beļģijas un Ungārijas, programmas pīlārs.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski.* – (PT) Pieņemot jauno stratēģiju „Eiropa 2020”, ir jāņem vērā arvien pieaugošās ekonomiskās un finansiālās krīzes sekas, kas ietekmē visu Eiropas Savienību. Paturot to prātā, ir jāpieņem vērienīga, saskaņota un uz nākotni orientēta stratēģija. Šīs jaunās stratēģijas „Eiropa 2020” uzmanības centrā ir jābūt cilvēku un vides aizsardzībai. Dalībvalstīm ir jā rūpējas par valsts izdevumu samazināšanu, veicot strukturālas reformas. Galvenā uzmanība ir jāpievērš pilsoņiem, veicinot viņu piedalīšanos un neatkarību, attīstot viņos uzņēmējdarbības un novatorisma garu, kā arī maziem un vidējiem uzņēmumiem, izstrādājot attiecīgus tiesību aktus viņu atbalstam. Ir jāizstrādā stratēģija, kuras mērķis ir ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības paātrināšana, kā arī reformas, kas atjauno un uzlabo konkurētspēju.

Willy Meyer (GUE/NGL), *rakstiski.* – (ES) Es balsoju pret Rezolūciju RC7-0348/2010 par Eiropas Savienības stratēģiju „Eiropa 2020”, tāpēc ka, manuprāt, šī stratēģija ir tikai Lisabonas stratēģijas turpinājums, kuras neveiksmes parāda pašreizējā krīze. Ir skaidrs, ka Lisabonas stratēģija ir cietusi sakāvi, par ko liecina pašreizējais augstais bezdarba līmenis, kāds nav Eiropā pieredzēts kopš 20. gadsimta trīsdesmitajiem gadiem. Stratēģija „Eiropa 2020” ir visa tā turpinājums un neuzrāda nekādas pārmaiņas. Nabadzības samazināšanas mērķi ir ļoti pieticīgi, bet pat tie netiks sasniegti, jo šajā stratēģijā nav neviena efektīva līdzekļa, lai tos sasniegtu. Šajā ziņā šī stratēģija ir bezmērķīga. Un vainīgs pie šīs

neveiksmes ir ne tikai tirgus vai valdības, bet galvenās grupas šajā plenārsēžā zālē, kas panāca vienošanos pārveidot Vašingtonas konsensu Briseles konsensā. Pamatproblēma ir neiejaukšanās ekonomikā, kas kavē Eiropas integrāciju un padara Eiropas sociālā modeļa pastāvēšanu un kohēziju neiespējamu. Liberalizētais tirgus apdraud demokrātiju, un tāpēc es vēlējos ar savu balsojumu parādīt, ka noraidu šādu politiku.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Es ar interesi klausījos Komisijas priekšsēdētāja Barroso un Eiropadomes priekšsēdētāja Van Rompuy paziņojumus.

Lai gan es priecājos, redzot uzlabojumus Eiropas ekonomiskajā pārvaldībā ceļā uz kopīgu pieeju, es tomēr uzskatu, ka augstākā līmeņa sanāksmes rezultāti ir tikai paziņojumi par labiem nodomiem. Šajā īpašajā vēsturiskajā brīdī vislabāk faktiski būtu radīt stabilāku kopēju pamatu atsevišķu dalībvalstu bilances deficīta problēmu risināšanai un atjaunot uzticību finanšu tirgiem, kā arī pilsoņu uzticību.

Es, protams, piekrītu mērķiem, kas izvirzīti stratēģijā „Eiropa 2020” — stiprināt 27 dalībvalstu konkurētspēju. Ja mēs vēlamies turpmāk kļūt par līderiem ekonomikā, ir svarīgi pieņemt skaidrus un visiem reāli izpildāmus noteikumus. Mums ir jāizvairās no kļūdām, kuras bija Lisabonas stratēģijā un kuras noveda pie bēdīgām sekām iedzīvotājiem, darbavietām un ekonomiskajai izaugsmei.

Regina Bastos (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par kopīgo priekšlikumu rezolūcijai par ES stratēģiju 2020. gadam. Ņemot vērā finanšu, ekonomikas un sociālās krīzes smagumu, kuru pašlaik piedzīvojam, stratēģijai „Eiropa 2020”, kas šonedēļ jāpieņem Padomei, ir jāparedz instrumenti un mērķi, lai atrisinātu radušās problēmas. Mēs pašlaik esam liecinieki vēl nepieredzētai dalībvalstu mazspējai reaģēt. Mums tāpēc ir jānosaka kopīgi mērķi un sabiedrotie un apņēmīgi un saliedēti jārikojas Eiropas un pasaules mērogā. Ja mēs neveiksim pasākumus, lai nodrošinātu vajadzīgo kolektīvo disciplīnu un atbildību, Eiropa būs nolemta nenozīmībai un nabadzībai.

Tikai stipra Eiropa, kas ievēro kopīgos noteikumus, spēs adekvāti reaģēt uz jaunā laikmeta prasībām. Lai šo stratēģiju pareizi īstenotu un veiktu, ir jānosaka skaidri, izmērāmi mērķi nodarbinātības un jo īpaši izglītības un nabadzības samazināšanas jomās. Ir svarīgi arī darīt visu iespējamo, lai palīdzētu dalībvalstīm transponēt savus nacionālos mērķus un nodrošināt, ka stratēģija „Eiropa 2020” tiek pienācīgi īstenota. Nobeidzot man jāuzsver, cik svarīgi ir kopā ar Komisiju un Padomi pilnā mērā iesaistīt Parlamentu šīs jaunās stratēģijas īstenošanā.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), – (EL) Es balsoju pret kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ekonomikas pārvaldību, tāpēc ka šī rezolūcija tiecas pat pēc stingrākiem līgumiem un stingrākas disciplīnas nekā nepieņemamais un neveiksmīgais Stabilitātes pakts. Finansiālās disciplīnas un konkurētspējas vārdā tā kopā ar SVF gandrīz visā Eiropā veicina stingru taupības programmu piemērošanu, kas atņem darba ņēmējiem ienākumus un tiesības un nolēmj dalībvalstu ekonomiku lejupslīdei. Priekšlikums neatrisina Eiropas Monetārās savienības strukturālās un institucionālās problēmas un nenodrošina Kopienas solidaritātes mehānismus. Tas kalpo finanšu sistēmas suverenitātei un nerisina spekulatīvu darījumu problēmas, bet noved ES ekonomiku pie apgrūtināšanas, spekulatīvas aizņemšanās. Visbeidzot, tas virza Eiropas Savienību prom no ekonomiskas un sociālas konverģences un kohēzijas mērķa.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Daudzveidība piešķir Eiropai burvību, bet tā arī novājina Eiropu, jo īpaši tad, kad mums jāpieņem sociāli un ekonomiski lēmumi. Jāpauž

nozēla par Eiropas līderu lēno reakciju. Jau 1989. gadā dalībvalstis noraidīja *Jacques Delors* ziņojumu, kura mērķis bija bez Stabilitātes un izaugsmes pakta izveidot Ekonomikas politikas koordinācijas paktu. Kā *Delors* kungs saka, mēs pašlaik maksājam par šo „strukturālo kļūdu”. Tagad ir svarīgi saglabāt to, kas mums ir, un galvenokārt eiro, kas ir Eiropas integrācijas iespaidīgākais un visvieglāk saprotamais elements. Mums ir jāvirzās uz īstu Eiropas budžeta federāciju.

Tomēr, lai paplašinātu finanšu kontroles mehānismus iestāžu un politiskajā līmenī, mums ir vajadzīgs Eiropas konsenss, kas plenārsēžu zālē jau ir sasniegts līdz ar balsojumu par šo rezolūciju. Mums ir pilnīgi jāpārskata tiesiskais regulējums, jāpieprasa kopīga ekonomikas pārvaldība un jāliek, lai finanšu nozare sedz tās darbības izmaksas. Nobeigumā gribu teikt, ka varam priecāties par jauno Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, kas palīdzēs valstīm, kurām ir finansiālas grūtības.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Pašreizējā posmā stratēģijai „Eiropa 2020” ir jāpievērš galvenā uzmanība reāliem, konkrētiem pasākumiem, kurus dalībvalstis var īstenot, lai sasniegtu vēlamos rezultātus. Inovācijas, pētniecība un izstrāde, un ieguldījumi darba ņēmēju apmācībā, lai padarītu Eiropu globalizētajā pasaulē konkurētspējīgāku. Šī pieeja ļaus mums risināt pašreizējās krīzes problēmas, samazinot bezdarba līmeni un sekmējot ieguldījumus.

Stingrāka kohēzijas politika arī ir svarīga atšķirību novēršanai starp reģioniem, praksē iemiesojot Eiropas Savienības solidaritātes principu. Es stingri atbalstu dažādās vadošās iniciatīvas un uzskatu, ka tās novedīs pie dzīves apstākļu uzlabošanās Eiropas Savienībā un lielākas konkurētspējas ar ārpuskopienas valstīm.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Mēs balsojam pret kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ES stratēģiju 2020. gadam, tāpēc ka tā, kritizējot Komisijas iesniegto priekšlikumu, tomēr nenonāk līdz lietas būtībai un neierosina izbeigt neolibērālo politiku, kas tiek saglabāta kā Komisijas priekšlikuma galvenā pamatnostādne.

Šajā smagajā kapitālisma krīzē, kas liek darba ņēmējiem un parastajiem cilvēkiem iznest krīzes smagumu — lielo bezdarbu, pieaugošo nevienlīdzību un nabadzību —, ir jāizbeidz tāda politika, kas ir krīzes pamatā.

Tas nozīmē, ka nekavējoties ir jāatsakās no Stabilitātes un izaugsmes pakta un tā muļķīgajiem kritērijiem, kas tikai kalpo par aizbildinājumu darba ņēmēju pieaugošajai ekspluatācijai, kā tas notiek Portugālē.

Mums ir jāizbeidz arī liberalizācija, galvenokārt finanšu un enerģētikas nozarēs, lai nodrošinātu lielāku valsts kontroli un neļautu turpināt politiku, kas vērsta uz arvien lielāku peļņu, cenu palielināšanu patērētājiem un klientiem un strādnieku darba vērtības pazemināšanu.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Es balsoju pret kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par ekonomikas politikas koordināciju, tāpēc ka tajā ir izdarīti nepareizi secinājumi par pašreizējo krīzi. Vienotās valūtas krīze neradās tāpēc, ka bija pārāk maz centralizētu noteikumu. Tā radās tāpēc, ka tika apvienotas tādas dalībvalstu ekonomikas, kas funkcionēja pilnīgi atšķirīgi. Vienāda ekonomikas politika Vācijā un Grieķijā vai Spānijā vienkārši nav iespējama. Tomēr tieši tāds ir ekonomikas politikas koordinācijas plānoto pasākumu mērķis.

Tas beigās pārveidos ES par pārnenumu savienību. Citiem vārdiem sakot, ekonomiski stipro valstu saimnieciskās darbības modelis tiks pārņemts uz ekonomiski vājām valstīm, bet tas neatrisinās ekonomikas struktūras problēmas. Es iebilstu pret to, jo tas novedīs pie salīdzinoši veselīgu ekonomiku izpostīšanas, kā rezultātā tās vairs nebūs konkurētspējīgas globālajā tirgū. Tas sagraus arī Eiropas apvienošanas projektu, un šādu iznākumu mēs, protams, nevēlamies panākt.

Georgios Papanikolaou (PPE), rakstiski. – (EL) Kopīgā rezolūcijas priekšlikuma par ES stratēģiju 2020. gadam nolūks ir aizvietot pēc vispārējā atzinuma neveiksmīgo Lisabonas stratēģiju. Nodarbinātības rādītāji Eiropā iedzīvotāju vecuma grupā no 24 līdz 64 gadiem ir vidēji 69 %, un tie vēl arvien ir ievērojami zemāki nekā citās pasaules daļās. Jauniešus ir smagi skārusi krīze, un viņu bezdarba līmenis pārsniedz 21 %. Pastiprinās demogrāfiskā sabiedrības novecošanās. Ieguldījumi inovāciju tirgū stipri kavējas. Jaunā stratēģija prasa, lai šajā īpaši apgrūtinātajā ekonomiskajā vidē minētās tendences tiktu novērstas. Ziņojums atšķiras no citiem ar to, ka tajā ir uzsvērta pētniecības un inovāciju nozīme dalībvalstu ekonomiskajā atlabšanā un izaugsmē. Eiropas Parlaments aicina Komisiju vēl vairāk palielināt šīs nozares budžetu, un ir būtiski, lai Grieķijā šis aspekts tiktu uzsvērts. Zems ražīgums ir tieši saistīts ar jaunu un novatorisku ideju trūkumu. Jaunā stratēģija dod lielisku izdevību mūsu valstij izmantot Kopienas resursus, lai radītu jaunas, novatoriskas idejas, kas dos lielu ieguldījumu konkurētspējas atjaunošanā un veicinās jaunu darbavietu izveidi.

Markus Pieper (PPE), rakstiski. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es atturējos no balsošanas par rezolūciju par Eiropas stratēģiju 2020. gadam. Protams, es uzskatu, ka ES iestāžu reforma, uzlabota koordinācija un uzmanības pievēršana demogrāfiskajiem jautājumiem un inovāciju stratēģijām ir nepieciešama. Es tomēr biju vīlies par Parlamenta izvairīgo nostāju pret finanšu tirgiem un Stabilitātes paktu. Bez parāda atmaksāšanas termiņa pārskatīšanas, ko mēs pieprasījām, ES glābšanas pasākumi beigsies ar pārnenumu savienības rašanos. Tā dalībvalstu atbildīgajiem politiķiem būs neveiksmīga joma. Turklāt es uzskatu, ka Parlamenta vairākuma atteikšanās piešķirt Komisijai lielākas pārbaudes un sankciju pilnvaras liecina par atgriešanos pie nacionālistiskas un egoistiskas pieejas. Eiropas Parlamenta vēsturē tā nebūs slavas apvīta nodaļa. Šķiet, ka ar to mēs sakām, ka Eiropa maksās par mūsu kļūdām, bet ka neviens nevar atņemt mums tiesības atkal no jauna pieļaut tās pašas kļūdas. Tāpēc es vēlos aicināt ieviest automātiskus sankciju mehānismus kā sodu par finansiāliem pārkāpumiem. Mums ir vajadzīga arī iespēja organizēti izstāties no glābšanas fonda, izmantojot parāda atmaksāšanas termiņa pārskatīšanu. Mums šie pasākumi jāsaprotavo jau tagad, jo, tos ieviešot bez sagatavošanās, tie izmaksās mums divas vai trīs reizes vairāk. Pateicos par uzmanību.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par stratēģiju „Eiropa 2020”, jo uzskatu, ka šai stratēģijai ilgtermiņā ir jābūt vērienīgai attiecībā uz nodarbinātības līmeņa paaugstināšanu un nabadzības samazināšanu ES par 50 %. Vairākums eiropiešu, kas pašlaik dzīvo nabadzībā vai riskē dzīvot nabadzībā, ir sievietes, jo īpaši vecāka gadu gājuma sievietes, vientuļās mātes un vientuļās sievietes, kam jā rūpējas par apgādājamiem.

Augstas kvalitātes darbavietām ir jābūt stratēģijas „Eiropa 2020” galvenajai prioritātei. Lai palielinātu nodarbinātību, ir svarīgi pievērst lielāku uzmanību darba tirgus pienācīgai funkcionēšanai un sociālajiem apstākļiem. Mums visā Eiropā jānodrošina kvalitatīvs darbs, jāaizsargā darba ņēmēju tiesības un jāuzlabo darba apstākļi.

Tātad dalībvalstīm jāpieņem pasākumi ar mērķi vairāk iesaistīties brīvajā darba tirgū, lai pazeminātu nedeklarētas nodarbinātības līmeni un nodrošinātu sieviešu pilnīgu līdzdalību darba tirgū, veicinot viņu profesionālās karjeras iespējas un labākus apstākļus, lai viņas varētu sekmīgi savienot darbu ar ģimenes dzīvi.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Rīt mēs, cerams, redzēsim oficiālo Īslandes uzņemšanas procesu ES, kam ir jābūt mūsu prioritātei. Es vēlētos redzēt Apvienoto parlamentāro komiteju, kurā oficiāli būtu iesaistīts Eiropas Parlaments un Īslandes Altings.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), *rakstiski*. – Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir parādījusi, ka pārmaiņas Eiropas pārvaldībā ir nenovēršamas. Eiropas pārvaldības darba grupai ir jāpievērš galvenā uzmanība 27 dalībvalstu ekonomikas politikas koordinācijas stiprināšanai. Pat ja daudzas dalībvalstis ir pārkāpušas Stabilitātes un izaugsmes paktu, šis valstu finanšu disciplīnas instruments ir jāatjauno un jāpastiprina sankcijas pret dalībvalstīm, kas neievieš pasākumus valsts budžeta konsolidācijai un neierobežo deficītu. Darba grupai ir jāpievērš uzmanība arī kaitīgajai fiskālajai konkurencei starp dalībvalstīm.

Rezolūcijas priekšlikums (B7-0349/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju šādu iemeslu dēļ:

- es uzskatu, ka vienošanās par Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu, kas garantē eiro stabilitāti, ir svarīgs pirmais solis uz stiprāku un ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas un monetārās politikas regulējumu, bet paužu nožēlu par to, ka Eiropas politikas veidotāji nerīkojās izlēmīgāk agrāk, kad finanšu krīze sāka padziļināties;

- es uzskatu, ka nesenie notikumi rāda, ka eiro zonai ir vajadzīga drosmīgāka ekonomikas pārvaldība un ka monetārais pīlārs bez sociālā un ekonomikas pīlāra ir nolemts neveiksmei;

- es piekrītu, ka saprātīga izaugsmes tempa atjaunošanai un ilgtspējīgas ekonomikas attīstības, kā arī sociālās kohēzijas nodrošināšanai prioritāte ir jāpiešķir neatlaidīgai un nopietnai makroekonomiskās nelīdzsvarotības un konkurences atšķirību problēmu risināšanai. Es atzinīgi vērtēju to, ka savā paziņojumā par ekonomikas politikas koordināciju Komisija atzīst šo vajadzību.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Eiropa neapšaubāmi cieš no ekonomikas pārvaldības trūkuma. Lai gan monetārā politika ir vienota un balstās uz eiro, diemžēl atsevišķas dalībvalstis turpina īstenot katra savu ekonomikas politiku, bieži vien neņemot vērā savu kaimiņu reformas un dažkārt pat viltojot datus valsts pārskatos. Tas bija Grieķijas krīzes iemesls, un tas var turpmāk radīt vēl citas krīzes, ja nebūsim piesardzīgi. Es tāpēc simtprocentīgi atbalstu šīs rezolūcijas par ekonomikas pārvaldību 15. punkta formulējumu. Ir patiešām pareizi teikt, ka dalībvalstis nedrīkst uzskatīt savu ekonomikas politiku par tīri nacionālu jautājumu, bet gan par kopīgas ieinteresētības jautājumu, un attiecīgi noteikt savu politiku. Turklāt manā uztverē ierosinātie pasākumi patiešām šķiet solis pareizajā virzienā — Eurostat pilnvaru stiprināšana, Eiropas Monetārā fonda izveide, eiroobligāciju izlaišana, saistošu pasākumu pieņemšana stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanai, lielāku pilnvaru piešķiršana Eiropas Parlamentam ekonomikas politikas jomā utt. Visu šo iemeslu dēļ es nobalsoju par šo rezolūciju.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – Es nobalsoju par šo rezolūciju un pilnīgi atbalstu tajā izklāstīto nostāju. Eiropas Savienībai ir jāreformē sava ekonomikas pārvaldības sistēma un jānodrošina valstu finanšu ilgtspējība, jo tā ir būtiska stabilitātes un izaugsmes sasniegšanai. Ierosinātais Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisms būs efektīvs tikai tad,

ja tiks īstenotas pienācīgas strukturālas reformas. Es uzskatu, ka Eiropai ir jāizveido pašai sava vērtēšanas aģentūra un savs aizdevumu fonds, kuru varētu izmantot, lai sniegtu finansiālu palīdzību visām dalībvalstīm, kam tā nepieciešama, nevis tikai eiro zonas valstīm. Turklāt efektīvai ekonomikas pārvaldībai ir vajadzīga stiprāka Komisija, kurai saskaņā ar Lisabonas līgumu ir uzticēta reformu plānu un pasākumu koordinācija un kopējas stratēģijas ieviešana.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju, jo es uzskatu, ka vienlaikus ar ekonomikas pārvaldību jāstiprina Eiropas pārvaldības demokrātiskā leģitimitāte, kas jāpanāk, procesā ciešāk un savlaicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus. Es piekrītu, ka stratēģijas „Eiropa 2020” lielākai ticamībai ir vajadzīga 27 dalībvalstu budžetu un ES budžeta saskaņotība un papildināmība, un es atbalstu ideju, ka ES budžetam jāpiešķir lielāka nozīme, apvienojot resursus. Es piekrītu arī tam, ka prasība, lai ES budžets atspoguļotu nepieciešamību finansēt pāreju uz vides ziņā ilgtspējīgu ekonomiku, ir svarīga.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju, kurā uzsvērta vajadzība pēc ekonomikas pārvaldības pastiprināšanas, ņemot vērā finansiālo un ekonomisko krīzi. Pašreizējā krīze ir likusi saprast, ka mums ir vajadzīga kopīga sociālā un ekonomikas stratēģija un līdzekļi, ar kuru palīdzību risināt makroekonomisko nelīdzsvarotību, kas ir saasinājusi mūsu problēmas, bet ES konservatīvās valdības turpina slāpēt izaugsmi, samazinot un privatizējot sabiedrisko pakalpojumu uzņēmumus un ierobežojot sociālos pabalstus, greizsirdīgi sargājot nacionālās ekonomikas pārvaldības tiesības, kuras patiesībā vajadzētu apvienot, lai pārdzīvotu krīzes periodu. Mums ir jāsamazina deficīts, bet mēs neizdzīvosim šajā krīzē, ja ikviena valsts samazinās publiskā sektora izdevumus un liks iedzīvotājiem uzņemties nepanesamo finanšu nozares glābšanas nastu, lai gan tieši tā noveda valstu ekonomikas līdz katastrofai un tagad pakļauj riskam to izdzīvošanas izredzes. ES valdībām G20 augstākā līmeņa sanāksmē Toronto ir jāpieprasa starptautiska finanšu darījumu nodokļa ieviešana un jārada piemērs, ieviešot to ES mērogā. Tas pats attiecas uz augsta riska fondu un privātā kapitāla fondu stingru regulējumu. Mums ir jāizveido Eiropas Monetārais fonds, kas dos iespēju ES valdībām iegūt līdzekļus ekonomikas pārstrukturēšanai, neizraisot kaitīgas sekas.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Lai izkļūtu no finansiālās krīzes, Eiropai ir jāveic vērienīgas un plašas ekonomikas pārvaldības reformas. Eiropas Parlaments uzsver vajadzību, no vienas puses, vairāk paļauties uz Kopienas metodi, nevis stiprināt starpvaldību sakarus, un, no otras puses, uz operatīviem, pasākumiem, ne tikai uz atvērto koordinācijas metodi un speciālistu veiktu salīdzinošu uzraudzību — metodi, kas noveda pie Lisabonas stratēģijas neveiksmes. Stratēģija, ko ieteica liels Parlamenta deputātu vairākums, pamatojas uz pieciem pilāriem: aktīvāku Stabilitātes un izaugsmes paktu, reālu ekonomikas pārvaldību Komisijas vadībā, paātrinātu pāreju uz ilgtspējīgu ekonomiku, pamatojoties uz *Mario Monti* ziņojumu un Eiropas programmu par ieguldījumiem Viduseiropas un Dienvideiropas infrastruktūrā, jauniem ilglaicīgiem instrumentiem — Eiropas Monetāro fondu un Eiropas uzņēmumu obligāciju tirgu —, lai labāk sagatavotos turpmākajām krīzēm un labāk sabalansētu stratēģiju „Eiropa 2020” ar sankciju un stimulu mehānismu tās pienācīgai īstenošanai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ekonomikas pārvaldība ir jo īpaši svarīga mūsdienās, kad daudzas dalībvalstis nonākušas ļoti grūtos apstākļos savu lielo deficītu un parādu dēļ un kad ir bijis jāpieņem ārkārtas ierobežojoši lēmumi, bieži ar katastrofālām sekām

iedzīvotājiem. Visa ekonomikas pārvaldības struktūra un Stabilitātes un izaugsmes pakta un dalībvalstu programmu īstenošana ir attiecīgi jāpārskata. Ir jāpieņem efektīvāki pasākumi.

Eiropas Savienībai un dalībvalstu valdībām ir svarīgi maksimāli izmantot pašreizējo situāciju, lai pārstrukturētu tagadējos ekonomikas pārvaldības mehānismus un dalībvalstu publiskā sektora finansējumu un sasniegtu stabilu ilgtspējību un reālu Eiropas ekonomikas izaugsmi. Attiecībā uz visu pārējo es uzskatu, ka koordinācija starp dalībvalstu un Eiropas Savienības iestādēm ir būtiska, lai rastu ātrākus un efektīvākus dalībvalstu problēmu risinājumus, kuri ietekmē visu Eiropas Savienību un jo īpaši eiro zonu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es atbalstu lielāku ES politisko integrāciju, kā arī koordinētu un pastiprinātu ekonomikas pārvaldību. Eiropai ir vajadzīga patiesa solidaritāte. Solidaritāte nozīmē, ka visas dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai tās nekaitētu citām dalībvalstīm sliktas pārvaldības vai nekompetences dēļ vai slēpjot datus valsts pārskatos. Eiropas Finanšu stabilizācijas fonds, kas izveidots, lai garantētu eiro stabilitāti, ir svarīgs pirmais solis ceļā uz stiprāku un ilgtspējīgāku Eiropas Savienības ekonomikas un monetārās politikas regulējumu. Žēl, ka šā mehānisma izveidei bija vajadzīgs tik ilgs laiks. Es atbalstu, katras dalībvalsts valdības kontu un deficītu pārraudzības mehānisma izveidi, lai nodrošinātu, ka ziņojumā minētās sankcijas nebūs jāpiemēro. Es uzskatu, ka ir jāizveido arī Eiropas Monetārais fonds (EMF), kurā eiro zonas valstis veiktu iemaksas, kas ir proporcionālas to IKP lielumam. Valsts finanšu ilgtspējība ir būtiska, lai nodrošinātu eiro zonas stabilitāti un izaugsmi. Taču ir svarīgi atjaunot izaugsmes tempus un sasniegt ilgtspējīgas ekonomiskās attīstības un sociālās kohēzijas mērķi, piešķirot prioritāti ilgstošas un ievērojamas makroekonomiskās nelīdzsvarotības un konkurētspējas atšķirību izlīdzināšanai.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), rakstiski. – (FR) Pašreizējā krīze ir Eiropas Savienības atbalstītās liberālās politikas tiešas sekas. Stabilitātes un izaugsmes pakts ir tieši atbildīgs par eiro zonas iedzīvotāju pašreizējām ciešanām. Vēlēšanās to īstenojot vēl nelokāmāk liecina par gara aptumsumu. Par to liecina arī prasība, lai Komisijai tiktu piešķirtas lielākas pilnvaras. Pie varas esošā eirokrātija valda pār cilvēkiem, kas rada bagātību. Ir pienācis laiks cilvēkiem atgūt varu Eiropā, jo ne priekšsēdētāja Barroso Komisija, ne Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa, ne Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, ne Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa vai Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, kas parakstīja šo rezolūciju, neizveidos solidaritātes Eiropu, kas mums vajadzīga.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Pašreizējā finanšu un ekonomikas krīze ir parādījusi, ka ES ir vajadzīga pastiprināta ekonomiskā un monetārā pārvaldība, lai netiktu apdraudēta eiro stabilitāte un pati monetārā savienība. Stratēģijas „Eiropa 2020” mērķim tāpēc jābūt ekonomiskās izaugsmes veicināšanai un darbavietu radīšanai, jo straujais IKP kritums, rūpnieciskās ražošanas sašaurināšanās un augstie bezdarba rādītāji rada lielas sociālas un ekonomiskas problēmas, kuras var novērst tikai spēcīga pārvaldība un saskaņots un solidārs darbs.

Willy Meyer (GUE/NGL), rakstiski. – (ES) Es balsoju pret kopīgo rezolūciju par ekonomikas pārvaldību, jo es uzskatu, ka pašreizējais ekonomikas modelis ir cietis neveiksmi. Šajā neveiksmē ir jāvaino ne tikai tirgus vai valdības, bet galvenās grupas šajā plenārsēžū zālē, kas panāca vienošanos pārveidot Vašingtonas konsensu Briseles konsensā. Pamatproblēma ir neiejaukšanās ekonomikā, kas kavē Eiropas integrāciju un padara Eiropas sociālā modeļa pastāvēšanu un kohēziju neiespējamu. Liberalizētais tirgus apdraud

demokrātiju. Manas Parlamenta grupas, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu zaļo kreiso spēku konfederālās grupas, deputāti atbalsta strādnieku reakciju uz krīzēm, ģenerālstreikus Grieķijā, Portugālē un drīz arī Spānijā. Arodbiedrības jau ir paziņojušas, ka Spānijā ģenerālstreiks būs 29. septembrī, vienlaicīgi ar lielo mobilizāciju, ko organizē Eiropas Arodbiedrību konfederācija. Tā ir strādnieku atbilde uz šo modeli.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par rezolūciju, jo es uzskatu, ka vienlaikus ar ekonomikas pārvaldību jāstiprina Eiropas pārvaldības demokrātiskā leģitimitāte, kas jāpanāk, procesā ciešāk un savlaicīgāk iesaistot Eiropas Parlamentu un dalībvalstu parlamentus.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Lai gan kopīgā rezolūcija nav nevainojama, mēs to atbalstījām. Karstas debātes notika par 12. punktu, kas pilnā mērā tika saglabāts, lai gan mēs centāmies izslēgt otro daļu, kurā ar soda naudas palīdzību tiek ierobežots deficīts un parādi.

Rezolūcijas priekšlikums B7-0348/2010, B7-0349/2010

Nessa Childers (S&D), *rakstiski*. – Es paužu nožēlu, ka balsoju pret šiem priekšlikumiem, jo es tos galvenokārt atbalstu. Iemesls, kāpēc es tomēr nevaru atbalstīt šo balsojumu, ir tas, ka Īrijas Leiboristu partijas politika, kuras biedre es esmu, ir neatbalstīt kopējā konsolidētā uzņēmumu ienākumu nodokļa bāzi.

Lēmuma priekšlikums par īpašas komitejas izveidi politikas uzdevumiem un budžeta resursiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada, tās pilnvarām, skaitlisko sastāvu un pilnvaru termiņu (B7-0295/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pēc gada — 2011. gada jūlijā — Eiropas Komisija iesniegs aprēķinus daudzgadu finanšu shēmai 2014.–2020. gadam. Ir svarīgi, lai Eiropas Parlaments jau iepriekš pārdomātu nākotnes uzdevumus un izstrādātu budžeta prioritātes. Es tāpēc nobalsoju par šīs īpašās Parlamenta komitejas izveidi, kura strādās vienu gadu un kuras uzdevums būs: a) noteikt Parlamenta politiskās prioritātes daudzgadu finanšu shēmā pēc 2013. gada gan likumdošanas, gan budžeta jomā; b) aprēķināt Eiropas Savienībai vajadzīgos finanšu līdzekļus, lai sasniegtu tās mērķus un īstenotu politikas virzienus no 2014. gada 1. janvāra; c) noteikt nākamās daudzgadu finanšu shēmas darbības ilgumu; d) ierosināt struktūru nākamajai daudzgadu finanšu shēmai, norādot Eiropas Savienības galvenās darbības jomas; e) iesniegt pamatnostādnes orientējošam līdzekļu sadalījumam starp dažādām daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām; f) precizēt saikni starp ES budžeta finanšu sistēmas reformu un izdevumu pārskatīšanu. Nobeigumā es vēlos sirsnīgi pateikties saviem kolēģiem par to, ka viņi izvēlējās mani darbam šajā komitejā vietnieka amatā kopā ar *Michel Dantin*, *Alain Lamassoure* un *Damien Abad*.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es nobalsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi izveidot komiteju, lai sāktu apspriest finanšu shēmu laikposmam pēc 2013. gada, jo īpaši aprēķināt finanšu līdzekļus, lai Eiropas Savienība sasniegtu paredzētos mērķus un īstenotu savu politiku laika posmā, kas sākas ar 2014. gada 1. janvāri, un noteiktu nākamās daudzgadu finanšu shēmas ilgumu, kā arī saskaņā ar noteiktajiem mērķiem un prioritātēm ierosinātu nākamās daudzgadu finanšu shēmas struktūru, norādot Eiropas Savienības galvenās darbības jomas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es uzskatu, ka īpašas komitejas izveide politikas uzdevumiem un budžeta līdzekļiem, kas Eiropas Savienībai būs pieejami pēc 2013. gada,

ir būtiska īpašu prioritāšu noteikšanai nākamajam ES budžetam un regulas par daudzgadu finanšu shēmu izstrādei un pieņemšanai. Ņemot vērā pašreizējo krīzi, ir patiešām jāapsver ES finanšu perspektīvas, lai atgūtos no nodarītā kaitējuma un izveidotu struktūru iespējamo nākotnes problēmu risināšanai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šīs komitejas izveidi, jo uzskatu, ka tā ir būtiski svarīga, ņemot vērā kompetences, kas izriet no Lisabonas līguma un nosaka, ka Eiropas Parlaments pieņem skaidru stratēģisku nostāju attiecībā uz finanšu shēmu pēc 2013. gada, nosakot politiskās prioritātes, kas veicina Eiropas integrācijas nostiprināšanu. Es atbalstu lielāku politisko integrāciju un koordinētu un pastiprinātu Eiropas pārvaldību. Mans viedoklis ir, ka Eiropas projekts virzīsies uz priekšu tikai tad, ja tiks panākta *de facto* solidaritāte, kas nodrošinās spēcīgu ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju. Būs ļoti svarīgi, lai šī komiteja panāktu vienprātību par ES budžeta finanšu sistēmas reformu, kas garantētu stabilu pamatu sarunām par jauno daudzgadu finanšu shēmu. Es piedalos šajā komitejā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas vārdā un apzinos, cik svarīgs ir darbs, ko uzņemsies šī komiteja, kā arī cik lielas būs grūtības, ar kurām tā sastapsies. Tomēr es esmu pārliecināts, ka grūtības, kas radīsies, cenšoties panākt vienprātību par tādas Eiropas izveidi, kurā valda efektīva solidaritāte un kura ir politiski vairāk integrēta, Eiropas Parlamentā tiks pārvarētas. Es ceru, ka Padome arī tās pārvarēs.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Komitejas sastāvs un mērķi, kas tai uzticēti, būs ārkārtīgi svarīgi, lai īstenotu daudzgadu finanšu shēmu, kas sāksies ar 2014. gadu un būs sagatavota, lai izpildītu paredzētos lielos uzdevumus, jo īpaši attiecībā uz atbalstu ilgtspējīgai un kvalitatīvai ekonomikas izaugsmei un ilgtermiņa ieguldījumiem, un lai cīnītos ar pašreizējās krīzes ilgtermiņa sekām, kas būs jūtamas ES.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es nobalsoju par šo rezolūciju un uzskatu, ka ir svarīgi izveidot komiteju, lai sāktu apspriest finanšu shēmu laikposmam pēc 2013. gada, jo īpaši nosakot saikni starp ES budžeta sistēmas reformu un izdevumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu Budžeta komitejai stabilu pamatu sarunām par jauno daudzgadu finanšu shēmu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – (FR) Mēs, Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa, ļoti atbalstām šo komiteju, kas ļaus mums pieņemt stratēģisku nostāju, lai turpmāk rastu izeju no pašreizējās sarežģītās krīzes.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis balsojums attiecās tikai uz organizatoriskiem jautājumiem, un mūsu grupai nebija iebildumu pret šā lēmuma priekšlikuma pieņemšanu. Tāpēc mēs vienkārši par to nobalsojām.

Lēmuma priekšlikums par delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā izveidi un skaitlisko sastāvu (B7-0341/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ir balsojums par delegācijas CARIFORUM un ES Parlamentārajā komitejā skaitliskā sastāva reorganizāciju. Man nav iebildumu attiecībā uz šā lēmuma priekšlikuma pieņemšanu. Tāpēc es nobalsoju par to.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis bija tikai organizatorisks balsojums, un mūsu grupai nebija iebildumu attiecībā uz šā lēmuma priekšlikuma pieņemšanu. Tāpēc mēs vienkārši nobalsojām par to.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balsot: sk. protokolu

(Sēdi pārtrauca plkst. 14.35 un atsāka plkst. 15.00)

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Izraēlas militārā operācija pret humānās palīdzības flotili un Gazas sektora blokāde (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos paziņojums par Izraēlas militāro operāciju pret humānās palīdzības flotili un Gazas sektora blokādi.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos.* – Priekšsēdētāja kungs! Šīs debātes Gazas jautājumā ir svarīgas. Mēs pirmdien Ārlietu padomes sēdē apspriedām traģiskos notikumus un to sekas, un es pastāvīgi sazinos ar partijām. Šis ir Eiropas Savienībai ļoti svarīgs jautājums, un par to liecina dažādās iesniegtās rezolūcijas.

Tāpēc ļaujiet man jau pašā sākumā uzsvērt, ka tas, kas notika jūrā ārpus Gazas, bija nepieļaujams. Mēs jau uzreiz paudām savu nostāju — skaļi un skaidri. Deviņi cilvēki gāja bojā starptautiskajos ūdeņos apstākļos, kas ir jāizmeklē. Tai jābūt izmeklēšanai, kurai varēs noticēt izraēlieši, palestīnieši un galvenokārt Turcijas iedzīvotāji. Izraēla ir paziņojusi par neatkarīgas komisijas izveidi, kurā kā novērotāji piedalīsies divi pieredzējuši speciālisti no citām valstīm. Šis ir solis uz priekšu. Taču pirms secinājumu izdarīšanas ES uzmanīgi sekos līdzī komisijas darbībai un tās konstatējumiem.

Militārais uzbrukums flotilei ir piesaistījis pasaules uzmanību. Cilvēku bojāeja bija traģisks notikums. Taču pirmkārt mums vispirms ir jāatgādina sev pašiem, kāpēc flotile devās uz Gazu. Galvenais iemesls ir Gazas šausmīgais stāvoklis, kas tagad atkal ir uzmanības centrā. Godātie deputāti zina, ka pirms trim mēnešiem es pati biju tam aculieciniece, kad kā pirmā politiķe pēc vairāk nekā gadu ilga pārtraukuma ieradās Gazā no Izraēlas puses. Tas, ko ieraudzīju, bija šokējošs.

Dzīvodami blakus vienai no modernākajām valstīm pasaulē, cilvēki pārvadā preces ar zirgu un ratiem. Izraēla pamatoti lepojas ar lielisku izglītības sistēmu un pasaules līmeņa universitātēm. Turpat blakus daudziem bērniem netiek sniegta elementāra izglītība. Blokādes dēļ Gaza nesaņem ķieģeļus un cementu, kas ANO ir vajadzīgi, lai celtu jaunas skolas, slimnīcas, mājokļus un ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas. Ir radusies dīvaina situācija — miltus, pupas un margarīnu ir atļauts ievest, bet etiķi, šokolādi un svaigu gaļu — nav.

Blokāde nodara pāri parastiem iedzīvotājiem, kavē atjaunošanu un veicina radikālismu. Blokāde nav arī pietiekami efektīva, jo tā netiek pareizi piemērota. Daudzas preces tiek ievestas, izmantojot nelegālus tuneļus. Tās nenonāk pie cilvēkiem, kam tās ir vajadzīgas, bet gan pie tiem, kam ir nauda un autoritāte. Blokāde rada jaunas iespējas *Hamas*. Tā rada ārējiem spēkiem iespēju saasināt spriedzi, spēkiem, kuru plāni ir stipri atšķirīgi no mūsējiem. Turklāt Gazas ciešanas nepadara Izraēlu drošāku.

Tas nedrīkst turpināties. Tas ir jāmaina. Saistībā ar iepriekšminēto rodas divi vienkārši jautājumi. Kā mēs varam uzlabot Gazas iedzīvotāju ikdienas dzīvi un kā mēs varam garantēt drošību Izraēlas iedzīvotājiem? Mums ir kopīgi jārod atbildes uz šiem jautājumiem. Ja mēģināsim to izdarīt katrs par sevi, mums nekas neizdosies.

Pirmdien Eiropas Savienības ārlietu ministri vienojās, ka mums jāuzņemas šī iniciatīva, jāspēr konkrēti soļi, lai novērstu Gazas krīzi un izmantotu to kā katalizatoru mieram šajā nemierīgajā reģionā. Nebūs viegli atrast visiem pieņemamu veidu, kā pārtraukt blokādi. Būs nepieciešama gan Izraēlas, gan Palestīnas pašpārvaldes sadarbība. ES un daudzi citi jau ilgu laiku aicina izbeigt blokādi. Taču politiskie parametri ir mainījušies. Tagad apstākļi ir citādi.

Pirmkārt, jāatver robežpunkti, lai Gazā varētu normāli ievest humāno palīdzību un komercpreces, kā arī lai civiliedzīvotāji varētu normāli iekļūt un izkļūt no Gazas. Tas ir saskaņā ar mūsu stingro nostāju un Drošības padomes rezolūcijām. Taču svarīgi ir tas, ka šādi bija 2005. gada nolīguma noteikumi par pārvietošanos un piekļuvi, kuru noslēdza Palestīnas pašpārvalde un Izraēla. Šī vienošanās ir pamatnoteikums.

Otrkārt, ļoti ierobežota ievēšanai atļautu preču saraksta vietā ir jābūt īsam, saskaņotam to aizliegto preču sarakstam, kuras Izraēlai izraisa likumīgas bažas drošības garantiju dēļ. Es ceru, ka, pateicoties diskusijām, kurās esmu piedalījies, mēs šajā jautājumā panāksim, ka process attīstās pareizajā virzienā.

Treškārt, Eiropas Savienībai ir pārstāvji un misija Rafā, kuras darbību varētu atjaunot, un mēs esam gatavi atbalstīt citu robežšķērsošanas punktu atvēršanu precēm un cilvēkiem un pārformēt mūsu misiju vai izveidot jaunu.

Mēs cītīgi strādājam visos darbības virzienos. Esmu izveidojusi darba grupu, kura apvienos visus iesaistītos departamentus un speciālistus un kuras pirmā sanāksme būs piektdien. Drīz mēs nosūtīsim misiju, kas noskaidros, kā mēs vislabāk varam piedalīties tāda risinājuma rašanā, kurš apmierinās Gazas iedzīvotājus un novērsīs Izraēlas bažas.

Plašākais jautājums ir tas, ka blokādei vajadzētu palīdzēt nodrošināt mieru. Gaza ir nākotnes Palestīnas valsts neatņemama sastāvdaļa. Tāpēc mums ir jāstrādā, lai no jauna apvienotu Rietumu krastu ar Gazu, tāpat kā mums jāpalīdz Palestīnas iedzīvotāju mierizlīguma jautājumā. Viss iepriekšminētais ir svarīgs, lai panāktu izlīgumu starp abām valstīm, kas paliek mūsu mērķis.

Visbeidzot, ir pozitīvi, ka mums ir izdevies saglabāt Izraēlas un Palestīnas tuvināšanās sarunas, un par to mums jāpateicas saviem arābu partneriem. Tuvo Austrumu Kvartetam jābūt svarīgai lomai pušu koordinēšanā un virziena noteikšanā mūsu kopējiem centieniem, lai izbeigtu bīstamo Gazas izolāciju un panāktu mieru šajā reģionā. Es zinu, ka Parlaments pievienosies man šajos centienos.

Ioannis Kasoulides, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Ja kādam vajadzētu visvairāk uzstāt, lai izmeklēšana būtu objektīva, pārredzama un ticama, un veikta starptautisko iestāžu pārraudzībā, tad tai vajadzētu būt Izraēlai.

Pirmo soli pareizajā virzienā nolēma spert izraēlieši. Jādara vairāk, lai pārliecinātu starptautisko sabiedrību. Gazas blokāde ir jāatceļ. ASV prezidents *B. Obama* izteicās, ka tā nav atbalstāma. Vienīgie labuma guvēji no šīs blokādes ir *Hamas*. Viņi gūst finansējumu no ienesīgajiem preču kontrabandas darījumiem, kas tiek veikti, izmantojot daudzus

tuneļus. Preces tad tiek izdalītas tikai tiem palestīniešiem, kas ar viņiem sadarbojas. Cieš visi iedzīvotāji, un izraēlieši nav neko ieguvuši. *Gilad Shalit* joprojām atrodas gūstā.

Augstās pārstāves kundze! Esmu pārliecināts, ka jūsu uzdevumam vajadzētu būt šo starptautisko dalībnieku koordinēšanai, sadarbībai ar tiem un viņu centienu atbalstīšanai no jauna atvērt sauszemes robežas šķērsošanas punktu, caur kuriem ir iespējams preču tranzīts, jo īpaši Karni. Var vienoties par efektīvu mehānismu palīdzības sadales izsekošanai un par atjaunošanas mērķi. Pagaidām jāpastiprina dažādu palestīniešu grupējumu samierināšanas centieni, un Palestīnas pašpārvaldei jāatgūst kontrole pār Gazu. Visbeidzot jārisina Izraēlas drošības jautājumi.

Véronique De Keyser, *S&D grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, šodien es neuzrunāju jūs, nedz arī jūs, Augstā pārstāves kundze, atvainojiet! Šodien es uzrunāju tos, kas mūs klausās, „Marmara” flotiles aktīvistus, kas atrodas plenārsēžu zālē. Mēs esam jūs pievīluši, nodevuši. Līdz pat pēdējam brīdī, līdz uzbrukuma naktij — un par to man ir saglabājušies pierādījumi mobilajā tālrunī — jūs vērsāties pie mums cerībā, ka plašsaziņas līdzekļi, valdības, Eiropa jūs aizsargās. Jūs to darījāt velti. Jūs palikāt vieni paši bez ieročiem pret karavīriem, kam bija pavēlēts šaut visas starptautiskās sabiedrības acu priekšā.

Šodien jūs pieprasāt, lai tiktu spriesta tiesa, taču neatkarīga starptautiska tiesa. Jūs neticat Izraēlas tiesām pat ārvalstu novērotāju pārraudzībā, jo jūsu draugi tika nogalināti, jo Izraēla nekavējoties lika visiem uzbrukuma pierādījumiem pazust, iznīcināja videoierakstus, fotogrāfijas, konfiscēja datorus, videokameras un fotokameras un dzēsa visas pēdas, lai tikai trīs dienas vēlāk nāktu klajā ar savu versiju par uzbrukumu, atbalstot to ar fotomontāžām; jo Izraēla izturējās pret jums kā pret teroristiem, jūs ieslodzīja cietumā, dažreiz jūs sita, un jūs nevarējāt saprast šo šausmu stāstu.

Tāpēc jūs vēlaties taisnīgumu, kuram var ticēt, un šodien jūs vēlaties, lai Gazas ielenkums nekavējoties un bez noteikumiem tiktu pārtraukts, jo tā dēļ daži no jums atdeva savas dzīvības. Es apsolu jums, ka mēs vairs jums neliksim vilties. Augstās pārstāves kundze! Neatbildiet man, atbildiet viņiem. Viņi skatās uz mums, kā viņi vienmēr uz mums skatīsies — ar izbrīnītām, neticīgām acīm —, viņi ir tie, kas samaksāja par saviem humānajiem centieniem ar savām dzīvībām.

Parlamenta kopīgā rezolūcija nosoda uzbrukumu un pieprasa starptautisku izmeklēšanu un blokādes atcelšanu, bet rīt Parlaments pieprasīs, lai valdītu taisnība. Ja mēs to aizmirsīsim, simtiem dzīvi palikušo no „Marmara” flotiles mums to atgādinās.

(Aplausi)

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Aizdomāsimies par miera flotiles upuriem, kā arī par Izraēlu, īpaši mūsdienās, kad gandrīz visa starptautiskā sabiedrība, šķiet, kritizē šo valsti.

Šā iemesla dēļ mans vēstījums Izraēlas valstij ir tāds, ka mums jābūt gataviem uzklaut to un ka mēs nedrīkstam pārtraukt sakarus ar to. Ja es varētu, es vēlētos mazināt bažas par drošību, ielenkuma sajūtu, ko jūt ne tikai Izraēlas valdība, bet arī valsts iedzīvotāji, kas jūtas nedrošībā un pārprasti. Es vēlos ne tikai drošību Izraēlai, bet arī tās labklājību, jo īpaši morālo labklājību. Šā iemesla dēļ mūsu vēlmi uzklaut, kas Izraēlai sakāms, sekmē vispārēja vēlme panākt mieru, un to nostiprina pienākums pavēstīt Izraēlas valdībai, ka mēs pārstājam saprast tās politiku jau pirms daudziem gadiem.

Cita starpā jāmin, ka notikušais nav tikai atsevišķs incidents. Uzbrukumus flotilei, arābu izlikšanu no mājokļiem Austrumjeruzalemē, mūra būvniecību ap palestīniešu teritorijām, blokādi, uzbrukumu Gazai pērn, kā arī draudus *Zoabi* kundzei, arābu minoritātes parlamenta deputātei, saista vienots pavediens. Šis vienotais politiskais pavediens bieži sašķel palestīniešus, pazemo viņus un ignorē starptautiskus aicinājumus un noteikumus, pastiprinot visur ekstrēmismu, tostarp, Izraēlā, iespējams, uz visiem laikiem sagraujot cerības uz mieru, kam pamatā būtu divas valstis divām tautām. Šim vienotajam politiskajam pavedienam arvien vairāk pietrūkst morālo standartu, kas ir raksturīgi izcilajai humānistiskajai ebreju tradīcijai, no kuras mēs visi esam izauguši.

Taču atbildība par flotiles traģēdiju gulstas arī uz visas starptautiskās sabiedrības, kā arī uz miglā tītā Kvarteta pleciem, kas ilgu laiku ir ignorējis konkrētas bīstamas politiskās pārmaiņas. Rezolūcijas rindkopās, kuras atbalstām, ir izteikti pausta griba mainīt Eiropas politikas virzienu, īpaši tagad, kad mums ir jauni institucionālie instrumenti, un šie jaunie upuri nozīmē, ka mums vairs nebūs attaisnojuma, ja neizteiksimies skaļi un sadzirdami. Es vēlētos izteikties *Elie Wiesel* vārdiem, kas rakstīja, ka ļaunumu nevar definēt kā necilvēcīgu. Tā tas diemžēl ir, bet politikai vismaz jābūt brīvai no šā ļaunuma.

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstās pārstāves kundze! Es domāju, ka šajā plenārsēžu zālē visi ir vienisprātis, ka mums jānosoda uzbrukums flotilei, kas mēģināja lauzt Gazas blokādi. Es domāju, ka visi piekrīt, ka Izraēlas politika, tāda, kāda tā ir, kādu to veido un kā tā turpina to, ko darījusi gadiem ilgi, novedīs un jau ir novedusi Izraēlu bedrē, no kuras šai valstij būs grūti izkļūt.

Tam mēs visi piekrītam. Šā brīža problēma ir — kā ieviest izmaiņas šajā politikā. Jūs paši sacījāt, ka mums jāturpina mēģināt panākt samierināšanos, vai varbūt labāk teikt, panākt vienošanos starp palestīniešu spēkiem, kurus jūs dēvējat par grupējumiem. Personiski es labāk vēlētos tos saukt par spēkiem.

Jāpiemin viens papildu apstāklis: vai tas mums patīk vai nē — man, piemēram, tas nepatīk —, Gazu vairs nepārvalda Palestīnas pašpārvalde, to pārvalda *Hamas*. Mēs varam sapņot par kaut ko citu, taču politika, realitāte ne vienmēr ļauj mums sapņot. Tāpēc mums tagad jāatrod iespēja izbeigt fizisko blokādi, kā arī garīgo blokādi, kas pastāv mūsu apziņā, izraēliešu prātos un, iespējams, arī palestīniešu prātos.

Es vēlos izteikt priekšlikumu. Jūs teicāt: „Mums jāatceļ blokāde.” Ne tika Rafā. Mums jāatver visi robežšķērsošanas punkti. Eiropas Savienībai jābūt, tā var būt un ir prasīga jautājumā par robežšķērsošanas punktu kontroli. Ar ko? Nu, piemēram, ar Turcijas armiju. Personīgi — un šajā jautājumā es esmu nedaudz ironisks — es labprāt redzētu vācu un turku karavīrus kopīgi kontrolējam Gazas robežšķērsošanas punktus, lai varētu ievest pārtiku un celtniecības materiālus un nevarētu ievest ieročus.

Iesim tālāk. Mēģināsim atcelt blokādi. Mēs to neprasām; nodrošināsim paši sev instrumentus šīs blokādes atcelšanai.

(DE) Tagad es vēlos turpināt savu uzrunu vāciski, jo vienmēr saka, ka daudziem cilvēkiem Vācijā un Eiropā ir vainas apziņa pret Izraēlu. Es vēlos jums teikt, ka vainas apziņa neradīs politiku. Ja vēlamies, lai mums būtu tīra sirdsapziņa un lai mēs varētu atbalstīt Izraēlu, mums jāsaka Izraēlai, ka pašreizējie notikumi ir ārpus pieņemamā robežām.

Izraēlas draugi ir arī tās kritizētāji. Cilvēki, kas šobrīd nav gatavi kritizēt Izraēlu, nevar sevi dēvēt par tās draugiem. Mums jāseko tādiem cilvēkiem kā *David Crossman*, kurš Izraēlas valstī ir pareizi teicis, ka tas, ko Izraēla ir izdarījusi, ir pašos pamatos pretrunā Izraēlas valsts

dibināšanas nolūkam. Pašreizējā politika nevēlas īstenot izraēliešu cionistu sapni, bet gan faktiski to iznīcina. Tāpēc mums Eiropā nav jābaidās kritizēt izraēliešus un palestīniešus. Mums nav jābaidās teikt, ka reģionā ir nepieciešama jauna veida stabilitāte. Mēs sasniegsim šo jauno stabilitāti, ja mēs, eiropieši, būsime gatavi rīkoties kā starpniecības un kārtības ieviešanas spēks. Ja mēs to nedarīsim, reģionā nebūs kārtības.

Tāpēc es vēlos ne tikai aicināt uz pārmaiņām, bet arī izteikt priekšlikumus, kā mēs, eiropieši, varētu sadarboties ar Turciju, kas ir nopietns spēks minētajā reģionā, lai veiktu konkrētus pasākumus šīs blokādes izbeigšanai.

Peter van Dalen, *ECR grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! 31. maijā deviņi cilvēki tika nogalināti, kad uz „Mavi Marmara” tika nosūtītas izraēliešu specvienības. Karavīri apgalvoja, ka viņus esot pārsteigusi ļoti rupjā sagaidīšana uz kuģa, un viņi jutuši vajadzību atklāt uguni, izmantojot kaujas munīciju. Man šis skaidrojums likās dīvains. Vai tad viņi gaidīja, ka viņus uz klāja sagaidīs ar tēju, kafiju un kūkām?

Tāpēc galvenais jautājums ir šāds: kāpēc Izraēla neizmantoja citus līdzekļus, lai apturētu kuģus? Galu galā, tās karaspēka vadības rīcībā bija citi iespējami varianti, kuru gadījumā vardarbība un bojāgājušo skaits būtu mazāks. Tāpēc būtu ļoti vēlama izmeklēšana, un Izraēlas atsaucība ir bijusi lieliska. Jānotiek padziļinātai izmeklēšanai, kurā, protams, būs iesaistīti divi izcili ārvalstu novērotāji, no kuriem labāk pazīstams ir Nobela Miera prēmijas laureāts lords *D. Trimble*. Pa to laiku, Izraēla varētu aizstāt sarakstu ar 43 precēm, kuras ir atļauts pārvest pāri robežai, ar sarakstu, kurā minēts tikai tas, ko nedrīkst ievest Gazā.

Kyriacos Triantaphyllides, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (EL) Priekšsēdētāja kungs! 31. maija rītā izraēliešu armija no gaisa un jūras uzbruka brīvības cīnītāju flotilei, kas veda humānās palīdzības krājumus Gazas iedzīvotājiem, glēvulīgi nogalinot deviņus aktīvistus un ievainojot daudzus, no kuriem daži klausās mūsu runas no galerijas.

Šī nav pirmā reize, kad izraēliešu bruņotie spēki izdara noziegumus pret cilvēci. 23 dienas un nakts viņi bez žēlastības bombardēja Gazu, kur bija iesprostoti 1,5 miljoni cilvēku blīvi apdzīvotā teritorijā, nogalinot 1400 cilvēkus, iznīcinot materiālo infrastruktūru un atstājot aiz sevis pelnus un degošas drupas. Vai viņiem ir likts kādam atbildēt par šo noziegumu?

Katru dienu okupācijas spēki grauj starptautiskos centienus atrast risinājumu problēmai, kuru viņi ir uzturējuši sešas desmitgades. Viņi turpina pagarināt robežmūri, celt jaunas apmetnes, lai izdzītu miermīlīgos palestīniešus no viņu mājām Austrumjeruzalemē. Vai Izraēlai ir likts atbildēt par šiem kļedzošajiem cilvēktiesību pārkāpumiem?

Rītdien mūs aicinās balsot par kopīgu rezolūcijas priekšlikumu, kurā tiek nosodīts Izraēlas militārais uzbrukums brīvības flotilei. Mums nevajadzētu atdusēties uz lauriem, ticot, ka ar to vien izpildīsim savas saistības. Mums katram par sevi un kolektīvi ir jāstrādā, lai sauktu vainīgos pie atbildības tiesas priekšā un beidzot atceltu necilvēcīgo Gazas blokādi, un panāktu mieru šajā reģionā. Mēs to esam parādā bojāgājušajiem aktīvistiem, šā senā konflikta abu pušu upuriem, Izraēlas un Palestīnas tautām.

Bastiaan Belder, *EFDF grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Ir neaptverami, kāpēc pirmdien, 31. maijā Turcijas valdība un Turcijas Cilvēktiesību, brīvību un humānās palīdzības fonds (*IHH*) neiesaistījās asiņainajā konfrontācijā starp Izraēlas jūras kara floti un „Gazas brīvības floti”. Kāpēc Eiropas Savienība, kāpēc jūs, Augstā pārstāve, esat tik mazrunīga attiecībā pret Turcijas atbildību šīs tīšās politiskās provokācijas eskalācijas lietā?

Baronese *Ashton*! Jūs tikpat labi kā es zināt, ka *IHH*, islāmistu grupējums, bija brīvības flotiles virzītājspēks un ka šī neparastā humanitārā organizācija un *Hamās* ir asinsbrāļi. Tā ir nonākusi pat tik tālu, ka masveidā pieņem no turkiem mocekļu zvērestus Palestīnas lietā (skatīt organizācijas prezidenta izteikumus pagājušajā gadā). Augstā pārstāve! Jūs zināt tikpat labi kā es, ka attiecībā uz Izraēlas valsti Turcijas islāmisti no *IHH* spēlējās ar uguni un darīja to *R. Erdoğan* valdības paspārnē. Jūs zināt arī to, ka dziļi aizvainojošā veidā šī pati Turcijas valdība pēc tam sauca izraēliešus pie atbildības pēc traģēdijas.

Kad Eiropas Savienība sauks Turciju —pievienošanās kandidātvalsti — pie atbildības par „*Mavi Marmara*” traģēdiju? Darīsim tai zināmu, ka tā diskvalificēs sevi dalībai ES. Es vēlos izteikt vēl vienu aicinājumu — pozitīvu. Augstā pārstāve! Es lūdzu jūs izbeigt neciešamo *Gilad Shalit* izolāciju un gādāt, lai viņš tiktu atbrīvots.

Diane Dodds (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos sacīt baronesei *Ashton*, ka es atzinīgi vērtēju viņas šīs dienas paziņojumu Parlamentam. Es labi atceros viņas pirmo paziņojumu par Izraēlu un Gazu un atzīstu, ka viņas šīs dienas paziņojums ir nedaudz apdomātāks, kaut arī nepilnīgs, kā tikko norādīja mans kolēģis.

Tie no mums, kas ir dzīvojuši terorisma draudos, var labi iejusties to nevainīgo izraēliešu liktenī, kas cietuši no nejaušu raķešu uzbrukumiem. Izraēla ir mēģinājusi aizsargāties pret kontrabandas ceļā ievestajām Irānas raķetēm, sākot Gazas blokādi, un zināmā mērā šī taktika ir bijusi veiksmīga un ir izdevies samazināt uzbrukumus Izraēlas iedzīvotājiem. Es uzskatu, ka Parlamentam ir jāaizstāv ikvienas valsts tiesības aizstāvēt savus pilsoņus no šādiem uzbrukumiem.

Parastajiem Gazas iedzīvotājiem tas ir radījis grūtības, un, kā mēs jau redzējām, man nav šaubu, ka daudzi deputāti slavinās tā dēvēto miera flotili. Uz klāja bija cilvēki ar patiesiem nodomiem, bet tomēr arī tādi, kuru nodomus nevarētu saukt par cēliem. Daudzi no mums uzskata, ka tas bija konfrontācijas mēģinājums propagandas nolūkos. Diemžēl tas notika, un diemžēl tika zaudētas dzīvības.

Būtu viegli to izmantot, lai šajā Parlamentā izvirzītu pret Izraēlu vērstu plānu, taču tas nepalīdzētu miera veicināšanai.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Neraugoties uz pretrunīgajām notikumu versijām — humānās palīdzības flotile vai provokācijas stratēģija — Parlamentam jānosoda vardarbība un cilvēku nogalināšana, jo viņu nāve nav labojama.

Šiem notikumiem ir cēloņi, un tiem ir sekas. Bez visbēdīgākajām sekām, kas, kā es teicu, ir cilvēku bojāeja, nepatīkamas sekas ir miera procesa kavēšana; Izraēlas, Eiropas Savienības un ASV distancēšanās; sabojātas attiecības ar mērenajām arābu valstīm un pieaugošā saspīlētība reģionā, Irānas kodolrēgam apdraudot visu reģionu. Priekšsēdētāja kungs! Es arī domāju, ka attiecību pasliktināšanās ar Turciju ir svarīgs faktors.

Baronese *Ashton* teica kaut ko tādu, kam es pilnībā piekrītu. Cieņas un cerības atjaunošana Palestīnas tautai sekmēs mieru reģionā, drošību Izraēlā un galvenokārt mēreni noskaņoto mērķus un palestīniešu vienotību.

Ir skaidrs — un mēs nedrīkstam to aizmirst —, ka embargo atcelšana ir tikai viens solis. Tas ir svarīgs solis, taču tas ir tikai viens solis ceļā uz mieru. Mēs zinām, kas vajadzīgs — dzīvotspējīgas Palestīnas valsts atzīšana, Izraēlas robežu drošība, Austrumjeruzalemes

problēmas risinājums, problēma ar apmetnēm, kuras jāslēdz, un citas problēmas, priekšsēdētāja kungs.

Šīs lietas risināšanai ir divi aspekti. Viens no tiem ir starptautiskais atbalsts un otrs — politiskā griba. Es neesmu pārliecināts, Augstā pārstāve, ka šobrīd ir pietiekami mobilizēta politiskā griba.

Proinsias De Rossa (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Mūsu nostāja rezolūcijā ir skaidra — mēs nosodām Izraēlas pretlikumīgo rīcību, nogalinot deviņus civiliedzīvotājus un ievainojot 38. Mēs esam pārliecināti, ka jāpieprasa ticama, pārredzama un neatkarīga starptautiska izmeklēšana. Izraēlas izsludinātā izmeklēšana neatbilst šiem kritērijiem un nav pieņemama.

Mēs pieprasām izbeigt Gazas aplenkumu. Viens no svarīgākajiem ir mūsu rezolūcijas 10. punkts, kurā ir izteikts aicinājums mainīt ES politiku Tuvo Austrumu jautājumā. Es uzskatu, ka šai maiņai jāietver diplomātisks instruments — sankcijas gadījumā, ja Izraēla atsakās ievērot standartus, kas jāievēro demokrātiskai valstij attiecībā ar saviem draugiem un ienaidniekiem. Labi pārdomātas sankcijas, kas tiek pakāpeniski piemērotas, ja Izraēla nerīkojas saskaņā ar noteiktu grafiku, lai ievērotu starptautiskos tiesību aktus.

Tuvo Austrumu Kvartetam jāspiež *Hamas* ievērot politiskās robežas. Nebūs iespējams panākt vienošanos abu valstu starpā, neiesaistot tās šajā procesā. Vīdēmokrātiskākais veids, kā virzīties uz priekšu, ir agrāka Palestīnas likumdošanas padomes un Palestīnas pašpārvaldes prezidenta vēlēšanas, dalībniekiem un Kvartetam apņemties pieņemt tautas lēmumu.

Baronese *Ashton*! Ar vārdiem vairs nepietiek. Mums jāriņķojas.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs paši ar savām acīm esam redzējuši, ka Gazas blokāde ir nesaprātīga. Iedzīvotāji par 80 % ir atkarīgi no starptautiskās palīdzības. Viņi nedzīvo, viņi cenšas izdzīvot, bez nākotnes un bez cerības.

Turklāt Gazas blokāde dod pretēju rezultātu. Tā stiprina tieši tos cilvēkus, kuru vājināšanai tā ir paredzēta. Kāds *Fatah* līderis ir izteicies, ka Gazas līderiem tā kalpo par attaisnojumu it visam — sagrautai ekonomikai un viņu pašu kļūdām. Eiropas Savienībai jānolemj rīkoties. Vienlaicīgi tai jāgarantē Izraēlas drošība un jādubulto centieni izbeigt blokādi, Eiropai to pārraugot, ja nepieciešams. Nobeigumā gribu teikt, ka ES ir lielā mērā jāiesaistās procesā, pieņemot vienprātīgu nostāju, un jāliek visiem saviem budžeta, tirdzniecības, ekonomikas un attīstības politikas pasākumiem kalpot vienam mērķim — abu valstu ilgtermiņa līdzāspastāvēšanai.

Eva Joly (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstā pārstāves kundze, dāmas un kungi! Pēc Gazas apmeklējuma no 2010. gada 26. līdz 28. maijam mūsu delegācija vienprātīgi aicināja nekavējoties, pilnīgi un uz visiem laikiem atcelt Izraēlas sāktu blokādi.

Mūsu kopējā rezolūcija radās no vienprātības šīs humanitārās un politiskās traģēdijas jautājumā, un es ceru, ka par to balsos liels vairākums. Mūsu vienprātīgas nostājas paušana ir ne tikai nepieciešama, tā ir ārkārtīgi svarīga, jo Eiropas Savienībai līdz šim ir pietrūcis tieši vienotības, un šodien tai ir nepieciešama tieši vienotība, lai ietekmētu notikumus un liktu sajūst savu klātbūtni kā svarīgai un uzticamai cīnītāji par mieru.

Vissliktākais Eiropai būtu tas, ja flotiles traģēdijai sekotu vienaldzība un bezdarbība, kuru izraisītu vienotības trūkums. Nepieciešama politiska reakcija no Eiropas puses. Tagad tai

ir ne vien tiesības, bet gan pienākums rīkoties un risināt sarunas, kā arī nosodīt un ieviest sankcijas, ja mieru apdraud viena vai otra puse.

Augstās pārstāves kundze! Uz mūsu pleciem šodien gulstas liela atbildība. Mēs vairs nevaram būt apmierināti tikai ar pastāvīgu ēku atjaunošanu. Mums ir jāveido miers un jādara tas nekavējoties. Šim nolūkam ir nepieciešama drošība un nelokāmība. Jums jādibina apvienības, īpaši ar ASV un Turciju, un jūs nedrīkstat mazināt uz Izraēlu izdarīto diplomātisko spiedienu, kamēr nebūs pilnīgi atcelta blokāde un starptautiskas izmeklēšanas sākšana nekļūs par realitāti.

Sajjad Karim (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Jūsu pieeja šim jautājumam ir slavējama. Tas, ka jūs ar sava biroja starpniecību apmeklējāt Gazu tādā veidā, kā jūs to izdarījāt, kā arī kopš tā laika jūsu publiski paustais viedoklis pilnībā pierāda šā Parlamenta deputātiem nopietnību, ar kādu jūs un jūsu birojs attiecas pret šo problēmu.

Protams, šis ir humanistiskas dabas jautājums kā daudzas citas problēmas, taču es neesmu aizmirsis priekšvēsturi, kāpēc mēs šodien esam tur, kur esam, un es ļoti skaidri atceros Parlamentā notikušās 2006. gada debātes, gan februārī, gan aprīlī, kad daudzi deputāti viens pēc otra aicināja gan ES, gan Izraēlu neizolēt Gazas iedzīvotājus šādā veidā. Taču tieši to mēs izdarījām, un mūsu reakcija bija nepareiza. Smacējot Gazas iedzīvotājus, mēs šodien esam nonākuši šajā situācijā.

Tagad ir tikai viens veids, kā panākt progresu, un tas ir tieši stāties pretī blokādes problēmai. Mēs varam spert reālus praktiskus soļus, no kuriem pirmais ir nodrošināt, lai Izraēla atļautu ievest atļautas preces un neizmantotu sarakstu, kā viņi to dara šodien. Lūdzu, nekavējoties pievērsiet uzmanību šim faktam.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstās pārstāves kundze! Starptautiskās iestādes un Eiropas institūcijas ir pārāk ilgi izteikušas apņemšanos, runājot vieniem un tiem pašiem vārdiem un sludinot vienus un tos pašus labos nodomus bez konkrētas rīcības drošības un miera ieviešanai reģionā un Palestīnas valsts pastāvēšanai 1967. gada robežās. Tagad ir nepieciešama nepārprotama un stingra Eiropas Savienības rīcība.

Starptautisko tiesību izpratnē starptautiskos ūdeņos ir noticis pirātisks uzbrukums humanās palīdzības konvojam. Mēs neko nepanāksim, ļaujot šai izmeklēšanas maskarādei turpināties, kurā pats noziedznieks spriež sev tiesu. Mēs arī neko daudz nepanāksim, samierinoties ar neskaidru plānu, kā atvieglot šo nežēlīgo blokādi. Mums ir jāpieprasa un jāpanāk blokādes atcelšana. Mums ir šim nolūkam nepieciešamie instrumenti.

Jā, sadarbībā ar citām valstīm nodibināsim sauszemes un jūras robežpunktos Eiropas pārraudzības misijas! Atcelsim ES un Izraēlas Asociācijas nolīgumu līdz brīdim, kad kaut kas faktiski būs izdarīts! Apturēsim preču importēšanu no apmetnēm! Pārtrauksim sadarbību militārās tehnoloģijas jomā un pārtrauksim ieroču pārdošanu Izraēlai!

Visbeidzot es jautāju: kas veiks nopietnu Izraēlas teritorijā un Izraēlas cietumos notikušās eiropiešu piekaušanas izmeklēšanu?

Nobeigumā es vēlos, lai mūsu Parlaments pieprasa izbeigt draudus Kneseta deputātei Hanin Zoabi kundzei. Augstās pārstāves kundze! Jums ir nepieciešamie līdzekļi, lai rīkotos. Ja jūs to darīsiet, mēs jūs atbalstīsim.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sākotnējā fakti izpēte skaidri liecina, ka uz Gazu nosūtītās flotiles mērķi bija vairāk politiski nekā

humānistiski. Konvoju sagatavoja *IHH*, Turcijas organizācija, kas ir saistīta ar islāma ekstrēmismu. Flotiles izbraukšanas priekšvakarā *Hamas* līderis *Ismail Haniyeh* arī rakstīja, ka tā būtu *Hamas* uzvara, ja kuģi sasniegtu Gazu, un, ja tie tiktu pārtverti, tā tomēr būtu uzvara.

Hamas neieinteresētību humānistiskos mērķos apstiprināja tās atteikšanās ievest Gazā humāno palīdzību, ko Ašdodas ostā ievēda Īrijas kuģis „*Rachel Corrie*”. Ja *Hamas* uzvarēs, tā zaudēs ne tikai Izraēlu, bet arī Palestīniešu pašpārvaldi un iespēju turpināt miera procesu. Jūras un sauszemes blokādi ap Gazu, ko īstenoja Izraēla un Ēģipte 2007. gadā, lai kontrolētu ieroču tirdzniecību, pirms dažām dienām atbalstīja arī Palestīniešu pašpārvaldes prezidents *Mahmoud Abbas*, tiekoties ar ASV prezidentu *B. Obama*, par ko ziņoja visi laikraksti.

Mēs nedrīkstam pieļaut, ka Gaza kļūst par raķešu uzbrukumu bāzi cīņā pret Izraēlu un par līdzekli līdzsvara izjaukšanai šajā teritorijā, un mums jāļauj ievest arī lielu daudzumu humānās palīdzības, lai atvieglotu Gazas iedzīvotāju stāvokli. Es aicinu Augsto pārstāvi paplašināt objektīvu faktu izmeklēšanu, lai pētītu tādu valstu kā Turcijas un Irānas potenciālo iesaistīšanos ekspedīcijas organizēšanā.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs! Bruņojies ar dažādiem slepkavības ieročiem, viltus miera aktivistu pulciņš devās pa jūru uz Gazu. Izraēlas jūras kara flote palūdza viņus apstāties, bet saņēma atbildi, citēju: „Aizverieties, dodieties atpakaļ uz Aušvicu!” Tomēr karavīri uzkāpa uz klāja, kur tos „miermīlīgi” sagaidīja aktivisti, kas turēja rokās metāla stieņus un meta tos pāri bortam. Flotiles mērķis nebija nogādāt humāno palīdzību Gazas joslā, bet gan radīt provokāciju un vardarbīgu konfrontāciju ar Izraēlu.

Pasažieri uz „*Mavi Marmara*” klāja, kuru vidū bija Turcijas Cilvēktiesību fonda un Turcijas Cilvēktiesību, brīvību un humānās palīdzības fonda (*IHH*) pārstāvji, izteicās, ka organizācijai ir cieša saistība ar Turcijas premjerministru *Erdoğan* kungu un ka šis kandidātvalsts valdība bija iesaistīta flotiles sagatavošanā. Vai tā ir patiesība, un ko jūs darīsiet ar šo informāciju? Vai tā ir patiesība, ka Turcijas organizācijai *IHH*, kuras pārstāvji bija uz kuģa, ir saistība ar *Hamas*? Vai es drīkstu jums atgādināt, ka ES joprojām uzskata *Hamas* par teroristu organizāciju? Es priecātos par jūsu atbildi uz šiem jautājumiem. Vismaz Nīderlandes Brīvības partija (PVV) vēlas, lai notiktu Turcijas lomas neatkarīga izmeklēšana. Kāda tieši bija premjerministra *Erdoğan* un viņa kolēģu ietekme? Es priecāšos par jūsu atbildi uz šo jautājumu.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es atbalstu aicinājumu veikt starptautisku izmeklēšanu, jo divu ārvalstu speciālistu iesaiste Izraēlas izmeklēšanā starptautiskajā līmenī, manuprāt, noteikti netiks uzverta kā adekvāta. Šīs izmeklēšanas slēdzienos jānosaka, vai operācija bija starptautisko tiesību pārkāpums. Tāpēc es piedāvāju atlikt mūsu vērtējumu līdz tam laikam un neieklāut šo nosodījumu rezolūcijā.

Fakts, ka šāda lieluma flotile varēja doties ceļā un uz tās klāja visi nebija ekstrēmisti vai vispārzināmi Izraēlas pretinieki, norāda uz nepanesamo humanitāro stāvokli Gazā. Tāpēc mēs aicinām atcelt blokādi iedzīvotāju dēļ un nevis, lai atzītu *Hamas* likumību. Turklāt jāpiemin, ka Izraēla nav sasniegusi savus mērķus. Ir izskanējusi informācija, ka *Hamas* joprojām tur gūstā *Gilad Shalit*. Gazas iedzīvotāji nav vērsušies pret *Hamas*. Gluži pretēji, viņi ir radikālāk noskaņoti pret Izraēlu. Tas nav Izraēlas interesēs. *Abu Mazen*, sadarboties gatava palestīniešu pārstāvja, autoritāte nav uzlabojusies viņa tautiešu acīs attiecībā uz *Hamas*.

Es ceru, ka, Izraēlas valdībai šodien tiekoties, tā īstenoš *Herzog* kunga vakar sniegto paziņojumu par to, ka tiks sperts pirmais solis blokādes atvieglošanai. Aizliegto preču sarakstam ir jāaizstāj atļauto preču saraksts. Citiem vārdiem sakot, principā jāatver robeža visiem materiāliem un precēm, ja vien tie nav ieroči vai materiāli, kurus var izmantot ieroču izgatavošanai.

Attiecībā uz jūras blokādes atcelšanu varbūt Izraēlai vajadzētu apsvērt vakar Francijas un Lielbritānijas izteikto priekšlikumu šīm abām sadraudzības valstīm pārbaudīt kuģus, kas ir ceļā uz Gazu.

Pier Antonio Panzeri (S&D). - (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Notikušo nekādi nav iespējams attaisnot, un man ir žēl sacīt, ka runa ir par izraēliešu liela mēra diletantismu. Varbūt Izraēlas vadība vēl neapzinās, ka Izraēlas drošību ir iespējams sasniegt tikai tad, ja miera process virzīsies uz priekšu un netiks palielināta spriedze.

Šajā kontekstā jāmin, ka Parlamentam iesniegtā rezolūcija ir svarīga šīs iestādes atbilde uz sarežģīto Gazas jautājumu. Šī lieta ar visiem tās dramatiskajiem blakusnotikumiem jebkurā gadījumā liek Eiropai palielināt centienus Tuvo Austrumu jautājuma risināšanā. *Ashton* kundze! Manuprāt, jūs apzināties, ka šodien Eiropai ir nepieciešama jauna vadība, stingrāka rīcība, lai netiešās sarunas vestu uz pareizā ceļa. Apturiet šo bezjēdzīgo apmetņu politiku un atceliet Gazas blokādi!

Pieņemot šo rezolūciju, Eiropas Parlaments piedāvā svarīgu atskaites punktu. Izmantojiet to, lai Eiropas centienā rezultātā tiktu atrisināts šis konflikts, nepieļaujot ekstrēmistiem piepildīt savus mērķus un vienlaikus sasniedzot abu valstu mērķus.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Domās mēs esam kopā ar 31. maija upuriem, un mēs jūtam līdzīgu viņu radniekiem un draugiem. Es vēlos to nepārprotami pateikt visiem tiem, kas sevi dēvē par Izraēlas draugiem. Draugi neļauj draugiem apzināti turpināt nepareizas politikas īstenošanu.

Izraēlas valdības veiktā operācija, kuru mēs pamatoti kritizējam, bija nesamērīga. Tā ne tikai bija neizdevusies, ikviens tās aspekts bija kļūda, un tā bija pilnīgi nepiedienīga mūsdienīgai valstij, kas ciena likumu. Man šķiet, ka tika īstenota ne tikai Gazas joslas fiziskā blokāde, bet arī politiska blokāde Jeruzalemē, jo Jeruzalemē atkal ir pilnīgi nepareizi novērtējuši saistību starp īstermiņa militāriem panākumiem un ilgtermiņa politiskiem zaudējumiem.

Ko varam darīt mēs, eiropieši? Es uzskatu, ka ir jāizveido nacionālā izmeklēšanas komisija. Izraēlas interesēs nevar būt otra *R. Goldstone* izmeklēšana, ja šai izmeklēšanas komisijai nebūs saprātīga pieeja. Ja mēs, eiropieši, vēlamies aktīvi darboties šajā jomā, Eiropas Savienībai jāatjauno sava robežas misija un tai ir jābūt stiprākām, plašākām pilnvarām, lai varētu veikt reālas pārbaudes. Tas ir svarīgi, taču vēl ir svarīgi, lai mēs ietekmētu *Hamas*. *Gilad Shalit* ir jāatbrīvo un jāpārtrauc raķešu raidīšana uz Izraēlu.

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs! No deviņiem izraēliešu uzbrukuma Gazas flotilei upuriem, kurus caururba desmitiem ložu, galvenokārt no tieša šāviena attāluma un mugurā, katrs varēja piederēt kādai no 42 tautībām, taču upuri ir deviņi turki.

Mēs varam skaidri iztēloties Turcijas valdības aktivizēšanos un sabiedrības satraukumu. Turklāt, ņemot vērā rīcību, reakciju un spiedienu, ko *Erdoğan* kunga valdība izdara uz Izraēlas valdību, šodien daudzi vēlas, lai mēs uzskatītu, ka tā ir Turcijas un Izraēlas problēma

un ka par spīti visam Turcija ir nolēmusi pagriezt Eiropai muguru, apliecinot savu jauno ārpolitikas virzienu.

Augstās pārstāves kundze! Es tiešām vēlos, lai jūs novērstu jebkādas neskaidrības šajā jautājumā. Skaļi un skaidri jāpasaka, ka tas ir ļoti labi, ka *Erdoğan* kungu atbalsta arābu sabiedriskā doma, jo *Erdoğan* kungs pierāda, ka politisku instrumentu izmantošana ir efektīvāka par vardarbību un efektīvāka par radikālismu un ekstrēmismu. Es uzskatu, ka šī ir politiska mācība, ko mums vajadzētu veicināt un atbalstīt, un es aicinu jūs, Augstā pārstāves kundze, to paziņot skaļi un skaidri.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Grieķijas Komunistiskā partija ar riebumu un sašutumu nosoda aukstasinīgo, slepkavniecisko Izraēlas armijas uzbrukumu solidaritātes konvojam, kas veda humāno palīdzību Gazas joslas iedzīvotājiem. Šajā uzbrukumā gāja bojā un tika ievainoti desmitiem personu, un tas ir satriecis cilvēkus visā pasaulē.

Šis jaunais Izraēlas valsts barbarisma akts ir posms garā Izraēlas noziegumu ķēdē, kas ir pastiprinājusi pret Palestīnas tautu īstenoto genocīdu.

Provokatīvo Izraēlas militāro darbību pastāvīgi atbalsta un finansē Amerikas Savienotās Valstis, NATO un Eiropas Savienība, kā arī citas imperiālistu organizācijas.

Eiropas Savienībai un tās dalībvalstu valdībām ir nopietna atbildība. Tās ne tikai pacieš Izraēlas agresiju, ne tikai uzlabo attiecības ar Izraēlu un izveido vienotu gaisa telpu, un paraksta militārās sadarbības līgumu ar Izraēlas valdību, tās ir arī sarīkojušas plaša mēroga kopējas militāras apmācības, veicinot noziedzīgo Izraēlas agresiju pret Palestīnas tautu un šīs teritorijas iedzīvotājiem.

Izmeklēšanas komisija, ko „pēc saviem standartiem” izveidojusi Izraēlas valdība, lai izmeklētu asiņaino Izraēlas armijas uzbrukumu konvojam, kas veda humāno palīdzību Gazas iedzīvotājiem, paziņoja, ka tās mērķis ir aizstāvēt Izraēlas kaujinieku rīcības brīvību un pierādīt, ka šī rīcība bija aizstāvēšanās, citiem vārdiem sakot, attaisnot slepkavnieciskos uzbrukumus Palestīnas tautai un visas teritorijas iedzīvotājiem un turpināt tos.

Tāpēc Eiropas Savienības aicinājumi izveidot it kā neatkarīgu izmeklēšanas komisiju ir ņirgāšanās un liekulība. Palestīnas tautai nav vajadzīgas izmeklēšanas komisijas, kas slēps Izraēlas noziegumus pret palestīniešiem.

Ir pienācis laiks veicināt tautas cīņu pret imperiālismu un izveidot vienotu, neatkarīgu Palestīnas valsti ar 1967. gada robežām un galvaspilsētu Austrumjeruzalemē.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt dziļas skumjas par konvoja dalībnieku nāvi. Lēdija *Ashton*! Es tomēr aicinu pārāk nekoncentrēties uz šo nelaimi un no šiem notikumiem izveidot objektīvu teoriju.

Atvainojiet, bet, runājot par Tuvajiem Austrumiem, mums jābūt ļoti uzmanīgiem attiecībā uz nevainīgiem aktīvistu motīviem. Mēs bieži esam redzējuši vēlmi radīt mocekļus, nevis aktīvistu darbību.

Personīgi es esmu pārsteigta par to, ka Turcijā pastāv ļoti labi organizēta aktīvistu organizācija. Pilnībā respektējot Turcijas nevalstiskās organizācijas, es nedomāju, ka Turcija ir pazīstama ar to, ka tā ļautu brīvi darboties aktīvistiem vai tiem, kas vēlas būt aktīvisti.

Šo iemeslu dēļ, lēdija *Ashton*, un lai mēs varētu objektīvi paskatīties uz situāciju, es aicinu jūs izveidot izmeklēšanas komisiju, lai izpētītu humānās palīdzības organizācijas *IHH* darbību un vēsturi.

Andreas Mōlzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Tas, ko daudzi no maniem kolēģiem, piemēram, *Provera* kungs un *Belder* kungs, ir teikuši, ir neapšaubāmi patiesība — tas, ka Gazas miera flotilē ir iesaistīti islāmistu spēki un ka mums jāvaicā Turcijas, pievienošanās kandidātvalsts, valdībai, kādi ir tās uzskati šajā jautājumā.

Tomēr Gazai solidaritātes flotiles ieņemšanā, ko veica Izraēlas karaspēks, tika izmantots nesamērīgs spēks. Deviņi cilvēki tika nogalināti un citi — nopietni ievainoti. Kuģis neveda ieročus, bet humāno palīdzību, ieskaitot ratiņkrēslus un medicīnisku aprīkojumu Gazas joslas iedzīvotājiem, kas dzīvo ciešanās. Šī glābšanas operācija faktiski neapdraudēja Izraēlas neapšaubāmi likumīgās drošības intereses. Šāda veida nevajadzīgi un nelikumīgi desantnieku uzbrukumi dabiski arvien vairāk apgrūtina Izraēlas starptautisko partneru, tostarp Eiropas Savienības, iespēju atbalstīt Izraēlas valsts neapšaubāmās tiesības uz pastāvēšanu.

Tomēr šobrīd man ir arī jāpaskaidro, ka starptautiskās tiesības un starptautiski atzīti cilvēktiesību standarti jāievēro arī attiecībā uz palestīniešiem. Ir svarīgi, lai Izraēla to atzītu. Šā iemesla dēļ Gazas joslas blokāde, kas rada ciešanas galvenokārt Palestīnas civiliedzīvotājiem, ir uzskatāma par nelikumīgu un jāizbeidz pēc iespējas ātrāk. Es aicinu mūsu pārstāvjus Komisijā un Padomē paust šo viedokli Izraēlas valdībai.

Starptautiskās solidaritātes flotiles ieņemšana ir vēl vairāk aizkavējusi miera procesu Tuvajos Austrumos. Lai panāktu noturīgu mieru palestīniešiem un Tuvajiem Austrumiem, arī Izraēlai būs jāpiedalās.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstās pārstāves kundze! Pirmkārt, es vēlos izteikt līdzjūtību šīs slepkavnieciskās militārās operācijas upuru ģimenēm. Gazas blokāde, pārkāpjot starptautiskās tiesības, ir izraisījusi humanitāru katastrofu un sociāli ekonomiskā stāvokļa ilgstošu pasliktināšanos.

Gazas josla, kur 95 % rūpniecības uzņēmumu ir slēgti, 42 % darbaspējīgo iedzīvotāju ir palikuši bez darba un 75 % iedzīvotāju ir apdraudēti pārtikas nodrošinājums, ir atkarīga gandrīz pilnīgi no humānās palīdzības.

Eiropas Savienībai, kas ir galvenais humānās palīdzības sniedzējs Palestīnas teritorijām, jāspēr drosmīgi soļi, lai izbeigtu šo situāciju. Es pati biju Gazā pirms divām nedēļām. No humānā viedokļa raugoties, Gazas iedzīvotāju stāvoklis ir nepieņemams, un, kā mūsu kolēģi minēja iepriekš, Izraēlas īstie draugi ir tie, kas šajā brīdī iedrošinās to kritizēt. Šī blokāde rada pilnīgi pretēju efektu, un tā nav Izraēlas tautas cienīga.

Augstās pārstāves kundze! Mums vienreiz un uz visiem laikiem jāizbeidz šī blokāde. Viss, kas nepieciešams, ir nedaudz politiskās drosmes. Mums ir visas iespējas un līdzekļi, lai to izdarītu.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Mēs patiešām esam bijuši aculiecinieki nopietniem, nožēlojamiem incidentiem, kas beigušies ar cilvēku bojāeju, kuri kļuva par upuriem šķietami bezgalīgā konfliktā starp izraēliešiem un palestīniešiem. Mēs vērojam blokādi, kas nodara ārkārtīgus zaudējumus mieram un kaitē dialoga un samierināšanās izredzēm.

No otras puses, Augstā pārstāves kundze, kā jūs zināt, Eiropas Savienība ir lielākā līdzekļu devēja reģionā. Tāpēc es uzskatu, ka mums arī jāklūst par lielāko politisko partneri, ņemot vērā lielās summas, ko mēs ik gadu nodrošinām, lai palīdzētu palestīniešiem okupētajās

teritorijās un ārpus tām. Es domāju, ka mēs varam darīt vairāk, lai sekmētu cilvēktiesību ievērošanu Tuvajos Austrumos, mainītu Turcijas ģeostatēģisko stāvokli un panāktu, lai starptautiskajai sabiedrībai, tostarp arābu valstīm, būtu dinamiskāka loma pastāvīgas humānās palīdzības plūsmas nodrošināšanā.

Visbeidzot, es uzskatu, ka ir svarīgi ierosināt un pārredzamākā veidā sekmēt ilgtermiņa risinājumu abām valstīm par spīti tiem, kas cīnās pret mieru un stabilitāti šajā reģionā.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Droši vien man vajadzētu sākt ar lūgumu ievērot minūti klusuma, pieminot konvojā nogalinātos miera uzturētājus, taču, tā kā mums ir maz laika, pieminēšu viņus ar savu runu.

Pateicos jums, baronese *Ashton*, par jūsu savlaicīgo paziņojumu, kas faktiski ir atjaunojis Eiropas Savienības nozīmi un godu. Tas ir pamodinājis arī cerību, ka rezolūcija, kuru mēs gatavojamies pieņemt, iezīmēs sākumu konsekvētākai un aktīvākai Eiropas Savienības politikai Tuvajos Austrumos, politikai, kuras pamatā būs cieņa pret cilvēku dzīvību, tiesiskums, starptautiskās tiesības un cilvēktiesības, kas ir nedalāmas un attiecas uz visiem.

Mēs dzirdējām burvju frāzi „risinājums abām valstīm”, kas šodien izskanēja vairākkārt. Divas valstis, kas pastāv līdzās viena otrai. Mums jāizpētī, kādi panākumi faktiski tiek gūti ceļā uz šo mērķi visā Rietumu krastā. Tāpēc mēģināsim koncentrēties ne tikai uz Gazas joslas problēmu, jo viss šis reģions gaida aktīvu politiku.

György Schöpflin (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Šī jaunākā krīze jāaplūko kā ļoti sarežģīto Izraēlas un Palestīnas attiecību simptoms. Kāpēc nav bijis iespējams atrast risinājumu to savstarpējam konfliktam? Vienkārši būtu atbildēt, vainojot vienu vai otru pusi un apgalvojot, ka tā ir vairāk atbildīga. Abas puses atzīst, ka patiešām vēlas miermīlīgu risinājumu, bet faktiski notiekošais vēsta par kaut ko citu.

Nekas neliecina par to, ka visiem pieņemams risinājums pārvaldītu izraēliešu vai palestīniešu prātus. Abas puses patiešām ir pārliecinātas, ka to interesēm vislabāk kalpo konflikts, jo katra no tām uzskata, ka jebkura risinājuma gadījumā tā atradīsies vājākās pozīcijās nekā pašlaik. Kaut arī oficiāli tiek atbalstīts divu valstu risinājums, no Izraēlas skatu punkta ir grūti iztēloties, ka tā varētu pastāvēt uz vienādiem nosacījumiem ar Palestīnas valsti. Šāda valsts radītu nepārvaramas drošības problēmas.

No Palestīnas — galvenokārt *Hamas* — skatu punkta miers nozīmētu tās monopolvaras beigas Gazā un to, ka tai valsts būtu jādala ar *Fatah*. Tādējādi mēs redzam, ka pašreizējā problemātiskā situācija nav vissliktākais variants visām iesaistītajām pusēm. Ja tām netiks piedāvāti stimuli, kas mudinātu izvēlēties labāku risinājumu par pašreizējo, traģiskais konflikts turpināsies.

Göran Färm (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Es pārstāvēju Budžeta komiteju Parlamenta delegācijā Gazā nedēļu pirms notikumiem ar kuģiem, un esmu bijis tur arī iepriekš. Cerams, ka šis traģiskais notikums vismaz mūs vienos, ļaujot izdarīt dažus secinājumus, kā arī atjaunos miera centienus.

Ja blokāde turpināsies, tā neapšaubāmi novedīs līdz humanitārai katastrofai. Blokāde neļauj atjaunot mājas un skolas, tādējādi radot tiešas problēmas palīdzības sniegšanai no ES budžeta, un tāpēc ir tieša Eiropas Parlamenta atbildība. Atjaunošanas projekti ir apstājušies jau pirms vairākiem gadiem materiālu trūkuma dēļ.

Eiropas Savienībai ir jāuzņemas iniciatīva un jāizdara spiedienu uz Izraēlu, lai tā mainītu savu politiku. Pašreizējā situācija ir problēma ne tikai Gazas iedzīvotājiem, kas ne pie kā

nav vainīgi, no kuriem vairākums ir bērni un jaunieši, bet tā arī sekmē ekstrēmismu un ēnu ekonomiku. Es uzskatu, ka nepieciešamības gadījumā pašai Eiropas Savienībai jāuzņemas miermīlīgas transportēšanas organizēšana uz Gazu.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Es esmu Izraēlas draugs, taču es neuzskatu, ka pašreizējās Izraēlas valdības rīcības kritizēšana ir Izraēlas valsts likumības noliegšana. Es ne tikai paužu nožēlu par deviņu cilvēku bojāeju un vairāk nekā trīsdesmit cilvēku ievainošanu, bet es paužu nožēlu arī par Izraēlas armijas aso reakciju un nesamērīga spēka pielietošanu. Es vēlos, lai blokāde beidzas, ar nelikumīgu ieroču pārbaudēm.

Es neatbalstīšu rezolūciju, jo uzskatu, ka vispirms nosodīt Izraēlu par starptautisko tiesību pārkāpumu un tad sākt izmeklēšanu ir absurda rīcība. Turklāt daudzas lietas vēl nav skaidras, ieskaitot Turcijas organizācijas *IHH* lomu. Izraēla spēj veikt ticamu izmeklēšanu, un tā tai ir jāveic. Es esmu ne tikai Izraēlas, bet arī Turcijas draugs. Turcijai ir pamats dusmoties, taču nav prātīgi izdot oficiālu brošūru, kurā teikts, ka Izraēla ir zaudējusi savu likumību, un pievienot tai fotogrāfiju, kurā ir afišēts, ka „jūdaisms noliedz cionistu valsti”. Es ceru, ka gan Izraēla, gan Turcija nāks pie prāta.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Kā mēs šeit jau dzirdējām, ir žēl par cilvēku upuriem un ievainotajiem karavīriem, taču palīdzības konvoja mērķi nebija tik humānistiski, kā sākumā tika pieņemts: tie bija ļoti lielā mērā politiski. Tajā bija iesaistīti turku aktīvisti ar noslieci uz mocekļu nāvi.

Vērts pieminēt arī to, ka palīdzības konvojs ieradās galamērķī tieši tad, kad bija plānots turpināt miera sarunas starp izraēliešiem un palestīniešiem. *Hamas* nevēlas turpināt miera sarunas un vienkārši vēlējas „saduļķot ūdeni”. Šī organizācija atteicās atļaut ievest flotiles pārbaudīto kravu pa zemes ceļu, un tās vienīgais nolūks ir izbeigt blokādi.

Izraēla dara zināmu, ka ir gatava tuvākajā nākotnē mazināt Gazas blokādi. Tā ir arī izveidojusi izmeklēšanas komisiju, kurā pirmo reizi kā dalībnieki piedalās divi ārvalstu novērotāji. Šie Izraēlas spertie soļi iedvesmē cerību, ka šī kritiskā situācija kaut kādā mērā tiks atvieglota. Ir vērts arī pieminēt, ka atšķirībā no preses apgalvojumiem jūras blokāde nav pretrunā starptautiskajām tiesībām.

Izraēlai ir visas tiesības sagaidīt garantijas, ka Gazas blokādes atvieglošanas rezultātā palestīniešu kaujiniekiem nekļūs pieejami ieroči un raķetes. Īsts miers un labklājība reģionā neiestāsies, ja pieaugs *Hamas* vara, politiskā autoritāte un militārais spēks.

Jums, baronese *Ashton*, un Eiropas Parlamentam jāpieprasa *Hamas* izbeigt terorismu, atzīt iepriekšējās vienošanās, ko parakstījusi PAO, un Izraēlas valsts tiesības uz pastāvēšanu, kā arī nekavējoties atbrīvot pirms četriem gadiem sagūstīto *Gilad Shalit*.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, baronese *Ashton*! Es priecājos dzirdēt, ka jūs apņematies realizēt Eiropas Savienības centienus šajā lietā un ka Parlaments pārraudzīs Padomes un Komisijas saistības. Izraēlas uzbrukums humānās palīdzības flotilei pārsniedza nesodāmības robežas un ir vienprātīgi aprakstīts kā starptautisko tiesību pārkāpums — sākot ar jūras likumdošanu un beidzot ar humanitārajām tiesībām.

Tas bija starptautisko tiesību pārkāpums, kas stipri un nesamērīgi pārsniedza jebkādas Izraēlas drošības apsvērumus, kurus mēs, protams, aizstāvam. Tomēr Izraēlas drošības stratēģija, kas ir preventīva, un ļoti augstais drošības sliekšnis, ko tā ir sev noteikusi, nevar turpināt būt parametrs, pēc kura tiek mērīts viss pārējais.

Mēs vēlamies prasīt un mēs prasīsim, lai ES iestādes, pirmkārt, ierosina Eiropas Savienības un Izraēlas Asociācijas padomei veikt ticamu starptautisku uzbrukuma flotilei izmeklēšanu. Otrkārt, mēs vēlamies, lai Gazas blokāde un sarakstu sistēma tiktu atceltas un lai turpinātos miera process ar mērķi izveidot dzīvotspējīgu un starptautiski atzītu Palestīnas valsti.

Dominique Baudis (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstās pārstāves kundze! Šis Izraēlas kaujinieku uzbrukums civilpersonu kuģiem nepārprotami liek pieprasīt objektīvu un ticamu izmeklēšanu. Taču kā mēs varam uzticēties komisijai, kas ir tiesnesis pati savā lietā? Šis uzbrukums notika starptautiskajos ūdeņos; tāpēc tas skar starptautisko sabiedrību un jo īpaši ietekmē Eiropu, tā kā Eiropai pieder Vidusjūras krasta līnija.

Eiropai ir biežāk jāliek sevi dzirdēt un vairāk jāiesaistās politiska risinājuma meklēšanā, kam pamatā ir divas valstis, no kurām katrai galvaspilsēta ir Jeruzaleme. Eiropa iegulda lielus finanšu līdzekļus, lai palīdzētu attīstīt Palestīnas teritorijas, taču diemžēl tā pārāk maz iesaistās politiskajā procesā, kuram jānoved pie Palestīnas valsts izveides.

Nepietiek ar labo gribu, ko mēs izrādām finansiāli un ar budžeta palīdzību. Mums ir arī jāpauž politiskā griba un jārada līdzekļi, lai mūs sadzirdētu.

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Ļaujiet man atvēlētajā īsajā laikā šajā plenārsēžu zālē atkārtot vārdus, ko ārpus tās šorīt mums teica seši uzbrukumā izdzīvojušie. Viņi atgādināja mums, ka ne tikai gāja bojā deviņi cilvēki, bet 55 tika ievainoti, un šobrīd septiņi ir smagā stāvoklī. Viņi teica, ka pārstāv 32 dažādu valstu NVO koalīciju. Viņi bija kristieši, jūdāisti, musulmaņi, ateisti — daudzu reliģiju un kultūru pārstāvji. Viņi teica, ka krava sastāvēja tikai no humānās palīdzības, ka finansējums bija pilnībā no individuāliem ziedojumiem un ka viņu pamatprincips ir atteikšanās no vardarbības. Viņi teica, ka dažus no viņiem noslepkavoja, un tagad tiek slepkavota patiesība. Kāda kuģa kapteinis pastāstīja, ka viņš redzēja piekaušanu, dzirdēja kliegzienus. Viņš mums pastāstīja, ka viņiem ir gatavi seši kuģi otrajai flotilei, kas dosies ceļā jūlijā, un ka viņi turpinās sūtīt kuģus pat tad, ja viņiem atkal uzbruks.

Viņi lūdza, lai mēs nerunājam, kad nelaime jau notikusi, bet rīkojamies, lai nepieļautu šo notikumu atkārtošanos. Priekšsēdētāja kungs! Viņi saka, ka valsts, kas aizstāv savas likumīgās tiesības uz paš aizsardzību, nedrīkst kritizēt citus par aizstāvēšanos un tiesību aizstāvēšanu, kuras mums visiem jāievēro saskaņā ar starptautiskajām humanitārajām tiesībām.

Tunne Kelam (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Ja mēs esam nopietni apņēmušies pieprasīt objektīvu starptautisku šā traģiskā notikuma izmeklēšanu, mums arī jāizvairās izdarīt pārsteidzīgus secinājumus. Es šodien izvairīšos apgalvot, ka šai iniciatīvai nav nekādas saistības ar ekstrēmistu organizācijām vai politiskām provokācijām.

Taču izšķirošais šo debāšu punkts ir līdzsvarotas pieejas pieņemšana. Ja mēs aicinām Izraēlu nekavējoties atcelt Gazas blokādi, mēs aicinām arī *Hamas* — kas ir ar militāriem līdzekļiem tikuši pie varas un atsakās atzīt Izraēlas tiesības uz pastāvēšanu — nekavējoties pārtraukt visus uzbrukumus Izraēlai. Gazas krīzes novēršanai un Izraēlas drošības interešu garantēšanai ir jābūt ticamā veidā saistītām.

Mēs aicinām jūs, baronese *Ashton*, uzņemties iniciatīvu ar Tuvo Austrumu Kvarteta starpniecību, lai nodrošinātu Gazas robežšķērsošanas punktu starptautisku novērošanu. Saskaņā ar Parlamenta nostāju mums ir jāpārskata visa ES politika Tuvo Austrumu jautājumā.

Simon Busuttīl (PPE). – (MT) Pateicos, priekšsēdētāja kungs. Arī es vēlos piebalsot kolēģiem, kas nosodīja uzbrukumu flotilei, kura bija ceļā uz Gazu. Priekšsēdētāja kungs, tas bija nesamērīgas rīcības rezultāts un kļedzošs starptautisko tiesību pārkāpums no Izraēlas puses. Šie notikumi beidzās ar traģēdiju, kurā ievērojams cilvēku skaits zaudēja dzīvību. Protams visi tie, kas aizstāv mērenu pieeju šim jautājumam, nekad nav nolieguši Izraēlas tiesības nodrošināt un aizsargāt savus iedzīvotājus no neparedzamiem uzbrukumiem. Taču šo Izraēlas attieksmi, kura kļūdaini uzskata, ka tai ir īpaša atļauja pārkāpt likumu, nogalināt, ko vien tā vēlas, kad vien uzskata par vajadzīgu, nevar pieļaut. Tāpēc es pievienojos tiem, kas uzstāj uz objektīvas izmeklēšanas veikšanu, kuras laikā tiktu noteikti patiesie fakti, lai varētu prasīt atbildību.

Elena Bănescu (PPE). – (RO) Situācija Gazā un nožēlojamā sadursme starp izraēliešu spēkiem un humānās palīdzības flotili ir negatīvi ietekmējusi stabilitāti Tuvajos Austrumos, tieši iedragājot miera procesu reģionā. Cilvēku bojāeja un ieilgusī humanitārā krīze Gazas joslā ir šausmīga. Es vēlos izmantot šo iespēju izteikt savu līdzjūtību sērojošajām ģimenēm.

Es uzskatu, ka Izraēla iegūtu vairāk, ja tā būtu atvērtāka pret starptautisko sadarbību, tostarp ar ANO aģentūrām. Es atbalstu Izraēlas spertos soļus izmeklēšanas komisijas izveidei, taču uzskatu, ka tie nav pietiekami. Jāizveido starptautiska komisija, kas būs neatkarīga, uzticama un objektīva. Nepieciešams arī mehānisms, ar kura palīdzību tiks nodrošināta piekļuve humānajai palīdzībai Gazā, vienlaikus nekaitējot Izraēlas likumīgajām drošības interesēm.

Augstās pārstāves kundze! Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai jāturpina centieni ieviest divu valstu risinājumu. Noslēgumā es vēlos aicināt visas iesaistītās puses atturēties no pārsteidzīgas rīcības, lai nepieļautu spriedzes palielinājumu reģionā. Ir arī ārkārtīgi svarīgi pilnā mērā sadarboties ar izmeklēšanas komisiju un turpināt miera procesa sarunas.

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Vēlos sniegt tikai dažas piebildes. Pirmkārt, vardarbība, īpaši, ja tā beidzas ar cilvēku bojāeju, vienmēr ir jānosoda un jācīnās pret to. Tomēr vēl nav noteikts, kas pirmais uzsāka vardarbību, Izraēlai pārtverot flotili, kas bija ceļā uz Gazu. Otrkārt, es apsveicu Izraēlas lēmumu iesaistīt izmeklēšanas procesā divus augsta līmeņa ārvalstu novērotājus, kas nodrošinās, lai izmeklēšana būtu pārredzama un objektīva. Es uzskatu, ka tas ir saprātīgs lēmums.

Mums jāpievienojas dažādu starptautisku spēku aicinājumiem Izraēlai pārskatīt Gazas blokādes jautājumu, bet ko teiks starptautiskā sabiedrība, kad uz Izraēlas iedzīvotājiem atkal sāks krist raķetes un Hamas kaujinieki apbruņosies līdz zobiem? Līdzsvarota pieeja jau ir pieminēta, tāpēc vēlos to atbalstīt un saku „jā”.

Antonio Masip Hidalgo (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Izraēla ir noslepkavojusi dažus cilvēkus, kas iemiesoja humānu solidaritāti, cēlsirdību un altruismu. Es uzstāju, lai Palestīnas valdība pieņem vienpusēju neatkarības deklarāciju, ņemot vērā 1967. gada robežas.

Nepieciešams veikt plašu izmeklēšanu, jo mūs gaida daudzu lietu izskatīšana un spriedumu pieņemšana, pat ārpus rezolūcijas priekšlikuma jomas, par kuru balsosim. Agrāk vai vēlāk mums vajadzēs aicināt izveidot morālo tiesu — tiesu, kas iztiesās un savaldīs vardarbīgo un agresīvo Izraēlas valsti.

Mums vajadzētu sekot Rasela kara noziegumu tribunāla piemēram.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Tas, ka šī pret flotili vērstā Izraēlas operācija ir katastrofa — militāra katastrofa, plašsaziņas līdzekļu katastrofa, politiska

katastrofa un galvenokārt humanitāra katastrofa —, ir fakts, kuru neviens nenoliedz un neviens no klātesošajiem nenoliegtu. To nenoliedz arī Izraēlā.

Pats par sevi saprotams ir arī tas, ka blokādes jautājums ir jāpārskata. Tomēr tas, ka mūsu rezolūcijā, šajā nosodījumā, kas sastāv no 17 punktiem — 17 mīnus viens, jo mūsu Parlamenta prasītāji ir piekrituši pieminēt *Gilad Shalit* —, nav uzdoti jautājumi par dažu miera kuģa pasažieru motīviem, ir vairāk nekā pārsteidzoši, tas ir patiešām šokējoši.

Mēs visi zinām, ka uz klāja bija ne tikai pacifisti, un tā nav neslavas celšana, *Howitt* kungs, tie ir vienkārši fakti. Mēs visi redzējam attēlus, kuros kuģis dodas ceļā un kuros daži aicina uz džihadu, un mums visiem būtu jāredz Bavārijas televīzijas reportāža, kurā metodiski un sīki tiek analizēta saistība starp šīs flotiles organizētājiem *IHH* un Turcijas islāmistu un antisemītu kustībām. Tas arī ir jāpasaka. Tas arī ir jānosoda, jo puspatiesība nav patiesība.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Es piekritu Izraēlas rīcības kritikai, ko izteica citi deputāti, piemēram, *Salafranca* kungs.

Tomēr, ja Eiropa vēlās uzņemties svarīgu lomu Tuvajos Austrumos, tai jāpaliek Izraēlas partnerei, neraugoties uz kritiku. Tas ir apvienojams ar Izraēlas kritizēšanu, taču ne ar naidu vai nepatiku. Diemžēl es šeit dzirdēju balsis, kas pauda naidu. Piemēram, ja kāds apsūdz Izraēlu virknē noziegumu, bet pat nepiemin pierādītus noziegumus, ko izdarījusi *Hamas*, es uzskatu, ka tas nav pieņemams. Ja kāds izsaka pārsteidzīgus apvainojumus Izraēlai par genocīdu, es uzskatu, ka tas nav pieņemams. Ja kāds apgalvo, ka rīcības dēļ, kuru kritizējam, kļūst arvien grūtāk attaisnot Izraēlas tiesības uz pastāvēšanu, es uzskatu, ka tas nav pieņemams. Mums jāuzmanās, lai mēs nekļūdītos un neiedzītu sevi stūrī, iznīcinot Eiropas morālo autoritāti un padarot Eiropas darbību lielā mērā neefektīvu

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētāja kungs! Arī es dziļi nožēloju cilvēku bojāeju *IHH* Gazas flotilē. Tomēr mani dzen izmisumā histēriskais Parlamenta uzbrukumu uzliesmojums Izraēlai. Izraēla nav nevainojama, taču tā ir demokrātiska valsts. Varbūt tā šajā operācijā pieļāva dažas nopietnas kļūdas, bet pirms nosodišanas es gaidu izmeklēšanas rezultātus, kurā piedalās viens kanādiešu un viens britu speciālists, taču ir skaidrs, ka Izraēlas aizsardzības spēkiem nebija nodoma izmantot spēku ar letālu iznākumu un ka kaujiniekus šokēja dzīvību apdraudošie uzbrukumi no *IHH* karavīru puses, un tāpēc viņi paš aizsardzības nolūkā reaģēja ar spēku.

Mans jautājums Augstajai pārstāvei ir — kāpēc Turcijas valdība slepeni vienojās par šo provokatīvo misiju? Kāpēc jūras blokādes teritorijā un potenciālā konflikta zonā atļāva ievest sievietes un bērnus? Blokāde tika sākota, lai pārtrauktu Irānas apmaksāto ieroču piegādi ES aizliegtai teroristu organizācijai *Hamas*, kas ir apsēsta ar nevainīgu Izraēlas civiliedzīvotāju nogalināšanu. Manuprāt, blokāde ir likumīga, un mums tas arī jāņem vērā.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Eiropas Savienība pastāvīgi veicina humānās palīdzības sniegšanu civiliedzīvotājiem jebkurā konfliktu plosītā reģionā. Humānās palīdzības sniegšanai Gazai jāturpinās. Mēs nedrīkstam atļaut konfliktiem, neatkarīgi no to rakstura, ietekmēt šīs teritorijas civiliedzīvotāju drošību. Tomēr mums ir arī ātri un izlēmīgi jāreaģē, kad humānās palīdzības piegāde tiek traucēta un izmantota, lai slēptu teroristu vai ieroču kontrabandas aktivitātes potenciālās konflikta zonās.

Izraēla ir svarīga Eiropas Savienības partnere dažādās sadarbības jomās. Mums jāizmanto šī partnerība, lai rastu konstruktīvus veidus, kā Eiropas Savienība varētu sniegt pozitīvu ieguldījumu šajā reģionā. Mums nav vajadzības kādu atbalstīt vai apsūdzēt. Mums jāatrod piemērots ilgtermiņa risinājums.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Kā humānistu partijas aktīvistē es aizstāvu cilvēktiesības visos apstākļos. Tāpēc es arī nosodu vardarbību, ieskaitot *Hamas* vardarbību.

Ar flotili notikušais ir vēl viens piemērs nesamērīgajai vardarbībai un spēkam, ko Izraēlas valdība sistemātiski izmanto pret Palestīnas iedzīvotājiem ar starptautiskās sabiedrības piekrišanu, kas pārāk bieži skatās uz citu pusi.

Baronese *Ashton*! Es jūs lūdzu drošsirdīgi iejaukties, lai tiktu atcelta blokāde, ierobežoti plāni pamazām okupēt vēsturiskās teritorijās, kā arī nojaukts mūris, par kuru mums būtu jākaunas. Es lūdzu jūs arī panākt, lai miera procesa rezultātā pastāvētu abas valstis.

Esiet drosmīga, baronese *Ashton*, jo, pasakot patiesību, Eiropa un tās pārstāvji iemantos starptautiskās sabiedrības cieņu.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Eiropa draudzējas ar Izraēlu. Tas tā vienmēr ir bijis, un tā ir sena tradīcija, taču mēs neesam rīkojušies kā labi draugi. Mēs esam ļāvuši Izraēlai kļūpt un krist, kā arī arvien vairāk graut ne tikai savu reputāciju, bet arī drošību un miermīlīgu līdzāspastāvēšanu ar kaimiņiem. Šoreiz ar zināmu vienprātību — ne lielu, bet savā ziņā tomēr vienprātību — Parlaments faktiski ir izveidojis ļoti skaidru rezolūciju, kura, es ceru, tiks noteikti rīt pieņemta, un es vēlos jums teikt, baronese *Ashton*, ka jūsu rīcībā ir vajadzīgie līdzekļi. Jums faktiski patlaban ir iespēja kaut ko darīt Izraēlas labā. Tāpēc ka, notikumu gaitai turpinoties tāpat kā līdz šim, ātri pienāks ne tikai Palestīnas, bet arī Izraēlas beigas. Tāpēc es ļoti ceru, ka varēsim atņemt šos vājos, neskaidros formulējumus, kas vienkārši ļauj viņiem turpināt visu kā līdz šim, bet mēs, lielākais, brīdinoši pakratām viņiem ar pirkstu, bet nerīkojamies. Mums ir vajadzīgie līdzekļi. Jūs tos zināt, un es ceru, ka jūs tos izmantosit.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Ir ļoti traģiski, ka bija jānotiek šim šokējošajam notikumam, šim nopietnajam Izraēlas jūras kara spēku uzbrukumam Gazas atbrīvošanas kustības kuģiem, lai mēs pievērstu ciešāku uzmanību šai problēmai. Protams, ir ļoti dīvaini, ka Turcijas valdība pēkšņi ir atbalstījusi Gazas atbrīvošanas kustību. Tomēr bez Gazas joslas necilvēcīgās blokādes, kas ir ilgusi gadiem un kas ir starptautisko tiesību pārkāpums, ekstrēmistu spēkiem nebūtu bijuši tik viegli laiki.

Reģionā jāveic četras lietas. Pirmā un vissvarīgākā no tām ir divu valstu risinājums. Otrkārt, bez šaubām, nekavējoties ir jāatceļ blokāde. Izraēlai jāpiekrīt nevis iekšējās, bet starptautiskas komisijas izmeklēšanai. Starptautiska Gazas novērotāju grupa arī būtu noderīga.

Es aicinu baronesi *Ashton* gādāt, lai ES pauž drosmīgu un godīgu nostāju. Aicinājumi uz izmaiņām ir laba lieta, taču tiem nav jēgas, ja tiem neseko sankcijas.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Augstās pārstāves kundze! Ļaujiet man pieminēt vēl pēdējo aspektu. Miljoniem eiropiešu un galvenokārt neeiropiešu gaida mūsu, Eiropas Parlamenta, un jūsu, Eiropas Komisijas, reakciju, kas būtu samērīga ar viņu sašutumu. Simtiem tūkstošu Eiropas pilsoņu gaida, kad Eiropas iestādes paveiks kaut ko vairāk par dažāda veida deklarāciju izdošanu. Simtiem upuru no kuģiem, kas pārcieta uzbrukumu 31. maijā, vairs nevēlas pieņemt nedz nesodāmību, nedz starptautisko tiesību pārkāpumus.

Vairāki no viņiem ir šeit un klausās mūsu runas. Tie visi nebūt nav kareivīgi noskaņoti *Hamas* aktīvistiem. Tie ir jaunieši — runājot par klātesošajiem, jaunas sievietes — un tie ir apņēmības pilni, vienoti eiropieši, kas vēlas mieru. Rezolūcija, par kuru rīt balsosim, jāpieņem arī viņu dēļ, kā arī mūsu iestādes goda dēļ. Mums ir jācīnās arī pret šo miljonu

pilsoņu radikalizāciju, pilsoņu, kuri dzīvo ārpus Eiropas un Eiropā un kuri, ja nesagaidīs Eiropas Savienības reakciju, sāks uzskatīt, ka tikai radikalizācija ir pareizais risinājums, kas nepārprotami nav taisnība.

Tāpēc, Augstā pārstāves kundze, es vēlos, lai jūs saprastu, ka, ņemot vērā notikušo, šoreiz šai rezolūcijai jāpārvēršas darbībā.

Christine De Veyrac (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Brutālais Izraēlas armijas uzbrukums „Mavi Marmara” izraisa emocijas un nosodījumu. Emocijas, ņemot vērā deviņu civiliedzīvotāju bojāeju uzbrukumā, un nosodījumu, jo šis uzbrukums starptautiskos ūdeņos ir starptautisko tiesību pārkāpums.

Ar savu darbību Izraēlas valdība soda pati savus pilsoņus, jo, galu galā, mēs redzam, ka galējību saasināšanās attālina mērķa — reģiona drošības — sasniegšanu. Jā, tagad Izraēlas valdībai ir vairāk nekā jebkad jāatsakās no spēka politikas.

Tomēr es vēlos piebilst, ka lielā uzmanība, ko „Mavi Marmara” flotilei pievērsa plašsaziņas līdzekļi, kopš tā atstāja Turciju, uzliek šaubu ēnu it kā humānajiem operācijas mērķiem. Izmeklēšana šķiet nepieciešama, lai noskaidrotu ne tikai uzbrukuma apstākļus, bet arī pirms ekspedīcijas veikto sagatavošanās darbus. Es vēlos arī, lai Izraēlas valdība piekrist, ka šajā izmeklēšanā tiek iesaistīti ārvalstu dalībnieki, lai beidzot atjaunotu taisnīgumu reģionā.

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos. – Priekšsēdētāja kungs! Pirmkārt, klausoties šīs debātes, man ir kļuvis skaidrs, cik liela nozīme ir mūsu prasībai veikt ticamu izmeklēšanu. Godāto deputātu rīcībā ir dažāda informācija, iespējams, tiem ir dažādi uzskati, bet nepārprotami skaidrs ir tas, ka ir radusies situācija, kuras rezultātā deviņi cilvēki ir miruši, atstājot sērās savas ģimenes un draugus. Neatkarīgi no apstākļiem ir ārkārtīgi svarīgi, lai tiktu veikta izmeklēšana, kuras rezultātiem mēs varam ticēt, un mēs ceram uzzināt, kur priekšlikumi mūs aizvedīs.

Otrs, kas man ir pavisam skaidrs, ir tas, ka godātie deputāti vēlas, lai mēs sazinātos ar saviem galvenajiem partneriem, lai izlemtu, ko darīt tālāk. Es varu apstiprināt, ka sazinos ar Turciju, ko esmu darījusi no pašas pirmās dienas. Es risinu sarunas ar Izraēlu — vakar es atkal sarunājos ar ārlietu ministru, ar Palestīnas pašpārvaldi — šodien runāju ar prezidentu Abbas, ar Ēģipti — esmu jau iepriekš sazinājusies ar to, un tās ārlietu ministrs piekdien ieradīsies Briselē, lai satiktos ar mani. Nedēļas nogalē es apspriedu šo un citus jautājumus ar ASV Valsts sekretāri Clinton un, protams, veicot informācijas apmaiņu ar Tuvo Austrumu Kvarteta vēstnieku Tony Blair, ar kuru esmu sazinājusies ik pēc dažām stundām, jo pēdējās nedēļas laikā viņš trīs reizes ir viesojies Izraēlā, un es sūtīju ziņas ar viņa starpniecību. Kā jau minēju iepriekš, mēs, protams, to apspriedām mūsu augstākā līmeņa sanāksmē ar Krieviju, un pirmdien — ar visām 27 dalībvalstīm ilgā Ārlietu padomes sēdē. Tātad mēs visi esam iesaistīti šajā dialogā, kas ir ārkārtīgi svarīgs, lai mēs panāktu progresu šajā jautājumā.

Trešais punkts, ko vēlos minēt, ir visas šīs politikas lielā nozīme un izpratne par to, ko mēģināju teikt iepriekš par mūsu centieniem. Es vēlos redzēt drošu Izraēlu, kur valda miers. Esmu pie katras izdevības aicinājusi atbrīvot kaprāli Shalit. Es tāpat kā godātie deputāti pirms neilga laika satikos ar viņa tēvu šeit Strasbūrā.

Bet man ir arī ļoti skaidrs — jo esmu apmeklējusi Gazu tāpat kā daudzi godātie deputāti —, ka reģiona drošība nākotnē būs daļēji atkarīga no Gazas iedzīvotāju spējas dzīvot

vienkāršu dzīvi; lai notiktu brīnums un viņi varētu iesakņoties un dzīvot, pelnīt iztiku un izglītoties, lai viņiem būtu iespējams strādāt un ceļot kā visiem vienkāršiem cilvēkiem. Astoņdesmit procentu Gazas iedzīvotāju ir atkarīgi no pārtikas, ko nodrošina starptautiskā sabiedrība, lielākoties Eiropas Savienība. Ļoti daudz bērnu neapmeklē skolu, daudz cilvēku nestrādā. Kad es tur biju, es apmeklēju pilsoniskās sabiedrības locekļus, uzņēmumus un cilvēktiesību organizācijas, kas apsprieda ar mani savas vajadzības. Esmu pilnīgi pārliecināta, ka Izraēlas un visa reģiona drošība ir atkarīga no tā, ko tagad var izdarīt, lai panāktu progresu.

Tāpēc savā darbā esmu koncentrējusies uz to, ko mēs faktiski varam paveikt, un es ceru, ka godātie deputāti man piekritīs. Es varu runāt, bet ko mēs faktiski varam izdarīt? Esam ļoti uzmanīgi un saskaņoti strādājuši, ar Kvarteta starpniecību un tieši, lai mēģinātu mainīt sarakstu ar 112 atļautajām precēm, kāds, manuprāt, tas bija vakar, uz sarakstu ar aizliegtajām precēm, kas jāaptur, lai garantētu Izraēlas drošību.

Es ceru, ka mēs panāksim progresu šajā lietā, iespējams, jau šodien. Tas vien jau būtu ārkārtīgi svarīgs sasniegums, ņemot vērā milzīgo preču daudzumu, ko vienkārši neļauj ievest: var ievest miltus, bet ne makaronus, nevar ievest saldumus, šokolāde nav atļauta, var ievest augļus, bet ne žāvētus. Mēs varam ieviest būtiskas pārmaiņas iedzīvotāju ikdienas dzīvē, mainot šo sarakstu.

Mēs aplūkojam arī dažādo robežšķērsošanas punktu jautājumus, un droši vien godātie deputāti tāpat kā es nesen būs pētījuši kartes. Kā mēs varam panākt to? Jā, mums bija atbalsta misija *Rafah* robežpunktā, kas bija domāts tikai cilvēkiem. Tā nebija gatava darboties, taču mēs turam tajā cilvēkus. Esmu runājusi ar misijas vadītājiem. Ja mēs apskatām *Kerem Shalom* vai Karni, varbūt arī tur ir iespējas atvērt robežpunktus. Un atkal, tie no jums, kas šo jautājumu ir pētījuši, zinās, ka Karni ir piemērotākais robežpunkts precēm un ka *Kerem Shalom* droši vien tiks atvērts pirmais.

Citiem vārdiem sakot, mēs apspriežamies un mēģinām strādāt, lai nodrošinātu Eiropas Savienībai nopietnas iespējas: gādājot, ka tiek atvērti robežpunkti, uzturot Izraēlas drošību, nodrošinot preces un normālu dzīvi cilvēkiem.

Noslēgumā es vēlos teikt, ka papildus visam iepriekšminētajam ir risinātas tuvināšanās sarunas, ko vadīja senators *Mitchell*. Visās savās diskusijās es esmu aicinājusi tos, kas tajās ir bijuši iesaistīti, virzīties šogad tālāk no tuvināšanās sarunām uz īstām sarunām, lai mēģinātu atrisināt problēmas.

Godātie deputāti ļoti labi zina risināmo jautājumu specifiku un sīkus datus par tiem, taču pēc savām vizītēm ne tikai Izraēlā un Palestīnā, bet visā reģionā, es patiešām jūtu, ka ir ļoti svarīgi virzīties uz priekšu, lai mēģinātu atvieglot problēmas Gazā — šobrīd, kad pasaules uzmanība ir pievērsta šai situācijai. Es uzskatu, ka tas veicinās to, ko vēlas ikviens šā Parlamenta deputāts — stabilu ilgtspējīgu mieru, kas ļaus vienkāršiem cilvēkiem dzīvot savu dzīvi, audzināt bērnus un baudīt dzīves priekšrocības, kuras mēs uzskatām kā pašas par sevi saprotamas.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis septiņus rezolūciju priekšlikumus⁽³⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

(3) Sk. protokolu.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *rakstiski*. – (FI) Saprotams, ka šajā Parlamentā šobrīd valda satraukta atmosfēra. Uzbrukums palīdzības kuģim, kas devās uz Gazu, ir mūs visus šokējis, taču mierīgi ir jāpaziņo daži fakti.

Jūras blokāde nav pretrunā starptautiskajām tiesībām. Tā ir iknedēļas uzbrukumu Izraēlai rezultāts. Neviena ES dalībvalsts neuzņemas atbildību. Gazai piegādāja ieročus pa sauszemi un pa jūru no Irānas un citām valstīm. Pamatojums uzskatīt Gazu par naidīgu reģionu pastāv, un starptautisko tiesību normas attiecībā uz jūras blokādi tiek ievērotas, izņemot vienu punktu: Sanremo līgums aizliedz izmantot jūras blokādi, lai mērdētu badā civiliedzīvotājus. Izraēla ir piedāvājusi risinājumu šim punktam. Palīdzības preces varētu piegādāt Ašdodas ostā, no kurienes tās transportētu uz Gazu, novēršot ieroču kontrabandas iespējamību. Tas ir saprātīgs piedāvājums, ņemot vērā to, ka ir bijuši divi mēģinājumi nelikumīgi ievest raķetes pa jūras ceļu.

Jautājums ir, vai bija iespējams izvairīties no vardarbības? Somu militārais speciālists Tuvo Austrumu jautājumā sacīja, ka nofilmētā incidenta materiālā skaidri bija redzami desmitiem aktīvistu, kas bija bruņojušies ar kokiem, metāla stieņiem, nažiem un smagiem priekšmetiem, uzbrūkot kaujiniekiem, kad tie viens aiz otra rāpās lejup pa virvi. Vismaz divi no sešiem izraēliešu karavīriem, kas pirmie piezemējās uz klāja, zaudēja samaņu sitienu rezultātā, divi tika sašauti, visticamāk no bezsamaņā esošajiem karavīriem paņemtām pistolēm, un divi izglābās, pēc saduršanas un ekipējuma atņemšanas ielecot jūrā. No Izraēlas aizsardzības spēku video un audio materiāla mēs varam secināt, ka pēc šiem notikumiem kaujinieki atklāja uguni uz aktīvistiem. Tomēr vēl ir nedaudz neskaidrs, kas šāva, kad un ar kādiem ieročiem.

Mēs varam izdarīt pareizos secinājumus, tikai pamatojoties uz faktiem. Vai mēs to darīsim?

Traian Ungureanu (PPE), *rakstiski*. – Kopīgs rezolūcijas priekšlikums „flotiles lietā” un Gazas blokādes lietā ir apsveicams un ir saistīts ar lieliem notikumiem un drošības risku Tuvajos Austrumos, bet es domāju, ka dokuments joprojām ir nepilnīgs attiecībā uz faktisko situāciju. Gazā valda ievēlētā Hamas valdība, un tādējādi Hamas kā valdošajai partijai un militāram spēkam ir jāuzņemas tieša atbildība. ES ir nodēvējusi Hamas par „teroristu organizāciju”, taču rezolūcijas priekšlikumā Hamas netiek šādi dēvēta, kad ES pieprasa nekavējoties pārtraukt visus uzbrukumus Izraēlai. Vainīgie šajos haotiskajos uzbrukumos izraēliešu civiliedzīvotājiem ir Hamas. Rezolūcijas priekšlikumā ir pieminēta Turcija, un Turcijas valdība tiek aicināta iesaistīties Tuvo Austrumu miera procesā. Taču rezolūcijas priekšlikumā nekur nav pieminēta Turcijas valdības jaunās Tuvo Austrumu politikas agresīvā nostāja. Turcijas atbalsts IHH musulmaņu fundamentālistiem un citiem flotiles sponsoriem un satraucošā Turcijas attiecību atjaunošana ar Irānu nepalīdz mazināt spriedzi Tuvajos Austrumos.

SĒDI VADA: M. A. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Priekšsēdētāja vietnieks

13. 2008. gada ziņojums par cilvēktiesībām pasaulē – ES politika cilvēktiesību aizstāvju atbalstam – Spīdzināšanai izmantoto preču tirdzniecība – (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir kopīgās debātes par

- Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības Augstās pārstāves kopējās ārpolitikas un drošības jomā paziņojumu saistībā ar 2008. gada ziņojumu par cilvēktiesībām pasaulē,
- ziņojumu par ES politiku cilvēktiesību aizstāvju atbalstam, ko Ārlietu komitejas vārdā izstrādājusī *Hautala* kundze [2009/2199 (INI)] (A7-0157/2010),
- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Padomei uzdeva *Gabriele Albertini* AFET komitejas vārdā un *Vital Moreira* INTA komitejas vārdā: Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 īstenošana (O-0056/2010–B7-0303/2010), un
- jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Komisijai uzdeva *Gabriele Albertini* AFET komitejas vārdā un *Vital Moreira* INTA komitejas vārdā: Padomes Regulas (EK) Nr. 1236/2005 īstenošana (O-0057/2010–B7-0304/2010)

Heidi Hautala, *referente.* – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es gribētu teikt, ka esmu ļoti apmierināta ar šīm debatēm, kurās varam detalizēti apspriest Eiropas Savienības cilvēktiesību stratēģiju. Man ir liels prieks, ka baronese *Ashton* ir te un piedalās debatēs, kā arī iepazīstina ar savu gada ziņojumu.

Sākumā es vēlos jūs iepazīstināt ar Ārlietu komitejas ziņojumu, kura mērķis ir uzlabot cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību. Ik dienu mēs Parlamentā saņemam lūgumrakstus no visas pasaules saistībā ar to, kā mēs varētu aizsargāt cilvēkus, kuri bieži riskē ar savām dzīvībām, aizstāvot cilvēktiesības. Lūgumrakstus iesniedz visu kontinentu iedzīvotāji. Bieži mēs nespējam precīzi noteikt cilvēktiesību aizstāvja vārdu, un ir ļoti svarīgi pieņemt, ka dažādi cilvēki — žurnālisti, juristi, vienkārši drosmīgas sievietes un vīrieši — savas intereses atbīda otrajā plānā un aizstāv cilvēktiesības, visbiežāk — citu cilvēktiesības.

Man bija īsta privilēģija izstrādāt Komitejas iniciatīvas ziņojumu, jo, pirmkārt, cilvēktiesību aizstāvju aizsardzība ir ļoti svarīgs cilvēktiesību politikas aspekts. Bez cilvēktiesību aizstāvjiem cilvēktiesību politikas nav.

Otrkārt, esmu pārliecināta, ka Eiropas Savienība spēj darīt vairāk, nekā tā dara pašlaik. Parlaments, Augstā pārstāve, jaunais Eiropas Ārējās darbības dienests — mēs visi varam sadarboties efektīvāk un apmainīties ar informāciju. Arī Eiropas Savienība var efektīvāk un ciešāk sadarboties ar citiem starptautiskajiem partneriem. Ar to es domāju, piemēram, Eiropas Padomi un ANO, kā arī, protams, daudzās NVO, ar kurām nepārtraukti sazināties.

Jāteic arī tas, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu šī jaunā situācija mums sniegs vairāk iespēju un noteiks jaunus pienākumus strādāt cītīgāk, lai nodrošinātu to, ka cilvēktiesības aizstāv visā pasaulē. Šajā ziņojumā ir ierosinātas dažas idejas. Ne visas ir jaunas, bet es gribu norādīt, ka ir ierosinātas dažas lieliskas idejas, kuras tomēr vēl nav pienācīgi īstenotas praksē.

Piemēram, kad Čehija bija ES prezidējošā valsts, tika ierosināts, ka mēs varētu atbalstīt „Pajumtes pilsētu” tīklu. Manuprāt, tieši šādi mēs varam patiesi palīdzēt cilvēktiesību aizstāvjiem ārkārtas situācijās. Izstrādājot šo ziņojumu, sapratu, ka šī ideja ir guvusi plašu rezonansi dažādās nevalstiskajās organizācijās. Dažas jau ir iesaistījušās pajumtes pilsētu darbā. Tomēr es uzskatu, ka Eiropas Savienībai tam vajadzētu pievērst lielāku uzmanību un veikt daudz lielākus ieguldījumus.

Otrkārt, es gribētu uzsvērt cilvēktiesību aizstāvju nozīmi nopietnās situācijās, kad ir ātri jāizbrauc no valsts. Lai gan cilvēktiesību aizstāvji dalībvalstīs un mūsu ārlietu ministrijās ļoti vēlas palīdzēt, viņiem vienmēr ir jārunā ar iekšlietu vai tamlīdzīgu ministriju. Ceru, ka šis ziņojums radīs situāciju, kad dalībvalstis, kam ir lēmumu pieņemšanas pilnvaras attiecībā

uz vīzām, lielāku uzmanību pievērsīs tam, lai vīzu izsniegšanas procedūras kļūtu elastīgākas un ātrākas.

Treškārt, šajā ziņojumā ir ierosināts, ka Eiropas Parlamentam, gaidāmajam Eiropas Ārējās darbības dienestam un ES misijām ārvalstīs ir jābūt sadarbības koordinatoriem, kas atbildīgi par cilvēktiesību aizstāvju aizsardzību. Lai uzsvērtu tā nozīmi, ziņojumā arī ieteikts, ka Augstajai pārstāvei, par ārējiem sakariem atbildīgajiem komisāriem, kā arī īpašajiem pārstāvjiem savu braucienu laikā ir jādara viss iespējamais, lai tiktos ar cilvēktiesību aizstāvjiem. Tā visa mērķis ir tāds, ka mums tiešām ir jācenšas īstenot solījumus un pienākumus, kas mums ir saistoši saskaņā ar ES pamatnostādnēm par cilvēktiesību aizstāvjiem.

Gabriele Albertini, *autore.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 5. pantā ir teikts: „Nevienam nedrīkst pakļaut spīdzināšanai vai nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei, vai sodiem.” Šis aizliegums attiecas uz visām situācijām, un tas ir īpaši svarīgs starptautisko tiesību aktu noteikums, kas tādējādi ir piemērojams visās valstīs. Šāda cilvēktiesību aizsardzība, nosakot spīdzināšanas aizliegumu, ir pausta ne vien Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā, bet arī ANO un Eiropas konvencijās.

Eiropas Savienība un tās dalībvalstis šos pienākumus uztver ļoti nopietni. Ņemot vērā arī to, ka mēs pagājušajā nedēļā atzīmējām Starptautisko dienu pret spīdzināšanu, mūsaprāt, spīdzināšanas apkarošana ir Eiropas Savienības absolūta prioritāte. Lai ievērotu šos ārkārtīgi svarīgos juridiskos un morālos pienākumus, mums ir jāveic rūpīga kontrole attiecībā uz tādu iekārtu tirdzniecību, ar kurām paredzēts pakļaut cilvēkus spīdzināšanai vai necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei, vai sodiem.

Regulas pieņemšana bija liels solis uz priekšu, kā to arī apstiprināja ANO īpašais referents spīdzināšanas jautājumos. Šī regula ir arī kā piemērs starptautisko tiesību aktu izstrādē šajā jomā. Diemžēl šīs regulas piemērošana nav tik labs piemērs kā tās pieņemšana: tikai septiņas dalībvalstis saskaņā ar regulas 13. pantu ir iesniegušas vienu vai vairākus publiskus ikgadējus darbības ziņojumus, norādot sīku informāciju par izsniegtajām atļaujām tādu preču importam un eksportam, kuras varētu izmantot spīdzināšanai. Šie ziņojumi ir būtiski, lai varētu izvērtēt pilnīgu atbilstību regulai.

Analizējot piešķirtās atļaujas, ir radušies vairāki jautājumi par preču galīgo izlietojumu un galamērķa valsti. Tāpēc iestādēm, kas atbildīgas par eksporta atļauju piešķiršanu, vispirms ir jāveic detalizēts politisks novērtējums. Tāpat tikai dažas valstis ir sniegušas informāciju par sankcijām, kas saskaņā ar Padomes regulas 17. pantu piemērojamas par regulas noteikumu pārkāpumiem.

Kopš regulas pieņemšanas ir pagājuši gandrīz pieci gadi, un tās pielikumos norādīto preču saraksts ir jāatjaunina. Cilvēki var būt ļoti nežēlīgi, un reizēm šķiet, ka cilvēka iztēlei attiecībā uz ciešanu radīšanu citiem nav robežu. Tāpēc ir ļoti svarīgi ņemt vērā tehnoloģisko attīstību šajā drūmajā jomā.

Šo visu iemeslu dēļ ir pienācis laiks iesniegt jautājumu Eiropas Parlamentam un aicināt Eiropas Savienību un tās dalībvalstis izrādīt, ka tās spēj turēt doto vārdu. Mūsu kā Eiropas Parlamenta deputātu demokrātisko pilnvaru noteiktais pienākums ir nodrošināt iestāžu atbildīgu darbību. Tāpēc mēs vēlamies saņemt detalizētu informāciju par līdz šim paveikto centienos panākt pilnīgu atbilstību regulai, kā arī par pasākumiem, kas ļaus uzlabot turpmāko situāciju.

Iesākumā mēs atzinīgi vērtējam Komitejas lēmumu šī mēneša beigās pārbaudīt šīs regulas piemērošanu. Neaizmirsīsim, ka Padomes Regula (EK) Nr. 1236/2005 nav tikai skaisti vārdi, bet pamatīgs un būtisks instruments, kas jāizmanto pilnībā.

Vital Moreira, *autors.* – (PT) Baronese Ashton, dāmas un kungi! Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komitejas vārdā man ir dots uzdevums pamatot jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru kopīgi ar Ārlietu komiteju uzdodam par to, kā tiek ieviesta regula, kas aizliedz vai uzrauga starptautisko tirdzniecību ar precēm vai instrumentiem, kas paredzēti vai ko varētu izmantot nāvessoda izpildei, spīdzināšanai vai citādi nežēlīgai, necilvēcīgai vai pazemojošai rīcībai, vai sodīšanai.

Patiesībā 2001. gadā, reaģējot uz valdību un nevalstisko organizāciju paustajām bažām par policijas un drošības ekipējuma izmantošanu spīdzināšanai, Parlaments pieņēma rezolūciju, mudinot Komisiju iesniegt priekšlikumu Eiropas tiesību aktam, kas reglamentētu šādu priekšmetu tirdzniecību.

Komisija savu priekšlikumu iesniedza nākamajā gadā, un to pieņēma 2005. gadā kā tā gada 27. jūnija Regulu (EK) Nr. 1236/2005. Ar šo regulu pirmo reizi tiek ieviesta saistoša uzraudzība attiecībā uz dažāda veida ekipējumu, ko parasti izmanto nopietnos cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos, bet ko dalībvalstis nav iekļāvušas divējāda lietojuma militārā ekipējuma vai stratēģiskas nozīmes preču eksporta sarakstos.

Tā aizliedz eksportēt un importēt preces, kas paredzētas šādam mērķim vai var tikt izmantotas tikai šādi, un nosaka atļaujas nepieciešamību šādi izmantojamu preču eksportam un importam. Regula paredz, ka dalībvalstīm ir jāsniedz informācija un jāizstrādā ziņojumi par tās noteikumu piemērošanu. Kā jau tika minēts, 2005. gada regula ir būtisks solis uz priekšu vissvarīgāko cilvēktiesību, proti, tiesību uz dzīvību un personas neaizskaramību, aizstāvēšanā, kas ir svarīgs aspekts Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kā arī starptautiskos cilvēktiesību instrumentos un konvencijās, arī tajās, ko izstrādājušas ANO un Eiropas Padome.

Regulas stāšanos spēkā atzinīgi vērtēja cilvēktiesību organizācijas, un, kā jau tika minēts, ANO īpašais referents spīdzināšanas jautājumos šo regulu nodēvēja par svarīgu pagrieziena punktu cīņā pret spīdzināšanu un par piemēru, kas jāievēro citu reģionu valstīm.

Dāmas un kungi, tomēr kāda ir jēga no šādas regulas, ja to pienācīgi nepiemēro? Turklāt kā mēs varam noskaidrot, vai to pienācīgi piemēro, ja dalībvalstis, kuras ir atbildīgas par tās piemērošanu, neziņo par paveikto, kā to nosaka regula?

Patiesībā ir ļoti nepatīkami uzzināt, ka tikai septiņas valstis ir sniegušas informāciju par saviem lēmumiem izsniegt atļaujas attiecīgajiem priekšmetiem, un dažos ziņojumos sniegtā informācija ir nepietiekama, lai situāciju varētu pienācīgi izanalizēt. Mēs nedrīkstam vairs pieļaut, ka ES dalībvalstis turpina atļaut vai izliekas neredzam regulā aizliegto vai kontrolēto priekšmetu ražošanu vai tirdzniecību starptautiskā mērogā.

Vispirms dalībvalstis ir skaidri jāmudina pilnībā ievērot savus pienākumus, kā to paredz regula, un pēc tam iepazīstināt ar publisku ikgadēju darbības ziņojumu, kurā jāsniedz detalizēta informācija, pieļaujot atbilstošu publisku pārbaudi. Šajos ziņojumos ir jāiekļauj vismaz šāda informācija: eksporta vai importa atļauju pieteikumu skaits, tajos iekļautie priekšmeti un katrā pieteikumā minētā galamērķa valsts, kā arī katrā gadījumā pieņemtie lēmumi vai ziņojums par pārtraukumu, ja tāds ir.

Būtu arī interesanti uzzināt ko vairāk par veiktajiem vai paredzētajiem pasākumiem attiecībā uz regulas pārskatīšanu, ko izdarījuši tirdzniecības dalībnieki, jo, ja nebūs atbilstošu sankciju, acīmredzami būs neatbilstība regulai. Visbeidzot, ir pamats atjaunināt un ieviest regulārākas procedūras pašas regulas un jo īpaši tās pielikumu pārskatīšanai.

Dāmas un kungi, šī regula ir pierādījums, ka cilvēktiesību aizsardzībai var būt vajadzīgs konkrētu preču tirdzniecības aizliegums vai ierobežojumi. Brīvā tirdzniecība nekādā ziņā nav pieļaujama attiecībā uz nāvessoda izpildes vai spīdzināšanas priekšmetiem. Tāpēc mums nopietni jāķeras pie šīs regulas ieviešanas praksē, lai tā varētu būt paredzētais paraugs Eiropas Savienības, kā arī ārpus ES esošām valstīm.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Augstā pārstāve.* – Priekšsēdētāja kungs, man ir ļoti liels prieks par iespēju pārrunāt cilvēktiesību jautājumu šajā Parlamentā. Daudzkārt Parlaments ir paudis atbalstu šajai jomā. Šo atbalstu es pilnībā atbalstu.

Eiropas Savienībai cilvēktiesības ir svarīgas. Tās ir mūsu identitātes kodols, un tās ir visu mūsu globālo centienu pamatā. Mūsu pašu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma iedibināšanas vēsture 27 dalībvalstīs ir panākums un iedvesmas avots citiem. Tāpēc ir loģiski, ka esam izstrādājuši stabilu mehānismu kopumu šo vērtību veicināšanai dažādos kontekstos — kā tas izklāstīts ziņojumā par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē.

Kā piemēru var minēt to, ka pēdējos 18 mēnešos mēs esam piešķīruši EUR 235 miljonu lielu finansējumu 900 NVO projektiem 100 valstīs. Šis darbs ir ārkārtīgi svarīgs, un tas ir jāturpina.

Bet mēs neesam vienīgi, un ne tikai mums ir panākumi ekonomikas un politikas jomā. Tāpēc, pasaulei mainoties, arī mums ir jāpārlicinās, ka mēs sev pajautājam, ko varam paveikt labāk.

Lai gan cilvēktiesības ir vispārējas, pieeja „viens izmērs visiem” neder. Tas nenozīmē, ka mums jāmaina vēstījums par cilvēktiesību nozīmi, bet mēs varam to paust gudrāk. Vislielāko progresu panāksim, ja cilvēktiesību darba kārtībai pieiesim koncentrējoties un domājot reālistiski. Mūsu centieniem ir jābūt mērķtiecīgiem, un katrs gadījums jāizskata, pamatojoties uz dziļu izpratni par konkrēto valsti.

Mums vairāk jākoncentrējas arī uz iznākumu. Šī Parlamenta iepriekšējās rezolūcijās ir pieprasīts vairāk informācijas, lai labāk izvērtētu mūsu politiku efektivitāti. Es saprotu jūsu bažas. Mums savi pūliņi jāvērtē pēc iznākuma, pat ja mūsu ieguldījums cilvēktiesību situāciju uzlabošanā ir ilgtermiņa ieguldījums.

Cilvēktiesību apakškomitejas un tās priekšsēdētājas Hautala kundzes darbs ar cilvēktiesību aizstāvjiem ir tam ārkārtīgi labs piemērs, un es ļoti atzinīgi vērtēju ziņojumu un tā secinājumus, kā arī izsaku atzinību tiem, kas tik daudz ir ar to strādājuši.

Es gribētu parunāt par dažiem specifiskiem aspektiem, paskaidrojot, ka es turpināšu tikties ar pilsoniskās sabiedrības dalībniekiem un cilvēktiesību aizstāvjiem gan Briselē, gan ārvalstīs, kā esmu to darījusi Gazā, Ķīnā un pēdējā laikā Briselē. Es ceru, ka kolēģi delegācijās un šeit, Briselē, darīs to pašu.

Labs gudras un labi organizētas rīcības piemērs ir mūsu darbs saistībā ar Romas statūtu ratifikāciju šogad gaidāmajā Kampalas konferencē. Mēs esam strādājuši ar konkrētām valstīm delegāciju un vadības līmenī, piedāvājot ES atbalstu un sadarbojoties ar dalībvalstīm un ES prezidentūru.

Pastāstīšu tikai par vienu panākumu: pagājušajā mēnesī, viesojoties Seišelu salās, es pārrunāju dažādus jautājumus, kuros tās un ES varētu nostiprināt sadarbību, par prioritāti izvirzot cīņu pret pirātismu. Es ierosināju arī sarunas par SKT (Starptautisko Krimināltiesu) un mudināju prezidentu *Michel* kungu iesniegt ratifikācijas likumprojektu parlamentam. Pēc atgriešanās Briselē es priedājos saņemt vēstuli, kas apstiprināja, ka valdība ir uzsākusi šo procesu.

Domājot par turpmāko, es gribu redzēt, ko vēl mēs varam darīt, lai veicinātu nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē. Es vēlos apliecināt šim Parlamentam, ka darbs saistībā ar nāvēssoda atcelšanu ir mana personīgā prioritāte. Es uzraudzīšu, kā norit darbs gan divpusējos, gan vienpusējos forumos, sākot ar ANO septembrī.

Kā šim Parlamentam zināms, Lisabonas līgums sola saskaņotāku, konsekventāku un līdz ar to arī efektīvāku ES ārpolitiku. Šī ir arī iespēja paveikt darbu cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma jomā. Tas kā zelta pavediens vīsies cauri visam, ko darīsim ārlietās. Kad sāks darboties Ārējās darbības dienests, mums būs iespēja aptvert savu potenciālu un nostiprināt spēju paust vienotu nostāju. Jaunajam dienestam ar tā integrēto struktūru vajadzētu palīdzēt nodrošināt to, ka cilvēktiesību jautājumi tiek atspoguļoti visās mūsu ārējās darbības jomās, arī KDAP, attīstībā un tirdzniecībā.

Šajā sakarā es gribētu pieminēt jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, proti, par spīdzināšanā izmantojamu preču tirdzniecību. ES savu apņemšanos cīnīties pret spīdzināšanu uztver ļoti nopietni. Ir jāizskata un tiks izskatīti visi trūkumi saistībā ar Regulas (EK) Nr. 1236/2005 ieviešanu. Tāpēc mēs esam aicinājuši organizācijas „*Amnesty International*” un „*Omega Research Foundation*” iepazīstināt ar saviem secinājumiem regulatīvās komitejas un dalībvalstu sanāksmē šī mēneša beigās.

Mums ir jāsaņemas cilvēktiesību, kā arī citās jomās. Mums ir vajadzīga nepārtraukta dalībvalstu, šī Parlamenta un citu ES iestāžu iesaistīšanās. Mums ir regulāri jāpārskata darbs, ko veicam, lai pārliecinātos, ka maksimāli izmantojam pieejamos instrumentus — no cilvēktiesību dialogiem līdz ES pamatnostādņem, no Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta līdz divpusējam atbalstam un mūsu darbībām daudzpusējos forumos.

Būtu noderīgi atkārtoti izskatīt ES cilvēktiesību stratēģiju, un es plānoju sākt apspriešanos, lai informētu par jaunas cilvēktiesības stratēģijas izstrādi šogad.

Cienījamie deputāti, mīlie draugi! Eleonora Rūzvelta mēdza sacīt: „Labāk aizdegt sveci nekā nolādēt tumsu.” To var teikt arī par mūsu cilvēktiesību politiku. Eiropas Savienībai ir daudz instrumentu, ar kuriem pasauli vērst labāku. Mums tie jāmobilizē un labāk jāsaista. Tieši to es gribu darīt, maksimāli izmantojot jauno stāvokli, ko sniedz Lisabonas līgums, un turpinot rēķināties ar jūsu svarīgo atbalstu.

László Tőkés, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, kā ēnu referents PPE grupas vārdā un arī kā savas grupas koordinators Cilvēktiesību apakškomitejā es vispirms gribētu pateikties *Hautala* kundzei par lieliski paveikto darbu šī ziņojuma izstrādē. Cilvēktiesību apakškomitejas balsojums aprīlī apliecināja, ka ziņojumu ļoti atzinīgi vērtē dažādas grupas, jo cilvēktiesību aizsardzība joprojām ir visu interesēs. Esam panākuši veiksmīgus kompromisus, ņemot vērā atšķirīgos viedokļus.

ES jau ir izstrādājusi ļoti vērtīgus mehānismus un instrumentus, tāpēc, kā jau esmu uzsvēris iepriekšējās debatēs, mums ir jācenšas panākt esošo pamatnostādņu labāku īstenošanu, izvērtējot pašreizējās politikas nostādnes attiecībā uz efektīvāku aizsardzību.

Noslēgumā es no sirds iesaku dalībvalstīm izrādīt spēcīgāku politisko gribu un atbalstīt cilvēktiesību aizstāvju darbību, kā tas uzsvērts ziņojumā. Lisabonas līgumam esot spēkā, ir svarīgi, ka cilvēktiesību aizstāvju aizsardzība un drošība kļūst par prioritāti ES attiecībās ar trešām valstīm un tiek integrēta visos ES ārpolitikas līmeņos, lai veicinātu ES cilvēktiesību atbalsta saskaņotību, efektivitāti un ticamību.

Véronique De Keyser, *S&D grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienība sniedz lielas cerības apkārtējām valstīm, jo tā joprojām paredz cilvēktiesību ievērošanu. Tomēr pārāk bieži šīs cerības kļūst par vilšanos, jo mūsu cēlās runas apliecina tikai daži konkrēti rezultāti. Mēs zinām, ka cilvēktiesības netiek uzspiestas ar varu un ka tikai pakāpeniski un ar stabilām politikas nostādņēm, kurās ņem vērā pilsonisko sabiedrību un jaunus demokrātiskus spēkus, mēs spēsim mainīt cilvēktiesības pasaulē, jo īpaši tur, kur politiskie režīmi ir korumpēti vai diktatoriski.

Eiropa ar Demokrātisku iestāžu un cilvēktiesību biroja starpniecību ir ieguvusi brīnišķīgu instrumentu, proti, vēlēšanu novērošanas instrumentu. Tomēr daudzi no mums, kas piedalās vēlēšanu novērošanā, bieži pamana to, ka vēlēšanās tiek konstatēti būtiski trūkumi vai krāpšanās, un tam ne vienmēr seko saskaņota un pamanāma reakcija no Padomes puses vai Eiropas politikas nostādņēs.

Visbeidzot, kad politiķi krāpjas, viņi pēc vēlēšanām darbojas klusi un apspiež iedzīvotājus diezgan pamatīgi. Galu galā tas posms beidzas, un mēs — diezgan paradoksāli —, noguruma mākti, piešķiram likumību korumpētiem režīmiem, kas patiesībā ir mūsu instrumentu darbības nepareiza ietekme.

Augstās pārstāves kundze, es atkārtāju, ka mēs atbalstām šo instrumentu, bet vai jūs plānojat atbildes stratēģiju, kas būtu mazliet pamanāmāka tad, kad mēs saskaramies ar šādiem gadījumiem? Es negribēju citēt piemēru, bet diemžēl tādu ir daudz.

Metin Kazak, *ALDE grupas vārdā.* – (BG) Spīdzināšanai un necilvēcīgai sodīšanai izmantojamu preču tirdzniecības ierobežošana un reglamentēšana ir problēma, kas rada bažas vairākās Parlamenta komitejās. Man kā liberālim ir nelokāms uzskats, ka nevar nodibināt pienācīgus tirdzniecības un ekonomiskos sakarus, kuru pamatā ir partnerība, ja neievēro cilvēktiesības un brīvības.

Kāds ir šo abu komiteju bažu pamats? Nav detalizēta skaidrojuma spīdzināšanā izmantojamu priekšmetu sarakstā. Tas ir ne vien jāatjaunina, bet tajā ir jāiekļauj precīzs uzskaitījums, pamatojoties uz skaidriem kritērijiem un norādot preces, kuras ir noteikti jāaizliedz un kuru izplatīšana ir jāuzrauga komitejām. Daudzas dalībvalstis nav iesniegušas gada ziņojumus par regulā noteikto pienākumu izpildi. Citas valstis nav iesniegušas informāciju par sankciju piemērošanu regulas noteikumu pārkāpumu gadījumā.

Pat ja līdz šim ir bijis politiskās gribas trūkums, joprojām nav attaisnojuma neievērot ar šo tirdzniecību saistītos pienākumus. Tāpēc mēs ar pašu izstrādāto rezolūciju mudinām Komisiju publicēt detalizētu ziņojumu par spīdzināšanā izmantojamu preču tirdzniecību. Eiropas Parlaments gaida bargākus pasākumus šādu preču ražošanas un izplatīšanas uzraudzībai, kā arī šādu preču starptautiskas tirdzniecības reglamentēšanai, kas ir neatņemams aspekts mūsu saistībās attiecībā uz cilvēktiesību ievērošanu.

Barbara Lochbihler, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! ES ir noteikusi politiku spīdzināšanas apkarošanai pasaulē, un šajā sakarā daudz tiek darīts, ieviešot ES spīdzināšanas novēršanas pamatnostādnes un ES aizliegumu eksportēt spīdzināšanas instrumentus.

Tomēr bija vajadzīgs kādas NVO ziņojums, lai Komisijas un Parlamenta uzmanību pievērstu trūkumiem šajā eksporta aizliegumā, kuri ir jānovērš nekavējoties. Kā to var paveikt? Rezolūcijā, par kuru rīt balsosim, ir pietiekami daudz priekšlikumu. Tomēr nav saprotams, ka rezolūcijā nav nosauktas tās ES dalībvalstis, kuras vai nu nav iesniegušas ziņojumu, vai par kurām ir skaidrs, ka tās neievēro eksporta aizliegumu.

Savā pašreizējā ES cilvēktiesību ziņojumā baronese *Ashton* teic, ka valstis, kas ir ārpus ES, arvien rūpīgāk vēro, kā ES piemēro normas cilvēktiesību aizsardzībai. Tas ir pareizi un arī diezgan saprotami. Mums ir vajadzīga stabila un paškritiska cilvēktiesību politika, un, ja gribam saglabāt ticamību, politikas pirmais mērķis nedrīkst būt mūsu reģiona pozitīva atspoguļošana.

Charles Tannock, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, vēsture mums māca, ka parasti tās valstis, kurās ir augsti cilvēktiesību standarti, ir arī pārtikušākas un mierpilnākas. Tāpēc mums ir jālepojas ar ES panākumiem šajā jomā, bet šie panākumi mums liek divkārtot centienus veicināt cilvēktiesības pasaulē.

Pašlaik varam novērot daudzus spilgtus cilvēktiesību neievērošanas piemērus. Piemēram, Irānā, kur nāvessodu regulāri piespriež laulības pārkāpējiem, homoseksuāļiem, reliģiskajām minoritātēm, politiskajiem disidentiem un pat mazgadīgajiem. Pavērojiet Ziemeļkoreju, kur nošķirtība nozīmē to, ka mēs varam tikai minēt, cik šausmīgi pārkāpumi patiesībā notiek turienes koncentrācijas nometnēs, jo īpaši pret tiem, kuri ir centušies bēgt no brutālā staļinisma murga. Padomājiet par Mjanmu, kur militārā hunta terorizē iedzīvotājus, un par Venecuēlu, kuras vadītājs *Hugo Chávez* sistemātiski apspiež politisko opozīciju un slēdz plašsaziņas līdzekļus.

Raugoties tuvāk mums, pērn Parlamenta piešķirtā Saharova balva Krievijas cilvēktiesību aizstāvjiem apliecina mūsu bažas par šo valsti, kur joprojām dominē nesodāmība, jo īpaši žurnālistu slepkavību izmeklēšanas lietās. Un pret ko īsti saceļas krievu armija Ziemeļkaukāzā? Mēs īsti nezinām.

Protams, cilvēktiesības nevar un nedrīkst būt vienīgais šķēršļtīnesis ES attiecībās ar trešām valstīm. Ķīnas Tautas Republika, piemēram, attīsta ekonomiskus un stratēģiskus sakarus ar ES, bet turpina brutāli apspiest pamatbrīvības un pat veic cenzūras internetā. Mums ir līdzīgi sakari ar Saūda Arābiju, kur alkoholiķiem cērt galvas, un ar Pakistānu, kur ir aizliegts būt *Ahmadi* musulmanim.

Mums jādomā reālistiski par to, ko varam panākt, bet mēs nedrīkstam pārtraukt centienus pārliecināt pārējos par mūsu demokrātisko vērtību labajām īpašībām, kas mums ir tik labi noderējušas un ir vispārēja civilizētas sabiedrības pazīme. Aizliegums tirgot preces, ko var izmantot tikai spīdzināšanā, ir ļoti noderīga rīcība, ar kuru ES var apliecināt, ka mēs tiešām šo problēmu uztveram ļoti nopietni.

Marie-Christine Vergiat, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, cilvēktiesību aizstāvjus pazīst galvenokārt pēc viņu darbiem. Tie ir visi vīrieši un sievietes, kas, bieži riskējot ar savām dzīvībām, visā pasaulē cīnās par to, lai tiktu ieviestas, ievērotas un aizsargātas visas tiesības, kas noteiktas Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un to papildinošajos dokumentos..

Es pilnībā atbalstu to teikumu ziņojumā. Jā, mūsu priekšstats par cilvēktiesībām atbilst ANO priekšstatam, un tas nozīmē, ka mums ir jāaizstāv vispārējs un nedalāms priekšstats par cilvēktiesībām. „Vispārējs” attiecas uz visu pasauli, un „nedalāms” nozīmē to, ka visas cilvēktiesības ir jāaizstāv vienlīdzīgi, nenostādot vienas pret citām, un nav nozīmes, vai

runa ir par pilsoņu vai politiskajām, ekonomiskajām vai sociālajām tiesībām, vai arī par tiesībām saistībā ar vidi un kultūru.

Eiropas Savienība šajā jomā ir ieviesusi vairākus instrumentus, un es priecājos, ka ziņojumā tie ir rūpīgi izpētīti, ņemot vērā arī Parlamenta jaunās pilnvaras šajā jomā. Tāpēc es gribētu pateikties *Hautala* kundzei par ziņojuma kvalitāti un par to, kā viņa piekrita ar mums strādāt.

Šajā ziņojumā tiek kritizēta Eiropas Savienības politika. Mēs visi zinām, ka starp runām un rīcību vēl ir daudz darāmā. Pārāk bieži ekonomiskās un diplomātiskās intereses ir svarīgākas par cilvēktiesībām, un to aizstāvji ir šīs nenoteiktības pirmie upuri. Eiropas Savienības, kā arī dalībvalstu politika bieži mainās atkarībā no apstākļiem. Cilvēktiesību aktīvistiem, piemēram, man, tas joprojām šķiet neizturami.

Ar šo ziņojumu mēs ne tikai nosodām visus vardarbības veidus, kas vērsti pret cilvēktiesību aizstāvjiem, bet arī nosakām virzienus, kuros pakāpeniski jārikojas, lai Eiropas Savienība bez jebkādam manipulācijām varētu nostiprināt ticamību.

Jā, Augstās pārstāves kundze, mums ir daudz darāmā šajā jomā. To apliecināja iepriekšējās debātes, un apliecinās arī tās, kas rīt pēcpusdienā notiks Lībijā, kā arī politika, ko pieņems par spīdzināšanā izmantojamu preču tirdzniecību, ko veic dažas Eiropas valstis.

David Campbell Bannerman, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es nešaubos, ka visi klātesošie atbalsta cilvēktiesības. Daudzu to pirmsākumi patiesi ir meklējami angļu tiesību aktu labākajās tradīcijās, piemēram, 1215. gadā izstrādātajā *Magna Carta*, kas aizliedza patvaļīgu brīvības atņemšanu, kā arī to Lielbritānijas juristu darbos, kuri pēc kara daudz rakstīja par Eiropas Cilvēktiesību konvenciju.

Bet šķiet, ka cilvēktiesību vērtīgo dienas kārtību ir sabojājuši alkatīgi juristi un politiski oportunisti. Otrpus jūras šaurumam, skatoties no Apvienotās Karalistes, te, Strasbūrā, ir Eiropas Cilvēktiesību tiesa. Tagad tās Ministru komiteja ir nospriedusi, ka Lielbritānijai ir jāatceļ ieslodzītajiem noteiktais aizliegums balsot, jo tas esot ieslodzīto cilvēktiesību pārkāpums.

Bet vai cilvēktiesības nav paredzētas, lai aizsargātu krietnos, likumam pakļāvīgos iedzīvotājus, nevis teroristus, cilvēku nolaupītājus, slepkavas un citus likumpārkāpējus? Vai tiešām jebkuras tiesas uzdevums ir lūgt mums, politiķiem, censties iegūt balsis no tiem, kas līdzinās *Ian Huntley*, pedofilam, kurš nogalināja divas mazas meitenes Sohamā, manā vēlēšanu apgabalā? Vai ir taisnīgi lūgt viņa novērtējumu? Vai ir pareizi klauvēt pie tās kameras durvīm, kurā ir *Rose West*, sērījveida slepkava, cenšoties iegūt viņas atbalstu? Un kā ar *Abu Qatada*, *O. Bin Laden* labo roku Eiropā? Par ko balsos viņš? Varbūt par liberālajiem demokrātiem, jo viņi atbalsta šo neļēdzību?!

Tomēr, nopietni runājot, daudzie ieslodzītie varētu būtiski ietekmēt vēlēšanu iznākumu, jo īpaši vietējā līmenī. Tāpēc nevajadzētu likt vienlīdzības zīmi starp krietnu, likumam pakļāvīgu iedzīvotāju un slepkavu un noziedznieku tiesībām. Viņi savas tiesības piedalīties politiskās norisēs zaudēja tad, kad citiem cilvēkiem atņēma dzīvības, tiesības vai īpašumus. Kā ar upuru tiesībām? Kā ar cilvēku atbildību, nevis tikai tiesībām? Manuprāt, cilvēktiesību, tāpat kā eiro, vērtība strauji krītas. Mums jāatgriežas pie veselā saprāta.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētāja kungs, referente jau norādīja, ka saskaņā ar ANO hartu visu dalībvalstu vispārējs pienākums ir nodrošināt cilvēktiesību ievērošanu. Tomēr šķiet, ka Eiropas Cilvēktiesību konvencija liek domāt citādi, jo tā piešķir īpašas tiesības uz

citu rēķina. Piemēram, īpašās ceļotāju tiesības ir sekmējušas to, ka Apvienotajā Karalistē, manā vēlēšanu apgabalā Rietummidlendā, iedzīvotāju tiesības ir mazinājušās.

Saskaņā ar konvenciju tā sauktie ceļotāji var apbūvēt zemi, ko mūsu iedzīvotāji ir lolojuši un glabājuši nākamajām paaudzēm par prieku. Šos zemes gabalus sauc par zaļajām joslām. Saskaņā ar konvenciju ceļotājiem ir īpašas privilēģijas veselības aprūpē un izglītībā, pakalpojumos, kas izveidoti uz turpmāko paaudžu rēķina.

Manā kopienā iedzīvotāji caurām diennaktīm vējā un lietū veic novērošanu, lai pārliecinātos, ka ceļotāji ievēro juridiskos pienākumus. Viņi ir gatavi gulties uz ceļa un riskēt, lai neļautu kravas transportlīdzekļu konvojiem piegādāt betonu un asfaltu. Šie strādīgie un likumam pakļāvīgie iedzīvotāji tikai vēlas aizsargāt savas un savu ģimeņu tiesības. Pateicoties konvencijai, mums par šīm tiesībām nu ir jācīnās Anglijas laukos un ceļos.

Es piekrītu referentei. Mums ir jāpauž atzinība cilvēktiesību aizstāvjiem, lai kur viņi arī būtu — Irānā, Gazā, Kiprā vai, pateicoties konvencijai, arī Anglijas laukos. Tas var šķist banāli salīdzinājumā ar tik daudzu cilvēku nožēlojamo stāvokli pasaulē, bet es tikai cenšos pateikt, ka cilvēktiesības ir apdraudētas visur; tiesības, par kurām tik ļoti cīnāmies savā zemē, mums ir tikpat dārgas kā citiem.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Parlaments un mēs kā tā deputāti piešķiram lielu nozīmi cilvēktiesībām, un mums tās ir jāaizstāv. Tas ir arī būtisks starptautiskās politikas aspekts, jo īpaši tagad, kad Lisabonas līgums paredz jaunas pilnvaras un noteikumus. Referentu iesniegtie ziņojumi ir svarīgi dokumenti. Tomēr īsā runā nav iespējams komentēt visus. Mums ir daudz partneru Eiropas Savienībā, Eiropas Padomē un ANO, kā cilvēktiesību aktīvistu un aizstāvju vidū.

Vispirms es gribētu atzinīgi vērtēt to, ka cilvēktiesību jomā notiek dialogs. Tam ne vienmēr ir ātri un labi rezultāti. Jo īpaši tas redzams tad, ja runa ir par kaimiņattiecību politiku vai Austrumu partnerības valstīm. Manuprāt — un šis aicinājums tiek izteikts arī *Ashton* kundzei un *Füle* kungam — mums ir jārada pēc iespējas vairāk stimulu un pasākumu cilvēktiesību veicināšanai.

Es piekrītu Augstās pārstāves teiktajam, ka mums savs vēstījums ir jāpauž gudrāk un ir jāreaģē uz visiem cilvēktiesību pārkāpumiem — gan politiskiem, gan ekonomiskiem. Mums ir jāatbalsta cilvēktiesību aizstāvji. Arī tas ir minēts *Hautala* kundzes ziņojumā. Es gribētu paust cerību, ka Saharova balva, ko Eiropas Parlaments piešķir cilvēktiesību aizstāvjiem, sekmēs to, ka viņus atbalsta visas Eiropas Savienības iestādes, lai šīs balvas ieguvēju tīkls varētu tikt labāk izmantots. Nesen notika ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme. Tajā pašā laikā piketētāji Krievijā — Sanktpēterburgā un Maskavā — protestēja pret pulcēšanās tiesību pārkāpumiem. Piketu laikā ES nekādi nereaģēja, un to cilvēku vidū, kuri pie mums vērsās, bija arī Saharova balvas ieguvējs.

Mēs veidojam jaunu Ārējās darbības dienestu. Jau pašā sākumā iekļausim tā kompetencē visu, kas attiecas uz cilvēktiesībām. Tas mums noteikti palīdzēs labāk izmantot visus tos instrumentus, kurus Eiropas Savienība šajā jomā piedāvā.

Vittorio Prodi (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, priekšsēdētāja vietniece *C. Ashton*! Cilvēktiesību aizstāvjiem ir izšķiroša nozīme visā pasaulē, un viņi bieži riskē ar savām dzīvībām. Cilvēktiesību ievērošana ir viena no Eiropas Savienības pamatvērtībām un allaž ir bijusi tās struktūras pamatā. Tāpēc tagad ir būtiski turpināt koncentrēt uzmanību uz šo tiesību ievērošanu kopumā.

Parlamenta paveiktais darbs cilvēktiesību ievērošanas nodrošināšanas jomā ir būtisks, un tāpēc es gribu pateikties *Hautala* kundzei par viņas izcilo ziņojumu, kura izstrādē Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa deva izšķirošu un konstruktīvu ieguldījumu. Faktiski mums ir jāskatās uz priekšu. Manuprāt, ir pienācis laiks uzņemties skaidru atbildību, citiem vārdiem sakot, sākt uzskatīt cilvēktiesību ievērošanu par sarežģītu fenomenu; mums ir jācenšas panākt, ka šīs tiesības tiek ievērotas arvien vairāk un plašāk. Priekšsēdētāja kungs, es esmu cieši pārliecināts, ka pamattiesībās ir jāiekļauj tiesības uz vienlīdzīgu piekļuvi dabas resursiem, ūdenim un arī pārtikai, tiesības uz veselības aprūpi, izglītību un piekļuvi informācijai.

Līdz ar Lisabonas līguma spēkā stāšanos es domāju, ka mums pēc iespējas vairāk ir jāgūst arī no jaunā Ārējās darbības dienesta, gādājot, ka tas aptver organizācijas un individuus, kas izceļas ar cilvēktiesību ievērošanu. Patiesībā šorīt *Ashton* kundze pieminēja Krievijas Federāciju un mūsu attiecības ar Krieviju šajā jomā. Šādas problēmas, ar kurām saskaramies ikdienā, bieži ir novērtētas par zemu. Eiropas Savienība var un tai ir jāturpina būt vadošajai starptautiskā mērogā šādu problēmu risināšanā.

Kristiina Ojuland (ALDE) . – (ET) Es arī gribētu sākt ar pateicības vārdiem baronesei *Ashton*, kura aizstāv cilvēktiesības un pauda ļoti skaidru nostāju savā ievadrūnā. Mūsu kolēģes *Heidi Hautala* izstrādātais ziņojums ir pievērsis uzmanību ļoti svarīgam aspektam. Ziņojumā ir atzīmēts, ka tirdzniecības nolīgumi, kuros ir cilvēktiesību klauzulas, Eiropas Savienībai sniedz iespēju pieprasīt ievērot cilvēktiesības, uzskatot to par tirdzniecības nosacījumu.

Lai panāktu to, ka cilvēktiesību jomā nevalda viena vienīga retorika, Eiropas Savienībai ir būtiski jāuzlabo savu politiku saskaņotība un jāpalīdz dalībvalstīm koordinēt to politikas attiecībā uz trešām valstīm. Mums ir jāizmanto ekonomikas un tirdzniecības sviras, ko varam darbināt, liekot lietā nosacītību, lai uzlabotu cilvēktiesību stāvokli pasaulē. Nesaskaņotas politikas tām valstīm, kas neievēro cilvēktiesības, divpusējos sakaros ar atsevišķām dalībvalstīm ļauj rīkoties savās interesēs — neatkarīgi no pārvalstiskām saistībām cilvēktiesību aizsardzības jomā — un apdraudēt mūsu kopīgos centienus.

Nav tādu valsts ekonomisko interešu, kas būtu svarīgākas par vērtībām, ko pārstāv Eiropas Savienība kopumā. Tāpēc es lūdzu Augstajai pārstāvei tagad un turpmāk sniegt Parlamentam kopsavilkumu par to, kādus pasākumus viņa paredz Eiropas Savienības dalībvalstu attiecīgajās politikās...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) *Ashton* kundze, vēstījuma gudra paušana, kā jūs to nodēvējāt, nenovērš dubultstandartu iespēju.

Tas ir satraucoši — es te runāju par Eiropas Savienību, bet varbūt ne tik daudz par Eiropas Parlamentu, kā par Padomi un Komisiju —, ka mēs bieži vienu problēmu risinām dažādi. Kad cilvēktiesības tiek pārkāptas valstīs, kas ne pārāk interesē lielākās ES dalībvalstis no uzņēmējdarbības vai ekonomiskā viedokļa, tad cilvēktiesības šajās valstīs ir mūsu absolūta prioritāte. Tomēr, kad cilvēktiesības tiek pārkāptas valstīs, kas lielās ES dalībvalstis interesē no lielo uzņēmumu un rūpniecības viedokļa, tad pēkšņi ES balss kļūst daudz klusāka un mazāk skaidra. No šādiem dubultstandartiem ir pilnībā jāizvairās.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Laima Liucija Andrikiene (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, vispirms ļaujiet uzsvērt, ka ziņojums par cilvēktiesībām un demokrātiju pasaulē ir ļoti svarīgs un ilgi gaidīts. Tas aptver lielāko daļu svarīgāko cilvēktiesību problēmu. Tomēr lielākā problēma joprojām ir tā, ka ziņojumā tikpat kā nav aprakstītas ES darbības. Eiropas Parlaments vairākkārt ir paudis ieteikumu par to, ka Padomei ir jāizstrādā rādītāji un skaidri kritēriji, ko minēja Komisijas priekšsēdētāja vietniece, lai novērtētu Eiropas Savienības cilvēktiesību politiku efektivitāti.

Vēl es šodien gribētu pieminēt līdz šim ierobežoto Eiropas Parlamenta piekļuvi Padomes un Komisijas informācijai un svarīgiem dokumentiem. Par spīti vairākiem Parlamenta ieteikumiem šajā jomā, situācija nav uzlabojusies. Kā piemēru minēšu cilvēktiesību dialogus, kas notiek ar attiecīgo valstu iestādēm. Nesen Padome rīkoja sarunu kārtu par cilvēktiesībām ar Krieviju. Mēs visi labi zinām, kāds ir cilvēktiesību stāvoklis Krievijā: nepārtrauktā žurnālistu nogalināšana, nelikumību gaisotne, valdības nelokāmība sakaros ar tā sauktajiem teroristiem Ziemeļkaukāzā un tā tālāk, bet mēs gribētu zināt, kāda bija to krievu reakcija, kuri piedalījās cilvēktiesību dialogā, un vai viņi kaut kā grasās rīkoties. Zinu, ka mans atvēlētais laiks ir beidzies, bet es gribu pateikt vēl tikai to, ka pilnībā saprotu — cilvēktiesības ir kopējās ārpolitikas un drošības politikas kompetencē, tomēr cilvēktiesību jautājumi nedrīkst būt slepeni...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Richard Howitt (S&D). – Priekšsēdētāj, vispirms es gribētu izteikt atzinību savai draudzenei un kolēģei Hautala kundzei par viņas ziņojumu par cilvēktiesību aizstāvjiem, kā arī par to, cik izcili viņa vada mūsu Cilvēktiesību apakškomiteju.

Šajās debatēs es gribu atzinīgi vērtēt arī gada ziņojumu par cilvēktiesībām un rūpīgo darbu, kas labticīgi tiek veikts dažādos līmeņos Eiropas Savienības interesēs, ievērojot saistības cilvēktiesību jomā.

Es atzinīgi novērtēju, ka to mūsu cilvēktiesību dialogu ar trešām valstīm, kas atspoguļoti ziņojumā, skaits un nozīme palielinās, bet dialogi, gluži kā pats ziņojums, nevar būt pašmērķis.

Tāpēc es gribu izteikt atzinību par debatēm, kurās Augstā pārstāve C. Ashton ar mums apspriež to, kā cilvēktiesības tiek integrētas un iekļautas jaunā Ārējās darbības dienesta dienaskārtībā. Tas būs izšķirošs tests, kurā noskaidrosies, vai domājam to, ko sakām.

Es gribu atzīmēt, ka mēs apspriežam idejas, piemēram, horizontāla cilvēktiesību direktorāta saglabāšanu, atbildību cilvēktiesību jomā atstājot ģenerālsekretāra palīga līmenī, kā arī cilvēktiesību nodaļu saglabāšanu visos ģeogrāfiskajos direktorātos un ES delegācijās pasaulē.

Dažas no šīm idejām var būt ietvertas juridiskajā lēmumā un deklarācijā, citas parādīsies vēlāk, un es nevēlos vēl vairāk to aizkavēt, bet, kā šis Parlaments uzzināja, slēdzot Cilvēktiesību apakškomiteju tikai tādēļ, lai to izveidotu no jauna, cilvēktiesību integrācijas jautājums ir vieglāk apspriežams nekā izdarāms.

Tāpēc, kad Augstā pārstāve apņemas veikt cilvēktiesību iekļaušanu, esmu pilnībā pārliecināts, ka viņas apņemšanās ir patiesa, bet, nosaucot to par zelta pavedienu, kas stiepjas cauri viņas jaunajam dienestam, šis Parlaments vēlas sadarboties ar viņu, lai nodrošinātu, ka šis pavediens neizstiepjas vai nepaslēpjas vīlē.

Marietje Schaake (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, es arī gribētu paust atzinību kolēģiem, ar kuriem darbojamies cilvēktiesību jomā. Tā tiešām ir patīkama sadarbība tik svarīgā jautājumā.

Nevaru iedomāties svarīgāku brīdi Eiropas atbildības izskatīšanai par šo, ja runa ir par cilvēktiesībām pasaulē. Es tikai vēlos uzsvērt, ka mēs kā Eiropas Parlamenta visu politisko grupu deputāti Eiropas iedzīvotāju vārdā nesam nākuši klajā ar rakstisku deklarāciju, paužot atbalstu Irānas iedzīvotājiem un viņu aicinājumam ievērot cilvēktiesības. Mēs nesam tikāties ar *Nazanin Afshin-Jam*, cilvēktiesību aktīvistu, kura cenšas panākt nāvēsoda atcelšanu bērniem. Šis ir tikai viens atgādinājums par cilvēku brutālu rīcību citam pret citu un darbībām, kuras mums ir jāpārtrauc.

Ārējās darbības dienests sekmēs efektīvāku un saskaņotāku Eiropas ārpolitiku, un cilvēktiesības ir pelnījušas pastāvīgu uzmanību integrētā un visaptverošā veidā. Diemžēl ir novērojama bēdīga konkurence starp ģeogrāfiskajām teritorijām, kurās notiek cilvēktiesību pārkāpumi, kā arī horizontālas problēmas — piemēram, saistībā ar sieviešu tiesībām un vārda brīvību —, kurām ir jāpievērš uzmanība, jo šīs tiesības tiek pārkāptas.

Irānas režīms ir kā piemērs visiem šiem pārkāpumiem. Irāna ir mūsu politiskajā dienaskārtībā, bet starptautisko kopienu galvenokārt uztrauc kodolieroču problēma. Lai cik liels arī nebūtu šis izaicinājums, mēs nedrīkstam pieļaut, ka šī ir cilvēktiesību spēle, kurā viena puse vinnē to, ko otra zaudē. Sankcijas piespriedīs ANO un Eiropas Savienība, bet es neesmu pārāk optimistiski noskaņota par to, vai tas dos konkrētus rezultātus. Pilnvarojot iedzīvotājus un uzskatot viņu tiesības par autonomi likumīgām, arī var sekmēt augšupējas reformas. Pagaidām šķiet, ka vietējā opozīcija Irānas režīmu ietekmē vairāk nekā starptautiskās sankcijas, tāpēc šis ir nepārprotams rādītājs.

Šonedēļ aprit gads, kopš Irānā notika prezidenta vēlēšanas, un tās iezīmē sākumu atjaunotiem un brutāliem režīma pasākumiem pret savu tautu. Pērn šis režīms atņēma minimālās brīvības, kas iedzīvotājiem vēl bija palikušas, un burtiski apklusināja opozīciju. Daudzi bēga, un viņiem rastos iespēja, ja vien viņus Eiropā uzņemtu kā cilvēktiesību aizstāvjus un disidentus. Viņus varētu uzskatīt par mūsu politiku izstrādes aktīviem, nevis tikai uztvert kā apdraudējumu vai nastu. Tāpēc es gribētu mudināt jūs, Augstā pārstāve...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Esmu ļoti priecīgs, ka *Ashton* kundze joprojām ir sēžu zālē kopā ar mums, jo es to uztveru kā ieinteresētību cilvēktiesību problēmās. Tas tiesa, ka mums Eiropā ir atšķirīga pieeja ģeopolitiskām, sociālām un politiskām problēmām, bet cilvēktiesību jautājumos mums ir jābūt vienotai nostājai par spīti atšķirībām, ko rada mūsu valstiskā vai partejiskā piederība. Tam ir jābūt kam vienojošam.

Tomēr ir visai absurdi, ka mēs nevaram aizstāvēt vai aizsargāt pat tos, kurus apbalvojam. Saharova balvas ieguvējs 2006. gadā *Alexander Milinkiewicz* pašlaik savā valstī saskaras ar uzbrukumiem un represijām. Pērnā gada Saharova balvas ieguvēji *Oleg Orlov* un *Lyudmila Alexeyeva* savā valstī arī saskaras ar iestāžu īstenotiem uzbrukumiem un represijām.

Es aicinu *Ashton* kundzi un mūs visus — bet galvenokārt *Ashton* kundzi — aizstāvēt visus cilvēktiesību aizstāvjus un jo īpaši tos, kuriem esam piešķīruši balvas.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Mēs bieži veicinām cilvēktiesību aizsardzību, jo uzskatām tās par vispārējām un par kaut ko tādu, kas pienākas visiem. Turklāt mēs nedrīkstam pārtraukt cilvēktiesību veicināšanu pasaulē. Tomēr mums vajadzētu paturēt prātā, ka, aicinot rīkoties cilvēktiesību vārdā valstīs, kur notiek to pārkāpumi, mēs uzņemamies zināmu atbildību — atbildību par drosmīgu un labu cilvēku likteni, kurus mēs saucam par cilvēktiesību aizstāvjiem.

Paši cilvēktiesību aizstāvji reizēm kļūst par šo tiesību pārkāpumu upuriem, un tas notiek arī tad, kad viņi veic savus pienākumus. Šādi gadījumi ietver slepkavības, nāves draudus, aizvešanu, nolaupīšanu, patvaļīgus arestus, aizturēšanu un spīdzināšanu. Mūsu pienākums ir palīdzēt tiem, kuri riskē ar veselību, brīvību un dzīvību, aizstāvēt vērtības, kuras mēs gribam padarīt vispārēji saistošas. Mēs nedrīkstam pamest šos cilvēkus novārtā.

Mums ir vajadzīga simboliska, emocionāla un morāla rīcība, bet mums vajag arī juridisku, politisku un diplomātisku rīcību. Šie jautājumi ir neatliekami, jo cilvēktiesību aizstāvji tiek nogalināti. Piemēram, rīt mēs apspriedīsim kongojiešu aktīvista *Floribert Chebeya Bahizire* nāvi; viņš gāja bojā pirms pāris dienām, 2. jūnijā. Tas notiek mūsu acu priekšā.

María Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šajās kopīgajās debatēs es atsaukšos uz rezolūcijas priekšlikumu par tādu preču tirdzniecību, ko varētu izmantot spīdzināšanai; šo rezolūcijas priekšlikumu pieņemsim rīt. Tā ir iespēja papildināt Padomes Regulu (EK) Nr. 1 236/2005, un, lai arī tas ir starptautisks piemērs, mums vajadzētu censties uzlabot gan tās piemērošanu, gan formulējumu.

Saistībā ar tās piemērošanu mums ir jāapsveic tās septiņas dalībvalstis, kas ir ievērojušas prasību iesniegt gada ziņojumus par atļaujām attiecībā uz šīm precēm, un tās 12 dalībvalstis, kas ievieša atbilstošās krimināltiesību normas noteiktajā termiņā. Pārējām dalībvalstīm vajadzētu sekot to piemēram un sekmēt pārredzamību šajā jomā.

Attiecībā uz formulējumu — ir pienācis laiks atjaunināt to II pielikuma preču sarakstu, kuru tirdzniecība ir aizliegta, lai preces ar līdzīgu iedarbību tām, kuras jau ir aizliegtas, tiktu iekļautas aizliegto preču sarakstā, kā to mēneša beigās ierosinās Spānijas prezidentūra. Tas pieliks punktu pašreizējai situācijai, kas pieļauj tirdzniecību ar līdzīgas iedarbības precēm tāpēc, ka, precīzāk sakot, tas ir likumīgi.

Par ES starptautiskās identitātes simbolu ir jāklūst tam, ka nekādu Eiropas aizsardzības vai divējāda lietojuma ekipējumu nedrīkst izmantot darbībām, kas izjauc mieru, stabilitāti vai drošību, un galvenokārt to nedrīkst izmantot represīviem mērķiem vai cilvēktiesību pārkāpumu gadījumos. Mūsu rīcībā ir labs instruments, lai to nodrošinātu.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, līdzīgi iepriekšējai runātājai es gribētu īsu brīdi parunāt par regulu attiecībā uz aizliegumu tirgot spīdzināšanai izmantojamās preces. Mēs tādus spīdzināšanas instrumentus tagad varam redzēt viduslaiku vēstures muzejos. Skatoties uz tiem, uzmetas zosāda, bet galu galā tā nav tikai pagātne un vēsture; tie ir sastopami arī mūsdienās, jo pasaulē joprojām notiek spīdzināšana, un diemžēl šādi gadījumi notiek arī Eiropas Savienības valstīs. Šajā saistībā aizliegums tirgot preces, kas lietojamas spīdzināšanai, ir īpaši svarīgs. Eiropas Savienībai ir jācīnās pret spīdzināšanu visos tās veidos. Aizliegums tirgot preces, kas lietojamas spīdzināšanā, ir jāpiemēro pēc iespējas konkrētāk.

Centieni attaisnot spīdzināšanu, piemēram, kā metodi cīņā pret terorismu ir satraucoši. Tas noteikti ir nepareizais ceļš, jo, tiekot spīdzināti, cilvēki atzīsies tajā, ko nav darījuši, kamēr īstais vaininieks bieži vien paliks nesodīts. Tāpēc es gribētu izteikt aicinājumu, lai panāktu, ka Eiropas Savienībā tiešām strikti tiek ievērota šī regula un spīdzināšanas aizliegums.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Cilvēktiesību aizstāvjiem ir ne tikai jāpievērš īpaša uzmanība, bet arī jāsniedz praktiska mūsu palīdzība, lai nodrošinātu, ka ievērošana un uzmanība nenāk par velti. Manuprāt, ir būtiski, ka Parlaments pauž viedokli šajos jautājumos, un es apsveicu *Hautala* kundzi ar iniciatīvu un lieliski paveiktu darbu. Tā kā ziņojumā ir apkopoti

vajadzīgie pasākumi visos sīkumos, es gribētu tikai apspriest jautājumu par to, kas Eiropas Savienībai ir jādara, lai tā spētu piedāvāt efektīvu un ļoti ātru atbalstu cilvēktiesību aizstāvjiem, kuriem tas ir vajadzīgs. Tieši ātrumam un efektivitātei bieži ir vislielākā nozīme, ja gribam aizsargāt viņu personīgo veselību vai pat glābt viņu dzīvības. Atbalsts cilvēktiesību aizstāvju darbam ir tikai viens cilvēktiesību aizstāvības aspekts. Tāpēc ir būtiski, lai tad, kad būs noteikta Eiropas Ārlietu dienesta struktūra, cilvēktiesības uzskatītu par tikpat svarīgām un lai atsevišķu cilvēktiesību iekļaušana šajā darbā būtu noteicošā; tā ir viena Lisabonas līguma radīta iespēja, kā to norādīja arī *Ashton* kundze. Tagad ir jūsu kārtā; jūsu ziņā ir radīt tam praktiskus priekšnoteikumus.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, runājot par cilvēktiesībām, parasti tiek teikts daudz cēlu vārdu. Ar darbiem ne vienmēr ir tik skaisti. Tāpēc es ļoti gribētu atbalstīt tos Parlamenta paziņojumus un materiālus, kas lielā mērā pievērta uzmanību tam, ka Eiropas Savienībā ir nepieciešama pragmatiska rīcība. Ir īpaši svarīgi atbalstīt cilvēktiesību aizstāvjus efektīvāk, nekā esam to darījuši. Mums ir īpaši pienākumi pret šiem drosmīgajiem cilvēkiem. Šajā sakarā es gribētu uzdot *Ashton* kundzei divus konkrētus jautājumus, jo, manuprāt, šī ir svarīga problēma.

Pašlaik Eiropas Savienībā tiek gatavots ES Vīzu kodekss. Tas vēl nav gatavs. Šajā saistībā es gribētu jautāt, vai kodekss reglamentēs vīzu izsniegšanu cilvēktiesību aizstāvjiem situācijās, kad viņu dzīvībām draud briesmas?

Pašlaik tiek veidotas ES pārstāvniecības. Vai šajās jaunajās pārstāvniecībās jau ir sadarbības koordinatori, kas būtu iesaistīti...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jacek Protasiewicz (PPE). – (PL) Sākumā es gribētu pateikties *Hautala* kundzei un apsveikt viņu ar ziņojumu. Arī es atzinīgi vērtēju *Ashton* kundzes šajās debatēs teikto par to, ka cilvēktiesību ievērošanas problēma ir un būs Eiropas ārpolitikas uzmanības centrā.

Tomēr mani uztrauc mūsu Kopienas pasivitāte gadījumos, kad šīs tiesības tiek pārkāptas, jo īpaši, ja tas notiek tuvējās valstīs, piemēram, nesen Krievijā un pēdējā laikā arī Baltkrievijā. Atgādināšu, ka Baltkrievijā nāvessods joprojām nav atcelts. Politiskajiem oponentiem piespriež ilgus cietumsodus, un iedzīvotāju sabiedriskais darbs neatkarīgu nevalstisko organizāciju vārdā veicina iestāžu īstenotu vajāšanu, un tas notiek par spīti oficiālajam dialogam starp Baltkrievijas iestādēm un Eiropas Komisiju, kas vairāk nekā gadu norisinās tieši par šo tematu — cilvēktiesību ievērošana.

Mūsu politikai — un tas ir viegli saskatāms — ir jābūt efektīvākai, un jo īpaši *Ashton* kundzei ir jāreaģē ātri un izlēmīgi, sevišķi tad, kad citām ES iestādēm tas neizdodas, kā tas notika pašreizējās Spānijas prezidentūras pilnvaru laikā, kas diemžēl bija ļoti neaktīva cilvēktiesību jomā.

Rīt ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē mēs balsosim par šo rezolūciju, un es ceru, ka rezolūcijā būs konkrētāka atsauce uz nesenajiem nepatīkamajiem notikumiem Krievijā, bet Baltkrievijas gadījumā pašlaik ar vārdiem vien nepietiek. Mums ir jāizmanto Austrumu partnerības piedāvātie instrumenti, kā arī citi finanšu un ekonomiska rakstura instrumenti...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es sāksu ar pateicību *Hautala* kundzei par viņas ziņojumu, kas ir gan sīki izstrādāts, gan visaptverošs. Es piekrītu, ka Eiropas Savienības kā pasaules cilvēktiesību aizstāvju aizsargātājas nostāja ir cieši saistīta

ar tās iekšējo principu attiecībā uz cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu. Tāpēc es atbalstu ziņojumā minēto par vietējo sadarbības koordinātoru iecelšanu Eiropas misijās. Turklāt es piekrītu ieteikumiem attiecībā uz cilvēktiesību situācijas izvērtēšanu trešās valstīs. Cilvēktiesību izvērtēšana ir būtiska valstīs, kurām ir tirdzniecības sakari ar ES. Sankciju piemērošana trešām valstīm, kurās notiek nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, ir jāveic apņēmīgāk.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Eiropas Savienība, bez šaubām, ir pasaules līdere cilvēktiesību aizsardzībā, kas ir demokrātijas neatņemama daļa. Tomēr tas nozīmē, ka mums ir daudz saistību un pienākumu pret pasauli.

Cilvēktiesību aizstāvji cieš no vajāšanas, tirānijas un bieži arī no fiziskas vardarbības, un tāpēc man prieks, ka *Hautala* kundze ir iesniegusi šādu ziņojumu. Mums vajadzēja būt vadošajiem šajā jomā pēc Lisabonas līguma pieņemšanas, jo īpaši, izmantojot ES pārstāvju trešās valstīs. Pagaidām mums nav izdevies to panākt, un tāpēc mums saskaņā ar jaunajām pilnvarām ir jāizmanto visi instrumenti cilvēktiesību situācijas uzraudzībai un cilvēktiesību aizstāvju atbalstam. Visās valstīs, kurās ir Komisijas biroji, ir jāieceļ profesionāli politiskie pārstāvji, kuru dienaskārtības prioritātes būtu cilvēktiesības un demokrātija. Es vēlreiz gribētu pateikties referentei.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, ja gribam, lai cilvēktiesību ievērošanas jautājumā mūs sadzird ārpus Eiropas Savienības, tad vispirms pamēģināsim būt nevainojami savās mājās.

Eiropas Savienība ir nolēmusi pievienoties Eiropas Cilvēktiesību konvencijai kā savienība. Šis pārliecinošais un simboliskais žests, cerams, apliecina 27 dalībvalstu gribu vēl vairāk satuvināties pienākumu ievērošanā, ko nosaka dalība Eiropas Padomē.

Manuprāt, tas nozīmē, ka 27 dalībvalstīm ir jāapņemas ievērot visus Strasbūras Cilvēktiesību tiesas spriedumus. Augstās pārstāves kundze, vai jūs būtu gatava likt visām ES dalībvalstīm piekrist turpmāk ievērot visus Cilvēktiesību tiesas spriedumus un apspriesties ar mūsu Parlamentu par tiem? Tas palīdzētu izbeigt mūsu savādo uzvedību, moralizējot attiecībā uz pārejiem un neievērojot savus pienākumus, un ar „pārejiem” tiek domātas tās mazliet vairāk par divdesmit valstīm, kas nav Eiropas Savienībā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es gribētu pateikties *Hautala* kundzei par viņas lielisko iesniegto ziņojumu. Tajā viņa uzsver Eiropas Savienības rīcībā esošos instrumentus cilvēktiesību aizsardzībai un jo īpaši vienu instrumentu, kas man šķiet būtisks, proti, cilvēktiesību klauzulu, kas ir iekļauta visos tirdzniecības nolīgumos.

Šodien es gribētu parunāt par 28. jūniju. Šajā datumā, kas būs pēc pāris dienām, tiks atzīmēta pirmā gadadiena kopš valsts apvērsuma Hondurasā, un svinības notiks uz Hondurasas iedzīvotāju ciešanu fona, jo kopš vēlēšanām, kad pie varas nāca *Porfirio Lobo*, vardarbība nav rimusies: vardarbība pret sievietēm, pret cilvēktiesību aizstāvjiem un žurnālistiem, no kuriem daži ir nogalināti.

Šodien, par spīti protestiem, Dienvidamerikas valstu savienība (*UNASUR*) pretojas Eiropas Savienībai un ASV, kuras plāno atsākt tirdzniecības sakarus, it kā nekas nebūtu noticis. Es gribētu aicināt Eiropas Savienību būt modrai un izmantot instrumentus...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, baronese Ashton! Eiropas Savienībā tiek pārkāptas cilvēktiesības, un cerams, ka mēs kaut ko varam darīt lietas labā, jo tas ir kas vēra ņemams.

Es gribētu pievērst jūsu uzmanību apstākļiem Grieķijas Korydallos cietumā. Tas ir vienīgais cietums Grieķijā, kur ārstvalstnieki tiek turēti apcietinājumā. Lielbritānijas pilsoņi, kas izdoti Grieķijai, gandrīz neizbēgami nonāk Korydallos.

Mans vēlētājs, Andrew Symeou, Korydallos pavadīja 11 mēnešus, gaidot tiesu. Tagad viņš ir atbrīvots pret galvojumu, bet, cik man zināms, vēl sešiem Lielbritānijas valstspiederīgajiem draud izdošana un gandrīz neizbēgams ieslodzījums tur.

Jūs jau droši vien zināt, ka tādas organizācijas kā „Amnesty International” un „Fair Trials Abroad” nosoda Korydallos kā cietumu, kurā ir vissliktākie apstākļi pasaulē, kas ir Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 3. panta nepārprotams pārkāpums.

Vai jūs man piekřitat, ka...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Catherine Ashton, Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārlietās. – Priekšsēdētāja kungs, tiem deputātiem, kuri nevarēja pabeigt savas runas, gribu teikt, ka, protams, allaž priecājos, ja Eiropas Parlamenta deputāti ar mani sazinās, lai ierosinātu konkrētus jautājumus.

Es tikai gribu teikt, ka, izdarot secinājumus vismaz no dzirdētā, es ļoti atzinīgi vērtēju to, ka mums ir bijusi iespēja piedalīties šajās debatēs. Reizēm svarīgāko mūsu darbā aizēno steidzamākais, un es tiešām uzskatu, ka šim Parlamentam ir izšķiroša nozīme, gādājot par to, lai mēs paliktu uzticīgi pamatvērtībām, kas noteiktas Lisabonas līgumā, un es citēju: „Cilvēka cieņa, brīvība, demokrātija, vienlīdzība, tiesiskums un cilvēktiesības, tostarp minoritātes pārstāvošu cilvēku tiesības.” Tas zināmā mērā ir Ārējās darbības dienesta lozunga, gluži kā tam vajadzētu būt lozungam attiecībā uz visu, ko darām kā Eiropas Savienība un tās dalībvalstis.

Vairāki cienjami deputāti runāja par cilvēktiesību aizstāvjiem un to, cik lielā mērā svarīgi ir turpināt dialogu ar viņiem. Es jau esmu paudusi skaidru nostāju, ka mēs, kur vien varam, strādājam, lai tiktos ar cilvēktiesību aizstāvjiem; visur, kur dodos, es cenšos uzaicināt cilvēktiesību aizstāvjus uz tikšanos Briselē, manā birojā. Mēs turpināsim to darīt. Tā ir Ārējās darbības dienesta darba kārtības neatņemama daļa.

Zinu, ka V. De Keyser kundze nevar pašlaik būt te, bet es tiešām piekřitu viņas viedoklim attiecībā uz vēlēšanu novērošanu. Mums vēlreiz ir jāapsver iespēja izstrādāt saskaņotāku stratēģiju gan attiecībā uz gatavošanos vēlēšanu novērošanas misijām, gan arī uz labāku pēcvēlēšanu notikumu novērošanu. Viņas darbs vēlēšanu novērošanā Sudānā lielā mērā saskan ar to, kā es to gribētu veikt, kad dienests uzsāks darbu, lai tādējādi mēs darbotos arvien labāk un efektīvāk izmantotu informāciju un savas zināšanas.

Tāpat esmu aprakstījusi, ka cilvēktiesībām ir jābūt pavedienam, kas mūs saista visās mūsu attiecībās. Tās ir svarīgas vērtības, kas pastāvīgi jāattiecina uz cilvēkiem, lai kur viņi arī būtu, bet mums ir jābūt drošiem, ka saprotam to nozīmi un to, kā mums jāpanāk to īstenošana. Nav runas par īpašām tiesībām, bet par iespēju cilvēkiem izmantot tiesības, kas viņiem pienākas. Reizēm tas nozīmē, ka mums ir jāizpēta, kā vislabāk sniegt atbalstu cilvēkiem. Cienjamie deputāti, kuri, tāpat kā es, ir strādājuši jomā, kas skar cilvēkus ar invaliditāti, zina, ka cilvēktiesību piemērošana invalīdiem patiesībā liek mums veikt pozitīvas

izmaiņas. Reizēm tā notiek citās pasaules malās un arīdzan kopienās, bet arī mums ir vajadzīgs šāds nemainīgs līmenis, kam vairāki cienjami deputāti pievērsa uzmanību.

Deklarācijā par politisko atbildību, kas iezīmēs mūsu darbību, kad Ārējās darbības dienests būs uzsācis darbu, esmu paredzējusi uzlabot informācijas apmaiņu un piekļuvi dokumentiem, kas, cerams, palīdzēs cienījamiem deputātiem, kuri izteica komentārus par šo tematu.

Attiecībā uz struktūru — es vēl to apspriežu, bet es nepiekritīšu struktūrai, kas mums traucē darboties cilvēktiesību jomā tik efektīvi, kā man to gribētos. Mēs gādāsim, lai cilvēktiesības būtu iekļautas visu delegāciju darba kārtībā, bet, manuprāt, ar to būtu jānodarbojas visiem. Tas nav nekāds zelta pavediens, ja mēs to vienkārši ieliekam lādē ar nosaukumu „Cilvēktiesības” un novietojam to stūrī. Es pārāk bieži to redzu organizāciju darbībā, un Ārējās darbības dienestā tā nebūs. Tam ir jābūt nepārprotamam aspektam manā un pārējo iesaistīto darbībā.

Zemke kungs, es gribētu pieminēt jūsu teikto par Vīzu kodeksu. Komisija tiešām ierosināja priekšlikumu, ar ko būtu paveikts tas, ko jūs, manuprāt, vēlaties. Diemžēl to neatbalstīja visas dalībvalstis. Mēs būtu pateicīgi par jebkādu lobēšanu, ko Eiropas Parlaments var īstenot dalībvalstīs. Mēs turpinām darboties tālāk, bet mums ir jāpanāk visu dalībvalstu atbalsts, tāpēc es ceru, ka jūs apsvērsiet aicinājumu censties mums palīdzēt šajā jautājumā.

Runājot par pievienošanos Eiropas Cilvēktiesību konvencijai — tas ir svarīgs mērķis, pilnīgi noteikti saskaņā ar Lisabonas līgumu, un mēs priecājamies, ka mums ir pilnvaras, lai varētu to paveikt. Bet tas tiks darīts paralēli ar katrai dalībvalstij paredzētajiem pienākumiem attiecībā uz dalību.

Visbeidzot, vēlreiz paldies par šīm svarīgajām debatēm. Es īpaši ieklausījos vērtīgajos komentāros, kuri man rādīs ceļu turpmāk, un es vēlreiz izsaku atzinību Cilvēktiesību komitejai par paveikto darbu.

Heidi Hautala, *referente*. – Priekšsēdētāja kungs, es gribētu pateikties visiem par šo ārkārtīgi interesanto viedokļu apmaiņu, kas, manuprāt, arī ielika labus pamatus Augstās pārstāves un mūsu Parlamenta sadarbībai cilvēktiesību jomā.

Ir pateikts daudz kas svarīgs. Manuprāt, vispirms, lai iegūtu ticamību, mums ir jāizmanto viena mēraukla līdzīgu situāciju izvērtēšanai pasaulē, protams, saprotot, ka var būt dažas nianse un atšķirības, bet mums nevajadzētu nonākt situācijā, kad kādās valstīs risinām cilvēktiesību problēmas, bet citās — nepievēršam tām uzmanību.

Vēl es esmu pārliecināta, ka mums ir jāspēj saskatīt problēmas Eiropas Savienībā, lai iegūtu lielāku teikšanu par cilvēktiesībām pasaulē. Eiropas Savienībā ir cietumi, kuros ir neticami slikti apstākļi. Spīdzināšanas priekšmetu piemērs apliecina, ka mums vēl ir tālu līdz pilnībai. Mēs nespējam īstenot savas gaidas un pienākumus.

Es arī uzskatu, ka tuvākajā nākotnē mums vajadzētu drosmīgi aplūkot dažu dalībvalstu ieguldījumu un iesaistīšanos CIP cīņā pret terorismu. Zinu, ka tas ir delikāts temats, bet domāju, ka mums ir jābūt gana drosmīgiem, lai to vēlreiz izskatītu.

Goerens kungs ierosināja lielisku domu par to, ka pēc pievienošanās Eiropas Cilvēktiesību konvencijai 27 dalībvalstīm vajadzētu apņemties īstenot Cilvēktiesību tiesas spriedumus. Manuprāt, tas būtu mazākais, ko varam darīt, lai dotu pozitīvu ieguldījumu.

Visbeidzot, es gribētu teikt, ka Eiropas Parlamentam ir jaunas pilnvaras. Mums tās ir prasmīgi jāizmanto cilvēktiesību veicināšanā. Tirdzniecības politika katrā ziņā ir aspekts, kas mums jāaplūko tuvāk, lai saprastu, ko varam darīt, tāpēc paldies, *Moreira* kungs, par ieguldījumu šajās debatēs.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus ⁽⁴⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Oana Antonescu (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Savienība īpašu nozīmi piešķir cilvēktiesību ievērošanai — gan šaipus, gan viņpus ES robežām.

Eiropas Savienības desmitais ikgadējais ziņojums par cilvēktiesībām pasaulē 2008. gadā, kuru izstrādājusi Padome un Komisija, sniedz pārskatu par darbībām, ko veic Eiropas Savienības iestādes attiecībā uz cilvēktiesībām ES un ārpus tās.

Es uzskatu, ka Komisijai un Padomei ir jāpieliek lielākas pūles, lai uzlabotu Eiropas Savienības spēju ātri reaģēt uz cilvēktiesību pārkāpumiem trešās valstīs. Patiesībā cilvēktiesību veicināšana, kas ir viens no galvenajiem mērķiem Eiropas Savienības kopējā ārpolitikā un drošības politikā (KĀDP), kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 11. pantā, ir precīzi jāpiemēro kā daļa no dialoga un sakariem, ko ES iestādes nodibina ar jebkuru pasaules valsti.

Komisijai ir jānudina Eiropas Savienības dalībvalstis un trešās valstis, ar kurām šobrīd notiek pievienošanās sarunas, parakstīt un ratificēt visas Apvienoto Nāciju Organizācijas un Eiropas Padomes galvenās konvencijas, kas attiecas uz cilvēktiesībām, un tām pievienotos iespējamajos protokolus, kā arī sadarboties, izstrādājot starptautiskas procedūras un mehānismus, kas attiecas uz cilvēktiesībām.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), rakstiski. – (PL) Cilvēktiesību aizsardzība un veicināšana ir Eiropas Savienības prioritāte. Situācija ne tuvu nav ideāla, bet ES nav padevusies cīņā par cilvēktiesību ievērošanu pasaulē. Baltkrievija, Jemena, Namībija, Gvatemala — to valstu saraksts, ar kurām ES runā par cilvēktiesību problēmām, diemžēl ir iespaidīgs.

2007. gadā tika izveidots Eiropas Demokrātijas un cilvēktiesību instruments (EIDHR), ar ko finansē pilsoniskās sabiedrības vadītus projektus tiesiskuma un demokrātijas veicināšanai. Piemēram, vēlēšanu sistēmas reforma Čādā bija iekļauta EIDHR darba kārtībā ar EUR 5 miljonu lielu finansējumu.

Kā jau var iedomāties, visefektīvākā ES darbība šajā jomā ir saistībā ar ES kandidātvalstīm. Piemēram, daudzas pozitīvas pārmaiņas ir manītas Horvātijā un Turcijā. Horvātija ir ratificējusi svarīgākās starptautiskās konvencijas un sadarbojas ar Starptautisko Kara noziegumu tribunālu bijušās Dienvidslāvijas lietā. Bet Turcija ir sākusi pievērst lielāku nozīmi tam, lai apkarotu savas ierastās problēmas, piemēram, bērnu darbu.

(4) Sk. protokolu

Šie pasākumi nedrīkst aptumšot faktu, ka būtiski ir vēl lielāki centieni cilvēktiesību veicināšanā. Pašreizējā dramatiskā situācija Kirgizstānā tam ir skumjš pierādījums.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropas Savienība un tās iestādes pie katras izdevības mums atgādina par to, kā tās raizējas par cilvēktiesību ievērošanu pasaulē. Tiesību akti šajā jomā ir atrodamī visos līgumos un citos stratēģiskajos dokumentos. Es no sirds atbalstu visas iniciatīvas, kas minētas *Hautala* kundzes ziņojumā. Tomēr es gribētu izmantot izdevību, lai paustu savu nepārprotamo iebildumu pret Eiropas Parlamenta rīcības trūkumu saistībā ar pašreizējo stāvokli, kādā ir poļu minoritāte Lietuvā. Sākumā jāmin problēma ar Lietuvas ētikas komisijas galveno ierēdni, kas uzsāka izmeklēšanu saistībā ar Eiropas Parlamenta deputātu no Lietuvas, *Valdemar Tomaševski*, kurš aizstāvēja Lietuvā dzīvojošos poļus un pievērsa uzmanību tam, ka Lietuva neievēro starptautisko konvenciju noteikumus par nacionālo minoritāšu tiesību aizsardzību, jo īpaši valodas tiesību jomā. Cik ilgi Parlaments ļaus apklusināt savus deputātus? Cita problēma ir radusies saistībā ar Lietuvas parlamenta pašreiz veiktajiem pasākumiem izglītības likumā, kuru mērķis ir ierobežot poļu valodas mācīšanu Lietuvas poļu skolās. Vai Parlaments vilcināsies tik ilgi, līdz šīs skolas slēgs?

Monica Luisa Macovei (PPE), rakstiski. – Ir daudz gadījumu, kad cilvēktiesību aizstāvju ģimenes locekļi (dzīvesbiedri, bērni, vecāki) paši saskaras ar cilvēktiesību pārkāpumiem, tajā skaitā ar slepkavībām, nāves draudiem, aizvešanu un nolaupišanu, patvaļīgu arestēšanu, neslavas celšanu, darba zaudēšanu un citām ar vajāšanu vai iebiedēšanu saistībām darbībām. Šīs darbības rada baiļu gaisotni viņu kopienā un traucē veikt darbu. Atbalstam viņu ģimenēm ir jābūt kam vairāk par vīzu piešķiršanu ārkārtas situācijās. Nepietiekami aplūkotas ir šo ģimeņu īstermiņa, gan arī ilgtermiņa vajadzības. Reizēm cilvēktiesību aizstāvju maksātā cena ir ļoti augsta. Aizturēšana, reizēm slepkavības — tas rada sāpes un izdzīvošanas problēmas viņiem un viņu ģimenēm. Mūsu pienākums ir viņiem palīdzēt. ES politikas nostādņiem un instrumentiem vajadzētu būtiski izskatīt grūtības, kas šīm ģimenēm rodas savās valstīs. Efektīvām stratēģijām vajadzētu sniegt reālu atbalstu un palīdzēt šīm ģimenēm atrisināt savas problēmas, nodrošinot efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus, arī morālo atbalstu un pajumti, vajadzētu palīdzēt no jauna integrēties sabiedrībā un atrast darbu, kā arī piešķirt ārkārtas līdzekļus. Šī pieeja pārtrauks nežēlīgos pasākumus, kas tiek vērsti pret ģimenēm, lai neļautu aizstāvjiem turpināt darbu, kā arī uzlabos cilvēktiesību kampaņu efektivitāti.

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Par spīti tam, ka sieviešu un vīriešu vienlīdzības tiesības ietilpst cilvēktiesību jomā un Eiropas Savienības vērtību skalā, joprojām ir manāma ievērojama nevienlīdzība politiskajās norisēs un sieviešu ikdienas dzīvē. Izglītība būtiski ietekmē vīriešu un sieviešu iespējas un izvēli — tā atver durvis uz darba tirgu un ir izšķirošs aspekts ienākumu un karjeras attīstībā. Par spīti tam, ka gandrīz 60 % ES dzīvojošo sieviešu ir ieguvušas augstāko izglītību, pašlaik viņām ir lemts strādāt mazvērtīgākos darbos un amatos nekā vīriešiem.

Pēdējos piecos gados mēs tiešām esam guvuši panākumus sieviešu un vīriešu ekonomiskās neatkarības jomā, un sieviešu nodarbinātības līmenis ir sasniedzis gandrīz 60 %. Tomēr tajā pašā laikā nav samazinājusies plaisa starp sieviešu un vīriešu atalgojumu. Saskaņā ar 2007. gada datiem sievietes saņēma vidēji par 17 % mazāk nekā vīrieši (dažās valstīs šis skaitlis sasniedz pat 30 %). 2007. gads bija ekonomiskās izaugsmes gads. Drīz uzzināsim, cik lielā mērā plaisa ir paplašinājusies krīzes dēļ. Ņemot vērā situācijas nopietnību, mums ir jāpieliek lielākas pūles Eiropas Savienībā, jāiztiek bez sausas retorikas par sieviešu un vīriešu atalgojuma atšķirības mazināšanu un jāizstrādā efektīvi pasākumi, lai apkarotu ar

atalgojumu saistīto diskrimināciju. Es arī atbalstu šo pasākumu ieviešanu dalībvalstīs. Piekritu referentes priekšlikumam samazināt plaisu starp sievietu un vīriešu atalgojumu līdz 0–5 % līmenim 2020. gadā. Manuprāt, mums Eiropā nav jāpieļauj plaisa starp sievietu un vīriešu atalgojumu.

Bogusław Sonik (PPE), *rakstiski.* – (PL) Cilvēktiesību aizstāvjiem visā pasaulē ir būtiska nozīme pamattiesību aizsardzībā un atbalstīšanā, un viņi aktīvi darbojas ik dienu, bieži riskējot ar savām dzīvībām.

Cilvēktiesību aizstāvju atbalstīšana jau sen ir ES ārējo attiecību cilvēktiesību politikas daļa. Nu šī joma ir kļuvusi svarīgāka, ņemot vērā Lisabonas līguma 3. un 21. pantu, kuros cilvēktiesību veicināšana un aizsardzība iekļauta kā ES ārējās darbības galvenais aspekts. Šajā sakarā cilvēktiesību veicināšanai kā pamatvērtībai un kā ES ārlietu politikas mērķim ir jābūt prioritātei. Pašlaik veidotā Eiropas Ārējās darbības dienesta struktūrai un cilvēkresursiem ir attiecīgi jāatspoguļo cilvēktiesību aizsardzības uzraudzības, veicināšanas un atbalsta pasākumu vajadzības.

Manuprāt, ES stratēģijas ļoti būtisks elements šajā jautājumā ir cilvēktiesību aizstāvjiem sniegtais atbalsts, aizsardzība un drošība. Šīs jomas ir jāuzskata par prioritātēm ES attiecībās ar trešām valstīm, un tās ir jāiekļauj visos ES ārpolitikas līmeņos un instrumentos, lai palielinātu ES darbības efektivitāti un ticamību šajā sakarā. Tāpēc es gribētu lūgt ES Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos nodrošināt cilvēktiesību klauzulas efektīvu iekļaušanu starptautiskos nolīgumos un partnerībās, kā arī izveidot īstu mehānismu šīs klauzulas ieviešanai.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski.* – (PT) Cilvēktiesību pārkāpumi diemžēl nemitīgi notiek visā pasaulē. Tāpēc ir būtiski palielināt cilvēktiesību aizstāvju aizsardzības līmeni un uzlabot viņu darba apstākļus, lai viņi varētu sasniegt vēlamos rezultātus. Šie starptautiskie pārstāvji, par kuriem es runāju, cenšas pasargāt cilvēkus no jebkāda veida ļaunprātīgas izmantošanas, ar ko tie var saskarties ikdienā. Aizstāvji riskē ar savām dzīvībām un iezīmē mūsu šeit izstrādāto iniciatīvu un tiesību aktu aprises.

Tā kā viņu darbs neapstājas pie ES teritoriālajām un ģeogrāfiskajām robežām, bet plešas visā pasaulē, mums ir jāapzinās, cik izšķiroša nozīme var būt Eiropas Ārējās darbības dienesta un tā centrālā kontaktpunkta izveidei, uzlabojot šo cilvēku aizsardzību. Tāpēc es uzskatu, ka radikāli pasākumi, piemēram, te ierosinātie, var novest pie reālas un pozitīvas dialogu mijiedarbības, kā arī pie horizontālām un starpvalstiskām politikām, dodot efektīvu ieguldījumu vadošajā un reālajā redzējumā, kas ir ietekmējis Eiropas Savienības darbību cilvēktiesību jomā.

14. Stāvoklis Korejas pussalā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Savienības Augstās pārstāves ārpolitikas un drošības politikas jomā paziņojums par stāvokli Korejas pussalā.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārpolitikas un drošības politikas jomā.* – Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes par Koreju notiek tieši laikā. Es zinu, ka Parlamenta delegācija ir nupat atgriezusies no tās apmeklējuma. Korejas Republika ir ievērojama, līdzīgi domājoša partnere arvien svarīgākā pasaules daļā. Tā ir arī jauna globālā partnere, kas novembrī rīkos G20 augstākā līmeņa sanākumi.

Mūsu divpusējās attiecības attīstās strauji. Mēs nesam pabeidzām sarunas par diviem saistītiem līgumiem: vērienīgu un visaptverošu brīvās tirdzniecības nolīgumu un atjauninātu pamatnolīgumu. Pagājušajā mēnesī parakstītais pamatnolīgums nodrošina pamatu ciešākai sadarbībai tādos galvenajos politiskajos jautājumos kā cilvēktiesības, kodolieroču neizplatīšana, cīņa pret terorismu, klimata pārmaiņas un energoapgādes drošība.

Mūsu attiecībām ar Ziemeļkoreju ir atšķirīgs raksturs. Attiecībā uz ļoti nopietno kodolieroču jautājumu ES pilnībā atbalsta sešu pušu sarunas. Mēs esam skaidri norādījuši, ka progress jautājumā par atteikšanos no kodolieročiem ir priekšnoteikums, lai uzlabotu plašākas attiecības, un, protams, mēs saprātīgi piemērojam sankcijas saskaņā ar ANO Drošības padomes Rezolūcijām Nr. 1718 un Nr. 1874.

Pašreizējos apstākļos mēs nesniedzam normālu palīdzību attīstības jomā, bet mēs piedāvājam humāno palīdzību, koncentrējoties uz neaizsargātām teritorijām un grupām, un mēs izmantojam divpusējo dialogu, lai izdarītu spiedienu uz visiem jautājumiem, kas rada bažas. Par dramatisko situāciju cilvēktiesībās ES ir sākusi paust bargu starptautisku nosodījumu, kam pievienojas arī ANO. Esam secinājuši, ka uzlabojumi attiecībā uz šiem jautājumiem uzlabotu divpusējās attiecības. Līdz šim saņemtā reakcija nav tāda, kā bijām iecerējuši, bet es joprojām uzskatu, ka atklāts dialogs ir vislabākā pieeja.

26. martā mēs piedzīvojām „Cheonan” nogrimšanu, kad gāja bojā 46 cilvēki. Šis šokējošais notikums ir vēl vairāk palielinājis spiedienu uz pussalas. Nogrimšanas izmeklēšanas rezultāti ir ļoti satraucoši, jo īpaši — pierādījumi par Ziemeļkorejas līdzdalību. Pamatojoties uz šiem secinājumiem, es esmu pilnībā nosodījusi šo zvērīgo un bezatbildīgo rīcību.

Korejas Republikas valdība mūs ir pilnībā informējusi par lietas norisi, un tā ir uzsvērusi, ka ES nostāja viņiem ir ļoti svarīga. Esmu šo jautājumu pārrunājusi tieši ar ārlietu ministru un esmu paudusi atzinību par Korejas Republikas iestāžu savaldību. Mēs joprojām cieši apspriežamies ar tām un ar citām ieinteresētajām pusēm par piemērotu reakciju uz ziņojuma secinājumiem. Šajā sakarā mēs atbalstām lietas nodošanu ANO Drošības padomei, ko Korejas Republika arī izdarīja 4. jūnijā. Par spīti nesenažiem šķēršļiem ir svarīgi, lai visas attiecīgās valstis sekmīgāk veicinātu ilgstošu mieru un drošību Korejas pussalā. Cienījamie deputāti, Eiropas Savienība savu darbu veiks pilnībā.

Christian Ehler, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ir prieks dzirdēt Augsto pārstāvi šeit, Parlamentā. Augstā pārstāve, mēs baidījāmies, ka jūs kļūsiat par budžeta vai līgumu eksperti, un mēs jūs sveicam šeit kā mūsu ārpolitikas galveno pārstāvi.

(DE) Mēs pilnībā atbalstām jūsu nostāju attiecībā uz jūsu nepārprotamo paziņojumu par Dienvidkorejas fregates nogremdēšanu. Mūsu Dienvidkorejas partneriem bija ārkārtīgi svarīgi dzirdēt tik skaidru ES nostājas paušanu.

Jūs minējat pamatnolīgumu ar Koreju. Parlamenta delegācija ir nesam atgriezies no Korejas, kur stratēģiskā partnerība tiek uztverta ļoti nopietni. Tur mums teica, ka Koreja veiks ļoti konkrētus pasākumus attiecībā uz pamatnolīguma ieviešanu. Parlaments un jūsu birojs ļoti labi sadarbojās.

Jūs zināt, ka mēs izvēlējamies nedoties uz Ziemeļkoreju. Šis lēmums tika pieņemts ciešā saskaņojumā ar baronesi *Ashton*, jo mēs gribējām, lai šajā jautājumā mūsu nostājas sakrīt. Mums ir svarīgi divi aspekti. Mums šogad ir jāpieņem brīvās tirdzniecības nolīgums. Mēs esam skaidri pateikuši, ka Eiropas automobiļu rūpniecības nozares lobiju šādā mērā izdarītais spiediens ir nepieņemams. Mums Parlamentā ir rūpīgi jāizskata dažu iesaistīto pušu paustās bažas, bet uz Parlamentu izdarītais spiediens nav pieņemams.

Šajā sakarā mums ir svarīgi saņemt tekstu no dalībvalstīm, jo lobīji izdara spiedienu, un Parlaments vēlas tam pretoties. Tomēr mums ir jāsāk rīkot lasījumus Parlamentā, lai līdz gada beigām varētu pieņemt brīvās tirdzniecības nolīgumu.

Kristian Vigenin, *S&D grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, pasaulē ir tikai viena vieta, kur dzelzs priekšgars ir tikpat stiprs kā pirms 20 gadiem. Nestabilā politiskā attīstība, kas dažās bijušās Padomju Savienības valstīs atnesa pārmaiņas un brīvību, kā arī paātrināja pakāpeniskas pārmaiņas kaimiņos esošajā Ķīnā, nesasniedza Korejas Demokrātisko Republiku.

Mūsu Parlaments šodien apspriest vēl vienu ainu ar aizvien pieaugošu spriedzi starp divām valstīm, kam ir kopīga tauta. Šoreiz iemesls ir nogremdēts Dienvidkorejas kuģis, negadījums, ko izraisīja Ziemeļkorejas torpēda, un šo faktu pierādīja kopējā izmeklēšanas grupa.

S&D grupa nosoda šo provokatīvo aktu, kurā bojā gāja 46 cilvēki un kas apdraudēja trauslo mieru un stabilitāti Korejas pussalā. Mēs atzinīgi vērtējam Dienvidkorejas iestāžu atturību, kuras veiksmīgi spēja kontrolēt spriedzes saasināšanos, pirms tā pārtapa bruņotā konfliktā.

Tomēr katrā krīzē ir arī kas pozitīvs. Tā ir galveno dalībnieku uzmanības koncentrēšana un dotā iespēja atjaunot centienus panākt ilgstošus risinājumus. Tāpēc sešu pušu sarunu atsākšanai nav alternatīvas, jo īpaši, ņemot vērā pastāvīgo skaidrības trūkumu attiecībā uz kodolprogrammām KTDR.

Kopīgās rezolūcijas priekšlikums, par kuru rīt balsosim, ir skaidra zīme tam, ka absolūtais vairākums šajā Parlamentā ir vienprātis par jaunāko traģisko notikumu. Tas pats vairākums vēlas redzēt jaunu ES iesaistīšanos centienos panākt stabilitāti un labklājību Korejas pussalā.

Mēs augstu novērtējam un pilnībā atbalstām to, ka netiek pārtrauktas humānās palīdzības programmas ziemeļiem un tirdzniecības sakaru uzlabošana ar dienvidiem, bet mēs ceram uz ko vairāk. Jūsu rokās ir jauni instrumenti un jauni mērķi, un mēs ceram, ka ES turpmākajām sarunām piešķirs jaunu vērtību un dinamiku.

Attiecībās ar nedemokrātiskām valstīm mēs vienmēr saskaramies ar dilemmu par to, kā ar tām runāt. Atstumt un sankcionēt vai iesaistīties un radīt stimulus? Nav viegli noteikt diagnozi un izvēlēties piemērotākās zāles, bet es uzskatu, ka būtu milzīga kļūda Ziemeļkorejas valdību uztvert tā, kā to attēlo Holivudas filmās. Manuprāt, nenovēršami tuvojas pārmaiņu laiks, un viņi to zina.

Tomēr nav kritiskās cilvēku masas starp tiem, kuri pārmaiņas uztver kā iespēju, nevis kā apdraudējumu. Es gribētu ieteikt par galveno mērķi izvēlēties vajadzību kļiedēt bailes no pārmaiņām Ziemeļkorejā. Tas nav viegls uzdevums, bet kopā ar citiem galvenajiem reģiona dalībniekiem mēs varam to īstenot. Tikai tā var izvairīties no līdzīgiem negadījumiem.

Visbeidzot, Augstā pārstāve, ļaujiet uzsvērt mūsu apmierinātību ar jūsu skaidro un savlaicīgo reakciju uz kuģa nogrimšanu, kā arī ar nepārprotamo viedokli, ko šodien paudāt šeit, Parlamentā.

SĒDI VADA: D. WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

Jelko Kacin, *ALDE grupas vārdā.* – (SL) Kopš Korejas kara šajā reģionā nav bijis ļaunāka vai bīstamāka gadījuma par Dienvidkorejas karakuģa „Cheonan” nogrimšanu.

Lai gan uzbrukumā gāja bojā 46 jūrnieki, Dienvidkorejas valdība saglabāja pašcietu un veselo saprātu un, reaģējot atturīgi un aizsargājot Dienvidkorejas valsti, tā tomēr rīkojās izlēmīgi. Zobenu vicināšana, jo īpaši, ja ir iesaistīta kodolieroči, apdraud stabilitāti un mieru Korejas pussalā un plašākā reģionā.

Mēs, Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa, no sirds paužam nožēlu par traģisko negadījumu, kā arī izsakām līdzjūtību un solidarizējamies ar Dienvidkorejas valdību, bojāgājušo jūrnieku ģimenēm un visiem korejiešiem.

Seula atturējās no uzbrucēja nosaukšanas vai apsūdzēšanas, līdz netika veikta visaptveroša un ticama starptautiska izmeklēšana. Man personīgi bija iespēja apskatīt kuģi. Mēs paužam atzinību Dienvidkorejas valdībai par līdz šim padarīto, un mēs lielā mērā atbalstām tās prasību par to, ka šis negadījums ir jāizskata ANO Drošības padomē. Tikai dialogs un sešu pušu sarunu atjaunošana spēs pārliecināt Ziemeļkoreju pārtraukt tās kodolieroču izstrādes programmu un mudinās virzīties uz labāku nākotni.

Tomēr korejiešu attiecību uzlabošanā arī ir nepieciešama mūsu palīdzība. Tāpat mēs zinām, ka Eiropas Savienībai un Dienvidkorejai ir jāuzlabo attiecības visās jomās, jāattīsta sakari tādās jomās kā starptautiskā politika, ekonomika, zinātne, kultūra un izglītība, kā arī jāpalielina apmaiņas studentu un jauno politiķu skaits.

Šoreiz brīvās tirdzniecības nolīguma ratifikācija būtu piemērots vēstījums.

Roger Helmer, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētājas kundze, es esmu dzīvojis un strādājis Korejā, un pagājušajā nedēļā es biju Seulā Eiropas Parlamenta delegācijas sastāvā. Notikumu atstāstu par „*Cheonan*” nogrimšanu dzirdēju tieši no mūsu korejiešu partneriem, un ir pilnīgi skaidrs, ka vainīga bija Ziemeļkoreja. Sprādzieni strīdīgajos ūdeņos notika ārpus kuģa korpusa, nevis iekšpusē, un Ziemeļkorejas torpēdas atliekas tika atrastas jūras dibenā netālu no nogrimušās fregates. Kā pēc pierādījumu izskatīšanas teica kāds informēts komentētājs — ja tie nebija ziemeļkorejieši, tad tiem jābūt marsiešiem!

Izsakot sašutumu par šo kara aktu, neaizmirsīsim par šausmīgo cilvēktiesību stāvokli Ziemeļkorejā: pārtikas, ūdens un elektrības trūkums; aizliegta piekļuve plašsaziņas līdzekļiem; 200 000 cilvēku koncentrācijas nometnēs, kuri mirst no pārstrādāšanās, bada un fiziskas vardarbības; klauvējiens pie durvīm trijos naktī; sods piespriests arī sodāmā bērniem un mazbērniem; atgriezušos bēgļu jaundzimušie pakārti māšu acu priekšā — patiešām, Ziemeļkoreja kopumā ir pārtapusi milzīgā koncentrācijas nometnē.

Iedomājoties viņu īstenotās iekšējās represijas un ārējo pirātismu un agresiju, viņu apņēmīgo dzišanos pēc kodolieročiem, izvairīšanos no sešu pušu sarunām, nemītīgo zobenu vicināšanu un draudus, ir skaidrs, ka ap „dārgo līderi” *Kim Jong Il* esošā kliķe ir neracionāli domājošu un paranoisku psihopātu bars. Tādēļ es izsaku atzinību Parlamentam par kopīgo rezolūciju.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Spriedze Korejas pussalā ir dramatiski palielinājusies, kopš Ziemeļkorejas torpēda nogremdēja Dienvidkorejas kuģi „*Cheonan*”, ko apstiprināja starptautiskā izmeklētāju grupa, kas pētīja sprādziena iemeslu. Manuprāt, Eiropas Savienībai ir jāatbalsta sešu pušu sarunas un jāsaglabā humānās palīdzības programmas un sakaru kanāli ar Ziemeļkoreju. Mums jāpanāk, ka tiek turpinātas debātes par Ziemeļkorejas kodolprogrammas slēgšanu, un jācenšas uzlabot dzīves apstākļus šajā valstī.

Tajā pašā laikā Ķīnas Tautas Republikai un Krievijas Federācijai kā ANO Drošības padomes pastāvīgajām dalībvalstīm un ietekmīgām politiskajām un ekonomiskajām reģiona lielvarām ir jāsadarbojas, lai mazinātu spriedzi, kā arī veicinātu mieru un drošību Korejas pussalā.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Es neesmu bijis Ziemeļkorejā, bet es uzaugu gandrīz tikpat nežēlīgā sistēmā. Pirmos 24 savas dzīves gadus es pavadīju komunistiskā valstī, un es gribētu lūgt Augstajai pārstāvei — jo precīzi zinu, kas tur notiek un par ko es runāju — neļaut sevi maldināt, un, otrkārt, paust izlēmīgāku nostāju. Tomēr jūs un Eiropas Savienība varat rīkoties izlēmīgi tikai tad, ja Komisiju lūdz rīkoties izlēmīgi Eiropas Savienībā, kā arī, ņemot vērā to, ka komunistiskā pagātne joprojām ietekmē daudzas Austrumeiropas valstis. Ja minēšu to, ka ES joprojām ir valodu likumi, ka tiek diskriminētas minoritātes, tiek ieviests tautības likums un ka kolektīvās vainas jēdziens joprojām ir klātesošs Eiropas Savienībā, tad arī jūs sapratīsiet, kāpēc mums trūkst spēka, teikšanas vai ticamības pasaulē, jo Eiropas Savienību neuztver kā ticamu iestādi. Mums neticēs, ja mēs vispirms nesakārtosim paši savu māju.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, pretēji iepriekšējam runātājam, es Korejā esmu bijis vairākkārt pēdējos gados. Es runāju par Ziemeļkoreju. Tā ir bēdīga pieredze, un man šķiet, ka Eiropā notiekošā salīdzināšana ar stāvokli Ziemeļkorejā nav taisnīga. Galu galā runa ir par divām gluži atšķirīgām pasaulēm.

Tomēr es gribētu teikt, lūk, ko: no braucieniem uz Ziemeļkoreju man ir radies iespaids, ka korejiešiem patiesībā ir jārēķinās ar vienu valsti. Tā valsts, ar ko viņiem ir jārēķinās, ir Ķīna, jo tā ir milzīga Korejas kaimiņvalsts, kā arī valsts, bez kuras Korejai būtu ārkārtīgi grūti izdzīvot. Tāpēc sakaros ar Ķīnu — un Eiropas Savienībai ir šādi sakari — es gribētu lūgt, lai mēs pastāvīgi un stingri uzsveram vajadzību palielināt Ķīnas nozīmi tajā, kas pašlaik notiek Korejas pussalā.

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, baronese Ashton! Izstrādātā rezolūcija ir svarīga, un tas ir solis pareizajā virzienā. Ir vajadzīga skaidrība kuģa nogrimšanā, kā arī uzlabojumi attiecībās starp abām korejiešu valstīm. Tomēr ziņojums ir pelnījis arī nopietnu kritiku, jo tas nesaprotamā kārtā nemin pamatīgos cilvēktiesību pārkāpumus Ziemeļkorejā.

Mēs šodien apspriežam, cik svarīgi ir, lai saskaņota, ticama Eiropas ārpolitika nodrošinātu to, ka cilvēktiesību aizsardzība sistemātiski un konsekventi ir jebkuras darbības uzmanības centrā. Attiecībā uz Ziemeļkoreju tas nozīmē arī to, ka mums ir jāizskata jautājums, kas attiecas uz vairāk nekā 200 000 politiešlodzīto likteni, un jāpiemēro kritiska pieeja sistēmai, kas ietver ģimenes kolektīvu atbildību par noziegumiem, un spīdzināšanas izmantošana. Turklāt mēs nedrīkstam būt vienaldzīgi pret to, ka lielākā daļa iedzīvotāju cieš no nepietiekama uztura un pat no bada. ES vēlreiz ir jāaicina Ziemeļkoreja sadarboties ar ANO cilvēktiesību iestādēm. Es ir arī aktīvi un ļoti spraigi jādarbojas, lai nodrošinātu, ka ANO izveido izmeklēšanas komisiju, kas veiks līdz šim notikušo un pašreizējo nopietno cilvēktiesību pārkāpumu visaptverošu novērtējumu, kā arī reģistrēs tos. Jebkurai citai pieejai trūktu ticamības.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, starptautiskais ziņojums skaidri apgalvo, ka Ziemeļkoreja bija atbildīga par Dienvidkorejas kuģa bojāeju. Dienvidkoreja ir piemērojusi sankcijas Ziemeļkorejai, un turpinās humanitārās palīdzības piegādi un darījumi tikai ar Kesonu. No otras puses, Ziemeļkoreja pastāvīgi izturas provocējoši un apgalvo, ka Dienvidkoreja manipulē ar faktiem. Ko darām mēs? Mēs, saprotams, atbalstām savu tirdzniecības partneri Dienvidkoreju. Esmu nupat atgriezies no delegācijas brauciena

uz Dienvidkoreju. Tur mēs redzējam, cik šis temats ir kļuvis svarīgs un ka tas ir nonācis strupceļā. Tāpēc ir svarīgi, lai ES palīdzētu situācijai norimties, lai gan pašlaik tas ir gandrīz neiespējami. Tajā pašā laikā ir skaidrs, ka šajā jomā ir jārikojas ne tikai ASV, Dienvidkorejai un ES. Arī Krievijai un Ķīnai ir jānāk klajā ar priekšlikumu un jārikojas. Mums ir vajadzīga nepārprotama reakcija no draugiem gan Ziemeļkorejā, gan Dienvidkorejā, gan no partneriem, kas sadarbojas ar abām valstīm. Tāpēc es atbalstu šīs rezolūcijas saturu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Ziemeļkoreja ir kolektīvs cietums, kurā ik dienu notiek nopietni cilvēktiesību pārkāpumi — mērdēšana badā un spīdzināšana.

Pašlaik tiek lēsts, ka koncentrācijas nometnēs ir ap 1 50 000 cilvēku, un apmēram 100 000 cilvēku ir gājuši bojā spaidu darbos. Pārējie iedzīvotāji cieš no pastāvīga bada un vajāšanas, un viņu izdzīvošana ir atkarīga no starptautiskās palīdzības. Ir būtiski, lai Eiropas Parlaments un Eiropas Savienība pieņemtu skaidru nostāju par pašreizējo satraucošo situāciju, kas ir vēl vairāk pasliktinājusies pēc nesēnā uzbrukuma Dienvidkorejas zemūdenei „Cheonan”. Šāds uzbrukums apdraud vispārējo mieru un drošību Korejas pussalā.

Es gribētu paust vilšanos un nožēlu par to, ka pašreizējais rezolūcijas projekts neietver skaidru nosodījumu par sistemātiskajiem un rupjajiem cilvēktiesību pārkāpumiem Ziemeļkorejā. Esmu pārliecināts, ka šis temats ir pelnījis turpmāku apspriešanu Parlamenta jūlija plenārsēdē.

Charles Tannock (ECR). – Priekšsēdētājas kundze, tā sauktā Korejas Tautas Demokrātiskā Republika jeb Ziemeļkoreja manās acīs ir pēdējais piemērs brutālam staļinisma totalitārajam režīmam pasaulē ar uzturētu personības kultu, un, manuprāt, „dārgais līderis” pašlaik patiesībā auklē savu dēlu, kam būs jāpārņem šī brutālā režīma groži. Ziemeļkorejas zemūdenes īstenotā Dienvidkorejas flotes kuģa nogremdēšana, nogalinot 46 cilvēku apkalpi, ir neaptverama nežēlīga rīcība. Fakti ir ļoti skaidri; britu un zviedru eksperti piedalījās šī negadījuma starptautiskajā izmeklēšanā.

Ķīnas Tautas Republikai nu ir jāizmanto savas sviras — gan ekonomiskā, gan politiskā — pret šo atstumto valsti un jāsauc tā pie atbildības, bet KTDR ir jāatvainojas un jāizmaksā kompensācijas upuru ģimenēm, kam es gribētu izteikt visdziļāko līdzjūtību šīs traģēdijas sakarā.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlreiz gribētu paskaidrot *Lochbihler* kundzes teikto par to, ka Parlamenta grupas ir vienojušās rezolūcijā nieiekļaut humanitārās tiesības divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mēs gaidām ziņojumu no Cilvēktiesību apakškomitejas, un, otrkārt, ir iesniegti vairāki citi jautājumi saistībā ar nāvessodu Dienvidkorejā. Mēs vienojamies, ka par šo tematu kopīgi ierosināsim steidzamības procedūru jūlijā un tad septembrī vai oktobrī pēc iespējas ātrāk izskatīsim apakškomitejas ziņojumu.

Tas nebija politisks manevrs. Mēs šo jautājumu uztveram ļoti nopietni. Delegācija, kurā bija Cilvēktiesību apakškomitejas locekļi, devās uz Koreju un īpaši ierosināja šo jautājumu apspriešanu. Tas nav politisks manevrs. Vienkārsi ne vienmēr mēs varam izstrādāt vispārējas rezolūcijas, kas ietver pilnīgi visus tematus. Tā vietā mēs plānojam piešķirt cilvēktiesību tematam atsevišķu steidzamības procedūru un raksturīgu nozīmi.

Catherine Ashton, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece un Eiropas Savienības Augstā pārstāve ārpolitikas un drošības politikas jomā.* – Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlētos pateikties Ehler kungam par ES Korejas delegācijas vadīšanu — tas ir ļoti svarīgi — un par viņa sacīto

attiecībā uz maniem biroja darbiniekiem, kuri strādā ļoti cītīgi. Es priecājos, ka sadarbība ir bijusi tik veiksmīga.

Kā Ehler kungs zina, es arī atbalstu brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju, galvenokārt tāpēc, ka es daļēji to apspriedu. Manuprāt, tas ir 21. gadsimta brīvās tirdzniecības nolīgums, kas dos milzīgu labumu Eiropas Savienības un mūsu partneres Dienvidkorejas ekonomikai. Ja ir bijis piemērots brīdis tā ratificēšanai, tad, manuprāt, tas ir tagad.

Es atzīstu arī to, ka mēs savu uzmanību vēlamies koncentrēt uz Ziemeļkoreju, kā to nupat teica Vigenin kungs, Kacin kungs un Cutaş kungs, kā arī uz sešu pušu sarunām un nozīmi, kas mums jāpiešķir, lai sarunas turpinātos un būtu veiksmīgas.

Es pieņemu, ka ir jānosaka prioritāte mūsu attiecībās un iespējas, ko Eiropas Savienība var dot. Mana vienīgā nelielā cerība ir tāda, ka man drīz būs Ārējās darbības dienests, kas spēš īstenot prioritātes, kuras Parlaments gluži pamatoti un atbilstoši man ir noteicis.

Es arī ļoti labi apzinos, kā to minēja Lochbihler kundze, Rosbach kundze un Tannock kungs, cik svarīgi mūsu darbā ir iesaistīt Ķīnu vai Krieviju, pārējos galvenos globālos dalībniekus. Šis ir viens no tematiem, ko dienestā izskatīsim: kā izmantot mūsu stratēģiskās partnerības centienos panākt līdzsvaru, sadarbojoties dažu šo svarīgo un ļoti sarežģīto problēmu risināšanā.

Es piekrītu arī visiem tiem — ļoti spilgti izteicās Helmer kungs, Zemke kungs un citi —, kuri runāja par cilvēktiesību stāvokli Ziemeļkorejā. Tas ir visai šausmīgs. Mēs darām visu iespējamo, lai atbalstītu ar humanitāro palīdzību un, izdarot spiedienu, bet jūs jau zināt par grūtībām un problēmām.

Sógor kungs, jums es gribu teikt to, ka attiecībā uz cilvēktiesībām mums ir jābūt modriem gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās.

Visbeidzot, es pilnībā saprotu sašutumu par „Cheonan” nogremdēšanas negadījumu. Esmu par to runājusi aci pret aci ar ārlietu ministru, un esmu paudusi savu sašutumu visā, ko esmu centusies darīt, un kopā ar pārējiem es esmu izteikusi līdzjūtību to jūrnieku ģimenēm un draugiem, kuri bija uz klāja un zaudēja dzīvības.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi divus rezolūciju priekšlikumus⁽⁵⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā) plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Ziemeļkoreja tiek starptautiski kritizēta apmēram kopš 2000. gada tās kodolieroču programmas un nemitīgo cilvēktiesību pārkāpumu dēļ. Dienvidkorejas fregates „Cheonan” nogremdēšana 2010. gada 16. martā, ejot bojā 46 cilvēkiem, iezīmēja jaunu zemāko punktu. Dienvidkorejas, ASV un citu Rietumu nāciju ekspertu komiteja nāca pie slēdziena, ka kuģi nogremdēja Ziemeļkorejas raidīta torpēda. ANO Drošības padomes un ES ieroču embargo turpmāka nostiprināšana ir pārbaudīti līdzekļi, ar ko izdarīt lielāku spiedienu uz Ziemeļkorejas vadību. Tomēr mums jāgādā, lai

⁽⁵⁾ Sk. protokolu

tādējādi nepasliktinātos jau tā ļoti sliktie iedzīvotāju dzīves apstākļi. Phenjana vairs nevarēs atļauties turpināt starptautiskās kopienas neierobežotu provocēšanu. Ziemeļkorejai ir nepieciešami vismaz daži jauni sakari ar citām valstīm, lai iegūtu ārvalstu valūtu. Tās eksporta rādītāji pērn vien ir samazinājušies par 10 %. Uzmanīgi izdarītam ekonomiskajam spiedienam vajadzētu ļaut starptautiskajai kopienai mudināt Ziemeļkoreju ievērot starptautiskos tiesību aktus un cilvēktiesības.

15. Bosnija un Hercegovina (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par Bosniju un Hercegovinu.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, man prieks uzstāties, zinot, ka *Cathy* joprojām ir šeit, jo mēs abi nupat pārrunājām dažus ziņojumus, kurus varētu darīt zināmus jums. Es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par iespēju sniegt šo paziņojumu par Bosniju un Hercegovinu šai valstij tik izšķirošā brīdī.

Esmu ar jums vienisprātis par situāciju Bosnijā un Hercegovinā. Politiskā situācija ir pasliktinājusies, un reformas notiek lēni. 2010. gads ir vēlēšanu gads, un daži politiskie līderi ķeras pie pretrunīgas retorikas. Turklāt ekonomikas krīze situāciju sarežģī vēl vairāk.

No otras puses, saskaņā ar *EUFOR* un *ESPM* ziņojumiem stabilitāte un drošība nav apdraudēta. Vēlos jums apliecināt, ka šajos grūtajos laikos Eiropas Savienība joprojām ir apņēmības pilna sniegt Bosnijai un Hercegovinai nākotni Eiropā. Šī personīgā apņemšanās man ir kopīga ar Augsto pārstāvi, baronesi *Ashton*. Mūsu mērķis ir stabila Bosnija un Hercegovina, kas droši dodas Eiropas Savienības virzienā, un mēs tai sniegsim savu atbalstu, lai tā varētu sasniegt šo mērķi.

Tomēr tieši valsts iestāžu ziņā ir izmantot visus pieejamos instrumentus un maksimāli censties to panākt. Citādi valstij draud atpalikšana no pārējā reģiona. Mēs varam teikt — *Cathy Ashton* var to apliecināt —, ka augstā līmeņa sanāksme Sarajevā 2. jūnijā apstiprināja nekļūdīgo Eiropas perspektīvu attiecībā uz Rietumbalkāniem, pamatojoties, pirmkārt, uz Kopenhāgenas kritēriju ievērošanu un, otrkārt, uz Stabilizācijas un asociācijas procesa nosacījumiem.

Augstā līmeņa sanāksme bija iespēja arī Eiropas Savienībai uzsvērt reģionālās sadarbības nozīmi un mudināt veikt atzīstamus pasākumus samierināšanās procesā starp reģiona kaimiņvalstīm. Kopā ar visiem Eiropas Savienības partneriem Komisija turpinās iesākto pāreju no Augstās pārstāves biroja uz nostiprinātu Eiropas Savienības klātbūtni valstī, tiklīdz nosacījumi būs ievēroti. Tajā, protams, tiks ņemta vērā Ārējās darbības dienesta plašāka plānošana, pamatojoties uz Lisabonas līguma ieviešanu. Ļaujiet uzsvērt vienu īpaši svarīgu aspektu. Deitonas līgums ir pilnībā jāievēro, un Bosnijas un Hercegovinas teritoriālā integritāte ir daļa no tā. Problēmas šajā sakarā ir nepieņemamas.

Prioritāte ir arī Eiropas Savienības cerība, ka politiskie līderi uzņemsies atbildību, ieviešot konstitūcijas saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu. Ir nepieciešami turpmāki konstitucionāli grozījumi, lai Bosnija un Hercegovina kļūtu par funkcionālu valsti, kā arī, lai nodrošinātu atbilstību stabilizācijas un asociācijas nolīguma 2. pantam. Esmu lūdzis premjerministru *N. Špirić* izveidot institucionālu iestādi konstitucionālu reformu veikšanai, kas turpinātu darboties pēc vēlēšanām.

Patiesi, kā minēts jūsu rezolūcijā, pievienošanās Eiropas Savienībai nozīmē pieņemt tās noteikumus un vērtības. Visas Rietumbalkānu valstis un Eiropas Savienības dalībvalstis 2011. gada martā rīkos tautas skaitīšanu. Bosnijai un Hercegovinai steigšus ir jāpieņem tautas skaitīšanas likums. 2011. gada tautas skaitīšanai ir būtiska nozīme sociālās un ekonomiskās attīstības veicināšanā un Eiropas Savienības integrācijā. Komisija ir gatava sniegt papildu tehnisko atbalstu un aktīvi iesaistīties tautas skaitīšanas uzraudzībā. Bosnijas un Hercegovinas parlaments joprojām apspriež tautas skaitīšanas likuma projektu. Komisija ir rīkojusi vairākus seminārus un tikšanās ar parlamenta deputātiem, ministriem un ierēdņiem, lai skaidrotu tautas skaitīšanas nozīmi un mudinātu viņus to atbalstīt.

Šajā problemātiskajā gaisotnē Komisija joprojām veicina reformas, izmantojot nepārtrauktu dialogu ar iestādēm. Stabilizācijas un asociācijas nolīgums visticamāk stāsies spēkā līdz 2010. gada beigām. Lai ievērotu šajā nolīgumā noteiktās saistības, Bosnijai un Hercegovinai ir jāizveido dzīvotspējīgas valdības struktūras, kas spēj pieņemt un ieviest Eiropas Savienības atbilstīgos tiesību aktus.

Attiecībā uz dialogu par vīzām — 27. maijā iesniegtajā Komisijas priekšlikumā ir tikai dažas neizpildītas prasības. Vīzu režīma liberalizācija ir pierādījums, ka politiska vienprātība dod reālus rezultātus. Tiklīdz kā mūsu novērtējumos tiks secināts, ka visi kritēriji ir ievēroti, Eiropas Parlaments un Padome kopīgi lems par Komisijas priekšlikumu.

Noslēgumā vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi, lai mēs turpinātu pieprasīt atbildīgu vadību un sniegtu konkrētus pierādījumus iedzīvotājiem, ka viņu nākotne ir Eiropas Savienībā. *Doris Pack* iesniegtā rezolūcija ir atzīstami vērtējams solis šajā virzienā.

Doris Pack, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, ziņojumā par Bosniju un Hercegovinu ir daudz aspektu, un es varu uzsvērt tikai dažus.

Eiropas perspektīva, par ko runāja arī *Füle* kungs, acīmredzot ir mazākais kopsaucējs Bosnijā un Hercegovinā. Tomēr valsts pēdējos četros gados nav īpaši pietuvojusies šim mērķim, jo politiskā sistēma un politiķi attālinās, un rodas plaša, jo īpaši starp šīm abām pusēm. Viena sevi redz kā valsti valstī, kamēr otrai ir tādi pārvaldības principi, kas atsevišķu līmeņu darbību padara neiespējamu. Valstī nav kopējā tirgus. Nav kopējas energoapgādes un kopēju iestāžu. Valsts konstitūcija, ko izstrādāja starptautiskā kopiena Deitonā, nerada efektīvu pamatu funkcionējošai konstitucionālai valstij. Turklāt tā pārkāpj cilvēktiesības, kā tas skaidri norādīts Strasbūrā esošās Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumā.

Füle kungs, mēs gribētu redzēt ES aktīvāku iesaistīšanos un, ja vajadzīgs, ES iestāžu piespiesto sankciju piemērošanu. Ar *laissez-aller* un *laissez-faire* pieeju mēs tālu netiksim. Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāji ir pieraduši pie citādas attieksmes, un arī viņiem ir citāda attieksme pret mums.

Jūs jau pārrunājat vīzu režīma liberalizāciju. Mēs ļoti ceram, ka to būs iespējams panākt.

Cīņa pret noziedzību un korupciju vēl nebūt nav galā. Dažās jomās tā pat īsti nav sākusies. Diemžēl valsts pārvalde un politiskā sistēma ir daļa no korupcijas problēmas. Tas, kā arī vāja tieslietu sistēma, atbaida investorus un neļauj radīt jaunas darbavietas, jo īpaši jauniešiem.

Esmu nonākusi līdz tematam par izglītību. Ir nožēlojami, ka struktūras ir novecojušas un neefektīvas. Diplomu un iegūto grādu atzīšana ir liela problēma. Šajā jomā ir vēl daudz darāmā, arī valsts līmenī. Iedzīvotāji pat nepiedalās mūsu programmās, jo viņiem nav vajadzīgo iemaņu. Tāpēc mums viņiem ir jāpalīdz.

Vietējie politiķi ir galvenais šķērslis bēgļu atgriešanās un reintegrācijas procesam. Premjeri sauc cilvēkus atpakaļ, bet vietējie politiķi nespēj nodrošināt elektrību un ūdeni, tāpēc bēgļi atgriežas tur, no kurienes nākuši.

Tāpēc joprojām ir daudz darāmā, un es ceru, ka jūs palīdzēsiet šis valsts iedzīvotājiem veikt šos uzdevumus. Viņi ir pelnījuši mūsu palīdzību, un viņiem vajag mūsu atbalstu, jo nākotnē viņiem ir jābūt Eiropas Savienībā.

Emine Bozkurt, *S&D grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es gribētu pateikties referentei, *Pack* kundzei, par konstruktīvo sadarbību.

Attiecībā uz Bosniju un Hercegovinu — šis valsts nākotne ir Eiropas Savienības rokās. Tomēr, lai šī nākotne kļūtu par īstenību, valsts politiskajiem līderiem ir jāpauz kopēja griba un lēmumi, kā arī jāatturas no nacionālistiskas polarizācijas retorikas. Bosnijas iedzīvotāji vairs nedrīkst būt savu politisko līderu nevēlēšanās ķīlnieki. Vīzu režīma liberalizācijas jomā saskaņoti centieni reformas veikšanai tiešām ir izrādījušies iespējami, un ceļošana uz Eiropu bez vīzām bosniešiem nu ir rokas stiepiena attālumā.

Tomēr ceļā uz ES ir vajadzīgas ne tikai reformas. Iedzīvotājiem ir vajadzīga arī labi funkcionējoša valsts; valsts, kurā var dzīvot visi iedzīvotāji neatkarīgi no minoritātes, kurai tie pieder. Eiropas Cilvēktiesību tiesa ir spriedusi, ka Bosnijas Konstitūcija pārkāpj cilvēktiesības un ka tā ir steidzami jāgroza, lai visiem bosniešiem būtu tiesības balstot un piedalīties vēlēšanās.

Nav iespējams par daudz uzsvērt to, cik svarīga ir reģionālā sadarbība Rietumbalkānos stabilitātes un progresa nolūkā. Balkānu valstīm ir pienākums citai pret citu saskaņoti panākt progresu. Ja kaimiņvalstīm rodas domstarpības, kā tas ir gadījumā ar Horvātijas plānoto *Pelješac* tilta būvniecību, risinājums ir meklējams pārrunās.

Visbeidzot, es gribētu uzsvērt, ka ir ļoti svarīgi, lai Bosnija un Hercegovina vienotos par pagātnē notikušajiem kariem. Sievietes, kas karā kļuva par izvarošanas vai citas seksuālās vardarbības izpausmes upuriem, ir pelnījušas taisnīgumu. Bosnijai un Hercegovinai ir jāsoda vainīgie un vairāk jāatbalsta šīs sievietes. Šī gada jūlijā apritēs 15 gadi kopš šausmīgā genocīda Srebrenicā. Šim traģiskajam notikumam ir jāpaliek Balkānu kolektīvajā atmiņā. Rietumbalkānu parlamentu šajā kontekstā pieņemtās dažādās rezolūcijas ir vērtējamas ļoti atzinīgi, un Horvātijas prezidenta nesenā atvainošanās par Horvātijas politiku Bosnijā un Hercegovinā kara laikā arī bija ievērojams žests un solis ceļā uz etnisko samierināšanos Balkānos.

Sarah Ludford, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, Bosnija un Hercegovina vismaz manī izraisa divējādas sajūtas — gan pieķeršanos, gan niknumu. No mums tai ir vajadzīga barga mīlestība, un domāju, ka *Doris Pack* tai sniedz tieši to.

Neatlaidīgie centieni panākt reformas, lai valsts varētu darboties pienācīgi, nepamatojas uz kaut kādu neizprotamu vēlmi izrīkot vai iejaukties. Komisārs *Füle* pamatoti runāja par ekonomiskajiem apstākļiem, kas vēl vairāk saasina politiskās grūtības. Funkcionāla valsts ir būtiska, lai tajā ieplūstu ieguldījumi, ES finansējums un eksporta radītās iespējas, tādējādi veidojot jaunas darbavietas. Tāpēc reformas un ekonomiskais aspekts ir cieši saistīti. Mums izmisīgi ir nepieciešamas reformas, lai varētu ievērot cilvēktiesības un tiesiskumu, kā arī apkarot korupciju. Es ļoti atbalstu bezvīzu režīmu, vīzu režīma liberalizāciju, un es ceru palīdzēt Ārlietu un Pilsoņu brīvību komitejām to nodrošināt, cerams, līdz rudenim. Manuprāt, tās būtu labas ziņas Bosnijas iedzīvotājiem.

Judith Sargentini, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mēs šajā Parlamentā patiesībā uzrunājam bosniešus, proti, tās valsts politiķus un iedzīvotājus. Ir divi ļoti pozitīvi aspekti: gaidāmā vīzu režīma liberalizācija un tas, ka Balkānu valstu politiskie līderi atkal sarunājas. Mums jāpatur prātā šie divi pozitīvie aspekti, jāieskatās Bosnijas politiķiem acīs un jāsaka: „Ja jūs to spējat, tad spēsiet arī vienoties savā starpā, jo tas pašlaik ir šķērslis jūsu dalībai Eiropas Savienībā. Kādu dienu jūs tur būsiet, bet tas notiks tikai tad, kad Bosnija un Hercegovina būs vienota.”

Ja mēs spēsim nodot šo vēstījumu, viņi to panāks. Valstij joprojām darāmā pietiek, piemēram, attiecībā uz neaizsargāto grupu stāvokli sabiedrībā, etniskajiem konfliktiem un tiesībām uz runas brīvību. Mēs atzinīgi vērtējam visus attiecīgos uzlabojumus.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Tas ir objektīvs fakts, ka Bosnijas un Hercegovinas panāktais progress ceļā uz integrāciju Eiropā ir ievērojami lēnāks nekā citās šī reģiona valstīs. Vienlīdz negatīvs ir fakts, ka mēs jau sen esam liecinieki ļoti nelielam progresam reformu veikšanā, kas ir saistīta ar valsts gaidāmo dalību Eiropas Savienībā.

Bosnijā un Hercegovinā 2010. ir vēlēšanu gads. Pateicoties tam vai drīzāk tāpēc daudzām reformām ir ļoti slikti rezultāti. Pašreizējā situācija valstī ir tāda, ka šajā jomā nav pārāk daudz iemeslu cerēt uz ievērojamām pārmaiņām uz labo pusi pēc vēlēšanām. Tomēr valsts politiskajai vadībai ir skaidri jāsaprot, ka tikai ar konkrētiem reformu procesa rezultātiem un izpildītiem kritērijiem valsts var virzīties uz priekšu Eiropas virzienā. Viena no svarīgākajām reformām ir konstitucionālā reforma, ar kuru vajadzētu ieviest saskaņotu konstitucionālu sistēmu ar funkcionējošām, neatkarīgām un, pats svarīgākais, efektīvām iestādēm.

Tikpat svarīgas ir ekonomiskās reformas, jo īpaši strukturālās, kurām vajadzētu novērst visus šķēršļus ceļā uz vienotas ekonomiskās telpas izveidi valstī un privatizācijas procesa atjaunošanu. Kā negatīvu aspektu var minēt bezdarba līmeņa pieaugumu: saskaņā ar oficiālajiem statistikas datiem tas ir sasniedzis 40 %.

No otras puses, mums vajadzētu raudzīties objektīvi un kā pozitīvu aspektu minēt veiksmīgi īstenotus kritērijus attiecībā uz bezvīzu režīma ieviešanu. Rezolūcijā, par ko balsosim rīt, ir sniegts, manuprāt, objektīvs novērtējums par stāvokli valstī un pausta Eiropas Savienība vēlme palīdzēt valstij sasniegt integrācijas mērķus, pieņemot, ka politiskā vadība un iedzīvotāji spēj risināt un atrisināt problēmas, kuras viņiem ir jārisina un jāatrisina pašiem, lai varētu iestāties Eiropas Savienībā.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu apsveikt referenti, kā arī mūsu ēnu referentu. Viņi ir izstrādājuši labu ziņojumu. Man svarīgākais šķiet tas, ka abas puses, kas pašlaik Bosnijā un Hercegovinā sarežģī situāciju, ir nākušas pie prāta un atkāpjas no savām galējām nostājām. Viena no šādām nostājām ir nemitīgā Bosnijas un tās integritātes apšaubīšana un draudēšana ar referendumiem, kuri neko nedos, tikai radīs jucekli sabiedrības viedoklī un veicinās naidu. Otra galējā nostāja ir apšaubīt Deitonā līguma pamata uzbūvi. Vai Deitonā līgums ir jāpielāgo? Jā. Tas jau ir grozīts, bet darāmā vēl pietiek.

Viena puse nemitīgi saka, ka Augstā pārstāvja birojs ir jālikvidē, un es tam piekrītu. Tomēr tai pusei, kas to pieprasa, ir jāsaprot pamats valsts politiķiem, lai viņi paši varētu uzņemties atbildību. Tam ir jābūt mūsu mērķim, bet savs darāmais ir jāpaveic arī politiķiem. Turklāt nākamajās vēlēšanās iedzīvotāji, cerams, ievēlēs politiķus, kas būs gatavi uzņemties atbildību par savu valsti.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas Savienība ir atkārtoti piedāvājusi dalību Eiropas Savienībā Rietumbalkānu valstīm, arī Bosnijai un Hercegovinai, bet, kā mēs visi zinām, galvenā atbildība par reālām reformām un pievienošanu ir valsts pārziņā, un tā ir atkarīga no valsts gribas un spējas īstenot Kopenhāģenas kritērijus un saistības, ko valsts ir uzņēmusies.

Mēs visi zinām, un tas tika jau teikts, ka pašlaik progress Bosnijā un Hercegovinā nav liels, bet tajā pašā laikā mēs zinām, ka lēmumu pieņemšanas un tiesību aktu sadrumstalotības vai kompetenču pārklāšanās iemesli lielā mērā ir meklējami Deitonā līguma noteikumos, kas, tiesa, bija vajadzīgi, lai apturētu slepkavošanu.

Pienākumus kopīgi veic starptautiskā kopiena, arī Eiropas Savienība, un vietējās iestādes. Manuprāt, vislabāk no visām valstīm tas ir redzams Balkānos. Mēs kopš 1995. gada Bosnijā un Hercegovinā aktīvi darbojamies tādās jomās kā politikas nostādnes, cilvēkresursi, enerģētika un finansējums.

Mums arvien aktīvāk jāatbalsta iestādes un galvenokārt Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotāji. Es gribētu izteikt divus komentārus par vīzu režīma liberalizāciju. Pirmkārt, attiecībā uz iespējamo apdraudējumu, ko radītu organizētās noziedzības preču eksports, ja vīzu prasība tiktu atcelta, es gribētu uzsvērt, ka tā nav patiesība. Gluži pretēji — tajās valstīs, kurās vīzu prasības nav, organizētās noziedzības rādītāji ir zemāki, jo mēs būtībā izskaidām organizēto noziedzību, kas ir saistīta ar vīzām un kontrabandu, valstīs, kur šāda prasība pastāv.

Otrs arguments, ko es gribētu minēt, ir tāds, ka cilvēki, kuri ceļo, lai studētu, apmeklētu kādu, iegūtu jaunus draugus un zināšanas, mājās atgriežas ar citādu redzējumu. Viņi ir prasīgāki pret savas valsts iestādēm. Viņi prasa lielāku atbildību, un tieši viņi ir tie, kuri vēlas panākt un kuri var ieviest un īstenot reformas savā valstī.

Esmu nosaucis divus argumentus par labu Bosnijas un Hercegovinas vīzu režīma liberalizācijai, un es ceru, ka tā notiks 2010. gadā.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Komisāram *Füle* un referentei *Pack* kundzei ir taisnība, novērojot, ka mēs, kopumā ņemot, pēdējos gados neesam saņēmuši labas ziņas no Bosnijas un Hercegovinas.

Domāju, ka 2010. gadam ir jāklūst par pagrieziena punktu Bosnijai. Pirmkārt, tai ir jāizmanto Eiropas Savienības gatavība atvieglot vīzu režīmu. Tagad savs darāmais jāpaveic Bosnijas politiķiem.

Otrkārt, Bosnijai un Hercegovinai ir jāizmanto priekšrocības, ko sniedz šī reģiona pozitīvie apstākļi. Horvātijai un Serbijai jau ir valdības, kas atbalsta vienotu, veselu un nedalītu Bosniju un Hercegovinu.

Treškārt, oktobra vēlēšanas Bosnijai un Hercegovinai būs liela iespēja, jo vēlētājiem būs iespēja balsot par politiķiem, kas ir gatavi un spējīgi virzīt valsts attīstību.

Pēc vēlēšanām mums Deitonā līguma vietā vajag jaunu nolīgumu, kas ļautu radīt funkcionējošu valsti un valdību. Patlaban Bosnijai un Hercegovinai tā trūkst. Turklāt šim nolīgumam ir jānodrošina Bosnijas un Hercegovinas dzīvotspēja ilgtermiņā, un tajā ir jāiekļauj starptautiskas juridiskas garantijas, ko sniegtu Eiropas Savienība, ANO, Horvātija un Serbija. Lai to panāktu, mēs esam gatavi darīt visu.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 15 gadus pēc Deitonā līguma parakstīšanas Bosnija un Hercegovina ir panākusi visai nelielu progresu un nekur tālu nav

tikusi. Mums nevajadzētu maldināt sevi ar to. Cilvēki bieži saka, ka Deitonā līgumam būtībā nav ne vainas, ka tas vienkārši ir jāpiemēro pareizi un ka ir jāatrod labāki politiķi, bet tā nav taisnība. Pašreizējā Bosnijas un Hercegovinas struktūra nav pilnībā funkcionāla. Valsts ir jāpārveido par īstu federāciju, kurā dzīvo trīs tautas ar vienlīdzīgām tiesībām. Daudzu mazu, neelastīgu kantonu vietā ir jābūt lielākiem, efektīvākiem reģioniem, kuros mīt dažādas tautības. Valsts centrālās iestādes, protams, arī ir jāstiprina, un minoritātēm ir jāpiešķir pamata cilvēktiesības, un to stāvoklis ir jāuzlabo, kā noteikts Strasbūras tiesas spriedumā.

Tāpēc ir nepieciešama pamatīga valsts reforma. Tomēr šī reforma ir jāuzsāk valsts iekšienē. Mēs varam tikai piedāvāt atbalstu. Lūk, kur ir galvenā problēma! *Dodik* kungs nav vienīgais, bet galvenokārt *Dodik* kungs aptur jebkurus centienus veikt īstu reformu. Tas nozīmē, ka mums ir jādara viss iespējamais, lai veicinātu jaunas politiskās elites izveidi šajā valstī. Es atzinīgi vērtēju to, ka viena no jomām, uz ko koncentrējas *Pack* kundzes lieliskais ziņojums, ir kultūra un izglītība. Šai valstij ir vajadzīga pilnīga izglītības sistēma, kas ir izcilās vēstures cienīga — sākot ar daudznacionāliem bērnu dārzkiem un beidzot ar jaunu Eiropas līmeņa universitāti.

Bosnija un Hercegovina ir valsts, ko raksturo ne vien konflikti, bet arī priekšzīmīgais iecietības līmenis. Tieši šeit ir radies tolerantais islāma eiropēisks paveids. Tieši te austriešu valdīšanas laikā tika ieviests pirmais islāma likums Eiropā, kas kalpo par piemēru vēl šodien. Daudzi ļaudis šajā valstī ir spējuši sadzīvot miermīlīgi. Bosnieši var lepoties ar savu vēsturi, un, ja viņi spēs vēlreiz izveidot ko līdzīgu un ieviest mūsdienu Eiropā, manuprāt, 2010. gads varētu kļūt par pozitīvu pagrieziena punktu Bosnijai un Hercegovinai.

Anna Ibrisagic (PPE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties *Pack* kundzei par līdzsvaroto un ārkārtīgi objektīvo ziņojumu, bet es gribētu pateikties arī *Füle* kungam par milzīgo interesi un zināšanām, ko viņš apliecināja darbā ar šo interesanto, bet ļoti sarežģīto Eiropas daļu.

Komisār, jums ir pilnīga taisnība, sakot, ka Bosnijas teritoriālo integritāti nevar un nevajag apšaubīt. Ja man būtu jāizvēlas viens aspekts, ko šodien uzsvērt, tā būtu vīzu režīma atvieglošana. Es ļoti ceru, ka mums izdosies noslēgt vīzu liberalizācijas procesu līdz vēlēšanām oktobrī. Ja mums nepietiks laika, lai to izdarītu, mums ir jāraida skaidrs signāls no Komisijas, ka mēs noslēgsim šo procesu tuvākajā nākotnē, citādi mēs diemžēl apdraudēsim gan vēlēšanu iznākumu, gan iedzīvotāju vēlmi piedalīties vēlēšanās Bosnijā.

Katarína Neveďalová (S&D). – (SK) Diemžēl Balkāni un Bosnijas un Hercegovinas reģions līdzinās pulvera mucai.

Es personīgi uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir būtiski saglabāt spēcīgo ietekmi šajā reģionā un parādīt šim reģionam, Bosnijai un Hercegovinai jo īpaši, ka tam ir iespēja nākotnē būt Eiropā, un viena no jomām, kurā to varam apliecināt, ir vīzu režīma atvieglošana, ko es ļoti atbalstu.

Es arī uzskatu, ka mēs vairs nevaram izmainīt vecos politiskus, bet mēs varam pierādīt jaunajai un turpmākajām paaudzēm, ka ES ir domāta viņiem — ar apmācību vai ar to, ka mēs atbalstām aktīvāku ES un Bosnijas un Hercegovinas jauniešu apmaiņu.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Bosnija un Hercegovina ir panākusi vismazāko progresu no visām Rietumbalkānu valstīm attiecībā uz Eiropas Komisijas noteikto kritēriju ievērošanu, lai gan tieši šajā reģionā ir vislielākā starptautiskās kopienas un Eiropas Savienības klātbūtne ar *ad hoc* iestādēm un

finansiālu atbalstu. Bosnijai un Hercegovinai patiesībā joprojām ir daudz problēmu. Eiropas Savienība nevar apsvērt dalībvalsts statusa piešķiršanu valstij, kurā joprojām ir Augstais pārstāvis, kas aktīvi piedalās politisko lēmumu pieņemšanas procesā. Tāpēc progress būs lielā mērā atkarīgs no Augstā pārstāvja biroja pakāpeniskas slēgšanas.

Tāpat nav skaidrs, kā sadarbojas dažādi politiskie partneri. Valsts sastāv no Serbu republikas un federācijas, un to daļa trīs galvenie etniskie grupējumi, katrs pārstāvot minoritāti savā valsts daļā. Tāpēc iedzīvotāju skaits pēdējos 10 gados ir samazinājies no 4,5 līdz 3,4 miljoniem. Šķiet, ka paši cilvēki vairs nav pārliecināti, ka viņu valstij ir nākotne. Bosnijai un Hercegovinai tika piedāvāta iespēja kļūt par ES dalībvalsti, ņemot vērā, ka tā ir viena valsts, nevis atsevišķas teritoriālas daļas. Tāpēc Bosnijas un Hercegovinas iedzīvotājiem ir jāizlemj, vai viņi vēlas piederēt vienotai valstij, pirms tiek pieņemts jebkāds turpmāks lēmums saistībā ar uzņemšanu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Priekšlikumam atcelt vīzu režīmu Bosnijai un Hercegovinai ir jānodrošina šī valsts veikt vēl lielāku progresu tieslietu reformu, korupcijas un organizētās noziedzības apkarošanas jomā, kā arī pārvaldes sistēmas stiprināšanā. Ceru, ka tas notiks. Mani ļoti pārsteidza Sarajevā dzirdētais, kad pilsoniskās sabiedrības pārstāvji mums lūdza neatbalstīt bezvīzu režīmu, jo tas būtu kā apliecinājums tam, ka vēlamies redzēt pašreizējo politiku atgriešanos pie varas.

Eiropas Savienībai ir vajadzīga skaidra, reālistiska un iedvesmojoša pievienošanās programma, kas mudinās visas Rietumbalkānu valstis iesaistīties dzīvotspējīgā reģionālā sadarbībā un tādējādi — pastāvīgā saskaņotībā. ES ir jāierosina vairāki īstermiņa mērķi, kurus Bosnija var sasniegt, lai tās iedzīvotāji varētu saskatīt panākto progresu un justu motivāciju turpināt reformu procesu. Šādu sistēmu varētu piemērot visās Rietumbalkānu valstīs.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Eiropas Savienībai bija tikai viena atbilde Sarajevai un Srebrenicai: Deitona. Vairāki cilvēki ir teikuši, ka mums ir jāatrod cita pieeja, un tās nav ekonomiskas un politiskas sankcijas, bet gan tas, par ko runāja arī *Posselt* kungs. Mēs, Eiropas Savienība, esam kas vairāk par ekonomikas interešu kopienu. Ir minēta kultūra, reliģija un izglītība. Es varu teikt tikai vienu un mudināt savus kolēģus vienā jomā. Sarajevā būs miers, un Bosnija un Hercegovina būs neatkarīga, brīva un laimīga iedzīvotāju valsts tikai tad, kad mēs, Eiropas Savienība, rādīsim piemēru, kad visas ES minoritātes varēs lemt par savu nodokļu izmantošanu un dzimto valodu un kad tās netiks diskriminētas, bet kad tām piešķirs teritoriālu un kultūras autonomiju. Bosnijas un Hercegovinas nākotni noteiks ES minoritātēm piešķiramās tiesības uz pašnoteikšanos.

Štefan Füle, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, ļaujiet sākt ar to, ar ko noslēdzās šīs ļoti noderīgās debātes. Manuprāt, mūsu viedokļi neatšķiras. Rezolūcijas projekts ir izraisījis debātes, kuras bija par šiem kopīgajiem viedokļiem. Domāju, tas apliecina mūsu kopējo apņemšanos, bet arī uzsver to, ar cik nopietnu situāciju mēs saskaramies Bosnijā un Hercegovinā.

Domāju, no šīm debatēm kļūst skaidrs — un es pilnībā tam piekrītu —, ka politiķiem, galvenokārt politiķiem Bosnijā un Hercegovinā, ir no jauna jāuzņemas pienākumi, kas viņiem ir pret iedzīvotājiem un valsti. Arī es pilnībā piekrītu, ka vislabāk to var apliecināt ar konkrētu progresu. Bet apstiprinājās, ka vīzu režīma atvieglošana rada iespēju Bosnijas un Hercegovinas politiķiem ne tikai vienoties par kaut ko, bet arī veiksmīgi ieviest diezgan sarežģītu ceļvedi, kas brūgē ceļu uz bezvīzu režīmu.

Domāju, mums ir arī skaidrs, kādas ir īsa un vidēja termiņa prioritātes. Runājot par īstermiņa prioritātēm, pirmkārt, noteikti ir jāpanāk Bosnijas un Hercegovinas Konstitūcijas atbilstība Eiropas Cilvēktiesību konvencijai un Stabilizācijas un asociācijas nolīgumam; otrkārt, ir jāpieņem valsts līmeņa likums par tautas skaitīšanu; treškārt, ir jāizpilda līdz šim neizpildītie vīzu režīma atvieglojumu kritēriji.

Tajā pašā laikā, manuprāt, mums nevajadzētu vienkārši gaidīt, ka vēlēšanās oktobrī būs konkrēts iznākums. Mums jau tagad ir jādomā par vidēju termiņu — par vienotu, bet vienlaikus visaptverošu pieeju Bosnijai un Hercegovinai. Jau tagad mums ir jāsekmē iespējas, kam vajadzētu rasties no oktobra vēlēšanu iznākuma. Manuprāt, mums ir jāiedrošina politiķi pirmsvēlēšanu kampaņās skaidri izklāstīt savu redzējumu attiecībā uz Bosnijas un Hercegovinas nākotni un viedokli par Eiropas nākotni, sakariem ar Eiropu un valsts centieniem. Pēc vēlēšanās būs daudz izaicinājumu, tostarp turpmākas izmaiņas konstitūcijās, un mums ir jāgādā, lai abas puses — Bosnijas un Hercegovinas, kā arī ES politiķi — būtu gatavas tam, ka Bosnijas un Hercegovinas politiķi uzņemas lielāko daļu atbildības. Manuprāt, ir pienācis laiks ar šīm vēlēšanām pielikt punktu Deitonai un sākt Eiropas ēru.

Priekšsēdētāja. – Esmu saņēmusi vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽⁶⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā) plkst. 12.00.

16. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 18.55 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDĪVADA: L. TÓKÉS

Priekšsēdētāja vietnieks

17. ES un ASV gaisa pārvadājumu nolīgums (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par ES un ASV gaisa pārvadājumu nolīgumu [2010/2724(RSP)].

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties Parlamentam par iespēju iepazīstināt ar sarunu par ES un ASV gaisa pārvadājumu nolīgumu rezultātiem.

Jau šā gada 25. martā Eiropas Komisija parafēja otrā posma nolīgumu, nolīgumu, kura sagatavošanā Parlaments sniedza lielu atbalstu. Komisija ir ārkārtīgi pateicīga par Parlamenta konstruktīvo līdzdalību šajās sarunās.

Es vēlos runāt par otrā posma nolīguma galvenajiem punktiem. Šā nolīguma mērķis, turpinot pirmā posma nolīgumu, kuru sāka piemērot 2008. gada 30. martā, ir ne vien radīt papildu iespējas investīcijām un paplašināt piekļuvi tirgum, bet arī pastiprināt regulatīvās sadarbības sistēmu, piemēram, vides, sociālās aizsardzības, konkurences un drošības jomās.

⁽⁶⁾ Sk. protokolu

Otrā posma nolīguma projektā izveidota stabila sistēma vairāku Eiropas un ASV vietējo un pasaules mēroga vides problēmu risināšanai, paredzot īstenot kopējus projektus, kuru mērķis ir rast praktiskus risinājumus, piemēram, izstrādāt „tīrākas” lidojumu un gaisa satiksmes pārvaldības tehnoloģijas, kā arī sadarbību starptautiskos forumos, piemēram, Starptautiskajā Civilās aviācijas organizācijā. Abas puses arī oficiāli atzīst, ka ir svarīgi novērst attiecīgu tirgus pasākumu dublēšanu un paplašināt to savietojamību. Proti, es šeit gribētu minēt emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas.

Arī Eiropa gūs labumu no drošības jomas pilnveides, jo šā nolīguma mērķis ir vienkāršot lidostu drošības pasākumus, veicinot novērtēšanas pasākumu izstrādi un savlaicīgi informējot par paredzamajām prasībām. Lai pilnveidotu konkurences jomu, nolīgumā paredzēts paplašināt sadarbību starp atbildīgajām iestādēm, kā arī nodrošināt abās Atlantijas okeāna pusēs pieņemto normatīvo lēmumu pārredzamību un paredzamību.

Pirmo reizi šādā aviācijas nolīgumā ir atzīts, ka tirgus pieejamības iespējas ir jāsamēro ar stingru sociālo aizsardzību, līguma noteikumus apņēmoties īstenot tādā veidā, kas negatīvi neietekmē darba tiesības.

Eiropa ir ieguvusi plašākas tiesības komerciālo pārvaldājumu jomā, starp tām arī iespējas nekavējoties piekļūt *Fly America* programmai (izņemot aizsardzības jomu), jo līdz šim ASV valdības finansētus gaisa pārvaldījumus varēja veikt tikai ASV aviosabiedrības.

Taču, iespējams, šā nolīguma projekta svarīgākais panākums ir apņemšanās turpināt attīstību. Eiropa un Amerikas Savienotās Valstis šā nolīguma ietvaros ir apņēmušās īstenot mērķi novērst šajā nozarē atlikušos šķēršļus, kas traucē piekļuvi tirgum — arī tos, kuri ierobežo aviosabiedrību piekļuvi pasaules kapitāla tirgiem. Katru gadu tiks pārskatīta šā mērķa īstenošanas gaita, un šā pārskata izstrādāšanā tiks iesaistīta Apvienotā komiteja. Ja attīstība nebūs pietiekami ātra, papildus pārskatīšanai augstā līmenī mums ir izstrādāta mērķtiecīga pieeja šīs nozares attīstības veicināšanai.

Abas puses paredzējušas stimulus, ar kuru palīdzību panāks šīs nozares attīstību, īstenojot pasažieru papildu septītās brīvības tiesības, kā arī nodrošinot akciju pieejamību trešo valstu aviosabiedrībām.

Jāsecina, ka šis nolīgums veicina plaša mēroga sadarbību regulatīvos jautājumos, aptverot drošības, patērētāju aizsardzības, apvienotās Komitejas darbības un vides jomas. Pateicoties šim nolīgumam, iespējams gūt ne vien tūlītēju labumu, bet arī rast papildu iespējas komercdarbības jomā; izveidot ceļvedi, lai īstenotu pārmaiņas tik svarīgajā investīciju reformu jomā, un, kas ir īpaši svarīgi, nostiprināt pirmā posma nolīguma ietvaros gūtās priekšrocības, kuras mēs zaudētu, ja mums neizdotos panākt šo otrā posma nolīgumu. Dažas no tām varētu būt zudušas.

Pētījumā, kas tika veikts, lai pārbaudītu pirmā un otrā posma nolīguma priekšrocības, tika aprēķināts, ka, īstenojot šo nolīgumu, ekonomiskais ieguvums varētu būt EUR 12 miljardi, kā arī tiktu radītas līdz pat 80 000 jaunu darba vietu — pašreizējā ekonomiskajā situācijā šie abi rādītāji ir ārkārtīgi vērtīgi.

Tādēļ es ceru, ka Parlaments atbalstīs šo svarīgo nolīgumu.

Mathieu Grosch, PPE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Georgieva kundze, ES un ASV gaisa pārvaldājumu nolīgums nenoliedzami ir ļoti svarīgs. Tādēļ gan Parlaments, gan mūsu komiteja aktīvi piedalījās diskusijās un vizītēs.

Apmēram 60 % pasaules gaisa pārvadājumu tiek veikti starp Ameriku un Eiropu, tādējādi pierādot, ka šis nolīgums ir svarīgs. Mēs ceram, ka tas ir pietiekams iemesls, lai abas puses apzinātos to, ka vajadzīgs patiens divpusējs nolīgums, un lai tās arī turpmāk censtos pilnveidot šobrīd sasniegtos rezultātus. Lai gan es augstu vērtēju paveikto darbu un apbrīnoju sarunu dalībnieku optimismu sarunu noslēgumā, tomēr personiski es — un arī Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) — mēs uzskatām, ka sarunas vēl jāturpina daudzās jomās un ka pašreizējie rezultāti nav tik daudzsoļi, kā mēs cerējām.

Vēl palikuši daži neatrisināti jautājumi. Viens šāds jautājums ir kapitāldaļas; mēs cerējām, ka šajā jomā notiks pozitīvas pārmaiņas. Tomēr, godīgi sakot, šeit nav manāma nekāda attīstība — vien runas par gatavību runāt par šo jautājumu. Otrkārt, mēs gaidījām, ka jautājums par tehniskās uzraudzības centriem tiks atrisināts veiksmīgāk, jo tas ir svarīgi abām pusēm. Nekas neliecina par pozitīvu rezultātu. Par kabotāžu mēs pat neuzdrošināmies runāt, jo šķiet, ka šī tēma ASV ir kļuvusi gandrīz vai par aizliegtu tēmu. Tomēr es gribētu norādīt, ka arī mēs paši gribētu baudīt tās priekšrocības, kuras mēs šajā divpusējā nolīgumā piedāvājam otrai pusei. Taču tas tā gluži nav. Tāpēc es uzskatu, ka, izņemot pozitīvu iznākumu vienā — sociālajā jomā, ko mēs nedrīkstam novērtēt par zemu, nemaz tik veiksmīga šī attīstība nav; ir vienīgi milzīga gatavība panākt progresu nākotnē.

Tāpēc mums vajadzētu Parlamenta nostāju apkopot trīs punktos. Pirmkārt, šāda veida nolīgumiem ir vajadzīgs juridiskais pamats; jo īpaši jautājumos par informācijas un datu apmaiņu mums jāievēro atbilstīgie tiesību akti datu aizsardzības jomā. Nekādā gadījumā Parlamentu nedrīkst iepazīstināt ar jau notikušu faktu. Otrkārt, mums jāuzsver šādu nolīgumu divpusējais raksturs. Tie nav vienpusēji, bet gan patiesi divpusēji nolīgumi. Treškārt, ir svarīgi arī noteikt turpmāko sarunu datumu. Šobrīd situācija ir tāda, ka jau 2010. gada oktobrī–novembrī mēs turpināsim darbu šajā jomā. Es uzskatu, ka nākotnē mēs, cerams, spēsim vienoties par ekonomiskā, ekoloģiskā un sociālā ziņā patiesu divpusēju nolīgumu.

Saïd El Khadraoui, *S&D grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, kad 2007. gadā mēs noslēdzām pirmā posma nolīgumu, mēs to darījām divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, Amerikas Savienotās Valstis atzina jēdzienu „Eiropas aviosabiedrības”, tādējādi pēc šā nolīguma stāšanās spēkā jebkura Eiropas aviosabiedrība varētu veikt pārvadājumus no jebkuras vietas Eiropā uz jebkuru vietu Amerikas Savienotajās Valstīs. Jau tas vien bija svarīgs jaunievedums, jo līdz tam ne visām aviosabiedrībām tas bija ļauts. Otrkārt, tika izveidota Apvienotā komiteja, kas nodrošināja strukturālu pamatu regulārām apspriedēm ar mērķi izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu, kas nenoliedzami ir vajadzīgs, lai ilgtermiņā izveidotu patiesi vienotu transatlantisku aviācijas tirgu.

Tomēr šajā nolīgumā bija arī nevienlīdzīgi noteikumi dažās jomās, jo sākotnējā piekāpšanās nozīmēja to, ka Amerikas Savienoto Valstu aviosabiedrībām ir nodrošinātas plašākas iespējas iekļūt Eiropas vienotajā tirgū nekā Eiropas aviosabiedrībām — ASV tirgū un ka piekļuves iespējas abu pušu kapitāla struktūrām ir nelabvēlīgākas ES aviosabiedrībām. Tāpēc tik svarīgi bija noteikt, ka pirms šā gada beigām jāpanāk visaptverošs nolīgums, lai saglabātu spiedienu un piespiestu Amerikas Savienotās Valstis piekāpties.

Lai gan šis rezultāts uzskatāms par vēl vienu soli vēlamajā virzienā, tas vēl aizvien nav samērīgs. Proti, pietiekamā mērā nav nodrošināta Amerikas Savienoto Valstu tirgus pieejamība Eiropas aviosabiedrībām un iespējamā Eiropas līdzdalība un kontrole Amerikas Savienoto Valstu aviosabiedrībās.

Tāpēc, ja mēs gribam ne vien paust gatavību rīkoties, bet arī rīkoties, mums jāpieņem šis nolīgums, lai gan tajā ir tikai daži pozitīvi elementi, kurus minēja arī mans kolēģis *Grosch* kungs, piemēram, vides un sociālajā jomā. Jāizstrādā konkrēts mehānisms, lai nākamajos gados panāktu pozitīvu rezultātu, tostarp jautājumā par tirgus pieejamību un pasažieru tiesībām, lai mums visiem nodrošinātu tiesību — pienācīgu tiesību — īstenošanu augstā līmenī, kā arī, lai nodrošinātu to, ka atkal no jauna nepieņemjamies mūsu Amerikas draugiem.

Visbeidzot, es gribu lūgt Komisijai mūs pilnībā informēt par Apvienotās komitejas darbību un nodrošināt, ka mūs, tāpat kā visas attiecīgās ieinteresētās personas, pilnībā informē par Apvienotās komitejas darbu un ielūdz piedalīties sarunās.

Gesine Meissner, *ALDE grupas vārdā.* — (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze, jūs iepazīstinājat ar šobrīd aktuālo nolīgumu un teicāt, ka tas ir svarīgs sasniegums.

Kā jau jūs dzirdējāt, mēs Parlamentā nebūt neesam tik sajūsmināti. Ir svarīgi, ka mums šis nolīgums vispār ir, jo šodien 60 % visas pasaules gaisa pārvadājumu pieder ES un ASV, un būtībā ASV mums ir svarīgs partneris.

Problēmas rada tikai tas, ka partnerattiecībās abiem partneriem būtu jāpieņem vienādi noteikumi. Tomēr šajā gadījumā nevar runāt par vienlīdzīgiem noteikumiem, jo ASV pieder 49 % mūsu tirgus, taču mums drīkst piederēt tikai 25 % ASV tirgus. Tā nepārprotami ir nevienlīdzība. Šā gada pavasarī neliela delegācija devās uz ASV, lai piedalītos sarunās. Amerikāņi mums teica, ka, ja mēs vēlamies lielāku tirgus daļu, tad mums jāatceļ ierobežojumi attiecībā uz lidojumiem naktīs un jāmaina noteikumi attiecībā uz trokšņu līmeni. Mēs paskaidrojām, ka mums jārikojas saskaņā ar subsidiaritātes principu. Būtībā mēs tikai tad varam vest sarunas, ja mums ir vismaz vienlīdzīgi priekšnosacījumi.

Šeit minēja četrus punktus. Vide: izmantojot emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, mēs kopā šajā jautājumā vēl varam panākt lielas pārmaiņas; kaut vai vienkārši tāpēc, ka mums pieder tik liela daļa pasaules tirgū.

Sociālie standarti: šajā jomā jau ir zināmi panākumi; tika minētas arī pasažieru tiesības. Konkurence: šajā jomā vēl daudz darāmā.

Runājot par drošību, es gribētu runāt par informāciju. Amerikāņu priekšstati par datu un privātās dzīves aizsardzību atšķiras no mūsējiem. Protams, mēs gribam, lai mūsu uzskati par privātās dzīves neaizskaramību tiktu respektēti. Būdami ASV, mēs redzējām ķermeņa skenerus. Tur ir pilnīgi pieņemami, ka skeneri ir redzams viss ķermenis, izņemot seju, kas ir aizklāta. Mums tas bija pilnīgi nepieņemami. Mēs jebkurā gadījumā vēlamies aizsargāt privāto dzīvi un datus. Tas ir jāņem vērā.

Par šo jautājumu, īstenojot Lisabonas līgumā piešķirtās pilnvaras, mēs vēlamies ar jums diskutēt Parlamentā.

Jacqueline Foster, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, mēs visi gribētu apsveikt veiksmīgu ES un ASV nolīgumu par „atvērtajām debesīm”. Pēc sarunām vairāku gadu garumā tas tik tiešām ir diezgan aizkavējies.

Otrā posma nolīgums nenoliedzami ir svarīgs sasniegums, un tāpēc tas jāapsveic. Es atzīstu, ka sarunu dalībnieki ir panākuši progresu drošības, konkurences un tirgus pieejamības jomās, taču man vilšanos sagādā pilnībā neatrisinātie jautājumi par ārzemju aviosabiedrību īpašumtiesībām, kontroli un kabotāžu. Mēs atbalstām arī Parlamenta kopējās rezolūcijas priekšlikumu. Tomēr es raizējos par to, ka konkrētas atsauces uz emisiju kvotu tirdzniecības

sistēmu, kā arī ES sociālajiem jautājumiem šajā tekstā ir iekļautas tāpēc, ka mēs neesam pilnvaroti paplašināt gaisa pakalpojumu nolīgumu darbības jomu.

Aviācijas nozare pēdējo desmit gadu laikā ir cietusi milzīgus zaudējumus un, lai gan šajā jomā ir manāmi uzlabojumi, tā vēl aizvien ir nestabila, jo īpaši Eiropā. Nolīgumi bieži nozīmē kompromisus, taču tas nenozīmē to, ka mēs tos gribam panākt par katru cenu. Runa ir par došanu un ņemšanu.

Tāpēc noslēgumā es komisāres kundzei gribētu teikt, ka mēs vēlamies taisnīgu, stabilu nolīgumu, kas veicinās pilnīgu tirgus liberalizāciju, no kā labumu gūs Eiropas aviosabiedrības, patērētāji un mūsu Amerikas draugi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Kopiena ir ierosinājusi elastīguma palielināšanai, tirgu atvēršanai vajadzīgus pasākumus, lai, pamatojoties uz divpusējām un daudzpusējām attiecībām, nodrošinātu civilās aviācijas nozares saskaņotu darbību.

Saistībā ar ES un ASV gaisa satiksmes nolīgumu jāsaprot, ka jau 2010. gada 25. martā tika parakstīts provizorisks nolīgums. Šis nolīgums pilnībā nodrošina tirgus atvēršanu un par svarīgu prioritāti izvirza sadarbību Eiropas un ASV gaisa satiksmes pārvaldības sistēmu (SESAR un Next Gen) pilnveides jomā, lai panāktu to savstarpēju izmantojamību un savietojamību un mazinātu to ietekmi uz vidi.

Patiesībā ES un ASV nolīgums būs viens no pirmajiem nolīgumiem, kas parakstīti, pamatojoties uz Lisabonas līgumu. Es vēlos arī uzsvērt, ka drošības dēļ jebkura ES un dalībvalstu personu datu pārraide jāveic, pamatojoties uz starptautiskiem nolīgumiem, kas līdzvērtīgi tiesību aktiem, un saskaņā ar Eiropas tiesību aktiem datu aizsardzības jomā. Mums žēl, ka provizoriskajā nolīgumā nav iekļauts emisiju kvotu tirdzniecības sistēmas regulējums. Mēs aicinām rīkot papildu sarunas par šo jautājumu, jo emisiju kvotu tirdzniecības sistēma stāsies spēkā 2012. gadā.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, sirsnīgs paldies visiem runātājiem par komentāriem. Neraugoties uz vēlo stundu, ir vērojama ļoti nopietna interese par vairākām tēmām. Tā patiešām ir taisnība, ka Eiropa un Amerikas Savienotās Valstis kopā veic 60 % pasaules aviācijas pārvaldījumu. Tādēļ šis nolīgums ir ārkārtīgi svarīgs ne vien Eiropas un Amerikas Savienoto Valstu iedzīvotājiem, bet arī visiem pasažieriem, kuri izmanto mūsu aviosabiedrību pakalpojumus.

Acīmredzamās gaisa pārvaldījumu nozīmes, nepārspējamo tirdzniecības attiecību, stipro demogrāfisko un kultūras saīšu, kā arī ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ ASV Eiropai ir vissvarīgākais stratēģiskais partneris aviācijas jomā. Tieši tāds ir šā nolīguma mērķis — nostiprināt šo stratēģisko transatlantisko partnerību un nodrošināt pirmā posma nolīguma ieguvumus, garantējot stabilu turpmāko attiecību pamatu.

Vairāki runātāji uzsvēra, ka ir jāturpina šis saistību izveidošanas process, jo tā mēs varēsim turpināt veiksmīgu attīstību. Viens no otrā posma nolīguma panākumiem katrā ziņā ir tas, ka ar to ir ievadīts saistību process.

Šeit es nekavējoties vēlos atbildēt, ka, protams, Komisija būtu nopietni ieinteresēta kopā ar Parlamentu piedalīties Apvienotās komitejas darbā, jo mēs redzam, ka Parlamenta līdzdalībai ir ārkārtīgi liela nozīme progresa veicināšanā.

Šis nolīgums, paplašinot nozares iespējas un atrisinot dažus regulējuma jautājumus, palīdzēs Eiropas aviācijas nozarei pārvarēt pašreizējās grūtības, kas saistītas ar pamatīgām problēmām ekonomikas un ekspluatācijas jomās.

Teikšu pilnīgi atklāti: Komisija, tāpat kā daudzi runātāji, uzskata, ka otrā posma nolīgums nav nevainojams. Tas ir ļoti svarīgs, bet nepārliecinošs solis.

Līdzīgi citiem runātājiem, Komisija būtu gribējusi redzēt tūlītējas un negrozāmas pārmaiņas ASV tiesību aktos, kas regulē šīs valsts aviosabiedrību īpašumtiesības un akciju kontrolpaketes, taču patiesība ir tāda, ka ASV valdība, ar ko mēs vedam sarunas, šo jautājumu nevar atrisināt. Tas nozīmētu tiesību aktu reformu, kas iespējama tikai ar ASV Kongresa atbalstu.

Tāpēc es gribētu paust ļoti svarīgu paziņojumu šai auditorijai: Eiropa izmantos savu ietekmi, lai pārliecinātu ASV Kongresu par to, ka ir svarīgi turpināt reformas. Šajā saistībā tieši Eiropas Parlamentam — Parlamenta sadarbībai ar Kongresu un iespējam attiecībās ar Kongresa locekļiem — būs galvenā loma. Es ceru, ka mēs varam rēķināties ar jūsu atbalstu, lai veicinātu dialogu, diskusijas un, kas ir ārkārtīgi svarīgi, vajadzīgos likumdošanas pasākumus.

Jautājumā par datu aizsardzību, ko uzsvēra pāris runātāji, — tikai ierakstam protokolā — šis jautājums neattiecas uz Gaisa pakalpojumu nolīgumu. Šis jautājums attiecas uz tieslietām un iekšlietām, tas nenoliedzami ir svarīgs, nopietni izskatāms un diskutējams.

Tātad ar to es arī beigšu savu uzstāšanos. Vēlreiz liels paldies deputātiem par ļoti lietderīgajiem un lietišķajiem komentāriem.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis piecus rezolūciju priekšlikumus ⁽⁷⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā.

18. Pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošana (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par pirmā dzelzceļa pasākumu kopuma direktīvu īstenošanu [2010/2556(RSP)].

Kristalīna Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, paldies jums par to, ka jūs man no gaisa likāt pāriet uz dzelzceļu! Man ir liels pagodinājums runāt par šo tematu Parlamentā.

Es ļoti vēlos pateikties Parlamentam par to, ka jūs atbalstījāt Eiropas Komisijas centienus kontrolēt, kā dalībvalstis pilda savu pienākumu īstenot pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvas. Komisija, kas atbild par līguma izpildes nodrošināšanu, pildīja savus pienākumus, nosūtot 22 dalībvalstīm pamatotus atzinumus par pirmā pasākumu kopuma nepareizu īstenošanu. Es varu apliecināt, ka Komisija nekavējoties sāks tiesvedību pret tām dalībvalstīm, kuras vēl līdz šim brīdim nav īstenojušas Eiropas tiesību aktos noteiktās prasības.

Kamēr Komisija un dalībvalstis vēl risina ar pienākumu neizpildes procedūru saistītus konkrētus jautājumus, mūsu dienesti jau šā gada sākumā Transporta un tūrisma komitejai ir iesnieguši pilnīgu pārkāpumu sarakstu. Arī mēs, tāpat kā šī komiteja, paužam nožēlu

(7) Sk. protokolu

par to, ka daudzās dalībvalstīs ieguldījumu līmenis dzelzceļa infrastruktūrā joprojām ir nepietiekams.

Tomēr Komisija nevar piekrist apgalvojumam, ka tā nav pietiekami mērķtiecīgi pārraudzījusi dzelzceļa sistēmas finansēšanas pamatprincipus. Pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvās noteikts tikai tas, ka dalībvalstīm jānodrošina atbilstīgs budžets infrastruktūru pārvaldītājiem pieņemamā laika periodā. Gadījumos, kad Komisija konstatēja, ka dalībvalstis šo noteikumu nav ievērojušas, ir sāktas pienākumu neizpildes procedūras.

Dažas ieinteresētās grupas vēlas stingrāku rīcību un uzskata, ka Komisijai dalībvalstīm jāuzliek par pienākumu kopumā palielināt ieguldījumu apmēru dzelzceļa nozarē. Mēs labprāt to gribētu sagaidīt, bet nav juridiska pamata, lai to atbalstītu. To atzīstot, Komisija ir vairākkārt izteikusi politisku aicinājumu dalībvalstīm, jo, mūsu prātā, lai veicinātu ilgtspējīgas transporta sistēmas attīstību Eiropā, ir svarīgi ieguldīt līdzekļus dzelzceļa infrastruktūrā. Pavisam nesen šajā zālē mēs diskutējām par šo jautājumu saistībā ar vulkāna pelnu mākonī un par tā ietekmi uz satiksmi Eiropā un starp Eiropu un pārējo pasaules daļu.

Pārskatot pirmo dzelzceļa nozares tiesību aktu paketi, vēlam vispirms risināt jautājumu par resursu un regulējošo iestāžu pilnvaru trūkumu. Es varu apliecināt, ka turpmākajos Komisijas paziņojumos mēs tieši tā arī rīkosimies. Pirmās paketes pārskatīšanas procesā saskaņā ar Parlamenta prasībām būs iespējams arī noskaidrot, pēc kādiem principiem tiks noteikta maksa par dzelzceļu infrastruktūras lietošanu.

Jautājumā par būtisko funkciju neatkarību Komisija jau 2006. gada maija paziņojumā ļoti skaidri ir paudusi savu nostāju. Infrastruktūras pārvaldītāji nedrīkst būt atkarīgi no dzelzceļa uzņēmumiem un dzelzceļa kontrolāciju sabiedrībām. Dzelzceļa kontrolāciju sabiedrības nedrīkstētu kontrolēt savu infrastruktūras filiāļu darbību. Kontrole un neatkarība ir nesavienojami jēdzieni — abas vienlaikus nav iespējamas. Pamatojoties uz Tiesas judikatūru, mēs esam izveidojuši precīzus kritērijus, lai novērtētu infrastruktūras filiāles neatkarību no kontrolāciju sabiedrības. Tāpēc es paļaujos uz to, ka šis Komisija pamatojums tiks apstiprināts nākamajās tiesvedības procedūrās.

Rezolūcijā pausts arī aicinājums piemērot savstarpīguma principu. Tomēr šis princips kopumā nav pieņemams Eiropas tiesību aktos. Katrai dalībvalstij Eiropas direktīvas jāievēro tā, kā tās ir paredzētas, neņemot vērā citu dalībvalstu rīcību. Pretējā gadījumā īstenošanas procesa tempu vienmēr noteiks lēnākā dalībvalsts.

Visbeidzot, es uzskatu, ka rezolūcijas projektā paustā kritiskā nostāja attiecībā uz pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes īstenošanu dalībvalstīs ir pamatota. Es vēlreiz apliecinu, ka Komisija, būdama līguma izpildes uzraudzītāja, ir pildījusi — un turpinās pildīt — uzticētos pienākumus.

Komisijai nevajadzētu vienai censties panākt atvērtu dzelzceļa pārvadājumu tirgu un galu galā atdzīvināt dzelzceļa transportu kā ilgtspējīgu un efektīvu transporta veidu. Mēs rēķināmies ar jūsu atbalstu, lai veiksmīgi īstenotu Eiropas dzelzceļa politiku un palīdzētu Eiropai izkļūt no pašreizējās ekonomiskās krīzes.

Carlo Fidanza, *PPE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es nevaru noliegt, ka, īstenojot pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvas, mēs esam zaudējuši pārāk daudz laika. Kā jums zināms, 2001. gadā tika pieņemtas trīs direktīvas, kuras valstu tiesību aktos bija jātransponē līdz 2003. gada 15. martam.

Saistībā ar pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes pārskatīšanu es gribētu runāt ne vien par ieguldījumiem, kurus komisāre pamatoti minēja, bet arī par trim jēdzieniem, kas, manuprāt, būtu svarīgi, lai pareizi īstenotu pirmās tiesību aktu paketes direktīvas, proti, par trim jēdzieniem, kurus Komisijai, manuprāt, vajadzētu ņemt vērā.

Pirmkārt, dažādu sarežģījumu starpā, ar kuriem mēs saskārāmies iepriekšējos gados, radās zināmi sarežģījumi saistībā ar infrastruktūras pārvaldītāju neatkarības atšķirīgo juridisko interpretāciju, kas būtu jānoskaidro. Komisāres kundze, es uzskatu, ka šajā jautājumā mums jāpanāk lielāka skaidrība, jo gadiem ilgi šis bija viens no šķēršļiem, kas mums traucēja; es ceru, ka, pārskatot pirmo tiesību aktu paketi, mēs beidzot varēsim vienoties par interpretāciju.

Otrkārt, es esmu pārliecināts, ka dzelzceļa tirgus liberalizācijai būtu jābūt pilnīgai dalībvalstu prioritātei. Mēs ļoti labi zinām, ka ikviens ar prieku ir gatavs apgalvot, ka atbalsta liberalizāciju, taču tikai daži savās mājās ir gatavi pārvērst šos vārdus rīcībā. Tādēļ, lai panāktu šādu rezultātu, būtisks priekšnoteikums ir pirmās paketes direktīvu pilnīga īstenošana. Tādēļ es aicinu Komisiju daudz veikt darboties šajā virzienā.

Visbeidzot, šobrīd ir pilnīgi neiedomājami, ka uzņēmumi, kuriem savas valsts robežās ir absolūtas monopola tiesības, savas konkurences priekšrocības izmantotu, kaitējot konkurentiem tajās valstīs, kuras ir atvērušas savus iekšējos tirgus. Tādēļ, piekrītot liberalizācijas stratēģiskajam mērķim, — mēs ar *Grosch* kungu šo tekstu arī iekļāvām rezolūcijā, par kuru rīt balsosim, — mēs uzskatām, ka mums jāapstiprina un jāpiemēro savstarpīguma princips, jo šobrīd tas ir svarīgs, lai beidzot pabeigtu tirgus atvēršanas procesu.

Said El Khadraoui, *S&D grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, raugoties uz dzelzceļa kravu pārvadājumu daļu pēdējos 20 gados, mēs redzam, ka vispirms tās apmērs ir samazinājies, bet pēc tam nostabilizējies līdz apmēram 10 %. Ja mēs šo jomu vēlamies attīstīt, katrā ziņā vajadzēs īstenot ļoti daudz pasākumu. Šie pasākumi ir saistīti ne vien ar tirgus mehānismiem, bet arī ar savstarpējo tehnisko izmantojamību, Eiropas Dzelzceļa aģentūras lomas stiprināšanu, risinājumiem jaunas infrastruktūras finansēšanai un esošās infrastruktūras uzturēšanu.

Arī efektīvi tirgus mehānismi noteikti ir šā stāsta daļa. Pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes mērķis bija veicināt šo mehānismu izveidi. Šo paketi pieņēma 2001. gadā, un tajā iekļautās direktīvas bija jātransponē līdz 2003. gada martam; tagad, pēc septiņiem gadiem, mēs konstatējam, ka 22 dalībvalstis faktiski nav izpildījušas prasības un nav atbilstīgi veikušas transponēšanu. Protams, ka tas nav pieņemami, un arī Komisija ir pārāk ilgi gaidījusi, lai pienācīgi reaģētu.

Ir trīs svarīgi jautājumi. Mums vajadzīga neatkarīga regulatīvā iestāde, kurai ir pietiekami resursi, lai panāktu tirgus efektīvu darbību un nodrošinātu tās piemērošanu. Otrs jautājums, ko jau šeit minēja, protams, ir par infrastruktūras pārvaldītāju neatkarību, jo visiem dalībniekiem būtu jānodrošina vienlīdzīgi nosacījumi. Treškārt, mums rūpīgāk jāuzrauga infrastruktūras lietošanas maksa. Šajā saistībā, lai izveidotu vienlīdzīgus nosacījumus visiem transporta veidiem, mums jāizpēta un jāsalīdzina arī citu transporta veidu izmaksu struktūra. Taču tas ir pavisam cits stāsts.

Attiecībā uz turpmāko liberalizāciju šobrīd mums jāvelta uzmanība kravu pārvadājumiem un pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes pareizai īstenošanai. Tomēr attiecībā uz vietējo pasažieru pārvadājumu jomu, kurā daudzi vēlas redzēt liberalizāciju, es ieteiktu rīkoties

ļoti piesardzīgi. Es gribētu aicināt paturēt prātā šādu principu: jebkurā gadījumā labāk ir liberalizēt augsta līmeņa sabiedriskos pakalpojumus un plaša mēroga efektīvus un ērtus dzelzceļa pārvadājumus visiem, nevis panākt šo pakalpojumu beigas.

Gesine Meissner, *ALDE grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Georgieva kundze, tagad jūs aviāciju esat nomainījusi pret dzelzceļu, kas šovakar ir mūsu otrais temats. Jāteic, ka politikā bieži gadās tā, ka skaistiem vārdiem neseko darbi, un tā ir arī šajā gadījumā.

Eiropas Savienībai ir daudz lielisku mērķu. Dažus no tiem mēs jau esam īstenojuši, bet citi vēl aizvien nav īstenoti. Vēl daudz darāmā ir iekšējo pārvadājumu tirgū, īpaši jau dzelzceļa pārvadājumu tirgū. Mums bija labi nodomi, taču tagad mums jājautā sev, vai Eiropas Savienība ir „papīra tīģeris”? Vai varbūt mums trūkst līdzekļu, lai īstenotu savus nodomus? Līdz šim konkurence dzelzceļa nozarē ir bijusi ļoti dažāda. Mums ir vajadzīga neatkarīga regulatīvā iestāde. Vācijā šāda sistēma dzelzceļa pārvadājumu jomā darbojās ļoti veiksmīgi, taču tas nenozīmē, ka šajā jomā nebūtu vajadzīgi uzlabojumi. Mums patiešām vajadzīga iespēja iedalīt dzelzceļa līnijas neatkarīgi, nodrošinot raitu darbību un radot patiesu konkurenci. Tas ir viens no punktiem, ko vēlējos minēt.

Protams, ir apkaunojoši, ka no 27 dalībvalstīm tikai Apvienotā Karaliste, Somija un Nīderlande šīs direktīvas ir īstenojušas. Divas dalībvalstis, kurām nav dzelzceļa sistēmas — Malta un Kipra — to vienkārši nevarēja izdarīt. Pārējās dalībvalstis nav izpildījušas mājas darbu un acīmredzot ir tikušas cauri sveikā, jo mēs tās neesam sodījuši. Eiropas Savienībai ir jāievieš atbilstīgi sodīšanas mehānismi, citādi mūs neuztvers nopietni. Ir arī svarīgi, lai dalībvalstis saprastu, ka visi gūs labumu no šī procesa. Principā visi vēlas atvērt dzelzceļa tīklu konkurencei. To apgalvo visi. Taču, kad jāsāk rīkoties, nekas īpašs nenotiek.

Mums jāpanāk progress finanšu jomā. Nesen Saragosā mēs beidzot konstatējām, ka ir vispārējs finanšu līdzekļu trūkums. Mūsu pienākums būtu atbalstīt pārrobežu projektus, un, protams, mums jāaicina dalībvalstis ieguldīt vairāk darba. Mēs zinām, ka situācija šobrīd visur ir sarežģīta, taču šis darbs vajadzīgs Eiropai.

Michael Cramer, *Verts/ALE grupas vārdā*. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Georgieva kundze, pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvas bija jāīsteno jau 2003. gada martā. Vēl līdz šim brīdim 22 dalībvalstis to nav izdarījušas. Komisija līdz 2008. gada jūnijam nav neko darījusi. Tāpēc Eiropas Parlaments ir izteicis stingru rājienu ne vien 22 dalībvalstīm, bet arī Komisijai, kuras pienākums ir nodrošināt līgumu īstenošanu.

Mums vajadzīgas neatkarīgas regulatīvās iestādes un dzelzceļa tīkla atdalīšana no uzņēmumiem, kuri tos lieto. Maksai par dzelzceļu lietošanu jābūt taisnīgai, samērīgai un pārredzamai. Es minēšu piemēru no savas dzimtenes — Vācijas. Maksa par pilsētas dzelzceļa līniju izmantošanu Berlīnē ir divreiz augstāka nekā Hamburgā, bet Hamburgā — divreiz augstāka nekā Reinas-Mainas reģionā. Tas nav ne taisnīgi, ne samērīgi, ne arī pārredzami. Šīs summas ir noteiktas pilnīgi patvaļīgi, un jums jārīkojas, lai šo jautājumu atrisinātu. Dzelzceļa līnijām jābūt pieejamām visiem, un būtu jāpiemēro savstarpīguma princips. Nedrīkst būt tā, ka dzelzceļa uzņēmumi savās valstīs ir pasargāti no konkurences, bet konkurē citās valstīs. Tā kā Komisijai uzticēts nodrošināt līgumu izpildi, tai jāpiemēro atbilstīgie tiesību akti.

Taču ar godīgu konkurenci dzelzceļa nozarē nepietiek. Nekavējoties jānovērš arī autopārvadātāju un gaisa pārvadātāju nevienlīdzība konkurences jomā. Par katru sliežu ceļa kilometru, ko nobrauc katra lokomotīve, tiek iekasēta maksa neierobežotā apmērā, toties autoceļu nodevu katra dalībvalsts drīkst noteikt brīvprātīgi; turklāt šī nodeva ir

ierobežota apmērā un tiek iekasēta tikai uz automaģistrālēm un tikai no smagajiem kravas automobiļiem, kuru masa pārsniedz 12 tonnas. Dzelzceļa nodeva Slovākijā ir visaugstākā Eiropā, un slovākiem ceļa nodevu nav vispār. Šie apstākļi veicina transporta veida maiņu, taču nepareizajā virzienā.

Subsīdijas gaisa pārvadātājiem, kas ir vieni no lielākajiem klimata pārmaiņu izraisītājiem, arī ir liela problēma. Emisijas stratosfērā ir trīs līdz četras reizes bīstamākas klimatam nekā tās, ko rada uz zemes. Eiropas Vides aģentūra aprēķinājusi, ka aviosabiedrībām piešķirto subsīdiju summa pārsniedz EUR 30 miljardus gadā. Par dīzeļlokomotīvu degvielu jāmaksā nodokļi, taču par aviācijas petroleju tie nav jāmaksā. Starptautiskie dzelzceļa pārvadājumi ir aplikti ar PVN, taču gaisa pārvadājumi — nav. Emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā aviosabiedrībām tiek uzdāvināti 85 % sertifikātu, toties dzelzceļa nozares elektroenerģijas piegādātājiem tie jāpērk pilnībā.

Tas viss ir vienkārši ārprāts, un šī situācija ir jāmaina! Lai aizsargātu klimatu un nodrošinātu iedzīvotāju mobilitāti, mums vajadzīga godīga konkurence — ne vien dzelzceļa nozarē, bet arī starp visiem transporta veidiem. Tā kā Komisijas pienākums ir uzraudzīt līgumu izpildi, tai ir aktīvi jārikojas. Tiklīdz Komisija ķersies pie darba, Eiropas Parlamenta atbalsts tai būs nodrošināts!

Jacky Hénin, *GUE/NGL grupas vārdā.* — (FR) Priekšsēdētāja kungs, pārvietošanās brīvība ir ārkārtīgi svarīga visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Lai šīs tiesības praktiski īstenotu, ir būtiski nodrošināt, lai visiem būtu pieejams kvalitatīvs un videi nekaitīgs transports. Lai šo mērķi īstenotu, vajadzīgi efektīvi, veiksmīgi apvienoti un savstarpēji savienoti sabiedriskā dzelzceļa transporta pakalpojumi, kas kalpotu visiem reģioniem. Lai reģionos nodrošinātu vienotus pakalpojumu standartus, vajadzīgi valstij piederoši, integrēti dzelzceļa uzņēmumi un sadarbība Eiropas līmenī. Tas nozīmē, ka mums pret pasažieriem jāizturas kā pret pilsoņiem, kuri īsteno savas tiesības, nevis kā pret klientiem, kuru vienīgā vērtība ir maka biežums.

Diemžēl Komisija, Padome un Parlamenta deputātu vairākums neapdomīgi ir izvēlējušies nevis padarīt dzelzceļa transportu par brīvības instrumentu, bet gan par patēriņa priekšmetu, kas līdzīgi citiem pakļauts tirgus un konkurences žēlastībai. Mēs esam izputinājuši valstu dzelzceļa uzņēmumus, atdalot infrastruktūru no transporta pakalpojumiem, pasažierus no kravas, ekspluatāciju no drošības. Mēs esam aizlieguši šķērssubsidēšanu, kas ļāva reģionos ieviest vienotus pakalpojumu standartus. Mēs šo absurdo pieeju esam izvērсуši līdz tādai pakāpei, ka mēs tērējam miljoniem eiro, lai lokomotīves, kas agrāk varēja vilkt gan kravas, gan pasažieru vilcienus, vairs nevarētu veikt šīs abas darbības.

Rezultāts ir satriecošs: ir pasliktinājušies pakalpojumu kvalitāte, bet pieaugušas cenas, no kā cieš pakalpojumu lietotāji, slēgtas līnijas, brūkošas infrastruktūras, un —pāri visam — ievērojami pazeminājies drošības līmenis. Atdalot infrastruktūru no pakalpojumiem, atbildību par drošību uzticot trešajām pusēm, jūs apdraudat lietotāju dzīvības. Pēdējos gados ir pieaudzis negadījumu, tostarp fatālu negadījumu, skaits. Šīs ir drausmīgas, bet loģiskas jūsu bezatbildīgās rīcības sekas.

Ar šo dzelzceļa nozares tiesību aktu kopumu — tā vietā, lai modernizētu Eiropas dzelzceļus un nodrošinātu tiem attīstībai nepieciešamos resursus, — mēs esam dezorganizējuši šo transporta veidu, lai iesaistītu to muļķīgā konkurences cīņā ar gaisa transportu, netaisnīgā un nevienlīdzīgā konkurences cīņā ar autoceļu transportu, kaitējot dzelzceļa līniju savienojamībai un vietējo pakalpojumu attīstībai. Pateicoties jūsu tiesību aktiem, pašlaik mēs Francijas dzelzceļa līnijās, izņemot ātrgaitas līnijas, pārvietojamies daudz lēnāk nekā

pirms simts gadiem. Mums tika solīts, ka konkurence veicinās cenu samazināšanos, taču patiesībā ir noticis pilnīgi pretējais. Tāpat kā enerģētikas nozarē, konkurence patērētājiem radījusi strauju cenu kāpumu.

Noslēgumā secinājuma vietā es minēšu kādu piemēru. Francijas galvenais elektroenerģijas patērētājs — dzelzceļa uzņēmums *SNCF* — agrāk pirka elektroenerģiju no enerģētikas uzņēmuma *EDF* par īpašu tarifu. Tomēr, lai ieviestu konkurenci dzelzceļa nozarē, Komisija liek Francijai pieņemt tādus tiesību aktus, kuru dēļ 2011. gada jūnijā summa *SNCF* elektrības rēķinā palielināsies par 25 %. Paldies Komisijai, paldies konkurencei! Šajos krīzes apstākļos darba meklētājiem un ģimenēm par vilciena biļetēm nāksies maksāt daudz vairāk.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi, es uzskatu, ka mēs šeit runājam par dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes pārskatīšanu nākamajiem 20 gadiem, un es uzskatu, ka tas patiešām nav labs paraugs.

Vakar Parlaments pieņēma Padomes nostāju par Eiropas dzelzceļa tīklu konkurētspējīgiem kravu pārvadājumiem, nostāju, kuras mērķis ir uzlabot satiksmi galvenajos Eiropas koridoros. Ir jānodrošina brīva pārvietošanās, novēršot jebkādas fiziskus un administratīvus šķēršļus. Mums pilnībā jāatbrīvo tirgus, gan likvidējot šķēršļus, gan vienkāršojot procedūras, gan piemērojot savstarpīguma principu. Šo vārdu šodien savās runās minēja daudzi runātāji.

Es uzskatu, ka infrastruktūras nošķiršana no pārvaldības un investīcijām, izmantojot publisko — privāto sistēmu, ir laba lieta. Manuprāt, tam jānotiek pārredzamā, brīvā tirgū, un šīs darbības var katram ļaut sasniegt iekļūšanai tirgū nepieciešamo līmeni; tas mums šobrīd ir ļoti vajadzīgs.

Šajos ekonomiski un finansiāli grūtajos laikos es galvenokārt uzskatu, ka investīciju ziņā Eiropa rīkotos pareizi, piešķirot līdzekļus un izveidojot īpašus fondus, lai piesaistītu un mudinātu privāto sektoru ieguldīt līdzekļus un kompensētu zaudēto laiku. Protams, viss minētais būtu jādara, garantējot drošību, aizsardzību un saudzīgi izturoties pret vidi. Šie aspekti noteikti ir jānodrošina. Tomēr Komisijai beidzot jāsniedz dažas skaidras atbildes uz mūsu jautājumiem.

Brian Simpson (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, deputāti atcerēsies iepriekšējās debates šajā zālē, kurās es, būdams Transporta komitejas priekšsēdētājs, uzsvēru nožēlojamo rekordu, ko dalībvalstis sasniegušas, īstenojot pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes direktīvas. Šī rezolūcija ir šo debašu turpinājums un, es ceru, pierāda citām iestādēm, ka Parlaments ne vien sagaida, ka dalībvalstis īstenos to, par ko tās vienojās 2001. gadā, bet sagaida arī, ka Komisija īstenos savas likumīgās tiesības, lai nodrošinātu, ka tas notiek.

Pirmo dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvu, kā jau *Fidanza* kungs minēja, dalībvalstīm vajadzēja transponēt jau 2003. gada martā. Fakts, ka 22 valstis to nav izdarījušas, pierāda dalībvalstu nepietiekamo centību un — lai ko arī teiktu Komisija — tās diezgan vājo un gauso rīcību, uzraugot ES tiesību aktu izpildi. Šis trūkums norāda uz to, ka, mēģinot atdzīvināt Eiropas dzelzceļa nozari, vēl aizvien pastāv daudzi šķēršļi un ka gan dzelzceļa nozares pārstāvji, gan ārpus dzelzceļa nozares stāvošas personas bieži lieto skaistus un tukšus vārdus.

Jā, šonedēļ mēs redzējam, kā viena valsts un tās lielākais dzelzceļa uzņēmums nopietni aģitēja pret *Marinescu* kundzes ziņojumu. Par laimi, šie mēģinājumi smagi izgāzās, taču tagad atkal mēs redzam, ka zināmi dzelzceļa uzņēmumi un zināmas dalībvalstis daudz vairāk aizstāv savas, nevis Eiropas, intereses.

Manuprāt, tā kā šā jautājuma risināšana nevirzās uz priekšu, Transporta komiteja drīz zaudēs pacietību. Šis attīstības trūkums lēnām apslāpē Eiropas dzelzceļu uzņēmumu spēju efektīvi konkurēt, un pret dalībvalstīm ierosināto pienākumu neizpildes procedūru iespaidīgais saraksts vienkārši norāda uz to, ka vajadzīga tūlītēja rīcība. Mūsu dzelzceļa līnijām vajadzīga patiesa Eiropas perspektīva, un to var panākt tikai tad, ja visi dažādie dalībnieki pilnībā apņemas īstenot šo mērķi.

Mēs sagaidām, ka Padome ievēros savas vienošanās un ka Komisija nodrošinās to izpildi. Komisāres kundze mums šodien to apstiprināja, taču mēs gribam redzēt rīcību. Šodien *Cramer* kungam ir dzimšanas diena, un es ceru, ka šis tiesību aktu paketes direktīvas mēs pabeigsim īstenot viņa un mūsu visu dzīves laikā.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dzelzceļš ir tipisks piemērs tam, kā tiek izpārdotas un atdotas monopoliem visiem pieejamas valsts bagātības.

Vairumā Eiropas Savienības dalībvalstu dzelzceļu lēnais privatizācijas process un pirmā liberalizācijas posma pabeigšana ir izskaidrojami ar to, ka strādnieki un tauta, kā arī imperiālisti savā starpā cīnās par to, kurš dabūs dzelzceļa pārvaldījumu lielāko daļu.

Mūsu spriedumu apstiprina dzelzceļa pārvaldījumu jomas attīstības gaita Apvienotajā Karalistē, Francijā, Vācijā, Grieķijā un citās dalībvalstīs. Grieķijas dzelzceļi pārstrukturēšanas vārdā atceļ savus grafikus un, pamatojoties uz saistībām memorandā, ko parakstījusi PASOK partijas pārstāvētā valdība, Eiropas Savienība, Eiropas Centrālā banka un Starptautiskais Valūtas fonds, atņem valsts iedzīvotājiem tiesības ceļot un tiesības pārvaldāt preces uz dažādām Grieķijas vietām, kā arī pavājina Grieķijas izaugsmes iespējas.

Grieķijas dzelzceļa pārmērīgos parādus radījusi Eiropas Savienības un PASOK un Jaunās demokrātijas valdību tautai nedraudzīgā politika, dzelzceļu sabiedriskās nozīmes samazināšanās un tā pārvēršanās par privāto līgumu interešu paradīzi, par zosi, kas dēj zelta olas, lai palielinātu to monopoluzņēmumu grupu peļņu, kuri ir izputinājuši Grieķijas dzelzceļus.

Šobrīd PASOK valdība gatavojas Grieķijas dzelzceļu izpārdot pa daļām un atdot sev piederošās zemes *Thrasio*, kā arī infrastruktūras *Elefsinā*, *Piraeus* un *Salonikos*, un, piemērojot ES privatizācijas politiku un ievērojot memorandā paustās saistības, subsidēt dzelzceļa līniju uzņēmumus.

Lielie uzņēmumi krīzē saskata milzīgas peļņas nodrošināšanas un palielināšanas iespējas, pārmērīgi izmantojot darbiniekus un dabas resursus un izpārdodot sabiedrisko īpašumu.

Grieķijas dzelzceļa izpārdošana kopumā nozīmē valsts subsīdijas lielo uzņēmumu grupām, tādējādi radot negadījumu skaita pieaugumu, masveida atlaišanas un radikālas pārmaiņas darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma un pensiju tiesībās.

Transportam, visām infrastruktūrām un citām stratēģiskām ekonomikas nozarēm jāpieder tautai un jākalpo darbaļaudīm un plašai sabiedrībai.

Georges Bach (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze, šī rezolūcija aicina Komisiju vēltīt lielākas pūles, lai īstenotu viena Eiropas regulējuma dzelzceļa transporta jomā mērķi — izveidot brīvu, neierobežotu, Eiropas mēroga dzelzceļa tirgu. Tomēr šajā sakarā es gribētu teikt, ka nespēja īstenot esošo direktīvu nav saistīta tikai ar dalībvalstu politiskās gribas trūkumu, bet arī ar juridiskām neskaidrībām.

Piemēram, dažas dalībvalstis saviem infrastruktūru pārvaldītājiem ir atradušas valsts mēroga risinājumus, kas netraucē tirgus atvēršanai un kas būtu jāņem vērā. Pašreizējās infrastruktūras problēmas, jo īpaši tehniskās saskaņošanas trūkums dalībvalstu starpā, kā arī atšķirīgās ritošā sastāva drošības sistēmas, vēl aizvien apgrūtina pārrobežu satiksmi.

Manuprāt, pārskatīšanas procesā un, izstrādājot jauno redakciju, mēs neesam ņēmuši vērā sociālos aspektus. Šajā jomā uzmanība jāvelta dzelzceļa darbinieku izglītībai un apmācībai, darba apstākļiem un kontrolei.

Nopietnus šķēršļus rada arī infrastruktūras vājās vietas uz robežām. Lai ilgtermiņā attīstītu pārrobežu satiksmi, šajā jomā vēl ir daudz darāmā. Konkrēts piemērs ir Vācijas — Luksemburgas dzelzceļa līnija. Jau gadiem ilgi tiek diskutēts par infrastruktūras paplašināšanu šajā posmā, taču politiskās gribas trūkums un ekonomiskās prioritātes vienā robežas pusē vēl aizvien kavē šo procesu.

Es gribētu mudināt Komisiju tikpat lielas pūles veltīt citiem aspektiem, tostarp tehniskajai saskaņošanai un infrastruktūras paplašināšanai, kā arī konkurences attīstībai.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienībai vajadzīga tāda ilgtspējīga un efektīva Eiropas mēroga transporta sistēma, kas aptver visus transporta veidus, par prioritāti izvirzot dzelzceļa transportu. Mēs aicinām dalībvalstis intensīvāk atbalstīt dzelzceļa transportu, tostarp, piešķirot dzelzceļa infrastruktūras un ritošā sastāva uzturēšanai un modernizēšanai nepieciešamo finansējumu.

Notiek brīva dzelzceļa pārvadājumu tirgus attīstības process. Tomēr dzelzceļa pārvadājumu tirgus atvēršanai nevajadzētu mazināt dzelzceļa pārvadājumu pakalpojumu kvalitāti. Šim transporta veidam ir būtiska dzelzceļa pārvadājumu drošība un pasažieru tiesību ievērošana, tādējādi palielinot šā transporta veida daļu valsts transporta tirgū.

Lai šo prasību izpildītu, ir svarīgi cilvēkresursi. Tādēļ es aicinu Komisiju, veicot dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes nākamo pārskatīšanu, iekļaut punktus, kas attiektos uz sociālo jomu, nodrošinot pareizus, Eiropas standartiem atbilstīgus darba apstākļus un panākot, ka sociālā nodrošinājuma sistēmu, ko šobrīd dalībvalstis piemēro valsts līmenī, ieviestu visi dzelzceļa nozares uzņēmumi un infrastruktūras pārvaldītāji.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Mēs debatējam par pirmās dzelzceļa nozares tiesību aktu paketes direktīvu īstenošanu Eiropas Savienības dalībvalstīs. Mēs varam konstatēt, ka, lai gan direktīva, kurā paredzēti noteikumi dzelzceļa pārvadājumu nozarē, bija jāīsteno līdz 2003. gadam, tā vēl aizvien nav transponēta 22 valstu tiesību aktos.

Komisāres kundze, vai būtu prātīgi uzskatīt, ka pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes noteikumi ir labi, ja vairākums dalībvalstu atsakās tos piemērot? Vai nebūtu laba doma dalībvalstu transporta ministriem sanākt kopā, lai noskaidrotu, kāpēc šāda situācija ir radusies? Šādās pragmatiskās diskusijās mums, iespējams, izdotos panākt progresu jautājumā par pirmās dzelzceļa tiesību aktu paketes direktīvu īstenošanu, lai uzlabotu dzelzceļa pārvadājumu apstākļus visā Eiropā.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz gribētu pateikties Parlamentam par ļoti lietderīgo līdzdalību šā jautājuma risināšanā, kas faktiski laiku pa laikam izraisa dažādas emocijas, jo mēs visi vēl savas dzīves laikā vēlamies sagaidīt integrētu Eiropas dzelzceļa sistēmu. Cerams, mēs dzīvosim pietiekami ilgi, lai to sagaidītu.

Senāk es piedalījos divu valstu — tagad Eiropas Savienības dalībvalstu — dzelzceļa sistēmas pārstrukturēšanā. Es zinu, cik ārkārtīgi grūti ir panākt attīstību sistēmā, kurai ir ilgas tradīcijas

un ar kuru saistītas milzīgas likumīgas intereses, tomēr, manuprāt, mums visiem jāsiglabā neatlaidība, jo integrēta un ārkārtīgi efektīva dzelzceļa sistēma ir ļoti svarīga Eiropas iedzīvotāju labklājības un mūsu reģiona konkurētspējas nodrošināšanai.

Mēs Komisijā ļoti nopietni uztveram jūsu komentārus un mēs turpināsim strādāt, lai veicinātu vajadzīgās iniciatīvas, kas ļautu šajā jomā gūt panākumus. Spriežot pēc pienākumu neizpildes procedūru skaita, es nedomāju, ka tas ir „papīra tīģeris”.

Kāpēc šis process prasīja tik ilgu laiku? Tas bija tik ilgs tāpēc, ka dalībvalstīm bija jāīsteno saistību izpildes process. Arī paplašināšanās ieviesa jaunus elementus šajā sistēmā, un Komisija mēģināja šīs saistības padarīt jēgpilnas, vārdu sakot, nosūtīt nopietnas anketas, rūpīgi analizēt atbildes un tad ķerties pie dalībvalstīm. Tātad rezultāts ir dzīvs un spēj kost!

Pienākuma neizpildes procedūras pašas par sevi nav mērķis. Mūsu visu mērķis ir iegūt veiksmīgi darbojošos dzelzceļa pārvadājumu tirgu, kas mūsu pilsoņiem un uzņēmumiem spēj sniegt pietiekami daudzus, drošākus, uz patērētājiem orientētus pakalpojumus. Paturot to prātā, pārskatot pirmo dzelzceļa tiesību aktu paketi, tiks vienkāršoti un izskaidroti esošie noteikumi, lai ne vien atvieglotu to īstenošanu, bet arī tos modernizētu.

Atbildot uz komentāriem un mums uzdotajiem jautājumiem, es gribu atzīmēt divus punktus. Viens attiecas uz drošības līmeni. Dati skaidri liecina: kopš tirgus tika atvērts, drošības līmenis patiešām ir palielinājies, bet, tā kā mēs runājam par cilvēku dzīvībām, tad, pat ja mums ir viens negadījums — tas ir viens par daudz, tāpēc mums nenoliedzami jācenšas paaugstināt drošības līmeni.

Tā kā divos komentāros tika uzdots jautājums par obligātu pienākumu sniegt sabiedriskus pakalpojumus, es gribētu paskaidrot, ka pirmā tiesību aktu pakete tam nav šķērslis. Šos pienākumus regulē atsevišķi tiesību akti, un tāpēc tos iespējams ievērot.

Vairāki deputāti runāja par stratēģiju un virzieniem. Mums ar Parlamentu ir kopīgas trīs galvenās prioritātes, un tās atspoguļo daudzus jau paustos komentārus. Pirmkārt, jāuzlabo noteikumi piekļuvei tirgum un jāpadara tie pārredzamāki un nediskriminējošāki; otrkārt, jāizveido tiesiskais regulējums, veicinot gan publiskas, gan privātas investīcijas dzelzceļa nozarē; un, treškārt, — daudzi no jums par to jau runāja — jānostiprina dzelzceļa tirgus regulatīvā uzraudzība, lai nodrošinātu taisnīgus konkurences apstākļus uzņēmumu starpā un, galu galā, zemākas izmaksas šo pakalpojumu lietotājiem.

Komisija dialogā par šiem jautājumiem iesaistīs ministrus — pastāvīgos transporta ministrus. Dzelzceļa nozare ir bijusi uzmanības centrā, un mēs nodrošināsim, ka tas tā paliks, faktiski tā ieņems lielāku vietu ministru darba kārtībā. Drīz mēs pieņemsim priekšlikumu par pārskatīšanu, lai to varētu izvirzīt apspriešanai Parlamentā septembrī, un mēs sagaidām ļoti auglīgu sadarbību ar jums par turpmāko likumdošanas procesu un katrā ziņā — redzamus un taustāmus rezultātus vēl mūsu dzīves laikā.

Priekšsēdētājs. – Es esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽⁸⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā.

(8) Sk. protokolu

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Saistībā ar šodienas debatēm jānorāda, ka dažādās dalībvalstīs dzelzceļu ekspluatāciju nosaka atšķirīgi noteikumi. Pirmo dzelzceļa tiesību aktu paketi pieņēma 2001. gadā, un jāpieņem, ka šie tiesību akti tika sagatavoti, ņemot vērā situāciju ES 15 dalībvalstu dzelzceļa pārvadājumu tirgos. Tomēr situācija dzelzceļa nozarē jaunajās dalībvalstīs bija un ir ļoti atšķirīga, jo īpaši saistībā ar tā dēvēto „finansu arhitektūru”, kas nozīmē atbilstīgu finansējumu infrastruktūrai, daudzgadējus nolīgumus valsts un infrastruktūru pārvaldītāju starpā, vēsturiskus parādus un finansējumu sabiedriskajiem pakalpojumiem. Vispirms dzelzceļiem jānodrošina vienlīdzīgi ekspluatācijas noteikumi un jāievieš tiesību akti par atbilstīgu finansējumu dzelzceļa sistēmai, jo tam ir visbūtiskākā nozīme šīs transporta nozares attīstībā.

19. Plūdi Centrāleiropas valstīs, it īpaši Polijā, Čehijā, Slovākijā un Ungārijā (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par plūdiem Centrāleiropas valstīs, it īpaši Polijā, Čehijā, Slovākijā un Ungārijā [2010/2713(RSP)].

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētāja kungs, plūdi Centrāleiropā patiešām ir ļoti dramatisks atgādinājums par mūsu neaizsargātību pret dabas katastrofām, un, kamēr mēs šovakar šajā Parlamentā debatējam, lietusgāzu izraisīti plūdi Francijas dienvidos līdz šim brīdim ir paņēmuši 19 cilvēku dzīvības. Tādējādi dabas katastrofas neskar tikai tos reģionus, par kuriem mēs šovakar runājam (Poliju, Čehiju, Slovākiju un Ungāriju). Šogad plūdi ir smagi skāruši arī valsti, kurā mēs šovakar tiekamies.

Mēs visi zinām, ka dabas katastrofu skaits palielinās, jo klimata pārmaiņas izraisa aizvien izteiktākus ārkārtas laika apstākļus, un, saskaroties ar šāda vēriena katastrofām, valsts rīcības spējas ir gluži vienkārši pārslogotas. Šādos gadījumos ieguldījumu sniedz Eiropas solidaritāte, glābjot un aizsargājot kā dzīvības, tā infrastruktūru. Šie plūdi, ko mēs šovakar apspriežam, ir uzsvēruši saskaņotas ES rīcības pievienoto vērtību.

Ļaujiet man sniegt atskatu uz plūdu sākumu Polijā, Čehijā, Slovākijā un Ungārijā. Maija sākumā Vislas, Oderas un Vartas baseinus skāra ļoti intensīvas lietusgāzes un spēcīgi plūdi. Ceturtdien, 19. maijā, Polija lūdza palīdzību ar ES Civilās aizsardzības mehānisma starpniecību, par kuru esmu atbildīga, — jo īpaši tika lūgti lieljaudas sūkņi. ES atbilde uz šo lūgumu bija ātra un dāsna, astoņām dalībvalstīm nodrošinot tieši to, kas bija nepieciešams, — Vācija, Čehija, Francija, Dānija un Nīderlande dažu stundu laikā piegādāja lieljaudas sūkņus un nodrošināja tehnisko ekspertīzi. Tika izmantots arī ES līdzfinansētais starptautiskais modulis, ko ir izstrādājusi Igaunija, Latvija un Lietuva šā Parlamenta atbalstīto sagatavošanās pasākumu ES ātrās reaģēšanas iespēju nodrošināšanai ietvaros. Kopumā tika izmantoti 55 sūkņi, strādāja 22 ekspertu grupas un 300 glābēji, kā arī Komisijas Monitoringa un informācijas centra sadarbības koordinators.

Pēc sešām dienām Ungārija, kuru arī skāra smagi plūdi, lūdza smilšu maisu plūdu ierobežošanas iespēju uzlabošanai. Izmantojot ES Civilās aizsardzības mehānismu, tika nodrošināti vairāk nekā trīs miljoni smilšu maisu no Slovēnijas, Rumānijas, Nīderlandes, Bulgārijas, Vācijas, Čehijas, Norvēģijas, Slovākijas un Horvātijas.

Šobrīd plūdi un to radītās sekas vēl nav novērstas. Daļā Centrāleiropas vēl aizvien turpinās lietusgāzes. Vakardien un šodien lietusgāzu izraisīti plūdi skāra Franciju. Mēs sagaidām, ka otrs plūdu vilnis skars Polijas dienvidu daļu, kur vēl aizvien atrodas deviņas grupas no Eiropas Savienības valstīm. Situācija Ungārijā pamazām uzlabojas. Mēs katru dienu sazināties ar dalībvalstīm, pastāvīgi pārraugām situāciju un esam gatavi pēc pieprasījuma mobilizēt papildu ES ekspertu resursus.

Papildus ūiem ārkārtas pasākumiem būtu iespējams mobilizēt arī ES Solidaritātes fondu, lai segtu zināmas izmaksas, kas saistītas ar remonta un atjaunošanas darbiem, un Komisija jau sadarbojas ar cietušajām valstīm, sniedzot tām norādījumus pieteikumu sagatavošanā.

Plūdi ir apliecinājuši Civilās aizsardzības mehānisma kā reālajā laikā veiktai informācijas izplatīšanai un darbību koordinēšanai paredzētas platformas vērtību. Kā jūs atceraties, ūis mehānisms tika izmantots arī Haiti un naftas noplūdes gadījumā Meksikas līcī, nepārprotami apliecinot tā iespējas.

Līdz ūā gada beigām Komisija pieņems paziņojumu par ES reaģēšanas spēju stiprināšanu katastrofu gadījumā. Tajā tiks aplūkots jautājums par reaģēšanu uz dažāda veida katastrofām ES, kā arī ārpus ES robežām.

Viens no galvenajiem jautājumiem būs par ES graudā sniegtās palīdzības mobilizēšanu. Ne visa, bet lielākā daļa no ūis palīdzības jau ir novirzīta ar Komisijas Monitoringa un informācijas centra starpniecību. Sistēma nodrošina faktisku vajadzību nodrošināšanu un novērš dublēšanos. Tomēr tā ir balstīta uz *ad hoc* piedāvājumiem, tādēļ vienkārši nav iespējams garantēt, ka būs pieejama vajadzīgā veida palīdzība. Tādējādi, kad uzbrūk katastrofa, mēs lūdzamies, lai tā neskartu tik daudzas dalībvalstis, ka mēs saskartos ar nespēju apmierināt prasības.

Mēs ierosinām risināt ūo problēmu, izstrādājot atsauces scenārijus galvenajiem katastrofu tipiem, lai mēs varētu paredzēt palīdzības veidu, kas būs nepieciešams, kā arī plānot dalībvalstīs pieejamos resursus izmantošanai katastrofas gadījumā. Un mēs centīsimies panākt vienošanos ar dalībvalstīm par brīvprātīgu galveno resursu kopu, ko iespējams rezervēt tūlītējam izmantojumam.

Lai attīstītu ūis idejas, mēs iesaistāmies plaša mēroga konsultācijās, un mēs turpināsim konsultēties ar Parlamentu, dalībvalstīm un citām ieinteresētajām pusēm.

Nesenie plūdi ir arī atgādinājums, ka ES un tās dalībvalstīm ir jāpastiprina darbs katastrofu novēršanas jomā. ūis ir piemērots brīdis, lai cietušās valstis uzlabotu savas zināšanas par plūdu draudiem, sagatavotu risku izvērtējumus un plānus, izstrādātu plūdu riska pārvaldības plānus, kā arī veiktu visus nepieciešamos pasākumus efektīvai Direktīvas par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību īstenošanai.

Eiropā notiekošo katastrofu biežuma un intensitātes pieaugumam arī būtu jāsniedz papildu stimulsi, lai dalībvalstis veiktu investīcijas sagatavotībā un savu iespēju pilnveidošanā. ES solidaritātei ir jāiet roku rokā ar valsts līmeņa atbildību, un sagatavotība būs daļa no Komisijas ierosinātajiem priekšlikumiem.

Priekšsēdētāja kungs, tāpēc ļaujiet man noslēgt savu runu, paužot, ka mums visiem ir jāapzinās, ka ārkārtas situācijas rada milzīgas cilvēkresursu, ekonomiskās un vides aizsardzības izmaksas. Ņemot vērā pieaugošo katastrofu biežumu un intensitāti, Eiropas iedzīvotāji sagaida, ka mēs efektīvi rīkosimies ūis problēmas risināšanai gan ES, gan ārpus tās robežām.

Mēs esam noteikuši katastrofu pārvaldību par prioritāti, un es personīgi esmu apņēmusies sniegt ierosinājumus Eiropas reaģēšanas spēju stiprināšanai katastrofu gadījumā.

Es vēlētos pateikties Parlamentam par tā izrādīto interesi un sniegto atbalstu. Jūs esat bijuši ļoti būtisks faktors to iespēju nostiprināšanā, par kurām es ziņoju, un es ceru, ka jūs turpināsi veikt ūo izšķirošo darbu, virzot mūs pretī labākām reaģēšanas spējām nākotnē.

Czesław Adam Siekierski, *PPE grupas vārdā*. – (PL) Šogad plūdi Eiropu ir piemeklējuši divas reizes. Pirmais vilnis bija maija vidū, otrais — jūnija sākumā. Tas skāra šādas valstis: Čehiju, Poliju, Slovākiju, Ungāriju, Austriju, zināmā mērā arī Vāciju un pat Ukrainu un Serbiju. No *Georgieva* kundzes mēs šodien dzirdējam par plūdiem Francijā.

Plūdi Polijā bija vieni no lielākajiem, kādi piedzīvoti. Plūdi ilgu laiku bija to intensīvākajā attīstības posmā, un Polijas lielākajās upēs Oderā un Vislā tie ilga pat vairākas dienas. Tika skarta lielākā daļa valsts reģionu. Tika izpostīti būtiski infrastruktūras objekti, ieskaitot vairākus ūdensapgādes un kanalizācijas tīklus, un applūda arī vairākas sabiedriskās ēkas, ieskaitot skolas un slimnīcas. Daudzi tūkstoši ģimeņu cieta milzīgus zaudējumus. Viņi saņēma palīdzību no dažādiem sabiedriskajiem dienestiem un privātpersonām. Mēs saņēmām palīdzību arī no ārvalstīm — no daudzām ES dalībvalstīm un citām valstīm. Mēs vēlētos par to pateikties.

Centrālās valsts pārvaldes un pašvaldības iestādes sniedz palīdzību. Ir sākusies nodarīto postījumu novērtēšana. Finansiāla palīdzība no Eiropas Savienības ir būtiska un gaidīta.

(Aplausi)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *S&D grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, nesenie plūdi Centrāleiropā un pašlaik notiekošie plūdi Francijā apliecina dabas milzīgo spēku un dabas katastrofu neprognozējamību. Eiropas Parlamenta rezolūcija, kurā ir pausta līdzjūtība un solidaritāte plūdu upuriem un visiem, kas tajos cieta, pirmkārt, Eiropas Komisijai uzliek pienākumu Solidaritātes fonda ietvaros ātri un efektīvi sniegt atbalstu. Rezolūcijā arī vērsta uzmanība uz tiesiskajiem instrumentiem, kas ir būtiski, lai nākotnē ierobežotu plūdu postošās sekas. Formulējot to vienkārši, mēs runājam par pareizu Direktīvas par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību īstenošanu, kas dalībvalstīm nosaka pienākumu izstrādāt plūdu riska pārvaldības sistēmu ar sākotnēju riska novērtējumu un to reģionu noteikšanu, kuros pastāv augsta vai vidēja plūdu varbūtība. Saskaņā ar direktīvu dalībvalstīm ir pienākums sagatavot plūdu apdraudēto teritoriju kartes un plūdu riska pārvaldības plānus.

Atsaucoties uz situāciju Polijā, es vēlētos norādīt, ka pirms šā gada plūdiem ar dabīgās vides jautājumiem saistītās nevalstiskās organizācijas atkārtoti vērsa uzmanību uz neatbilstošu Direktīvas par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību ieviešanu Polijas tiesību aktos un jo īpaši uz to, ka nepastāv piemērota sistēma plūdu riska apdraudēto teritoriju saraksta izveidei, kā arī uz šo reģionu neskaidro tiesisko statusu. Tādēļ, izmantojot šīs rezolūcijas sniegto iespēju, es vēlētos vērst Eiropas Komisijas uzmanību arī uz efektīvas Kopienas tiesību aktu īstenošanas vajadzību plūdu reģionā, lai nākotnē Polijai un citām ES dalībvalstīm nebūtu jāpiesakās ES līdzekļu saņemšanai no Solidaritātes fonda.

Fiona Hall, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievienoties runātājiem, kuri uzstājās pirms manis, izsakot līdzjūtību visiem, kuri cieta nesenos plūdus, ieskaitot šobrīd šeit, Francijā, notiekošos plūdus.

Šādas dabas katastrofas pēdējo gadu laikā notiek pārāk bieži. 2008. gada septembrī lieli plūdi skāra Anglijas ziemeļaustrumus, jo īpaši smagi cieta *Morpeth* un *Rothbury* pilsētas. Plūdu ūdeņi atkāpās pēc dažām stundām, bet to radīto postījumu novēršana prasīja daudzus mēnešus un izmaksāja miljoniem mārciņu.

Neapšaubāmi, šie plūdi ir trauksmes zvans, atgādinājums, ka maksa par klimata pārmaiņu radīto seku risināšanu ir daudz augstāka par cenu, ko prasītu globālās sasilšanas pakļaušana kontrolei, kā ir norādījis *Nicholas Stern* un citi.

Mani ļoti uztrauc, ka šim pamatfaktam netiek pievērsta uzmanība. Mēs dzirdam, ka atsevišķi rūpniecības pārstāvji sūdzas par izmaksām, ko rada CO₂ emisiju samazināšana, tādēļ ir ļoti būtiski publicēt šo debāšu vēstījumu, proti, ka plūdi ir ļoti postoši iedzīvotājiem un ekonomikā.

Ir tikai viens veids, kā apturēt lielus zaudējumus izraisītu dabas katastrofu biežuma pieaugumu, proti, īstenot emisiju samazināšanas mērķu plānu 2020. un 2050. gadam.

Bas Eickhout, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (NL) Priekšsēdētāja kungs, domās mēs esam kopā ar visu Centrāleiropu piemeklējušo, kā arī Francijā šobrīd notiekošo plūdu upuriem. Šie plūdi ir vēl viens sāpinošs apliecinājums spēkam, ko pret mums var vērst upes.

Mēs vēlamies novērst plūdus, tādēļ mums galvenokārt ir jāraugās nākotnē. Kā tos ir iespējams novērst? Mums arī ir zināms, ka klimata pārmaiņu rezultātā upēs aizvien biežāk īsākā laika posmā nonāk lielāks ūdens daudzums. Tas nozīmē, ka mums būtiski jāaktivizē mūsu veiktās izpēti par to, kā mūsu upēm nodrošināt lielāku telpu un novērst šāda veida katastrofu Eiropā. Galu galā, preventīvi pasākumi ir labāki par seku novēršanu.

Eiropai šajā jomā ir jāveic tiešām būtisks darbs. Pirmkārt, starp valstīm ir jāpastāv ciešākai pārrobežu sadarbībai. Ja viena valsts veic kādus darbus savā upes baseina teritorijā, bet cita nedara neko, tas ne pie kā nenovedīs. Mums ir nepieciešama starpvalstu sadarbība, lai risinātu ar upēm saistīto jautājumu. Otrkārt, ES nākotnē būtu arī atbildīgi jārikojas ar tās līdzekļiem. ES struktūrfondi vel aizvien pārāk bieži tiek izmantoti projektiem, kas tikai palielina plūdu risku. Mums ir jānodrošina, ka turpmākie ES projekti, ko mēs apmaksājam, nepalielinātu šāda veida risku. Tas ir būtisks uzdevums.

Visbeidzot, ES ir jāpievēršas arī tam, kā labāk izmantot upju dabisko buferietilpību, lai novērstu šos plūdus. Betons un vēl vairāk betona tikai palielina vēl lielāku plūdu risku. Tāpēc mums jānodrošina upēm brīva telpa, un mums ir jāizmanto to dabiskā buferietilpība. Tas ir vienīgais veids, kā nākotnē novērst plūdus. Tam tiešām ir jābūt mūsu galvenajam mērķim nākotnē. Kā es minēju, preventīvi pasākumi ir labāki par seku novēršanu.

Tomasz Piotr Poręba, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Postošie plūdi, kas aizvadītajās nedēļās skāra Poliju un citas reģiona valstis, ieskaitot Ungāriju, Čehiju un Slovākiju, ir radījuši neaptveramus postījumus rūpniecības, sabiedriskajai un civilajai infrastruktūrai un tūkstošiem cilvēku atņēmuši visu, kas tiem piederējis. *Podkarpacie* reģionā es pats ar savām acīm redzēju, kā viens pēc otra divi milzīgi plūdu viļņi — tāda apmēra, kāds līdz šim šeit nebija pieredzēts, — aizskaloja prom daudzu šā reģiona ciematu un pilsētu iedzīvotāju īpašumu. Plūdi skāra *Gorzyce, Tarnobrzeg, Jasło, Mielecki* rajonu un tad — *Małopolskie, Lubelskie* un *Świętokrzyskie* provinces, *Mazowsze*, Polijas centrālo daļu un Varšavu. Visos šajos reģionos plūdi radīja nežēlīgus un traģiskus postījumus.

Tādēļ šodien Eiropas Parlamentā es aicinu Eiropas Savienību un Eiropas Komisiju pēc iespējas drīzāk pielietot visus iespējamus tehniskos un finanšu instrumentus, lai palīdzētu Polijai un citām reģiona valstīm, kuras ir skāruši šie traģiskie plūdi, novērst to sekas. Jo īpaši es šeit domāju par līdzekļu piešķiršanu no Eiropas Solidaritātes fonda, kas tika izveidots tieši ar mērķi palīdzēt dalībvalstīm šāda veida stihiskās nelaimēs.

Ņemot vērā šīs traģēdijas, kas skārusi Poliju, Ungāriju, Čehiju un Slovākiju, milzīgo apmēru, mēs zinām, ka bez Eiropas solidaritātes un bez Eiropas Savienības palīdzības mums būtu ļoti grūti plūdu skartajos reģionos atjaunot normālu sadzīvi. Tāpēc es vēlētos paust savu pateicību par to, kas jau ir izdarīts, proti, par tehnisko palīdzību, cilvēkresursu palīdzību un pausto līdzjūtību, kas ir sasniegusi Poliju. Lūdzu, ļaujiet tam būt tikai sākumam, veiciet

tālāku rīcību un sniedziet turpmāku palīdzību mūsu valstij, Polijai, un citām valstīm, lai mēs nejustos pamesti vieni mūsu nelaimē, novēršot šo milzīgo un briesmīgo plūdu radītās sekas.

(Aplausi)

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā.* – (SK) 2010. gada maijā un jūnija sākumā īpaši nelabvēlīgi laika apstākļi izraisīja ārkārtējus plūdus, kas skāra Poliju, Čehiju, Ungāriju un visu Slovākijas teritoriju.

Plūdu situāciju ievadīja 2010. gada aprīlis, kas bija siltākais aprīlis kopš 1880. gada, raugoties uz vidējo gaisa temperatūru pasaulē. Ūdens iztvaikošana no okeānu un jūru virsmām izraisīja tāda ūdens tvaiku daudzuma nokļūšanu atmosfērā, kas attiecīgajam gadalaikam bija ārkārtīgi liels, un jautājums bija tikai par to, kur un kad tas kondensēsies un nonāks uz zemes lietus veidā. Tas notika virs Čehijas, Polijas, Slovākijas un Ungārijas. Tad Slovākijā pastāvīgas lietusgāzes mijās ar spēcīgām vētrām ilgāk nekā mēnesi, sākot no 2010. gada 12. aprīļa līdz 5. jūnijam. Spēcīgais lietus Slovākijā izraisīja dramatisku ūdens līmeņa kāpumu visās upēs. Tomēr straujā ūdens līmeņa kāpuma cēlonis nebija tikai lietusgāzes, bet arī plūdu situācijas attīstība, ko būtiski pastiprināja un paātrināja lielā augsnes piesūkšanās ar ūdeni, ko izraisīja ilgstošās lietusgāzes. Dabiskā augsne vairs nespēja absorbēt ūdeni, un lielākā daļa lietusgāžu ūdeņu plūda pa grunti, nenonākot upēs, tādējādi appludinot apdzīvotus rajonus, rūpniecības teritorijas, ceļus un dzelzceļa līnijas.

Praktiski visās ūdens monitoringa stacijās tika fiksēti ārkārtēji ūdens līmeņi un ūdens plūsmas, un atsevišķos gadījumos tie pārsniedza attiecīgos rādītājus, kas ir sagaidāmi reizi 100 līdz 500 gados. Ūdeņi vispirms pārpludināja upju gultnes un tad sāka graut upju krastus, appludināt laukus, iznīcināt ceļus, aiznest līdz tiltus un izskalot dzelzceļa sliedes. Tie pakāpeniski appludināja laukus, ielauzās pilsētās un ciematos un iznīcināja iedzīvotāju mājokļus. Vētrinie ūdeņi aiznesa līdz ne tikai tiltus, ceļus un mājas, bet arī cilvēku dzīvības. Netālu no Košice Slovākijas austrumu daļā tika aizvests vesels ciemats, un 11–20 metrus biezs izmirkušas augsnes slānis kopā ar ģimenes mājām lēni virzās lejup pa slidenu augsnes virskārtu, 190 bojātām mājām ar katru dienu arvien vairāk tuvojoties iznīcībai. Pēc lietusgāzēm Slovākijā bija appludināti 300 000 hektāri lauksaimniecības zemes. Tādēļ šajā situācijā, protams, būtu adekvāti aktivizēt Solidaritātes fondu, lai segtu izdevumus sakarā ar plūdu radītajiem postījumiem. Provizoriskais kopējo Slovākijai nodarīto postījumu aprēķins pārsniedz EUR 260 miljonus.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, ļaujiet man izmantot iespēju, lai apsveiktu *László Tókes* saistībā ar viņa ievēlēšanu. Tas ir liels gandarījums katram ungāram, neatkarīgi no viņa partejiskās piederības, ka mūsu ungāru brālis no Transilvānijas var ieņemt šo ļoti ievērojamo amatu Eiropas Parlamentā. Aizvadīto nedēļu laikā plašas teritorijas Centrāleiropā skāra postoši plūdi. Jo īpaši traģiski, ka šī dabas katastrofa, kas ir skārusi vairākas valstis, ir paņēmusi arī cilvēku dzīvības. Šobrīd Ungārijā atsevišķas teritorijas vēl aizvien atrodas zem ūdens. Situāciju Ungārijā vēl vairāk sarežģī fakts, ka plūdi lielākos postījumus ir nodarījuši nabadzīgākajos apgabalos.

Jobbik vārdā es vēlreiz vēlētos pateikties visiem tiem, kuri piedalījās aizsardzības nodrošināšanā pret plūdiem. Es esmu no *Borsod-Abaúj-Zemplén* apgabala, un es varēju gūt personīgu pieredzi par katastrofu. Attiecībā uz aizsardzību pret plūdiem ir gūti divi būtiski secinājumi. Pirmkārt, izņemot ugunsdzēsējus, valsts iestāžu organizācija bija nožēlojama. Tomēr pozitīvu pieredzi sniedza iedzīvotāju kopējie centieni un Ungārijas Nacionālās gvardes organizācija. Par to, ka Ungārija nepiedzīvoja vēl lielākus postījumus, ir jāpateicas

Ungārijas gvardei. Es vēlētos izmantot iespēju, lai pateiktos nacionālās gvardes locekļiem visa šeit, Strasbūrā, sapulcinātā Eiropas Parlamenta vārdā.

Eiropas Savienībai pēc iespējas drīzāk ir jāpiedāvā palīdzība, vienlaikus pārtraugot līdzekļu izlietojumu. Pastāv risks, ka daži cilvēki naudu no Solidaritātes fonda varētu censties izmantot nelikumīgā veidā. Šiem cilvēkiem, kuru lielākā daļa ir romu izcelsmes iedzīvotāji un kuri nepiedalījās aizsardzības nodrošināšanā pret plūdiem, bet tā vietā pameta savas mājas cerībā saņemt dažāda veida palīdzību, pieņemot, ka atjaunošanas gaitā viņiem būs iespēja bez maksas ievākties jaunos mājokļos, atbalsts nav jāpiesūķir.

Šobrīd *Jobbik*, Kustība par labāku Ungāriju, ir sagādājusi aptuveni 10 miljonus forintu, palīdzot grūtībās nonākušajiem, nodrošinot to, ka mēs nepametam cilvēkus nelaimē. Arī nākotnē cilvēki var paļauties uz *Jobbik*.

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts būs reģistrēto runātāju kārtība. Es vēlos paust savu solidaritāti gan ungāru, gan romu izcelsmes plūdu upuriem, un kā pirmo runātāju no plūdus cietušajiem apgabaliem es aicinu uzstāties *Tamás Deutsch*.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kundze, dāmas un kungi, vispirms, lūdzu, ļaujiet man runāt par ko citu, nevis izskatāmo jautājumu. Ja pirms aptuveni divdesmit gadiem man kāds būtu teicis, ka bīskaps *László Tókes* kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētājs dos vārdu *Tamás Deutsch*, Eiropas Parlamenta deputātam, es to uzklāstītu ar neticību, tomēr likteņa un Radītāja ceļi ir neizdibināmi. Iespēju strādāt kopā ar priekšsēdētāju šeit, Eiropas Parlamentā, es minu ar pateicību.

Es sveicu jūs kā Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju un kā personību, kas kopā ar *Jerzy Buzek* simbolizē divas ļoti būtiskas Eiropas vērtības, proti, cīņu pret diktatūrām, kas aizskar cilvēka cieņu, un mūsu kopējās kristīgās Eiropas vērtības. Dāmas un kungi, ļaujiet man arī izteikt solidaritāti postošo plūdu upuriem, kas skāra Centrāleiropu, un, protams, arī Francijas dabas katastrofās cietušajiem.

Tajā pašā laikā vietā ir arī pateicības vārdi. Mēs pateicamies visiem, kuri personīgi piedalījās aizsardzības nodrošināšanā pret plūdiem, kā arī visiem tiem mūsu Eiropā dzīvojošajiem līdzpilsoņiem, kuri izmantoja savus personīgos resursus un palīdzēja aizsardzības darbā, brīvprātīgi piedāvājot atbalstu, un tagad sniedz palīdzību atjaunošanas darbos. Mēs Ungārijā piedzīvojam plūdus, pateicoties īpašai situācijai, vai drīzāk, tā kā vārds „pateicība” te acīmredzami ir nevietā, īpašas situācijas dēļ, jo mūsu gadījumā krastus izpostīja galvenokārt mazāki strauti un upes, kuras nekad agrāk nebija izraisījušas šādu katastrofu. Tas arī apliecina, ka tradicionālās metodes aizsardzībai pret plūdiem vairs nav adekvātas.

Es vēlētos paust savu pateicību Eiropas Komisijai par tik ātru un efektīvu Eiropas institūciju mobilizēšanu aizsardzības nodrošināšanai pret plūdiem. Es gribētu paust cerību, ka, sekojot Eiropas Parlamenta piemēram, arī Eiropas Komisija pieņems ātrus un efektīvus lēmumus par finansiālo palīdzību, kas ir vajadzīga, lai atbalstītu atjaunošanas darbus.

Adam Gierek (S&D). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, plūdu risku ir iespējams samazināt, un tas ir zemāks tad, kad ūdens kustība tiek precīzi simulēta un pārraudzīta. Dabas katastrofa Polijā sākās ar vietēja mēroga plūdiem, ko izraisīja lietus ūdeņu kanālu trūkums un zema ūdens uzglabāšanas spēja, un tiem sekoja liela mēroga plūdi. Šķidrums tvertnes un moderni dambji samazina plūdu iespēju un ir ļoti būtiski, bet pilnībā uz tirgu orientētas lētas valsts neoliberalā politika, mazs budžets un zemi nodokļi nosaka dārgu investīciju atlikšanu hidrotehniskajā jomā.

Visla, liela upe Eiropas centrā, ir neskarta, bet tas var iepriecināt tikai ekologus, savukārt manai valstij tas ir kaunpilns jautājums. Vislas programmas īstenošana, kas tika sākta 20. gadsimta 70. gados un kuras mērķis bija šīs skaistās upes civilizēšana, tika pamesta novārtā politisku iemeslu dēļ. Polijas Tautas Republikas varas iestādes un to sekotāji tika vainoti gigantomānijā, bet tagad mūs ir piemeklējuši gigantiski zaudējumi un nelaime. Ir būtiskas modernas, uz kohēzijas fondiem balstītas investīcijas.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Dažādas Eiropas daļas atkārtoti ir piemeklējušas dabas katastrofas plūdu veidā. Nesen plūdi atkal ir piemeklējuši Centrāleiropu, Poliju, Čehiju, Slovākiju un Ungāriju. Tie ir radījuši milzīgus zaudējumus, kuru dēļ ir nepieciešams piesaistīt finansējumu no Eiropas Savienības Solidaritātes fonda.

Tomēr postošie plūdi ir skāruši daudz plašāku Eiropas teritoriju. Šķiet, ka, neraugoties uz pasākumiem elastīgākai un operatīvai palīdzības sniegšanai, Eiropai ir atkārtoti jāizvērtē savas prioritātes, ciktāl tas attiecas uz kopējo Eiropas resursu izmantošanu. Kopēju investīciju īstenošanai, kuras paredzētas aizsardzībai pret plūdiem, pietiekama ūdens daudzuma nodrošināšanai apgādei ar dzeramo ūdeni, kā arī irigācijas un elektrības ražošanas vajadzībām, ir jāklūst par programmas prioritāti attiecībā uz infrastruktūras izbūvi dalībvalstu līmenī un ES kopumā.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, apsveicu jūs ar jauno amatu.

Statistika par plūdu izraisītajiem postījumiem nemēra ciešanas, ko piedzīvoja plūdos cietušie cilvēki. Daudzi cilvēki Austrumeiropā un šobrīd Francijā ir zaudējuši visu, kam viņi ir veltījuši savu mūža darbu. Viņi ir attapušies drupās. Daudzi ir zaudējuši pat draugus vai radniekus. Šādi pārdzīvojumi ir pārāk sāpīgi, lai tos piedzīvotu atkal un atkal. Saskaņā ar Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas ieskatiem ir tikai viens šīs problēmas risinājums, un mans kolēģis *Eickhout* kungs jau to pieminēja. Ļaujiet upēm izmantot telpu, kas tām ir nepieciešama, un sasniegt dabisko dziļumu. Attiecībā uz Oderas upi tas nozīmē, ka paplašināšanas plānu īstenošana ir jāpārtrauc gan Polijas, gan Vācijas robežas pusē. Tas nozīmē, ka mums ir jānodrošina ne tikai dambju izbūve, bet arī pietiekami liela teritorija plūdu palienēs, tādējādi preventīvajiem pasākumiem saglabājot izšķirošo nozīmi. Tas ir vienīgais iemesls, kāpēc mēs balsojam par šo rezolūciju, jo mūsu sarunu rezultātā preventīvajiem pasākumiem tekstā ir pievērsta lielāka uzmanība.

Tomēr pastāv acīmredzami vājie punkti. Šajā rezolūcijā vispār nav minēta cīņa pret klimata pārmaiņām. Iepazīstoties ar pētījumu „Reģioni 2020. gadā”, top skaidrs, ka nākotnē 150 miljoniem cilvēku nāksies pamest savas mājas, ja vien mēs tūlīt nerīkosimies saistībā ar klimata pārmaiņām. Šā iemesla dēļ klimata pārmaiņas mums ir jāizvirza nākotnes Eiropas reģionālās politikas centrā, lai novērstu plūdu radītās katastrofas.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Dāmas un kungi, plūdu problēma, bez šaubām, ir nopietnākais no jautājumiem, kurus mēs šonedēļ Strasbūrā izskatām. Mūsu līdzpilsoņiem plūdi pārvēršas par pastāvīgu problēmu, kas atstāj faktisku iespaidu uz īpašumu un, protams, uz veselību.

Eiropas Savienība, kas simbolizē kohēziju, atbalstu un sadarbību, sniedz palīdzību cietušajiem reģioniem ar Solidaritātes fonda starpniecību. Šis fonds sniedz iespēju nodrošināt finansiālo palīdzību valstīm, kurās aprēķinātie zaudējumi ir pārsnieguši EUR 3 miljardus vai kurās tie veido vairāk nekā 0,6 % no dalībvalsts IKP. Tomēr plūdi, kas nesēn skāra Centrāleiropu, ir apliecinājuši, ka, neraugoties uz kopējiem spēcīgo lietusgāžu radītajiem

postījumiem, atsevišķas valstis, jo īpaši mazākās valstis, individuāli nespēj sasniegt noteiktās robežsummas, tādēļ tās nevar saņemt palīdzību. Tā kā Solidaritātes fondam, pirmkārt, ir jākalpo cietušo reģionu atjaunošanai Eiropā, ir nepieciešams nodrošināt lielāku elastību attiecībā uz kopēju pieteikumu iesniegšanu, kuros būtu atspoguļoti kopējie postījumi, nevis tikai konkrētie atsevišķās dalībvalstīs fiksētie postījumi. Tādēļ saistībā ar šo jautājumu es vēlētos aicināt Komisiju veikt pasākumus attiecīgo tiesību aktu grozīšanai.

Jan Březina (PPE). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es stāvu jūsu priekšā kā pēdējo nedēļu laikā notikušo plūdu skartas valsts pārstāvis. Lai gan to postošās sekas Čehijā nebija tik briesmīgas kā kaimiņvalstī Polijā, īpaši smagi plūdi skāra Morāvijas reģionus. Tādēļ es esmu gandarīts, ka, cita starpā, pamatojoties uz manu brīdinājumu, rezolūcijā, kuru mēs pašlaik apspriežam, ir minēta ne tikai Polija, bet viss Centrāleiropas reģions. Solidaritātes ideja ir viena no spilgtākajām Eiropas sadarbības izpausmēm, un tieši pie tās es šobrīd vēlētos apelēt. Mums kā eiropiešiem vienmēr ir jābūt gataviem apvienot spēkus un palīdzēt grūtībās nonākušajiem. Mēs jau iepriekš esam apliecinājuši, ka neesam vienaldzīgi pret tiem, kurus ir skārušas dabas katastrofas: 2002. gadā tika izveidots Solidaritātes fonds, lai reaģētu uz plašajiem plūdiem Centrāleiropas valstīs.

Fonda gada budžetam aptuveni EUR 1 miljarda apmērā būtu jābūt pietiekamam, lai segtu šā gada plūdu radītos zaudējumus. Tomēr plūdu skartajām valstīm ir jālūdz Eiropas palīdzība. Šajā kontekstā es vēlētos pieminēt Čehijas sarežģīto situāciju, kas izriet no fakta, ka līdz šim aprēķinātie plūdu radītie postījumi nav sasnieguši noteikto minimālo robežsummu 0,6 % apjomā no IKP. Čehijas vienīgā cerība attiecībā uz palīdzības saņemšanu no Solidaritātes fonda ir tā, ka var piemērot regulas par Solidaritātes fondu otrā apakšpunkta 2. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru izņēmuma situācijās palīdzību var lūgt arī kaimiņos esošā dalībvalsts, kuru dabas katastrofa ir skārusi mazākā mērā. Protams, saikne starp plūdiem Polijā un Čehijā ir acīmredzama. Galu galā, abās valstīs applūdušo upju izteces atrodas Čehijā. Nav laika, lai kavētos. Pieprasījums atbalstam no Solidaritātes fonda ir jāiesniedz 10 nedēļu laikā pēc pirmo postījumu rašanās, kas mūsu gadījumā nozīmē jūlija beigas. Laika nav daudz, īpaši situācijā, kad Čehijā turpinās sarunas par valdības veidošanu. Es vēlētos noslēgt savu runu, izsakot pateicību Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam *Jerzy Buzek* par to, ka viņš personīgi apmeklēja plūdu skartās teritorijas manas valsts austrumos.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Parlaments ir vairākas reizes vērsies pie Eiropas Komisijas, lai nodrošinātu efektīvāku līdzekļu piešķiršanu palīdzībai dabas katastrofu upuriem.

Beidzot ir pienācis laiks, lai ieviestu elastīgu modeli palīdzības piešķiršanai no Solidaritātes fonda. Ir būtiski pastiprināt preventīvo darbu. Struktūrfondi ir jāatvēl svarīgāka loma dabas katastrofu novēršanas un to seku pārvaldības finansēšanā. Šim mērķim atvēlētajam līdzekļu kopumam ir jāietver būtiski līdzekļi zinātniskajai izpētei, riska pārvaldībai, civilajai aizsardzībai un risku kontrolei. Preventīvajos pasākumos ir vairāk jāiesaista Eiropas Vides aģentūra.

Es jūtu līdzīgu visiem plūdu upuriem un vēlos no sirds pateikties ES iedzīvotājiem par Polijai sniegto palīdzību. Arī es ar saviem draugiem, lauksaimniekiem no *Puck* un *Reda*, sagatavoju 22 tonnas graudaugu lopbarības, ko nosūtīt izsalkušajiem mājlopiem uz plūdu skartajiem reģioniem *Świętokrzyskie* provincē. Individuāli sniegta palīdzība ir ātrāka un mērķtiecīgāka nekā institucionālais atbalsts. Ir laiks no tā gūt secinājumus.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, redzot plūdu radīto postījumu milzīgos apmērus Polijā un Centrāleiropā (tūkstošiem cilvēku, kuri dažos gadījumos zaudēja visu, kas tiem pieder; Polijā vien vairāk nekā 300 000 mājokļi tika appludināti un

40 000 cilvēku bija jāevakuē), kopā ar kolēģiem no Eiropas Konservatīvo un reformistu grupas es ierosināju Eiropas Parlamentam veikt pasākumus saistībā ar šo šausmīgo drāmu, šo dabas katastrofu, debatējot par šo jautājumu un sagatavojot rezolūcijas projektu. Es vēlētos pateikties visiem, kuri ir snieguši ieguldījumu šīs iniciatīvas apstiprināšanā, ieskaitot visu parlamentāro grupu priekšsēdētājus, jo tā ir mūsu solidaritātes izpausme visiem cietušajiem un valstīm, kuras cieta plūdus, bet, pirmkārt, — cilvēkiem, kurus skāruši vislielākie zaudējumi. Mūsu galvenais mērķis ir pārliecināt Eiropas Komisiju piešķirt pēc iespējas lielāku palīdzību grūtībās nonākušajiem cilvēkiem un valstīm, kā arī pārliecību par to, ka palīdzībai ir jābūt elastīgai un pēc iespējas vairāk pielāgotai atsevišķu reģionu vajadzībām. Vēlreiz — liels paldies jums.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Šajā Parlamentā mums patīk lietot vārdus „kopīgā Eiropa”, „Eiropas vienotība” un „Eiropa iedzīvotājiem”.

Katru gadu mēs veram Parlamenta durvis tūkstošiem apmeklētāju no visām dalībvalstīm. Ar tiesību aktu palīdzību mēs cenšamies atbalstīt Eiropas kā vienotas nāciju kopienas ideālu. Tomēr visi šie skaistie vārdi un cēlie ideāli būs tukšas runas, ja mēs nespēsīm tos balstīt praktiskos darbos. Dabas katastrofa, kas skāra Centrāleiropu, Vāciju un kopš vakardienas arī Franciju, radīja draudus cilvēku dzīvībām un izraisīja milzīgus zaudējumus. Tagad mēs zinām, ka šo pilsētu iedzīvotāji nevar vieni paši cīnīties ar plūdu radītajām sekām. Viņi pamatoti gaida palīdzību no savu valstu valdībām un solidaritāti no kaimiņvalstīm, jo līdzīgā situācijā viņi arī tā rīkotos. Cilvēks nevar regulēt dabas spēkus. Tomēr iedzīvotāju kopiena, kura ir vienota solidaritātē, var cīnīties ar visām dabas katastrofām.

Pieņemot iesniegto rezolūciju, mēs sūtīsim nepārprotamu signālu, ka Eiropa nav tikai tiesisks veidojums un bezpersonisks tirgus, bet, galvenokārt, funkcionējoša tādu nāciju kopiena, kuras grūtību gadījumā viena otrai sniedz palīdzību. Tas būs signāls, ka Eiropai ir ne vien galva, bet arī cilvēcīga sirds.

Dāmas un kungi, kamēr es uzstājos, Slovākijā atkal nepārtraukti līst.

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, nesēnotikušie plūdi Centrāleiropā ir radījuši milzīgus postījumus un prasījuši cilvēku dzīvības. Ja Eiropas Savienība sniedz palīdzību — es ticu, ka tā notiks, tai kopā ar valsts sniegto finansējumu ir jābūt vērstai ne tikai uz izpostītās infrastruktūras atjaunošanu, bet arī uz ilgtermiņa mērķi ieviest tiešus instrumentus aizsardzībai pret plūdiem, veicot ciešu pārrobežu sadarbību. Visiem instrumentiem jābūt vērstiem uz šādu katastrofu atkārtošanās novēršanu, un gadījumā, ja tās atkārtojas, — uz to seku ierobežošanu pēc iespējas lielākā mērā. Galu galā, 13 gadu laikā pēc Čehijas valsts atjaunošanas līdzīgi postoši plūdi atkārtoti piemeklē Morāviju, valsts austrumu daļas reģionu.

Tomēr plūdi sniedz arī iespēju uzmanīgi pārdomāt, kādi aizsardzības instrumenti būs visefektīvākie un vienlaikus ar vismazāko ietekmi uz apkārtējo vidi un vietējiem iedzīvotājiem. Plūdi ir kļuvuši par Eiropas mēroga problēmu, kas vakar skāra Centrāleiropu, bet šodien — Franciju. Tādēļ ir adekvāti apsvērt Eiropas stratēģiju aizsardzībai pret plūdiem. Šajās debatēs ES jārikojas kā neatkarīgai starpniecei un padomdevējai, palīdzot rast efektīvāko risinājumu.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze, Poliju plūdi piemeklēja divos viļņos. Pirmais vilnis aiznesa cilvēku īpašumu, otrais vilnis — viņu cerību, bet var arī sacīt Ernesta Hemingveja vārdiem: „Nejautā, kam skan zvans, — tas skan tev,” — tas skan arī vāciešiem, un šodien tas skan arī Francijas iedzīvotājiem.

Es vēlētos ļoti skaidri norādīt: Eiropas Savienība ļoti bieži ir palīdzējusi Dienvideiropas valstīm, kuras ir piemeklējuši sausuma cikli, proti, Francijai, Spānijai, Itālijai, Portugālei, Grieķijai. Centrāleiropu un Austrumeiropu periodiski piemeklē plūdi. Šodien Eiropas Savienība kārtu solidaritātes eksāmenu — solidaritātes, kura nedrīkst būt tikai sauklis vai klišeja, bet kurai ir jābūt arī instrumentam ar konkrētu finansiālo saturu, un ar to rēķinās poļi, čehi, ungāri un slovāki.

(Aplausi)

Joachim Zeller (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Georgieva* kundze, dāmas un kungi, tikai pirms dažām dienām mēs televīzijā redzējām šokējošas ainas ar milzīgām plūdu ūdeņu klātām teritorijām Polijā un citās Centrāleiropas valstīs. Šajos plūdus ir gājuši bojā cilvēki, un mēs jūtam līdzīgu viņu radiem un draugiem.

Ir iznīcināti ciemati, pilsētas, lauksaimniecības zemes un infrastruktūra. Televīzijā redzētos kadrus jau ir aizvietojuši citi, bet milzīgie postījumi tagad ir lēni un centīgi jānovērš. Šīm valstīm, kamēr tās novērš šāda mēroga postījumus, būtu jāsaņem citu Eiropas Savienības valstu solidaritāte. Pēc 1997. gadā piedzīvotās plūdu katastrofas Poliju un Centrāleiropas valstis atkal ir skāruši postoši plūdi. Mēs nespējam kontrolēt laika apstākļus, un ir dabiski, ka upes dažkārt applūst. Tomēr mums ir jāuzdod jautājums: vai, ņemot vērā to, ka dabas katastrofas var notikt jebkurā brīdī, ir veikti atbilstoši pasākumi, lai novērstu šāda veida dabas parādību radītos postījumus, un vai, piemēram, ainavu plānošanas procesā ir pievērsta pietiekama uzmanība jautājumiem par ilgtspējīgu katastrofu novēršanu?

Ja mēs sniegsim palīdzību, mums vispirms jānodrošina, ka tā sasniedz tos cilvēkus, kurus tiešā veidā skāra dabas katastrofa, lai nodrošinātu viņiem iztikas līdzekļus. Turpmākā rīcība, lai novērstu šāda veida katastrofu radītos postījumus, ir sadarbojošos dalībvalstu kompetences jautājums ar saskaņošanu Eiropas līmenī, jo dabas katastrofas neapstājas pie valstu robežām. Aizsardzības sistēma pret plūdiem, kuru uz Oderas upes kopīgi uzbūvēja Polijas un Vācijas varas iestādes, ir skaidra norāde uz to, ka kopīgi īstenoti preventīvie pasākumi var nodrošināt reālu aizsardzību. Tomēr mēs vēl aizvien neesam paveikuši pietiekami.

Mums nav vajadzīga Eiropas katastrofu novēršanas programma. Katras valsts valdībai ir jāuzņemas galvenā atbildība par valsts aizsardzību pret katastrofām, ieskaitot katastrofu plānu sagatavošanu. Tomēr katastrofas un postījumu gadījumā sniegto palīdzību iespējams efektīvi koordinēt Eiropas līmenī, un brīvprātīgo organizācijām, kas sniedz palīdzību, būtu jāsaņem atbildība par saviem izdevumiem ātri un bez birokrātijas šķēršļiem. Tādēļ es atbalstu *Georgieva* kundzes plānus, kas mums ātri ļaus pārvērst šos mērķus īstenībā.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Plūdi, kas ir skāruši gandrīz visu Centrāleiropu, šīm valstīm bijuši katastrofāli.

Slovākijā vissmagāk skartā teritorija bija valsts austrumu daļa, kur es dzīvoju, un es pati ar savām acīm redzēju, kā ūdens ir izpostījis vairāku cilvēku mūža darbu. Tas ir iznīcinājis ceļus, mājas, tiltus, ražu uz laukiem un diemžēl paņēmis arī cilvēku dzīvības. Visa gada nokrišņu daudzums nokļuva uz zemes viena mēneša laikā. Aizsardzības pasākumi pret plūdiem gluži vienkārši nebija efektīvi pret šādu ūdens daudzumu. *Košice* pašvaldībā vien vairāk nekā 4 000 māju atradās zem ūdens. Mazā *Kežmarok* pilsēta, kurā ir 17 000 iedzīvotāju, bija gandrīz pilnībā appludināta. Cilvēki no šādām katastrofām atgūstas tikai ar lielām grūtībām. Ūdens radītais risks vēl nav pilnībā beidzies, un jau ir radušies jauni draudi.

Ūdens attīrīšanas iekārtas pēc plūdiem palika applūdušas, dzeramā ūdens avoti ir piesārņoti, karstais laiks draud ar epidēmiju moskītu savairošanās dēļ, un daudzi ceļi un tilti vēl aizvien ir neizbraucami. Daudzas ģimenes mājas ir iznīcinātas zemes nogrūvumu rezultātā, un tās vairs nav iespējams apdzīvot. Neraugoties uz cilvēku apliecināto solidaritāti un valsts palīdzību, ir steidzami nepieciešams saņemt līdzekļus no Solidaritātes fonda. Jo drīzāk mēs palīdzēsim cietušajiem reģioniem, jo drīzāk atvieglosim šajos reģionos dzīvojošo cilvēku ciešanas. Pastāv arī vēlā ņemamas iespējas līdzekļu saņemšanai no Kohēzijas fonda. Kopējais rezolūcijas projekts, ko ir sagatavojusi deputātu grupa, piedāvā dažāda veida risinājumus palīdzības sniegšanai.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ir labi, ka mēs debatējam par šo jautājumu, ko ierosināja Ziobro kungs visu Poliju pārstāvošo Eiropas Parlamenta deputātu sanāksmē. Tas ir labi, jo Polijā, Ungārijā, Čehijā un Slovākijā notikušā dēļ ir vajadzīga Eiropas Savienības iejaukšanās un palīdzība. Kad notiek traģēdija, kad piemeklē plūdi, plašsaziņas līdzekļi mūs šokē ar kadriem, kuros redzamas mājas un cilvēki, kuri no tām ir izskaloti, koku saknes, kas slejas pret debesīm, asaras un bēdas. Tur ir kameras, līdzjūtība, pat mobilizācija un palīdzība. Tomēr tikai pēc plūdiem sākas īstā drāma. Tad cilvēki tiek pamesti vieni savā nelaimē. Polijā ir tādas vietas kā Wilków, kur 90 % tās platības atrodas zem ūdens. Ir arī tādas vietas kā Lanckorona, kurā zemes nogrūvuma dēļ ir sagrūvušas 50 mājas. Kad notiek šādi postījumi, plūdi, sausums vai zemestrīce, Eiropas Savienībai ir jāreaģē. Ja mēs spējam sniegt palīdzību Haiti, mums vēl jo vairāk ir jāpalīdz dalībvalstīm. Polijā mēs sakām, ka draugs, kas nepamet grūtībās, ir īsts draugs. Tādēļ es aicinu Polijai un visām pārējām šīs katastrofas skartajām valstīm piešķirt maksimālo iespējamo palīdzību.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Plūdi ir milzīga traģēdija. Ir miruši cilvēki, ir izpostīta infrastruktūra un desmitiem tūkstošu ģimeņu ir zaudējušas visus savus īpašumus. Šī drāma ir piemeklējusi cilvēkus gan pilsētās, gan lauku teritorijās. Lauksaimnieku raža ir iznīcināta, viņu tehnika un ēkas ir bojātas, un viņi ir zaudējuši savam darbam vajadzīgos instrumentus. Viņi ir palikuši ar saviem nesamaksājamiem parādiem, un izglābtie dzīvnieki ir palikuši bez barības.

Polijas varas iestādes, kā arī citu plūdu katastrofas skarto valstu valdības ir veikušas pasākumus, lai sniegtu palīdzību, bet ir svarīgi, lai līdzīgus pasākumus veiktu Eiropas Savienība. Jo drīzāk tas notiks, jo labāka būs ES rīcības uztvere un novērtējums.

Es vēlētos izmantot iespēju un paust savu pateicību visām valdībām un valstīm, kuras mums ir palīdzējušas, un mūsu kaimiņiem, kuri mums sniedz atbalstu, un vēl vairāk es vēlētos pateikties ikvienam par vienkāršu personīgo solidaritāti, kas mums tika pausta saistībā ar šo traģēdiju.

(Aplausi)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Šovakar mēs šeit runājam par desmitiem tūkstošu cilvēku.

Mēs runājam par cilvēkiem, kuri pēdējo nedēļu laikā — minūti pēc minūtes — ir zaudējuši visu: savus īpašumus, mājas, visu to, kam viņi veica uzkrājumus savas dzīves laikā. Mēs runājam arī par lauksaimniekiem, kuri ir zaudējuši savu zemi un savu ražu, kas bija viņu vienīgais iztikas un ienākumu avots visam gadam. Visi šie cilvēki šovakar raugās uz mūsu Parlamentu, gaidot, kādu lēmumu mēs pieņemsim. Mēs arī viņiem vēlētos palīdzēt, izmantojot mūsu valsts budžetus, bet tie ir iztukšoti, jo mums bija jārisina ekonomikas un

finanšu krīze, un tie ir iztukšoti, jo mums bija jāievēro Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumi. Tādēļ cilvēki cerībā vērsas pie Eiropas Parlamenta.

Mēs šeit runājam arī par ko tādu, ko neviens vēl nav pieminējis, un tie ir apdrošināšanas uzņēmumi — komerciālās apdrošināšanas uzņēmumi, kas atkārtoti atteicās apdrošināt iedzīvotāju mājas, kuras atradās tā sauktajās plūdu zonās. Es novērtētu, ja arī apdrošināšanas uzņēmumi šim jautājumam pievērstu lielāku uzmanību un ja mēs meklētu veidu, kā apdrošināšanas uzņēmumiem noteikt par pienākumu apdrošināt šos cilvēkus un gādāt, lai apdrošināšanas prēmijas nerobežotos ar augļošanu.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Ungārija ir viena no tām valstīm, kuras plūdi skāra vissmagāk. Vispirms es vēlētos pateikties par saņemto solidaritāti un palīdzību un paust, ka Ungārijā plūdi un pārmērīgais iekšzemes ūdeņu daudzums galvenokārt skāra nabadzīgākos reģionus un mazuģimenes. Daudzas no tām ir romu ģimenes. Viņu apmešanās vietas kopumā ir mazāk drošas un atrodas visnelabvēlīgākajās vietās, kuras visvairāk apdraud plūdi. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai mēs viņiem izrādītu īpašu solidaritāti.

Ir minēti vairāki priekšlikumi, kā ātri nosūtīt palīdzību. Man saistībā ar to ir daži ieteikumi. No vienas puses, dalībvalstīm ir jāpieņem lēmumi par Solidaritātes fonda resursu palielināšanu un to ātrāku un elastīgāku izmantošanu. Ierosinājuma grozījums, kam šobrīd būtu īpaši liela nozīme, jau ilgu laiku atrodas Padomes izskatīšanā. Spānijas prezidentūra mums šajā jautājumā varētu ļoti palīdzēt. Turklāt būtu pozitīvi vērtējams, ja šai nolūkā varētu pārdalīt arī Kopienas resursus, proti, lauksaimniecības politikas resursus arī varētu izmantot, lai nodrošinātu, ka nopietnus zaudējumus cietušie lauksaimnieki varētu saņemt kompensācijas.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Es vēlos pateikties Komisijai par tās paziņojumu, un es tam piekrītu. Ļaujiet man pievienot dažus papildu punktus. Ungārijā mēs varam runāt par lielākajiem plūdiem pēdējā gadsimta laikā. Sagruva daudzas mājas, patiesībā vairāki simti. Bijā jāevakuē vairāk nekā 4 000 cilvēku. Daudzi šobrīd vēl aizvien ir bez patvēruma. Daudzu vēl stāvošu māju stabilitāte arī ir apšaubāma. Pašlaik notiek postījumu kontrole, sakopšana un dezinfekcija. Tiek veikta vakcinēšana, lai novērstu infekcijas. Lielas lauksaimniecības zemes platības ir appludinātas sabiedrības aizsardzības interesēs. Šo pasākumu smagums un izraisītie postījumi nav izmērāmi.

Esmu ļoti gandarīta par Eiropas Savienības jauno programmu, kas padara iespējamu savlaicīgu brīdināšanu par plūdiem. Tomēr es vēlētos vērst komisāres uzmanību uz faktu, ka dabas katastrofas kļūst aizvien biežākas, tādēļ katastrofu pārvaldības pastiprināšana ir ļoti steidzama. Ungārijā valda liela solidaritāte, bet mums ir nepieciešama arī Eiropas mēroga sadarbība, lai īstenotu vienu no Eiropas Savienības būtiskākajiem principiem, proti, solidaritātes principu. Viens no solidaritātes apliecinājumiem ir Solidaritātes fonda atvēršana.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Es atbalstu debātes par situāciju attiecībā uz Eiropas upju baseinu pārvaldību un plānošanu pašreizējā kontekstā. Raugoties no sociālās un ekonomiskās perspektīvas, Eiropa pārdzīvo sarežģītu posmu, kas nozīmē, ka šobrīd dabas katastrofām uz sabiedrību ir aizvien lielāka ietekme. Ir acīmredzami, ka šobrīd dalībvalstis individuāli nespēj veikt ieguldījumus upju baseinu plānošanas projektos. Tāpat kā valstis, kuras pašlaik skar plūdi, Rumāniju un Bulgāriju tie piemeklē katru gadu. Šogad tikai Dievs mums to ir aiztaupījis.

Es vēlētos, lai Komisija sagatavo rīcības plānu, tāpat kā attiecībā uz Donavas stratēģiju, lai palīdzētu dalībvalstīm plānot iekšējos upju baseinus neaizsargātajās valstīs.

Es vēlētos Komisijai uzdot arī jautājumu, vai tā plāno piešķirt īpaši asignētus līdzekļus plānošanas projektiem attiecībā uz upju baseiniem gan pārrobežu, gan iekšējām upēm, lai nākotnē novērstu plūdus.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Nesenā pagātnē Poliju ir piemeklējuši divi smagi plūdu viļņi; tūkstošiem cilvēku ir zaudējuši visu, un viņiem nav, kur dzīvot. Daudzi reģioni ir applūduši; jo īpaši cietis reģions ap Ļubļinu, un vieta ar nosaukumu *Wilków*, kas pilnībā atrodas zem ūdens, ir kļuvusi par simbolu. Zaudējumi ir tik lieli un smagi, ka *Barroso* kunga paziņojums par ES palīdzību no Solidaritātes fonda upuriem deva lielu cerību. Lai nepieviltu šo uzticību, Eiropas Komisijai būtu jārikojas ātri un izlēmīgi.

Mēs ceram, ka piešķirtā summa nebūs simboliska. Šajā situācijā būtu jānovērš visas barjeras un nekavējoties jāveic pasākumi, lai nodrošinātu elastīgākas procedūras, un būtiski resursi būtu jānosūta tieši dabas katastrofas upuriem vissmagāk cietušajos reģionos.

Rezolūcijas pieņemšana mūsu Parlamentā *Barroso* kungam sniegs pārliecinošu pilnvarojumu veikt tūlītējus pasākumus.

(Aplausi)

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt, es vēlētos paust savu līdzjūtību upuriem un plūdu skartajiem iedzīvotājiem. Austrijā cilvēki nerunā vienkārši par plūdiem, bet par tūkstošgades plūdiem Austrumeiropā. Šie plūdi apdraudēja tūkstošiem cilvēku dzīvības Slovēnijā, Polijā un Ungārijā. Jautājums šeit ir par vajadzību pēc tūlītējas palīdzības, kā arī par izglītību un informētības palielināšanu, piemēram, lai palīdzētu cilvēkiem pareizi rīkoties plūdu gadījumā, lai novērstu viņu bojāeju. Visbeidzot, pastāv jautājums par preventīviem pasākumiem un, pirmkārt, par cēloni. Es ikvienam varu tikai atgādināt, ka mums visiem ir jānodrošina aizsardzība, tajā pašā laikā ņemot vērā apkārtējo vidi.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izmantot iespēju, lai sveiktu jūs, uzņemoties priekšsēdētāja amata pienākumus, un es vēlētos uzrunāt *Georgieva* kundzi un visu Eiropas Komisiju. Cilvēku dzīvību, finansiālie un ekoloģiskie zaudējumi prasa reālu Eiropas solidaritāti. Šis ir pārbaudījums tam, vai Eiropas Savienība var reaģēt un atbildēt uz iedzīvotāju vajadzībām. Tas nav tukšs sauklis, jo mūsu otrais princips ir subsidiaritātes princips. Dalībvalstis nespēj atrisināt šo situāciju, tādējādi tām ir nepieciešama solidaritāte un Eiropas subsidiaritāte. Solidaritātes fonds var sniegt palīdzību infrastruktūras rekonstrukcijā, glābšanas darbu izdevumu atlīdzināšanā un bojātā aprīkojuma atjaunošanā. Tomēr pastāv arī cilvēku vajadzības. Tās nosaka nepieciešamību veikt zināmus pielāgojumus reģionālās attīstības fondos un kopējās lauksaimniecības politikas fondos, lai būtu iespējams tos izmantot palīdzības sniegšanai cilvēkiem, kuri ir cietuši zaudējumus plūdu dēļ, kuri ir zaudējuši savu īpašumu un nereti visus darbam vajadzīgos instrumentus un kuriem paredzamā nākotnē nebūs arī iztikas līdzekļu.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Kā mēs to esam pieredzējuši, plūdi nepazīst robežas. Vēlreiz, pēc 13 gadiem, plūdi ir skāruši vairākas valstis Centrāleiropā un Austrumeiropā. Es vēlos pārliecināt ikvienu, ka cilvēkresursu ziņā un, ciktāl tas attiecas uz glābšanas dienestu efektivitāti, vismaz Polijas dienesti darīja visu iespējamo, lai visur, kur tas iespējams, glābtu īpašumus. Daudzās teritorijās, arī Lejassilēzijā, viņi izturēja šo pārbaudījumu ar teicamiem rezultātiem.

Es vēlētos runāt par trim jautājumiem. Pirmkārt, būtu jāsamazina ar Solidaritātes fondu saistītais administratīvais slogs, lai visiem upuriem, kurus tik traģiski skāra plūdi, varētu

efektīvā veidā nogādāt palīdzību. Otrkārt, mums būtu faktiski jānodrošina tiesiskie instrumenti, piemēram, fakultatīvi finanšu instrumenti, kas ietver pienākumu veikt apdrošināšanu. Tādā gadījumā obligātā apdrošināšana būtu ievērojami lētāka, un katram, kurš cieš plūdus šodien un cietīs nākotnē, būtu pieejama papildu palīdzība. Treškārt, nākotnē ar Kohēzijas fonda palīdzību būtu jāatbalsta šķidrums tvertņu un polderu izbūve, jo plūdu apkarošana Eiropā ir svarīgākā problēma. Es domāju, ka jaunajā finanšu plānā tā ir jānosaka par absolūtu prioritāti.

(Aplausi)

Róza Grāfin von Thun und Hohenstein (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pievienot savus apsveikumus tiem, ko pauda mani kolēģi.

Es jums visiem gribētu pateikties manu vēlētāju vārdā. Polijas dienvidu daļa, kuru tik šausmīgi un smagi skāra plūdi, ir mans vēlēšanu apgabals. Es ar gandarījumu šiem iedzīvotājiem nodošu skaistos solidaritātes vārdus, kurus es no jums šodien dzirdēju mūsu vēlā vakara debatēs. Ir patiešām grūti iztēloties šajā teritorijā notikušo milzīgo nelaimi. Es esmu apmeklējusi daudzas no šīm vietām un esmu redzējusi cilvēkus, kuri ir palikuši bez pajumtes un, kā minēja mani kolēģi, bez darba vietām, jo viņu nesen uzceltās darba vietas aizskaloja ūdens. Turklāt tas viss ir noticis tajās Eiropas daļās, kuras tikai nesen atguva patstāvību, kurās ar milzīgu darbu tikai izbūvēta jauna infrastruktūra, arī pateicoties Eiropas solidaritātei. Daļa no šīs infrastruktūras ir iznīcināta, bet nav iznīcināta ticība Eiropas solidaritātei. Šo cilvēku vēlēšanās cīnīties nav iznīcināta, un nav iznīcināta arī viņu vēlēšanās uzlabot savu situāciju jeb viņu uzņēmība. Šie cilvēki ir drosmīgi un gatavi smagam darbam. *Georgieva* kundze, piedāvāsim viņiem palīdzīgu roku pēc iespējas ātrāk, un viņi ātri un efektīvi atjaunos cietušās Eiropas Savienības teritorijas.

Jacek Protasiewicz (PPE). – (PL) Es nāku no cita Polijas dienvidu daļas reģiona, Lejassilēzijas, kuru pēdējo gadu laikā vairākkārt ir piemeklējuši plūdi.

Pirms 13 gadiem notika lieli plūdi. Pagājušajā gadā plūdi bija nedaudz mazāki, un šogad reģions ir applūdis atkal. Atšķirība starp plūdiem, kas notika pirms 13 gadiem, un tiem, kuri notika šogad, nav tikai ūdens daudzumā, plūdu un nelaimes mērogā, bet arī faktā, ka tad Polija nebija Eiropas Savienības dalībniece, bet tagad tā tāda ir. Tāpēc ir būtiski, ka šo plūdu upuri, atšķirībā no cilvēkiem, kuri cieta plūdus pirms 13 gadiem, saņem palīdzību no Eiropas institūcijām. Tādējādi ir patiešām svarīgi, lai šajos dramatiskajos apstākļos ES pilsoņi, piemēram, Lejassilēzijas un citu Polijas reģionu iedzīvotāji, redzētu, ka Eiropas Savienība rīkojas un ka tā palīdz ne tikai industriālajām korporācijām, ne tikai bankām un valstīm finansiālās grūtībās, bet arī vienkāršiem iedzīvotājiem, kad tie nonāk grūtībās. Nav svarīgi, vai tā ir Centrāleiropa vai Rietumeiropa, kā šogad bija Francijas gadījumā, un nav svarīgi, vai tas būs Solidaritātes fonds, Kohēzijas fonds vai Reģionālās attīstības fonds.

Eiropas Savienībai ir jāreaģē, kad cilvēkiem ir nepieciešama palīdzība un atbalsts.

(Aplausi)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Vispirms es vēlētos paust savu līdzjūtību un biedriskumu plūdu skartajiem reģioniem Polijā, Čehijā un Ungārijā, kā arī Austrijā, Vācijā un no šodienas arī Francijā, un arī manā dzimtajā Slovākijā, kā arī paust līdzjūtību upuru ģimenēm.

Plūdi Centrāleiropā ir radījuši plašus materiālus zaudējumus, nodarot postījumus visai infrastruktūrai, atņemot pajumti tūkstošiem cilvēku un prasot daudzus upurus. Tomēr Regula, ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu, tagad atklāj daudzas nepilnības.

Fonds sākotnēji bija paredzēts lielām dabas katastrofām, un līdz šim gūtā pieredze norāda uz vajadzību tālāk modernizēt šo instrumentu. Tas galvenokārt attiecas uz nepietiekami ātro līdzekļu piešķiršanu un kritēriju pārredzamību. Tādēļ es vēlētos aicināt Komisiju ņemt vērā modernizēšanas nepieciešamību.

Tā kā resursu mobilizācija no Solidaritātes fonda ir atkarīga no Eiropas Parlamenta apstiprinājuma, es personīgi kopā ar saviem kolēģiem mudināšu piešķirt šo apstiprinājumu pēc iespējas ātrāk.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, tikai vienā no appludinātajām provincēm vien, *Małopolskie* provincē, ūdens prasīja deviņas dzīvības. Tas appludināja 645 pilsētas un ciematus, un vairāk nekā 2 000 māju vairs nav piemērotas dzīvošanai. Plūdu laikā jo īpaši cieta kalnu un kalnu pakāju apgabali. Šīs teritorijas ik dienas cīnās ar grūtībām, kas rodas to reljefa īpatnību un vāji attīstītās infrastruktūras dēļ. Dabas katastrofa, kas piemēklēja *Małopolska*, padziļināja jau pastāvošās problēmas, appludinot ceļus un dzelzceļa līnijas vairāku kilometru garumā, aiznesot prom tiltus un appludinot skolas, lauksaimniecības, uzņēmumus un dzīvojamās mājas. Plūdu rezultātā šajā specifiskajā reģionā notika vairāk nekā 1 000 zemes nogrūvumi, kas radīja papildu zaudējumus, atsevišķos gadījumos aiznesot veselus ciematus.

Ņemot vērā šo dabas katastrofu, es aicinu Eiropas Komisiju ņemt vērā atsevišķu plūdu skarto reģionu konkrētās iezīmes, piešķirot līdzekļus no Solidaritātes fonda, lai šīs katastrofas upuriem sniegtu pēc iespējas labāku palīdzību.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Es vēlos paust savu solidaritāti plūdu, kas ir skāruši Poliju, Čehiju, Slovākiju un Ungāriju, upuriem. Arī Rumānijā Donavas ūdens sasniedza ļoti augstu līmeni, vairākām teritorijām, arī Donavas deltas apgabalam, radot applūšanas draudus.

Klimata pārmaiņas rada pārtuksnešošanos un palielina ārkārtēju dabas parādību, piemēram, vētru, lietusgāžu un plūdu biežumu. Efektīvas sistēmas izveide Eiropā plūdu risku novēršanai un pārvaldībai ir absolūti vajadzīga. Saskaņā ar konkrētu Eiropas Savienības direktīvu dalībvalstīm līdz 2011. gadam ir jānovērtē plūdu riski upju baseinos un līdz 2013. gadam jāsaprotavo palieņu kartes.

Es aicinu Komisiju nodrošināt, ka plāni un stratēģijas plūdu samazināšanai nozīmētu ko vairāk nekā tikai papīra lapas. Es aicinu Komisiju arī sagatavot kopēju politiku attiecībā uz iekšzemes ūdeņiem, kas nodrošinās integrētu pieeju darbam ar ekonomiskās un sociālās attīstības jautājumiem Eiropas upju baseinu reģionos, kā arī ar vides aizsardzības, ūdens kvalitātes un plūdu risku novēršanas un pārvaldības jautājumiem.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle.* – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties visiem, kuri šovakar uzstājās. Nākamnedēļ es došos uz Poliju, un daudzi no jūsu sniegtajiem komentāriem sniedza man dziļāku izpratni par to, ko es tur ieraudzīšu.

Ļaujiet man vispirms pievērsties jautājumam, ko visbiežāk minēja visi runātāji. Nodrošinot piekļuvi Solidaritātes fondam, Komisija spēj ne tikai mobilizēt ārkārtas palīdzību un izmantot darba grupu atbalstu, kad cīnāmies ar katastrofu, bet arī atvieglot cilvēku sāpes un ciešanas pēc katastrofas. Šim jautājumam es vēlētos veltīt divas piebildes.

Pirmkārt, kas šobrīd ir mūsu rīcībā? Daudzi no runātājiem, bez šaubām, ir iesaistījušies un ieinteresējušies par to, kā darbojas Solidaritātes fonds, tādēļ ļaujiet man tikai rezumēt to, ko cilvēki ir pauduši līdz šim. Pastāv postījumu robežsumma, ko veido 0,6 % no IKP vai

vismaz EUR 3 miljardi. Minot tikai kā piemēru, Polijai šī postījumu robežsumma ir EUR 2,1 miljards, Ungārijai — EUR 591 miljons, Slovākijai — EUR 378 miljoni. Piekļuve līdzekļiem tiek nodrošināta tikai tad, ja ir pārsniegta šī robežsumma.

Pieteikums ir jāiesniedz 10 nedēļu laikā pēc katastrofas, un tad, pamatojoties uz pieteikumu, tiek uzsākta Solidaritātes fonda darbība. Kā daudzi no jums varbūt ir iepriekš pamanījuši, dažkārt reaģēšanas periods — laika posms, kas paiet, līdz nauda sasniedz saņēmējus, — lai gan iecerēts īsāks, dažkārt iesniedzās nākotnē. Tā tas ir šobrīd.

Mana otrā piebilde ir tāda, ka Komisija sniedza ierosinājumu Padomei, ko pat pirms šiem ļoti nopietnajiem plūdiem pārliecinoši atbalstīja arī Parlaments. Ierosinājuma mērķis ir tieši palielināt elastību un ātrumu, kā arī nodrošināt, ka reaģējot tiek labāk ņemti vērā vietējie apstākļi.

Tomēr šis ierosinājums ir iestrēdzis Padomē galvenokārt finansiālu apsvērumu dēļ krīzes kontekstā. Mēs Komisijā ļoti ceram, ka plūdi šo ierosinājumu atbrīvos no iestrēgšanas, un mēs vēlamies ņemt vērā plūdos gūto pieredzi un veikt turpmākus priekšlikuma uzlabojumus. Es neapšaubāmi būtu ļoti pateicīga Parlamentam par jūsu sniegto atbalstu. Mēs atsauksimies uz vārdiem, ko šovakar dzirdējam par to, ko jūs vēlētos redzēt kā solidaritāti. Lai draugs, kas nepamet grūtībās, varētu būt īsts draugs.

Mēs uzskatām, ka tas ir tiešām būtiski, un mēs ļoti atbalstām šā principa īstenošanu. Ņemot vērā apstākļus un šovakar dzirdētos ziņojumus, mēs darīsim visu iespējamo Solidaritātes fonda robežās, lai sniegtu palīdzību tik ātri, cik spējam. Fonds neatrodas manā kompetencē, bet es sadarbošos ar komisāru *Hahn*, kurš, tāpat kā es, ļoti vēlas redzēt, ka fonds ir elastīgs un darbojas ātri, lai mēs varētu sniegt palīdzību tagad, bet arī spētu to labākā veidā sniegt nākotnē.

Otrkārt, tika pausti komentāri par iespēju — papildus Solidaritātes fondam — piekļūt un izmantot struktūrfondus un Kohēzijas fondu. Patiešām, ar ES finanšu instrumentiem ir iespējams līdzfinansēt vairākus risku pārvaldības pasākumus. Ar tiem ir iespējams līdzfinansēt daudzas no lietām, par kurām cilvēki runāja, piemēram, upju gultņu atjaunošanu, apmežošanu, kas ļautu atgriezties dabiskajai ūdens plūsmai, plānošanu un pētījumus, kuros piedalās vairākas valstis.

Tikai, lai sniegtu piemēru, kāda veida finansējums pašlaik ir pieejams: Polijai ir pieejami EUR 700 miljoni un Slovākijai ir pieejami EUR 120 miljoni. Protams, ir ļoti būtiski izskatīt pašreizējo asinājumu un iespējas izmantot šos līdzekļus elastīgā veidā, lai sniegtu palīdzību cietušajiem.

Treškārt, ir notikusi visai būtiska diskusija par plūdu riska pārvaldības direktīvu. Ir skumji atzīt, ka dažas valstis, kuras plūdi ir skāruši vismagāk, to vēl nav transponējušas. Ir uzsāktas pārkāpuma procedūras, arī pret Poliju vērsta procedūra, un es ceru, ka notikušais ir trauksmes zvans, tādējādi mēs redzēsim, ka dalībvalstis ļoti apdomīgi virzās uz plūdu riska pārvaldības direktīvas īstenošanu. Ir minēti datumi 2011., 2013. un 2015. gadā, kad būs jānodrošina ļoti būtisku termiņu ievērošana.

Es dzirdēju, ka vairāki runātāji aktualizē jautājumu par preventīviem pasākumiem, kas patiešām ir daudz labāki par seku novēršanu. Mūsu paziņojumā, kas nāks klajā šā gada beigās, mēs īstenošim šo daudzpusīgo pieeju, apvienojot preventīvos pasākumus ar reaģēšanas un atgriezeniskās saites mehānismiem, izmantojot atjaunošanu. Bez šādas pieejas mēs nākotnē sēdēsim šajā pašā telpā, apspriežot šos pašus jautājumus tāpat, kā mēs to darām šovakar.

Minētais mani noved pie daudz plašākas problēmas, proti, pie jautājuma par pielāgošanos klimata mainīgumam un pārmaiņām. Klimata pārmaiņas nekur nepazudīs. Godājamie deputāti runāja par moskītu atgriešanos. Tas izklausās pēc kaut kā neiespējama. Vai tiem nebija jābūt izzudušiem? Līdz ar klimata pārmaiņām mēs varam piedzīvot malārijas atgriešanos pat Eiropas kontinentā. Protams, vienīgais veids, kā risināt šo problēmu, ir ļoti saprātīgi izvērtēt, kādas ir tendences un ko mēs varam darīt, lai labāk tām sagatavotos. Klimata sistēmas nav lineāras. Citiem vārdiem sakot, mums jābūt gataviem ļoti dažādiem scenārijiem, un to vēlētos ierosināt mūsu komanda, lai mūsu rīcība būtu pēc iespējas efektīvāka.

Ļaujiet man aktualizēt vēl vienu jautājumu par apdrošināšanas shēmām. Pasaules reģionos, kuri ilgāk nekā mēs Eiropā ir bijuši pakļauti klimata mainības riskam, īpaši Latīņamerikā un Karību salās, ir izveidotas apdrošināšanas shēmas riska samazināšanai, kas, manuprāt, ir saistošas mūsu reģionam. Tā kā mēs domājam par progresu finanšu nozarē Eiropā, manuprāt, ir būtiski veicināt jauninājumus, kas mums ļautu labāk atspoguļot risku, mazināt to un sniegt lielākas garantijas tiem, kas cieš katastrofās. Šodien mēs runājam par plūdiem. Es nebūtu pārsteigta, ja vēlāk, vasaras laikā, mēs runātu par mežu ugunsgrēkiem. Visi šie riski liek mums domāt par to, lai kolektīvi mazinātu risku slogu, kam ir pakļauti visneaizsargātākie iedzīvotāji.

Nākamo mēnešu laikā es noteikti apmeklēšu Parlamentu, jo mēs attīstām savas idejas par to, kā vislabāk sagatavot un nodrošināt Eiropu reaģēšanai uz katastrofām. Es katrā ziņā apmeklēšu Parlamentu bieži, jo tas, ko es šovakar dzirdēju — un kas neviļus skar arī manu valsti, jo Rumānija un Bulgārija nav pilnīgā drošībā, tāpēc ka Donavas upes līmenis ir augstāks nekā parasti šajā gadalaikā, — ir ļoti augsts bažu līmenis, kam ir jāpārtop tikpat augstā rīcības līmenī.

Priekšsēdētāja kungs, tā kā daudzi no runātājiem ir vērsušies pie jums, ja drīkstu, noslēgšu savu runu, sveicot jūs ar ievēlēšanu, un paudišu, ka esmu ļoti pagodināta kā pirmā komisāre, kas stāv jūsu priekšā, kopš esat uzņēmiem jaunās pilnvaras.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽⁹⁾, kas ir iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

János Áder (PPE), rakstiski. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, pagājušajā gadā debāšu gaitā par Kopenhāgenas klimata konferenci mēs bieži dzirdējām prognozi, ka vienas no neizbēgamām klimata pārmaiņu sekām būs aizvien biežāk sastopami ārkārtas laika apstākļi. Mums nebija jāgaida ilgi, līdz šīs runas pārvērtās tuvā īstenībā. Pēdējo nedēļu laikā Centrāleiropas valstis ir skāruši nepieredzēti plūdi. Ungārija kopš neatminamiem laikiem nav piedzīvojusi plūdus tik plašās teritorijās un ar tik intensīvām lietusegāzēm, kuru laikā četrās dienās valstī nolija divreiz lielāks, dažos reģionos — pat trīsreiz lielāks nokrišņu daudzums nekā vidēji mēnesī. Problēmu vēl vairāk padziļināja fakts, ka liels ūdens daudzums pieplūda nevis no lielākajām upēm, bet no līdz šim mierīgiem, maziem un vidēja izmēra

⁽⁹⁾ Sk. protokolu.

strautiem, kuru tuvumā pēdējo gadu laikā nav izbūvēta piemērota infrastruktūra aizsardzībai pret plūdiem.

Milzīgie plūdu radītie zaudējumi un izmisīgā vietējo iedzīvotāju cīņa lēmumu pieņemējiem atgādina par to, ka mums ir steidzami jāpabeidz visu to aizsardzībai pret ūdeni paredzēto infrastruktūru izbūve, kas ir nepieciešamas līdzīgu katastrofu novēršanai nākotnē. Senā paruna vēsta: „Draugs, kas nepamet grūtībās, ir īsts draugs.” Eiropas Savienība, kas ir izveidota, balstoties uz Eiropas tautu savstarpējo solidaritāti, īsteno tās dibinātāju sapni, šādā smagā situācijā piedāvājot palīdzību grūtībās nonākušiem iedzīvotājiem. Tādēļ es iesaku, lai Komisija izvērtē, kā varētu izmantot piemērotos finanšu instrumentus, lai šajās valstīs paātrinātu plūdu rezervuāru un pārējo aizsardzībai pret ūdeni paredzēto iekārtu izbūvi.

Filip Kaczmarek (PPE), *rakstiski*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es dzīvoju netālu no Vartas upes un redzēju, kā, ceļoties upes līmenim, pieauga arī upes piekrastē dzīvojošo cilvēku rūpes un bailes. Šīs bailes vairoja ziņojumi, kas pienāca no jau applūdušajiem reģioniem.

Plūdu upuri Polijā ir saņēmuši līdzjūtību un palīdzību no daudziem cilvēkiem, organizācijām un institūcijām. Viņi ir saņēmuši palīdzību arī no ārzemēm. Mana politiskā grupa, Pilsoniskā platforma, un mūsu kandidāts Polijas prezidenta amatam *Bronisław Komorowski* sniedza palīdzību glābšanas darbos.

Eiropa jau ir vienota, balstoties uz saviem principiem, un nevis Polijas opozīcijas pausto aicinājumu dēļ. Solidaritātes fonds un tā mehānismi darbojas neatkarīgi no debatēm un politiķiem, un tas ir ļoti labi, ka šis palīdzības mehānisms ir neatkarīgs.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE), *rakstiski*. – (PL) Poliju atkal ir piemeklējuši plūdi. Ir cietuši daudzi cilvēki un mājsaimniecības, ieskaitot daudzas mājsaimniecības Ļubļinas apkārtnē, kuru es pārstāvu. Dažu turpmāko mēnešu laikā mūsu prioritāte būs radīto bojājumu un postījumu novēršana. Tagad mums ir jādomā par to, kā nākotnē novērst līdzīgas situācijas.

Mēs nedrīkstam pieļaut, ka nākotnē mūs piemeklē līdzīgs iznīcības vilnis, jo iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka dabas katastrofu skaits Eiropā pieaug un arī Poliju īpaši apdraudēs plūdi. Izrādās, ka Polija ir izmantojusi tikai dažus miljonus no EUR 2 miljardiem, ko Eiropas Savienība mums piešķir aizsardzībai pret plūdiem. Mēs vēl aizvien neesam sagatavojuši plānu šāda veida darbiem.

Daudzas dalībvalstis nav pilnībā īstenojušas Eiropas Savienības Direktīvu par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību. Tagad tas ir jāizdara pēc iespējas ātrāk. Eiropas Komisijai ir jābūt elastīgai, palīdzot traģēdijas skartajiem reģioniem, kas tagad gatavos plānus attīrīšanas un atjaunošanas darbiem pēc plūdiem. Sadarbībā ar dalībvalstīm Eiropas Komisijai ir jāpārskata arī plūdu risku pārvaldības plāni un katastrofu novēršanas metodes, un tai ir jāpārskata arī veids, kādā šim mērķim tiek piešķirti ES līdzekļi.

Ádám Kósa (PPE), *rakstiski*. – (HU) Nesenie plūdi Centrāleiropā un Austrumeiropā ir snieguši papildu apliecinājumu tam, ka daudzos gadījumos cilvēku ciešanas rada nevis cilvēkresursu trūkums, bet drīzāk vienotas loģistikas sistēmas vai dienesta neesība. Jāatzīmē, ka civilās aizsardzības vai aizsardzības pret katastrofām jomā spēkā esošie protokoli nav ne pietiekami, ne adekvāti. Aizsardzības sistēmai, kas nodrošina iedzīvotāju dzīvību un īpašumu aizsardzību, ir jāspēj izmantot modernie informācijas un saziņas instrumenti un pakalpojumi. Cilvēku ar invaliditāti piekļuve informācijai dabas katastrofu laikā vēl aizvien ir ierobežota, kā tas bija pēc Īslandes vulkāna izvirduma un izrietošā gaisa satiksmes haosa.

Mums šajā jomā ir jāmaina perspektīva. Vajag, lai visi plašsaziņas līdzekļi izmantotu pieejamus un netraucētus informācijas pārraides veidus (ar subtitriem, kas papildināti ar skaidri uztveramu vizuālo informāciju) un palīdzētu cilvēkiem dabas katastrofu gaidījumos. Turklāt mobilo sakaru operatoriem būtu jāsadarbojas, sniedzot saviem abonentiem, vēlams, bezmaksas un tūlītēju informāciju, kas pielāgota individuālām vēlmēm un vajadzībām. Šie uzlabojami ir sasniedzami tikai tad, ja Eiropas Komisija īsteno izšķirošas iniciatīvas un sadarbosies ar dalībvalstīm, lai turpinātu vienotu protokolu izstrādi.

Krzysztof Lisek (PPE), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, plūdi, kuru postošo iespaidu izjūta ne tikai Polijā, bet arī Ungārijā, Čehijā un Slovākijā, ir radījuši milzīgus zaudējumus. Tā ir vēl viena stihiska nelaipe, kas mums ir parādījusi, cik bezspēcīgi mēs esam, sastopoties ar dabas spēkiem, un tā mūs piespiež rīkoties strauji un efektīvi. Daudzi upuri ir zaudējuši savus tuvos un mīļos cilvēkus un visus savus īpašumus — es lūgtu viņus pieņemt manus līdzjūtības apliecinājumus.

Šajā īpaši grūtajā laikā ir mobilizēti visi mūsu rīcībā esošie spēki. Ir virkne piemēru par glābšanas darbiem, ko ir veikuši neatliekamās palīdzības dienesti un vienkāršie iedzīvotāji. Šim grūtajam laikam vajadzētu mums sniegt vielu pārdomām un motivēt tūlītējai rīcībai, lai noteiktu, kas nākotnē vēl būtu darāms līdzīgās situācijās. Būtu labi organizēt grupas, kas neizmaksātu pārāk dārgi, bet kas briesmu gadījumā nodrošinātu strauju reaģēšanu. Turklāt mums būtu arī jānodrošina, ka šīs grupas spētu savstarpēji sadarboties kā daļa no ES.

Es atzinīgi vērtēju ziņojuma pieņemšanu par Eiropas Zemes novērošanas programmu (GMES), kas nodrošina labāku pārraudzību pār dabas katastrofu radīto sekas novēršanu. Krīzes pārvaldība būs efektīvāka, jo visiem dienestiem valsts, reģionālā un vietējā līmenī būs bezmaksas piekļuve GMES apkopotajiem datiem. Es vēlētos paust cerību, ka, neraugoties uz sarežģīto finansiālo situāciju ES, tiks nodrošināti līdzekļi palīdzības sniegšanai katastrofas skartajām valstīm.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), rakstiski. – (PL) Plūdi maijā un jūnijā, kas piemeklēja Poliju, īpaši smagi skāra *Podkarpacie* provinci, kurā es dzīvoju. Zaudējumi ir milzīgi. Cilvēki ir zaudējuši visu, kas tiem piederēja: mājas, fermu ēkas, lauksaimniecības zemi un mājlopus. Tragēdija, ar ko saskārās šie cilvēki, nav vārdiem aprakstāma.

Es vēlētos izteikt līdzjūtību maniem poļu līdzcilvēkiem, un šodienas debašu kontekstā es vēlētos akcentēt cilvēciskās tragēdijas nozīmi un mērogu, kā arī uzsvērt cerību, ka no ES tiks saņemta palīdzība. Šajā grūtajā laikā cilvēku solidaritāte ir bijusi acīmredzama, un es vēlētos pateikties visiem tiem cilvēkiem no Polijas un ārzemēm, kuri mums ir palīdzējuši. Tomēr mūsu lielākā prioritāte ir finansiālā palīdzība cietušajām teritorijām izpostītās infrastruktūras atjaunošanai, kas ir iemesls, kāpēc poļiem un Polijai ir tik būtiski saņemt palīdzību un solidaritāti no visas ES un spēt izmantot Solidaritātes fonda sniegtās iespējas.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), rakstiski. – (PL) Pēdējo nedēļu laikā Polija ir cietusi plūdus, kas ir prasījuši 20 cilvēku dzīvības. Ir iznīcinātas tūkstošiem māju, atstājot applūdušo teritoriju iedzīvotājus bez iztikas līdzekļiem un — daudzos gadījumos — bez cerības izkļūt no šīs dramatiskās situācijas. Pēc piedzīvotā 1997. gada plūdus, kas zināmi kā tūkstošgades plūdi, cerējām, ka aizsardzības infrastruktūrā ir veikti uzlabojumi, kas tomēr izrādījās nepietiekami. Līdz šim plūdi ir notikuši divos viļņos, kuri iznīcināja mājas, veselus mikrorajonus un pilsētas, izraisot arī milzīgus zaudējumus lauksaimniecības jomā. Ir aprēķināts, ka valsts dienvidos ir neglābjami zaudēti vairāk nekā 50 % no tomātu un gurķu ražas, un preču transports caur appludinātajām teritorijām ir kļuvis problemātisks vai

neiespējams, kas jau rada acīmredzamu pārtikas cenu pieaugumu. Saskaņā ar prognozēm esošā situācija var radīt IKP kritumu līdz 0,2 %. Mēs visi apzināmies, ka cīnīties ar šādu dabas spēku ir grūti. Tomēr ir iespējams veikt pasākumus, lai darbotos tam pretī. Konsultējoties ar dažādām grupām, ir jāizstrādā efektīva sistēma aizsardzībai pret plūdiem, jo tā ir problēma, kas skar daudzas nozares. Mums nevajadzētu koncentrēties tikai uz šādu pasākumu nacionālo dimensiju, jo plūdi ir dabas parādība, kas var pārsniegt valsts robežas. Attiecībā uz aizsardzības un brīdināšanas pasākumiem ir būtiski īstenot pārnacionālu pieeju. Svarīgi arī veikt labi pārdomātas infrastruktūras investīcijas, jo bez efektīvas aizsardzības un atbildīga teritoriālpilnoņuma mēs nespēsīm pārvarēt citus plūdus.

Richard Seeber (PPE), *rakstiski*. – (DE) Pašreizējie plūdi Centrāleiropā un Austrumeiropā ir radījuši milzīgus postījumus un likuši tūkstošiem iedzīvotāju pamest savas mājas. Vislas upe jau iznāca no krastiem maija beigās. Šāda mēroga dabas katastrofas skartajās valstīs atstāj ne tikai humanitāru un ekoloģisku iespaidu, bet arī smagas ekonomiskās sekas. Iesaistīto valstu valdības var pieprasīt palīdzību no dalībvalstīm un ES, lai novērstu šo katastrofu radītās sekas saskaņā ar Lisabonas līguma solidaritātes klauzulu. Kad notiek šāda veida gadījumi, Eiropas Savienībai ir jāapliecina galvenā priekšrocība, ko sniedz uz solidaritāti balstīta kopiena, sniedzot palīdzību ātri, efektīvi un bez liekas birokrātijas. Lai piedāvātu atbalstu plūdu skartajās teritorijās, var izmantot Eiropas Savienības finanšu instrumentus, piemēram, Solidaritātes fondu. Tomēr civilajai aizsardzībai ir jāturpina atrasties dalībvalstu atbildībā, kas pārziņa savu reģionu konkrētās vajadzības un var reaģēt ātrāk un atbilstošāk.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *rakstiski*. – Godātie deputāti, ļaujiet man sākt ar pateicības un atzinības paušanu sievietēm un vīriešiem no meklēšanas un glābšanas grupām, kas ir nenogurdināmi strādājuši plūdu skartajās teritorijās Centrāleiropā. Es arī vēlētos pateikties daudzām dalībvalstīm, kuras ir piedāvājušas savu palīdzību un atbalstu šajā grūtajā laikā. Būdam Eiropas Parlamenta deputāts, kurš ir ievēlēts no vienas no postošo plūdu skartajām valstīm, es stingri atbalstu kopīgo rezolūcijas priekšlikumu par plūdiem Centrāleiropas valstīs. Nesen notikušie plūdi ir skaidri norādījuši uz vajadzību aktīvāk reaģēt uz šādām situācijām. Tādēļ es piekrītu rezolūcijā paustajai vajadzībai pēc jaunas ES Solidaritātes fonda regulas sagatavošanas, kura spētu elastīgāk un efektīvāk reaģēt uz dabas katastrofām. Dabas katastrofas uzbrūk ātri un bez iepriekšēja brīdinājuma, un tās nav ierobežotas vienas ģeogrāfiskās teritorijas robežās. Es uzskatu, ka mums jābūt sagatavotiem reaģēt tik ātri, lai spētu palīdzēt cietušajiem. Cilvēkiem, kuri mūs ievēlēja, ir jāzina, ka mēs viņiem palīdzēsim, kad būsīm viņiem visvairāk vajadzīgi. Paldies!

20. Tiesiskā apmācība (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Juridiskās komitejas vārdā Komisijai uzdeva *Klaus-Heiner Lehne* par tiesisko apmācību (O-0063/2010 - B7-0306/2010).

Luigi Berlinguer, *aizstājot autoru*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kundze, dāmas un kungi, mēs ierosinājam šo jautājumu, uz kuru jāatbild mutiski, un Parlamenta rezolūciju, lai informētu Komisiju par to, cik būtiski ir veicināt kopīgu tiesiskuma kultūru visā Eiropā kā daļu no Stokholmas programmas.

Sākumā es vēlētos teikt, ka tas ir būtiski, kā arī to, ka, ņemot vērā paziņojumu, kas Komisijai būs jāgatavo par turpmākajiem izmēģinājuma projektiem, kā jau tika apspriests, mēs vēlētos precizēt dažus punktus. Vispirms mēs vēlētos, lai drīz sāktos parlamentārā

apspriešanās, lai pie sākotnējā posma, kad sākam izstrādāt ideju šiem turpmākajiem projektiem, mēs nenonāktu pārāk vēlu, kad projekti jau vairāk vai mazāk ir pilnībā formulēti.

Es to saku, jo mums ir jāmin atsevišķi pamatapsvērumi. Valstu tiesneši un prokurori atsevišķās valstīs tagad ir izšķirošā garantija Eiropas veidošanā, jo, interpretējot valsts tiesību aktus Eiropas kontekstā, viņi var likt pamatus strīdu izšķiršanai un iedzīvotāju ikdienas dzīves regulēšanai. Tādā veidā viņi rada izpratni par Eiropas pilsoniskumu, viņi rada sajūtu par Eiropu ikvienā, kas apdzīvo šīs teritorijas. Tas notiek, jo cilvēki sajūt taustāmus labumus no Eiropas tiesību elementu ieviešanas un tādējādi — no Kopienas tiesību aktu ieviešanas visos valsts tiesību aktos, lai mūsu iedzīvotāji varētu dzīvot labāku dzīvi. Tas sniedz reālas iespējas tādu problēmu pārvarēšanai, kas citādi paliktu neatrisinātas.

To sakot, mans mērķis ir nedaudz pagriezt kājām gaisā visu sistēmu. Piemēram, mēs nepiekrītam, ka šiem projektiem būtu jābūt saskaņā ar *Erasmus* projektiem, jo *Erasmus* veida projektos iesaistīto tiesnešu un prokuroru skaits būtu ļoti zems. Tas nevarētu būt citādi augsto fiziskās mobilitātes izmaksu dēļ šajā jomā, un tādēļ skaitļi tiesu iestādēs kopumā nebūtu tik svarīgi.

Būtiskākais jautājums attiecas uz jēdzienu „iepazīšanās kursi”, ko mēs iekļāvām mūsu dokumentā. Tiesneši nav skolēni, kas sēž pie saviem galdiem, gaidot mācību stundu. Viņi ir nobrieduši un augsti profesionāli cilvēki, kuriem nav daudz brīvā laika un kuri tādēļ nevar brīvi ceļot apkārt. Neraugoties uz to, viņu rīcībā ir vērtīgas zināšanas, un viņi būtu jānodrošina tās izmantot, lai risinātu jaunas Eiropas tiesību aktu un Eiropas kultūras problēmas. Tas radīs auglīgu augsni drīzāk virtuālai, nekā fiziski īstenotai informācijas apmaiņai, izmantojot tehnoloģijas, internetu un dažādas citas iespējas, ko šādas informācijas apmaiņas var radīt. Viņu izejas punktam vajadzētu būt ne tik daudz vispārējai pieejai, bet drīzāk atsevišķiem gadījumiem, atsevišķām problēmām, kas jārisina tiesnešiem un prokuroriem. Gadījumi un problēmas ir jaunas, un tām ir jāveicina šo tiesību jomas darbinieku profesionālā izaugsme, sniedzot viņiem stimulu, kas ir nepieciešams efektīva ieguldījuma sniegšanai, pamatojoties uz autobiogrāfisku viņu pieredzes un apgūto zināšanu atspoguļojumu, lai pozitīvā veidā reaģētu uz Eiropas radītajiem izaicinājumiem.

Priekšsēdētāja kungs, komisāres kundze, kā jūs redzat, mēs vēlamies pārtraukt līdz šim organizēto kursu tradīciju, kas, mūsaprāt, nav īsti atbilstoša mērķim. Mēs vēlētos zināt, cik daudz un kādi līdzekļi ir pieejami, un paust savas šaubas par ideju, kā mēs norādījām mūsu paziņojumā, par centrālu Eiropas institūciju procesu pārraudzībai, jo mēs atbalstām augšupēju kustību un noraidām centralizāciju.

Šī ir jauna pieeja. Tomēr tas, ko mēs vēlamies norādīt, ir fakts, ka, ja mēs neveidosim eiropieisku mentalitāti tiesnešu un prokuroru vidū, kuri šādā veidā piedāvās savus pakalpojumus tiesām un iedzīvotājiem, kuri tajās vērsas, mēs neizveidosim Eiropu. Tādēļ šī harta ir būtiska ne tikai Eiropas tiesiskumam. Tā ir būtiska Eiropas vienotības attīstībai kopumā.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, Komisijas vārdā es pateicos par mums uzdoto jautājumu. Es priecājos iesaistīties šim jautājumam veltītā dialogā ar Eiropas Parlamentu. Komisija strādā, lai uzlabotu piekļuvi Eiropas tiesiskajai apmācībai ne tikai tiesnešiem un prokuroriem, bet arī visiem pārējiem tieslietu speciālistiem. Mēs uzskatām, ka kontakti ar visiem tīkliem un pārstāvniecību organizācijām ir ļoti būtiski. Ļoti svarīgas ir arī dalībvalstis, jo tiesnešu, prokuroru un tiesu darbinieku apmācība ir to vispārēja atbildība.

Komisija pašlaik izvērtē, kādi finanšu līdzekļi būtu vajadzīgi, lai īstenotu Eiropas tiesisko apmācību un apmaiņas plašākā mērogā, un varētu tikt iesniegti vai faktiski tiks iesniegti atsevišķi priekšlikumi par jaunu finanšu perspektīvu.

Tajā pašā laikā ir būtiski darīt vairāk un labāk, izmantojot pieejamos līdzekļus — to, kas mūsu rīcībā ir pašlaik. Mēs jau esam veikuši pasākumus, lai 2011. gada finanšu programmās tiktu vairāk ņemta vērā Eiropas tiesiskā apmācība.

Tomēr es vēlētos uzsvērt, ka vairāku gadu gaitā ieinteresētās puses tika mudinātas iesniegt vairāk apmācību projektu, reaģējot uz aicinājumiem iesniegt priekšlikumus, bet rezultāti ir bijuši apbēdinoši: tika saņemti tikai nedaudzi labas kvalitātes projekti par tiesisko apmācību, un Komisija jo īpaši pauž nožēlu par to, ka tika iesniegts ļoti maz labas kvalitātes projektu par tiesu darbinieku, tiesu izpildītāju, notāru vai juridisko tulkotāju apmācību.

Komisijas dienesti jau strādā pie koncepcijas patiesuma pierādījumu projektu izstrādes attiecībā uz informācijas apmaiņām starp juristiem. Šogad mēs neizstrādājam nevienu izmēģinājuma projektu saskaņā ar Finanšu regulas 49. panta 6. punkta a) apakšpunktu.

Priekšizpētes ir vajadzīgas, lai palīdzētu Komisijai noteikt, kādiem elementiem ir jābūt kopīgiem attiecībā uz visām tieslietu specialitātēm un kādu elementu gadījumā būtu jāņem vērā organizatoriskie aspekti, kas ir specifiski konkrētajai tieslietu specialitātei.

Lai attīstītu kopīgu tiesisko kultūru, Komisija vēlas atbalstīt Eiropas tīklus, ieinteresētās puses un dalībvalstis kopīgu pasākumu organizēšanā saistībā ar salīdzināmajām tiesībām un tiesību aktu tuvināšanu, kas galu galā varētu nonākt Eiropas Tiesību institūta aizgādībā, kā norādīts Komisijas rīcības plānā.

Ieinteresētās puses sazinoties ir apliecinājušas, ka pastāv vajadzība labāk strukturēt Eiropas tiesisko apmācību, un tās uzdeva vairākus jautājumus, kuriem Komisija pašlaik ir pievērsusies. Jautājumu vidū bija, piemēram, šādi: par kāda veida pasākumiem mēs runājam, kad aplūkojam Eiropas tiesisko apmācību? Kādi instrumenti ir mūsu rīcībā, lai izvērtētu apmācības ietekmi Eiropas līmenī? Kā mēs izvērtējam kvalitātes līmeni? Kā mēs varam atkārtoti izmantot labas prakses un nodot zinātību? Kā mēs varam nodrošināt, lai juristiem tiktu nodrošināta apmācība ne tikai saistībā ar ES tiesību aktiem vai salīdzināmajām tiesībām, bet lai tiktu mācītas arī prasmes, kas ir nepieciešamas darbam Eiropas tiesiskuma jomā, piemēram, citas valodas, izpratne par pārrobežu banku darījumiem un līdzīgiem jautājumiem? Kā mēs varam panākt Eiropas apmācību shēmu, kas ir vērsta uz mūsu iedzīvotāju vajadzībām?

Mēs vēlētos izmantot no Eiropas tiesiskās apmācības pasākumiem gūto atgriezenisko saiti, lai izvērtētu ES tiesību aktu kvalitāti savu pastāvīgo centienu ietvaros labāka regulējuma panākšanai.

Šie ir daži no aspektiem, pie kuriem strādā Komisija, un tie būs paziņojuma pamatā, kuru Komisija publicēs 2011. gadā. Šajā paziņojumā, protams, būs priekšlikums par finansējumu, un Komisijai attiecībā uz finansējumu ir lielāki mērķi, kas pārsniedz mums pašlaik pieejamos līdzekļus. Mēs atbalstām turpmākas Eiropas tiesiskās apmācības apspriešanas iespējas un iesaistīsimies sarunās ar Parlamentu par šo būtisko jautājumu.

Tadeusz Zwiefka, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Savstarpējās atzīšanas princips, kas ir pamatprincips, nosaka vajadzību pēc savstarpējas uzticības un uzticības citu valstu tiesiskajām sistēmām. Šis vērtības var izrietēt tikai no savstarpējas atzīšanas un sapratnes, kas tad radīs Eiropas tiesisko kultūru. Savstarpēja atpazīstamība un izpratne kā tāda var

rasties tikai pēc to veicināšanas politikas aktivizēšanas, kas paredz arī pieredzes apmaiņu, apmeklējumus, dalīšanos ar informāciju un — galvenokārt — juristu un citu tieslietu sistēmā strādājošo cilvēku, jo īpaši pirmās instances tiesu tiesnešu, apmācību, un universitātes izglītības programmu modernizāciju. Lai turpinātu Eiropas tiesiskās kultūras veidošanu, aktīvi ir jāiesaistās Eiropas tīkliem, kas ir izveidoti atsevišķās tieslietu sistēmas nozarēs.

Tieslietu sistēmā strādājošo cilvēku apmācības efektivitātes kontekstā ir būtiski uzsvērt e-tiesiskuma daudzvalodu portāla nozīmi. Portālā ir jābūt piekļuvei juridiskajām datubāzēm un tiesas un ārpustiesas elektroniskajām pārsūdzības iespējām. Tam arī jāsniedz piekļuve viedajām sistēmām, kas izstrādātas kā palīglīdzekļi iedzīvotājiem, kuri meklē veidus tiesisku problēmu risināšanai vai kuri izmanto plašus reģistrus, tieslietu sistēmā strādājošo cilvēku sarakstus vai vienkāršus ceļvežus par katras dalībvalsts tieslietu sistēmu.

Eiropas Parlamentam būtu pilnībā jāiesaistās tieslietu sistēmā strādājošo cilvēku apmācības principu, jo īpaši saskaņā ar līguma 81. un 82. pantu Komisijas rīcības plānā paredzēto izmēģinājuma projektu, izstrādē un apstiprināšanā.

Ir ļoti svarīgi arī, lai Eiropas Komisija apspriestu ar Parlamentu atsevišķus plānus par tāda institūta atvēršanu, kas balstīts uz pašreizējām struktūrām un sadarbības tīkliem, jo īpaši Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu un Eiropas Tiesību akadēmiju. Piemērota tieslietu sistēmā strādājošo cilvēku apmācība un Eiropas tiesiskās kultūras izveide var paātrināt tiesas procesus pārrobežu lietās un tādējādi ievērojami veicināt iekšējā tirgus darbības pilnveidošanu gan uzņēmējiem, gan iedzīvotājiem, kā arī vienkāršākas piekļuves tieslietu sistēmai nodrošināšanu iedzīvotājiem.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, *S&D grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pašlaik es sava otrā pilnvaru termiņa ietvaros darbojos Eiropas Parlamenta Juridiskajā komitejā un ļoti labi apzinos šodienas debāšu temata nozīmi. Eiropas tiesiskās telpas izveide, kas gadiem ilgi ir bijis mūsu mērķis, nav iespējama bez atbilstoši apmācītiem juristiem un tiesnešiem. Valstu tiesnešu nozīmi Eiropas tiesību aktu ievērošanas nodrošināšanā nevar pārvērtēt. Atcerēsimies, ka tieši valstu tiesneši var nodot jautājumu Eiropas Kopienas Tiesai, pieprasot sniegt ES tiesību aktu interpretāciju gadījumos, kad pastāv šaubas, ka tie valsts līmenī ir pārkāpti. Tādēļ ir pašsaprotami, ka tiesnešiem ir jābūt perfektām zināšanām par ES tiesību aktiem. Mūsdienās tas tā vienmēr nav. ES tiesību akti, neraugoties uz to, ka oficiāli tie prevalē pār valsts tiesību aktiem, netiek labi pārzināti un dažkārt pat tiek uzskatīti par paciešamu ļaunumu.

Es pilnībā atbalstu ierosinājumus attiecībā uz tiesnešu apmācību, kuros pausts arī aicinājums nostiprināt šajā apmācībā iesaistītās struktūras, proti, Eiropas Tiesību akadēmiju un Eiropas Tiesiskās apmācības tīklu. Es arī uzskatu, ka šādām apmācībām būtu jāsaņem lielāks finansiālais atbalsts no Eiropas Savienības un ka tas būtu jāņem vērā sarunās par 2014.–2020. gada finanšu plānu, kuras tikai pašlaik sākas.

Diana Wallis, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, tie daži no mums, kuri ir esam palikuši šajā telpā un pārstāvam Juridisko komiteju, ļoti atbalstām Stokholmas programmu, bet mums nav jēgas sēdēt šajā vietā vai Briselē un izdot jaunus tiesību aktus, ja mūsu tiesneši dalībvalstīs tos nepārzina un nav kompetenti interpretēt tos mūsu iedzīvotāju labā.

Atklāti sakot, šobrīd situācija nav vērtējama pozitīvi. Mēs no valstu tiesnešiem prasām daudz. Viņiem ir jāpārzina savas valsts tiesību akti, Eiropas Savienības tiesību akti, mēs sagaidām, ka viņi pārzinās ārvalstu — visus mūsu 27 dalībvalstu — likumus, pārzinās

valodas un viņiem būs salīdzinošas zināšanas par dažādām tiesiskajām sistēmām. Visa minētā sasniegšanai ir nepieciešams laiks, iespējams, vairāki cilvēka mūži, un nauda.

Pat ar labāko gribu pasaulē to būs grūti sasniegt ar mūsu pašreizējiem tiesnešiem. Viņiem ir jāatrod laiks un telpa minētā paveikšanai. Mēs varam censties darīt visu iespējamo, izmantojot dažādus sakarus, apmaiņas programmas un tālākizglītību. Bet arī dalībvalstīm ir jāsniedz mums palīdzība.

Tomēr es vēlos raudzīties nākotnē, jo pašreizējie jaunie tieslietu studenti rītdien būs tiesneši, un šajā jomā mums ir jāvērs uzmanība uz to, lai nākotnes tiesnešiem Eiropas tiesiskajā telpā nodrošinātu atbilstošu juridisko izglītību.

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Pamata priekšnosacījums labi funkcionējošai Eiropas tiesiskajai telpai ir lēmumu savstarpējās atzīšanas princips, atšķirīgu valstu tiesisko tradīciju un metožu cienīšana, darbs, balstoties uz savstarpēju tiesnešu, tieslietu speciālistu un iedzīvotāju uzticību.

Starp dažādu dalībvalstu tieslietu sistēmām pastāvošajām atšķirībām nekādā gadījumā nevajadzētu negatīvi ietekmēt mūsu iedzīvotāju tiesisko paļāvību vai traucēt viņu tiesībām uz kompetentu un godīgu viņu problēmu iztiesāšanu. Tādēļ ir ļoti būtiski radīt labākos iespējamus apstākļus Eiropas tiesiskās apmācības paplašināšanai.

Eiropas un valstu tiesiskās vides savstarpējās atkarības labākas izpratnes interesēs Eiropas Savienībai arī ir jāiegulda lielāki centieni, lai izveidotu juristu profesionālajai apmācībai paredzētu akreditētu institūciju tīklu, kas juristiem un tiesnešiem spēs nodrošināt profesionālu apmācību un kursus par vietējo, salīdzinošo un Eiropas tiesību īpatnībām un to savstarpējām saiknēm. Šīs investīcijas Eiropas Savienības tiesu iestāžu un tiesību vides kvalitātes uzlabošanā ir jāuzskata par vitāli vajadzīgiem izdevumiem ļoti būtiska kopēja mērķa sasniegšanai visu mūsu iedzīvotāju apmierinātības un tiesiskās paļāvības palielināšanai.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, mūsu uzdevums ir kopīgi veidot nākotnes Eiropu, balstoties uz kopīgām vērtībām, savstarpējo uzticību un atšķirību, kas veido mūsu kopējo spēku, cienīšanu. Par šīm vērtībām nav iespējams pieņemt tiesību aktus, lēmumus vai uzstādīt prasības. Tās iespējams attīstīt tikai abpusējās cilvēku sanāksmēs. Cilvēkiem, kuri strādā juridiskajās specialitātēs mūsu dalībvalstīs, iespēja satikties, diskutēt un mācīties vienam no otra ir ļoti būtiska. Tieši šajās sanāksmēs aug izpratne un cieņa pret mūsu atšķirībām un ir gūstamas zināšanas, kas var stiprināt mūsu attiecīgās tradīcijas.

Mums ir jānostiprina zināšanu apguve un dialogs starp Eiropas iedzīvotājiem, un mēs to darīsim, radot forumus, kas cilvēkiem, kuri savas dzīves ir veltījuši tieslietu sistēmām mūsu dalībvalstīs, sniegtu iespēju attīstībai un izaugsmei. Tāpat kā citi, es uzveru aktīvas rīcības vajadzību, un attiecībā uz šīs būtiskās jomas izvērzišanu priekšplānā mūsu kopīgajam labumam es sagaidu daudz no Komisijas.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle*. – Šeit paustie argumenti ļoti atbilst Komisijas nodomam pēc iespējas vairāk atbalstīt tīklu veidošanu, kas profesijai ļautu attīstīties, balstoties uz tās labāko un spožāko pārstāvju prasmēm un spējām, kā arī nodrošināt platformu apmācībai valstu, reģionālā un Eiropas līmenī, iesaistoties aktīviem tīkliem, piemēram, Eiropas Tiesību akadēmijai, Eiropas Tiesiskās apmācības tīklam un Eiropas Publiskās administrācijas institūtam.

Otrkārt, tika minēts ļoti būtisks aspekts par pievēršanos nākotnei. Komisija tam pilnībā piekrīt. Jautājums ir par to, kā to īstenot, apmācību programmām attīstoties 2011. gadā, kā arī sagatavojot jauno paziņojumu nākamajai finanšu perspektīvai.

Treškārt, es varētu tikai minēt ļoti specifisku piezīmi. Ar gandarījumu informēju Parlamentu, ka ES tiesiskuma portāls sāks darbu 16. jūlijā, jo mums nav jāgaida, līdz mūsu rīcībā nonāk jaunais paziņojums. Mums jāizmanto mums pieejamie resursi. Galu galā, tas attiecas uz labāku Eiropas tiesību aktu īstenošanu un arī uz iedzīvotāju uzticības likumiem palielināšanu, lai viņi reālajā dzīvē varētu paļauties uz kopējiem panākumiem, kam galu galā ir jāsniedz labums viņiem, mūsu iedzīvotājiem.

Tādēļ ļaujiet man ar to beigt savu runu. Priekšsēdētāja kungs, šī ir jūsu pirmā reize, pildot jaunā amata pienākumus. Jums veicas ārkārtīgi labi. Mēs sākam tieši plkst. 21.05 un varam beigt piecas minūtes pirms sesijas beigām plkst. 23.00. Es jūs apsveicu un novēlu, lai jūs priekšsēdētāja amatā nākotnē būtu tikpat organizēti kā šovakar.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis vienu rezolūcijas priekšlikumu ⁽¹⁰⁾, kas iesniegts saskaņā ar Reglamenta 115. panta 5. punktu.

Debātes tiek slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 17. jūnijā.

21. Nākamās sēdes darba kārtība: sk. protokolu

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 23.55)

⁽¹⁰⁾ Sk. protokolu.